

รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม
Perception of Juveniles ' Sex Ethics Resulting from the Cultural Violence

โดย

มธุรส สว่างบำรุง รุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ สุวรี ศิวะแพทย์

2550

ISBN : 978 – 974 – 8444 – 49 – 9

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2549 โดยสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ผู้วิจัยและคณะ จึงขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และ 5 นักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2) นักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1) นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง จากสถานศึกษาทุกระดับ จำนวน 16 แห่ง ที่ให้ข้อมูลที่เกิดประโยชน์ต่อการวิจัย รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอำนวยความสะดวกทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณที่ปรึกษาโครงการวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เกิดประโยชน์ต่องานวิจัยและนำไปปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยและคณะ ขอขอบคุณหน่วยงานต้นสังกัดทุกหน่วยงานที่ได้ให้การสนับสนุนในการใช้สถานที่ปฏิบัติงานวิจัย และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายจนทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คุณค่าของการวิจัยเรื่องนี้จะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาสังคมในทุกมิติต่อไป

ผู้วิจัยและคณะ

29 สิงหาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(ก)
สารบัญภาพประกอบ	(ข)
บทคัดย่อ	1
Abstract	12
บทที่	
1. บทนำ	23
วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเชิงปริมาณ	34
วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเชิงคุณภาพ	35
ประเภทของงานวิจัย	35
สมมติฐานของงานวิจัย	35
ขอบเขตของการวิจัย	35
นิยามศัพท์เฉพาะ	39
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	41
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
แนวคิดทางการรับรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้	44
แนวคิดทางด้านจริยธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	64
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	82
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน	82
แนวคิดทางด้านความรุนแรงทางวัฒนธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	99
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางวัฒนธรรม	105

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. ระเบียบวิธีการวิจัย	118
ส่วนที่ 1 งานวิจัยเชิงปริมาณ	118
กลุ่มตัวอย่าง	118
เครื่องมือวัด	119
เกณฑ์การวัดของแบบสอบถาม	120
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	121
ส่วนที่ 2 งานวิจัยเชิงคุณภาพ	121
เครื่องมือวัดและขั้นตอนการสร้าง	123
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง	123
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	125
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	126
ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน	157
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ของเยาวชน	163
ส่วนที่ 4 การทดสอบปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ของเยาวชน	173
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	183
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)	183
1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)	184
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทักษะคิดเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	195
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม ทางเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)	221

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	224
(ม.3)	
1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	224
(ม.3)	
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม	227
ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทักษะคิดเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม	
และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม	256
ทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	258
(ม. 5)	
1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	259
ตอนปลาย (ม.5)	
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม	262
ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทักษะคิดเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม	
และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม	287
ทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.5)	
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ	289
(ปวช.ปี 2)	
1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร	290
วิชาชีพ (ปวช. ปี 2)	
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม	292
ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทักษะคิดเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม	
และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม	321

ทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส. ปี 1)	323
1. ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1)	324
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	334
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม ทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1)	367
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)	373
1. ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)	374
2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	379
3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรม ทางเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา(ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)	415
6. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	424
สรุปผลการศึกษางานวิจัยเชิงปริมาณ	424
สรุปผลการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพ	432
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	478
เอกสารอ้างอิง	479
ภาคผนวก	498

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบสอบถามงานวิจัย	499
แบบสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น / อาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง	518
แบบสัมภาษณ์นักเรียน / นักศึกษา	520
ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	522
ข้อมูลนักวิจัย	526
ประมวลภาพถ่ายบรรยากาศการเก็บข้อมูลในจังหวัดเชียงใหม่	529

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยเชิงคุณภาพ	122
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา	126
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และ ระดับชั้นการศึกษา	127
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับผลการเรียน และ ระดับชั้นการศึกษา	128
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนับถือศาสนา และ ระดับชั้นการศึกษา	129
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย และ ระดับชั้นการศึกษา	130
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา และระดับชั้นการศึกษา	131
4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว และระดับชั้นการศึกษา	132
4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นการศึกษา	133
4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา และระดับชั้นการศึกษา	134
4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพมารดา และ ระดับชั้นการศึกษา	135
4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการอบรมเลี้ยงดู และระดับชั้นการศึกษา	136
4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีปัญหในครอบครัว และ ระดับชั้นการศึกษา	136
4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา	137
4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสื่อที่เยาวชนเรียนรู้เรื่องเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา	138

(ข)

4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของเพื่อนสนิท และระดับชั้น
การศึกษา 139

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพื่อนต่างเพศที่คบแบบสนิทสนม และระดับชั้นการศึกษา	139
4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะที่คบกับเพื่อนต่างเพศ และระดับชั้นการศึกษา	140
4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีความรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา	141
4.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา	142
4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการหาคำตอบเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา	143
4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นของเยาวชนในเรื่องการแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย หรือการโอบกอดกัน และ ระดับชั้นการศึกษา	144
4.22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ และระดับชั้นการศึกษา	145
4.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาเรื่องเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา	146
4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ ระดับชั้นการศึกษา	147
4.25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และ ระดับชั้นการศึกษา	148
4.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นในการเลือกวิธีการป้องกันเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และ ระดับชั้นการศึกษา	148
4.27 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	149
4.28 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการล่วงละเมิดทางเพศกับเพศตรงข้าม จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	150

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในการมีครูรักในวัยเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	151
4.30 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในเรื่องค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	151
4.31 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์เรื่องเพศที่นำขึ้นต้นในชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	152
4.32 จำนวนและร้อยละของเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างแสวงหาความรู้เรื่องเพศ จำแนกตาม ระดับชั้นการศึกษา	154
4.33 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้าน พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	157
4.34 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	158
4.35 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านทัศนคติ เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	159
4.36 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านเหตุผล เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	160
4.37 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรม เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	161
4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านความรู้เชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา	163
4.39 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้ เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา	164
4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทัศนคติเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา	165
4.41 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติ	165

เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.42 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้าน เหตุผลเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา	166
4.43 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผล เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา	167
4.44 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา	168
4.45 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรม เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา	169
4.46 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศรวมทุกด้านของ กลุ่มตัวอย่างกับระดับชั้นการศึกษา	170
4.47 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศรวมทุกด้านของ กลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา	171
4.48 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และการรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยเพศ	172
4.49 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ กลุ่มตัวอย่าง ด้านความรู้เชิงจริยธรรม	173
4.50 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ กลุ่มตัวอย่าง ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม	175
4.51 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ กลุ่มตัวอย่าง ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม	177
4.52 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ กลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	179
4.53 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ กลุ่มตัวอย่าง	181

6.1 สรุปผลประเภทปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ
กลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้าน

431

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
5.1 ตัวอย่าง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	183
5.2 การเรียนการสอนตามแนววิถีพุทธแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	198
5.3 ตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	224
5.4 ตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	258
5.5 ตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้น ปวช.ปี 2	289
5.6 ตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้น ปวส.ปี 1 ทั้งเพศชายและหญิง	323
5.7 ตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่2 ในจังหวัดเชียงใหม่	373

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม
PERCEPTION OF JUVENILES ' SEX ETHICS RESULTING FROM THE
CULTURAL VIOLENCE OF THAILAND

มธุรส สว่างบำรุง¹ รุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ ² สุวรีย์ ศิวะแพทย์ ³

MATUROSE SAWANGBUMRUNG¹, RUNGKARN JAIWONGYA²,
SUWAREE SIVABHAEDYA³

¹ กลุ่มวิชาสหวิทยาการสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 50290

² ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 50290

³ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 40002

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยเรื่อง การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม เป็นงานวิจัยผสมผสานวิธีระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการศึกษา โดยได้แบ่งขอบเขตของงานวิจัยออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน

1.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักศึกษาหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัด เชียงใหม่

1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน ที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

งานวิจัยเชิงปริมาณ ประเภท เชิงสำรวจ ประกอบไปด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 6 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,280 คน โดยจำแนกเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 310 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 429 คน นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 307 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) จำนวน 293 คน ,นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) จำนวน 410 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 531 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ จำนวน 8 แห่ง วิทยาลัย สังกัด กรมอาชีวศึกษา จำนวน 2 แห่ง โรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2 แห่ง และมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ ศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป การรับรู้ จริยธรรมทางเพศ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิง จริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าฐานนิยม (Mode) การทดสอบแบบที (T – Test) การทดสอบแบบเอฟ (F – Test) และการ ทดสอบแบบ ไคสแควร์ (Chi – Square Test)

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.51 ส่วนใหญ่พบว่า มีอายุ 19 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.83 ส่วนใหญ่มีระดับ ผลการเรียน 2.01 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 53.11 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.60 กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในบ้านของตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.34 โดยส่วนใหญ่ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามวันสำคัญทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 49.17 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เป็นบุตรคนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.52 สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่ บิดามารดาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.54 อาชีพของบิดาและมารดา พบว่า มีอาชีพ รับจ้าง/ลูกจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.60 และ 32.05 ตามลำดับ วิธีการอบรมเลี้ยงดู พบว่า

ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักความอบอุ่น คิดเป็นร้อยละ 76.18 และส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 88.11

บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 34.59 สื่อที่เยาวชนเรียนรู้เรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อวีซีดี / ดีวีดี คิดเป็นร้อยละ 23.40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คบเพื่อนสนิทที่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.80 เพื่อนต่างเพศที่คบ พบว่า ส่วนใหญ่คบแบบสนิทสนม คิดเป็นร้อยละ 77.54 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 70.26 โดยรับทราบในลักษณะของเว็บไซต์ เสนอเรื่อง ภาพการข่มขืน คิดเป็นร้อยละ 42.38 เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนใหญ่จะหาคำตอบโดยการสนทนากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 59.71 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการแสดงออกเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย หรือ การโอบกอดกัน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 37.68 สำหรับวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่มีวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศโดยการหากิจกรรมบันเทิงทำ คิดเป็นร้อยละ 41.13 ด้านปัญหาเรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 47.23 ด้านความคิดเห็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่ควรทำ คิดเป็นร้อยละ 55.50 ความคิดเห็นการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย พบว่า ส่วนใหญ่ มีความคิดว่า ควรป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 90.27 ความคิดเห็นการประเมินความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นอยู่กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 82.71

ความคิดเห็นการล่อลวงละเมิดทางเพศกับเพศตรงข้าม พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็น ไม่เคยอยู่ในความคิด คิดเป็นร้อยละ 81.92 ความคิดเห็นการมีคู่อรักในวัยเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็น สามารถทำได้ คิดเป็นร้อยละ 82.24 ความคิดเห็นทางค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็น สิ่งยอมรับได้ คิดเป็นร้อยละ 73.60 เว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างแสวงหาความรู้เรื่องเพศพบว่า ส่วนใหญ่ มีการแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากเว็บไซต์ของ www.google.co.th คิดเป็นร้อยละ 46.14 ส่วนประสบการณ์ทางเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิตรดับ 1 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 คือ การชมเว็บการ์ตูนและภาพยนตร์ลามก คิดเป็นร้อยละ 39.58 , 36.73 และ 37.08 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทางเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิตรดับ 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) และ นักศึกษา

ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 66.14 และ 35.34 ตามลำดับ

ส่วนระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม และ ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก **ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** พบว่า มีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นที่มีระดับการรับรู้ปานกลาง ส่วนกลุ่มอื่นมีระดับการรับรู้มาก

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างกัน โดย **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศมากกว่าเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน พบว่า ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

2.2 เพื่อศึกษาการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2.3 เพื่อศึกษาสถานการณ์การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

การเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม เช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงปริมาณ รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 201 คน โดยจำแนกเป็นการเก็บข้อมูลซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (indept - interview) กับอาจารย์ประจำชั้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน อาจารย์ประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 คน อาจารย์ประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน อาจารย์ประจำแผนกประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 5 คน อาจารย์ประจำแผนกประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 5 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน และวิธีการสัมภาษณ์โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) กับกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 29 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2) จำนวน 26 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1) จำนวน 44 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 176 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก กับอาจารย์ในทุกระดับ และแบบสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม กับนักเรียน นักศึกษาแต่ละกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษา

สรุปดังนี้

1.1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ 2) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าสะพึงกลัว และ 3) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ต้องห้าม

1.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การเรียนรู้ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย 2) สร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านเพศ และ 3) มีความคิดเชิงลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ **ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) สะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ 2) ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็น และ 3) การแสดงออกทางเพศที่มากเกินไปควรเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ **ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ หรือ เข้าไปเกี่ยวข้อง และ 2) คำนี้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 7 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) มุ่งให้ความสนใจการเรียน และกิจกรรมทางสังคม 2) ปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลสื่อลามก 3) การเล่นมีความสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้นของการเชื่อมโยงเรื่องเพศซึ่งประกอบด้วย 2 กระบวนทัศน์ คือ เกมส์ (game) และกิจกรรมการเล่น 4) ให้ความสนใจเพศตรงข้าม 5) เริ่มแสวงหาสิ่งปรุงแต่งที่จะทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่ดี 6) พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แทบจะไม่ปรากฏ และ 7) การเลียนแบบ (identification)

ส่วนสถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วัยนี้ส่วนใหญ่ยังคงมีการรับรู้ถึงแบบแผนความประพฤติทางเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับบรรทัดฐานที่สังคมไทยกำหนด นอกจากนั้น เด็กยังไม่ค่อยได้รับอิทธิพลจากสื่อลามกมากนัก เนื่องจากองค์ประกอบหลายอย่าง อาทิ ข้อจำกัดของพัฒนาการเจริญเติบโตของช่วงวัย ความสนใจ และประสบการณ์เรียนรู้จากสื่อยังไม่ได้ได้รับการพัฒนา เป็นต้น

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ผลการวิจัย

สรุป ได้ดังนี้

2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย

3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว 2) เรื่องเพศเป็นสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต และ 3) เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาในการแสดงออก

2.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย และ 2) มีจุดเปลี่ยนจากแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ดีของไทย

ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม นักเรียนมีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) สะท้อนความรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศแก่ผู้อื่น 2) รับรู้เรื่องเพศ มีการเปิดเผยและยอมรับกันมากขึ้น และ 3) มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม

ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม นักเรียนมีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ไม่ต้องอาศัยเหตุผล และ 2) ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและผลกระทบที่เกิดขึ้น และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 6 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การแสดงออกทางเพศยังอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ 2) มีความอายน้อยลงและมีจุดเริ่มต้นของการแสดงออกทางเพศในเชิงลบ 3) มีการแพร่ระบาดของสื่อลามกในกลุ่มวัยรุ่น 4) บทบาททางเพศของวัยรุ่นหญิงชาย เปลี่ยนไป 5) พฤติกรรมการเล่นกับเพศตรงข้ามมีความระมัดระวัง และแยกแยะมากขึ้น และ 6) พฤติกรรมการเลียนแบบ และให้ความสนใจเพศตรงข้าม

ส่วนสถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วัยนี้มีศักยภาพความพร้อมทางเชาวน์ปัญญาที่จะเรียนรู้ความเคลื่อนไหวและติดตามความก้าวหน้าของสื่อทางเพศอย่างรวดเร็ว ใฝ่ต่อการรับรู้เรื่องเพศใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีการแสดงออกซึ่งความสนใจทางเพศอย่างจริงจังและนำมาเผยแพร่กับกลุ่มเพื่อนร่วมวัย การเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อในลักษณะลามกอนาจารมีผลทำให้วัยรุ่นมีการศึกษาเรื่องเพศอย่างกระฉับกระเฉง และมีส่วนที่จะกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลอง มีพฤติกรรมที่เป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ให้ความสำคัญกับค่านิยมทางเพศที่ดีเริ่มลดลงและมีแนวโน้มเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

3. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

3.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตที่มนุษย์จะต้องเกี่ยวข้อง และ 2) เรื่องเพศส่งผลต่อการเกิดปัญหาสังคม

3.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ตระหนักถึงความเหมาะสมในเรื่องเพศว่า สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร และ 2) สามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบเชิงลบของสื่อที่มีต่อสังคมไทย **ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทย 2) วิดกกังวลเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ และ 3) สื่อมีส่วนในการกระตุ้นความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ **ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ความไม่เหมาะสมของวัยหากมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต และ 2) ควรมีการควบคุมการเผยแพร่ภาพของสื่อให้มากขึ้น และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** นักเรียนมีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) นักเรียนประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ตามภาระหน้าที่ 2) การเลียนแบบ และ 3) พฤติกรรมกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 3.1) การคบเพื่อนต่างเพศในบทบาทของคนรักสามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย 3.2) การสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องปกติที่สามารถแสดงออกได้ 3.3) วัยรุ่นหญิงเริ่มแสดงสิทธิเท่าเทียมในการจีบเพศตรงข้าม และ 3.4) การติดตามข้อมูลจากสื่อทางเพศและเผยแพร่ระหว่างกันเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผย

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนค่อนข้างน้อย หรือเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนความประพฤติทางเพศไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่ นักเรียนยังคงมีการตระหนักถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตามบรรทัดฐานของสังคมไทย สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในช่วงวัยอย่างจริงจัง ถึงแม้ว่า ในชีวิตประจำวันจะพบเห็นสื่อทางเพศอย่างมากมาย แต่เนื่องจากได้รับอิทธิพลของสื่อทางเพศในช่วงที่เจริญวัยกว่า ทำให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น ดังนั้น จึงไม่ส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยนี้เท่าที่ควร

4. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2)
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) มีทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) เรื่องเพศเป็นสีสันของชีวิต และ 2) มีความเสรีในการแสดงออกทางเพศมากขึ้น

4.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) วัยรุ่นยังคงมีความเข้าใจในคุณค่าของค่านิยมทางเพศของสังคมไทย 2) ความรู้เรื่องเพศช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้

สอดคล้องกับกระแสสังคม และ 3) ความรู้ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยที่เคยได้เรียนรู้มาไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้ **ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม** นักศึกษา มีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่มีความเลวร้ายที่ทำให้สังคมไทยเสื่อมเสีย 2) การมีเพศสัมพันธ์ดูเสมือนเป็นเรื่องง่ายที่เกิดขึ้นในวัยนี้ และ 3) สื่อทางเพศกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหวั่นไหวในอารมณ์ **ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ตัวแบบทางสังคมไม่ควรเป็นแบบอย่างทางลบซึ่งจะสร้างปัญหาด้านพฤติกรรมทางเพศแก่เยาวชนตามมา 2) วัยรุ่นต่างรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่งแม้กระนั้น การยับยั้งจิตใจมิให้เข้าไปเกี่ยวข้อง มีความยากลำบากยิ่งนัก และ 3) การมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความยินยอมจากเพศตรงข้าม และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) วัยนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย 2) พฤติกรรมการส่งต่อข้อมูลทางเพศระหว่างกัน และ 3) พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) พบว่า วัยนี้ให้ความสนใจต่อสื่อทางเพศเป็นอย่างยิ่ง ละเลยต่อการแยกแยะสื่อทางเพศว่า สิ่งใดควร หรือ สิ่งใดไม่ควร หรือ ขาดวิจารณญาณในการเลือกสันสื่อที่ดีให้แก่ตนเอง เป็นผลให้เกิดการคล้อยตามกระแสของสื่อกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ และเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น โดยมีแนวโน้มทางด้าน พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปเป็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น ซึ่งวัยรุ่นหญิงต่างรับรู้ถึงการยอมรับว่า เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตที่สามารถจะแสดงออกและเปิดเผยซึ่งกันและกันได้ ปราศจากความละอายแก่ใจและความรู้จากประสบการณ์ทางเพศของเพื่อนร่วมวัยยังเป็นการเสริมสร้างโลกแห่งการเรียนรู้เรื่องเพศให้แก่ตนเองอีกด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายยังคงแสวงหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ต่อไป เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศให้มากที่สุด จนกว่าจะถึงจุดอิ่มตัวของชีวิต หรือ มีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าช่วงวัยนี้

5.กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) มีทัศนะเกี่ยวกับ

เรื่องเพศประกอบไปด้วย 4 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นที่จะสามารถเปิดเผยได้ 2) การเปลี่ยนคู่นอนการมีเพศสัมพันธ์ หรือ ความหลากหลายในเพศรสเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องปราศจากพันธะใด ๆ ต่อกัน 3) แม้กระนั้น การสะสมประสบการณ์เรื่องการมีเพศสัมพันธ์มีจุดเริ่มต้นของความรู้สึกอึดอัด และเริ่มประจักษ์แก่ความจริงของชีวิต และ 4) เรื่องเพศมีทั้งด้านดีและด้านลบ

5.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) วัยนี้มีความรู้ความเข้าใจในค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย 2) รับรู้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง แต่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ กลายเป็นค่านิยมใหม่ที่เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น และ 3) มีความคิดแยกแยะเกี่ยวกับศีลธรรม มโนธรรม แต่จำเป็นต้องหาทางแก้ไขสถานการณ์ปัญหาทางเพศเฉพาะหน้าให้ผ่านพ้นไป

ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม นักศึกษา มีการรับรู้ 4 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนธรรมชาติทางเพศเป็นภาพสะท้อนถึงความรุนแรงทางเพศของสังคม และสร้างความรู้สึกลึกซึ้งที่สะท้อนใจเป็นอย่างยิ่ง 2) การเห็นคุณค่าของการรักษานวลสงวนตัวน้อยลงและชิงสุกก่อนห่ามมากขึ้น 3) การรับรู้สื่อทางเพศในปริมาณที่มาก กลับไม่สร้างความรู้สึกลึกซึ้งตื่นเต้น ขณะเดียวกันยังทวีความรุนแรงมากขึ้นในความรู้สึกด้านอื่น และ 4) มีแนวโน้มที่จะค้นหาคูครองอุดมคติในอนาคต

ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม นักศึกษามีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) มีจิตสำนึกเรื่องเพศที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม 2) คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต และ 3) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากขึ้น และ

ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม นักศึกษามีการรับรู้ 4 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) นักศึกษาหญิงมีความกล้าแสดงออกต่อเพศตรงข้ามมากขึ้น 2) มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ 3) พฤติกรรมเปลี่ยนคู่จากการมีเพศสัมพันธ์ และ 4) แสวงหากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจตามความสนใจ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร และสื่อทางเพศทุกรูปแบบในทุกช่องทางสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก การรับรู้ข้อมูลจากสื่อทางเพศเป็นไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว เป็นที่นิยมกันในกลุ่มเพื่อนร่วมวัย ด้วยอิทธิพลของการเรียนรู้และรับรู้เหล่านั้น ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการคิดและพฤติกรรมหลายประการ อาทิ มีการนำเครื่องมือสื่อสารมาใช้เพื่อแพร่กระจายภาพลามกอนาจาร อย่างคึกคะนอง

และขาดความระมัดระวัง โดยปราศจากการมีจิตสำนึกที่ดี และไม่รู้สึกอับอายแต่อย่างใด การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อสร้างสัมพันธภาพนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกลุ่ม นักศึกษาได้มีการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศ และเครื่องแต่งกายจากตัวแบบทางสังคมยอดนิยมของวัยรุ่นซึ่งนำไปสู่แบบแผนด้านความประพฤติทางเพศเบี่ยงเบนไป ก่อให้เกิดความต้องการทางเพศ อยากรู้ อยากลองมากขึ้น และสื่อทางเพศสร้างความหวั่นไหวต่อความคิด ความรู้สึกของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษายังมีการรับรู้ว่าการเผยแพร่ของสื่อทางเพศในปัจจุบันนี้ ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อเยาวชนเป็นเหตุให้เพศหญิงได้รับผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศในสังคมมากขึ้น ถ้าไม่มีการพัฒนาของสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ สังคมไทยจะยังคงรูปแบบเดิมๆ ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากบรรทัดฐานมากนัก

สรุปได้ดังนี้

6. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ผลการศึกษา

6.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ระดับอุดมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การใช้ชีวิตคู่และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถกระทำได้ และ 2) นักศึกษามีทัศนะที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

6.2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมใน **ด้านความรู้เชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยเป็นสิ่งที่ดี แต่มีความคิดแนวใหม่ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคม และ 2) การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจโดยใช้วิจารณญาณของตนเองเป็นหลัก **ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม** นักศึกษา มีการรับรู้ 3 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการไร้วัฒนธรรมและขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม 2) การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ มิใช่เรื่องเลื่อมเสียแต่อย่างใดและไม่ได้ยึดติดให้แก่ชีวิต และ 3) การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับค่านิยมแบบบริโภคนิยม (consumerism) **ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** นักศึกษามีการรับรู้ 4 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การเผชิญชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความมีอิสระ และโลกกว้างแห่งการเรียนรู้ 2) การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่เป็นสิ่งที่

เกิดขึ้นควบคู่กับการศึกษาได้ แต่ต้องให้การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในชีวิต 3) การมีเพศสัมพันธ์ และใช้ชีวิตคู่ในระหว่างศึกษาถือเป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศช่วงหนึ่งของชีวิต และ 4) มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมของบุคคลในสังคม และ **ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** นักศึกษา มีการรับรู้ 5 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) มีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยระดับหนึ่ง 2) มีการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกัน 3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราว หรือ เซ็กซ์ข้ามคืน 4) การแต่งกายและพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของนักศึกษาหญิงมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการยอมรับของนักศึกษาชาย และ 5) พฤติกรรมแย่งชิงเพศตรงข้าม หรือ เพศเดียวกัน

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อ ที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 พบว่า ประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ ได้แก่ 1) การนำเสนอของสื่อทางเพศมีข้อขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย และ 2) สื่อเปิดกว้างและชี้นำสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเพศ

ABSTRACT

A research report on the perception of juveniles' sex ethics resulting from cultural violence was the combination of quantitative research with survey research, and qualitative research. The scope of this study was divided into 2 parts as follows :

1. Quantitative Research This aimed to investigate the following:

1.1 To study the perception level of juveniles' sex ethics resulting from cultural violence as shown in the current social situations

1.2 To comparative study on the perception of juveniles' sex ethics resulting from cultural violence on the aspects of ethical knowledge, ethical attitudes, ethical logics, and ethical behavior of juveniles studying in elementary schools, lower and upper secondary schools, vocational colleges (Certificate of Vocation and Certificate of Higher Vocation), and undergraduate students in Chiang Mai province.

1.3 To study factors associate with the perception of juveniles' sex ethics resulting from cultural violence.

The quantitative research (survey research) consisted of 6 sample groups with a total number of 2,280 respondents: 310 respondents were sixth year elementary school students; 429 respondents were third year secondary school students; 307 respondents were fifth year secondary school students; 293 respondents were vocational college students (Cert. of Vocation); 410 respondents were also vocational college students (Cert. of Higher Vocation); and 531 respondents were undergraduate students. These student respondents were from 8 schools under the supervision of the Chiang Mai Educational Service Area Office, 2 vocational colleges under the Vocational Education Commission, 2 private schools under Office of the Private Education Commission, and 4 universities in Chiang Mai under the Commission on Higher Education. Questionnaires were used for data collection which contained 5 parts: 1) general information on the perception of sex ethics; 2) knowledge in ethics; 3) attitude on ethics; 4) logics for ethics; and 5) behavior in ethics. Descriptive Statistics, Mode, T-Test, F-Test, and Chi-Square Test were used for the analysis of the obtained data.

General data of samplings revealed that more than half (53.51 %) of the respondents were females and most of the respondents (35.83 %) were 19 years old and above. More than half (53.11 %) of them had an average GPA of 2.01-3.00. Most of the respondents (93.60 %) were Buddhists. More than half (59.34 %) of the respondents stayed in their own houses. Most of them (49.17 %) joined religions activities and important festivals. Most of the respondents (39.52 %) were the second child of their families. In the case of marital status of their parents, it was found that the majority of their parents (71.54 %) live together. Most of their fathers and mothers (35.60,32.05 %) were hired workers .In the case of rearing style, it was found that majority of their parents (76.18 %) warmly took good care of them. Most of the respondents (88.11 %) had no family problems.

For the transfer of sex knowledge, it was found that most of the respondents (34.59 %) obtained knowledge on sex from their friends. Majority of them (23.40 %) obtained knowledge on sex from VCD and DVD media. More than half of the respondents (56.80 %) had close female friends. For opposite sex friends, most of the respondents (77.54 %) considered them as close friends. Most of the respondents (70.26 %) had knowledge on sex through websites such as pictures of raping (42.38 %). When having questions on sex, more than half (59.71 %) could find answers from their friends. In the case of juveniles' opinions towards sex exposure such as sexy dressing and embracing, most of them (37.68 %) agreed that it was an inappropriate behavior. For relaxation emotion on sex, most of them (41.13 %) found entertainment activities to do. Asked about sex problems, most of the respondents (47.23 %) did not understand their physical change. Most of them (55.50 %) agreed that juveniles should not have sexual intercourse during their schooling age. For safe sex, most of the respondents (90.27 %) agreed that juveniles should use a condom. Also, the majority of them (82.71 %) claimed that sex ethics knowledge which one is right or wrong and found that it depends on juveniles themselves.

In the case of sexual harassment, the majority of the respondents (81.92 %) disagreed with this matter. For their perceptions on having a lover during schooling, most of them (82.24 %) stated that juveniles could have a lover during their school age. Regarding the change in sex values among juveniles, it was found that most of them (73.60 %) could accept it. Most of the respondents (46.14 %) could find sex knowledge through the website www.google.co.th. For the most exciting sex experiences lives for sixth year elementary school student respondents, third year secondary school student respondents, and fifth year secondary school student respondents, it was found that watching obscene cartoons and movies was done most with the percentages of 39.58, 36.73, and 37.08, respectively. In the case of second year vocational student respondents, first year higher vocational student respondents, and second year undergraduate student respondents, sexual intercourse was their most

exciting sex experience lives with the percentages of 50.00, 66.14, and 35.34, respectively.

Regarding the level of the juveniles' perceptions on ethics knowledge and attitude on ethics, it was found that all groups of the respondents had a high perception level on it. For the perception on ethical logics, sixth year elementary school students, second year vocational student respondents and first year higher vocational student respondents had a moderate level on it. However, it was found that third year secondary school student respondents, fifth year secondary school student respondents, and second year undergraduate student respondents had a high perception level on it. In the case of the perception on behavioral ethics, it was found that only the sixth year elementary school student respondents had a moderate perception level on it whereas other groups of the respondents had a high perception level on it.

Results of the analysis on the difference of the juveniles' perception on sex ethics revealed that student respondents had different perceptions on it. For the first group, it was found that student respondents studying in third year and fifth year secondary school as well as second year undergraduate students had the highest perception level on ethical behaviors. For the second group, students respondents studying in second year vocational certificate level and first year higher certificate level had less perception on ethical behavior than that of the first group. For the last group, student respondents studying in sixth year elementary school were found to have least perception about ethical behaviors. Moreover, it was found that there was a statistically significant difference on sex ethics between male and female respondents. Female respondents were found to have more perception on sex ethics than that of male respondents.

Also, It was found that type of media which juveniles could perceive about sex, type of residence, and frequency on the participation of religions activities had statistically significant relationship with the juveniles' perception on sex ethics.

2. Qualitative Research This aimed to investigate the following:

2.1 To study attitude of 6 groups of student respondents towards their sex perception elementary school students, lower secondary school students, upper secondary school students, vocational college students, higher vocational college students, and undergraduate students in Chiang Mai province.

2.2 To study Juveniles' perception on sex ethics resulting from cultural violence on the aspects of ethical knowledge, ethical attitudes, ethical logics, and ethical behaviors.

2.3 To study situations of sex ethics perception of juveniles resulting from cultural violence.

As well as the quantitative research, data collection of this qualitative research was conducted through 6 sample groups with a total number of 201 respondents. In-depth- interviews were conducted with 5 homeroom teachers of sixth year elementary school, 4 homeroom teachers of third year secondary school, 4 homeroom teachers of fifth year secondary school, 5 second year vocational college teachers, 5 first year higher vocational college teachers, and 2 second year undergraduate teachers with a total number of 25 teacher respondents. Moreover, focus group interviews were conducted with 25 sixth year elementary school students, 29 third year secondary school students, 22 fifth year secondary school students, 26 second year vocational college students, 44 first year higher vocational college students, and 30 second year undergraduate students. The total number of student respondents was 176. In-depth- interview schedules were used for data collection from teacher respondents and focus group interview schedules were used for data collection from student respondents. Content analysis was conducted for the obtained data.

Conclusion of qualitative data analysis of 6 sample groups were as follows:

1. Sample groups of sixth year elementary school student respondents

Results of the study revealed the following :

1.1 The respondents had attitudes on sex concerning 3 paradigms:

1) sex is a natural matter, 2) sex is a terrible matter , and 3) sex is a prohibited matter.

1.2 The respondents' perception on sex ethics resulting from the cultural

violence. **Regarding ethical knowledge**, the respondents perceived 3 paradigms:

1) a good learning on sex value of Thai society, 2) the enrichment of analytical thinking skill on sex information, and 3) negative thinking towards sexual intercourse. **Regarding**

ethical attitudes, the respondents perceived the 3 paradigms : 1) the feeling reflection on mental unstable, 2) the response towards curiosity, and 3) too much sex exposure which was not acceptable. **For ethical logics**, the respondents perceived 2 paradigms :

1) sex should be avoided or involved ,and 2) awareness of the impacts which might be arised. **Regarding ethical behavior**, the respondents perceived 7 paradigms:

1) the emphasis on learning and social activities ,2) the refusal of obscene media ,3) games and some activities had relationships with the starting point of sex exposure ,4) being interested in opposite sex ,5) seeking for things to improve their personality ,6) risk behavior towards sex intercourse scarcely occur,and 7) assimilation or identification.

For the spreading of media effecting the elementary student respondents on sex ethics perceptions, the findings revealed that most of them perceived the sex behavior was relavant to the determined social Thai norm. Besides, they seldom acquired the influence of obscene media due to some factors such as the limitation of physical growth development, interest, inadequate learning experience through media, etc.

2. Sample group of third year secondary school students. Results of the

study revealed the following :

2.1 Third year secondary school student respondents had the following

3 paradigms: 1) sex matter is close to them ,2) sex is a new strange in their life ; and 3) sex is a normal thing in their expression.

2.2 Sex ethics perceptions resulting from the cultural violence. In the case of **ethical knowledge**, student respondents had 2 paradigms : 1) they had knowledge and understanding on good sex values of Thai people , and 2) there was a point of change in good sex values of Thai pattern. For **ethical attitudes**, student respondents had 3 paradigms : 1) sexual violence is disgusting, 2) sex matter can be widely opened and acceptable, and 3) good awareness towards the society. For **ethical logics**, student respondents agreed 2 paradigms : 1) sex depend on emotions but does not reason ,and 2) they realized the value of Thai culture.

In the case of **ethical behaviors**, student respondents had 6 paradigms: 1) sex exposure is mostly still be in a proper limit , 2) shameless on sex matter and starting to negative sex exposure, 3) feeling that obscene media are spreaded among juveniles, 4) sex roles of male and female juveniles had changed, 5) careful dealing with opposite sex and more classification; and 6) behavioral imitation and be interested in opposite sex.

In the case of the spreading of media condition effecting the perception sex third year secondary school students had potential and intellectual readiness to rapidly learn and follow the progress of sex media and sex perception immediately. Also, they were always sensitive to sex matter perception and truly exposed to sex matter among their friends. Learning sex matter through obscene media clearly effected juveniles on sex learning and it also encouraged them to feel like to try on sex. Besides, they had their own individual behavior more than before and with self- confidence. This caused the decrease on the importance of good sex value and a tendency of social norm deviation .

3. Sample group of fifth year secondary school students respondents.

Results of the study revealed the following:

3.1 Fifth secondary school student respondents agreed to the 2 paradigms :1) sex matter was a normal thing in human life that they must be involved , and 2) sex matter affected social problems .

3.2 Perception on sex ethics resulting from cultural violence. In the case

of **ethical knowledge**, results of the study revealed that student respondents had 2 paradigms : 1) aware of an appropriateness on sex matter of what should be acceptable or not ,and 2) having the ability on an analysis of negative effect of media towards the Thai society. For **ethical attitude**, student respondents had 3 paradigms: 1) sexual violence should not be happened in the Thai society, 2) worrying about the influence of media ,and 3) feeling that media play important role in encouraging juveniles to feel like to try. For **ethical logics** , students respondents agreed to the 2 paradigms : 1) an inappropriateness of their age towards over exposure to sex ,and 2) there should be more control of media presentation. In the case of **ethical behavior**, student respondents had 3 paradigms : 1) doing activities in accordance to their given tasks, 2) assimilation, and 3) much more exposure to sex matter as the following: 3.1) having a friend of opposite sex as a lover and be able to expose themselves as lovers openly; 3.2) touching opposite sex is a normal thing; 3.3) female juveniles tend to show their rights on courting opposite sex; and 4) following information about sex through media and sharing the information among their groups openly.

For the situation on media spreading effected the perception on sex ethics of fifth year secondary school student respondents, it was found that this less effected student respondents' perception on sex ethics or it was less risky on the pattern form of sexual behavior changes. The student respondents were mostly aware of the correctness and appropriateness seriously regarding the norm of Thai society, which was relavant to the role and responsibility of their age. Although their daily life activities often met obscene media, but due to they were influenced by the media at the higher age causing them tended to have more critical thinking. Thus, obscene media did not much effect their thinking and behavior.

4. Sample group of second year vocational students. Results of the study revealed the following :

4.1 Vocational student respondents had attitudes on sex concerning 2 paradigms : 1) sex matter made their life be colourful ,and 2) they could have more freedom in sex exposure .

4.2 Perception on sex ethics resulting from cultural violence. In the case of **ethical knowledge**, student respondents perceived 3 paradigms : 1) juveniles still understand on sex value of Thai society, 2) knowledge on sex helps reinforce life experience to be conform with current social activities, and 3) knowledge on sex value that they had learned could not be applicable . For **ethical attitude** ,student respondents perceived 3 paradigms: 1) sex vilience was a bad behavior causing Thai society had moral degeneration ,2) it seemed that having sexual intercourse could be happened easily in this age ,and 3) sex media stimulate feeling sensitives of juveniles . For **ethical logic**, students respondents perceived 3 paradigms : 1) social models should not be negative models for juveniles to have undesired behaviors, 2) having sex affair should not be done; however, it is more difficult to cease juveniles' feeling about sex, and 3) having sex affair can be occurred if his or her lover agree. For **ethical behavior**, student respondents perceived 3 paradigms : 1) juveniles are risky to have unsafe sex affair, 2) juveniles like to send information about sex among friends ,and 3) juveniles like to imitate others through media.

For the spreading condition of media which effected second year vocational student respondents on the perception of sex ethics, it was found that vocational student respondents were very interested in sex or obscene media and they ignored to consider what should be done or what should not be done and they lacked of critical thinking in the selection of good media which caused them to always follow media. This truly effected them to feel like to try on sex and imitated sex behavior much more than before. They tended to have sex affair at the early age. Moreover, female juveniles accepted that sex is normal thing in their life which they could present it. They did not feel guilty to have sex affair and they admitted that sharing knowledge on sex experience with friends could nurture knowledge on sex learning. In the case of male juveniles, it was found that they still kept on finding a chance to have sex affair with female juveniles in order to have much more experiences on sex until they will be saturation before they were adults.

5. Sample of first group high vocational student respondents. Results of the study revealed the following :

5.1 The following were perceived by student respondents 4 paradigms:

1) sex affair is a normal thing in juveniles' life which can be presented ,2) changing a sex partner or sexual variety could be done but it must not have any condition to each other, 3) however accumulating of sex experience could reach saturation point and began to realize the truth of life, and 4) sex matter could have both positive and negative aspects .

5.2 Perception on sex ethics resulting from cultural violence. In the case of **ethical knowledge**, the following were found in the 3 paradigms: 1) juveniles had knowledge and understanding in good sex value of Thai society, 2) juveniles perceived that they should not have sex affair because they can not control themselves in the critical sex situation but they could not avoid it since it has widely practiced according to new sex values among juveniles, and 3) juveniles realized on morality but they needed to find ways to solve the problem on sex matter. For **ethical attitude**, the following were perceived by student respondents with 4 paradigms: 1) going against the nature of sex matter reflected sexual violence of the society and created terrible feeling very much, 2) realizing less on the value of being virgin and being juveniles have sexual intercourse more acceptable than before, 3) the perception on sex media in a big amount did not build excited feeling but it caused more violence in juveniles' feeling in other parts, and 4) there was a tendency for juveniles to find their ideal spouse in the future.

For **ethical logics**, the following were perceived by student respondents with 3 paradigms: 1) there was good consciousness on sex towards juveniles themselves, family and society, 2) there was consideration on the affect that would occur in the future, and 3) there was more responsibility towards themselves and society. In the case of **ethical behavior**, the following were perceived by student respondents with 4 paradigms: 1) female students could expose the opposite sex much more than before, 2) juveniles had risk behavior on unsafe sex, 3) juveniles have

changing the partners for sexual_intercourse ,and 4) juveniles could seek for leisure activities regarding their interest.

In the case of the spreading of media condition effecting the perception on sex ethics of first year high vocational student respondents, it was found that most of them were interested in following the advance of technology on communication and all forms of sex media in every communication channel. This conformed with the world social change in which the information perception through media was widely and fast among groups of juveniles. Due to the influence of those learnings and perceptions, juveniles had changed their thinking and behavior in many aspects such as distribution of obscene pictures through communication tools carelessly, recklessly an shamelessly. Many students used mobile phone for the establishment of relationship leading to sex affair. There was an imitation on sex behavior and costumes from their models like movies stars or famous singers. This influenced their behavior on sex deviation causing need of sex and curiosity. Also, sex media caused juveniles to be sensitive on their thinking and feeling very much. However, student respondents also perceived that there was severe spreading of sex media at present resulting in sexual violence among female juveniles. It could be said that if there was no development of media and technology,the Thai society would still conservative style and not be changed so much from Thai social norm.

6. Sample group of second year undergraduate student respondents.

The following were found:

6.1 Student respondents perceived on sex concerning 2 paradigms :

1) couple life and sex affair were normal things that can be done ,and 2) they preferred to have a couple life while they were studying in the university.

6.2 The perception on sex ethics resulting from cultural violence. In the

case of **ethical knowledge**, student respondents perceived 2 paradigms : 1) the sex value of the Thai society was good but they had a new concept on it which the sex value of the Thai society should changed in accordance with the current situations of the

society, and 2) They also agreed that sex affair and couple life depended on the decision of themselves. In the case of **ethical attitude**, the following 3 paradigms were found : 1) sexual violence was the behavior indicating the lack of culture and lack of good conscious will toward the society, 2) sex affair and couple life did not lose dignity and it was not meaningful to their lives, and 3) sex affair was related to consumerism values. For **ethical logic**, student respondents perceived 4 paradigms: 1) university life was full of freedom and it was the world of learning, 2) sex affair and couple life could go along with schooling but education was the most important thing in their life, 3) sex affair and couple life during schooling could be experience of part of their life, and 4) they had conscious on the promotion of morality of society members. In the case of **ethical behavior**, student respondent perceived 5 paradigms: 1) they had self-prevention behavior in sex affair in a particular level, 2) they have a couple life while schooling, 3) they have temporary sex affair or over night sex affair, 4) dressing and sex exposure behavior of female students aroused the sexual desire of male student, and 5) they had behavior on the fighting for the opposite sex or the same sex lover.

The spreading of media situation effecting the perception on sex ethics of second year undergraduate student respondents comprised 2 paradigms: 1) the presentation of sex media was contradictory to Thai culture and 2) media were widely opened and it guided the society to have sex imitation.

บทที่ 1

บทนำ

สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการพัฒนาไปอย่างมากสอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารในตอนปลายศตวรรษที่ 20 ย่างเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมาทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีความก้าวหน้ามากขึ้นตามลำดับ มีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน สมสมัยยุคไอทีเช่นอารยธรรมประเทศต่าง ๆ ในโลก โดยเฉพาะในช่วงเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งในแง่ของความเจริญทาง กายภาพโดยเห็นได้จากตึกกรมบ้านช่อง ถนนหนทาง ตลอดจน สาธารณูปโภคต่าง ๆ มีการพัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว มีการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีอย่างขาดความตระหนักรู้ ขาดความเหมาะสมและขาดความรับผิดชอบต่อสังคมและเยาวชน (teenee.com 2548.) โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการติดต่อสื่อสารได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อรองรับกับความเจริญก้าวหน้าแห่งสังคมยุคสมัยใหม่ และเป็นที่ยอมรับกันว่า ในปัจจุบันสื่อมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างมาก และ มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลในสังคมอย่างแยกไม่ออก สื่อมีบทบาท อย่างมากต่อการแสดงให้เห็นชัดในบทบาทที่ชักจูง ชี้นำ หรือ เปลี่ยนแปลงสังคม ถ้าสื่อดี มีความสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ ก็จะนำประโยชน์มาสู่สังคมได้ แต่ถ้าสื่อขาดคุณธรรมก็ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมและความหายนะของสังคมได้ (สื่อลามก 2, 2547.)

ถึงแม้ว่าปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ จะเข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมไทย จนถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น และส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนสมัยนี้ไปแล้ว เพราะนอกจากจะช่วยอำนวยความสะดวกรวดเร็วในชีวิตประจำวัน เป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่ ยังสามารถสร้างสรรค์ความบันเทิงและความหลากหลายอย่างไร้ขอบเขตจำกัด จนกลายเป็นทุกซ์ของสังคมในทุกวันนี้ (teenee.com 2548.) ในขณะที่สังคมไทยอยู่ในสภาพที่เปราะบางและเป็นสังคม “บริโภคนิยม” จึงไม่แปลกเลยที่ปัญหาสื่อลามก เช็กชีในวัยเรียนจะยังคงแพร่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ในสังคมไทย แม้แต่ในบ้าน วัด และโรงเรียนก็ยังมีให้พบเห็น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการปราบปรามเอาผิดต่อผู้กระทำการอย่างจริงจังก็ตาม แต่ในความจริงก็ไม่มีที่แหวว่า สื่อลามกและการประพฤติ ปฏิบัติตนที่เกินตัวขัดกับค่านิยมที่ดีงามจะถูกจัดการให้หมดสิ้นไป และยังคงเป็นปัญหาได้พรมที่ถูกชุกไว้ กัดกร่อนสังคมไทยทุกวันนี้ให้บางมากยิ่งขึ้น (teenee.com 2548.) สอดคล้องกับนายอนุทิน ชาญวีรกูล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กล่าวว่า เป็น

ปัญหาความเจริญทางเทคโนโลยีโลกไร้พรมแดน เด็กเข้าถึงเว็บไซต์ หนังสือ สิ่งพิมพ์ง่ายขึ้น มีความเจริญทางเทคโนโลยีแต่ด้านจิตใจยังต้องซอมนกันอยู่ (teenee.com 2548.)

สื่อมวลชน เป็นองค์กรทางสังคมที่สำคัญที่ต้องทำหน้าที่ชี้แนะให้เยาวชนมีวิถีชีวิตที่ดีงาม อยู่ในครรลองคลองธรรม เป็นมิตรที่ดีของเยาวชน เป็นภูมิปัญญาของสังคม เป็นพลังการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีงาม ความเจริญก้าวหน้าของสังคมตลอดกาล และยังต้องมีส่วนในการปกป้องและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนและทำหน้าที่ป้องกันภัยกับสังคม (teenee.com 2548.) แต่การทำหน้าที่ของสื่อในยุคปัจจุบันกลับขาดการตระหนักถึงจรรยาบรรณที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารมักมีการนำเสนอภาพในแนวลบเพื่อสร้างความน่าสนใจของข่าวสาร และการกระตุ้นแรงขับทางเพศ (sex drive) ซึ่งเป็นสัญชาตญาณดิบของมนุษย์ให้มีการแสดงออกมากยิ่งขึ้น โดยปราศจากการควบคุมของจิตสำนึก (consciousness) ของบุคคลและนำมาซึ่งปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบและการดำรงชีวิตของคนในสังคมไทย

อิทธิพลของสื่อไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อสภาพของสังคมไทยนานับประการ ประการแรก คือ ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ ดังที่ สศช. แถลงภาวะสังคมไทยไตรมาส 2 พบว่า ความมั่นคงทางสังคมลดลง เผยภัยข่มขืนสังคมควรตระหนักและเริ่มแก้ปัญหายอดแจ้งความคดีข่มขืนปัจจุบันเฉลี่ยสูงถึง 12 รายต่อวัน อายุเหยื่อมีตั้งแต่ 2 – 80 ปี สะท้อนปัญหาสังคมต้องรีบแก้ (teenee.com 2548.) สอดคล้องกับ กระทรวงการพัฒนาสังคม ฯ ได้เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมว่ามีเด็กและผู้หญิงถูกข่มขืนเพิ่มขึ้นปีละกว่าพันราย เฉพาะที่ จังหวัดระยอง จังหวัดเดียวมีผู้หญิงถูกข่มขืนกว่า 500 ราย ใน 1 ปี ต่ำสุดอายุเพียง 7 เดือน มากสุด ถึง 106 ปี ส่วนใหญ่เป็นคนในครอบครัวถึงร้อยละ 80 (teenee.com 2547) และข้อมูลจากศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิงชี้ให้เห็นว่า คดีรุมโทรมหญิงในปี 2547 มีมากขึ้นผิดปกติ จากการรวบรวมข้อมูลที่ปรากฏข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤษภาคม 2547 มีประมาณ 47 ราย ซึ่งเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างมาก โดยเฉลี่ยในรอบปีมีประมาณ 200 คดี ต้นเหตุเพราะอิทธิพลของสื่อลามกที่หาซื้อง่าย ราคาถูก โดยเฉพาะวีซีดีโป๊ ตัวกระตุ้นอย่างดี และ ปัจจัยความต้องการทางเพศของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากสื่อต่างๆ (teenee.com 2547) สอดคล้องกับข้อมูลของมูลนิธิเพื่อนหญิง (2549) ที่กล่าวว่า สภาพสังคมที่เสื่อมทรามลง จากข่าวคราวกรณีผู้หญิงถูกข่มขืน เกิดขึ้นบนหน้าหนังสือพิมพ์ไม่เว้นแต่ละวัน ล่าสุดมีผลวิจัย ระบุ ข่าวภัยทางเพศปี 47 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน เกือบเท่าตัว และที่น่าสลดใจยิ่งไปกว่านั้นพบว่า จำนวนคดีความผิดทางเพศในแต่ละวัน จะมีเด็กตกเป็นเหยื่อจากการถูกข่มขืนเฉลี่ยถึงวันละ 2.6 ราย แสดงให้เห็นว่า พื้นที่ความปลอดภัยของ เด็ก สตรี หรือแม้กระทั่งคนชรา ได้เหลือน้อยลงทุกที

และนายจาตุรนต์ ฉายแสง กล่าวว่า ปัจจุบันมีเว็บไซต์ทั่วโลกที่เกี่ยวกับการยุยงส่งเสริมให้เด็กเยาวชนคุ้นเคยกับเรื่องข่มขืนกันไม่ใช่แค่หนังสือลามกนั้น แต่รวมถึงการเล่นเกมส์ที่เกี่ยวกับการข่มขืนกันซึ่งมีประมาณ 5 ล้านกว่าเว็บไซต์ (teenee.com 2548.)

ปัญหาการแสดงออกทางเพศของกลุ่มเยาวชนที่กำลังทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นปัญหาที่ได้รับผลกระทบต่อมา ดังที่ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ส.ว. กทม. และประธาน กมธ. กล่าวว่า ปัจจุบันสื่อลามกหลายรูปแบบได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นความไร้ระบียบของสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนญี่ปุ่น หนังสือลามก ตลอดจนวีดีโอ วีซีดี และแม้แต่เคเบิลทีวีก็ยังมีภาพยนตร์ฝรั่งที่มีฉากโป๊เปลือยมาฉาย ซึ่งแน่นอนว่า จะส่งผลกระทบต่อเด็กที่ชอบเลียนแบบ และปัญหาสังคมที่จะติดตามมา ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืน กระทำชำเรา การทำแท้งที่มีสถิติสูงขึ้น และ การติดเชื้อเอดส์ที่เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น (childthai 2547) จะเห็นได้ว่า เด็กมีเรื่องเพศที่มั่วกันหนัก เป็นปัญหาเชิงพฤติกรรมยุคสมัยใหม่ ในขณะที่สื่อไม่มีการป้องกันเด็ก (teenee.com 2547) จนเป็นเหตุให้ เยาวชนเหล่านี้ที่ยังมีวุฒิภาวะต่ำมีความอ่อนไหวต่อสิ่งยั่วยุจากสื่อได้โดยง่าย เกิดการเรียนรู้ที่ผิด ๆ มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจึงก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม ดังเช่น ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้

และเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2547 กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) ได้ระบุถึงความรุนแรงทางวัฒนธรรม ซึ่งเกิดจากสื่อที่สำคัญ 5 ประเภท ได้แก่ 1. การเสนอขายสินค้าเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์ อาทิเช่น ยาปลุกเซ็กส์ที่ระบาดอย่างหนัก 2. เว็บไซต์ นิตยสารที่เสนอเรื่องราวและภาพการข่มขืนรัมโหมม ซึ่งปัจจุบันมีเว็บไซต์ดังกล่าว มากถึง 250,000 เว็บไซต์ และ เกมออนไลน์แข่งขันกันข่มขืน 3. หนังสือลามกเกี่ยวกับเด็ก ตั้งแต่เด็กเล็กขึ้นไป เป็น 8 13 14 ขวบ 4. เซ็กส์ในครอบครัวทุกรูปแบบ 5. หนังสือลามกประเภทแอบถ่ายตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรม จะได้เสนอมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) ผลักดันให้เป็นวาระแห่งชาติเพื่อสนับสนุนให้อยู่ในรูปเชิงนโยบาย (teenee.com 2004) รองรับกับการแก้ไขปัญหาในระดับชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะข้อมูลที่ปรากฏอยู่นี้ เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความวิกฤติในการแสดงออกทางเพศในทุกรูปแบบของวัยรุ่นว่าเริ่มมีทัศนคติเรื่องเพศที่เบี่ยงเบนจากวัฒนธรรมไทย เดิมทีเด็กผู้หญิงต้องรักษาวงศ์วานตัวกลายเป็นการแสดงออกทางเพศแบบโจ่งครึม ไม่อายใคร สร้างสังคมแบบฟรีเซ็กส์ จนกลายเป็นต้นเหตุปัญหาทางสังคมมากมาย เช่น ท้องในวัยเรียน ข่มขืน และ อาชญากรรม (teenee.com 2547) โจทย์ไทยมีค่านิยมเซฟเซ็กส์เพี้ยน และ จากข้อมูลผลการสัมมนาซึ่งจัดโดย สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม โดยมีตัวแทนของนิสิต นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 344 คน เข้าร่วมการสัมมนา ใน

ระหว่างวันที่ 30 –31 สิงหาคม 2547 ได้กล่าวถึง แนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันสื่อลามกอนาจาร โดยมีการเปิดเผยข้อมูลของวัยรุ่นไทยพบว่า มีการกล้าแสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านเพศบนรถขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) อย่างเปิดเผยโดยที่ไม่ละอายต่อสายตาของบุคคลอื่นๆ ที่โดยสารรถคันเดียวกัน และเป็นแบบอย่างทางสังคมแก่เยาวชนรุ่นเยาว์ และนางสาว อาทิตยา ชัยจำรัส ได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมว่า “ พฤติกรรมดังกล่าวน่าจะได้รับอิทธิพลมาจากสื่อลามกอนาจารที่แพร่ระบาดไปทั่วในปัจจุบัน อาทิ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน ฯลฯ อันเป็นสาเหตุนำมาซึ่งปัญหาการข่มขืน อาชญากรรม หรือ วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กัน อย่างโจ่งครึ้ม เพียงแค่เจอกันในผับ บาร์ ครั้งแรกสามารถไปมีความสัมพันธ์ทางเพศได้แล้ว โดยมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่เสียหาย สะท้อนว่า วัยรุ่นไทยบางคนห่างไกลศีลธรรมมากขึ้น ” (hunsacom 2004)

สอดคล้องกับข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนปฏิบัติการสร้างเสริมพฤติกรรมเยาวชนและการป้องกันเอดส์ ณ โรงแรม บางกอกพาเลซ (hunsacom 2547) โดย นายแพทย์ ทศพร เสรีรักษ์ เลขาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แสดงทัศนะว่า ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของ เยาวชนที่แสดงออกมาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาเรื่องเพศ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทยและจำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน

สำนักวิจัยเอแบคโพล ได้เปิดเผยผลการสำรวจค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์ กลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 จำนวน 1,513 คน ในวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นไทยร้อยละ 39.5 ให้ความสำคัญกับวันวาเลนไทน์เพราะถือเป็นโอกาสได้แสดงความรักอย่างเต็มที่และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนประชากรวัยรุ่นทั้งหมดในกรุงเทพฯ ที่มีประมาณ 1 ล้าน 2 แสนคน พบว่า วัยรุ่นจำนวน 1 แสนคน ตั้งใจว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ ทั้งยังพบว่า วัยรุ่น 3-4 แสนคน เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป โดย 1 แสน 5 หมื่นคน แม้จะมีแฟนแล้วแต่ก็ยังมิกิ๊ก และวัยรุ่นร้อยละ 20.3 ยอมรับได้หากแฟนมิกิ๊ก ซึ่งจะพบกิ๊กแบบบังเอิญ เช่น ในอินเทอร์เน็ต สถานบันเทิง (teenee.com 2548.) และ สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย (teenee.com 2547) พบว่า วัยรุ่นไทยมีค่านิยมทางเพศติดอันดับสูงสุดใน 14 ประเทศ โดยนักเรียน ม.5 มีแนวโน้มจะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น และไม่นิยมใช้ถุงยาง ทำให้เกิดการติดเชื้อเอดส์ โดยพบว่า ฝ่ายหญิงติดเชื้อเอดส์มากกว่าชาย นอกจากนี้ วัยรุ่นอายุ 15 – 23 ปี กว่าครึ่ง

นิยมสวิกกิ้ง หรือ “ เช็กซ์เอ้ออาทร “ เพราะเด็กได้รับพฤติกรรมเหล่านี้ มาจากสื่อ เช่น วีซีดี หนังสือลามก เป็นต้น

ตัวอย่าง เหตุการณ์ความรุนแรงทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนและสังคมไทย

1. 13 ปี ยึดอาชีพขายตัว อจ.ลูกค้าซื้อบริการ (teenee.com 2549.)
2. วิจัยพบ เด็กไทย เจริญพันธุ์เร็วขึ้น (teenee.com 2549)
3. 7 การ์ตูน อันตราย พบพิรุณกลายเป็นตำราสอนเช็กซ์ (teenee.com 2549.)
4. 4 เด็กหญิงใจแตก จัดปาร์ตี้มีวเช็กซ์ (teenee.com 2549.)
5. แฉเด็กรุ่นใหม่ละเลยวัฒนธรรมไทย คิดว่ารู้ดี เป็นของตายที่อยู่ใกล้ตัว วร.เร่งเดินเครื่องรณรงค์ เต็มสูบ (ไทยรัฐ 2549: 15.)
6. ลั่นแก้ปัญหาพฤติกรรมค่านิยมเด็ก 5 ล้าน ดิดเหล้า - เช็กซ์ - มือเดิบ (teenee.com 2549.)
7. ลุงวัย 73 ลงข่มขืนหลานวัย 12 น้า - เพื่อนผสมโรง (teenee.com 2549.)
8. สาว ม.3 มั่วเช็กซ์ แพร่วีดีโอคลิป (teenee.com 2549.)
9. เว็บโป๊-เช็กซ์โฟนระบอบหนัก วัยรุ่น ชัยภูมิสั่งซื้อเพียบ (teenee.com 2549.)
10. ม่านรูดโผล่ใหม่เช็กซ์รดตู้ เด็ก 13 -18 ขายตัว (hunsu.com 2549)
11. น้าอนาจาร หลาน 5 ขวบ เจอ สหบาทา (teenee.com 2549)
12. พบการ์ตูนลามกต้นเหตุวัยรุ่นเสียสาวอายุแค่ 14 ปี (sanook.com 2549)
13. โพลชี้เด็กไทยนิยมโหลดรูปเสียพร้อมเผยแพร่ขายของเด็กสาวชอบโชว์ (teenee.com 2549)
14. โจ้รวมไทมสาว 14 จับได้ 3 (teenee.com 2549)
15. น.ศ.เชียงใหม่ติดเช็กซ์กลัดกลับหัว” ส่งชิกขายตัว (teenee.com 2549)
16. สธ.ภูเก็ตรณรงค์กันวัยรุ่นมั่วเช็กซ์ “วาเลนไทน์” (teenee.com 2549)
17. ทลายแหล่งลามก เว็บแคมโป๊ส่งเน็ต (teenee.com 2549)
18. 2 หีนลงขืนรด ข่มขืนนศ. ถ่ายวีดีโอคลิป (teenee.com 2549)
19. โพล วร.ชี้วัยรุ่นหญิงไทยส่วนใหญ่รักนวลสงวนตัว (teenee.com 2549)
20. “ม.3” ตบ “ม.2” แย่งหนุ่มคว “ วาเลนไทน์” (teenee.com 2549)
21. จับ4โจ้เชียงใหม่เรียงคิวเด็กม.2แถมถ่ายคลิปวีดีโอชู้ (teenee.com 2549)
22. ตะลึง !!!วัยรุ่นชายบริการเพิ่มเพียบ ระบุทำเพราะอยากได้เงิน - สบาย (teenee.com 2549)
23. โจ้มหา’ลัย หนุนตั้งชายถูกยงในสถาบันการศึกษา (teenee.com 2549)
24. 5 โจ้ไทมยับ สาวสายเดี่ยว (teenee.com 2549.)

25. ลากคอ 'พ่อหื่น' ขึ้นใจลูกเลี้ยง (teenee.com 2549.)
- 26.จิตแพทย์เตือน CHAT อันตราย ซึ่เป้าหมายมุ่งเช็กซ์ (teenee.com 2549.)
- 27.แฉตุ๋นวัยโจ๋ในเว็บ คลิปโป๊นศ.แลกบัตรเติมเงิน! (hunsa.com 2549.) ฯลฯ

ตัวอย่าง เหตุการณ์ความรุนแรงทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนและสังคมไทย (ต่อ)

- 28.ชด.เห็นขึ้นใจลูกเลี้ยง 9 ขวบวิตถาร (teenee.com ,2549)
- 29.จับหนุ่มโรงงานแซ่หีบ 5วัน อนาคต ม.1 (teenee.com ,2549)
- 30.รวบนศ.ปริญญาโท ตั้งตนเป็นเอนต์คำวี่ซี้ดีลามก (teenee.com ,2549)
- 31.สลดสังคมทรมาน!!! แม่ส่งลูกตัวเองส่งเวกามพ่อเลี้ยง (teenee.com ,2549)
- 32.ร้องปดส. ล่า 6 โจ้ทิพล ไทรมดณ. (teenee.com ,2549)
- 33.แจ้งจับตาน้ำลุง ข่มขืนหมู่หลาน 14 ตั้งห้อง (teenee.com , 2549)
- 34.น้ำวัย 60 พาหลาน 8 ขวบข่มขืนญาติปัญญาอ่อน (teenee.com , 2549)
- 35.ข่มขืนฆ่าสาววัยรุ่นหมกป่าหญ้า (teenee.com , 2549)
36. นร.ชาย-หญิง เล่นเช็กซ์ไฉ่ รวบกว่าครึ่งร้อยในอพาร์ทเมนต์กลางเมืองคอน (ไทยรัฐ, 2549)
37. 6 นร.ปวส.กามโหด ดักจุด นร.สาว ปวช. พาไปโทรมยับ (teenee.com , 2549)
- 38.ตร.รวบคนงานโหดข่มขืนเด็กอายุ 14 ปี (teenee.com , 2549)
- 39.แฉ"ป.6-ม.1"เร่ขายตัว - แลกเงิน 20บาท (teenee.com , 2549)
- 40.แฉช่างวิดีโอรีดเงิน แบล็คเมล์คลิบ 2พระเช็กซ์หมู่ (teenee.com , 2549)
- 41.ตะลึงโสเภณีเด็กฟุ้ง 1.8 หมื่นอ่านเขียนไม่ได้กว่า 1.7ล้าน (teenee.com , 2549)
42. สลดเด็กสาววัยแค่ 14 -19มีลูกปีละ5หมื่น (teenee.com , 2549)
- 43.แฉคดี 8ทรชนรุมโทรม ดณ.14 ตาย (teenee.com , 2549)
44. เฒ่าหื่นลวง ด.ญ.9ขวบนับเดือน (teenee.com , 2549)
45. ยาไออิชิ การ์ตูนเช็กซ์ระบาค (teenee.com , 2549)
46. รวบ14นร.-นศ.เช่าอพาร์ทเมนต์มั่วเช็กซ์ (hunsa.com,2549)
47. ส่งคลิบวิดีโอ พฤติกรรมจากความเคยชินในการใช้สื่อ + เทคโนโลยี... !! (sanook.com,2549)
- 48.เวียนเทียนข่มขืน 2นร.ม.2 เป็นเหยื่อ2ทรชน (teenee.com,2549)
- 49.นร.หญิง 5 - นร.ชาย 8 เช็กซ์หมู่ ตร.บุกรวบคาม่านรูด (teenee.com,2549)
- 50.เขียนพระดัง 'พ่อ' ข่มขืนลูก (teenee.com,2549)
- 51.ครูตะลึง!!6โจม.1เมืองคอนปิดห้องเรียนรุมโทรมเพื่อนหญิง (teenee.com,2549)

52. ฮีธฮาคลิบพระระเวิงกามนศ.สาว! เล่นจ้ำจี้ในภูฏิวัด รองเจ้าคณะสั่งเชือด (teenee.com,2549)
53. ทลายหอพักเถื่อน มั่วเซ็กซ์! รวบ นร.-นศ.51 คน (teenee.com,2549)
54. แฉโจไทยชิงสุกก่อนห่าม-ตั้งท้องปีละ7หมื่น (teenee.com,2549)
55. จับร้านข้างร.ร.ให้เช่าการ์ตูนเอ็กซ์ (teenee.com,2550)

ในขณะที่เอแบคโพลล์ ได้สำรวจโครงการเฝ้าระวังคุณภาพอนาคตเยาวชนไทย ผลการศึกษา พบว่า มีจำนวนเยาวชนที่มีความโน้มเอียงในการขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น จากจำนวน 386,555 คน ในปี พ.ศ.2546 เป็น จำนวน 472,575 คน ในการสำรวจล่าสุด (teenee.com 2547) และ สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ได้จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ทางออกของวิกฤติสังคมไทย : ความรุนแรง ปัญหาทางเพศ และความเสื่อมโทรมทางจริยธรรม” ในวันที่ 29 ตุลาคม 2547 เพื่อร่วมวิเคราะห์และแสดงบทบาทรับผิดชอบต่อสังคม

ปัจจุบัน ประเด็นเรื่องสื่อลามกในอินเทอร์เน็ตกำลังได้รับความสนใจทั้งจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมือง นักวิชาการและหน่วยงานทางด้านสิทธิสตรี ของเด็ก ประเด็นเรื่องสื่อลามกเป็นประเด็นที่สังคมไทยถกเถียงกันมานานแล้ว แต่เมื่อสื่อประเภทนี้ แพร่กระจายไปทางอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความวิตกกังวลว่า เยาวชนจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผิด เพราะสื่อลามกจะทำอันตรายต่อเยาวชน ทำให้เกิดการเสื่อมเสียศีลธรรม ทำให้เด็กใจแตก มั่วเมา ในเรื่องเซ็กซ์ และอาจทำให้เกิดปัญหาการข่มขืนและล่วงละเมิดทางเพศ ในขณะเดียวกัน นักวิชาการแนวสตรีนิยมก็เป็นห่วงว่า สื่อลามกสร้างความรุนแรงให้กับผู้หญิง ทำให้ผู้หญิง กลายเป็นวัตถุทางเพศ เป็นภาพลักษณ์ที่เสียหายแก่ผู้หญิงไทย ประเด็นเหล่านี้นำไปสู่การค้นหา วิธีควบคุม ป้องกันและกำจัดสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต โดยรัฐบาลออกมาแนะนำให้ผู้ปกครอง ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ชนิดพิเศษที่ป้องกันเว็บไซต์ลามก ไม่ให้เข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้าน และโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ข้อถกเถียงที่เห็นร่วมกันก็คือ สื่อลามกเป็นสิ่งผิด นักกฎหมาย นักศาสนา และนักการเมืองต่างใช้ประเด็นนี้ มารณรงค์เพื่อให้สังคมตระหนักถึงภัยของสื่อ ลามก ซึ่งถูกขนานนามว่า เป็นความชั่วร้าย ความรุนแรง ผิดศีลธรรม กดขี่ทางเพศ ทำให้เกิดการ ข่มขืน การล่วงเกินทางเพศ และอื่นๆ (ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร 2549) และข้อมูลจากผลงานวิจัย ของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว มูลนิธิเพื่อ การพัฒนาเด็ก (มพด.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำ โครงการสำรวจประชาชนและผู้ปกครองในเรื่องผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กและเยาวชน แบบต่อเนื่องเป็นจำนวน 7 ประเด็น พบว่า รายการโทรทัศน์ที่เด็กดูนั้น บางส่วนมี “การแสดงออก

เรื่องเพศ” แฝงมากับรายการด้วย ได้แก่ ภาพยนตร์ต่างประเทศ ละครช่วงก่อนและหลังข่าว การ์ตูนญี่ปุ่น/ฝรั่ง รายการเพลง/มิวสิก และการแต่งกายของพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ ตามลำดับ โดยรูปแบบพฤติกรรมหรือการกระทำในสื่อโทรทัศน์ที่ส่งผลกระทบต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของเด็กมากได้แก่ 1) การแต่งกายวาบหวิด 2) ค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และ 3) การแสดงออกถึงท่าทาง พฤติกรรมทางเพศ เช่น การกอดจูบ ลูบคลำ นอกจากนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.5 ระบุว่า สื่อต่างๆ มีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบความรุนแรงของเด็ก ได้แก่ ภาพยนตร์/หนังสือต่างประเทศ ร้อยละ 23.6 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต / เกมส์ ร้อยละ 19.9 รายการทางโทรทัศน์ ร้อยละ 18.3 และข่าวความรุนแรงจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 16.4 ขณะที่ไม่มีเพียงร้อยละ 4.5 ระบุว่า สื่อไม่มีส่วนกระตุ้น (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง 2549)

สภาพเศรษฐกิจสังคมของการใช้ชีวิตร่วมกันเอื้อให้เยาวชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและรวดเร็วรวมถึงโอกาสการหาประสบการณ์ทางเพศก็มีมากขึ้น จากคำถามที่สะท้อนตรงมาจากเยาวชนผ่านโครงการภาคสนาม เว็บไซต์ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ตและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมบ่งชี้ว่า เนื้อหาที่ระบบการศึกษาใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอน “เรื่องเพศ” นั้นยังไม่สอดคล้องและไม่ครอบคลุมพฤติกรรมทางเพศที่เยาวชนในสังคมเผชิญหรือปฏิบัติอยู่จริง (องค์กรแพธ (PATH) 2547)

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เปิดเผยเมื่อวันที่ 26 มกราคมที่ผ่านมา ถึงงานวิจัยเรื่อง “การประมวลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชน” ที่กระทรวงวัฒนธรรมดำเนินการร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประเมินสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชน ใน 5 ด้าน คือ ด้านครอบครัวและศาสนา การบริโภค เสรีภาพและการแสดงออกทางเพศ การเสี่ยงโชค และความหลากหลายและรอยรั่วทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการแสดงออกทางเพศ พบว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ย 14-18 ปี และมีกับเพื่อนหรือคู่รัก ขณะที่วัยรุ่นหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่ง นิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ที่น่าตกใจ คือ วัยรุ่นไทยครองแชมป์โลกด้านการแสดงออกทางเพศหลายเรื่อง เช่น นิยมมีคู่นอนมากกว่า 1 คน มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุดในโลก เพียงร้อยละ 23 ขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ 57 นอกจากนี้ยังพบปัญหาอาชญากรรมทางเพศสูงขึ้นด้วย คือ เด็กและผู้หญิงถูกข่มขืนเพิ่มขึ้นปีละกว่าพันราย และไม่เพียงแต่อาชญากรรมทางเพศที่สูงขึ้น ภาพของการพลอดรักในที่สาธารณะก็มากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่เช็กส์ที่เด็ก ๆ ไปใช้กันประจำ เช่น เซ็นเตอร์พอยต์

สวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ที่สำคัญ วัยรุ่นอายุระหว่าง 15-23 ปี กำลังฮิตค่านิยมทางเพศใหม่ คือ มีคู่นอนหลายคน รวมไปถึงการสวิกิ้งแลกเปลี่ยนคู่นอน (teenee.com 2548.)

เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับทัศนคติ ค่านิยมที่แต่ละบุคคลยึดถือ (องค์กรแพธ 2547) ปัญหาวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้นถือเป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันการให้โอกาสและเวลาอบรมบ่มนิสัยแก่วัยรุ่นของผู้ปกครองน้อยลงทำให้เยาวชนไปรวมกลุ่มกันแทนโดยในจำนวนนี้มีวัยรุ่นบางคน que เลือกทางออกในลักษณะความเบี่ยงเบน ความรุนแรง จนก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ ดังนั้น ต้องจูงเยาวชนทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ไม่เช่นนั้น กระแสในเรื่องเพศ พฤติกรรมที่รุนแรง ก็จะมาครอบงำเด็กเหล่านี้ได้ (teenee.com 2548.) อย่างไรก็ตาม ปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมสัดส่วนมีเพียงร้อยละ 0.2 เท่านั้น แต่การนำเสนอของสื่อ ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาของเยาวชนมีมากมาย คิดว่าเป็นเพียงเฉพาะสถานการณ์มากกว่า (ที่นิตยสาร 2548) สอดคล้องกับแนวคิดของ ดร. อมรวิทย์ นาคทรรพ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า จากข้อมูลคณะวิจัยเกี่ยวกับสื่อ พบว่า มีสื่อมวลชนปัจจุบันมีอิทธิพล ยั่วต่อทัศนคติเรื่องเพศของเยาวชนมาก ยั่วเด็กเห็นเรื่องเช็กซ์เป็นเรื่องปกติ ซึ่งสุกก่อนห่าม (ที่นิตยสาร 2548.) ประกอบกับผลงานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาความรู้ เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย” จากศูนย์วิจัยและพัฒนา เพศศาสตร์ ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬา ฯ กล่าวว่า จากการเก็บข้อมูลเยาวชนหญิงชาย อายุระหว่าง 10-24 ปี ในเขต กทม. และภูมิภาค จำนวน 5,998 คน ระหว่าง ปี 2546-2547 พบว่า เด็กหญิงและเด็กชายไทยเข้าสู่ภาวะการเจริญพันธุ์เร็วขึ้น โดยเด็กหญิงมีประจำเดือนครั้งแรกเฉลี่ยอายุ 12.69 ปี ต่ำสุด คือ 9 ขวบ ส่วนเด็กชายเริ่มฝันเปียกครั้งแรกเฉลี่ยอายุ 13.63 ปี ต่ำสุด คือ 8 ขวบ ซึ่งแสดงว่า เด็กในสหสวรรษใหม่เข้าสู่ภาวะการเจริญพันธุ์เร็ว แต่ขณะเดียวกัน วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่อาจตามไม่ทัน น่าเป็นห่วงว่าจะก่อให้เกิดปัญหาทางเพศตามมาในอนาคต

ประการต่อมา ได้แก่ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่น ดังที่สาธารณสุขเผยผลงานวิจัยพฤติกรรมเด็กไทยที่น่าวิตก ปี พศ.2548 พบเด็กใจแตกเร็วขึ้น โดยเฉพาะเด็กกทม.อายุ 11-12 ปี ก็มีเช็กซ์แล้ว กว่า 70 % ปลุกอารมณ์เช็กซ์มาจากการดูนวีซีดีโป๊ อินเทอร์เน็ตกว่า 90 % ไม่ใช่ว่าจะป้องกันกัน ด้านสว.กทม. “มีชัย วีระไวทยะ” เผยอัตราติดเชื้อเอดส์พุ่งกระชูดพบผู้ติดเชื้อเอดส์กลุ่มวัยรุ่นพุ่งร้อยละ 30 ทั้งที่ผ่านมา สถิติติดเชื้อลดลงตลอด ในส่วนของประเทศไทย จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศเด็กในระดับชั้นมัธยมปีที่ 5 ทั่วประเทศ ในช่วงปี 2545-2547 พบว่า เด็กชายมีเพศสัมพันธ์กับแฟน คนรัก ถึง 15 % โดยใช้

ถุงยางเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 18 % เป็น 25 % ตามลำดับ ส่วนใหญ่ในเด็กหญิงมีเพศสัมพันธ์ 5 % และใช้ถุงยางเพียง 15 % ซึ่งถือว่าน้อยมาก โดยเฉพาะจากการสำรวจกลุ่มเด็กในระดับ ม.1-6 จำนวน 3,000 คน ในเขต กทม. ในเดือนสิงหาคม กันยายน 2548 พบว่า 7.3 % เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วและ 6 % เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 13 -15 ปี แหล่งปลูกอารมณ์เพศสำคัญ ได้แก่ หนังสือการ์ตูน 72 % รองลงมาคือ ดวีซีดี วิดีโอเอ็กซ์ 64 % อินเทอร์เน็ตไป 61 % (teenee.com 2548.)

ในขณะที่นางสุดารัตน์ เกตุราพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวว่า จากมติของการประชุมเอดส์โลกครั้งที่ 15 ที่ผ่านมา ที่ประชุมได้ตระหนักถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมในวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มากที่สุด เพราะอยู่ในวัยอยากรู้อยากลอง แนวโน้มดังกล่าวเป็นกระแสเดียวกันทั่วโลก แต่สำหรับในประเทศไทย จากการศึกษาวิจัยพบว่า บางจังหวัดแถบปริมณฑล พบข้อมูลว่า วัยรุ่นไทยยุคปัจจุบัน ในผู้ชายอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ต่ำสุด 10 ปี ส่วนเด็กหญิงเริ่มมีครั้งแรกเมื่ออายุเพียง 12 ปี เท่านั้น โดยส่วนใหญ่เกือบร้อยละ 60 เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 12 -15 ปี และการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว ปราศจากความรับผิดชอบ การไม่ใช้ถุงยางอนามัย การใช้สารเสพติด จากการวิเคราะห์จำนวนผู้ป่วยและผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่มีอาการป่วยสะสมตั้งแต่ พ.ศ. 2527 จนถึงปัจจุบัน ซึ่ง มีประมาณ 326, 651 คน พบว่า 1 ใน 4 อยู่ในกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี แสดงว่า คนกลุ่มนี้มีการรับเชื้อในช่วงอายุ 18 - 19 ปี มาก่อนทั้งนี้สาเหตุการติดเชื้อส่วนใหญ่ยังเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 83 และคาดว่า สิ้นปี พ.ศ. 2547 จะมีวัยรุ่นชายหญิงอายุ 10 - 24 ปี ติดเชื้อเอดส์ประมาณ 71,157 คน (teenee.com 2547) แสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มผู้ติดเชื้อรายใหม่อันดับ 1 ด้วยเพราะสาเหตุ มีค่านิยมทางเพศเปลี่ยนไป (ไทยรัฐ 2547 : 15)

สอดคล้องกับความคิดเห็นของ นายแพทย์ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ จิตแพทย์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งกล่าวว่า ปัญหาเอดส์ แท้จริงคือ ปัญหาเรื่องเพศ ซึ่งมีความรุนแรงมากในสังคมไทย เพราะปัจจุบันมีสถิติการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศเพิ่มขึ้นทุกขณะ และ เป็นสัญญาณเตือนอันตรายได้อย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาระยะสั้น ระยะกลาง และ ระยะยาว ได้ด้วย โดยเริ่มตั้งแต่เรื่องค่านิยมทางเพศที่ทำให้เด็กมีเพศสัมพันธ์เร็วและบ่อยทำให้เกิดเพศสัมพันธ์ล่าช้า และ นำไปสู่ความต้องการทางวัตถุและเพศพาณิชย์ ในที่สุด (hunsu.com 2547) สอดคล้องกับการเปิดเผยข้อมูลของนายแพทย์สมบัติ แทนประเสริฐสุข ผอ. สำนักโรคเอดส์ วัณโรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในสังคมไทยปัจจุบัน สถานการณ์ขณะนี้ที่น่าเป็นห่วงมาก

เนื่องจากคนในสังคมยังมีความนิยมเรื่องเพศผิดๆ โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่นที่ระยะหลังพบมีผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการป้องกัน ทั้งนี้ ข้อมูลจากคลินิกนิรนามจากสภาากาชาดไทย มีผู้ป่วยเอดส์ อายุ 18-20 ปี เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า จาก 2 ปีที่แล้ว ตัวเลขผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ 7 % ปัจจุบันเพิ่มขึ้นเท่าตัว และที่น่าวิตกคือ ขณะนี้ กลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 – 19 ปี ติดเอดส์แซงหน้าผู้ชายแล้ว สันนิษฐานเพราะผู้หญิงป้องกันตัวไม่เป็น ขณะที่ครอบครัวก็ไม่ได้ ให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าว (teenee.com 2548.)

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้สร้างความวิตกกังวลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกโดยตัวตะวันตกอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ แต่การปรับเปลี่ยนตามอิทธิพลตะวันตกนี้มีผลกระทบต่อนฐานความคิดของจริยธรรมไทยด้วย ทำให้เกิดความอ่อนแอทางจริยธรรมติดตามมา (นิธิ เอียวศรีวงศ์ 2541 : 121) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ส. ศิวรักษ์ (2538 : 36) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมต่างประเทศที่รับมานี้ เป็นวัฒนธรรมแบบ กิน กาม เกียรติ consumerism เข้ามาผนวกกับ pragmatism เพราะฉะนั้นจึงไม่เกิดมโนสำนึกว่า มีสิ่งใดผิด เพราะเป็นสิ่งที่บุคคลยอมรับแล้ว โดยขาดการตระหนักถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในแง่ของจริยธรรมทางเพศในสังคมพุทธ ในขณะที่ ชุมชน สังคม หรือประชาคมมีความสำคัญต่อ จริยธรรม เพราะถ้าบุคคลอยู่คนเดียว โลกคงไม่มีความจำเป็นต้องมีจริยธรรม แต่เพราะเราอยู่ท่ามกลางสังคมและธรรมชาติต่างหากที่ทำให้เราต้องมีจริยธรรม (นิธิ เอียวศรีวงศ์ 2541 : 125) ด้วยเหตุนี้การขาดจริยธรรมทางเพศ จึงก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันและเป็นเรื่องของความเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมอย่างมากในสังคมไทย (ลัดดา ตั้งสุภาชัย 2546) ดังที่ สวนดุสิตโพล ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,488 คน เมื่อต้นปี 2547 พบว่า ประชาชน ร้อยละ 32.19 รู้สึกไม่ดี รับไม่ได้ และน่าตกใจกับการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมปัจจุบันที่แปลกขึ้นทุกวัน ร้อยละ 24.79 เห็นว่า แม้ วัฒนธรรมเสื่อมโทรมลงทุกวัน ถูกครอบงำจากวัฒนธรรมตะวันตกมากไป ร้อยละ 18.36 รู้สึกได้ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำเช่นนี้ / ไม่น่าเกิดขึ้นในสังคมไทย ส่วนแนวทางการแก้ไขเห็นว่า ควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี / จริยธรรมวัฒนธรรมที่ดีให้กับเยาวชน และควรต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องเช็กซีใหม่/ ให้ความรู้พื้นฐานที่ถูกวิธีมากขึ้น อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงและจริงจังให้มากขึ้น

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากผลกระทบของวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารและการ

ซึมซับความคิด ค่านิยม ตลอดจนการเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกันจากอารยธรรมต่าง ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้จะมีผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยได้ทุกวัยและทุกเพศ แต่วัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีการตอบสนองและได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ชัดเจนที่สุด ดังนั้น พฤติกรรมของวัยรุ่นจึงได้รับความสนใจและห่วงใยจากคนในสังคมค่อนข้างมาก (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2549) เยาวชนซึ่งเป็นกำลังที่สำคัญและอนาคตของชาติ ต้องเรียนรู้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและโลก โดยต้องประพฤติปฏิบัติตามหน้าที่ของเยาวชน ตั้งใจศึกษาหาความรู้ มีระเบียบวินัยกับตนเอง เป็นคนดีของสังคม ไม่ทำตนให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น รู้จักเสียสละและมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ (teenee.com 2548.) สื่อลามกที่แพร่ระบาดอยู่ในขณะนี้ รวมถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ก่อปัญหาสังคมนับว่าเป็นเรื่องที่ขัดต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง การยับยั้งหรือจัดการกับปัญหาให้หมดไปจากสังคมไทยจึงเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมแรงร่วมใจกัน (teenee.com 2548.) ผนวกเข้ากับความเปราะบางของสถาบันครอบครัวและสังคมไทยในปัจจุบัน วัยรุ่นส่วนใหญ่จึงหันไปหาสิ่งยึดเหนี่ยวจากภายนอกกันมากขึ้น สิ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุดเห็นจะไม่พ้นสื่อมวลชนซึ่งมักจะถูกมองว่า เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้เกิดช่องว่างทางความคิดระหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ (carefor.com 2549.)

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สิ่งหนึ่งที่ถือเป็นจุดแข็งของสังคมไทยมาแต่อดีตและอาจสูญสลายไปในอนาคตอันใกล้ คือ วัฒนธรรมไทยที่ดงาม ปัญหาที่เกิดขึ้นมีส่วนสำคัญมาจากโครงสร้างของสังคม ที่ผ่านมาการพัฒนามุ่งเน้นไปทางด้านเศรษฐกิจแต่ละเลยการปลูกฝังคุณธรรมให้กับเยาวชนทำให้มีภาวะจิตใจที่ไม่เข้มแข็งและมีแต่โลภะ คือ ความอยากได้ ดังนั้นรัฐควรพัฒนาทางด้านคุณธรรมไปพร้อมกันกับด้านวัตถุเพื่อให้เกิดความสมดุล (teenee.com 2549.) จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. งานวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน

1.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรง

ทางวัฒนธรรม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน ที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

2. งานวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัด เชียงใหม่

2.2 เพื่อศึกษาการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทาง วัฒนธรรมของเยาวชน 6 กลุ่ม ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผล เชิงจริยธรรม และ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2.3 เพื่อศึกษาสถานการณ์การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความ รุนแรงทางด้านวัฒนธรรม

ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยผสมผสานวิธีระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ งานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

สมมติฐานของงานวิจัย

1. เยาวชนที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน
2. เยาวชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างกัน

3. ประเภทของสื่อที่ได้รับ สถานภาพสมรสของบิดา สถานภาพสมรสของมารดา ประเภทที่พักอาศัย และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับ การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมของเยาวชน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ จำแนกการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเภท งานวิจัยเชิงสำรวจ

การศึกษาเชิงปริมาณ กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาโดย จำแนกออกได้ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ประกอบด้วย

1.1 ระดับประถมศึกษา คือ เยาวชนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 147,113 คน

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ เยาวชนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 70,120 คน

1.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ เยาวชนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 26,628 คน

2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

2.1 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 17,490 คน

2.2 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 7,432 คน

3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

3.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ
อุดมศึกษา (สกอ.) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 27,956 คน

รวมประชากร 6 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น จำนวน 296,739 คน

กลุ่มตัวอย่าง

คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป.6) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 (ม.3) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.ปี 2) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี1) และนักศึกษาปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 2 ระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิด
สุ่มอย่างง่าย (stratified random sampling) จำนวนทั้งสิ้น 1,500 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ส่วนที่ 1 งานวิจัยเชิงปริมาณ

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศหญิง

1.1.2 เพศชาย

1.2 ระดับชั้นการศึกษา ได้แก่

1.2.1 ประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2.4 ปวช.ปี 2

1.2.5 ปวส.ปี 1

1.2.6 ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2

1.3 ประเภทของสื่อที่ได้รับ ได้แก่

1.3.1 โทรศัพท์

- 1.3.2 อินเทอร์เน็ต
- 1.3.3 วีซีดี / ดีวีดี
- 1.3.4 โทรศัพท์มือถือ
- 1.3.5 หนังสือพิมพ์
- 1.3.6 นิตยสาร
- 1.4 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
 - 1.4.1 อยู่ด้วยกัน
 - 1.4.2 หย่า (บิดา / มารดาฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต)
 - 1.4.3 หย่าร้าง / แยกกันอยู่
 - 1.4.4 บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่
- 1.5 ประเภทที่พักอาศัย
 - 1.5.1 บ้านของตนเอง
 - 1.5.2 บ้านพักข้าราชการ
 - 1.5.3 หอพักภายในสถานศึกษา
 - 1.5.4 หอพักภายนอกสถานศึกษา
 - 1.5.5 บ้านพักของญาติพี่น้อง
- 1.6 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
 - 1.6.1 1 ครั้ง / เดือน
 - 1.6.2 2 ครั้ง / เดือน
 - 1.6.3 3 ครั้ง / เดือน
 - 1.6.4 มากกว่า 3 ครั้ง / เดือน
 - 1.6.5 ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
 - 1.6.6 ตามวันสำคัญทางศาสนา

ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม
2. ทักษะคิดเชิงจริยธรรม
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

โดยวัดจากมิติทางเพศ ซึ่งได้แก่

1. พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน
2. ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย
3. การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ
4. การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม
5. ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
6. การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม

7. ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ อาทิ การปฏิเสธและการต่อรอง การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา การยืนยันความตั้งใจ การขอความช่วยเหลือ การเห็นคุณค่าของชีวิต การจัดการกับแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 2 งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยเชิงคุณภาพ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.2) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) จากแต่ละระดับชั้น ต่อจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการคัดเลือกและเสนอชื่อจากทางสถานศึกษา และนักวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาแต่ละกลุ่มในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 176 คน และ สัมภาษณ์เชิงลึก (in – depth interview) กับ อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 25 คน ในแต่ละระดับชั้น จำนวนทั้งสิ้น 25 คน รวมทุกกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 201 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ (perception) หมายถึง การแปลความหมายให้อยู่ในรูปของความเข้าใจ หรือ ตระหนักซึ่งความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อเรื่องเพศในทุกมิติของเยาวชน โดยได้รับอิทธิพลจาก สื่อทางเพศทุกรูปแบบ หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง

จริยธรรมทางเพศ (sex ethics) หมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติ ในเรื่อง เพศที่ถูกต้อง ดีงาม สิ่งใดควรประพฤติปฏิบัติ และ สิ่งใดไม่เหมาะสม ไม่ควรแสดงออก ซึ่ง สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย หรือ จริยธรรมทางเพศนี้อาจมีการเบี่ยงเบนไปจากบรรทัด ฐานของสังคมไทยโดยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม การพัฒนาของสื่อและเทคโนโลยี อิทธิพลจากสื่อทางเพศ รวมถึง สื่อทางเพศจากตัวบุคคลที่มีการเผยแพร่ในปัจจุบัน

เยาวชน (juveniles) ในงานวิจัยเรื่องนี้ หมายถึง นักเรียน นักศึกษาในแต่ละ ระดับจำนวน 6 กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์ระดับการศึกษาเป็นช่วงแบ่ง ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.2) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งมีอายุระหว่าง 11 ปี – 19 ปีขึ้นไป

ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (cultural violence) หมายถึง ความรุนแรงทาง วัฒนธรรมที่เกิดจากอิทธิพลของสื่ออันนำมาซึ่งปัญหาการแสดงออกทางเพศของเด็กและวัยรุ่น ที่เกินขอบเขตในทุกลักษณะ หรือสร้าง ความขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคมไทย ซึ่งอาจมีความ เชื่อมโยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

ความรู้เชิงจริยธรรม (ethic knowledge) หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมไทยว่า การกระทำชนิดใด ควรกระทำ และการกระทำชนิดใดควรงดเว้น ซึ่ง เยาวชนแต่ละกลุ่มที่ศึกษา อาจมีความรู้ในเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน หรือ มีกรอบแนวคิด ร่วมกัน หรืออาจมีความรู้เชิงจริยธรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

ทัศนคติเชิงจริยธรรม (ethic attitude) หมายถึง ความรู้สึก หรือ ความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกมิติ หรือ แสดงออกมาทั้งในเชิงบวก และเชิงลบ อาทิ ตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด ตามค่านิยมส่วนบุคคล ซึ่งเยาวชนสามารถที่จะแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง หรือ มีลักษณะร่วมกับเพื่อนร่วมวัย และอาจสอดคล้องกับความรู้เชิงจริยธรรม หรือ อาจเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทยก็ได้

เหตุผลเชิงจริยธรรม (ethical logic) หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำ หรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งอาจสอดคล้องกับความรู้เชิงจริยธรรม หรือ อาจเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม (ethic behavior) หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมทางเพศตามที่สังคมนิยมชมชอบ หรือ งดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือ ค่านิยมในสังคมนั้น หรือ แสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างมีอิสระ อาจสอดคล้องกับความรู้เชิงจริยธรรม หรือ อาจเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางด้านวัฒนธรรมของเยาวชนแต่ละกลุ่ม
2. เพื่อทราบถึง จุดเปลี่ยนการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนแต่ละระดับการศึกษา อันจะนำไปสู่แนวทางการแก้ไขทางเพศแก่เด็กและเยาวชนอย่างเร่งด่วน และสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจริยธรรมทางเพศให้แก่เยาวชนเกิดความเข้มแข็งทางด้านจิตใจต่อไป
3. สามารถประเมินการรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมนับตั้งแต่ช่วงวัยประถมศึกษาจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษาได้อย่างชัดเจน
4. ข้อค้นพบจากการศึกษา สามารถนำเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางเพศแก่เยาวชนในระดับชาติต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทางด้านการรับรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิดทางด้านจริยธรรมทางเพศและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. แนวคิดด้านความรุนแรงทางวัฒนธรรม

1. แนวคิดทางด้านการรับรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของการรับรู้

สันติชัย จำจิตรขึ้น (2548) กล่าวว่า การรับรู้ คือ ขบวนการที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการเลือกสิ่งเร้า (selection) การประมวลสิ่งเร้า (organization) และการแปลผลตีความสิ่งเร้า (interpretation) นอกจากนั้นการรับรู้ยังเป็นขบวนการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความจำ (memory) ในตอนที่แปลผลตีความสิ่งเร้า จะต้องเทียบเคียงกับประสบการณ์เดิมในความจำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2548 อ้างใน Schiffman and Kanuk 1991: 146.) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลแต่ละคนมีการเลือก การประมวลและการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมาให้ความหมายและได้ภาพของโลกที่มีเนื้อหา หรือ หมายถึง การตีความหมาย ในจิตใจของบุคคลที่จะทำให้เกิดการรับรู้ได้เข้าใจ ดังนั้น การรับรู้ทุกครั้งที่เกิดขึ้นจะต้องมีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เพื่อทำการตีความบางสิ่งบางอย่าง หรือเหตุการณ์ หรือความสัมพันธ์ในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัสอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัส โดยการผ่านประสาทสัมผัส

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การรับรู้หมายถึง การแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามาทางระบบประสาทสัมผัสของบุคคล

1.2 ขั้นตอนการรับรู้ (Stages of perception)

สันติชัย จำจิตรขึ้น (2548 อ้างใน Kraupl Taylor ,1966) กล่าวว่า ได้กำหนดระดับขั้นต่างๆที่ซับซ้อนขึ้นตามลำดับของการรับรู้ไว้ดังนี้

1. Field of sensations คือ ในการเกิดผัสสะขึ้นแต่ละครั้งจะมีการรับข้อมูลเข้ามา มากกว่า 1 อย่าง เช่น ในขณะที่ฟังการบรรยาย เราจะเห็นทั้งผู้บรรยาย ได้ยินเสียงของผู้บรรยาย และเห็นโสตทัศนูปกรณ์ ไปพร้อมๆกันในคราวเดียวกัน

2. Sensory percept คือ ขั้นตอนที่มีการรับรู้ข้อมูลเพียงรูปร่างลักษณะเท่านั้น โดยยังไม่มี การเทียบเคียงกับสิ่งที่จดจำได้ (recognition) เป็นขั้นตอนที่ยังไม่ทราบความหมาย เช่น เห็นวัตถุสิ่งหนึ่ง แล้วทราบแต่เพียงว่า เป็นผ้าที่มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยที่ยังไม่รู้ว่าเป็นผ้าอะไร แล้วสิ่งนั้น คือ ธงชาติ

3. Meaningful percept คือ ขั้นตอนที่มีการรับรู้ความหมายของสิ่งเร้า ซึ่งขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการเทียบเคียงกับสิ่งที่จดจำได้ (recognition) ที่อยู่ในความจำ (memory) เช่น เมื่อเห็นผ้าที่เป็นสีเหลืองผืนผ้าที่เป็นแถบสี 5 แถบ โดยมีแถบน้ำเงินใหญ่อยู่ตรงกลาง ถูกประกอบด้วยขาวแดงตามลำดับ ในลักษณะที่เป็นริ้วแนวนอนก็สามารถรับรู้ได้ว่า คือ ธงชาติไทย

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

จุลนิทย์ จันทรชมภู (2548) ได้ศึกษาปัญหาจากการตีความของผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังตามการรับรู้ของตนเองและภรรยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัญหาจากการตีความของผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรัง และแบบประเมินการทำหน้าที่ครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังรับรู้ความรุนแรงของปัญหาจากการตีความแตกต่างจากภรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างภรรยาของผู้ป่วยมีคะแนนเฉลี่ย การรับรู้ความรุนแรงของปัญหาสูงกว่าผู้ป่วยและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรุนแรงของปัญหารายด้าน พบว่า ผู้ป่วยรับรู้ความรุนแรงของปัญหาทุกด้านแตกต่างจากภรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านจิตวิญญาณที่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้น ยังมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างกันทุกด้านแตกต่างจากภรรยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการทำหน้าที่ทั่วไปที่พบว่า ผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังมีการทำหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างจากภรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นการรับรู้ต่อปัญหาจากการตีความของผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังที่แตกต่างกันระหว่างผู้ป่วยและภรรยา ปัญหาจากการตีความของผู้ป่วยส่งผลให้ภรรยา ของผู้ป่วยเกิดความเครียดได้มากและยังส่งผลต่อการทำหน้าที่ของครอบครัวอีกด้วย โดยเฉพาะการทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวม

เจนจิรา วรมานุสสัย (2547) ศึกษาเรื่อง การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วยภาวะซึมเศร้า : กรณีศึกษาที่โรงพยาบาลสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยภาวะซึมเศร้าจำนวน 150 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัวของจุฬาลงกรณ์ ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดีพอควร 4 ด้าน ได้แก่ การแก้ปัญหา บทบาท ความผูกพันทางอารมณ์ และการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวอยู่ในระดับดีเล็กน้อย 3 ด้าน ได้แก่

การควบคุมพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ความผูกพันทางอารมณ์ และการทำหน้าที่ของครอบครัวใน
ด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับดีเล็กน้อย

อุไรรัตน์ ศรีสม (2546) ได้ศึกษาการรับรู้ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัด
หนองคายเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรตามระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการ
และสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ ระบบมาตรฐาน 1104: ระบบการพัฒนาบุคลากร กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 338 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรสาธารณสุข
จังหวัดหนองคายมีการรับรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรตามเกณฑ์มาตรฐาน P.S.O.1104 อยู่ใน
ระดับสูง ร้อยละ 55.30 2) อายุมากมีการรับรู้มากกว่าอายุน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($p\text{-value}=0.01$) เพศหญิงกับเพศชายมีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาสูงที่แตกต่างกันมี
การรับรู้ไม่แตกต่างกัน รายได้สูงมีการรับรู้สูงกว่าผู้มีรายได้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($p\text{-value}<0.001$) ประสบการณ์มากขึ้นมีการรับรู้มากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อยกว่าอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.02$) การเป็นคณะกรรมการ P.S.O. มีการรับรู้มากกว่าไม่ได้เป็น
คณะกรรมการ P.S.O. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.01$) ตำแหน่งผู้บริหารมีการรับรู้
มากกว่าตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.02$) การได้รับการอบรม P.S.O.
มีการรับรู้มากกว่าไม่ได้รับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$) ผู้ที่ได้รับข้อมูล
ข่าวสารมีการรับรู้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$)
3) ปัญหาอุปสรรคที่พบ คือ บุคลากรสาธารณสุขส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับระบบมาตรฐาน
P.S.O.1104 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร นโยบายไม่ชัดเจน ขาดผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะ โดยให้
ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานควรมีนโยบายในการดำเนินงานชัดเจน สนับสนุนงบประมาณในการ
พัฒนาบุคลากรและมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

นางลักษณ์ วิไลวงศ์เสถียร (2546) ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนการสอนและ
การรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคกลาง
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 194 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 551 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ครูในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคกลาง มีการรับรู้ในการจัด
กระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยรวมและ
รายด้าน คือ ด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ด้านกระบวนการแก้ปัญหา และด้าน

กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านกระบวนการคิดและการปฏิบัติ อยู่ในระดับ ปานกลาง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปากกลาง มีการรับรู้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านกระบวนการสืบเสาะความรู้ ด้านกระบวนการแก้ปัญหา ด้านกระบวนการคิดและการปฏิบัติ และด้านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน และการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของครูจำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา พบว่า ครูที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แตกต่างกับครูที่จบสาขาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน และการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้ต่อกระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยรวมและรายด้านใน 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ด้านกระบวนการแก้ปัญหา ด้านกระบวนการคิดและการปฏิบัติ และด้านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจไม่แตกต่างกัน

บุษกร พัฒนพาณิชย์ (2546) ศึกษาการรับรู้ความยุติธรรมของการประเมินผลการปฏิบัติงาน : กรณีศึกษา บริษัท แครเรียร์ (ประเทศไทย) จำกัด กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบริษัท แครเรียร์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 238 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยได้ข้อสรุปผลดังนี้

1. พนักงานรับรู้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยุติธรรมมาก 10 อันดับแรก คือ 1) ไม่ได้นำปัญหาเรื่องสภาพคล่องทางการเงินของพนักงานมาร่วมพิจารณาผลการปฏิบัติงาน 2) เกณฑ์การวัดผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ 3) การปรับปรุงการปฏิบัติงานมีผลต่อการประเมินในครั้งต่อไป 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานทำให้พนักงานมีโอกาสปรับปรุงระบบ

การประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง 5) การประเมินผลฯ ก่อให้เกิดการตัดสินใจในการบริหารทรัพยากรบุคคล 6) ผลการประเมินสามารถเป็นเครื่องแสดงคุณค่าของการทำงาน 7) ผลการประเมินฯ แสดงถึงประสิทธิภาพการทำงานได้ 8) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการแต่งตั้งปรับเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่งได้ 9) หลังการประเมินผลการปฏิบัติงานผู้ประเมินปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่บริษัทฯ กำหนดขึ้น 10) การประเมินผลการปฏิบัติงานสร้างความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. พนักงานรับรู้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยุติธรรมน้อย 10 อันดับแรก คือ 1) มีการจัดบันทึกเพื่อเทียบการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 2) ช่วงเวลาที่จะมีการประเมินผลฯ ได้ประกาศให้พนักงานทราบ 3) นำใบกำหนดหน้าที่งาน (job description) มาใช้ร่วมกันกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน 4) มีการชี้แจงถึงกฎเกณฑ์ ระเบียบหรือคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติงาน 5) พนักงานสามารถแสดงความคิดเห็นในผลการประเมินการปฏิบัติงานได้ 6) ผู้ประเมินให้ความสำคัญต่อการทำงานตลอดเวลา ไม่ได้เฉพาะช่วงที่จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน 7) ผู้ประเมินให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานหลังการประเมิน 8) แบบประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยืดหยุ่น 9) ไม่ได้มีการเล่นพรรคพวก เล่นพวก ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน 10) มีความเชื่อมั่น (reliability) ต่อผลการประเมินทุกครั้ง

ดวงกมล หงส์รัตน์ (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ค่านิยมในการทำงานและการวางแผนอาชีพของพนักงานบริษัทจำหน่ายและให้บริการเครื่องใช้ไฟฟ้า กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานในบริษัทจำหน่ายและให้บริการเครื่องใช้ไฟฟ้าแห่งหนึ่ง จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง แบบวัดค่านิยมในการทำงาน และแบบวัดการวางแผนอาชีพ ผลการวิจัย พบว่า 1) พนักงานมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง มีค่านิยมในการทำงานด้านรายได้และความมั่นคงปลอดภัย และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในระดับสูง มีค่านิยมในการทำงานด้านการจัดการและควมมีอิสระในการทำงาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในระดับปานกลาง และมีการวางแผนอาชีพในระดับปานกลาง 2) ระยะเวลาในการศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่านิยมในการทำงานด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการวางแผนอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่านิยมในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 5) การรับรู้ความสามารถของตนเอง และค่านิยมในการทำงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนอาชีพ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 6) ระยะเวลาในการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการวางแผนอาชีพ ค่านิยมในการทำงานด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า และค่านิยมในการทำงานด้านการจัดการและความมีอิสระในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลกับการวางแผนอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสรีภาพ สมทรัพย์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนเรื่องบัตรประกันสุขภาพของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนท่าวัง แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ สมาชิกคนใดคนหนึ่งของทุกครอบครัวในชุมชนท่าวังที่ยังไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพ จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่ศึกษาเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนใกล้เคียงกันมีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพค้าขายโดยมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,001- 4,000 บาท มีภูมิลำเนาเดิมในเขตกรุงเทพมหานคร สมาชิกครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ 4 คน มีสมาชิกที่ยังไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพเฉลี่ยครอบครัวละ 3 คน ประชากรจาก 133 ครอบครัวมีจำนวน 569 คน และในจำนวนนี้ไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพถึงร้อยละ 78.21

ระดับความรู้เรื่องบัตรประกันสุขภาพของกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับต่ำ มีการรับรู้เรื่องบัตรประกันสุขภาพในระดับปานกลาง และมีทัศนคติต่อบัตรประกันสุขภาพในระดับปานกลาง

แพงศรี ราชพรมมา (2541) ได้ศึกษาผลการใช้กลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ ที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการฝึกฝนความไวในการรับรู้ และแบบสอบถามทัศนคติ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาที่เข้ากลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติดีกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้เข้ากลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยทัศนคติของนักศึกษา หลังการเข้ากลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ดีกว่า ก่อนการเข้ารับการฝึกฝนความไวในการรับรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แนวคิดทางด้านจริยธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทางด้านจริยธรรม

จริยธรรม เป็นหนึ่งในวิชาหลักของ วิชาปรัชญา ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความดีงามทางสังคม มนุษย์ จำแนกแยกแยะว่าสิ่งไหน ถูก และสิ่งไหนผิด หากจะอธิบายอย่างง่ายๆ แล้ว จริยธรรม หมายถึง การแยกสิ่งถูกจากผิด ดีจากเลวความหมายตามพจนานุกรมในภาษาไทย จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ ศีลธรรมอันดี ตามธรรมเนียมยุโรป อาจเรียก จริยธรรมว่า Moral philosophy (หลักจริยธรรม) จริยธรรม น. ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 หน้า 291) คำว่า “จริยธรรม” มาจากคำ 2 คำคือ จริย + ธรรม ซึ่งแปลตามศัพท์ คือ จริยะ แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ คำว่า ธรรม แปลว่า คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา หลักปฏิบัติในทางศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้อง กฎเกณฑ์ เมื่อเอาคำ จริยะ มาต่อกับคำว่า ธรรม เป็นจริยธรรม แปลเอาความหมายว่า กฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ หรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติ (ไสว มาลาทอง ป.ธ. 2542)

2.2 ทฤษฎีจริยธรรม

ทฤษฎีที่ใช้อธิบายพัฒนาการทางจริยธรรมมีหลายทฤษฎี ดังจะได้นำเสนอเป็นบางทฤษฎี ดังต่อไปนี้ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล 2544:65-70)

2.2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ พือาเจต์ ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

1.) เฮเทอโนมัส (heteronomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำรับกฎเกณฑ์ หรือ มาตรฐาน

ทางจริยธรรม มาจากผู้มีอำนาจเหนือตน และถือว่า กฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามเปลี่ยนแปลงไม่ได้

2.) ออโทโนมัส (autonomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำเชื่อว่า กฎเกณฑ์ คือ ข้อตกลงระหว่างบุคคล กฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้คือ ความร่วมมือและการนับถือซึ่งกันและกันเป็นเรื่องสำคัญและคิดถึงแรงจูงใจของผู้กระทำ

2.2.2 ทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ ใหญ่ ดังนี้

1) ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (pre-conventional level) ในระดับนี้ เด็กจะรับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ดี ไม่ดี จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดามารดา ครู หรือ เด็กโต และมักจะคิดถึงผลตามที่จะนำรางวัลหรือการลงโทษมาให้

2) ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (conventional level) พัฒนาการจริยธรรมนี้ ผู้ทำถือว่า การประพฤติตนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดามารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำ หรือทำความผิดเพราะกลัวว่าตนจะไม่ใช่ที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่า ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี เป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม

3) ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจรรณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (post-conventional level) เป็นหลักจริยธรรมของผู้ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ผู้ทำ หรือผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะตีความหมายของหลักการ และมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจรรณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม การตัดสินถูก ผิด ไม่ควรมาจากวิจรรณญาณของตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจ หรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก กฎเกณฑ์ – กฎหมาย ควรจะตั้งบนหลักความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก

2.3 แนวคิดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

สุภาภรณ์ ศรีดี (2550) กล่าวว่า แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของสื่อมวลชนมีดังนี้

2.3.1 แนวคิดที่ 1 ปรัชญาประโยชน์นิยม (Utilitarianism)

แนวคิดปรัชญาประโยชน์นิยม เป็นแนวคิดของ จอห์น สจวต มิลล์ (John Stuart Mill) หลักสำคัญของแนวคิดนี้คือ การนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดของคนส่วนใหญ่ถือเป็นสิ่งที่ถูกต้องตาม

แนวคิดนี้ การนำเสนอข่าวสารใด ๆ ผ่านสื่อมวลชน เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์ เช่น เพื่อให้ตระหนักถึงอันตราย หรือเป็นอุทาหรณ์ เพื่อเพิ่มความระมัดระวัง ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นย่อมมีความถูกต้องชอบธรรม ไม่ว่าการนำเสนอดังกล่าวจะทำให้ผู้ที่ถูกหยิบยกมาเป็นข่าว หรืออุทาหรณ์นั้นจะได้รับความเสียหาย หรือตัวเขาไม่ยินยอมก็ตาม การกระทำนั้นยังคงถือว่าถูกต้องเสมอ เช่น การนำเสนอภาพผู้ป่วยโรคถุงลมโป่งพองระยะสุดท้าย ภาพใบหน้าหรือส่วนของร่างกายที่เน่าจากการทำศัลยกรรมที่ผิดพลาดของแพทย์ เป็นต้น รวมทั้งการทรมานต่อแหล่งข่าว หากเป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวมก็เป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่สิ่งสำคัญต้องตอบให้ได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์หรือไม่ ถ้าคำตอบคือได้ ถือว่าถูกต้องและชอบธรรมแล้วตามแนวคิดนี้

2.3.2 แนวคิดที่ 2 แนวคิดการมองการทำหน้าที่สื่อมวลชนเป็นสำคัญ (Duty Ethics)

แนวคิดนี้เป็นแนวคิดของ อิมมานูเอล คานท์ (Immanuel Kant) ซึ่งมีความแตกต่างจากแนวคิดแรกแบบตรงกันข้าม เพราะ Kant อธิบายว่า การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนจำเป็นต้องมีขอบเขตและไม่ควรแสดงบทบาทที่เกินเลย หลักสำคัญคือ อย่าใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือเพื่อการใด ตามแนวคิดนี้ การนำเสนอภาพผู้ป่วยโรคถุงลมโป่งพอง ภาพใบหน้าที่ย่ำแย่จากการทำศัลยกรรม จากตัวอย่างที่กล่าวมานั้น หากตัวผู้เสียหายไม่อนุญาตหรือไม่ได้ให้ความยินยอมถือเป็นสิ่งที่ผิด จริยธรรม เพราะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้ป่วย ตามแนวคิดนี้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ที่มีการใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือ หากทำให้เขาเสียหาย โดยที่เจ้าตัวไม่อนุญาตแล้ว ย่อมทำไม่ได้ซึ่งก็รวมถึง การทรมานต่อแหล่งข่าวย่อมเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้เช่นกัน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เพศ หมายถึง ชีววิทยาเพศหญิง หรือเพศชายซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานทางพันธุศาสตร์ และสรีรวิทยาทางเพศ ได้แก่ พันธุศาสตร์ทางเพศ (genetic sex) ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครโมโซมและลักษณะของฮอร์โมนเพศ (อาทิ โครโมโซม xx หรือ โครโมโซม xy ฮอร์โมนเอสโตรเจน และ เทสโตสเตอโรน) และสรีรวิทยาทางเพศ (anatomical sex) ได้แก่ ลักษณะทางกายวิภาค อาทิ ต่อมเพศมดลูก อวัยวะสืบพันธุ์ ช่องคลอด องคชาติ และอื่นๆ (Strong et al. 2002 : 119) สอดคล้องกับแนวความคิดของ Huffman (2002 : 381) ที่กล่าวว่า เพศ คือ ชีววิทยาของเพศชายและเพศหญิง

ที่ประกอบไปด้วย โครโมโซมเพศ ต่อมเพศ ฮอโมนเพศ อวัยวะเพศ และมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศ อาทิ การสำเร็จความใคร่ (masturbation) และการมีเพศสัมพันธ์ (intercourse (มธุรส สว่างบำรุง 2550: 1 0 6 .)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

สุภาวดี พรประสิทธิ์กุล (2547) วิจัยเชิงสำรวจเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ในด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุมีผล ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรม การรักษาระเบียบวินัย ความสามัคคี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 363 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับสูง และตัวแปรที่สัมพันธ์กับพัฒนาการทางจริยธรรม ได้แก่ อายุงาน ตำแหน่ง รายได้ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางจริยธรรม

อภิรดี ไสภาพงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ในสังกัดกองคลังของเทศบาล 60 แห่งจากทั่วประเทศ จำนวน 326 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่องาน ความเชื่ออำนาจในตน ในงาน ความเครียดในงาน พฤติกรรมซื่อสัตย์ในงาน และพฤติกรรมการทำงานอย่างมุงอนาคต ในกลุ่มรวมได้ 14.2 , 21.8, 7.3, 23.1, และ 26.4 ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุงอนาคตควบคุมตน และพบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 23.6 , 29.4, 15.5, 8.7, และ 27.3 , ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า และการเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน

ศิริพร อัครวิไลพร (2547) ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 18,869 คน จำนวน 125 โรงเรียน เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตา กรุณา ความประหยัด ส่วนนักเรียนชายมีพฤติกรรมทาง จริยธรรมอยู่ในระดับสูงสองด้าน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และความมีวินัย ส่วนด้าน

อื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุจิตรา บันดี (2547) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนธีรภานท์บ้านไธสง จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างคือ ตัวแทนผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 155 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน คือ การคอยสอดส่องดูแลเรื่องยาเสพติด การฝึกให้เคารพบนอบต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์และผู้ใหญ่ อบรมไม่ให้เป็นคนล็กเล้กขโมยน้อย แนะนำการใช้จ่ายตามความจำเป็น ฝึกให้รู้จักดูแลรักษาสິงของทรัพย์สินของตนเอง และส่งเสริมให้ประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองไม่ค่อยให้การส่งเสริมนักเรียน ให้เคารพธงชาติในเวลา 8 โมงเช้า และ 6 โมงเย็น การฝึกให้รู้จักการรอคอย ไม่แสดงอาการรีบร้อน การฝึกให้รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า และส่งเสริมให้ประกอบกิจกรรมในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์

พจนีย์ แ่งศรีสาร (2547) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 316 คน เครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในรูปแบบกิจกรรมระดับมาก และเห็นว่าเป็นโครงการที่ดี รูปแบบของกิจกรรมในโครงการมีความเหมาะสม วิทยากรสามารถบรรยายได้ชัดเจน มีความน่าสนใจ สนุกสนาน พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สามารถพัฒนาจิตใจของนักเรียนให้ดีขึ้น ส่วนประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการคือ การได้รับฟังข้อคิดต่างๆที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

นัฐรินทร์ นันตาวัง (2547) วิจัยเรื่อง ความฉลาดทางจริยธรรมกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาของเยาวชนกลุ่มพุทธศาสนาบ้านเวียง อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เยาวชน จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบวัดความฉลาดทางจริยธรรม และแบบสอบถามการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาของเยาวชนกลุ่มพุทธศาสนาบ้านเวียง ผลการวิจัย พบว่า ในหมู่เยาวชนชาย อายุ 12-15 ปี ความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม และเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา ในขณะที่พฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา สำหรับเยาวชนชายอายุ 16-19 ปี ไม่สามารถหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความฉลาดทางจริยธรรมกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาได้

เนื่องจากมีเยาวชนเพียง 1 คน ส่วนเยาวชนหญิงอายุ 12-15 ปี ทั้งสี่ด้านของความฉลาดทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มเยาวชนหญิงอายุ 16-19 ปี ที่ทั้งสี่ด้านมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา

สุนันทา ศรีตากุล (2546) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสุขและประสิทธิผลในการทำงานของข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการที่มีจริยธรรมในการทำงาน และกำกับการแสดงออกของตนแตกต่างกัน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 330 คน โดยใช้แบบสอบถามลักษณะปัจจัยทางชีวสังคม ดัชนีวัดความสุขของคนไทย แบบวัดประสิทธิผลในการทำงาน แบบวัดการกำกับการแสดงออกของตน และแบบวัดจริยธรรมในการทำงาน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า (1)ข้าราชการที่มีปัจจัยทางชีวสังคมในด้านอายุงาน สถานภาพสมรส การศึกษา และรายได้ต่างกัันมีประสิทธิผลในการทำงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ข้าราชการที่มีปัจจัยทางชีวสังคมในด้านอายุงานและระดับการศึกษาต่างกันมีความสุขต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3)ข้าราชการที่มีจริยธรรมในการทำงานสูงจะมีประสิทธิผลในการทำงานสูงกว่า และมีความสุขมากกว่า ข้าราชการที่มีจริยธรรมในการทำงานต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ข้าราชการที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะมีประสิทธิผลในการทำงานสูงกว่า และมีความสุขมากกว่า ข้าราชการที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) จริยธรรมในการทำงาน การกำกับการแสดงออกของตน ประสิทธิผลในการทำงาน และความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วารุณี มีเจริญ (2545) ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี เก็บข้อมูลในการวิจัยด้วยการสนทนากลุ่ม (focus group interview) จากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3, และ 4 ชั้นปีละ 10 คน รวมเป็น 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกเทปการสนทนากลุ่ม 2 ครั้ง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 10 ประเด็น ได้แก่ ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา ความรอบคอบ ความอดทน และขยันศึกษาหาความรู้ ความเสียสละและมีน้ำใจต่อผู้ร่วมงาน การประหยัดทรัพยากร ความสามัคคี การมีระเบียบวินัย ความกตัญญู และพฤติกรรมจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพพยาบาล ได้แก่ ความเอื้ออาทร การเคารพสิทธิผู้ร่วมงานและมีเหตุผล การเคารพสิทธิผู้ป่วย และยุติธรรม การรักษาความลับผู้ป่วยและการมีพฤติกรรมบริการที่ดี

ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องได้แก่ คุณลักษณะของอาจารย์หรือพยาบาลผู้นิเทศ พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน สถานการณ์แวดล้อม บรรยากาศในการปฏิบัติงาน ส่วนปัจจัยภายใน ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ การเตรียมความพร้อมในการขึ้นปฏิบัติงาน ความรู้สึกกลัวการลงโทษ ส่วนแหล่งการเรียนรู้ พฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ การสั่งสอน และการให้ความรู้ของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์นิเทศ การมีแบบอย่างที่ดีของบุคคลใกล้ชิด การรับรู้จาก เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง การหล่อหลอมจากลักษณะของวิชาชีพ การศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร หนังสือ ประวัติบุคคลสำคัญ และสื่อต่างๆ ส่วนแหล่งการเรียนรู้ภายในตัวบุคคล ได้แก่ อุปนิสัยใฝ่เรียนรู้ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการมีจิตสำนึกของตนเอง

กมลพรรณ พงศ์นุรักษ์ (2541) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินโครงการพัฒนา จริยธรรมในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์หมวดวิชาสังคมศึกษา จำนวน 171 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินโครงการ พัฒนา จริยธรรมว่า มีปัญหาน้อย จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ การฝึกอบรม ประสบการณ์ในการดำเนินโครงการพัฒนาจริยธรรมและความเข้าใจในวัตถุประสงค์ ของการ ดำเนินโครงการพัฒนาจริยธรรมของครู-อาจารย์ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนิน โครงการพัฒนาจริยธรรม

อำมฤต สวัสดิกุล (2541) ได้ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของข้าราชการ กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ประชากรที่ใช้คือ ข้าราชการกรมศุลกากรระดับ 1-8 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาพรวมกับคุณลักษณะย่อย 6 ประการ พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูงสุด

พัทธนันท์ ระเวกโหม (2541) ศึกษาวิเคราะห์จริยธรรมความเอื้ออาทร : กรณี วิชาชีพพยาบาล ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า หลักจริยธรรมความเอื้ออาทรมีความเมตตา กรุณาเป็นคุณธรรมสำคัญที่สุด และเป็นพื้นฐานของคุณธรรมที่ดั่งามทั้งหลาย แต่ขอบเขตของการ ปฏิบัติตามคุณธรรมนี้แตกต่างกันในแนวคิดปรัชญาตะวันตกและตะวันออก กล่าวคือ ใน แนวความคิดปรัชญาตะวันตก ความเมตตากรุณามีความสัมพันธ์กับสิทธิของผู้ป่วย ในขณะที่ แนวความคิดปรัชญาตะวันตก โดยเฉพาะในหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา ความเมตตากรุณา มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตที่ดั่งามของผู้ป่วยและผู้เกี่ยวข้องมากกว่า ส่วนผลการวิเคราะห์ การสัมภาษณ์พยาบาลโรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า หลักจริยธรรมความ

เชื้ออาทรที่พยาบาลยึดถือและนำมาใช้ในการปฏิบัติพยาบาลนั้น เป็นการผสมผสานแนวความคิดทั้งสองเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตาม พบว่า ในการตอบสนองต่อสิทธิของผู้ป่วย พยาบาลยังเผชิญต่อทางเลือกในการตัดสินใจเกี่ยวกับกรณีทางจริยธรรมอยู่

ระนอง สรวยเยี่ยม (2541) ศึกษาจริยศาสตร์กับปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายใกล้ตาย ผลการศึกษาพบว่า ในสังคมไทยการพิจารณาปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายใกล้ตาย นอกจากจะมีส่วนคล้ายกับสังคมตะวันตก คือ การพิจารณาตามทฤษฎีกรรมจริยธรรม ทฤษฎีอันติวิทยา สังคมไทยยังใช้การพิจารณาตามแนวทางพุทธจริยศาสตร์ควบคู่กับการใช้วิจารณ์ญาณของแพทย์และพยาบาล ในการเลือกแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงผลดีที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยเป็นสำคัญ

เพ็ญขึ้น สุวรรณวงศ์ (2541) ศึกษาประเด็นจริยธรรมในการดูแลรักษาผู้ป่วยเด็ก : ทศนะนักจริยศาสตร์ตะวันตก พุทธจริยศาสตร์และการปฏิบัติในสังคมไทย โดยรูปแบบเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นจริยธรรมในการดูแลรักษาผู้ป่วยเด็กทั้ง 3 ประการเกิดขึ้นในสังคมไทยเช่นเดียวกับในสังคมตะวันตก แต่การฟ้องร้องแพทย์พยาบาลยังมีน้อยเนื่องจากยังได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากประชาชน ส่วนใหญ่การบอกข้อมูลทั่วไป และความจริงแก่บิดามารดาของผู้ป่วยเด็กมากกว่าตัวผู้ป่วยเด็ก เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจยอมรับ หรือปฏิเสธการรักษาพยาบาลตามสิทธิที่ควรจะได้รับ โดยที่แพทย์และพยาบาลถือว่เป็นหน้าที่พึงกระทำ ส่วนตัวผู้ป่วยเด็กจะบอกความจริงเฉพาะในรายที่มีวุฒิภาวะเพียงพอและเห็นว่า เป็นประโยชน์เท่านั้น ดังนั้น จึงเป็นสิทธิของบิดามารดาที่จะตัดสินใจแทน แต่ในสังคมไทยเนื่องจากบิดามารดายังให้ความไว้วางใจแพทย์และพยาบาล ดังนั้น ในทางปฏิบัติแพทย์จึงต้องรับหน้าที่ดังกล่าว แพทย์ พยาบาล ควรให้การดูแลรักษาผู้ป่วยเด็กโดยพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม ในการตัดสินใจ ด้วยสติปัญญาและเหตุผล ตามสภาพความเหมาะสม

ประภัทร์ กุดหอม (2541) ศึกษาเรื่อง จริยธรรมในการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของบุคลากรกับคุณภาพของระบบสารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานสารสนเทศ หัวหน้าหมวดวิชาหรือหัวหน้างาน และครูผู้สอน จำนวน 420 คน จาก 30 โรงเรียน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามด้านจริยธรรมแบบสะท้อนภาพ (projective techniques) ที่ปรับปรุงจากกรอบจริยธรรมของสมาคมแอสโซซิเอชัน ฟอร์ คอมพิวติง แมชชีนเนอร์ (ACM) และแบบสอบถามสภาพการปฏิบัติงานด้านระบบสารสนเทศที่ดัดแปลงจากเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่าระดับจริยธรรมในการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของบุคลากรโดยรวม 17 ด้าน อยู่ในระดับที่ 3 คือ

ระดับการทำความดีเพื่อผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่หรือประเทศชาติ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีระดับจริยธรรมในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านสารสนเทศสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานสารสนเทศ ระดับคุณภาพของระบบสารสนเทศโดยรวม 45 ด้าน อยู่ในระดับสูง และพบว่า จริยธรรมในการปฏิบัติงานด้านการรักษาสมรรถนะในการทำงานมีผลต่อคุณภาพของระบบสารสนเทศในเชิงบวก แต่จริยธรรมในการปฏิบัติงานด้านความยุติธรรมมีผลต่อคุณภาพของระบบสารสนเทศในเชิงลบ

ชลดา มนต์วีรุต (2541) ได้ศึกษา การสร้างความเป็นหญิงชายทางสังคม และจริยธรรมในชุมชนลาหู่: กรณีศึกษาหญิงลาหู่ ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องจริยธรรมของหญิงกับชายที่ชาวลาหู่ได้นิยามไว้นั้น มีความแตกต่างกันที่เห็นได้ชัดเจน เช่น หญิงที่เก่งคือ ผู้ที่เชื่อฟังสามี ดูแลงานบ้านดี นอกเหนือจากงานบ้านแล้วจะไม่แสดงตนว่า มีความสามารถที่เหนือกว่าผู้ชาย และที่น่าสนใจที่สุดคือ มีการตัดสินใจเรื่องราวที่หญิงกับชายกระทำผิดแตกต่างกันด้วย เช่น หญิงสาวที่เคยเสียตัวให้กับผู้ชาย หรือบางรายอาจจะไม่เคยเสียความบริสุทธิ์แก่ชายใดมาก่อน แต่ถ้าเคยมีชาวบ้านนินทาไปแล้ว พ่อแม่ญาติพี่น้องจะไม่ยอมให้หญิงสาวนั้นจัดพิธีแต่งงานในโบสถ์ ขณะที่ไม่ได้สนใจกับผู้ชายแต่ประการใดว่าบริสุทธิ์หรือไม่ แต่จะสนใจเพียงว่า ชายคนนั้นเคยแต่งงานมาแล้วหรือไม่เท่านั้น

ถ้าหากเราหันมาดูการจัดความสัมพันธ์หญิงชาย ผ่านกระบวนการสร้างความเป็นเพศทางสังคมแล้ว จะพบว่า สาเหตุหลักมาจากการที่สังคมไม่ได้เตรียมให้ผู้หญิงมีบทบาทที่ต้องเผชิญกับโลกภายนอก หรือ ไม่ได้เตรียมผู้หญิงผ่านทางกระบวนการสร้างความเป็นหญิงชาย และแบ่งงานกันทำ ไว้สำหรับการหารายได้ให้กับครอบครัว กล่าวคือ สังคมลาหู่ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมดั้งเดิมไปอย่างสิ้นเชิงแล้ว คือ ผู้หญิงไม่สามารถที่จะอยู่กับบ้านและทำงานบ้านเพียงอย่างเดียว ผู้ชายซึ่งมีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบปากท้องของสมาชิกในครอบครัวก็ไม่สามารถที่จะเลี้ยงดูครอบครัวแต่ฝ่ายเดียว เพราะสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง และนิเวศวิทยาบนดอยก็ไม่เหมือนเดิมแล้ว จึงจำเป็นต้องให้สมาชิกในครอบครัวช่วยกันทำมาหากินเพื่อความอยู่รอด ในสังคมปัจจุบันผู้หญิงทั้งหลายต้องออกจากบ้านไปหารายได้ให้กับครอบครัวตั้งแต่มัธยมไม่ได้แต่งงาน จึงพบว่า ผู้หญิงเหล่านี้มีจำนวนไม่น้อยที่ต้องไปใช้ชีวิตอยู่กับคนนอกเผ่า แต่ขณะเดียวกันการจัดระบบความสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะเรื่องความสัมพันธ์หญิงชายของชาวลาหู่ นั้น ไม่เคยเตรียมผู้หญิงเหล่านี้ ให้ต้องใช้ชีวิตเช่นนี้ จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมหญิงสาวบางคนถูกล่อลวงไปค้าประเวณีได้ง่ายเมื่อเทียบกับผู้หญิงที่ได้เตรียมมาก่อน

นอกจากเรื่องโครงสร้างทางสังคมแล้ว ยังพบว่า จริยธรรมที่คนในเผ่าลาหู่ใช้ในการตัดสินใจอะไรดีอะไรชั่วในตัวผู้หญิงกับผู้ชายที่แตกต่างกัน จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ผู้หญิงต้องออกจากชุมชนไป เมื่อถูกบังคับให้ออกจากชุมชนที่เคยใช้ชีวิตมาตั้งแต่เกิด และไม่เคยไปสัมผัสกับสังคมภายนอกที่ต้องไปเป็นสมาชิกแล้ว สิ่งก็ตามมาก็คือ ความล้มเหลวของชีวิต ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ในหมู่บ้านของกรณีศึกษา หากผู้หญิงแต่งงานกับผู้ชายนอกนอกสังคมบางกลุ่มแล้ว จะต้องออกจากหมู่บ้าน แม้ว่าเธอไม่มีความพร้อมก็ตาม ขณะที่ผู้ชายสามารถไปแต่งงานกับใครก็ได้ แล้วพากลับมาอยู่ในหมู่บ้านได้ และถือว่า เป็นเรื่องปกติสามัญ

ณัฐยา บรรจงกิจ (2540) วิจัยเรื่อง ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจริยธรรมโดยการสอนแบบอริยสัจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนโดยการสอนแบบอริยสัจ จำนวน 7 แผน แบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์ตนเอง จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการสอนแบบอริยสัจ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจริยธรรมกับบุคคลโดยการสอนแบบอริยสัจก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองหลังการเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนการเรียนและมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองในระดับดีมาก นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนโดยการสอนแบบอริยสัจอยู่ในระดับมาก

พันธุ์ทิพย์ เขยชื่น (2540) ศึกษาการสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมจากพุทธศาสนสุภาษิต เรื่อง “ความภูมิใจของพลอย” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดกลางดอน จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสือการ์ตูน เพื่อส่งเสริมจริยธรรมจากพุทธศาสนสุภาษิตเรื่อง “ความภูมิใจของพลอย” มีประสิทธิภาพ 81.72/80.78 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนาให้ความคิดเห็นว่า หนังสือการ์ตูนอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับชอบมาก

จิรภรณ์ วสุวัต (2540) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิส โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ประชากร คือ เด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่ 3 อายุ 5-6 ปี จำนวน 20 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน

กลุ่มควบคุม 10 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ กลุ่มทดลองมีคะแนนจริยธรรมทางสังคมด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระดับ 2 สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ กลุ่มทดลองมีคะแนนจริยธรรมทางสังคมด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกันระดับ 2 สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3) หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ กลุ่มทดลองมีคะแนนจริยธรรมทางสังคมด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระดับ 2 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 4) หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ กลุ่มทดลองมีคะแนนจริยธรรมทางสังคมด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกันระดับ 2 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ผลการสัมภาษณ์ชีวิตในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองสะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุมและ 6) ผู้ประเมินส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ศิริลักษณ์ เกิดจันทร์ตรง (2540) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามความคิดเห็นของผู้สอนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา และครูผู้สอน จำนวน 130 คน ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 10 วิทยาลัย และกลุ่มที่ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้บริหารของกรมอาชีวศึกษา จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ผลการศึกษาปรากฏผลดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้สอน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นและการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นและการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรและบุคลิกภาพของครูผู้สอนและอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ กระบวนการสอน และหลักสูตรประเภทวิชาเกษตรกรรม

2. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้สอน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ความสามัคคี และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และความขยันหมั่นเพียร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอน กับพฤติกรรมทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r=0.71$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

4. ผู้บริหารของกรมอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรประเภทวิชา เกษตรกรรม กระบวนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบุคลิกภาพของครูผู้สอนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ในด้านพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนั้น มีความคิดเห็นว่า นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ความอดทน และความสามัคคีอยู่ในระดับดี ส่วน พฤติกรรมทางจริยธรรมที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นคือ ความรับผิดชอบ

สุภาณี ทิวฒนานนท์ (2540) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง สิทธิที่จะตายของผู้สูงอายุ : ปัญหาจริยธรรม ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แนวคิดของแพทย์ นักจริยศาสตร์ และผู้สูงอายุ ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนหนึ่งการใช้สิทธิที่จะตายของผู้สูงอายุสามารถที่จะเลือกตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ในกรณีที่คุณสมบัติความเป็นมนุษย์หมดไปรวมทั้งสังคมยอมรับได้ และไม่ถูกตีเตียนทางด้านจริยธรรม แต่อีกส่วนหนึ่ง ยังคงมีปัญหาทางด้านกฎหมาย ในกรณีที่ผู้สูงอายุไม่สามารถกระทำด้วยตนเองได้

แพง ชินพงศ์ (2540) ได้ศึกษาการวิเคราะห์บทความด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัยในนิตยสารสำหรับครอบครัว 3 รายชื่อ ได้แก่ แม่และเด็ก รักลูก และลูก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิตยสารสำหรับครอบครัวทั้ง 3 รายชื่อ มีการนำเสนอเนื้อหาบทความเรื่อง ความรับผิดชอบมากเป็นอันดับแรก ร้อยละ 23.3 รองลงมาคือ ความเมตตากรุณา ร้อยละ 15.1 และการช่วยเหลือตนเอง ร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

2. นิตยสารสำหรับครอบครัวทั้ง 3 รายชื่อ มีการนำเสนอรูปแบบการเขียนบทความเชิงบรรยายมากเป็นอันดับแรก ร้อยละ 55.4 รองลงมา คือ บทความเชิงแสดงวิธีการ ร้อยละ 26.2 และบทความเชิงวิชาการ ร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

3. นิตยสารสำหรับครอบครัวทั้ง 3 รายชื่อ มีแนวโน้มของการนำเสนอบทความด้านจริยธรรมเรื่องความรับผิดชอบมากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 23.3 และรูปแบบการเขียนบทความในเชิงบรรยาย ร้อยละ 55.4

กนกพรรณ บุญธรรม (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตหนึ่งฉบับ และแบบสัมภาษณ์ 1 ฉบับ ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียนด้านความอดทน ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความสามัคคี พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างมากที่สุด ด้านความใฝ่รู้ พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการติดตามการปฏิบัติตนของนักเรียนมากที่สุด ส่วนด้านความซื่อสัตย์นั้น จากการสังเกตการสอนพบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการติดตามการปฏิบัติตนของนักเรียนมากที่สุด แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างมากที่สุด และในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียนทุกด้าน ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการเสริมแรงน้อยที่สุด

2. ครูส่วนใหญ่ปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยมากที่สุด จากการสังเกตการสอนพบว่า ครูส่วนใหญ่ปลูกฝังจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์น้อยที่สุด แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูส่วนใหญ่ปลูกฝังจริยธรรมด้านความใฝ่รู้น้อยที่สุด

3. กลุ่มประสบการณ์ที่ครูแสดงพฤติกรรมในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียน พบว่า กลุ่มทักษะ ครูส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมในการปลูกฝังจริยธรรมด้านความอดทน ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความสามัคคีให้นักเรียนมากที่สุด กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมในการปลูกฝังจริยธรรมด้านความใฝ่รู้มากที่สุด และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ครูส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมในการปลูกฝังจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มากที่สุด

ธารทิพย์ มันทาวิจักษณ์ (2540) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพนักงานฝ่ายโทรศัพท์นครหลวง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานกองบริการโทรศัพท์สาธารณะ ฝ่ายโทรศัพท์นครหลวง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จำนวน 244 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล แบบวัดสภาพแวดล้อม และแบบวัดการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4 อันเป็นขั้นที่ยึดหลักการทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุการทำงาน สถานภาพสมรส สัมพันธภาพกับหัวหน้างาน และลักษณะงานไม่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3) ปัจจัยส่วนบุคคล-สิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ระดับ .01 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนมีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ระดับ .05

อิสรา รัตตศิริ (2540) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องทัศนคติต่อมหาวิทยาลัย และ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยและนักศึกษาที่มีพฤติกรรม อยู่ในวินัยในกลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัย จำนวน 15 คน และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบวัดทัศนคติต่อมหาวิทยาลัย 2) แบบวัดเหตุผล เชิงจริยธรรม และ 3) แบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ กิตติพร โชประการ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยและนักศึกษาที่มีพฤติกรรมที่อยู่ในวินัย มีทัศนคติต่อมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษาที่เคย มีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยและนักศึกษาที่มีพฤติกรรมที่อยู่ในวินัย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทัศนคติต่อมหาวิทยาลัยและการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัย มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 4) ทัศนคติต่อมหาวิทยาลัยและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่มี พฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.001 และการที่ ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างและความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเป็น เพราะ 1) นักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยถูกศึกษาหลังจากที่นักศึกษาในกลุ่มนี้ ได้รับ กระบวนการทางสังคม คือ การสอบสวนพิจารณาความผิด และการตัดสินลงโทษไปแล้วนั้น โดยที่ ระยะตั้งแต่ได้รับโทษจนถึงการวัดด้วยแบบวัด ผ่านระยะเวลามาเป็นเวลานานถึง 1 ปี 2 ปี 3 ปี หรือ 4 ปี จึงทำให้นักศึกษาดังกล่าวเกิดการปรับตัวจนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป 2) ทัศนคติ ต่อมหาวิทยาลัยทั้งสองด้านคือ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เคยมี พฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยและนักศึกษาที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำด้วย

มนตรี ธีรธรรมพิพัฒน์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง จริยธรรมกับภาวะผู้นำ : ศึกษา ทัศนะของนักวิชาการรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่มีต่อผู้นำทางการเมือง จำนวน 4 แห่ง โดยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ระดับลึก ผลการศึกษาพบว่า นักวิชาการ รัฐศาสตร์ส่วนมากมีทัศนคติสอดคล้องกัน ในประเด็นการศึกษาต่างๆ กล่าวคือ สถานภาพของ ผู้นำ ควรกำหนดตามรัฐธรรมนูญและการยอมรับของสังคมนั้น ลักษณะผู้นำที่พึงประสงค์ คือ ผู้นำแบบประชาธิปไตย วิธีการให้ได้มาซึ่งผู้นำที่มีความชอบธรรม คือ วิธีการแบบประชาธิปไตย เหตุที่ยอมรับผู้นำและวิธีการแบบประชาธิปไตย เพราะเชื่อว่า การปกครองแบบประชาธิปไตยเป็น กลไกที่มีเหตุผล ทุกคนเคารพความคิด สิทธิเสรีภาพของกันและกัน ตลอดจนการมีส่วนร่วม

ทางการเมือง และสามารถตรวจสอบการทำงานของผู้นำ และถอดถอนผู้นำที่ไม่ชอบธรรมได้ จริยธรรมของผู้นำกับจริยธรรมของการปกครอง เป็นหลักตัดสินความถูกต้องในอาชีพทางการเมือง จริยธรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยโครงสร้าง ระบบกลไก วิธีการในระบอบการปกครองที่ถูกต้องชอบธรรม จริยธรรมเป็นหลักควบคุมพฤติกรรมของผู้นำให้การบริหารงานมีความชอบธรรมหรือถูกต้องตามอุดมการณ์ทางการเมือง ภาวะผู้นำเป็นศิลปะในการบริหารให้มีประสิทธิภาพ “จริยธรรมกับภาวะผู้นำ” จึงเป็นการรวมหลักด้านคุณภาพทางด้านจิตใจและศักยภาพในการบริหาร

นเรศ แก้วเฉย (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางคลองเปรม กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าพนักงานเรือนจำกลางคลองเปรม จำนวน 201 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า เจ้าพนักงานเรือนจำมีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับ 4 คือ ทำความดีเพื่ออุดมการณ์อันเป็นสากล และเมื่อพิจารณาในแต่ละคุณลักษณะพบว่า ด้านการรักษาระเบียบวินัย อยู่ในระดับ 3 คือ ทำความดีเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า เจ้าพนักงานเรือนจำที่มี อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิวัฒน์ ธรรมมา (2540) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหมวดพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มประชากรจำนวน 246 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบวัดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของ บุณรับ ศักดิ์มณี (2532) และ แบบวัดความพึงพอใจในงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) หัวหน้าหมวดพลานามัยที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมลักษณะมุ่งอนาคต ความพึงพอใจในงานในปัจจุบันและปัจจัยสุขอนามัยไม่แตกต่างกัน 2) ลักษณะมุ่งอนาคตของหัวหน้าหมวดพลานามัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกเช่นกัน แต่ขนาดของความสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ลักษณะมุ่งอนาคตของหัวหน้าหมวดพลานามัย สามารถทำนายความพึงพอใจในงานในปัจจุบันได้ร้อยละ 2.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

สรวินทร์ สิ้นสมบุญทอง , สุรินทร์ สุนนาพันธุ์ และ พิษณุรักษ์ กันทวิ (2548) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การประเมินผล ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติเชิงพฤติกรรมทางเพศ ของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงาน จำนวน 143 คน เครื่องมือที่ใช้คือ หลักสูตรเพศศึกษาของสำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สาธารณสุขซึ่งเป็นการอบรมแบบทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นระยะเวลา 3 วัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติเชิงพฤติกรรมทางเพศดีขึ้น เมื่อประเมินหลัง การอบรม 2 อาทิตย์ แต่กลับลดลงเท่าเดิมเมื่อประเมินซ้ำอีก 6 เดือนถัดมา ประเด็นที่ดีขึ้น แต่กลับลดลง เดิมเป็นประเด็นที่มีจากความเชื่อ มาตรฐานทางสังคมและวัฒนธรรม ทั้งเพศชายและหญิง แต่ในเพศหญิงมีความอายและการขาดอำนาจเพิ่มขึ้นมาเป็น กรอบกำหนด

ชัยชนะ พรรัตนพันธุ์ (2547) วิจัยเรื่อง การคุ้มครองเด็กและเยาวชนชายที่เป็นเหยื่อของการกระทำความผิดทางเพศ กรณี การลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยเอกสารโดยทำการศึกษาจากตำรา วารสาร เอกสารทางวิชาการ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนชายของประเทศต่างๆ เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี และฝรั่งเศส แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางมาปรับปรุงมาตรการของกฎหมายอาญาไทยให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า ประมวลกฎหมายอาญาไทยกำหนดให้การข่มขืนกระทำชำเรา นั้น เป็นความผิดที่กระทำต่อหญิงเท่านั้น ทำให้แนวคำพิพากษากฎีกากำหนดให้ผู้กระทำกรณีที่ชายเอาอวัยวะเพศล้วงล้าเข้าไปทางทวารหนักหรือทางปาก เป็นเพียงความผิดฐานกระทำอนาจาร ขณะที่กฎหมายอาญาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ไม่ได้มีการแยกแยะระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิงเอาไว้ แต่ถ้าได้มีการล้วงล้าอวัยวะเพศของชายเข้าไปทางทวารหนักต่อชายหรือต่อหญิงนั้น เป็นการข่มขืนกระทำชำเรา นอกจากนี้ประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา ก็กำหนดให้ลักษณะของการกระทำเช่นนี้ เป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเช่นกัน รวมทั้งทฤษฎีของประเทศเยอรมนีที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการลงโทษผู้กระทำผิดนั้น สามารถ

นำมาใช้ประกอบการพิจารณาของศาลอาญาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ยุติธรรม และมีประสิทธิภาพต่อการคุ้มครองเด็กและเยาวชนชายได้เป็นอย่างดี

อิทธิพล ปรีติประสงค์ (2546) ศึกษาความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจสื่อทางเพศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า การต่อสู้เชิงความคิดของประชากรส่วนใหญ่บนอินเทอร์เน็ตที่ว่า บนอินเทอร์เน็ตมีเสรีภาพทางเพศอย่างเต็มที่โดยไม่มีขอบเขต ดูเหมือนว่าจะเป็นปฏิกิริยาต่อกฎหมายที่เป็นอยู่อย่างสิ้นเชิง แนวคิดที่ว่ามนุษย์มีเสรีภาพที่จะรับรู้ แสดงออก เผยแพร่ และประกอบธุรกิจ ในสื่อทางเพศ ไม่สามารถใช้ได้กับทุกกรณี กล่าวคือ ต้องมี “กรอบหรือขอบเขต” ของการกระทำการดังกล่าวในเรื่องเพศที่แน่นอนชัดเจน

ผลกระทบจากสื่อทางเพศเป็นปัจจัยหลักในการนำมากำหนดถึงทิศทางการจัดการต่อการประกอบธุรกิจสื่อทางเพศบนอินเทอร์เน็ต โดยผู้ประกอบการอาจมีความรับผิดชอบต่อตามกฎหมายที่เป็นอยู่ หากประกอบการโดยมีเนื้อหาสื่อทางเพศที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะหมายถึงสื่อลามกอนาจาร ขณะเดียวกันหากเป็นสื่อทางเพศในเชิงสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการสมควรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง

ที่ผ่านมา มาตรการในการจัดการที่ถูกดำเนินการโดยภาครัฐจะเน้นหนักไปที่การปราบปรามที่ตัวผู้ประกอบการ และการป้องกันที่ตัวเนื้อหาเป็นหลัก แต่มาตรการดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการจัดการ เพราะหลังจากที่ได้มีมาตรการจับกุมผู้ประกอบการธุรกิจสื่อลามกอนาจาร รวมทั้งการปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ลามกอนาจาร ปรากฏว่า เว็บไซต์เหล่านี้ก็ยังคงดำเนินการต่อไปอีกและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้น

สำหรับมาตรการภาคเอกชน มีความพยายามจากหลายหน่วยงานโดยเฉพาะกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้พยายามที่คิดค้นมาตรการในการจัดการต่อสื่อทางเพศในเชิงไม่สร้างสรรค์ในกลุ่มที่เรียกว่า สื่อลามกอนาจาร มาตรการต่างๆก็ยังไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ซึ่งความไม่มีประสิทธิภาพนั้นมีสาเหตุหลายประการ อาทิ การไม่มีแกนกลางในการริเริ่มและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

พบว่า ในบรรดามาตรการที่ถูกคิดค้นและจัดทำขึ้นทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน มักจะไม่ได้แยกแยะถึงลักษณะของสื่อทางเพศ การจัดการส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดมุ่งเน้นไปที่สื่อลามกอนาจาร โดยไม่ได้คำนึงถึงสื่อทางเพศในเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งระดับของสื่อทางเพศในเชิงไม่สร้างสรรค์เพราะการจัดการต่อสื่อทางเพศในแต่ละลักษณะนั้นมีความแตกต่างกัน

ดลนภา โง่นใจรักษ์ (2546) ศึกษาการศึกษาวิเคราะห์อุปลักษณะเรื่องเพศในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จากบทสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในห้องสนทนาของ www.sanook.com

และ www.pantip.com จำนวน 18 ห้อง รวมทั้งสิ้น 403 คำ ตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2545 จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การจำแนกประเภทของคำอุปลักษณะเรื่องเพศ พบ 3 รูปแบบ

1) จำแนกคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่อ้างอิงที่เป็นรูปธรรมและคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่อ้างอิงสิ่งที่เป็นนามธรรม

2) จำแนกประเภทตามความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย คือ คำอุปลักษณะเรื่องเพศที่มีความเปรียบเทียบโดยไม่อาศัยบริบทและคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่มีความหมายเปรียบเทียบโดยอาศัยบริบทสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ คำอุปลักษณะเรื่องเพศระดับธรรมดา กับคำอุปลักษณะเรื่องเพศระดับลึก

3) จำแนกตามประเภทของคำอุปลักษณะเรื่องเพศตามที่มาของคำที่มาจากศาสตร์และวงการต่างๆ คือ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ ความเชื่อ พิธีกรรม นันทนาการและการละเล่น เศรษฐกิจ การศึกษา วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษา และค่านิยม

2. การสื่อความหมายของคำอุปลักษณะเรื่องเพศ พบ 3 รูปแบบ

1) การแจกแจงคุณสมบัติของตนเอง หมายถึง คำที่สื่อความหมายถึงคุณสมบัติพิเศษ ลักษณะทางกายภาพและชีวภาพ ตำแหน่งของอวัยวะเพศ และสถานภาพ

2) การแสดงอารมณ์และความรู้สึก หมายถึง การแสดงอารมณ์ทั้งด้านดีและไม่ดี ได้แก่ ความสุข ความสนุก ความรัก อำนาจ ความรุนแรง ความสำคัญ ความน่ารัก ความสวยงาม ความมั่งคั่ง และความหวงแหน

3) การกระทำต่างๆ หมายถึง การแสดงออกถึงสภาพเหตุการณ์ต่างๆ ได้แก่ วิธีการ ทำทางในการมีเพศสัมพันธ์ ความรุนแรงทางเพศ การสำส่อนทางเพศ และความวิปริตทางเพศ

3. มโนทัศน์เรื่องเพศ พบ 3 รูปแบบ ได้แก่

1) มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ เป็นผลจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศหญิงและเพศชาย และบทบาทการแบ่งงาน

2) มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นผลจาก 2 ประการ คือ

2.1) การสนับสนุนทางปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรัก ความชอบ ความพึงพอใจ ความผูกพัน ความสุข ความสนุกสนาน ความต้องการทางเพศ ความรุนแรง

2.2) การสนับสนุนจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ สถานที่และเศรษฐกิจ

3) มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับค่านิยมเรื่องเพศ ในด้านบวก ได้แก่ การรักษาวลสงวนตัวในด้านลบ ได้แก่ เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ควรปกปิดซึ่งทำให้คนไม่มีความรู้เรื่องเพศเพียงพอ ผู้ชายเป็นผู้นำทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแข่งขัน เพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศและเรื่องรูปลักษณ์ทางกายภาพ

จกกลณี ดุ้ยเจริญ และรสสุคนธ์ พิไชยแพทย์ (2546) ได้รายงานการวิจัยเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัว เจตคติทางเพศกับสุขอนามัยทางเพศในวัยรุ่นตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 และ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จำนวน 3 แห่ง ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2545 จำนวนทั้งสิ้น 414 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นตอนต้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.1 มีสัมพันธภาพในครอบครัว และมีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสุขอนามัยทางเพศในวัยรุ่นตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศ ($p\text{-value}<0.000$) สัมพันธภาพในครอบครัว ($p\text{-value}<0.007$) และ เจตคติทางเพศ ($p\text{-value}<0.000$) แต่ระดับชั้นเรียน ลักษณะครอบครัวและบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยไม่มีความสัมพันธ์กับสุขอนามัยทางเพศในวัยรุ่นตอนต้น

วิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กันภัย (2546) ศึกษาเรื่อง เพศและการสื่อสารในสังคมไทย เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยประกอบด้วยการวิเคราะห์ 3 ส่วนหลัก คือ การทบทวนและเรียบเรียงแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ การทบทวนการวิจัยเรื่องเพศในช่วงปี พ.ศ. 2540-2545 และการวิเคราะห์ปรากฏการณ์การสื่อสารบนสื่อมวลชนด้วยวิธีวาทกรรมโดยเน้นหนักที่สื่อหนังสือพิมพ์

จากการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีพบว่า เรื่องเพศประกอบด้วยความรู้ 3 ส่วนหลัก คือ เพศสรีระ (sex) เพศสภาพ (gender) และเพศวิถี (sexuality) และเรื่องเพศเป็นการประกอบสร้างความหมายผ่านรูปแบบปฏิบัติการวาทกรรม แนวทางการศึกษาเรื่องเพศมีประวัติศาสตร์เริ่มจากการศึกษาเพศแนวสาร์ตตะที่เน้นการศึกษาเพศในระบบชีววิทยา หลังจากนั้นการศึกษาแนวคิดวิทยา แนวปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์แนววัฒนธรรมศึกษา และสตรีนิยมจึงเกิดขึ้นตามมา การวิจัยเรื่องเพศและการสื่อสารในประเทศไทยยังเน้นการศึกษาแนว KAP โดยมุ่งเน้นการวัดความรู้สึกรู้สึกคิดและพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลที่สัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมากกว่าการศึกษาเชิงสังคมและวัฒนธรรม

ผลการศึกษาชี้ว่า ความรู้แบ่งออกเป็น 7 ส่วนหลัก คือ เนื้อหาที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเพศ การใช้สื่อและการสื่อสารกับเพศศึกษา การเปิดรับสื่อที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ สื่อและการสื่อสารกับโรคเอดส์ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และนโยบายสื่อทางเพศ การสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้ง 7 ส่วน ทำให้ได้ข้อสรุปว่า การศึกษาเพศเน้นที่การศึกษาตัวสื่อและผู้รับสารบางกลุ่ม ขาดการศึกษาเชิงกระบวนการ และการศึกษาที่ครอบคลุมทุกกลุ่มคนในสังคม การวิเคราะห์หาทฤษฎีทางเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า อุดมการณ์หลักเรื่องเพศ คือ เพศสรีระซึ่งนำเสนอผ่านวาทกรรมกลุ่มต่างๆ ได้แก่ วาทกรรมความรุนแรงทางเพศ วาทกรรมเพศสรีระและความงาม วาทกรรมเพศแบบดั้งเดิม ความหมายทางเพศลดรูปเหลือเพียงความหมายเพียงส่วนเดียวและภาพเหมารวมสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาของการสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทยอย่างชัดเจน ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะสำคัญสำหรับรัฐ สื่อมวลชน และภาคประชาชนและภาควิชาการ คือ การปรับกลไกการสร้างความเป็นจริงผ่านวาทกรรมเรื่องเพศให้มีคุณธรรมมากขึ้น โดยเน้นให้เกิดการบูรณาการของความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศจากหลากหลายมิติ สาขาวิชา และหลากหลายกลุ่มทางสังคม

จริยา อติชาติอำรง (2546) ศึกษาประสิทธิผลของการสอนเพศศึกษาด้วยกระบวนการสร้างพลังในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 อำเภอ กมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 38 คน ได้รับการสอนเพศศึกษาตามหลักสูตรเพศศึกษา ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ปี 2545 โดยการฝึกอบรมด้วยกระบวนการสร้างพลัง เป็นเวลา 2 วัน ติดต่อกัน จากนั้นติดตามกระตุ้นสัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดำเนินอบรมโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครูอนามัยโรงเรียนและครูประจำชั้น ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบได้รับการสอนตามปกติ โดยครูผู้สอนในโรงเรียน เก็บข้อมูล 2 ครั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามให้นักเรียนตอบเองและเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเพศศึกษาด้วย กระบวนการสร้างพลัง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องเพศศึกษา เจตคติในเรื่องเพศ และความคาดหวังในความสามารถแห่งตนในเรื่องเพศ สูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่แตกต่างจากก่อนทดลอง และไม่แตกต่างจากกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัชรภรณ์ รังษีกุลพิพัฒน์ (2546) วิจัยเรื่อง รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีการข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศ และระดับการศึกษาของบิดาหรือผู้ปกครองเพศชาย ไม่มีผลต่อรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว แต่รายได้และอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองของเพศชาย ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพของมารดา หรือผู้ปกครองเพศหญิง มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว นอกจากนี้รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวยังมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้เรื่องเพศศึกษา และทัศนคติในเรื่องเพศ อีกทั้งความรู้เรื่องเพศศึกษายังมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติในเรื่องเพศอีกด้วย

ดวงหทัย นุ่มนวล(2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13-21 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ณ บริเวณ สยามสแควร์และ เซ็นเตอร์พ้อย จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และมีอายุในช่วงระหว่าง 19-21 ปี และกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวสามารถนำมาซึ่งปัญหาได้ เช่น การตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีทัศนคติในระดับสูง และทัศนคติเรื่องการที่ผู้ชายเที่ยวโสเภณี หรือมีประสบการณ์ทางเพศ แสดงถึงความเป็นชายชาตรี มีทัศนคติในระดับต่ำ

การปฏิบัติตนในเรื่องเพศพบว่า ส่วนใหญ่มีเพื่อนต่างเพศ และมีพฤติกรรมจับมือถือแขนมากที่สุด และเคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ปัจจัยทางด้านทัศนคติ พบว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การปฏิบัติตนในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยทางด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

วรพงษ์ ปิยานนท์ (2545) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาจริยธรรมทางเพศในพุทธปรัชญาเถรวาท : กรณีศึกษาในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ หญิงบริการทางเพศ จำนวน 42 คน ผู้ประกอบการ จำนวน 36 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 14 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 28 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง โดยกำหนดทิศทางให้รายละเอียด (structure interview) ผลการศึกษา

พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้หญิงเข้าสู่บริการทางเพศ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสังคม พบว่า ส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในระหว่าง 16-20 ปี ยังเป็นโสด มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มาจาก ครอบครัวที่ยากจน ไม่มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูง ขาดประสบการณ์ในการดำรงชีวิต เป็นวัยที่กำลังรักสวยรักงาม ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้หญิงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพการ ขายบริการทางเพศได้ง่าย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า หญิงบริการทางเพศมาจากครอบครัว เศรษฐกิจไม่ดี มีอาชีพเกษตรกรรม และเคยประกอบอย่างอื่นมาแล้ว เข้าสู่อาชีพนี้เพราะมีหนี้สิน มาก ในการดำรงชีวิต หญิงส่วนมากไม่มีที่ทำกิน ไม่มีบ้านเรือนของตนเอง เข้าที่ผู้อื่นทำกิน เข้าบ้านผู้อื่นอาศัย ไม่มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต เงินเป็นปัจจัยสำคัญที่ชักจูงให้หญิงขาย บริการทางเพศ ส่วนปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม พบว่า หญิงบริการทางเพศมาจากครอบครัวที่มี ปัญหา เช่น ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ผิดหวังในการแต่งงาน ความฟุ้งเฟ้อ ยากจนและ ถูกหลอกลวง เป็นปัจจัยที่สำคัญ

ศักดิ์ สามูล (2545) ศึกษาเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน เพศชาย 250 คน และ เพศหญิง 250 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

1. ด้านค่านิยมทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 86.8 มีค่านิยมทาง เพศทศทางบวก ในข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ หลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักจนถึง ขั้นถอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะและการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิด อย่างเดียวเท่านั้น

2. ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 เคยดื่ม สุรา หรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้น ความรู้สึกทางเพศร้อยละ 76.8

3. เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทาง เพศดีกว่าเพศชาย

โสภัทร นาสวัสดิ์ (2545) ศึกษาเรื่อง การแสดงออกทางเพศของสตรีผ่านบทเพลง ไทยสากลยอดนิยม ปี 2543 ผลการวิจัยพบว่า การแสดงออกทางเพศในบทเพลงนั้นแบ่งเป็น ระดับการแสดงออกได้ 3 ระดับ คือ 1) การไม่มีประสบการณ์ในความรัก มองความรักเป็นสิ่ง

สวยงาม 2) การแสดงออกในลักษณะที่มีประสบการณ์มากขึ้น มีลักษณะของการสนใจ 3) การแสดงที่เข้าใจถึงความต้องการของตัวเอง กล่าวแสดงออกตรงไปตรงมา กล่าวอกรัก

การแสดงออกของเพลงทั้ง 3 รูปแบบ การแสดงออกในแบบที่ 2 มีมากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงออกในแบบที่ 1 และ 3 ตามลำดับ โดยที่เพลงในอัลบั้มหนึ่ง จะเน้นหนักแนวเพลงแบบที่ 2 หรือ แบบที่ 1 ในขณะที่แบบที่ 3 เป็นเพลงสอดแทรกโดยแนวเพลงจะเป็นการแสดงออกที่สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะของนักร้อง ในส่วนของผู้ประพันธ์เพลง พบว่า เพลงมีส่วนสำคัญ กับแนวเนื้อหาในระดับหนึ่ง เนื่องจากแนวทางที่ผู้แต่งใช้ คือ 1. เนื้อหาที่มาจากตัวนักร้อง 2. เนื้อหาที่มาจากสิ่งแวดล้อมสังคม 3. เนื้อหาที่มาจากผู้ประพันธ์

ณัชชา ถาวร (2545) ศึกษาการเปรียบเทียบการเรียนรู้เรื่องเพศของเด็กผ่านการสร้างสัญลักษณ์ทางเพศในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นกับแบบเรียนเพศศึกษา การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน จาก 4 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามกับแบบสัมภาษณ์ ได้ข้อสรุปของผลการศึกษาดังนี้

1. การจัดระดับความรุนแรงของเนื้อหาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่เด็กอ่าน

จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นการดูที่เด็กนักเรียนนิยมอ่านกันมากที่สุดโดยเฉพาะนักเรียนหญิงจัดอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกับเนื้อหาภาพยนตร์ที่รุนแรงที่สุด พบฉากของการเล่าโลมทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน การใช้ยากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การพยายามฆ่าผู้อื่น และการพยายามฆ่าตัวตายโดยการให้มีดกรีดข้อมือตนเอง

2. เนื้อหาสาระในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

เนื้อหาในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 3 เรื่อง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเสนอออกมาเป็นภาพและตัวหนังสือบรรยายประกอบภาพทั้งในส่วนบทสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละคร การบรรยายสถานที่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และความรู้สึกนึกคิด ของตัวละคร ภาษาที่ใช้ถ้อยคำนั้นๆ หรือคำแสลงที่วัยรุ่นชอบใช้จึงสามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านโดยเฉพาะวัยรุ่นเข้าใจได้โดยง่าย อ่านแล้วสนุกคลายเครียด และน่าติดตาม ในขณะเดียวกัน ได้แฝงค่านิยมบทบาทของความเป็นหญิง - ชาย ค่านิยมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของผู้หญิง ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ การควบคุมเรื่องเพศ การต่อรองทางเพศ การสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การป้องกันตนเองของผู้หญิง พฤติกรรมทางเพศและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ โดยที่ค่านิยมที่แฝงมานั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับเด็กเสมอไป

3. เนื้อหาสาระในแบบเรียนเพศศึกษา

เนื้อหาที่น่าสนใจในแบบเรียนเพศศึกษาสอดคล้องกับธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจของเด็กที่ควรจะได้เรียนรู้แต่ยังขาดเนื้อหาบางส่วนที่จำเป็น ตรงกับความต้องการและวัยของเด็ก รูปแบบการนำเสนอ ส่วนใหญ่เป็นการเขียนในรูปแบบตำราหรือแบบเรียน ซึ่งบรรยายเนื้อหาเป็นส่วนๆ มีรูปภาพประกอบการบรรยายบ้าง ภาษาที่ใช้เป็นภาษาวิชาการ เข้าใจยาก สิ่งที่พบเป็นความแตกต่างของรูปแบบการนำเสนอที่เด่นชัด คือ ไม่ใช่เรื่องราวของชีวิตวัยรุ่นเช่นที่พบในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ทำให้ไม่ดึงดูดความสนใจผู้อ่านที่อยู่ในวัยรุ่น เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้อ่านวัยรุ่นทั้งชายและหญิงได้นำความรู้จากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามในสังคม เช่น การปฏิบัติตนในการเป็นแฟนกัน รู้วิธีการมีเพศสัมพันธ์ เรียนรู้นิสัยเพศตรงข้าม การวางตัวในการคบกันเป็นแฟน และนำเอาวิธีการแสดงความรักต่อแฟนของตัวเองมาใช้ ส่วนจากแบบเรียนเพศศึกษานั้น ผู้อ่านวัยรุ่นนำไปใช้มากที่สุด คือ เรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในเชิงวิทยาศาสตร์ เช่น ได้รู้และเข้าใจตำแหน่งอวัยวะต่างๆในร่างกาย การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิธีการดูแลตนเอง เข้าใจระบบสืบพันธุ์ของชายหญิง

เจมิสรี เหลืองศุภภรณ์ (2545) ศึกษาเรื่อง จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และสัมภาษณ์เจาะลึก โดยศึกษาจากนิตยสารที่มียอดขายสูงสุด คือ เธอกับฉัน และ The Boy ในปี พ.ศ. 2544 รวมทั้งสิ้น 24 ฉบับ ผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

1. นิตยสารวัยรุ่นมีการนำเสนอจินตนาการทางเพศในแบบวาทภาษาที่ผ่านระดับของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน และแอบแฝง และแบบอวัจนภาษาที่แสดงผ่านภาพถ่าย ภาพวาด การใช้สี และสัญลักษณ์ การวิเคราะห์จินตนาการทางเพศในนิตยสาร พบว่ามีลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับความรักแพ้นและความงาม เรื่องราวส่วนตัว/ภายในบ้าน คนตริยอดนิยม และเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ ซึ่งสะท้อนจินตนาการทางเพศทั้งในบริบทสังคมไทยและสังคมตะวันตก

2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น เป็นกลวิธีสร้างความหมายเรื่องเพศของผู้หญิงพบว่า มีการสร้างความหมายเรื่องความรัก และมายาคติเรื่องความรัก อันแสนหวาน โรแมนติก การมีคู่รักเป็นแฟน ตอกย้ำเรื่องการแต่งงานว่าเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดสำหรับชีวิตผู้หญิง สร้างความเชื่อความหวังเรื่องความรักว่า ขึ้นอยู่กับพรหมลิขิต มีการสร้างความหมายเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยการทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เปิดเผยได้ พบความขัดแย้งที่ทำให้

ผู้หญิงกล้าและเก็บเรื่องเพศ ทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคน การมีความรักหรือมีคู่รักที่ซ้ำซ้อน การปรากฏกายของเพศที่สาม มีการสร้างแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติและความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ

3. จากการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์พบว่า นิติสารวิยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทลายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในเรื่องการจินตนาการทางเพศของผู้หญิงวิยรุ่น โดยพบความเห็นพ้องในกลุ่มวิยรุ่นหญิงเรื่องการแต่งกายเช็กซีตามแฟชั่น การมีความรักและคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์ การเที่ยวกลางคืนในหมู่วัยรุ่น และกลุ่มวิยรุ่นเพศที่สาม ซึ่งความเห็นพ้องในเรื่องเหล่านี้เป็นการทำทลายอุดมการณ์หลักของสังคมไทยในเวลาเดียวกันด้วย โดยได้ข้อสรุปเรื่องนิติสารวิยรุ่นว่า เป็นพื้นที่ในการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ อันเป็นการประนีประนอมวิยรุ่นและผู้ใหญ่เข้าหากันและยอมรับในเรื่องต่างๆ ได้ร่วมกัน

สุวิจฉา เปี่ยมญาติ , ชินนะพงษ์ บำรุงทรัพย์ และ วลัยวิภา บุรุษรัตนพันธุ์ (2545) ศึกษาเรื่อง ตัวบ่งชี้และพัฒนาการการรับรู้ของเยาวชนไทย เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,205 คน วิธีการวิจัยแบบผสมวิธีทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติ การประชุมกลุ่มย่อยอภิปราย และการสัมภาษณ์ระดับลึก ผลการศึกษาแสดงว่า เยาวชนไทยมีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในโทรทัศน์ได้อย่างถูกต้อง เป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง แต่ข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อยอภิปรายนั้นมีประเด็นที่น่าสังเกตว่า การรับรู้ในชีวิตจริงเรื่องการคุกคามทางเพศของเยาวชนนั้น เยาวชนยังแยกแยะไม่ได้ อันเนื่องมาจากปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การเผชิญหน้ากันด้วยค่านิยมของเยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องแวดล้อมเยาวชนอีกหลายคน รวมทั้งปัญหาโครงสร้างทางสังคมที่กระทบต่อเยาวชนด้วย เช่น ปัญหาความยากจน ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละภาค ความด้อยโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ และถึงแม้จะมีการรับรู้จากสื่อต่างๆ มากมาย แต่เยาวชนก็ยังไม่สามารถแยกแยะและปรับความเข้าใจจากสื่อ หรือหลักสูตรที่ได้รับแล้วนำมาใช้ในชีวิตจริงได้

วรารคณา จันลา (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากวรรณกรรมสู่ภาพยนตร์เรื่อง “จันดารา” โดยอาศัยแนวคิดเรื่องการเชื่อมโยงเนื้อหา (intertextuality) และวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์วิทยา มาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า การถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศซึ่งประกอบไปด้วย ความบกพร่องทางเพศ กามวิปริต และการทำแท้ง ในสื่อนวนิยายเรื่อง จันดารา ใช้ลักษณะของการถ่ายโยงเนื้อหาใน 3 ประเด็นซึ่งประกอบไปด้วย 1. การใช้การบรรยาย 2. การใช้การเปรียบเทียบ 3. การใช้บท

สนทนาในการสื่อเนื้อหาทางเพศ ส่วนการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศในสื่อภาพยนตร์ ใช้ลักษณะของการถ่ายโยงเนื้อหา ใน 5 ประเด็น ซึ่งประกอบไปด้วย 1. การใช้การบรรยาย 2. การใช้การเปรียบเทียบ 3. การใช้บทสนทนา 4. การใช้ภาพในการสื่ออารมณ์ทางเพศของตัวละคร และ 5. การใช้เสียงในการสื่ออารมณ์ทางเพศของตัวละคร

เมื่อมีการนำเนื้อหาทางเพศที่ปรากฏในสื่อนวนิยายมาศึกษาเปรียบเทียบถึงการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศกับสื่อภาพยนตร์เรื่อง จันดารา สามารถสรุปได้ว่า ในสื่อภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีการคงเดิมเนื้อหาตามนวนิยาย มีการเพิ่มเติม การปรับเปลี่ยน และการตัดตอนเนื้อหาในระดับที่ใกล้เคียงกันทั้งนี้ เกิดจากปัจจัยที่มีการถ่ายโยงเนื้อหา ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยที่ผู้อ่านวยต่อ การถ่ายโยงเนื้อหาได้แก่ การใช้องค์ประกอบทางเทคนิคภาพยนตร์และการใช้สัญลักษณ์ 2. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการถ่ายโยงเนื้อหา ซึ่งประกอบไปด้วย บรรทัดฐานของสังคมไทยและพระราชบัญญัติของภาพยนตร์ไทย พ.ศ.2473 และ 3. ปัจจัยที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของสื่อทั้งสองประเภท

ลินดาวรรณ หมีนศักดิ์ (2545) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของบุคคลที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ (สาวประเภทสอง) วิธีการศึกษา เป็นการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นสาวประเภทสอง ที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ จำนวน 10 ในเขตกรุงเทพฯ โดยผ่าตัดอวัยวะเพศเพศชายเปลี่ยนเป็นเพศหญิง โดยใช้การสัมภาษณ์ประวัติชีวิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) ควบคู่ไปกับการสังเกตพฤติกรรมตั้งแต่ การแต่งกาย น้ำเสียงในการพูด รวมทั้งแนวคิดที่สะท้อนออกมาระหว่างการสนทนา และใช้วิธีการขอให้สาวประเภทสองแนะนำเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบตนให้ข้อมูลเป็นลำดับต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และตัดสินใจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ มาจากสภาพจิตใจของตนเป็นส่วนสำคัญที่สุด ซึ่งโดยหลักทางการแพทย์ถือว่า เกิดจากมีความผิดปกติใน Gender identity มีระดับฮอร์โมนเพศหญิง หรือ เอสโตรเจน ในร่างกายมากผิดปกติ ความผิดปกติของโครโมโซม รองลงมา คือ กลุ่มเพื่อน ถือได้ว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทางอ้อม โดยเฉพาะสังคมปัจจุบัน บุคคลมักจะยึดถือเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติรวมถึงพฤติกรรมการคล้อยตาม เนื่องจากอิทธิพลของกลุ่มในขณะนั้น โดยเกิดจากการยินยอม การชักชวน การทำตาม การเลียนแบบ

ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันต่อมา คือ ด้านความรัก และความต้องการมีเพศสัมพันธ์ที่สมบูรณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นความต้องการของมนุษย์ และปัจจัยสุดท้าย คือ สื่อมวลชน/ดารา ศิลปิน ที่มีส่วนขัดเกลาทางสังคมเช่นกัน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่สาวประเภทสองยึดเป็นแบบอย่าง

ในการแสดงพฤติกรรมออกมา ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้บุคคลเหล่านี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไป และตัดสินใจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศในที่สุด

สุกัญญา พรโสภากุล (2544) ศึกษากระบวนการความเชื่อและพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศของหญิงที่อยู่ในการค้าประเวณีในเรื่องระบบสืบพันธุ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงที่อยู่ในการค้าประเวณีจำนวน 30 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การทำแผนที่ร่างกาย การสังเกตการณ์อย่างไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผลการวิจัยพบว่า ในความเชื่อเรื่องระบบสรีระและระบบสืบพันธุ์นั้น หญิงที่อยู่ในการค้าประเวณีเชื่อว่า ที่ตั้งของมดลูกตั้งอยู่เชื่อมต่อกับช่องคลอด สำหรับความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องประจำเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่า ประจำเดือนเป็นเลือดเสีย ช่วงของการมีประจำเดือนร่างกายอ่อนแอและติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับการตกขาว และมีตกขาวผิดปกตินั้น เชื่อว่า เกิดจากการรับประทานของแสลง สุขอนามัยส่วนตัว และการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ สำหรับความเชื่อเกี่ยวกับการเจ็บป่วยมดลูก ได้แก่ มดลูกอักเสบ มะเร็งปากมดลูก มะเร็งปากมดลูก มะเร็งมดลูก หูดหงอนไก่ในมดลูก และท้องนอกมดลูก และเชื่อว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรงที่สุด คือ โรคเอดส์ สำหรับปัญหาสุขภาพทางเพศของหญิงที่อยู่ในการค้าประเวณี ได้แก่ มดลูกอักเสบ การอักเสบในช่องคลอด กามโรค และการมีตกขาวผิดปกติ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศขณะมีประจำเดือน จะทำการล้างทำความสะอาดในช่องคลอด การใช้ลูกไก่ในการมีเพศสัมพันธ์ และการรับประทานยาเพื่ออั้นประจำเดือน สำหรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศในขณะมีเพศสัมพันธ์นั้น จะล้างทำความสะอาดช่องคลอดก่อนและหลังมีเพศสัมพันธ์ มีการใช้ถุงยางอนามัย และการใช้น้ำยาหล่อลื่นขณะให้บริการลูกค้าที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยความรุนแรง และเมื่อเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่มีอวัยวะเพศใหญ่และยาว ในเรื่องของพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์และการคุมกำเนิดนั้น ผู้หญิงที่ไม่มีแฟน คู่รัก จะใช้ถุงยางอนามัย ผู้หญิงที่มีแฟน คู่รัก จะเลือกใช้วิธีการอื่น ได้แก่ การรับประทานยาเม็ดคุมกำเนิด การฉีดยาคุมกำเนิด ฯลฯ สำหรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพขณะเจ็บป่วยในระบบสืบพันธุ์ จะรับประทานยาแก้อักเสบ ให้อาหารเน้นช่องคลอด และไปพบแพทย์ สำหรับ พฤติกรรมการตรวจสุขภาพภายในระบบสืบพันธุ์ จะมีการไปตรวจสุขภาพสม่ำเสมอ

เริงฤดี ปราการะนันท์ (2544) ศึกษาเรื่องการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากนิตยสารผู้หญิงและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่ สตรีวัยรุ่นและวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 250 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงวัยรุ่นเปิดรับเรื่องเพศจากสื่อ

ทั่วไปมากกว่าผู้หญิงวัยทำงานและนิตยสารเป็นสื่อที่ผู้หญิงเปิดรับมากที่สุด วัตถุประสงค์ในการเปิดรับที่ผู้หญิงให้น้ำหนักมากที่สุด คือ เพื่อความทันสมัย เนื้อหาในนิตยสารผู้หญิงที่กลุ่มตัวอย่างเลือกอ่านค่อนข้างมากคือ แฟชั่น การแต่งหน้า แต่งกาย นอกจากนั้นผู้หญิงยังเห็นด้วยในระดับมากต่อทัศนคติที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิดและการรับรู้เรื่องเพศ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางต่อทัศนคติที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่และการแสดงออกทางเพศ และไม่เห็นด้วยในทัศนคติที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในแบบเสรี ส่วนการเปิดรับนิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงสอดคล้องกับทัศนคติในเรื่องเพศสัมพันธ์เพียงบางประเด็นเท่านั้น ได้แก่ การใช้ชีวิตคู่อยู่ก่อนแต่ง รักร่วมเพศ และการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า

พัชรา รุ่งสุข (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง วาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่นและการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์ โดยการสัมภาษณ์และการศึกษางานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัย 4 ท่าน รวมทั้งศึกษาเนื้อหางานวิจัยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ ในฐานะผู้ผลิตซ้ำวาทกรรมจากหนังสือพิมพ์ 8 ชื่อฉบับ ในช่วงปี 2544 จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2545 รวมทั้งสัมภาษณ์สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับข่าววัยรุ่น จำนวน 7 คน วิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้หลักการวิเคราะห์วาทกรรม

ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยของนักวิจัยชายและหญิงที่ผลิตออกมามีลักษณะที่แตกต่างกันบ้างทั้งในด้านการสื่อความหมายและรูปแบบของการนำเสนอ จากการศึกษาสื่อมวลชนในการนำวาทกรรมมาผลิตซ้ำ พบว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือพิมพ์ที่เน้นเป้าหมายทางการตลาดโดยการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย นำเอาผลการวิจัยเฉพาะบางจุดที่พาดพิงถึง พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และการขายตัวของวัยรุ่นไปขยายเป็นประเด็นใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบาย และแนวทางการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ และแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่ต่อยาวาทกรรมเดิมและมีส่วนสร้างวาทกรรมใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่สังคมในการทำความเข้าใจเรื่องนี้

สุนนา อุษณีย์มาศ (2543) ศึกษาวิจัยเรื่อง สัญญะทางเพศในห้องสนทนาทางคอมพิวเตอร์ในกรอบจิตวิทยายุคหลังสมัยของ IRC WEBMASTER.COM การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ประเภทแบบแผนการ นำเสนอและความหมายของสัญญะทางเพศในห้องสนทนา และ 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านจิตวิทยา- สังคมวิทยา และการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ที่มีผลในการสร้างและใช้สัญญะทางเพศ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาของบทสนทนาทางคอมพิวเตอร์ บน Webmaster server เพื่อศึกษาถึงลักษณะของ สัญญะทางเพศ และใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้สนทนาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลในการสร้าง

และใช้ สัญลักษณ์ทางเพศ ภายใต้กรอบทฤษฎีจิตวิเคราะห์ทฤษฎีเทคโนโลยีสื่อสารเป็นตัวกำหนด และแนวคิดเรื่องการสื่อสาร ทางคอมพิวเตอร์ ทฤษฎีสัญญาวิทยาและแนวคิดเรื่องภาพนิมิต ผลการวิจัย พบว่า 1) ประเภทของสัญลักษณ์ทางเพศ มี 3 ประเภท ได้แก่ Icon, Index และ Symbol ทั้งนี้พบเพียง Symbol เท่านั้น ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น Symbolระดับธรรมดา ได้แก่ ภาษา และ Symbol ระดับลึก ได้แก่ สัญลักษณ์ลักษณะพิเศษ 2)แบบแผนของการนำเสนอ สัญลักษณ์ทางเพศ พบ 4 แบบแผน ได้แก่ 1. การแสดงจุดประสงค์หรือความต้องการ 2.การแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก 3. การแจกแจงหรือแจ้งคุณสมบัติของตนเอง 4.การกระทำ 3) ประเภทของความหมาย ได้แก่ ความหมายโดยอรรถและความหมายโดยนัยพบความหมาย โดยนัยมากกว่า ทั้งนี้สัญลักษณ์ทางเพศเหล่านี้เกิดจากปัจจัยด้านสังคมวิทยา-จิตวิทยา ได้แก่ เรื่องเพศ และปัจจัยด้านการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ได้แก่ เรื่องเวลา,ห้องและการสื่อสาร 2 ทาง

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ศึกษาการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ตการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต ความถี่ในการแสวงหา บุคคลที่มีอิทธิพล ตลอดจนประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับ เน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก วัยรุ่นไทย ทั้งหญิงและชายจำนวน 32 คน (In-depth Interview) โดยเปรียบเทียบตามเพศและวัยผลการวิจัยพบว่า 1. ความถี่ของการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศพบว่า วัยรุ่น ไทยส่วนใหญ่ใช้เวลาค้นหาข้อมูลประมาณอาทิตย์ละ 1 ครั้งครั้งละประมาณ 1-2 ชั่วโมง นิยมหาข้อมูลช่วงเวลากลางคืน และมักค้นหาข้อมูลอยู่ที่บ้าน ซึ่งวัยรุ่นหญิงนิยมหาบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย 2. วัยรุ่นชายและหญิงตอนต้นมักจะค้นหา ข้อมูลด้วยวิธีการ Chatในห้อง เกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะ ส่วนวัยรุ่นชายและหญิงตอนปลายมักชอบใช้ Search Engineหาโดยวัยรุ่นชายมักชอบค้นหาพลาหมมากกว่าเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงมักชอบค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศมากกว่าภาพ 3. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการค้นหาข้อมูลคือ เพื่อน และวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบหา ข้อมูลเพียงลำพัง แต่วัยรุ่นหญิงตอนปลายส่วนใหญ่นิยมแสวงหาข้อมูลร่วมกับเพื่อนเพื่อความสนุกสนาน 4. รูปแบบและวิธีการนำเสนอที่วัยรุ่นชาย ส่วนใหญ่ สนใจ คือ ภาพโป๊ เซ็กซี่มากกว่าสนใจเนื้อหาส่วนวัยรุ่นหญิงจะเน้นข้อความมากกว่าภาพ เช่นประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ 5. ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นชาย คือ สนุกสนานเพลิดเพลิน ระบายอารมณ์ทางเพศประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาตามลำดับ ส่วนวัยรุ่นหญิงได้รับความสนุกสนาน เพื่อนใหม่ ความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้นและสามารถระบายอารมณ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ตามลำดับ

จิรอดุลย์ บุญยภักดิ์ (2543) ศึกษาบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศโดยศึกษาเนื้อหาจากนิตยสาร จำนวน 16 ฉบับ จำแนกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ และ 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชาวบ้าน กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวลัทธิจากต่างประเทศ หรือ หัวนอก และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัว ในประเทศ หรือหัวไทย โดยสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลากและเก็บแบบมีระบบ จำนวนทั้งสิ้น 264 ฉบับ คิดเป็น 1,350 ชิ้น ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาความรู้เรื่องเพศส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความไม่เข้าใจกันของการใช้ชีวิตคู่ ในขณะที่เนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดที่เชื่อมโยงกับปัญหาสังคม เช่น โรคเอดส์ การตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์ และการทำแท้ง กลับพบเป็นส่วนน้อย และมีความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาในเรื่องของวิธีการคุมกำเนิดอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ค่านิยมทางเพศที่น่าเสนอในนิตยสารค่อนข้างไปในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข

ชัยโรจน์ ชุมมงคล และ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จ.นครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ โดยการเก็บข้อมูลแบบตอบ แบบสอบถามด้วยตนเอง จากเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์ ที่เข้ารับการอบรม โครงการการมีส่วนร่วมของผู้ชาย ในงานวางแผนครอบครัวและอนามัยเจริญพันธุ์ในวันที่ 15 กันยายน 2541 จำนวน 273 ราย ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีการศึกษาระดับ ป.1-ม.3 ร้อยละ 90.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 80.6 มีความต้องการทางเพศตั้งแต่ อายุ 10 ปี และมีการร่วมเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ปี มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 14.9 ปี และร้อยละ 75 ของเยาวชนเมื่อมีอายุ 15 ปี จะมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว บุคคลที่เยาวชนไปมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เป็นแฟน ร้อยละ 66.8 เป็นเพื่อน/เด็กเที่ยว ร้อยละ 25 โดยใช้บ้าน หอพักของตนเอง เพื่อนของผู้หญิง ในการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 90 และเกิดจากการมีอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 55.5 หาประสบการณ์ ร้อยละ 28.6 ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 54.5 ซึ่งเกิดจากการไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัยไว้

สุณีย์ แวมณี (2542) ได้ศึกษาเรื่อง เครือข่ายการแพร่กระจายของสื่อที่น่าเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การวางจำหน่ายสื่อที่น่าเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นเครือข่ายแบบ “ตัดตอน” เพื่อป้องกันการติดตามจับกุมจากเจ้าหน้าที่รัฐ เนื่องจาก สื่อที่น่าเสนอเรื่องราวทางเพศเป็นสินค้าต้องห้าม (taboo product)

ในสังคมไทย การซื้อขายจึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ช่องทางการวางจำหน่ายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบไม่โจ่งแจ้ง (implicit) สามารถวางจำหน่ายได้อย่างเปิดเผยตามร้านค้าที่จำหน่ายสื่อแต่ละประเภทและมักใช้บริษัทจัดจำหน่ายเป็นผู้กระจายสินค้าสู่ตลาดผู้บริโภค

ส่วนสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบโจ่งแจ้ง (explicit) มีวิธีการจัดจำหน่ายสินค้าโดยผ่านสถาบันคนกลาง ช่องทางการวางจำหน่ายมีหลายช่องทางสามารถสรุปได้ดังนี้ การขายตรง โดยการจำหน่ายในตลาดมืด และการจำหน่ายได้แฝง การเร่ขาย การจำหน่ายทางไปรษณีย์ การจำหน่ายผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ การจำหน่ายทางอินเทอร์เน็ต สถานที่วางจำหน่ายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศกระจายอยู่ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครและมีการกระจุกตัวอย่างหนาแน่นในบางพื้นที่ที่มีการซื้อขายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ เช่น ย่านสีลม คลองถม สะพานควาย ประดิพัทธ์ สำโรง เป็นต้น

ผจงจิต อัครวิกุล (2542) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรุนแรงของโรค และความรู้เรื่องเพศ กับพฤติกรรมทางเพศของผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือด กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยโรคหัวใจขาดเลือดเพศชาย อายุ 60 ปีขึ้นไป ที่รับการตรวจรักษาที่คลินิกโรค หัวใจ แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 120 ราย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย 4 ชุด ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินความรุนแรงของโรค แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือดมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศด้านพฤติกรรมที่ไม่มีการร่วมเพศ ด้านพฤติกรรมที่มีการร่วมเพศ และโดยรวม อยู่ในลักษณะคงเดิม

2. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาการเจ็บป่วย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความรุนแรงของโรคมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมที่ไม่มีการร่วมเพศของผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิศารัตน์ สุทธิวรรณ (2542) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทกวีเรื่องเพศ จาก อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ <http://www.sanook.com/jokes> มีบทกวีชิ้นที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 117 เรื่อง ซึ่งในการวิเคราะห์เนื้อหานั้น ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น

3 ประเภท คือ บทำขำขัน ที่กล่าวถึงเรื่องเพศโดยตรง และทางอ้อม และบทำขำขันที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ส่วนกลวิธีในการสร้างอารมณ์ขัน ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งสิ้น 8 ประเภท ผลการศึกษาพบว่า มีเนื้อหาที่ผู้แต่นิยมมากที่สุด คือ เนื้อหาประเภทที่กล่าวถึงเรื่องเพศโดยตรง รองลงมาคือ เนื้อหาที่กล่าวถึงเรื่องเพศโดยทางอ้อม และเนื้อหาประเภทที่ใช้น้อยที่สุด คือ เนื้อหาประเภทที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ยังพบว่า มีการใช้ภาษาในลักษณะของภาษาพูดเป็นส่วนใหญ่และใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภา เช่น เขียนผิดหลัก หรือใช้เครื่องหมายต่างๆผิดไปจากเดิม เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการคิดค้นเว็บไซต์นี้ได้จัดทำเว็บไซต์โดยให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในการนำเรื่องขำขันทางเพศมาลง โดยการพิมพ์เรื่องและนำมาลงที่เว็บไซต์โดยตรง ดังนั้นภาษา ที่พบ จึงไม่มีการกลั่นกรอง หรือ ผ่านการวิเคราะห์มาก่อน ส่วนการใช้กลวิธีในการสร้างอารมณ์ขันจากบทำขำขันเรื่องเพศนั้นพบว่า ผู้แต่งใช้กลวิธีประเภท เล่าเรื่องเหลวไหลเกินจริงมากที่สุด รองลงมาคือ กำหนดให้บุคคลในเรื่องตีความประสบการณ์ผิด ผู้แต่งใช้กลวิธีลวงให้คิด และทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมายน้อยที่สุด

เยาวภา โตสงวน (2541) ได้ศึกษาการแบ่งแยกงานตามเพศในองค์การราชการ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ การสังเกต การสอบถาม สัมภาษณ์ และบันทึกสนาม ผลการวิจัย พบว่างานองค์การราชการถูกแบ่งแยกตามเพศ โดยการแบ่งงานให้เป็นของเพศใดนั้น บุคคลในองค์การจะใช้ความแตกต่างทางเพศเป็นเครื่องมือแบ่งแยก ได้แก่ ความแตกต่างทางสรีรร่างกายภายนอก และบุคลิกลักษณะประจำเพศที่สังคมกำหนด ทั้งนี้การแบ่งงานมีความยืดหยุ่น ไม่มีการแบ่งแยกเป็นกฎตายตัว ข้าราชการทั้งสองเพศ ทำงานของอีกเพศหนึ่งได้ไม่มีการต่อต้านที่รุนแรง ทั้งนี้เป็นเพราะข้าราชการจะมีการแบ่งงานตามโครงสร้างของตำแหน่งและต้องมีความรับผิดชอบตามสายงานขององค์การด้วย กรณีที่ข้าราชการทำงานผิดเพศเพียงแต่มีการซุบซิบนินทาเล็กน้อยๆ อดติทางเพศที่พบได้แก่ ผู้หญิงทำงานด้านบริหารแล้วมีปัญหาเรื่องการตัดสินใจ และผู้หญิงทำงานออกแรงมากๆจะทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย

งานที่ถูกจำแนกให้เป็นงานของเพศชาย คือ งานที่ใช้พลังกำลัง งานสนาม งานสำรวจพื้นที่ งานบริหาร งานปกครองบุคลากร งานดูแลรักษาเครื่องจักร เครื่องยนต์ งานขับรถ งานทหาร งานพิธีกรหรือโฆษก งานปรนนิบัติพระสงฆ์และงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ งานตัดสินกีฬา งานฝึกอบรมชาวบ้านที่เน้นการปกครองและความเข้มแข็ง งานที่ต้องทำนอกเวลาราชการ ส่วนงานที่ถูกจำแนกให้เป็นงานของเพศหญิง คือ งานที่มีลักษณะบริการ เป็นงานในบทบาทเดิมของเพศหญิงที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเงิน งานฝีมือ งานที่ต้องเกี่ยวกับความ

สวยงาม เรื่อง อาหาร น้ำดื่ม งานทำความสะอาด งานพิมพ์ดีดและคอมพิวเตอร์ งานที่ต้องการความนิ่มนวลมีมารยาทตามแบบกุลสตรี

กุนตี โตโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศของหญิงขายบริการ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงบริการทางเพศทั้งแบบตรงและแบบแฝง จำนวน 150 คน ใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร รวมทั้งองค์ประกอบในเรื่องเพศ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศของหญิงขายบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ระยะเวลาเฉลี่ยในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับแขกก่อนมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้ง ความต้องการและความพึงพอใจทางเพศตลอดจนจำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละวัน และสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศของหญิงขายบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ร้อยละ 18.0 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศ คือ หญิงขายบริการควรมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อย และมีเพศสัมพันธ์น้อยครั้งในหนึ่งวัน

ศิริพจน์ ฤกษ์สภาพ (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศระหว่างทหารเกณฑ์และนักศึกษาชาย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นทหารเกณฑ์ 181 ราย และนักศึกษา 147 ราย ด้วยการใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามีค่านิยมที่ถูกต้องกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นทหารเกณฑ์ แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมทางด้านบวก โดยเห็นว่าอาจทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา ด้านการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เมื่อมีความต้องการทางเพศกลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมด้านบวก โดยเห็นว่า ลดอัตราการเสี่ยงต่อการติดโรคด้านการใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมทางบวก โดยเห็นว่า เป็นการป้องกันที่ถูกต้อง ด้านความเชื่อเรื่องความบริสุทธิ์ของหญิงกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า คนรักต้องเป็นสาวบริสุทธิ์ ด้านการมีบุตร โดยที่ยังไม่พร้อมและต้องการทำแท้งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามีค่านิยมถูกต้องกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นทหารเกณฑ์ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การไม่ระมัดระวังตัวของหญิงสาว อาจเกิดจากการถูกหลอกให้สิ่งเสพติดจนมึนเมาไม่สามารถประครองตัวได้จึงเกิดพลาดพลั้งเสียตัว และเกิดการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

3. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

กลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไกสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน (2546) ระบุว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ให้ความหมายของเยาวชนว่า เป็นบุคคลอายุไม่เกิน 25 ปี นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 80 กำหนดให้รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของชายหญิง เสริมสร้างและพัฒนา หรือ ให้ความหมายตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และไม่ใช่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วจากการจดทะเบียนสมรส ในทางกฎหมาย ก็ถือว่าบุคคลที่มีอายุระหว่างนี้เป็นเยาวชนและหากต้องระวางโทษก็จะพิจารณาโทษแตกต่างจากผู้ใหญ่ ความหมายในระดับสากล โดย UN ระบุว่า เยาวชน หมายถึง คนในวัยหนุ่มสาว คือ ผู้มีอายุระหว่าง 15-25 ปี หรือเป็นช่วงวัยหนุ่มสาว แต่ในประเทศไทยคนส่วนใหญ่มักเข้าใจกันว่า เยาวชนมีช่วงอายุระหว่าง 13 - 25 ปี เพราะเริ่มต้นช่วงรอยต่อระดับชั้นเรียนจากประถมเป็นมัธยม และปลายช่วงของการจบปริญญาตรีแล้ว

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน

จารุพันธ์ อึ้งภากรณ์ (2548) ได้ศึกษาการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามพอใจของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านกัลยาณมิตร ด้านจิตวิทยาแนะแนว ด้านความรู้และการจัดการเรียนรู้ และด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษาทั้ง

2.1 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีอายุและสภาพครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษาทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.2 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษาทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดับความเชื่อมั่น .05 ในด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

ลักษณะ สะแกคุ่ม (2548) ได้ศึกษาการเพิ่มความรับผิดชอบในเยาวชนกระทำผิด โดยใช้กระบวนการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ตามแนวทฤษฎีเน้นความเป็นจริงของ GLASSER โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนกระทำผิด ในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ที่มีอายุ 14 – 18 ปี มีคะแนนความรับผิดชอบต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 16 คน โดยสุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยใช้เครื่องมือในการวัดคือ

1. แบบสอบถามความรับผิดชอบ ซึ่งให้เยาวชนกระทำผิดประเมินตนเอง
2. แบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบ ซึ่งให้ครูเป็นผู้ประเมินเยาวชนกระทำผิด
3. โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเน้นความเป็นจริงโดยวัดผลการศึกษาใน 3 ระยะ คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้
 1. ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มไม่ได้มีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 2. ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริลักษณ์ ลวณะสกุล (2548) ได้ศึกษาการวิจัยแบบทดลองเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนกระทำผิด โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มบำบัดด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม กรณีศึกษา เยาวชนกระทำผิดชาย สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนธร โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งเข้ากิจกรรมกลุ่มบำบัดด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้เข้ากิจกรรมกลุ่มบำบัดด้านบำบัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม จำนวน 15 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ในด้าน

ต่าง ๆ คือ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเอง โดยทั่วไป ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองโดยภาพรวม และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองโดยภาพรวม ภายหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกัน

ยุทธการ โสเมือง (2548) วิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำและอยู่ในระหว่างการฝึกและอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 ราย แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง จำนวน 10 ราย และกลุ่มควบคุม 10 ราย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองและโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ปรีชา มีใจดี (2547) วิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมของเยาวชนในสถานศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 8 โรงเรียน และระดับอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 378 คน เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความวิตกกังวลของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ต่อภัยอาชญากรรมทั้ง 5 ประเภท ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิจัยเปรียบเทียบความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมพื้นฐาน ของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา พบว่า โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน เยาวชนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา มีความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิจัยเปรียบเทียบความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมพื้นฐานของเยาวชนเพศชายกับเยาวชนเพศหญิง พบว่า โดยรวมมีความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เยาวชนเพศชายและเยาวชนเพศหญิงมีความกังวลต่อภัยอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับภัยจากยาเสพติดให้โทษและภัยจากการใช้สิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 โดยเยาวชนเพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเยาวชนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฐิติพร คำชาย (2547) ได้ศึกษาบทบาทของเยาวชนในการปรับเปลี่ยนชุมชนดั้งเดิมไปสู่ชุมชนสารสนเทศ หมู่บ้านสามขาตำบลหัวเสือ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนในหมู่บ้านสามขามีศูนย์คอมพิวเตอร์ประจำหมู่บ้าน รายการวิทยุชุมชน กิจกรรมกลุ่มธนาคารออมเป็นกิจกรรมที่เยาวชนบริหารจัดการเอง ได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศ จากองค์กรภายนอกชุมชน เยาวชนจากกลุ่มธนาคารออมเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการธนาคารชุมชนบ้านสามขา-กรุงเทพฯ

เยาวชนมีบทบาทในการพัฒนาหมู่บ้าน ในฐานะผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศไปสู่ผู้ใหญ่ในหมู่บ้านด้วยการพูดคุย การสาธิตการใช้งาน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ปกครอง และประชาคมหมู่บ้าน ในรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล และการสื่อสารกลุ่มเล็ก เยาวชนมีตัวเชื่อม (bridge) คือ ครูโรงเรียนบ้านสามขา ที่ทำหน้าที่ค้นหาเครือข่ายพันธมิตรให้กับคนในหมู่บ้าน และเป็นตัวเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเยาวชนกับกลุ่มผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน รวมไปถึงกลุ่มพันธมิตร

ปัจจัยที่มีส่วนเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนในหมู่บ้านคือ การอยู่ในสภาพแวดล้อมของชุมชนเข้มแข็ง มีผู้นำชุมชนที่มีประสิทธิภาพ และผู้ใหญ่ให้โอกาสเยาวชนได้เรียนรู้ ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนและการได้รู้จักพันธมิตรที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

รุ่งรัตน์ ศรีวงศ์พันธ์ และดุชนีย์ แผลสุวรรณ (2547) ได้เสนอรายงานการวิจัยเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ของเยาวชนชาวเขาเผ่าม้ง บ้านป่าคา ตำบลศรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม ตามแบบสอบถาม การสังเกต การเก็บข้อมูลเชิงลึก อธิบายผลการศึกษาด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณก่อนและหลังการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการจัดกิจกรรมสุขศึกษาให้แก่เยาวชน พบว่า เยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย การรับรู้ความรุนแรง และโอกาสเสี่ยงจากการขับขี่จักรยานยนต์ ดีวก่อนการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัย ดีวก่อนการวิจัย แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ต้องอาศัยระยะเวลาในการดำเนินงาน ความหลากหลายของกิจกรรม การเพิ่มพูนทักษะด้านการ

ประเมินความเสี่ยงบนถนน และวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านการใช้รถใช้ถนนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสังคมชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

ธรรมบุญ ใจดี (2547) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย เป็นพยาน หรือ เป็นผู้ต้องหา : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีดำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ พนักงานสอบสวนในสถานีดำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย จำนวน 116 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการสอบสวนคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย เป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหาโดยรวม อยู่ในระดับสูง ในด้านการสอบสวนเสร็จสิ้นตามที่รอบของระเบียบ คำสั่งกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านพยานผู้เสียหาย ผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก เยาวชน ได้รับความคุ้มครองสิทธิตามเจตนารมณ์กฎหมาย วิธีการและขั้นตอนของกระบวนการสอบสวนอยู่ในวิสัยจะปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง อยู่ในระดับสูง ในด้านความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีเด็ก เยาวชน มีความสัมพันธ์ที่ดี ไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างหน่วยงาน อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความพึงพอใจ พยาน ผู้เสียหาย หรือผู้ต้องหาเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของรัฐอยู่ในระดับสูง

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหายเป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา ได้แก่ อายุราชการ ระยะเวลาที่ดำรงในตำแหน่งระดับการศึกษา ปัจจัยแวดล้อม ที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหายเป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา ได้แก่ ด้านการจัดทำอาคารสถานที่ ที่ใช้เป็นห้องสอบสวนเด็กความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน การได้รับความร่วมมือ และไม่มีความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและการได้รับการพัฒนาอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะ

สหสันยน์ บุญทาทิพย์ (2547) วิจัยเรื่อง ความต้องการอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง ประชากร คือ กลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงในเขตภาคเหนือ ซึ่งมีพื้นที่โครงการหลวง 36 ศูนย์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 15,923 ครอบครัว จากประชากรทั้งหมดได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,080 คนโดยแต่ละศูนย์ใช้กลุ่มตัวอย่าง ศูนย์ละ 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณโครงการหลวงส่วนใหญ่แล้ว มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่ราบ โดยให้เหตุผลว่า ในพื้นที่ราบมีรายได้ที่ดีกว่าในที่สูง และต้องการประกอบอาชีพ รับราชการ งานช่างงานฝีมือ และงานรับจ้างแรงงาน ตามลำดับ

ส่วนเยาวชนที่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพบนที่สูง มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพปลูกผัก ปลูกไม้ผล และเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ

สุรพล โพธิ์สังขสิทธิ์ (2547) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ประชากรที่ใช้ คือเด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติดและเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จำนวน 307 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับสูงสามลำดับต้น เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยแต่ละปัจจัย คือ ปัจจัยจากตัวเด็กและเยาวชน ได้แก่ เด็กและเยาวชนอยากทดลองเพื่อหาประสบการณ์ วิตกกังวลต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย ต้องการเพิ่มความกล้าและความมั่นใจ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้แก่ มีตัวอย่างการเสพยาเสพติดในโรงเรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมนันทนาการให้น้อยเกินไป ภายในโรงเรียนมีแหล่งซื้อและขายยาเสพติดและเพื่อนชักชวน

นุจิรา สารถ้อย (2547) ได้วิจัยเชิงทดลอง เรื่อง กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนที่มาจากครอบครัวเกษตรกร บ้านร่องเดี่ยว จังหวัดเชียงราย ประชากรเป็นเยาวชนที่มาจากครอบครัวเกษตรกร จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ 8 กิจกรรม และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชน

ภคภัทร อุทัยพันธ์ (2546) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของสื่อแผ่นภาพสิทธิเด็กต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนในโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งและภาวะผู้นำเยาวชนต่อต้านยาเสพติด เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและการจัดกลุ่มสนทนา ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความรู้เรื่องสิทธิเด็กเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการถ่ายทอดความรู้เรื่องสิทธิเด็กผ่านเกมส์และกิจกรรมโดยใช้สื่อแผ่นภาพสิทธิเด็ก นอกจากนั้น เยาวชนมีทัศนคติต่อสิทธิเด็กไม่แตกต่างกันจากก่อนเข้ารับการถ่ายทอดความรู้เรื่องสิทธิเด็กผ่านเกมส์และกิจกรรมโดยใช้สื่อแผ่นภาพสิทธิเด็ก ส่วนการจัดกลุ่มสนทนา พบว่า เยาวชนได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ประสพการณ์ใหม่ๆ และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และอื่นๆ

ปราโมทย์ อ่อนละออ (2546) ศึกษาการวิเคราะห์การเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนที่อายุไม่เกินสิบแปดปี : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดน่าน จากกลุ่มตัวอย่างที่

เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูการติดยาเสพติด ณ ศูนย์ขวัญน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 100 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความรู้ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับสูงในทุกด้าน เมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจในประเด็นต่างๆพบว่า เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ ในประเด็นที่เข้าใจว่า การทดลองยาเสพติดเพียงครั้งคราวไม่อาจทำให้ติดยาเสพติดได้ และประเด็นที่เข้าใจว่า การเสพยาช่วยลดความวิตกกังวล ความไม่สบายต่างๆ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และการที่คิดว่า การใช้ยาเสพติดทำให้ขยันอ่านหนังสือมีผลการเรียนดีขึ้น ส่วนด้านการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สาเหตุที่เด็กและเยาวชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดคือ การอยากลอง โดยได้รับการชักจูงจากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจะเริ่มจากการเป็นผู้เสพยาก่อน โดยส่วนใหญ่จะเริ่มจากการเสพยาบ้าและต่อมาเนื่องจากมีความต้องการยาเพื่อเสพเป็นประจำทำให้รายได้ที่ได้รับจากครอบครัวไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องหาเงินจากการเป็นผู้ขายเอง ซึ่งแต่ละรายจะมีลูกค้าเป็นจำนวนมากเฉลี่ยรายละ 10-15 คน

พรพิมล นิลจำรัส (2546) วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม สำหรับเยาวชนของห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองต่อโครงการอยู่ในระดับสูง แหล่งข้อมูลที่ผู้ปกครองรับรู้ส่วนมาก คือ ข่าวสารเซ็นทรัลบันเทิงน้อย ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อโครงการอยู่ในระดับสูง ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยความคิดเห็นในด้านการให้บริการกับสมาชิก อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นในด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกและด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับสูง

นฤมล จอมพลพล (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจเยาวชนที่เข้ารับการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน : ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 131 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจเยาวชนที่เข้ารับการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนโดยรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) และแรงจูงใจภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) สูงกว่า แรงจูงใจภายนอก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.09) โดยมีแรงจูงใจภายในในการบรรพชาสามเณรภาค ฤดูร้อนอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มาบรรพชาสามเณรเพื่อแสดงความกตัญญูต่เวทิตาต่อผู้มีพระคุณ (ร้อยละ 71.0) มาบรรพชาสามเณรเพราะเห็นว่าได้บุญกุศลมาก (ร้อยละ 62.6) มาบรรพชาสามเณร เพราะเห็นว่าเป็นการทำความดีอย่างยิ่ง (ร้อยละ 59.9)

โดยมี แรงจูงใจภายนอกในการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มาบรรพชาสามเณรเพราะบิดามารดาแนะนำ (ร้อยละ 42.7) มาบรรพชาสามเณรเพราะผู้ปกครองต้องการให้บวช (ร้อยละ 34.4) มาบรรพชาสามเณรเพราะญาติพี่น้องแนะนำ (ร้อยละ 33.6) ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจเยาวชนที่เข้ารับบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน คือ ปัจจัยแวดล้อมทางครอบครัว ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และด้านการส่งเสริมความเป็นพุทธมามกะ และปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ด้านความเชื่อ และการปฏิบัติตามหลักคำสอนของพุทธศาสนา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่โรงเรียนจัดขึ้น

สมพร ดวงคำฟู , เรณู เทพจุ และ อัมภา ปัญญา (2546) ได้เสนอรายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลไกพื้นฐานระดับชุมชนเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนกรณีศึกษา บ้านห้วยไทรงาม ตำบลน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม วิธีการเก็บข้อมูลและแหล่งข้อมูลนั้นใช้เครื่องมือและเทคนิควิธีผสมผสาน เช่น การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนอย่างเป็นธรรมชาติ การจัดเวทีพูดคุย การสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดเก็บข้อมูลใช้ทั้งวิธีการที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ แหล่งข้อมูลได้จากการจัดเก็บข้อมูลโดยตรงจากสมาชิกในชุมชน และข้อมูลจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่เคยดำเนินการในพื้นที่ ข้อมูลจากโรงเรียน สถานีนอนามัย และองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ปัญหาเด็ก และเยาวชนบ้านห้วยไทรงาม คือ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคบเพื่อน ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม ปัญหาขาดที่ปรึกษา ปัญหาความยากจน ปัญหาการลักขโมย ปัญหาเด็กกำพร้า ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนกับ แกนนำผู้ใหญ่ ปัญหาโรคเอดส์ แต่เมื่อได้มีการตรวจสอบข้อมูลในระดับลึกของชุมชน พบว่า ปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาการใช้สารเสพติดซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ มากที่สุดและยากต่อการแก้ไข และปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนกับแกนนำผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม และแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ประทุมพร สังข์ทอง (2546) ได้เสนองานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการให้บริการบริการประกันตัวเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้มารับบริการประกันตัวเด็กและเยาวชน จำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า สำหรับเด็กและเยาวชนที่มาขอประกันตัวส่วนมากต้องหาคดีปล้น ฆ่า ข่มขืน ฯลฯ เป็นส่วนใหญ่

ประสิทธิภาพในการให้บริการประกันตัว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านกฎระเบียบข้อบังคับ พบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การให้ความเป็น

ธรรมต่อผู้ปกครองของคูกรณีเท่าเทียมกันไม่ว่าคดีใด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.00 2) ด้านระบบในการดำเนินการ พบว่า ด้านที่มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ การให้บริการทุกขั้นตอนสามารถขอตรวจสอบได้ตามหลักฐานเอกสาร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 2.98 3) ความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ด้านที่มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากอันดับแรกคือ รู้สึกประทับใจเจ้าหน้าที่ในการบริการแนะนำปรึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในความปกครอง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 3.03 ประสิทธิผลของการให้บริการประกันตัวเด็กและเยาวชนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้านซึ่งภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อระดับประสิทธิผลของการให้บริการประกันตัวเด็กและเยาวชน

กัญช์ เกษรสุนทร (2546) วิจัยเรื่อง ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้าน ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี ที่ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ ระหว่างเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2546 จำนวน 19 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมกลุ่มและแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนักเรียนของ Coopersmith ผลการวิจัยพบว่า 1) เยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกับเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) เยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรชุดา ศรีนุ่น (2546) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเยาวชนในการเยี่ยมชมสวนสัตว์เชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการเยี่ยมชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทุกปัจจัยหลักอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจของสวนสัตว์เชียงใหม่ ด้านการเข้าถึงสวนสัตว์เชียงใหม่ หรือด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสวนสัตว์เชียงใหม่ และจากข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการศึกษาพบว่า เยาวชนจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นหญิงมากกว่าชาย อายุ 14 ปี ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และส่วนมากพักอาศัยอยู่ต่างอำเภอ ในจังหวัดเชียงใหม่ เยาวชนส่วนใหญ่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่มากกว่า 1 ครั้ง ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในช่วงเช้า -บ่าย พอๆกัน เหตุผลในการมาสวนสัตว์เพื่อมาทัศนศึกษากับทางโรงเรียนและจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศ อายุ การศึกษา และภูมิลำเนาใกล้เคียงกันทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่แตกต่างกัน

วันทนีย์ จันทรเยี่ยม(2546) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชนและชุมชน ด้วยงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research) และใช้วิธีเชิงคุณภาพ (qualitative research) ในการศึกษาสภาพแวดล้อมและบริบททางสังคมรวมทั้งพฤติกรรมของเด็กเยาวชน และใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เพื่อศึกษาจิตลักษณะภายในของเด็กเยาวชนในชุมชนและเด็กนักเรียนในชุมชน จำนวน 115 คน ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม (pretest - posttest)

ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดการปัญหายาเสพติดและพัฒนาเด็กเยาวชนนั้น ต้องไม่ใช่ปัญหาเป็นตัวตั้ง แต่ต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างความไว้วางใจและการเข้าถึงกลุ่มเด็กเยาวชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เริ่มต้นด้วยการเข้าไปเป็นเพื่อนเที่ยว และรวมกลุ่มจัดกิจกรรมท่องเที่ยว เพื่อการศึกษา และกลุ่มสนใจอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลทางทุจริตในเครือข่ายการค้ายาเสพติดนั้น ชุมชนมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการปัญหา แต่ไม่มีความมั่นใจในความปลอดภัย ต้องอาศัยการปฏิบัติงานที่รุกไปพร้อมกันทุกระดับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกับปัญหาได้มากขึ้น

ส่วนในด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น ชุมชน พ่อแม่ผู้ปกครองและเด็กเยาวชนมีศักยภาพในการค้นหาผู้ติดยาเสพติด แต่ขาดความรู้ในการเตรียมความพร้อมให้ผู้ติดยาเสพติดสมัครใจเข้ารับการรักษา และมีความเข้าใจว่า ผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ป่วย แต่คิดว่าเป็นการป่วยเหมือนกับโรคอื่นๆ จึงทำให้ไม่เอื้อต่อการช่วยเหลือและแก้ไขผู้ติดยาเสพติดได้ในระยะยาว

สำหรับกลุ่มเสี่ยงและเด็กเยาวชนที่ยังไม่มีปัญหายาเสพติดนั้น ต้องมีชุมชนเป็นฐานในการปฏิบัติการ (community base) ร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง และเมืองคัลการที่เกี่ยวข้องเป็นฝ่ายสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้ค้นหาศักยภาพของตนเอง และรวมกลุ่มเป็นเจ้าของกิจกรรมเพื่อตนเองและชุมชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ขณะเดียวกัน ต้องพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกาย(biology) ทางจิต (psychology) และทางสังคม(social) ที่ส่งผลต่อการแสดงออกหรือพฤติกรรมของเด็กเยาวชนให้เป็นเรื่องง่ายต่อการสร้างความเข้าใจให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง เด็กเยาวชนด้วยการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันแทนการบรรยาย ใช้เทคนิคทางจิตวิทยาเพื่อการวิเคราะห์และรู้จักตนเอง ตลอดจนฝึกการควบคุมตนเอง การสร้างความเชื่ออำนาจในตนและพัฒนาจิตลักษณะภายในอื่นๆ เพื่อให้กำหนดรู้ทันกระบวนการเปลี่ยนแปลงทาง

ความคิดและการกระทำของตนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการฝึกการออกแบบกิจกรรมการไต่ถามตัวเองและชุมชนร่วมกัน

ไพเราะ รอยตระกูล (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคู่มือ การจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบ สำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือการจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบ แบบประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องการให้มีการพัฒนาคู่มือการจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชนในชุมชน ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ และให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน โดยมีเนื้อหาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเยาวชน บทบาทหน้าที่ของเยาวชน กิจกรรมจัดการศึกษา และพัฒนาเยาวชน การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด นอกจากนี้ยังพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบก่อนและหลังศึกษาคู่มือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังศึกษาคู่มือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบสูงกว่าก่อนศึกษาคู่มือ และเห็นว่า คู่มือมีความเหมาะสมทั้งด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านการนำไปใช้ และคู่มือทำให้สามารถจัดกิจกรรมพัฒนาเยาวชนเกี่ยวกับการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเยาวชน บทบาทหน้าที่ของเยาวชน กิจกรรมจัดการศึกษาเยาวชนและพัฒนาเยาวชน การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

พัชรา เขี่ยมกิจการ (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาเยาวชนโดยกระบวนการเรียนรู้ในการจัดรายการวิทยุ : กรณีศึกษา รายการวิทยุเด็กและเยาวชน A.M 891 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจเข้ามาเป็นนักจัดรายการวิทยุของเยาวชนพบว่า มีทั้งหมด 6 ปัจจัย คือ เพศ อายุ ความสนใจ ในสาขาอาชีพนักจัดรายการวิทยุ การทราบข่าวการเปิดอบรมดีเจเยาวชน สาเหตุที่สนใจในสาขาอาชีพนักจัดรายการวิทยุ และผู้ที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอบรมดีเจเยาวชน

2. ผลที่เกิดขึ้นกับเยาวชนในการเข้ามาจัดรายการวิทยุภายใต้กรอบดี เก่ง มีสุข ของกรมวิชาการ พบว่า กลุ่มการเป็นคนดีมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด 13 พฤติกรรม เช่น การสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ การใช้เหตุผลในการถกเถียงกับเพื่อน การกล้าพูดกล้าทำในสิ่งที่คิดว่าถูกต้อง เป็นต้น กลุ่มการเป็นคนดีมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด 7 พฤติกรรม เช่น การรู้จักค้นหาข้อมูลต่างๆจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การนำความรู้ต่างๆไป

ใช้ในชีวิตประจำวัน การปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นต้น กลุ่มการเป็นคนดีมีความสุข มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด 7 พฤติกรรม เช่น การเห็นประโยชน์ของการออกกำลังกาย การเห็นประโยชน์ของการพักผ่อนให้เพียงพอ การเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และสะอาด การรู้จักละเว้นจากสิ่งเสพติด เป็นต้น

3. กระบวนการเรียนรู้จากการจัดรายการวิทยุที่ทำให้เยาวชน ดี เก่ง มีสุข ตามกรอบการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น พบว่า มีหลากหลายสถานการณ์ที่ทำให้เยาวชน เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น การหาข่าว การสัมภาษณ์ การประเมินทำรายการ การจัดรายการ การทำหน้าที่หลังไมค์ เป็นต้น แต่ในบางกรณีอาจจะประสบปัญหาทำให้เยาวชนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ปัญหาทั้งในรูปแบบของการคิดเป็นกลุ่มและการคิดด้วยตนเอง เพื่อแสวงหาหนทางที่ดี ที่สุดในการแก้ปัญหาต่างๆ และในบางกรณีปัญหานั้นอาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมซึ่งภายหลังจากเยาวชนได้แก้ไขปัญหาก็หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแล้วเยาวชนจะได้รับ ผลกระทำของตนเองจากสังคมบ้างแต่ไม่ในทุกกรณี โดยการได้รับผลการกระทำจากสังคมนั้นเป็น สิ่งที่สำคัญสำหรับเยาวชนเนื่องจากเป็นแรงผลักดันให้เยาวชนอยากที่จะพัฒนาตนเองต่อไป เยาวชนได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกันทั้งในรูปแบบของการประเมินทำ รายการและการพูดคุยกันส่วนตัว นอกจากนั้นแล้วเยาวชนส่วนใหญ่เห็นประโยชน์และคุณค่าของ พฤติกรรมต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป

จุฬาลักษณ์ ศรีคงอยู่ (2546) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของ เยาวชนในศูนย์เยาวชนตำบล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่เป็น สมาชิกของศูนย์เยาวชนตำบล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับสูง การรับรู้ ความสามารถของตนเอง ความเข้มแข็ง ของสถาบันครอบครัวและพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับมาก สำหรับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง 2) เยาวชนที่มี สถานภาพทางอาชีพ ระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ และลักษณะการพักอาศัยที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ส่วนเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วม กิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 3) ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว การได้รับการสนับสนุน ทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันยา เสพติดของเยาวชนได้ร้อยละ 52.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 4) ความเข้มแข็งของ สถาบันครอบครัวความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การได้รับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้

ความสามารถของตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดด้านการป้องกันตนเอง ได้ร้อยละ 39.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 5) ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว การได้รับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดด้านการป้องกันครอบครัว ได้ร้อยละ 52.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 6) การได้รับการสนับสนุนทางสังคม การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด ด้านการป้องกันชุมชน ได้ร้อยละ 32.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นัยนา อินธิโชติ (2545) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง จากเยาวชนผู้เสพยาบ้า จำนวน 88 คน ในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร แบบสอบถามความเข้มแข็ง และแบบสอบถามการปรับตัวของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ผลการวิจัยพบว่า

1. การปรับตัวโดยรวมและการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ และด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกันของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ที่อยู่ในระยะบำบัดรักษาด้วยยา แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.49 3.22 และ 3.32 ตามลำดับ) ส่วนการปรับตัวด้านสรีรวิทยาและด้านบทบาทหน้าที่ของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68 และ 3.85 ตามลำดับ)
2. สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารและความเข้มแข็ง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการปรับตัวโดยรวมของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05(r=.487 .353 \text{ และ } .654 \text{ ตามลำดับ})$

ธีระพล คล้ายสิงห์ (2545) วิจัยเรื่อง ลักษณะส่วนบุคคล สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้าซ้ำของเยาวชน ประชากรที่ศึกษา คือ เยาวชนที่มีอายุ 14-19 ปี ที่เข้ารับการรักษาเกี่ยวกับการเสพยาบ้าซ้ำในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 97 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เป็นบุตรคนแรก โดยเฉลี่ยมีบุตร 2 คนต่อครอบครัว อายุระหว่าง 17-19 ปี จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านจัดสรรและชุมชนแออัด บิดา-มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างและรับราชการและ/หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รายได้

ต่อเดือนของบิดามารดาอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท สภาพครอบครัวอยู่ในระดับอบอุ่นมาก (ค่าเฉลี่ย = 103.81) แต่สภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดีปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 60.71) สาเหตุที่กลับมาเสพยาบ้าซ้ำเป็นเพราะจิตใจไม่เข้มแข็งพอ พบกับเพื่อนสนิทกลุ่มเดิมที่เสพยาบ้า และกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคล สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้าซ้ำของเยาวชน

วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา (2545) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการ ตามแนวคิดของ สตีเฟ่น อาร์ โควี สำหรับเยาวชนตอนปลาย โดยใช้หลักการของนีโอฮิวแมนนิส และการจัดกิจกรรมการศึกษาอกระบบโรงเรียน ใช้รูปแบบงานวิจัยการทดลอง จำนวน 36 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการ ตามแนวคิดของสตีเฟ่น อาร์ โควี และกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าโปรแกรมนี้ ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. รูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการตามแนวคิดของสตีเฟ่น อาร์ โควี มีกระบวนการได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา 2) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย การเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และการฝึกฝนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม และการจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า เยาวชนกลุ่มทดลองมีอุปนิสัย 7 ประการหลังการทดลองสูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงอุปนิสัย 7 ประการ หลังการทดลองมากกว่าร้อยละ 80

นฤมล ธนะโสภณ (2544) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะของพ่อบ้านตามความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ กลุ่มตัวอย่างคือเด็กและเยาวชนในบ้านเมตตาและบ้านกรุณาจำนวน 130 คน และ 190 คนตามลำดับ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 63 ข้อ ผลการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชน มีความต้องการพ่อบ้านที่มีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านในระดับปานกลาง ยกเว้นในรายการ 1) การไม่พูดคำหยาบ และ 2) การไม่ทำร้ายเยาวชน เช่น ทุบตี ซึ่งเด็กและเยาวชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการของเด็กและเยาวชนระหว่างบ้านเมตตาและบ้านกรุณาส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544) วิจัยเรื่อง การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของเยาวชน : กรณีศึกษาบริเวณสนามหลวง ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพในกลุ่มศึกษา 10 คน คัดเลือกจากผู้ที่มีประวัติ และข้อมูลสมบุรณ์ที่สุดในจำนวน 20 คน โดยการเก็บข้อมูลใช้วิธีลงพื้นที่สังเกต สัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล โดยเก็บข้อมูลของระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2543 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเยาวชนขายบริการทางเพศบริเวณสนามหลวง เป็นกลุ่มขายบริการเฉพาะขายให้บริการในรูปแบบรักร่วมเพศ โดยใช้วิธีเวะเพศ ปาก มือ และทวารหนัก อัตราค่าบริการต่อครั้งประมาณ 300 – 500 บาท ส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ โดยการแนะนำของเพื่อน ปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้เยาวชนเข้าสู่อาชีพสืบเนื่องมาจากความต้องการเงิน และการเป็นวัยรุ่นมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เปี่ยมด้วยพลังทางเพศมากที่สุด ประกอบกับค่านิยมความทันสมัย วัตถุนิยม ความรักอิสระของงาน ชอบทำงานกลางคืน ความพึงพอใจรักร่วมเพศ

แจ่มจิต อุดมมาตรย์ (2542) วิจัยเชิงปฏิบัติเรื่อง การพัฒนากลุ่มเยาวชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับชุมชนบ้านหนองแก ตำบลหนองไผ่ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างคือ เยาวชนบ้านหนองแก ตำบลหนองไผ่ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 48 คน โดยการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC⁺ ผลการวิจัยพบว่า ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมแทรกแซงพบว่า ไม่มีการการจัดตั้งและพัฒนากลุ่มเยาวชน และสภาพการแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชนและการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มเยาวชน ทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เกิดขึ้นน้อย เนื่องจากขาดการกระตุ้น ขาดโอกาส ขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากชุมชน ครอบครัว เจ้าหน้าที่องค์กรรัฐและเอกชน และเยาวชนยังขาดความรู้เรื่องยาเสพติดและกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม

สุภัทรา พันธุ์จันทร์ (2541) วิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจและความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อวารสารและนิตยสารดีเด่นในโครงการส่งเสริมผลงานสื่อมวลชนดีเด่น กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นอายุระหว่าง 13 – 25 ปี เลือกสุ่มจากห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ จำนวน 420 ตัวอย่าง โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมการเปิดรับวารสาร และนิตยสารที่ได้รับรางวัลดีเด่นนั้นกลุ่มตัวอย่างมีระยะการอ่านมากกว่า 1 ปีขึ้นไป อ่านทุก ๆ 1 เดือน และจะอ่านเมื่อมีเวลาว่างซึ่งกลุ่มตัวอย่างชอบอ่านเนื้อหาที่ให้สาระความรู้ทั่วไปโดยการซื้อมาอ่านเอง

ด้านความพึงพอใจที่มีต่อคุณลักษณะของวารสาร และนิตยสารดีเด่นในโครงการส่งเสริมผลงานสื่อมวลชนดีเด่นเพื่อเยาวชนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเนื้อหาที่

ให้สาระความรู้และรูปเล่มที่มีสีสันดึงดูดใจ ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องประโยชน์ของวารสารและนิตยสารดีเด่น กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นว่าการอ่านวารสารและนิตยสารดีเด่นนี้มีประโยชน์คือ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น

รุ่งทิพ สุนทรโทท (2541) วิจัยเรื่อง ปัจจัยสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้าของเยาวชนในสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เจาะลึกนักศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ขั้นตอนการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้าของเยาวชนในสถานศึกษา มี 4 ขั้นตอน คือ การรับรู้ การสำนึก การสารภาพ และการดำเนินการเพื่อยุติการเสพยาบ้า

2. สื่อบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้าของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ พ่อแม่ เพื่อน และอาจารย์ ในขณะที่สื่อมวลชนมีบทบาทเป็นตัวกระตุ้นชั่วคราว กล่าวคือ สื่อมวลชนช่วยให้บุคคลได้รับรู้ และเกิดความตระหนักในขณะที่เปิดรับสื่อ ส่วนสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้าน้อย

3. เนื้อหาสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้า ได้แก่ เนื้อหาที่สร้างความกลัว เนื้อหาที่แสดงถึงความเศร้าโศก เนื้อหาที่แสดงถึงความโกรธ และเนื้อหาที่สะท้อนภาพชีวิตจริง

4. ปัจจัยผู้รับสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้า คือ ความต้องการมีสุขภาพแข็งแรง ความกลัวที่จะถูกจับกุม ความต้องการให้เพื่อนยอมรับ ความต้องการอนาคตที่ดี และความปรารถนาให้พ่อแม่รักยิ่งขึ้น

ขวัญใจ เกียรติศักดิ์สาคร (2541) วิจัยเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ทำการประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS WINDOW ผลการวิจัยมีดังนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิตของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งได้เป็น 7 กลุ่ม คือ กลุ่มที่แนวคิดอนุรักษ์ กลุ่มชอบทำกิจกรรมสังคม กลุ่มไม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม กลุ่มเด็กบ้าน กลุ่มมีอุดมการณ์ กลุ่มรักตัวเอง และกลุ่มบันเทิงเฮฮา

2. พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ เพื่อสิ่งแวดล้อมของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง และลักษณะทางประชากร ด้าน เพศ และรายได้ส่วนบุคคล ไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม

3. รูปแบบการดำเนินชีวิตของเยาวชนในกรุงเทพมหานครที่ได้จากการวิจัยนี้ทั้ง

7 กลุ่ม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้ กลุ่มเด็กบ้าน (.355) กลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์ (.350) กลุ่มมีอุดมการณ์ (.327) กลุ่มชอบทำกิจกรรมสังคม (.274) กลุ่มบันเทิงเฮฮา (.274) กลุ่มรักตัวเอง (.256) และกลุ่มไม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (.211)

ธีระพล ท่วมชุมพร (2541) วิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ และเหตุผลของการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามตัวของเยาวชนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศชาย และเพศหญิง มีเหตุผลของการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เยาวชนที่มีอายุต่างกัน มีเหตุผลของการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. เยาวชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีเหตุผลของการตัดสินใจซื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวิทยุติดตามตัว จากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการตัดสินใจซื้อนอกจากสื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลของการตัดสินใจซื้ออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01
5. ทศนคติต่อคุณลักษณะของวิทยุติดตามตัว มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

รุ่งฤดี ห่อนาค (2541) วิจัยเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต การเปิดรับเพลง กับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากลของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,200 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยออกแบบเองเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากรของเยาวชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ส่วนตัวต่อเดือน และรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับรูปแบบการดำเนินชีวิต การเปิดรับเพลง และความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นตัวแปรสถานภาพทางการสมรส การนับถือศาสนา อาชีพ และสถานภาพทางครอบครัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. รูปแบบการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดรับเพลงไทย

สากล

3. รูปแบบการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากล

4. การเปิดรับเพลงไทยสากลจากโทรทัศน์ วีดีทัศน์ (VDO) และการแสดงสด (คอนเสิร์ต) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากล

5. การเปิดรับเพลงไทยสากลจากวิทยุ และเทปคาสเซ็ทและคอมแพคดิสก์ (CD) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากล

สุกัญญา พิระวรรณกุล (2541) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นเยาวชนชายที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 ราย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบสำรวจความสำนึกในคุณค่าตนเองของคูเปอร์สมิธ ฉบับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายกลุ่มทดลอง ในระยะหลังการฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่าในระยะก่อนการฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แนวคิดทางด้านความรุนแรงทางวัฒนธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ความหมายของความรุนแรงและวัฒนธรรม

เบญจพร ปัญญา (2548) กล่าวว่า ความรุนแรง (violence) หมายถึง การที่บุคคลใช้กำลังทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ การทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือ การข่มขู่ว่าจะทำร้ายให้ผู้อื่นบาดเจ็บ หรือข่มขู่ว่าจะทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นรวมทั้งการใช้กำลังบังคับ กักขังหน่วงเหนี่ยว และรุกรานสิทธิ หรือเสรีภาพส่วนบุคคล

สุพัตรา สุภาพ (2545) กล่าวว่า วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือ สังคมใดสังคมหนึ่ง

ที่ประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม กฎหมาย ประเพณี วิทยาการ และทุกสิ่งทุกอย่างที่คิดและทำในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า เมื่อรวมความหมายระหว่าง ความรุนแรงกับวัฒนธรรม หมายถึง การใช้ความก้าวร้าวทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจต่อบุคคล หรือการนำเสนอสิ่งใดๆ ที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมในทุกมิติที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยมีแนวโน้มทิศทางที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

4.2 การแบ่งระดับความรุนแรง

รณชัย คงสกนธ์ (2548) กล่าวว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กในสังคมไทยที่พบเห็นมีอยู่ 3 ระดับด้วยกัน ดังนี้

1. ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว
2. ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชุมชน
3. ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม

ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวเกิดจากครอบครัวเป็นผู้กระทำเอง และครอบครัวเป็นปัจจัยเอื้ออำนวยให้เกิดความรุนแรงต่อเด็ก ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. การทำร้ายร่างกาย
2. การทำร้ายทางด้านอารมณ์และจิตใจ
3. การล่วงเกินทางเพศ
4. การละเลยทอดทิ้งเด็ก

ความรุนแรงทั้ง 3 ประเภทอันได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายทางด้านอารมณ์และจิตใจ รวมถึงการล่วงเกินทางเพศ มักเกิดจากการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กเหล่านี้มีชีวิตในวัยเด็กที่ไม่ได้รับการดูแล ไม่ได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหา และไม่ได้เรียนรู้วิธีการในการเลี้ยงลูกที่ดีและเหมาะสม หากไม่มีการเข้าไปแทรกแซง หรือ ช่วยเหลือ ปัญหา ก็จะต่อเนื่องสืบทอดกันไป และกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ใช้ความรุนแรงในที่สุด ส่วนกลุ่มครอบครัวที่พ่อแม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต สุขภาพกาย จะเป็นผลมาจากการที่เคยถูกทำร้าย ทุบตี หรือการถูกล่วงเกินทางเพศมาก่อน ทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองในกลุ่มนี้ควบคุมตัวเองได้น้อยมาก และมีอาการใช้ความรุนแรงเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้เด็กมีปัญหาด้านสุขภาพจิตและ

สืบทอดทางพยาธิสภาพทางจิตที่ผิดปกติ และใช้ความรุนแรงต่อเนื่องต่อไป สำหรับกลุ่มที่พ่อแม่หรือครอบครัวที่ขาดความรู้ ขาดทักษะในการเลี้ยงดูเด็ก ขาดทักษะในการจัดการปัญหา มีปัญหาพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สารเสพติด การเล่นการพนัน การดื่มสุรา และการเที่ยวโสเภณี ทำให้มีปัญหาในการควบคุมตัวเอง และใกล้เคียงกับพวกที่มีปัญหาสุขภาพจิต คนเหล่านี้มักมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงโดยไม่คาดฝัน และจะปฏิบัติต่อบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นลูกหรือภรรยาด้วยความรุนแรงทั้ง 3 ประเภทอันได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายทางด้านอารมณ์และจิตใจ รวมถึงการล่วงเกินทางเพศ มักเกิดจากการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็ก เหล่านี้มีชีวิตในวัยเด็กที่ไม่ได้รับการดูแล ไม่ได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหา และไม่ได้เรียนรู้วิธีการในการเลี้ยงลูกที่ดีและเหมาะสม หากไม่มีการเข้าไปแทรกแซงหรือช่วยเหลือ ปัญหา ก็จะต่อเนื่องสืบทอดกันไป และกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ใช้ความรุนแรงในที่สุด

ส่วนกลุ่มครอบครัวที่พ่อแม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต สุขภาพกาย จะเป็นผลมาจากการที่เคยถูกทำร้าย ทุบตี หรือการถูกล่วงเกินทางเพศมาก่อน ทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองในกลุ่มนี้ควบคุมตัวเองได้น้อยมาก และมีอาการใช้ความรุนแรงเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้เด็กมีปัญหาด้านสุขภาพจิตและสืบทอดทางพยาธิสภาพทางจิตที่ผิดปกติ และใช้ความรุนแรงต่อเนื่องต่อไป สำหรับกลุ่มที่พ่อแม่หรือครอบครัวที่ขาดความรู้ ขาดทักษะในการเลี้ยงดูเด็ก ขาดทักษะในการจัดการปัญหา มีปัญหาพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สารเสพติด การเล่นการพนัน การดื่มสุรา และการเที่ยวโสเภณี ทำให้มีปัญหาในการควบคุมตัวเอง และใกล้เคียงกับพวกที่มีปัญหาสุขภาพจิต คนเหล่านี้มักมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงโดยไม่คาดฝัน และจะปฏิบัติต่อบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นลูกหรือภรรยาด้วยความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทำร้ายร่างกาย การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

4.3 เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ ปัญหาที่รอการแก้ไข

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กได้รวบรวมสถิติพบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กมากที่สุดในปัจจุบัน คือ ปัญหาเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ทั้งด้านปริมาณและสภาพของปัญหา ผู้กระทำล่วงเกินทางเพศ มีอยู่ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. เป็นผู้ที่เคยถูกล่วงเกินทางเพศ หรือถูกทำร้ายมาก่อนแล้วเกิดโทสะ หรือทำให้

มีความสนใจทางเพศที่ผิดปกติ และอาจรุนแรงก้าวร้าวจนกลายเป็นนักข่มขืนกระทำชำเรา (sexual abuser) โดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดี และสามารถข่มขืนกระทำชำเราคนทุกคนได้ ไม่เว้นแม้แต่ลูกหรือภรรยาของตนเอง

2. เป็นกลุ่มที่เคยเห็นภาพการข่มขืนกระทำชำเรา หรือการล่วงเกินทางเพศในครอบครัว (child witness) อาจได้เห็นภาพพ่อกระทำลูกสาว หรือว่าสามีกระทำภรรยาแล้วซึมซับกระบวนการเรียนรู้ทางเพศที่ผิด ทำให้เด็กเหล่านี้เมื่อเติบโตขึ้นจะกลายเป็นนักข่มขืนกระทำชำเรา (sexual abuser) ได้เช่นกัน ทั้งที่พวกเขาเองไม่เคยถูกกระทำมาก่อนเลย

3. เป็นกลุ่มที่มีปัญหาในการควบคุมตัวเอง มักเกิดจากการได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม อาจจะเลี้ยงดูตามใจเกินไป เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หรือเลี้ยงดูในลักษณะของการต่อต้านสังคม จึงมีผลทำให้ไม่มีกระบวนการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของสังคม ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ ดังนั้น คนกลุ่มนี้จะไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบชั่วดี จะมีก็แต่ว่าจะกระทำหรือไม่กระทำเท่านั้น และสามารถล่วงเกินทางเพศผู้อื่นได้ง่ายถ้าต้องการ และหากบังเอิญว่ามีผู้เสียหายอยู่ในบริเวณนั้นก็สามารถกระทำได้ทันที

4. เป็นกลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่ 3 แต่เป็นคนทั่วไป ซึ่งมีการเสกติดทางเพศอันเนื่องมาจากการนิยมเที่ยวโสเภณี หรือหมกมุ่นในเรื่องเพศ ถ้าหากว่าคนกลุ่มนี้ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับใครในช่วงที่ต้องการก็จะเกิดอาการหงุดหงิดจนทนไม่ได้ เหมือนอาการเสียนยาของผู้ที่ติดสารเสพติด และหากไปเจอใครที่อยู่ในจังหวะดังกล่าวก็จะสามารถกระทำข่มขืนกระทำชำเราได้เช่นกัน

4.4 ความรุนแรงในครอบครัวที่ถูกมองข้าม

ความรุนแรงในครอบครัวที่มีอันตรายไม่ยิ่งหย่อนหรือมากกว่าความรุนแรงในรูปแบบอื่น ๆ คือ การงดเว้นกระทำหน้าที่ซึ่งต้องดูแลเด็กโดยตรง เช่น

- พ่อแม่หรือผู้ปกครองลืม หรือไม่ได้ให้ลูกทานอาหารตามเวลา
- การละเลยทอดทิ้งเมื่อเด็กอยู่นอกบริเวณที่ปลอดภัย (safety zone)
- การไม่เอาใจใส่เลี้ยงดูเด็กให้เหมาะสมตามวัย

สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนจะไม่ใช้ความรุนแรง แต่ผลของการละเลยหรือไม่ใส่ใจต่อเด็ก ได้ส่งผลกระทบต่อร่างกาย สุขภาพจิต จนเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตของเด็กได้ และยังเป็นการเริ่มต้นของการที่ทำให้เด็กถูกทำร้ายร่างกาย ถูกล่วงเกินทางเพศ และการทำร้ายทางด้านอารมณ์จิตใจ เพราะในบางกรณีอาจทำให้เด็กถูกลักพา ถูกล่อลวงบังคับให้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี หรือถูกนำไปใช้แรงงานอย่างทารุณ ซึ่งเป็นผลมาจากการปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง หรือขาดความเอาใจใส่ต่อเด็กแทบทั้งสิ้น

4.5 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชุมชน

ที่เห็นชัดเจนอยู่ในขณะนี้คือ

- ปัญหายาเสพติดที่ระบาดอย่างหนัก โดยเด็กถูกบีบบังคับให้เป็นทั้งผู้เสพและผู้ค้า
- การมีแก๊งค์อาชญากรทางเพศ
- อาชญากรอื่น ๆ ที่มีวี่แวงอยู่ในชุมชน โดยยังไม่มีระบบดูแลความปลอดภัยและจัดการกับบุคคลเหล่านี้ ซึ่งพร้อมที่จะก่ออันตรายให้เด็กตลอดเวลา
- การรังแกระหว่างเด็กด้วยกันเอง โดยเด็กที่แข็งแรงกว่า หรือโตกว่ารังแกเด็กที่เล็กกว่า ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายทารุณ การล่วงเกินทางเพศ หรือการทำร้ายทางด้านอารมณ์จิตใจ
- ในโรงเรียนครูบางคนสามารถทำความรุนแรงต่อเด็กโดยแฝงตัวไปกับการลงโทษ ทั้งการทำร้ายร่างกาย การทำร้ายทางด้านอารมณ์จิตใจ พบว่า มีหลายกรณีที่เด็กถูกครูล่วงเกินทางเพศ
- มีบุคคลอื่นๆ ที่ใกล้ชิดเด็ก และสามารถก่ออันตรายให้กับเด็กได้ตลอดเวลาเช่นกัน เช่น พระ ญาติ หรือพี่เลี้ยงเด็ก

4.6 ความรุนแรงในสังคม

กลายเป็นความรุนแรงที่ฝังรากลึกจนยากที่จะเยียวยา ได้แก่

- การแพ้นักออกในระบบการศึกษา ส่งผลต่ออารมณ์จิตใจของเด็กอย่างมาก เช่น กรณีของเด็กที่ผิดหวังจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแล้วตัดสินใจฆ่าตัวตาย
- ระบบการเรียนการสอนที่กดดันให้เด็กทำคะแนนสูง แต่ไม่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้
- ระบบการคว่ำบาตรเมื่อเด็กทำอะไรไม่เหมือนคนอื่น ทั้งจากเด็กด้วยกันเอง

และผู้ใหญ่ที่มักมองว่าเด็กเป็นตัวปัญหา

- สังคมที่ขาดความปลอดภัย ขาดการคุ้มครองสวัสดิภาพในชีวิตประจำวันสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นระบบสาธารณสุข โภค เช่น ถนนหนทาง รถโดยสาร อาหาร วัตถุอันตรายต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดสรรทรัพยากรการสร้างสวัสดิภาพ ความปลอดภัย หรือส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กน้อยมาก

4.7 ผลกระทบจากการนำเสนอของสื่อ

สื่อที่มีเนื้อหาและเรื่องราวที่ใช้ความรุนแรง ทำให้เด็กเกิดความตระหนกหวาดกลัว เช่น หนังสือ หนังสือการ์ตูนที่มีการใช้เสียงและภาพทำให้เด็กเกิดความเครียดถือเป็นการทำร้ายทางด้านอารมณ์จิตใจ และยังรวมถึงสื่อลามกอนาจารที่มีอยู่เกลื่อนกลาด ไม่ว่าจะเป็นทางอินเทอร์เน็ต วิดีโอ หนังสือการ์ตูน ผลกระทบจากสื่อที่มีความรุนแรงในด้านต่าง ๆ เหล่านี้เชื่อมโยงกับการแสดงความรุนแรงโดยสังคมต่อเด็ก แต่ผ่านเข้าไปในครอบครัวได้ตลอดเวลา

4.8 แนวโน้มความรุนแรง

แนวโน้มความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กในสังคมไทย อยู่ในจุดอันตรายที่สุดเมื่อความรุนแรงในครอบครัวยังไม่มีกลไกใด ๆ เข้าไปยับยั้งแทรกแซง และนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น ปัจจัยภายนอกไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ การเติบโตของธุรกิจการค้าประเวณี หรือธุรกิจการค้ายาบ้าที่เบ่งบานอย่างเต็มที่ ทำให้มองไม่เห็นหนทางสว่างสดใสสำหรับเด็กแม้แต่น้อยวิธีที่จะยับยั้งหรือชะลอความรุนแรงได้ในขณะนี้คือ การร่วมมือกันในทุกระดับของสังคม ทั้งระดับโครงสร้าง ระดับแนวคิด และระดับปฏิบัติการที่จะต้องร่วมระดมสรรพกำลัง และทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาครอบครัว ชุมชน และสังคม มิเช่นนั้นความรุนแรงก็จะทำร้ายเด็กและอยู่คู่สังคมไทยตลอดไป

สถาบัน วิจัยระบบสาธารณสุข (2548) กล่าวว่า งานวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศมักสนใจศึกษาชายผู้กระทำความผิดทางเพศ ผลการวิจัยส่วนใหญ่บ่งชี้ข้อมูลเพียงด้านเดียวเกี่ยวกับการข่มขืนโดยบุคคลอื่น ในขณะที่นักวิชาชีพที่ให้การช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ถูกละเมิดทางเพศ กลับพบว่า ปัญหาการใช้ความรุนแรงทางเพศนั้น ส่วนใหญ่กระทำโดยบุคคลที่รู้จัก แต่การศึกษาอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำโดยบุคคลใกล้ชิด สามีและคนรัก ยังมี

จำนวนน้อยมากทำให้ขาดข้อมูลหลักฐานยืนยันสถานการณ์ของปัญหาที่แท้จริง ผลการวิจัยหลายเรื่องได้สะท้อนความเชื่อและทัศนคติแฝงของนักวิจัยที่ต่อยอดระบบวิธีคิดแบบชายเป็นใหญ่ การยอมรับมายาคติและการยอมรับวิธีปฏิบัติตามบทบาทหญิงชายที่อยู่บนมาตรฐานสองระดับในสังคมไทย นอกจากนี้ งานวิจัยหลายเรื่องยังบ่งชี้ให้เห็นถึงข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย การบริการทางการแพทย์และทางสังคมต่อเหยื่อความรุนแรง ดังนั้น การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพจึงควรได้รับการสนับสนุน

4.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางวัฒนธรรม

นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ (2548) กล่าวว่า ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยความรุนแรงในประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัยด้านความรุนแรงในสังคมไทย” โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2545 โดยมีวัตถุประสงค์รวบรวมฐานข้อมูลการวิจัยและแหล่งศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับความรุนแรง สำหรับนักวิจัย นักวิชาการ บุคลากรที่ให้การดูแลช่วยเหลือด้านความรุนแรงทั้งภาครัฐและเอกชน นักวิชาชีพสาขาต่างๆ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในรูปแบบต่างๆในประเทศไทย ยังไม่มีการรวบรวมและจัดเก็บอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้อย่างจริงจัง ผลการศึกษาวิจัย อยู่อย่างกระจัดกระจาย ทำให้ยากแก่การประเมินสถานการณ์ งานวิจัย เพื่อกำหนดทิศทาง การวิจัยด้านความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยส่วนใหญ่ ยังเป็นวิทยานิพนธ์ ในระดับปริญญาโทและเอก ในสถาบันการศึกษา แม้ว่างานวิจัยของนักศึกษาเหล่านี้ในฐานะข้อมูลของห้องสมุดของมหาวิทยาลัย แต่จากการสุ่มสำรวจเบื้องต้น จากงานวิจัยของนันทพันธ์ (2544) พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท รองลงมาคือ วิจัยของสถาบัน มีส่วนน้อย ที่เป็นปริญญาเอกงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงบรรยาย ที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาและอัตราทุกของปัญหา การศึกษามุ่งเน้นที่ผู้ประสบความรุนแรงมากกว่าผู้กระทำความรุนแรง ไม่มีงานวิจัยที่มุ่งเน้นการหารูปแบบปัญหาและชี้แนะด้านนโยบาย ตลอดจนพัฒนาด้านบริการ ให้การช่วยเหลือ ดูแลผู้ประสบความรุนแรง

การดำเนินงานด้านปัญหาความรุนแรงที่ผ่านมา ยังเป็นลักษณะของการรณรงค์ปลุกจิตสำนึกของผู้ให้บริการ และประชาชน การให้แนวทางการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบความรุนแรง แต่ยังขาดการนำไปใช้ประโยชน์ การดำเนินงานส่วนใหญ่ เป็นลักษณะตั้งรับ และใช้ข้อมูล จากกรณีตัวอย่าง ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

แม้ว่าจะได้มีการจัดตั้งเครือข่าย นักวิชาการและผู้สนใจ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น เป็น ครั้งคราว แต่ก็ต้องยอมรับว่า องค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมดังกล่าว ยังขาดความเชื่อมโยงสู่การ ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง การวิจัยจึงจัดเป็นกระบวนการสำคัญที่จะก่อให้เกิด องค์ ความรู้ใหม่ ๆ และตอบปัญหาในส่วนที่ยังไม่ทราบทิศทางการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นประโยชน์ ต่อการวางแผน แก้ไขปัญหา ความรุนแรง และช่วยให้ผู้บริหาร ได้ข้อมูลตัดสินใจและกำหนด นโยบาย อย่างมี ทิศทางได้อย่างเหมาะสม

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2548) ได้เสนอผลการสำรวจ ภาคสนาม เรื่อง ภัยคุกคามทางเพศในกลุ่มผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ กรณีศึกษาผู้หญิงในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,331 คน ผลการสำรวจล่าสุดพบว่า ตั้งแต่เดือนสิงหาคม – ตุลาคมที่ผ่านมา ตัวอย่างระบุเหตุการณ์ที่คน ไกล่ชิดถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 17.2 โดยคนใกล้ชิดที่ถูกคุกคามและ ล่วงละเมิดทางเพศมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ คนใกล้ชิดที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่พัก อาศัย เช่น เพื่อนบ้าน คนในหมู่บ้าน ร้อยละ 31.3 รองลงมาได้แก่ คนที่ทำงานและคนใน สถาบันการศึกษา / โรงเรียน ร้อยละ 23.8 และ 22.9 ตามลำดับ ที่น่าวิตกกังวล คือ บุคคลภายใน ครอบครัวถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศถึง ร้อยละ 13.7 ติดอันดับคนใกล้ชิดที่ถูกคุกคามและ ล่วงละเมิดทางเพศมากที่สุด 5 อันดับแรก

ตัวอย่างส่วนมาก หรือ ร้อยละ 88.8 มีความเห็นว่า สื่อมวลชนนำเสนอเรื่องความ ก้าวร้าวและเรื่องเพศ ในปัจจุบันรุนแรงและชัดเจนกว่าในอดีต ในขณะที่ตัวอย่างมากกว่าครึ่ง หรือ ร้อยละ 54.2 มีความเห็นว่า สื่อมวลชน นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศค่อนข้างมาก โดยร้อยละ 77.9 ระบุว่า รับรู้ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 66.2 ผ่านทางหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 49.0 ผ่านทางวิดีโอ / วี ซีดี/ดีวีดี ร้อยละ 40.0 ผ่านทางอินเทอร์เน็ต และร้อยละ 37.9 ผ่านทางภาพยนตร์ นอกจากนี้ ตัวอย่างส่วนใหญ่ในช่วงอายุระหว่าง 15-25 ปี ระบุว่า เข้าถึงง่าย สูงถึงร้อยละ 89.4 ในขณะที่ ตัวอย่างส่วนใหญ่ในช่วงอายุมากกว่า 25 ปี ระบุว่า เข้าถึงง่ายเช่นกัน สูงรองลงมาที่ร้อยละ 81.7

วรวิทย์ เห่งพุ่ม (2548) วิจัยเรื่อง การคุ้มครองคนชราจากการใช้ความรุนแรงและ การปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมโดยบุคคลในครอบครัว : ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ไทย ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยในการคุ้มครองคนชราจากการ ถูกทำร้ายและทอดทิ้ง มีอยู่อย่างไม่เพียงพอ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ทำให้ไม่อาจให้ ความคุ้มครองคนชราได้อย่างแท้จริง

กิตติภา สุวรรณรัตน์ (2548) วิจัยเรื่อง การสร้างพลังอำนาจในตนเองของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีมูลนิธิเพื่อนหญิง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม กับสตรีที่มาใช้บริการที่ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง จำนวน 10 ราย และเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงอีก จำนวน 3 ราย ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่พบนั้นมี 3 ประเภท คือ ความเชื่อของอำนาจเพศชายเป็นใหญ่ ปัญหาทางเศรษฐกิจ และสามีไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น โดยจะส่งผลกระทบทางตรงได้แก่ ผลกระทบทางด้านสุขภาพร่างกายและด้านจิตใจ ส่วนผลทางอ้อมนั้นได้แก่ ผลกระทบที่เกิดกับบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อแม่ญาติพี่น้อง และบุตรของสตรีเอง

สำหรับกระบวนการที่ใช้ในการเสริมสร้างพลังของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี พบว่ากิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการเสริมพลังนั้นมีความเชื่อมโยงกันในแต่ละกิจกรรม ซึ่งสตรีส่วนใหญ่จะได้รับการเสริมพลังในเรื่องการให้คำปรึกษาในระดับบุคคลก่อนโดยจะโทรศัพท์เข้ามาขอรับคำปรึกษาหรือเข้ามาปรึกษาปัญหาด้วยตนเองที่มูลนิธิฯ ส่วนกระบวนการต่อมา คือ การเข้าร่วมกระบวนการกลุ่ม (group support) ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้สตรีรู้สึกว่า ตนเองมีเพื่อนที่สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้ จุดนี้ทำให้เกิดสตรีทัศนคติใหม่ว่า ปัญหาความรุนแรงไม่ใช่เรื่องอับอาย ที่ต้องปิดบังกันอีกต่อไป ต่อมาก็เป็นการเสริมพลังในด้านมิติทางเศรษฐกิจ คือ การได้เข้าร่วมกลุ่มทางออมทรัพย์ โดยกิจกรรมออมทรัพย์ทำให้สตรีที่ประสบปัญหาเหล่านี้เกิดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ในมิติทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างนิสัยการออมให้เกิดแก่สตรี ส่วนกิจกรรมการเสริมอาชีพและทักษะต่างๆนั้น เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สร้างให้เกิดการพัฒนาศักยภาพและมีการแลกเปลี่ยนทักษะกันของสตรี สำหรับกิจกรรมการลงพื้นที่เยี่ยมบ้านนั้น จะทำให้กลุ่มของสตรีเกิดความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การบอกกล่าวข้อมูลในสิ่งที่สตรีต้องการได้ และกิจกรรมเรื่องการรณรงค์ยุติความรุนแรง เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งในการสร้าง เป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงสังคมร่วมกันของสตรี ซึ่งกระบวนการนี้เป็นเสมือนการสร้างกลุ่มพลังทางสังคม และการสร้างให้เกิดการเรียนรู้ในสิทธิของตนเองในหมู่สตรี โดยกระบวนการลักษณะนี้ถือเป็นการสร้างพลังอำนาจของสตรีในระดับที่ใหญ่ขึ้นจะเห็นได้ว่า กิจกรรมต่างๆเหล่านี้จะช่วยคลี่คลายปัญหาของสตรีในระดับที่แตกต่างกันออกไปซึ่งกระบวนการเสริมพลังจะมีลักษณะซ้อนกันไปซ้อนกันมาและความคาบเกี่ยวกันในแต่ละกิจกรรม

สำหรับการสร้างพลังอำนาจในตนเองของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวพบว่า สตรีได้มีการสร้างพลังออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่หนึ่ง

“การเรียนรู้และเข้าใจในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น” ขั้นตอนที่สอง “สตรีเกิดการตระหนักในคุณค่าแห่งตน” ขั้นตอนที่สาม “การวางแผนและการจัดสรรเงินออม” ขั้นตอนที่สี่ “การเข้าใจในระบบโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่” และ ขั้นตอนที่ห้า “การต่อต้านกลับไปสู่สภาวะไร้อำนาจ” ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคที่พบในการเสริมพลังก็ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคจากตัวของสตรีเอง ปัญหาจากหน่วยงานที่ให้บริการและปัญหาจากสังคมชุมชนรอบข้างของสตรี

วิลาสินี พนานครทรัพย์ (2548) ศึกษาความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่ : เสียงของผู้หญิง ผลการศึกษาในส่วนของการกระบวนการความรุนแรงนั้น พบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีลักษณะของการเกิดซ้ำ กล่าวคือ เมื่อผู้หญิงถูกสามีทำร้ายร่างกายครั้งแรก ผู้หญิงจะไม่ออกจากความสัมพันธ์ทันทีแต่จะพยายามหาสาเหตุที่ทำให้สามีทำร้ายร่างกายเธอ เมื่อค้นหาสาเหตุแล้ว ผู้หญิงจะให้ความหมายกับการทุบตีทำร้ายที่เกิดขึ้นในครั้งแรกในลักษณะลดความรุนแรงลงโดยการกล่าวอ้างไปถึงความล้มเหลวของสามี ความรักที่พวกเขามีต่อกัน หรือแม้กระทั่งการกล่าวโทษตัวเอง การให้ความหมายในลักษณะนี้รวมทั้งทำที่สำนึกผิดและการให้คำสัญญาของสามีว่าการทำร้ายจะไม่เกิดขึ้นอีก ผู้หญิงส่วนใหญ่จึงไม่เปิดเผยเรื่องราวการทุบตีทำร้ายครั้งแรกกับบุคคลอื่น และพยายามพูดคุยกับสามี รวมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของตัวเองเพื่อยุติการทำร้าย อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้หญิงยกโทษให้สามี ความรุนแรงไม่ได้ยุติลง ตรงกันข้ามเมื่อเกิดปัญหาหรือความตึงเครียดในครอบครัวขึ้นมา มักจะจบด้วยการทำร้ายร่างกาย โดยที่ระดับของความรุนแรงและความถี่ของการทำร้ายก็เพิ่มขึ้นด้วย และภายหลังจากที่ภาวะของการทำร้ายจบลงก็จะตามมาด้วยภาวะของการสำนึกผิดและคำขอโทษจากสามีเสมอ ผู้หญิงจึงยังคงอยู่กับสามีด้วยความหวังที่ว่า การทำร้ายจะไม่เกิดขึ้นอีก ผนวกกับข้อจำกัดของผู้หญิงเอง ทั้งการไร้ที่พึ่งพิง และการทนอยู่เพื่อรักษาความเป็นครอบครัว ทำให้ความรุนแรงเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง

ส่วนของประเด็นการจัดการกับปัญหาของผู้หญิงนั้น พบว่า มีสามรูปแบบ คือ การทนอยู่ การแยกทางและการฆ่าสามี โดยเงื่อนไขที่ทำให้ผู้หญิงสามารถยุติโดยการหย่าร้าง คือ การที่ผู้หญิงตระหนักว่า การทนอยู่ไม่ใช่วิถีทางของการแก้ปัญหา และการที่ผู้หญิงสามารถพึ่งพาตนเองได้ผนวกกับการได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งสนับสนุนทางสังคม ในขณะที่รูปแบบการยุติปัญหาโดยการฆ่าสามีเป็นวิธีที่ผู้หญิงไม่ได้ตั้งใจให้เกิด ผู้หญิงไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่าการกระทำของเธอจะทำให้สามีตาย

ถมณณานิ โชติการณ (2548) วิจัยเรื่อง การกระทำรุนแรงต่อภรรยาในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นภรรยาที่อาศัยอยู่กับสามี จำนวน 349 คน ผลการวิจัยพบว่า ภรรยาถูกกระทำรุนแรงมีสัดส่วนสูงกว่าภรรยาที่ไม่เคยถูกกระทำ

รุนแรงจากสามี คิดเป็นร้อยละ 97.1 และ 2.9 ตามลำดับ แต่ส่วนใหญ่เป็นการถูกระทำรุนแรงในระดับเล็กน้อย โดยเป็นการถูกระทำรุนแรงทางด้านจิตใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย และเพศตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการถูกระทำรุนแรงต่อภรรยา ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยา ความขัดแย้งระหว่างสามีและภรรยา ประเภทครอบครัวเดี่ยวสามีและภรรยาที่เล่นการพนันทั้งคู่ การรับรู้บทบาทเพศหญิงเพศชาย และสามีที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์แต่ภรรยาดื่ม ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของการถูกระทำรุนแรงต่อภรรยาได้ร้อยละ 46.4

พัทรินทร์ บุญเสริม (2548) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุในอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุ จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. การรับรู้ระดับความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุ รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับการรับรู้ของผู้สูงอายุต่อการทารุณกรรมทางเพศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.15 รองลงมาเป็น การทารุณกรรมด้านร่างกาย การทารุณกรรมด้านการเงิน / ทรัพย์สิน การทอดทิ้ง และการทารุณกรรมด้านจิตใจ/อารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.12 , 2.83, 2.65 และ 2.52 ตามลำดับ

2. อุบัติการณ์และลักษณะความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุ พบว่า มีผู้สูงอายุถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 60-69 ปี สถานภาพสมรสคู่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพ ได้รับเงินจากบุตรหลานต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ถูกระทำรุนแรง 1-3 ลักษณะคิดเป็นร้อยละ 63.92 (ค่าเฉลี่ย 3.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการทารุณกรรมด้าน จิตใจ/อารมณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นการทอดทิ้ง การทารุณกรรมด้านการเงิน/ทรัพย์สิน การทารุณกรรมทางเพศ และการทารุณกรรมด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 44.50, 21.25, 8.75, 3.50 และ 2.25 ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุตามการรับรู้ของผู้สูงอายุที่ถูกระทำรุนแรง พบว่า บุคลิกภาพผู้กระทำพฤติกรรมที่นำไปสู่ความรุนแรงของผู้กระทำ ประสบการณ์ที่ถูกผู้สูงอายุถูกระทำรุนแรง ปัญหาสัมพันธภาพในครอบครัว ปัญหาและความเครียด และพฤติกรรมที่นำไปสู่ความรุนแรงของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับการเกิดความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ค่า $r = 0.30, 0.30, 0.30, 0.29,$

0.24 และ 0.22 ตามลำดับ)

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุตามการรับรู้ของผู้สูงอายุ พบว่า บุคลิกภาพผู้กระทำ พฤติกรรมที่นำสู่ความรุนแรงของผู้กระทำ ปัญหาสัมพันธภาพในครอบครัว และประสบการณ์ที่ถูกผู้สูงอายุกระทำรุนแรง มีผลต่อการเกิดความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปร ดังกล่าวร่วมกันทำนายความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุได้ร้อยละ 22.00

สุวิมล แซ่ฮึ้ง (2548) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา เป็นการศึกษาเชิงปริมาณควบคู่กับเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลสั่งให้ฝึกและอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ที่ศาลตัดสินแล้ว จำนวน 264 คน และสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 5 คน

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1 การศึกษาเชิงปริมาณพบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-17 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้สารเสพติด สาเหตุที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เกิดจาก กระทำผิดเพราะตามเพื่อน ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อยากรู้/อยากลอง ต้องการความตื่นเต้น สนุกสนาน สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น ตามลำดับ โดยจะพบว่า ปัจจัยภายนอกด้านการคบเพื่อน มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในระดับปานกลาง และด้านสภาพแวดล้อมภายในชุมชน พบว่า มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในระดับปานกลางเช่นกัน ทางด้านประสบการณ์ความรุนแรงภายในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดในครอบครัว คือ บิดา และกลัวบิดามากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงในครอบครัวจะมีนานๆครั้ง ระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความรุนแรงภายในครอบครัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำความผิด และลักษณะความรุนแรงในครอบครัว พบว่า กลุ่มที่มีการกระทำความผิดแตกต่างกันมีลักษณะความรุนแรงในครอบครัวด้านการที่พี่หรือน้อง มักทะเลาะ ตบตีกัน และคิดว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเป็นเรื่องปกติ นั่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนจะมีความรุนแรง ในครอบครัวทั้ง 2 ด้าน ต่ำกว่ากลุ่มที่เคยกระทำความผิดมาแล้ว และกลับมาก่อทำผิดซ้ำอีก ในการศึกษาด้านระยะเวลาและความถี่ของความรุนแรงในครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในส่วนที่ 2 การศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า เด็กและเยาวชนที่เติบโตมาในครอบครัวที่ให้การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย รวมถึงการ

เลี้ยงดูในลักษณะอื่นที่ไม่เหมาะสม เช่น การเลี้ยงดูแบบให้อิสระ ตามใจ การใช้เงินในการเลี้ยงดู จะมีการกระทำความผิดในขณะที่อายุยังน้อย และสภาพความรุนแรงในครอบครัวที่พบ คือ การทำร้ายร่างกาย จิตใจ และการใช้คำพูด สิ่งที่สำคัญอีกส่วนคือ สถานภาพของบิดา มารดา ของเด็กและเยาวชนจะพบว่า มีทั้งอยู่ร่วมกันและแยกกันอยู่ แต่ทั้ง 2 ลักษณะต่างมีผลกระทบต่อ การกระทำความผิดของเด็ก ในส่วนของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ส่วนใหญ่ จะพบว่า มีการกระทำความผิดซ้ำ

ศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์ (2547) ศึกษาผลกระทบจากการเปิดรับความรุนแรงที่ นำเสนอทางสื่อมวลชนที่มีการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและทัศนคติที่มีต่อความรุนแรงของ เยาวชนในกรุงเทพมหานคร รูปแบบงานวิจัยใช้งานวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental) เก็บรวบรวมข้อมูลจากเยาวชนที่มีอายุในช่วงระหว่าง 15-18 ปี จำนวน 140 คน ผลการศึกษา ได้ข้อสรุป ดังนี้

1) ประเภทของสื่อที่เปิดรับมีผลกระทบต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าว การ ใช้ ความรุนแรงเมื่อมีปัญหาความรักของกลุ่มเยาวชนที่มีการทิ้งช่วงระยะเวลาจากการเปิดรับครั้งแรก เป็นเวลา 1 สัปดาห์ และประเภทของสื่อมีผลกระทบต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าว การ ใช้ ความรุนแรงเมื่อมีปัญหาความรัก การใช้ความรุนแรงเนื่องจากความขัดแย้งทางธุรกิจ การเมือง หรือ ธุรกิจผิดกฎหมาย และพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทิ้งช่วงระยะเวลาจาก การเปิดรับครั้งแรกเป็นเวลา 2 สัปดาห์

2) ประเภทของสื่อที่เปิดรับมีผลกระทบต่อนิสัยที่มีต่อการก้าวร้าว การ ใช้ ความรุนแรง เมื่อมีปัญหาความรัก การใช้ความรุนแรงเนื่องจากความขัดแย้งทางธุรกิจ การเมือง หรือ ธุรกิจผิด กฎหมาย การฆ่าตัวตาย และการทะเลาะวิวาท

3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีผลกระทบต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าวที่ นำเสนอในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทิ้งช่วงระยะเวลาจากการเปิดรับครั้งแรกเป็น เวลา 2 สัปดาห์ ปัจจัยด้านพฤติกรรมพาลเกรมีมีผลกระทบต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าวที่ นำเสนอในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทิ้งช่วงระยะเวลาจากการเปิดรับครั้งแรกเป็น เวลา 1 สัปดาห์ และพฤติกรรมพาลเกรมีมีผลกระทบต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าว การใช้ ความรุนแรงเมื่อมี ปัญหา เกี่ยวกับความรักที่นำเสนอทางสื่อหนังสือพิมพ์ การฆ่าตัวตาย การทะเลาะ วิวาท ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการทิ้งช่วงระยะเวลาจากการเปิดรับครั้งแรกเป็นเวลา 2 สัปดาห์

4) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีผลกระทบต่อทัศนคติที่มีต่อการปล้นทรัพย์ที่นำเสนอทางสื่อหนังสือพิมพ์เท่านั้น

5) ระยะเวลาที่ทิ้งช่วงจากการเปิดรับครั้งแรกมีความสัมพันธ์กับการจดจำพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับความรัก การฆ่าตัวตาย การปล้นทรัพย์ และการทะเลาะวิวาทที่นำเสนอทางสื่อหนังสือพิมพ์ ระยะเวลาที่ทิ้งช่วงจากการเปิดรับครั้งแรกมีความสัมพันธ์กับการจดจำพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับความรัก การใช้ความรุนแรงเมื่อเกิดความขัดแย้งทางธุรกิจ การเมือง หรือธุรกิจผิดกฎหมาย การฆ่าตัวตาย การปล้นทรัพย์และการทะเลาะวิวาท

สุเวก ฉินธนทรัพย์ (2547) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำผิดกฎหมาย : ศึกษาเฉพาะกรณี กระทำผิดด้วยการจำหน่ายยาเสพติด กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ เยาวชนที่กระทำผิดด้วยการจำหน่ายยาเสพติด และถูกควบคุมอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 173 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุขณะกระทำผิดระหว่าง 17-18 ปี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา บิดามารดาส่วนใหญ่แยกกันอยู่ มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

ความรุนแรงในการกระทำผิดของเยาวชนด้วยการจำหน่ายยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับรุนแรงน้อย และกระทำผิดเพื่อหารายได้ สำหรับบทบาทของบิดามารดากับความรุนแรงในการกระทำผิดด้วยการจำหน่ายยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่มีบทบาทน้อย

พจณีย์ บัณฑิตวงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำรุนแรงต่อภรรยาในเขตอำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างเป็นภรรยา จำนวน 371 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างสามีและภรรยา บทบาทตามความคาดหวังของคู่สมรสประสพการณ์การกระทำรุนแรงในครอบครัว และการกระทำรุนแรงต่อภรรยาอยู่ในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงและชาย ในระบบวิธีคิดแบบชายเป็นใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย

3. การกระทำรุนแรงต่อภรรยา เมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และการดื่มแอลกอฮอล์ของสามีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพและลักษณะครอบครัวไม่พบความแตกต่าง

4. ประสบการณ์การกระทำรุนแรงในครอบครัว ความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างสามีและภรรยาและบทบาทตามความคาดหวังของคู่สมรส สามารถร่วมกันทำนายการกระทำรุนแรงต่อภรรยา ได้ร้อยละ 38.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เสรี ภัทรพิศาล (2546) ได้เสนอผลการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค ในเขตพื้นที่สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1-2 สังกัดกรมอาชีวศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน ทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ จากการศึกษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. มีสถานภาพโสดรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 3,000 บาท และมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครและภาคกลาง ส่วนใหญ่มีการรับรู้ข่าวสารและภาพข่าว ในความถี่มากกว่า 5 ครั้ง และ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และมักจะติดตามข่าวกีฬา และข่าวอาชญากรรมมากที่สุด นอกจากนี้แล้ว นักเรียนส่วนใหญ่เกินกว่าร้อยละ 70 เห็นว่าสื่อนั้นมีอิทธิพลต่อการทะเลาะวิวาท จากการนำเสนอทั้งในด้านเนื้อข่าวและภาพข่าว โดยข้อมูลจากการศึกษายังพบว่า ผลการศึกษาได้ยอมรับสมมติฐานที่ว่า ความถี่ในการรับรู้ข่าวสารต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อแนวคิดพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาแตกต่างกัน และแนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อข่าว – ภาพข่าว ของนักเรียนอาชีวศึกษาเกี่ยวกับ เหตุการณ์ดังกล่าวแตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อแนวคิดพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาต่างกัน

จิตติมา ภาณุเดช และคณะ (2545) ได้รายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ปรากฏในสื่อมวลชนในรอบปี พ.ศ.2545 โดยได้รวบรวมข่าว/ข้อเขียนเกี่ยวกับสถานการณ์และความคิดเห็นของสื่อที่ถูกนำเสนอผ่านพื้นที่ของสื่อหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับที่ถูกเลือกศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา โดยเสนอเป็นภาพรวมของปรากฏการณ์และบทวิเคราะห์วิถิติดของสื่อต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ได้แยกแยะและวิเคราะห์ความรุนแรงตาม “ระดับ” ของปรากฏการณ์ กล่าวคือ **ความรุนแรงทางตรง** เป็นความรุนแรงที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำที่รุนแรงที่สามารถมองเห็นได้ชัด อาทิ การทุบตี ทำร้ายร่างกาย การข่มขืน การฆ่า **ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง** คือ ความรุนแรงซ่อนเร้นที่มองเห็นได้ยาก แฝงมาในรูปของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการต่างๆของรัฐ และ **ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม** จัดเป็นความรุนแรงที่แฝงอยู่ในความเชื่อ ค่านิยม สิ่งที่ยึดถือถือว่า มีมานานแล้วและต้องยอมรับต่อไปและความยึดถืออันนี้ที่คอยค้ำจุนให้สังคมยอมรับความรุนแรงประเภทอื่นๆ เช่น เชื่อว่า ถ้าภรรยาประพฤติตัวไม่ดี

สามีมียลิตทิพบดีเพื่อสั่งสอน และภรรยาทำหน้าที่ต้องตอบสนองความต้องการทางเพศของสามี เป็นต้น ความรุนแรงประเภทนี้ถือว่า เป็นรากเหง้าที่มาของทั้งความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ข้อมูลจากข่าวเด่นประเด็นดัง ประกอบด้วยประเด็น การคุกคามทางเพศ ความรุนแรงในชีวิตคู่ การละเมิดทางเพศเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี การละทิ้งเด็กกรณี ตั้งท้องเมื่อไม่พร้อม ภาพลักษณ์ความงามของผู้หญิง และวิถีคิดของสื่อต่อปัญหาความรุนแรงต่อ ผู้หญิงที่สะท้อนจากการรายงานข่าว

ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้งกับ “ระบบความคิด” ของคนในสังคม สื่อมวลชนเป็นทั้งภาพสะท้อนของวิถีคิดและผู้นำวิถีคิดของสังคม ความน่าสนใจของการติดตามสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงผ่านข่าวและข้อเขียนที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ที่ใช้เป็นฐานข้อมูล ดังนั้น บทสรุปของวิถีคิดที่กำกับการนำเสนอข่าวและข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงที่พบมองว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นเรื่องเล็ก ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นเรื่องส่วนตัว ความรุนแรงต่อผู้หญิงอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียว การถ่ายทอดและตอกย้ำมายาคติเกี่ยวกับความเป็นหญิงความเป็นชาย การสร้างวาทกรรมแห่งการลงโทษ การสร้างวาทกรรมแบบโต้กลับ การสร้างวาทกรรมเรื่องภาพลักษณ์ความงามของผู้หญิง

ทรงสุตา หมื่นไธสง (2545) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรงและความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ ประชากรคือ เด็กและเยาวชนที่ได้รับการดูแลในสถานแรกรับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรงและไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรงมีความคิดเห็นตรงกันว่า ครอบครัวยุคใหม่ไม่ควรมีการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรง ได้แก่ การปล่อยปละทอดทิ้ง การใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และการลงระเมิดทางเพศ ในขณะที่ร้อยละ 87.2 ของกลุ่มตัวอย่าง ยอมรับรับให้มีการลงโทษในการอบรมเลี้ยงดูซึ่งมองว่า เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เด็กมีความต้องการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวในรูปแบบที่แน่นอน รวมถึงบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว สัมพันธภาพที่ดีของคนภายในครอบครัว และเมื่อมีปัญหาการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการช่วยเหลือจาก ปู่ ย่า พี่ เพื่อน เป็นต้น จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนรวมถึงพยาบาลเด็ก ควรให้ความสำคัญกับปัญหาการอบรมเลี้ยงดู ที่ใช้ความรุนแรงโดยพัฒนาความรู้ ทักษะและบทบาท ในการส่งเสริมช่วยเหลือให้ครอบครัว สามารถอบรมเลี้ยงดูโดย

ตอบสนองความต้องการของเด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสมตามพัฒนาการ เพื่อป้องกันและ
แก้ไขการอบรมเลี้ยวที่ใช้ความรุนแรง

สุจิตรา เหลืองวัฒนนันท์ (2543) ศึกษาตัวการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความ
รุนแรงของการข่มขืนกระทำชำเราผู้ต้องขังวัยหนุ่ม โดยใช้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่กระทำผิดข่มขืน
กระทำชำเราทั้งหมด จำนวน 385 คน ที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง และ
แบบสอบถามได้นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งการสัมภาษณ์ระดับลึก จำนวน 10 คน
ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดข่มขืนกระทำชำเราในระดับความ
รุนแรงน้อยคิดเป็นร้อยละ 66.8 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความรุนแรงของการ
ข่มขืนกระทำชำเรา คือ สถานที่นอกบ้าน การควบคุมตนเอง และแรงจูงใจ ส่วนตัวแปรที่มี
ความสัมพันธ์เชิงลบ คือ ความสัมพันธ์กับผู้เสียหายโดยตัวแปรสถานที่นอกบ้าน สามารถอธิบาย
ระดับความ รุนแรงของการข่มขืนกระทำชำเราได้มากที่สุด ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถอธิบายระดับ
ความรุนแรงของการข่มขืนกระทำชำเราและร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 20.4

ส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ระดับความรุนแรงของการข่มขืนกระทำชำเรา
นั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายกับผู้กระทำผิด พฤติกรรมของผู้เสียหายในกรณีขัดขึ้น
ต่อผู้ จะมีการทำร้ายร่างกายอาจถึงบาดเจ็บแต่กรณีเป็นคนที่รู้จักการข่มขืนจะรุนแรงน้อย
เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาพฤติกรรมที่ไม่ดี เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆจากการสูบ
บุหรี่ยี่ห้อแอลกอฮอล์ จนถึงการใช้ยาเสพติดและพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องเพศไม่ถูกต้อง
และมักรู้เรื่องเพศจากเพื่อนมากกว่าครอบครัว

กอบแก้ว ไทเย็นยงค์ดี (2543) ศึกษาเรื่อง เนื้อหาความรุนแรงในภาพยนตร์
โฆษณาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ระหว่าง พ.ศ. 2541-2542 โดยวิธีการศึกษาแบบวิเคราะห์เนื้อหา
จากภาพยนตร์รุนแรงที่คัดมาทั้งหมด 62 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า โฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหา
รุนแรงแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบหลัก คือ 1. การแสดงออกทางสังคม 2. แสดงการข่มขู่คุกคาม และ
3. แสดงผลลัพธ์จากการทำร้าย โดยนำเสนอความหมายหลายลักษณะผ่าน ลักษณะผู้กระทำและ
ผู้ถูกกระทำ สาเหตุความรุนแรง อาวุธที่ใช้ ความชัดเจนของความรุนแรงความสมจริง การตอกย้ำ
ด้วยการรับโทษหรือรับรางวัล การแสดงผลของความรุนแรง และความตลกขบขันโดยพบว่า
2 ใน 3 ของความรุนแรงทั้งหมดเป็นการกระทำแบบการแสดงออกทางพฤติกรรม ผู้กระทำและ
ผู้ถูกกระทำมักมีลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมายของสินค้า สาเหตุความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเรื่อง
ของ ผลประโยชน์ส่วนตัว รูปแบบอาวุธที่ใช้มากที่สุด คือ วิถีธรรมชาติและอาวุธไม่ปกติ จำนวน
ครั้งการกระทำรุนแรงมักเป็นครั้งเดียว การแสดงภาพกระทำรุนแรงส่วนใหญ่แสดงให้เห็นระยะใกล้

แต่ก็มักไม่มีการแสดงให้เห็นเลือด ผู้กระทำรุนแรงมักไม่ได้รับการลงโทษในท้ายสุด ผลลัพธ์ความรุนแรงมักไม่แสดงให้เห็นอันตรายและการบาดเจ็บ แต่กลับมีความน่าจะอันตรายในชีวิตจริงขึ้นรุนแรง โดยส่วนใหญ่เป็นรูปแบบของเรื่องแต่งและมักนำเสนอด้วยความตลกขบขัน ส่วนการบรรลุมิติวัตถุประสงค์การขายสินค้าพบว่า ภาพยนตร์โฆษณาความรุนแรงขายของได้จริง ซึ่งเจ้าของสินค้าส่วนใหญ่พอใจ ถ้าภาพยนตร์โฆษณาที่มีเนื้อหารุนแรงสามารถขายของได้ การสร้างภาพยนตร์โฆษณาที่กระทบใจคนดูท่ามกลางเศรษฐกิจถดถอยเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ขายสินค้าได้เร็ว และความรุนแรงกลายเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอที่กระทบใจคนดูได้ โดยเจ้าของสินค้ามองว่า คนดูสามารถแยกแยะเองได้เองว่า เป็นความรุนแรงไม่จริง ดังนั้น ภาพยนตร์โฆษณาที่มีความรุนแรงจึงมีแนวโน้มที่จะสร้างผลกระทบต่อคนดูในระยะยาว ทั้งในแง่พฤติกรรมการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความหวาดระแวงจนไม่ไว้ใจใคร และความซาบซึ้งต่อความรุนแรงได้ในที่สุด

ปณิดา นิตยาพร (2543) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหารุนแรงและสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นชาย เป็น งานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวะชาย อายุระหว่าง 16-18 ปี จำนวน 200 คน ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ถูกลำเลียงวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ การเปิดรับสื่อมวลชนในที่นี้ จะทำการวิเคราะห์ตามตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. สถาบันครอบครัว (family) : การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
2. สถาบันครอบครัว (family) : การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
3. สถาบันครอบครัว (family) : การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ
4. สถาบันครอบครัว (family) : ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่
5. สถาบันการศึกษา (school) : ความสัมพันธ์ระหว่างครูอาจารย์และ

กลุ่มตัวอย่าง

6. กลุ่มเพื่อน (peer group) : ความสัมพันธ์ระหว่างครูอาจารย์และกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหารุนแรง ไม่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 2) การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหารุนแรง มีความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อ

พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างเพียงกรณีเดียว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) สภาพแวดล้อมทางสังคมในทุกตัวแปร ยกเว้นตัวแปร ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กิ่งปรารค์ สมจิตต์ (2542) ศึกษาปัจจัยและแนวทางที่มีอิทธิพลในการคัดเลือก ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง โดยวิธีการวิเคราะห์ภาพข่าวอาชญากรรม 5 ประเภท ได้แก่ ภาพข่าวการฆาตกรรม ภาพข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ภาพข่าวการล่องละเมิดทางเพศ หรือ การข่มขืนกระทำชำเรา ภาพข่าวอุบัติเหตุ และภาพข่าวภัย พิบัติ รวมทั้งใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมจาก หนังสือพิมพ์กลุ่มประชานิยม 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์และ หนังสือพิมพ์ข่าวสด

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. โดยส่วนใหญ่แล้วภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง จะถูกตีพิมพ์ใน ระดับความรุนแรงน้อยและระยะภาพปานกลาง
2. ภาพข่าวภัยพิบัติจะเป็นภาพข่าวที่มีการตีพิมพ์ในระดับความรุนแรงที่มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับภาพข่าวอาชญากรรมประเภทอื่นๆ
3. โดยส่วนใหญ่ แล้วพบว่า รูปแบบในการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมของ หนังสือพิมพ์ แต่ละชื่อฉบับไม่แตกต่างกัน
4. โดยทั่วไปแล้ว ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะคัดเลือกภาพข่าวโดยพิจารณาจาก คุณสมบัติของภาพข่าว และคุณค่าของภาพข่าวเป็นสำคัญ ทั้งนี้พบว่า ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะ คัดเลือกภาพข่าวโดยดูจากองค์ประกอบของภาพข่าวนั้นเป็นหลัก
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าว 5 อันดับแรก ได้แก่ การใช้ความ สนใจส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าว การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับอื่นใน กลุ่มประเภทเดียวกันเป้าหมายทางด้านผลกำไร ความคาดหวังรางวัลภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น และปัจจัยทางด้านข้อจำกัดของเวลา

สุกิจ ไวรวัฒนากร (2542) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อภาพความรุนแรงในการ นำเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน

สุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง โรงเรียน เขมะสิริอนุสสรณ์ โรงเรียนเทพศิรินทร์และโรงเรียนปทุมคงคา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นมีความคิดเห็นต่อความรุนแรงในสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งวัยรุ่นเพศชายและวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นว่า การนำเสนอความรุนแรงในสื่อมวลชนปัจจุบันนี้นั้น มีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป แต่ในความรุนแรงที่นำเสนอ นั้น ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่ยังต้องมีการปรับปรุงแก้ไข คือ สื่อมวลชนควรที่จะเพิ่มความเข้มงวดในการนำเสนอความรุนแรง โดยการเซ็นเซอร์ หรือตัดตอนภาพความรุนแรงให้น้อยลงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังควรที่จะกำหนดกฎหมายห้ามลงภาพ บางชนิด เช่น ภาพศพ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ในมุมมองของวัยรุ่นนั้น ภาพประเภทนี้ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกอย่างเด่นชัด แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กลุ่มวัยรุ่นก็ยังคงต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไป เพราะการเสนอข่าวจะได้มีความสมจริงและเป็นข้อคิดเตือนใจได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาเป็น 2 วิธีการศึกษา ได้แก่ วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

ส่วนที่ 1 งานวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ศึกษาได้แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วยดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 (กลุ่มตัวอย่างระดับชั้น ป.6)
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงชั้นที่ 3 (กลุ่มตัวอย่างระดับชั้น ม.3)
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงชั้นที่ 4 (กลุ่มตัวอย่างระดับชั้น ม.5)
4. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (กลุ่มตัวอย่าง ปวช. ชั้นปีที่ 2)
5. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (กลุ่มตัวอย่าง ปวส. ชั้นปีที่ 1)
6. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดดังกล่าว เป็นเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยในแต่ละกลุ่มตัวอย่างนักวิจัยได้เก็บข้อมูลจากสถานศึกษา จำนวน 4 แห่งในแต่ละระดับ ยกเว้นในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เก็บข้อมูลจากสถานศึกษา จำนวน 5 แห่ง โดยเพิ่มเติมจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับนี้จากสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้เก็บข้อมูลจากสถานศึกษาเอกชนร่วมด้วย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชากรของแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

การเลือกสุ่มหน่วยตัวอย่างจะใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มอย่างง่าย (Stratified Random Sampling) โดยในการศึกษาได้แบ่งประชากรออกเป็น 6 ชั้นภูมิ

ขนาดตัวอย่างและการจัดสรรขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ใช้วิธีการจัดสรรขนาดตัวอย่างที่เท่ากัน การกำหนดขนาดตัวอย่างในครั้งนี้ใช้วิธีการของ Yamane ด้วยความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{296,739}{1 + 296,739(0.05)^2} = 399.46$$

โดยที่ n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ($e=0.05$)

จากผลการคำนวณจะได้ขนาดตัวอย่าง ประมาณ 400 คน ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ จะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 1,500 คน ซึ่งแสดงรายละเอียด ดังนี้

ระดับการศึกษา	ประชากร	ขนาดตัวอย่าง
1. ประถมศึกษา	147,113	250
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	70,120	250
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	26,628	250
4. อาชีวศึกษา (ปวช.)	17,490	250
5. อาชีวศึกษา (ปวส.)	7,432	250
6. อุดมศึกษา (ปริญญาตรี)	27,956	250
รวม	296,739	1,500

เครื่องมือวัด

1. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามวัดการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลสิ่งแวดล้อม – สังคม และข้อมูลด้านเพศ

ตอนที่ 2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ตอนที่ 3 การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ตอนที่ 4 การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ตอนที่ 5 การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ซึ่งการรับรู้จริยธรรมทางเพศจะกำหนดกรอบแนวคิดมิติทางเพศออกเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม และทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ

2. การสร้างเครื่องมือวัดดังกล่าว ผู้วิจัยและคณะได้ศึกษารายงานการวิจัยและวรรณกรรม และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาสร้างข้อคำถาม จำนวน 140 ข้อ พร้อมทั้งได้มีการแลกเปลี่ยนอภิปรายระหว่างนักวิจัยร่วมกัน หลังจากนั้น จึงนำไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัย คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และคณะนักวิจัยนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาโครงการ

3. ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของเอกชน และสถานศึกษาบางแห่งของรัฐ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจำนวน 40 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.954

4. พิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง จากนั้น นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามหลักการวิจัยไปลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

5. ภายหลังจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงในแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 กลุ่ม นักวิจัยและคณะได้นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้ง ได้ค่าความเชื่อมั่นภายหลังการใช้เท่ากับ 0.953

เกณฑ์การวัดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 2 – 5 ผู้วิจัยและคณะได้สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ และแต่ละระดับมีคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับการรับรู้	คะแนน
น้อย	1
ปานกลาง	2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดการรับรู้ โดยใช้สูตร α – Coefficient (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538: 200 -202) ดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(\frac{\sum_{i=1}^N S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

N คือ จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S_i^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลสิ่งแวดล้อม – สังคม และข้อมูลด้านเพศ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าฐานนิยม (mode) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. ค่าสถิติทดสอบ (test statistic) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศจำแนกตามปัจจัยต่างๆจะใช้การทดสอบ t - test และ F - test ถ้าผลการทดสอบได้ว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ส่วนการทดสอบปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศจะใช้สถิติไคสแควร์ (χ^2 - test) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ส่วนที่ 2 งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างกำหนดเป็น 6 กลุ่มปริมาณเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) เช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random

sampling) ในแต่ละระดับการศึกษา ต่อจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random

ลำดับ กลุ่ม	ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	วิธีการ
1	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	25	สนทนากลุ่ม (focus group)
2	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	29	
3	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	22	
4	นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)	26	
5	นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)	44	
6	นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 2	30	
	รวม	176	
1	อาจารย์ระดับประถมศึกษาปีที่ 6	5	สัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview)
2	อาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3	4	
3	อาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 5	4	
4	อาจารย์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	5	
5	อาจารย์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	5	
6	อาจารย์ระดับอุดมศึกษา	2	
	รวม	25	
	รวมทั้งสิ้น	201	

sampling) ในแต่ละห้องโดยการเสนอชื่อและคัดเลือกจากสถานศึกษา ทั้งนี้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และเลือกใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

1. วิธีการสนทนากลุ่ม (focus group) ประกอบไปด้วยกลุ่มเยาวชนในแต่ละระดับชั้น ประมาณ 5-6 คน /กลุ่ม รวมทั้งสิ้นจำนวน 176 คน
2. การใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (indept - interview) กับอาจารย์ประจำชั้น หรือ

อาจารย์ที่ปรึกษา หรือ ผู้ปฏิบัติงานดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด จำนวน 25 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยเชิงคุณภาพทั้งสิ้น จำนวน 201 คน

เครื่องมือวัดและขั้นตอนการสร้าง

เครื่องมือวัด ประกอบด้วย 2 รูปแบบดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ยาวชน ด้วยข้อคำถามปลายเปิด มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ
 2. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น /อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นข้อคำถามปลายเปิด มีทั้งหมด 7 ข้อ
 3. ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนเช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงสำรวจ และมีการบันทึกเทปการสัมภาษณ์ ซึ่งจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ประมาณ 1- 1.30 ชั่วโมง นักวิจัยสรุปประเด็นที่ได้จากการศึกษา จากนั้นนำข้อมูลมาถอดเทปโดยผู้ช่วยนักวิจัย และนักวิจัยร่วมตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งหนึ่งเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
 4. นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) โดยการจัดระบบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้เทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation) โดยการรวบรวมข้อมูลหลายวิธี (data triangulation) การใช้ผู้เก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน (triangulation by investigators) การใช้วิธีการหลายวิธี (methodological triangulation) รวมถึงให้นักวิจัยร่วมตรวจสอบข้อมูล (peer examination) ระหว่างกัน และให้นักวิจัยนอกทีมตรวจสอบความมีอคติ (researcher's bias)
- นอกจากนั้น ยังจัดทำดัชนีข้อมูล (indexing) สร้างกระบวนทัศน์ (paradigm) กำหนดหัวข้อเรื่อง หรือประเภทของเรื่อง (categories) ในแต่ละหัวข้อ ลงรหัสข้อมูล (code mapping) ย่อยข้อมูลที่คล้ายคลึงและแตกต่าง ปรับลดทอนข้อมูล (data reduction) เป็นช่วงๆ จนกระทั่งข้อมูลเกิดการอิ่มตัว (saturation) และนำไปสู่การสร้างบทสรุป (conclusion)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

มีการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยและคณะมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ก่อนการสัมภาษณ์ทุกครั้ง นอกจากนี้ การสัมภาษณ์เป็นไปด้วยความสมัครใจของ

กลุ่มตัวอย่างและมีสิทธิที่จะถอนตัวจากการสัมภาษณ์ได้ตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างโดยที่นักวิจัยจะไม่มีการหักทวงแต่ประการใด

2. ผู้วิจัยขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างเพื่อบันทึกเทปการสัมภาษณ์และจะมีการเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับของผู้ให้สัมภาษณ์ แต่จะมีการเผยแพร่ข้อมูลการวิจัยในลักษณะเป็นข้อมูลที่เป็นภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ศึกษาเท่านั้น

3. คำให้ข้อมูลทุกถ้อยคำของกลุ่มตัวอย่าง จะมีการให้คงความหมายเดิมทุกประการตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

4. รายนามชื่อที่ใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพเป็นชื่อที่นักวิจัยตั้งเป็นนามสมมติขึ้นมาโดยมิได้เปิดเผยรายชื่อที่แท้จริงของผู้ที่ให้ข้อมูลหลักทั้งนี้เพื่อสงวนสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการศึกษาการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน จากการสุ่มเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มอย่างง่าย (stratified random sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็น 6 ชั้นภูมิ การกำหนดขนาดตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการของ Yamane ด้วยความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง 5 % ได้ขนาดตัวอย่าง 400 คน และการจัดสรรขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิโดยใช้วิธีการจัดสรรขนาดที่เท่ากัน แต่เพื่อให้ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างลดลง คณะวิจัยจึงได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมโดยได้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 2,280 คน ซึ่งนำข้อมูล มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที่ การทดสอบแบบเอฟ และการทดสอบแบบไคสแควร์ ซึ่งได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จะนำเสนอในรูปของสถิติเชิงพรรณนา โดยการแสดงจำนวน และคิดเป็นร้อยละ

ส่วนที่ 2 แสดงระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยใช้ค่าฐานนิยม

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน โดยใช้การทดสอบแบบที่ และการทดสอบแบบเอฟ¹

ส่วนที่ 4 การทดสอบปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน โดยใช้การทดสอบแบบไคสแควร์

¹ ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) หากผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา

เพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
หญิง	150 (48.39)	275 (64.10)	203 (66.12)	160 (54.61)	137 (33.41)	295 (55.56)	1,220 (53.51)
ชาย	160 (51.61)	154 (35.90)	104 (33.88)	133 (45.39)	273 (66.59)	236 (44.44)	1,060 (46.49)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็น เพศหญิง จำนวน 1,220 คน คิดเป็นร้อยละ 53.51 และเพศชาย จำนวน 1,060 คน คิดเป็นร้อยละ 46.49

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และ ระดับชั้นการศึกษา

อายุ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
11 ปี	97 (31.29)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	97 (4.26)
12 ปี	187 (60.32)	3 (0.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	190 (8.34)
13 ปี	24 (7.74)	5 (1.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	29 (1.27)
14 ปี	1 (0.32)	154 (35.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	155 (6.80)
15 ปี	0 (0.00)	252 (58.74)	2 (0.65)	2 (0.68)	0 (0.00)	0 (0.00)	256 (11.23)
16 ปี	1 (0.32)	11 (2.56)	120 (39.09)	85 (29.11)	3 (0.73)	0 (0.00)	220 (9.65)
17 ปี	0 (0.00)	4 (0.93)	171 (55.70)	167 (57.19)	7 (1.71)	0 (0.00)	349 (15.31)
18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (4.23)	26 (8.90)	123 (30.00)	4 (0.75)	166 (7.28)
19 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	12 (4.11)	277 (67.56)	527 (99.25)	817 (35.85)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	292 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,279 (100.00)

หมายเหตุ : จำนวนรวมไม่เท่ากับ 2,280 เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 1 คน

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 19 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.85 รองลงมา คือ อายุ 17 ปี และอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.31 และ 11.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับผลการเรียน และระดับชั้น
การศึกษา

ระดับผล การเรียน	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
0.00 – 1.00	15 (4.84)	3 (0.70)	0 (0.00)	4 (1.37)	5 (1.22)	1 (0.19)	28 (1.23)
1.01 – 2.00	42 (13.55)	26 (6.06)	29 (9.45)	23 (7.85)	28 (6.83)	20 (3.77)	168 (7.37)
2.01 – 3.00	129 (41.61)	148 (34.50)	189 (61.56)	157 (53.58)	262 (63.90)	326 (61.39)	1,211 (53.11)
3.01 – 4.00	124 (40.00)	252 (58.74)	89 (28.99)	109 (37.20)	115 (28.05)	184 (34.65)	873 (38.29)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับผลการเรียน 2.01–3.00 คิดเป็น ร้อยละ 53.11 รองลงมา คือ ระดับผลการเรียน 3.01 – 4.00 และระดับผลการเรียน 1.01 – 2.00 คิดเป็นร้อยละ 38.29 และ 7.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนับถือศาสนา และ ระดับชั้น
การศึกษา

นับถือ ศาสนา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
พุทธ	300 (96.77)	396 (92.31)	279 (90.88)	275 (93.86)	387 (94.39)	497 (93.60)	2,134 (93.60)
คริสต์	9 (2.90)	32 (7.46)	26 (8.47)	16 (5.46)	22 (5.37)	26 (4.90)	131 (5.75)
อิสลาม	1 (0.32)	1 (0.23)	2 (0.65)	2 (0.68)	1 (0.24)	8 (1.51)	15 (0.66)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 93.60 รองลงมา คือ นับถือศาสนาคริสต์ และนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 5.75 และ 0.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย และระดับชั้น
การศึกษา

ประเภทที่ พักอาศัย	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
บ้านของ ตนเอง	249 (80.32)	348 (81.12)	219 (71.34)	217 (74.06)	182 (44.39)	138 (25.99)	1,353 (59.34)
เช่าหอพัก/ บ้านเช่า	32 (10.32)	34 (7.93)	47 (15.31)	59 (20.14)	197 (48.05)	296 (55.74)	665 (29.17)
บ้านพักของ ญาติพี่น้อง	20 (6.45)	26 (6.06)	22 (7.17)	11 (3.75)	15 (3.66)	14 (2.64)	108 (4.74)
หอพัก ภายใน สถานศึกษา	2 (0.65)	8 (1.86)	3 (0.98)	2 (0.68)	7 (1.71)	74 (13.94)	96 (4.21)
บ้านพัก ข้าราชการ	7 (2.26)	13 (3.03)	16 (5.21)	4 (1.37)	7 (1.71)	9 (1.69)	56 (2.46)
โรงเรียน ประจำ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.49)	0 (0.00)	2 (0.09)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในบ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 59.34 รองลงมา คือ เช่าหอพัก/บ้านเช่า และพักในบ้านพักของญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 29.17 และ 4.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทาง
ศาสนา และระดับชั้นการศึกษา

ความถี่ในการ เข้าร่วม กิจกรรม ทางศาสนา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่ค่อยเข้า ร่วม	12 (3.87)	7 (1.63)	1 (0.33)	14 (4.78)	15 (3.66)	17 (3.20)	66 (2.89)
1 ครั้ง/ เดือน	22 (7.10)	17 (3.96)	18 (5.86)	14 (4.78)	28 (6.83)	48 (9.04)	147 (6.45)
2 ครั้ง/ เดือน	11 (3.55)	19 (4.43)	16 (5.21)	9 (3.07)	26 (6.34)	32 (6.03)	113 (4.96)
3 ครั้ง/ เดือน	12 (3.87)	18 (4.20)	9 (2.93)	2 (0.68)	16 (3.90)	17 (3.20)	74 (3.25)
มากกว่า 3 ครั้ง/ เดือน	42 (13.55)	74 (17.25)	47 (15.31)	20 (6.83)	14 (3.41)	40 (7.53)	237 (10.39)
นาน ๆ ครั้ง	59 (19.03)	74 (17.25)	48 (15.64)	78 (26.62)	114 (27.80)	149 (28.06)	522 (22.89)
ตามวัน สำคัญทาง ศาสนา	152 (49.03)	220 (51.28)	168 (54.72)	156 (53.24)	197 (48.05)	228 (42.94)	1,121 (49.17)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามวันสำคัญทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 49.17 รองลงมา คือ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนานาน ๆ ครั้ง และเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามากกว่า 3 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 22.89 และ 10.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว และระดับชั้นการศึกษา

เป็นบุตรคนที่	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ลูกคนเดียว	71 (22.90)	108 (25.17)	62 (20.20)	82 (27.99)	79 (19.27)	90 (16.95)	492 (21.58)
1	75 (24.19)	107 (24.94)	96 (31.27)	86 (29.35)	115 (28.05)	156 (29.38)	635 (27.85)
2	136 (43.87)	173 (40.33)	116 (37.79)	97 (33.11)	165 (40.24)	214 (40.30)	901 (39.52)
3	24 (7.74)	31 (7.23)	22 (7.17)	14 (4.78)	28 (6.83)	47 (8.85)	166 (7.28)
4	4 (1.29)	7 (1.63)	5 (1.63)	7 (2.39)	16 (3.90)	18 (3.39)	57 (2.50)
อื่น ๆ	0 (0.00)	3 (0.70)	6 (1.95)	7 (2.39)	7 (1.71)	6 (1.13)	29 (1.27)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

หมายเหตุ : ลำดับการเป็นบุตรอื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุตรคนที่ 5 จำนวน 19 คน เป็นบุตรคนที่ 6 จำนวน 4 คน เป็นบุตรคนที่ 7 จำนวน 3 คน เป็นบุตรคนที่ 8 จำนวน 1 คน และ เป็นบุตรคนที่ 9 จำนวน 2 คน

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นบุตรคนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.52 รองลงมา คือ เป็นบุตรคนที่ 1 และเป็นลูกคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 27.85 และ 21.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นการศึกษา

สถานภาพ สมรสของ บิดามารดา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
อยู่ ด้วยกัน	209 (67.42)	294 (68.53)	216 (70.36)	205 (69.97)	302 (73.66)	405 (76.27)	1,631 (71.54)
หย่าร้าง / แยกกัน อยู่	44 (14.19)	55 (12.82)	52 (16.94)	33 (11.26)	47 (11.46)	47 (8.85)	278 (12.19)
หม้าย (ฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง เสียชีวิต)	22 (7.10)	51 (11.89)	18 (5.86)	31 (10.58)	44 (10.73)	48 (9.04)	214 (9.39)
อยู่คนละ สถานที่	21 (6.77)	14 (3.26)	15 (4.89)	17 (5.80)	13 (3.17)	25 (4.71)	105 (4.61)
บิดา มารดา เสียชีวิต ทั้งคู่	14 (4.52)	15 (3.50)	6 (1.95)	7 (2.39)	4 (0.98)	6 (1.13)	52 (2.28)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.54 รองลงมา คือ หย่าร้าง /แยกกันอยู่ และ หม้าย (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) คิดเป็นร้อยละ 12.19 และ 9.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา และระดับชั้นการศึกษา

อาชีพของ บิดา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
รับจ้าง/ ลูกจ้าง	155 (50.99)	207 (49.29)	105 (35.00)	123 (42.71)	122 (30.35)	83 (15.99)	795 (35.60)
เกษตรกร	21 (6.91)	71 (16.90)	54 (18.00)	55 (19.10)	137 (34.08)	149 (28.71)	487 (21.81)
ข้าราชการ/ บำนาญ	27 (8.88)	55 (13.10)	68 (22.67)	24 (8.33)	52 (12.94)	137 (26.40)	363 (16.26)
ค้าขาย	48 (15.79)	42 (10.00)	35 (11.67)	33 (11.46)	39 (9.70)	59 (11.37)	256 (11.46)
ธุรกิจส่วนตัว	26 (8.55)	29 (6.90)	30 (10.00)	40 (13.89)	33 (8.21)	54 (10.40)	212 (9.49)
บริษัทเอกชน	18 (5.92)	11 (2.62)	4 (1.33)	9 (3.13)	5 (1.24)	13 (2.50)	60 (2.69)
รัฐวิสาหกิจ	5 (1.64)	3 (0.71)	1 (0.33)	0 (0.00)	11 (2.74)	18 (3.47)	38 (1.70)
พอบ้าน	4 (1.32)	1 (0.24)	1 (0.33)	4 (1.39)	3 (0.75)	4 (0.77)	17 (0.76)
อื่นๆ	0 (0.00)	1 (0.24)	2 (0.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.39)	5 (0.22)
รวม	304	420	300	288	402	519	2,233

	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 47 คน

อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ มีอาชีพเป็นมัคนายก จำนวน 1 คน เป็นศาสนาจารย์ จำนวน 2 คน เป็นมิสชันนารี จำนวน 1 คน

และเป็นศิษยาภิบาล จำนวน 1 คน

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 35.60 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกร และข้าราชการ/บำนาญ คิดเป็นร้อยละ 21.81 และ 16.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพมารดา และ ระดับชั้น
การศึกษา

อาชีพของ มารดา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
รับจ้าง/ ลูกจ้าง	128 (42.11)	189 (44.47)	97 (31.91)	116 (39.86)	114 (27.87)	80 (15.21)	724 (32.05)
ค้าขาย	75 (24.67)	63 (14.82)	69 (22.70)	52 (17.87)	69 (16.87)	100 (19.01)	428 (18.95)
เกษตรกร	14 (4.61)	61 (14.35)	41 (13.49)	51 (17.53)	114 (27.87)	133 (25.29)	414 (18.33)
แม่บ้าน	47 (15.46)	67 (15.76)	53 (17.43)	35 (12.03)	53 (12.96)	79 (15.02)	334 (14.79)
ธุรกิจส่วนตัว	21 (6.91)	27 (6.35)	19 (6.25)	27 (9.28)	33 (8.07)	40 (7.60)	167 (7.39)
ข้าราชการ/ บำนาญ	10 (3.29)	13 (3.06)	18 (5.92)	5 (1.72)	21 (5.13)	72 (13.69)	139 (6.15)
บริษัทเอกชน	7 (2.30)	4 (0.94)	6 (1.97)	5 (1.72)	4 (0.98)	16 (3.04)	42 (1.86)
รัฐวิสาหกิจ	2 (0.66)	1 (0.24)	1 (0.33)	0 (0.00)	1 (0.24)	6 (1.14)	11 (0.49)
รวม	304	425	304	291	409	526	2,259

	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 21 คน

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 32.05 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย และเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 18.95 และ 18.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการอบรมเลี้ยงดู และระดับชั้นการศึกษา

วิธีการอบรมเลี้ยงดู	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ให้ความรัก	253	319	228	211	316	410	1,737
ความอบอุ่น	(81.61)	(74.36)	(74.27)	(72.01)	(77.07)	(77.21)	(76.18)
ประชาธิปไตย	23	55	45	58	61	92	334
	(7.42)	(12.82)	(14.66)	(19.80)	(14.88)	(17.33)	(14.65)
เข้มงวด/เผด็จการ	28	45	24	19	21	16	153
	(9.03)	(10.49)	(7.82)	(6.48)	(5.12)	(3.01)	(6.71)
ปล่อยปละละเลย	6	10	10	5	12	13	56
	(1.94)	(2.33)	(3.26)	(1.71)	(2.93)	(2.45)	(2.46)
รวม	310	429	307	293	410	531	2,280
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความอบอุ่น คิดเป็นร้อยละ 76.18 รองลงมา คือ แบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวด/เผด็จการ คิดเป็นร้อยละ 14.65 และ 6.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีปัญหามานานในครอบครัว และระดับชั้นการศึกษา

ปัญหาใน ครอบครัว	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่มี	274 (88.39)	365 (85.08)	268 (87.30)	263 (89.76)	361 (88.05)	478 (90.02)	2,009 (88.11)
มี	36 (11.61)	64 (14.92)	39 (12.70)	30 (10.24)	49 (11.95)	53 (9.98)	271 (11.89)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาในครอบครัว จำนวน 2,009 คน คิดเป็นร้อยละ 88.11 และมีปัญหาในครอบครัว จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 11.89

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา

บุคคลที่ ถ่ายทอด ความรู้เรื่องเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
เพื่อน	34 (11.11)	134 (31.31)	123 (40.59)	109 (37.46)	169 (41.52)	211 (40.58)	780 (34.59)
ทราบเอง	36 (11.76)	94 (21.96)	59 (19.47)	70 (24.05)	124 (30.47)	136 (26.15)	519 (23.02)
ครู/อาจารย์	112 (36.60)	123 (28.74)	78 (25.74)	46 (15.81)	40 (9.83)	75 (14.42)	474 (21.02)
มารดา	72 (23.53)	31 (7.24)	21 (6.93)	19 (6.53)	21 (5.16)	52 (10.00)	216 (9.58)
คนรัก	13 (4.25)	28 (6.54)	14 (4.62)	32 (11.00)	41 (10.07)	22 (4.23)	150 (6.65)
บิดา	18 (5.88)	5 (1.17)	1 (0.33)	6 (2.06)	7 (1.72)	14 (2.69)	51 (2.26)
พี่	14	10	5	7	3	7	46

	(4.58)	(2.34)	(1.65)	(2.41)	(0.74)	(1.35)	(2.04)
ญาติพี่น้อง	7 (2.29)	3 (0.70)	2 (0.66)	2 (0.69)	2 (0.49)	3 (0.58)	19 (0.84)
รวม	306 (100.00)	428 (100.00)	303 (100.00)	291 (100.00)	407 (100.00)	520 (100.00)	2,255 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 25 คน

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 34.59 รองลงมา คือ ทราบเอง และจากครู/อาจารย์คิดเป็นร้อยละ 23.02 และ 21.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสื่อที่เยาวชนเรียนรู้เรื่องเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา

ประเภทของสื่อ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
วีซีดี /ดีวีดี	27 (8.91)	103 (24.24)	74 (24.42)	74 (26.24)	139 (34.66)	106 (20.35)	523 (23.40)
อินเทอร์เน็ต	43 (14.19)	59 (13.88)	39 (12.87)	53 (18.79)	93 (23.19)	132 (25.34)	419 (18.75)
หนังสือเรียน	88 (29.04)	107 (25.18)	63 (20.79)	33 (11.70)	27 (6.73)	76 (14.59)	394 (17.63)
โทรทัศน์	53 (17.49)	44 (10.35)	45 (14.85)	23 (8.16)	26 (6.48)	79 (15.16)	270 (12.08)
ทราบเอง	26 (8.58)	47 (11.06)	29 (9.57)	47 (16.67)	68 (16.96)	43 (8.25)	260 (11.63)
ภาพยนตร์	22 (7.26)	33 (7.76)	28 (9.24)	26 (9.22)	26 (6.48)	34 (6.53)	169 (7.56)
นิตยสาร	17 (5.61)	14 (3.29)	16 (5.28)	17 (6.03)	14 (3.49)	42 (8.06)	120 (5.37)
หนังสือพิมพ์	25	7	1	2	3	6	44

	(8.25)	(1.65)	(0.33)	(0.71)	(0.75)	(1.15)	(1.97)
โทรศัพท์มือถือ	2 (0.66)	11 (2.59)	8 (2.64)	7 (2.48)	5 (1.25)	3 (0.58)	36 (1.61)
รวม	303 (100.00)	425 (100.00)	303 (100.00)	282 (100.00)	401 (100.00)	521 (100.00)	2,235 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 45 คน

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อวีซีดี / ดีวีดี คิดเป็นร้อยละ 23.40 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต และหนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และ 17.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของเพื่อนสนิท และระดับชั้นการศึกษา

เพศของเพื่อนสนิท	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
หญิง	160 (51.61)	282 (65.73)	212 (69.06)	164 (55.97)	182 (44.39)	295 (55.56)	1,295 (56.80)
ชาย	150 (48.39)	147 (34.27)	95 (30.94)	129 (44.03)	228 (55.61)	236 (44.44)	985 (43.20)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคบเพื่อนสนิทที่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,295 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และเป็นเพศชาย จำนวน 985 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพื่อนต่างเพศที่คบแบบสนิทสนม และระดับชั้นการศึกษา

เพื่อนต่างเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	

รวม	170 (54.84)	339 (79.02)	246 (80.13)	240 (81.91)	336 (81.95)	437 (82.30)	1,768 (77.54)
ไม่มี	140 (45.16)	90 (20.98)	61 (19.87)	53 (18.09)	74 (18.05)	94 (17.70)	512 (22.46)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคบเพื่อนต่างเพศแบบสนิทสนม จำนวน 1,768 คน คิดเป็นร้อยละ 77.54 และไม่ได้คบเพื่อนต่างเพศแบบสนิทสนม จำนวน 512 คน คิดเป็นร้อยละ 22.46

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะที่คบกับเพื่อนต่างเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา

คบในฐานะ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
เพื่อนสนิท	48 (28.24)	113 (33.33)	60 (24.39)	84 (35.00)	92 (27.38)	143 (32.72)	540 (30.54)
เพื่อนธรรมดา	87 (51.18)	129 (38.05)	89 (36.18)	59 (24.58)	70 (20.83)	101 (23.11)	535 (30.26)
แฟน / คนรัก	5 (2.94)	54 (15.93)	66 (26.83)	74 (30.83)	128 (38.10)	152 (34.78)	479 (27.09)
คนรู้จัก	13 (7.65)	17 (5.01)	10 (4.07)	11 (4.58)	19 (5.65)	14 (3.20)	84 (4.75)
พี่ชาย พี่สาว น้องชาย น้องสาว	11 (6.47)	15 (4.42)	13 (5.28)	3 (1.25)	14 (4.17)	15 (3.43)	71 (4.02)
คนใกล้ชิด	6 (3.53)	11 (3.24)	8 (3.25)	9 (3.75)	13 (3.87)	12 (2.75)	59 (3.34)
รวม	170	339	246	240	336	437	1,768

	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 512 คน

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คบกับเพื่อนต่างเพศในฐานะ เพื่อนสนิท คิดเป็นร้อยละ 30.54 รองลงมา คือ คบแบบเพื่อนธรรมดา และคบแบบคู่รัก หรือ คนรัก คิดเป็นร้อยละ 30.26 และ 27.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีความรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา

การมีความรู้เรื่องเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ทราบ	103 (33.23)	303 (70.63)	230 (74.92)	232 (79.18)	352 (85.85)	382 (71.94)	1,602 (70.26)
ไม่ทราบ	207 (66.77)	126 (29.37)	77 (25.08)	61 (20.82)	58 (14.15)	149 (28.06)	678 (29.74)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องเพศ จำนวน 1,602 คน คิดเป็นร้อยละ 70.26 และไม่มีความรู้เรื่องเพศ จำนวน 678 คน คิดเป็นร้อยละ 29.74

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับรู้เรื่องเพศ และระดับชั้นการศึกษา

ลักษณะของ การรับรู้เรื่อง เพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
เว็บไซต์เสนอ เรื่อง/ภาพการ ข่มขืน	41 (39.81)	131 (43.23)	102 (44.35)	106 (45.69)	141 (40.06)	158 (41.36)	679 (42.38)
ภาพยนตร์ ลามก แอบถ่าย	27 (26.21)	129 (42.57)	99 (43.04)	90 (38.79)	161 (45.74)	161 (42.15)	667 (41.64)
ขายสินค้า เรื่องเซ็กส์	16 (15.53)	16 (5.28)	12 (5.22)	23 (9.91)	29 (8.24)	35 (9.16)	131 (8.18)
ภาพยนตร์	16	22	13	9	11	21	92

ลามกเกี่ยวกับเด็ก	(15.53)	(7.26)	(5.65)	(3.88)	(3.13)	(5.50)	(5.74)
เช็กชีนครอบครัว	3 (2.91)	5 (1.65)	4 (1.74)	4 (1.72)	10 (2.84)	7 (1.83)	33 (2.06)
รวม	103 (100.00)	303 (100.00)	230 (100.00)	232 (100.00)	352 (100.00)	382 (100.00)	1,602 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 678 คน

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รับรู้เรื่องเพศในลักษณะของเว็บไซต์ เสนอเรื่อง ภาพการข่มขืน คิดเป็นร้อยละ 42.38 รองลงมา คือ ภาพยนตร์ลามกแอบถ่าย และ ขายสินค้าเรื่องเช็กชีน คิดเป็นร้อยละ 41.64 และ 8.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการหาคำตอบเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และ ระดับชั้นการศึกษา

แหล่งข้อมูล	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
สนทนากับเพื่อน	55 (17.92)	268 (62.76)	209 (69.21)	204 (70.83)	281 (70.07)	324 (62.19)	1,341 (59.71)
สอบถามจากผู้ปกครอง	161 (52.44)	53 (12.41)	29 (9.60)	14 (4.86)	14 (3.49)	24 (4.61)	295 (13.13)
ค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	38 (12.38)	33 (7.73)	25 (8.28)	35 (12.15)	53 (13.22)	103 (19.77)	287 (12.78)
อ่านหนังสือเพิ่มเติม	36 (11.73)	44 (10.30)	31 (10.26)	14 (4.86)	18 (4.49)	53 (10.17)	196 (8.73)
ดูวิดีโอ	14	25	8	21	32	16	116

/ ดีวีดี	(4.56)	(5.85)	(2.65)	(7.29)	(7.98)	(3.07)	(5.16)
อื่น ๆ	3 (0.98)	4 (0.94)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.75)	1 (0.19)	11 (0.49)
รวม	307 (100.00)	427 (100.00)	302 (100.00)	288 (100.00)	401 (100.00)	521 (100.00)	2,246 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 34 คน

แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ จากครู จำนวน 6 คน จากพี่ จำนวน 4 คน และจากแพทย์ จำนวน 1 คน

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะแสวงหาคำตอบโดยการสนทนากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 59.71 รองลงมา คือ สอบถามจากผู้ปกครอง และค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 13.13 และ 12.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นของเยาวชนในเรื่องการแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย หรือการโอบกอดกัน และ ระดับชั้นการศึกษา

ความคิดเห็น ในเรื่องการ แสดงออก เรื่องเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่เหมาะสม	195 (62.90)	169 (39.39)	116 (37.79)	73 (24.91)	100 (24.39)	206 (38.79)	859 (37.68)
เฉย ๆ	55 (17.74)	130 (30.30)	98 (31.92)	95 (32.42)	99 (24.15)	132 (24.86)	609 (26.71)
เป็นกระแส ของวัยรุ่น	50 (16.13)	95 (22.14)	65 (21.17)	91 (31.06)	156 (38.05)	103 (19.40)	560 (24.56)

ยอมรับได้	3 (0.97)	29 (6.76)	23 (7.49)	25 (8.53)	42 (10.24)	82 (15.44)	204 (8.95)
เหมาะสม	7 (2.26)	6 (1.40)	5 (1.63)	9 (3.07)	13 (3.17)	8 (1.51)	48 (2.11)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องการแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย หรือ การโอบกอดกัน เป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 37.68 รองลงมา คือ เฉย ๆ และเป็นกระแสของวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 26.71 และ 24.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ และระดับชั้นการศึกษา

วิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
หากิจกรรมบันเทิงทำ	129 (42.02)	193 (45.31)	122 (39.87)	108 (37.89)	153 (37.97)	223 (42.16)	928 (41.13)
ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	94 (30.62)	109 (25.59)	64 (20.92)	69 (24.21)	82 (20.35)	128 (24.20)	546 (24.20)
การพักผ่อน/นอนหลับ	36 (11.73)	38 (8.92)	43 (14.05)	40 (14.04)	33 (8.19)	71 (13.42)	261 (11.57)

การสำเร็จ ความใคร่	9 (2.93)	41 (9.62)	43 (14.05)	36 (12.63)	72 (17.87)	60 (11.34)	261 (11.57)
มีแฟน / คู่รัก	10 (3.26)	20 (4.69)	10 (3.27)	24 (8.42)	50 (12.41)	17 (3.21)	131 (5.81)
การอ่าน หนังสือ	21 (6.84)	12 (2.82)	12 (3.92)	6 (2.11)	5 (1.24)	22 (4.16)	78 (3.46)
นั่งเฉย ๆ	8 (2.61)	13 (3.05)	12 (3.92)	2 (0.70)	8 (1.99)	8 (1.51)	51 (2.26)
รวม	307 (100.00)	426 (100.00)	306 (100.00)	285 (100.00)	403 (100.00)	529 (100.00)	2,256 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 24 คน

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ โดยการหากิจกรรมบันเทิงทำ คิดเป็นร้อยละ 41.13 รองลงมา คือ ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา และการพักผ่อนนอนหลับ หรือ การสำเร็จความใคร่ คิดเป็นร้อยละ 24.20 และ 11.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาเรื่องเพศ และ ระดับชั้น
การศึกษา

ปัญหาเรื่อง เพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่เข้าใจการ เปลี่ยนแปลง ของร่างกาย	176 (68.22)	197 (55.81)	109 (50.23)	104 (45.61)	103 (32.29)	113 (34.98)	802 (47.23)
คุมอารมณ์ ทางเพศไม่อยู่	11 (4.26)	41 (11.61)	40 (18.43)	54 (23.68)	120 (37.62)	77 (23.84)	343 (20.20)
ปรับตัวต่อการ	44	69	49	44	58	74	338

เปลี่ยนแปลง ไม่ได้	(17.05)	(19.55)	(22.58)	(19.30)	(18.18)	(22.91)	(19.91)
มักเก็บกดใน เรื่องเพศ	27 (10.47)	46 (13.03)	17 (7.83)	25 (10.96)	36 (11.29)	55 (17.03)	206 (12.13)
อื่น ๆ	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.92)	1 (0.44)	2 (0.63)	4 (1.24)	9 (0.53)
รวม	258 (100.00)	353 (100.00)	217 (100.00)	228 (100.00)	319 (100.00)	323 (100.00)	1,698 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 582 คน

ปัญหาเรื่องเพศอื่นๆ ได้แก่ การไม่กล้าคบกับเพศตรงข้ามสนทนแบบคู่รัก จำนวน 1 คน ไม่ชอบคุยเรื่องเพศกับใคร
จำนวน 1 คน การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ จำนวน 1 คน ชอบเพศเดียวกัน จำนวน 5 คน และ หวาดระแวงผู้ชาย
โรคจิต จำนวน 1 คน

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องเพศด้านการไม่เข้าใจการ
เปลี่ยนแปลงของร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 47.23 รองลงมา คือ คุมอารมณ์ทางเพศไม่อยู่ และ
ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 20.20 และ 19.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องการมี
เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ ระดับชั้นการศึกษา

ความคิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่ควรทำ	264 (85.16)	291 (67.83)	192 (62.54)	122 (41.92)	105 (27.34)	272 (51.91)	1,246 (55.50)
ไม่ใช่เรื่อง เสียหาย	4 (1.29)	31 (7.23)	33 (10.75)	51 (17.53)	107 (27.86)	98 (18.70)	324 (14.43)
มีความเสี่ยง ต่อโรค	28 (9.03)	66 (15.38)	54 (17.59)	48 (16.49)	49 (12.76)	69 (13.17)	314 (13.99)

สามารถทำได้ ถ้ามีโอกาส	10 (3.23)	33 (7.69)	25 (8.14)	59 (20.27)	92 (23.96)	73 (13.93)	292 (13.01)
เป็นสิ่งที่ สวยงาม	4 (1.29)	8 (1.86)	3 (0.98)	11 (3.78)	31 (8.07)	12 (2.29)	69 (3.07)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	291 (100.00)	384 (100.00)	524 (100.00)	2,245 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 35 คน

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนว่าไม่ควรทำ คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมา คือ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย และมีความเสี่ยงต่อโรค คิดเป็นร้อยละ 14.43 และ 13.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ ที่ปลอดภัย และ ระดับชั้นการศึกษา

ความ คิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
จำเป็น	227 (73.23)	385 (89.74)	291 (94.79)	274 (93.52)	396 (96.59)	502 (94.54)	2,075 (91.01)
ไม่จำเป็น	83 (26.77)	44 (10.26)	16 (5.21)	19 (6.48)	14 (3.41)	29 (5.46)	205 (8.99)
รวม	310	429	307	293	410	531	2,280

	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเป็นสิ่งจำเป็น จำนวน 2,075 คน คิดเป็นร้อยละ 91.01 และเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเป็นสิ่งไม่จำเป็น จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 8.99

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นในการเลือกวิธีการป้องกันเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และ ระดับชั้นการศึกษา

วิธีการป้องกัน	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ใช้ถุงยางอนามัย	207 (91.19)	362 (94.03)	259 (89.00)	254 (92.70)	348 (87.88)	443 (88.25)	1,873 (90.27)
มีคู่นอนคนเดียว	11 (4.85)	13 (3.38)	24 (8.25)	17 (6.20)	34 (8.59)	48 (9.56)	147 (7.08)
เชื้ใจกัน	9 (3.96)	10 (2.60)	8 (2.75)	3 (1.09)	14 (3.54)	11 (2.19)	55 (2.65)
รวม	227 (100.00)	385 (100.00)	291 (100.00)	274 (100.00)	396 (100.00)	502 (100.00)	2,075 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 205 คน

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 90.27 รองลงมา คือ มีคู่นอนคนเดียว และ เชื้อใจกัน คิดเป็นร้อยละ 7.08 และ 2.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ความคิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ขึ้นอยู่กั้บ	242	346	259	239	331	448	1,865

ตนเอง	(80.67)	(80.65)	(84.92)	(82.99)	(81.93)	(84.69)	(82.71)
ขึ้นอยู่กับ สังคม	33 (11.00)	38 (8.86)	17 (5.57)	15 (5.21)	23 (5.69)	53 (10.02)	179 (7.94)
ขึ้นอยู่กับคูรัก	16 (5.33)	30 (6.99)	22 (7.21)	23 (7.99)	41 (10.15)	17 (3.21)	149 (6.61)
ขึ้นอยู่กับกลุ่ม เพื่อน	9 (3.00)	15 (3.50)	7 (2.30)	11 (3.82)	9 (2.23)	11 (2.08)	62 (2.75)
รวม	300	429	305	288	404	529	2,255
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 25 คน

จากตารางที่ 4.27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในการประเมินความรู้สึก ผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศว่าขึ้นอยู่กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 82.71 รองลงมา คือ ขึ้นอยู่กับสังคม และ ขึ้นอยู่กับคูรัก คิดเป็นร้อยละ 7.94 และ 6.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการล่องละเมิดทางเพศ กับเพศตรงข้าม จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ความคิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ไม่เคยอยู่ใน ความคิด	283 (93.40)	352 (83.22)	257 (83.99)	216 (75.26)	275 (68.92)	448 (86.65)	1,831 (81.92)
แสดง	20	71	49	71	124	69	404

ออกไป หากสบ โอกาส	(6.60)	(16.78)	(16.01)	(24.74)	(31.08)	(13.35)	(18.08)
รวม	303 (100.00)	423 (100.00)	306 (100.00)	287 (100.00)	399 (100.00)	517 (100.00)	2,235 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 45 คน

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า จะแสดงการล่องละเมิดทางเพศ กับเพศตรงข้าม หากสบโอกาส จำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 18.08 และไม่เคยอยู่ในความคิด จำนวน 1,831คน คิดเป็นร้อยละ 81.92

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในการมีคู่อภิเษกในวัยเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ประเภท ความ คิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
มีได้	70 (22.58)	350 (81.59)	272 (88.60)	277 (94.54)	396 (96.59)	510 (96.05)	1,875 (82.24)

ไม่ควรมี	240 (77.42)	79 (18.41)	35 (11.40)	16 (5.46)	14 (3.41)	21 (3.95)	405 (17.76)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การมีคูรักรในวัยเรียนสามารถทำได้จำนวน 1,875 คน คิดเป็นร้อยละ 82.24 และไม่ควรมีคูรักรในวัยเรียน จำนวน 405 คน คิดเป็นร้อยละ 17.76

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในเรื่องค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ความคิดเห็น	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
ยอมรับได้	151 (48.71)	282 (65.73)	239 (77.85)	237 (80.89)	340 (82.93)	429 (80.79)	1,678 (73.60)
ยอมรับไม่ได้	159 (51.29)	147 (34.27)	68 (22.15)	56 (19.11)	70 (17.07)	102 (19.21)	602 (26.40)
รวม	310 (100.00)	429 (100.00)	307 (100.00)	293 (100.00)	410 (100.00)	531 (100.00)	2,280 (100.00)

จากตารางที่ 4.30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเป็นสิ่งยอมรับได้ จำนวน 1,678 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 และยอมรับไม่ได้ จำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิต	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
มีเพศสัมพันธ์	9	35	22	51	84	47	248

	(18.75)	(23.81)	(24.72)	(50.00)	(66.14)	(35.34)	(38.39)
ชมเว็บการ์ตูน และภาพ - ยนตร์ลามก	19 (39.58)	54 (36.73)	33 (37.08)	20 (19.61)	16 (12.60)	41 (30.83)	183 (28.33)
โดน กอด หอมแก้ม จูบ	7 (14.58)	20 (13.61)	8 (8.99)	10 (9.80)	12 (9.45)	17 (12.78)	74 (11.46)
อยู่ใกล้กัน	0 (0.00)	3 (2.04)	7 (7.87)	8 (7.84)	2 (1.57)	6 (4.51)	26 (4.02)
คลิบวิดีโอ	1 (2.08)	18 (12.24)	0 (0.00)	2 (1.96)	0 (0.00)	4 (3.01)	25 (3.87)
สำเร็จความ ใครด้วย ตนเอง	1 (2.08)	9 (6.12)	5 (5.62)	0 (0.00)	3 (2.36)	2 (1.50)	20 (3.10)
มีคูรัก	1 (2.08)	3 (2.04)	0 (0.00)	2 (1.96)	2 (1.57)	5 (3.76)	13 (2.01)
เห็นเพื่อนมี เพศสัมพันธ์ กัน	0 (0.00)	1 (0.68)	4 (4.49)	1 (0.98)	4 (3.15)	3 (2.26)	13 (2.01)
เห็นคนกอด จูบ กัน	6 (12.50)	0 (0.00)	1 (1.12)	2 (1.96)	2 (1.57)	2 (1.50)	13 (2.01)
การมี ประจำเดือน	3 (6.25)	1 (0.68)	4 (4.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.26)	11 (1.70)
รักร่วมเพศ	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (3.37)	1 (0.98)	0 (0.00)	1 (0.75)	5 (0.77)

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา (ต่อ)

ประสบการณ์ เรื่องเพศที่น่า ตื่นเต้นในชีวิต	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	

ผื่นเปื่อยก	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.94)	0 (0.00)	1 (0.75)	4 (0.62)
ออรัลเซ็กส์ (oral sex)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.98)	1 (0.79)	1 (0.75)	3 (0.46)
โดนคนโรคจิต โชร้อวัยวะเพศ	0 (0.00)	2 (1.36)	0 (0.00)	1 (0.98)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.46)
ปลดกระดุม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.31)
ฟังเรื่อง เพศสัมพันธ์	1 (2.08)	1 (0.68)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.31)
โดนล่วงเกิน ครั้งแรก	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.79)	0 (0.00)	1 (0.15)
รวม	48 (100.00)	147 (100.00)	89 (100.00)	102 (100.00)	127 (100.00)	133 (100.00)	646 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 1,634 คน

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิต คือ การมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 38.39 รองลงมา คือ การดูเว็บการ์ตูน และภาพยนตร์ลามก และการโดน กอด หอมแก้ม จูบ คิดเป็นร้อยละ 28.33 และ 11.46 ตามลำดับ

จากข้อค้นพบจะเห็นได้ว่า ประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นอันดับหนึ่ง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 พบว่า การดูเว็บการ์ตูน และภาพยนตร์ลามก คิดเป็นร้อยละ 39.58 36.73 และ 37.08 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา บริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 พบว่าประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นอันดับหนึ่งคือ การมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.00, 66.14 และ 35.34 ตามลำดับ ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างแสวงหาความรู้เรื่องเพศ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

เว็บไซต์ที่แสวงหา ความรู้เรื่องเพศ	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	

www.google.co.th	93 (71.54)	105 (51.98)	53 (49.07)	36 (33.03)	41 (27.15)	84 (43.52)	412 (46.14)
www.sanook.com	2 (1.54)	14 (6.93)	9 (8.33)	6 (5.50)	8 (5.30)	14 (7.25)	53 (5.94)
www.sex.com	5 (3.85)	18 (8.91)	4 (3.70)	9 (8.26)	12 (7.95)	4 (2.07)	52 (5.82)
www.xxx.com	15 (11.54)	14 (6.93)	2 (1.85)	5 (4.59)	8 (5.30)	3 (1.55)	47 (5.26)
www.aabb.com	3 (2.31)	9 (4.46)	0 (0.00)	2 (1.83)	2 (1.32)	1 (0.52)	17 (1.90)
www.sexy.com	0 (0.00)	4 (1.98)	1 (0.93)	1 (0.92)	6 (3.97)	3 (1.55)	15 (1.68)
www.teenee.co.th	3 (2.31)	0 (0.00)	1 (0.93)	5 (4.59)	2 (1.32)	4 (2.07)	15 (1.68)
www.kapook.com	0 (0.00)	2 (0.99)	0 (0.00)	4 (3.67)	4 (2.65)	2 (1.04)	12 (1.34)
www.19.com	0 (0.00)	3 (1.49)	0 (0.00)	3 (2.75)	5 (3.31)	0 (0.00)	11 (1.23)
www.sexjapan.com	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.78)	3 (2.75)	3 (1.99)	1 (0.52)	10 (1.12)
www.tttonline.net	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	1 (0.92)	1 (0.66)	7 (3.63)	10 (1.12)

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างแสวงหาความรู้เรื่องเพศ จำแนกตาม
ระดับชั้นการศึกษา (ต่อ)

เว็บไซต์ที่แสวงหา	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	รวม

ความรู้เรื่องเพศ	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2	
www.333.com	0 (0.00)	2 (0.99)	0 (0.00)	5 (4.59)	1 (0.66)	1 (0.52)	9 (1.01)
www.jabchay.com	0 (0.00)	5 (2.48)	3 (2.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (0.90)
www.videoclip.com	0 (0.00)	7 (3.47)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.78)
www.xjapan.com	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.78)	1 (0.92)	2 (1.32)	1 (0.52)	7 (0.78)
เว็บไซต์อื่นๆ	9 (6.92)	19 (9.41)	28 (25.93)	28 (25.69)	56 (37.09)	68 (35.23)	208 (23.29)
รวม	130 (100.00)	202 (100.00)	108 (100.00)	109 (100.00)	151 (100.00)	193 (100.00)	893 (100.00)

หมายเหตุ : มีกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถาม จำนวน 1,387 คน

เว็บไซต์อื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบนอกเหนือจากที่กล่าวในตาราง 4.32 มีจำนวน 89 เว็บไซต์ ดังนี้

www.108.com(6),www.madoo.com(6),www.newsexy.com(6),www.spicyclub.com(6),www.thailandout.com(6),www.funny.com(6),www.newsex.com(6),www.nongsexy.com(5),www.thaisexstory.com(5),www.asclub.com(5), www.pooyingnak.com(5),www.qqbb.com(5),www.vjsexy.com(5),www.zeedpicpost.com(4),www.dekbaba.com(4),www.hunsa.com(4),www.Lookvcd.com(3),www.nusexy.com(3),www.postman.com(3),www.pramool.com(3),www.samoonpai.com(3),www.sextoon.com(3),www.thaitoon.com(3),www.asia4u.net(3),www.bantomdy.com(3),www.churakchurod.com(3),www.clinicrak.com(3),www.gooseed.com(2),www.hotmail.com(2),www.japan.com(2),www.japangirl.com(2),www.Japanx.com(2),www.ladytip.com(2),www.mthai.com(2),www.nisit.com(2),www.onnisit.com(2),www.sexcam.com(2),www.spricyclub.com(2),www.thaiteen.net(2), (2),www.wansexy.com(2),www.xtom.com(2),www.18asians.com(2),www.aromdee.com(2),www.asianjapan.com(2),www.boygirl.com(2),www.comtrog.com(2),www.funying.com(2),www.Japansex.com(2),www.japanwp.com(2),www.Jizzbom.com(2),www.jsex.com(2),www.JX.com(2),www.lamook.com(2),www.lesla.com(2),www.mm8.com(1),www.mmkao.com(1),www.naruto.com(1),www.ohnisit.com(1),www.ofo.com(1),www.pantip.com(1),www.plakdee.com(1),www.postjung.com(1),www.rotten.com(1),www.scip.com(1),www.sex16.com(1),www.sex300.com(1),www.sexdata.com(1),www.sexedu.com(1),www.sexmovie.com(1),www.sexonline.com(1),www.sexphoto.com(1),www.sextem.com(1),www.sexthai.com(1),

www.siamza.com(1),www.teenpath.net(1),www.thaiboy.com(1),www.thaicatenisit.tk(1),www.thaipost.c
o.th(1),www.thaivideoclip.com(1),www.thaiza.com(1),www.wanjai.com(1),www.worldsex.com(1),www.
x-man1.com(1),www.xmaster.com(1),www.xnxxx.com(1),www.xxx4u.com(1)
,www.xxxcartoonporn.com(1),www.yahoo.com(1),www.zaza.com(1),www.zuzaa.com(1)

วงเล็บหลังเว็บไซต์ หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้บริการเว็บไซต์

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการแสวงหาความรู้เรื่องเพศจาก
เว็บไซต์ www.google.co.th คิดเป็นร้อยละ 46.14 รองลงมา คือ www.sanook.com และ
www.sex.com คิดเป็นร้อยละ 5.94 และ 5.82 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มเยาวชน

ในส่วนนี้จะแสดงผลของการศึกษาระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยใช้ค่าฐานนิยม² ซึ่งจะมึระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามระดับชั้นการศึกษา ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ค่าฐานนิยม (ระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศ)	ระดับชั้นการศึกษา					
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ด้านความรู้เชิงจริยธรรม	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)

จากตารางที่ 4.33 พบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้าน**ความรู้เชิงจริยธรรม** และ **ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม**ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศ**ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก สำหรับการรับรู้จริยธรรมทางเพศ**ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม** มีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นที่มีระดับการรับรู้ปานกลาง ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก

² เนื่องจากมาตรวัดข้อมูลอยู่ในระดับมาตรวัดจัดอันดับ (Ordinal Scale) การใช้ฐานนิยมจึงเหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 4.34 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้
เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ค่าฐานนิยม (ระดับการรับรู้ด้านความรู้ เชิงจริยธรรม)	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ทางเพศของเยาวชน	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้อง กับบรรทัดฐานของสังคมไทย	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การจัดการอารมณ์ทางเพศ อย่างเหมาะสม	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)

จากตารางที่ 4.34 พบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมในเรื่อง พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ การจัดการ อารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม ระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก

ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่องค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐาน ของสังคมไทย ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อ ข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้น ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก

ตารางที่ 4.35 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ค่าฐานนิยม (ระดับการรับรู้ด้านทัศนคติ เชิงจริยธรรม)	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ทางเพศของเยาวชน	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้อง กับบรรทัดฐานของสังคมไทย	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การจัดการอารมณ์ทางเพศ อย่างเหมาะสม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)

จากตารางที่ 4.35 พบว่าการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมในเรื่องค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก

ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก

ตารางที่ 4.36 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านเหตุผล เชิง
จริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ค่าฐานนิยม (ระดับการรับรู้ด้านเหตุผล เชิงจริยธรรม)	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ด้านพฤติกรรมแสดงออก ทางเพศของเยาวชน	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)
ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้อง กับบรรทัดฐานของสังคมไทย	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)
การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)
การจัดการอารมณ์ทางเพศ อย่างเหมาะสม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)

จากตารางที่ 4.36 พบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมในเรื่อง
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับ
การรับรู้มาก

ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง **พฤติกรรมแสดงออกทางเพศของเยาวชน**
ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย **การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ**

และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้ปานกลาง

ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใน มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก

ตารางที่ 4.37 ค่าฐานนิยมและระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ค่าฐานนิยม (ระดับการรับรู้ด้านพฤติกรรม เชิงจริยธรรม)	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
	ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
พฤติกรรมแสดงออก ทางเพศของเยาวชน	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)
ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้อง กับบรรทัดฐานของสังคมไทย	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
การจัดการอารมณ์ทางเพศ อย่างเหมาะสม	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)
การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)	3 (มาก)
ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	2 (ปานกลาง)	3 (มาก)

จากตารางที่ 4.37 พบว่าการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในเรื่องการมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก

การรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง **การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม** ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้ปานกลาง

การรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง **พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน และทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ** ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก

การรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง **ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม** ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก

ส่วนการรับรู้จริยธรรมทางเพศในเรื่อง **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน** ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับการรับรู้มาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ เยาวชน

ในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ซึ่งปัจจัยที่ต้องการทดสอบว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่ ได้แก่ ระดับชั้นการศึกษา โดยใช้การทดสอบแบบเอฟ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งได้ผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้เชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ระดับชั้น การศึกษา	ป.6	81.38	13.15	28.42	0.00
	ม.3	88.21	9.90		
	ม.5	88.62	8.69		
	ปวช.ปี 2	84.70	10.53		
	ปวส.ปี 1	83.91	9.57		
	ป.ตรี ปี 2	87.62	9.07		

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด จะได้ผลดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม
ของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้น การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
		ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ป.6	81.38	-	-	-	-	-	-
ม.3	88.21	6.83*	-	-	-	-	-
ม.5	88.62	7.23*	0.40	-	-	-	-
ปวช.ปี 2	84.70	3.32*	3.51*	3.92*	-	-	-
ปวส.ปี 1	83.91	2.52*	4.30*	4.71*	0.79	-	-
ป.ตรี ปี 2	87.62	6.24*	0.59	0.99	2.92*	3.71*	-

หมายเหตุ : ค่าในตาราง คือ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช. ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจาก ปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ระดับชั้น การศึกษา	ป. 6	76.97	11.54	41.24	0.00
	ม. 3	84.06	8.05		
	ม. 5	84.34	7.80		
	ปวช.ปี 2	83.11	8.72		
	ปวส.ปี 1	84.10	8.28		
	ป.ตรี ปี 2	85.26	7.67		

จากตารางที่ 4.40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด จะได้ผลดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติ เชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้น การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
		ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ป.6	76.97	-	-	-	-	-	-
ม.3	84.06	7.09*	-	-	-	-	-

ม.5	84.34	7.37*	0.28	-	-	-	-
ปวช.ปี 2	83.11	6.14*	0.94	1.22	-	-	-
ปวส.ปี 1	84.10	7.13*	0.04	0.24	0.98	-	-
ป.ตรี ปี 2	85.26	8.29*	1.21*	0.93	2.15*	1.16*	-

หมายเหตุ : ค่าในตาราง คือ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจาก ปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 มีการรับรู้ จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมรองลงมา และ**กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้าน
เหตุผลเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ระดับชั้น การศึกษา	ป. 6	72.75	11.18	22.89	0.00
	ม. 3	78.31	8.18		
	ม. 5	78.10	6.95		
	ปวช.ปี 2	76.92	7.67		
	ปวส.ปี 1	77.58	8.47		
	ป.ตรี ปี 2	78.44	7.07		

จากตารางที่ 4.42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด จะได้ผลดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผล
จริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้น การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นการศึกษา					
		ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ป.6	72.75	-	-	-	-	-	-
ม.3	78.31	5.56*	-	-	-	-	-
ม.5	78.10	5.34*	0.22	-	-	-	-
ปวช.ปี 2	76.92	4.17*	1.39*	1.17	-	-	-
ปวส.ปี 1	77.58	4.82*	0.74	0.52	0.65	-	-
ป.ตรี ปี 2	78.44	5.69*	0.13	0.35	1.52*	0.87	-

หมายเหตุ : ค่าในตาราง คือ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช. ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจาก ปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ระดับชั้น การศึกษา	ป. 6	74.99	12.41	46.57	0.00
	ม. 3	83.99	9.28		
	ม. 5	84.36	8.23		
	ปวช.ปี 2	81.87	9.46		
	ปวส.ปี 1	82.31	9.14		
	ป.ตรี ปี 2	84.12	8.56		

จากตารางที่ 4.44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด จะได้ผลดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง					
		ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ป.6	74.99	-	-	-	-	-	-
ม.3	83.99	9.00*	-	-	-	-	-
ม.5	84.36	9.37*	0.37	-	-	-	-
ปวช.ปี 2	81.87	6.89*	2.11*	2.48*	-	-	-
ปวส.ปี 1	82.31	7.32*	1.68*	2.05*	0.43	-	-
ป.ตรี ปี 2	84.12	9.14*	0.13	0.24	2.25*	1.82*	-

หมายเหตุ : ค่าในตาราง คือ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช. ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจาก ปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศรวมทุกด้าน ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ระดับชั้น การศึกษา	ป. 6	306.09	43.46	43.55	0.00
	ม. 3	334.57	30.23		
	ม. 5	335.41	26.49		
	ปวช.ปี 2	326.61	31.82		
	ปวส.ปี 1	327.89	30.38		
	ป.ตรี ปี 2	335.45	26.02		

จากตารางที่ 4.46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้
จริยธรรมทางเพศโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
จะได้ผลดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศรวมทุกด้านของ
กลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้น การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นการศึกษา					
		ป.6	ม.3	ม.5	ปวช.ปี 2	ปวส.ปี 1	ป.ตรี ปี 2
ป.6	306.09	-	-	-	-	-	-
ม.3	334.57	28.48*	-	-	-	-	-
ม.5	335.41	29.31*	0.84	-	-	-	-
ปวช.ปี 2	326.61	20.52*	7.96*	8.80*	-	-	-
ปวส.ปี 1	327.89	21.80*	6.68*	7.52*	1.28	-	-
ป.ตรี ปี 2	335.45	29.36*	0.88	0.04	8.84*	7.56*	-

หมายเหตุ : ค่าในตาราง คือ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีปี 2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2 แต่ไม่แตกต่างจาก ปวส.ปี 1

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ **กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และปริญญาตรี ปี 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.48 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

และการรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยเพศ

การรับรู้จริยธรรมทางเพศ	ปัจจัย		ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P-value
ด้านความรู้เชิงจริยธรรม	เพศ	ชาย	82.54	10.58	15.30	0.00

		หญิง	88.96	9.26		
ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม	เพศ	ชาย	81.42	9.52	9.36	0.00
		หญิง	84.93	8.17		
ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม	เพศ	ชาย	76.54	8.87	3.71	0.00
		หญิง	77.86	8.03		
ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	เพศ	ชาย	80.54	10.25	7.82	0.00
		หญิง	83.78	9.42		
การรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวม	เพศ	ชาย	321.04	34.25	10.71	0.00
		หญิง	335.52	29.67		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และการรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศมากกว่าเพศชาย

ส่วนที่ 4 การทดสอบปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน

ในส่วนนี้จะเป็นการทดสอบปัจจัย ได้แก่ ประเภทของสื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้เรื่องเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ประเภทที่พักอาศัย ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาว่ามีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม หรือไม่ โดยใช้การทดสอบแบบไคสแควร์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งได้ผล การทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทสื่อที่ เยาวชนรับรู้ เรื่องเพศ	โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	11 (2.53)	120 (27.65)	303 (69.82)	47.42	0.00
	วีซีดี/ดีวีดี/ภาพยนตร์	13 (1.88)	268 (38.73)	411 (59.39)		
	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ	8 (1.76)	170 (37.36)	277 (60.88)		
	หนังสือเรียน	13 (3.30)	87 (22.08)	294 (74.62)		
	ทราบเอง	5 (1.92)	104 (40.00)	151 (58.08)		
สถานภาพ สมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	36 (2.21)	559 (34.27)	1,036 (63.52)	2.12	0.35
	อื่นๆ *	18 (2.77)	204 (31.43)	427 (65.79)		

หมายเหตุ : * สถานภาพสมรสของบิดามารดา อื่นๆ ได้แก่ หม้าย (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) อยู่คนละสถานที่ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ หย่าร้าง / แยกกันอยู่

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ
กลุ่มตัวอย่าง ด้านความรู้เชิงจริยธรรม (ต่อ)

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทที่พัก อาศัย	บ้าน**	43 (2.83)	514 (33.88)	960 (63.28)	4.95	0.08
	หอพัก	11 (1.44)	249 (32.63)	503 (65.92)		
ความถี่ในการ	ไม่เคยเข้าร่วม หรือ	18	220	350	13.35	0.04

เข้าร่วม กิจกรรมทาง ศาสนา	นาน ๆ ครั้ง	(3.06)	(37.41)	(59.52)		
	1 – 2 ครั้ง ต่อเดือน	8 (3.08)	95 (36.54)	157 (60.38)		
	ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ต่อเดือน	8 (2.57)	101 (32.48)	202 (64.95)		
	ตามเทศกาล / วัน สำคัญทางศาสนา	20 (1.78)	347 (30.95)	754 (67.26)		

หมายเหตุ : ** บ้าน หมายถึง บ้านของตนเอง บ้านพักสวัสดิการ และ บ้านพักของญาติพี่น้อง

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ปัจจัย ประเภทสื่อที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้เรื่องเพศ และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านความรู้เชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสถานภาพสมรสของบิดามารดา และ ประเภท ที่พักอาศัย ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ตารางที่ 4.50 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทสื่อที่ เยาวชนรับรู้ เรื่องเพศ	โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	13 (3.00)	130 (29.95)	291 (67.05)	37.41	0.00
	วีซีดี/ดีวีดี/ภาพยนตร์	13 (1.88)	277 (40.03)	402 (58.09)		

	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ	14 (3.08)	162 (35.60)	279 (61.32)		
	หนังสือเรียน	13 (3.30)	96 (24.37)	285 (72.34)		
	ทราบเอง	7 (2.69)	106 (40.77)	147 (56.54)		
สถานภาพ สมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	41 (2.51)	575 (35.25)	1,015 (62.23)	2.41	0.30
	อื่นๆ *	22 (3.39)	212 (32.67)	415 (63.94)		
ประเภทที่พัก อาศัย	บ้าน**	50 (3.30)	549 (36.19)	918 (60.51)	11.85	0.00
	หอพัก	13 (1.70)	238 (31.19)	512 (67.10)		

หมายเหตุ : * สถานภาพสมรสของบิดามารดา อื่นๆ ได้แก่ หม้าย (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) อยู่คนละสถานที่ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ หย่าร้าง / แยกกันอยู่

** บ้าน หมายถึง บ้านของตนเอง บ้านพักสวัสดิการ และ บ้านพักของญาติพี่น้อง

ตารางที่ 4.50 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่างๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศ
ของกลุ่มตัวอย่าง ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม (ต่อ)

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ความถี่ในการ เข้าร่วม กิจกรรมทาง	ไม่เคยเข้าร่วม หรือ นาน ๆ ครั้ง	13 (2.21)	230 (39.12)	345 (58.67)	23.03	0.00
	1 – 2 ครั้ง ต่อเดือน	12	102	146		

ศาสนา		(4.62)	(39.23)	(56.15)		
	ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป	12	111	188		
	ต่อเดือน	(3.86)	(35.69)	(60.45)		
	ตามเทศกาล / วันสำคัญทางศาสนา	26	344	751		
		(2.32)	(30.69)	(66.99)		

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ปัจจัย ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสถานภาพสมรสของบิดามารดา ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ตารางที่ 4.51 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทสื่อที่	โทรทัศน์	25	196	213	53.14	0.00

เยาวชนรับรู้ เรื่องเพศ	หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	(5.76)	(45.16)	(49.08)		
	วีซีดี/ดีวีดี/ภาพยนตร์	20 (2.89)	367 (53.03)	305 (44.08)		
	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ	22 (4.84)	230 (50.55)	203 (44.62)		
	หนังสือเรียน	17 (4.31)	135 (34.26)	242 (61.42)		
	ทราบเอง	8 (3.08)	148 (56.92)	104 (40.00)		
สถานภาพ สมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	58 (3.56)	794 (48.68)	779 (47.76)	6.34	0.04
	อื่นๆ *	38 (5.86)	301 (46.38)	310 (47.77)		
ประเภทที่พัก อาศัย	บ้าน**	77 (5.08)	743 (48.98)	697 (45.95)	12.05	0.00
	หอพัก	19 (2.49)	352 (46.13)	392 (51.38)		

หมายเหตุ : * สถานภาพสมรสของบิดามารดา อื่นๆ ได้แก่ หย่าร้าง (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) อยู่คนละสถานที่ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ หย่าร้าง / แยกกันอยู่

** บ้าน หมายถึง บ้านของตนเอง บ้านพักสวัสดิการ และบ้านพักของญาติพี่น้อง

ตารางที่ 4.51 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ
กลุ่มตัวอย่าง ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับการรับรู้	χ^2	P-value

		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ความถี่ในการ เข้าร่วม กิจกรรมทาง ศาสนา	ไม่เคยเข้าร่วม หรือ นาน ๆ ครั้ง	23 (3.91)	305 (51.87)	260 (44.22)	16.01	0.01
	1 – 2 ครั้ง ต่อเดือน	14 (5.38)	140 (53.85)	106 (40.77)		
	ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ต่อเดือน	18 (5.79)	136 (43.73)	157 (50.48)		
	ตามเทศกาล / วัน สำคัญทางศาสนา	41 (3.66)	514 (45.85)	566 (50.49)		

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ทุกปัจจัย ได้แก่ ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทสื่อที่ เยาวชนรับรู้ เรื่องเพศ	โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	17 (3.92)	176 (40.55)	241 (55.53)	50.30	0.00
	วีซีดี/ดีวีดี /ภาพยนตร์	14 (2.02)	317 (45.81)	361 (52.17)		
	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ	13 (2.86)	203 (44.62)	239 (52.53)		
	หนังสือเรียน	20 (5.08)	103 (26.14)	271 (68.78)		
	ทราบเอง	8 (3.08)	115 (44.23)	137 (52.69)		
สถานภาพ สมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	52 (3.19)	667 (40.90)	912 (55.92)	0.37	0.83
	อื่นๆ *	24 (3.70)	264 (40.68)	361 (55.62)		
ประเภทที่พัก อาศัย	บ้าน**	54 (3.56)	635 (41.86)	828 (54.58)	3.14	0.21
	หอพัก	22 (2.88)	296 (38.79)	445 (58.32)		

หมายเหตุ : * สถานภาพสมรสของบิดามารดา อื่น ๆ ได้แก่ หม้าย (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) อยู่คนละสถานที่ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ หย่าร้าง / แยกกันอยู่

** บ้าน หมายถึง บ้านของตนเอง บ้านพักสวัสดิการ และบ้านพักของญาติพี่น้อง

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม (ต่อ)

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา	ไม่เคยเข้าร่วม หรือนาน ๆ ครั้ง	19 (3.23)	265 (45.07)	304 (51.70)	18.05	0.00
	1 – 2 ครั้ง ต่อเดือน	12 (4.62)	119 (45.77)	129 (49.62)		
	ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ต่อเดือน	14 (4.50)	128 (41.16)	169 (54.34)		
	ตามเทศกาล / วันสำคัญทางศาสนา	31 (2.77)	419 (37.38)	671 (59.86)		

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ปัจจัย ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสถานภาพสมรสของบิดามารดา และ ประเภทที่พักอาศัย ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ตารางที่ 4.53 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ประเภทสื่อที่ เยาวชนรับรู้ เรื่องเพศ	โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	12 (2.76)	157 (36.18)	265 (61.06)	44.12	0.00
	วีซีดี/ดีวีดี /ภาพยนตร์	7 (1.01)	305 (44.08)	380 (54.91)		
	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ	11 (2.42)	185 (40.66)	259 (56.92)		
	หนังสือเรียน	14 (3.55)	107 (27.16)	273 (69.29)		
	ทราบเอง	4 (1.54)	120 (46.15)	136 (52.31)		
สถานภาพ สมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	32 (1.96)	642 (39.36)	957 (58.68)	2.76	0.25
	อื่นๆ *	20 (3.08)	247 (38.06)	382 (58.86)		
ประเภทที่พัก อาศัย	บ้าน**	41 (2.70)	611 (40.28)	865 (57.02)	7.71	0.02
	หอพัก	11 (1.44)	278 (36.44)	474 (62.12)		

หมายเหตุ : * สถานภาพสมรสของบิดามารดา อื่น ๆ ได้แก่ หม้าย (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต) อยู่คนละสถานที่ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ หย่าร้าง / แยกกันอยู่

** บ้าน หมายถึง บ้านของตนเอง บ้านพักสวัสดิการ และ บ้านพักของญาติพี่น้อง

ตารางที่ 4.53 จำนวนและร้อยละของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ปัจจัย		ระดับการรับรู้			χ^2	P-value
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา	ไม่เคยเข้าร่วม หรือนาน ๆ ครั้ง	12 (2.04)	260 (44.22)	316 (53.74)	23.54	0.00
	1 – 2 ครั้ง ต่อเดือน	8 (3.08)	117 (45.00)	135 (51.92)		
	ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ต่อเดือน	12 (3.86)	114 (36.66)	185 (59.49)		
	ตามเทศกาล / วันสำคัญทางศาสนา	20 (1.78)	398 (35.50)	703 (62.71)		

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ปัจจัย ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสถานภาพสมรสของบิดามารดา ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 กลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำแนกในแต่ละกลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.6)
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงชั้นที่ 3 (ระดับชั้น ม. 3)
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงชั้นที่ 4 (ระดับชั้น ม. 5)
4. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (ระดับชั้น ปวช.ปี2)
5. นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ระดับชั้น ปวส.ปี 1)
6. นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศในแต่ละระดับช่วงอายุมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะได้นำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษาในงานวิจัยเชิงคุณภาพ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)

ภาพประกอบ ที่ 5.1 ตัวอย่าง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดอยู่ในช่วงวัยที่เรียกว่า วัยเด็กตอนปลาย (late childhood) เป็นช่วงรอยต่อที่เด็กจะก้าวเข้าสู่พัฒนาการวัยรุ่นตอนต้น (early adolescents) ช่วงวัยนี้จะเริ่มมีการส่งสัญญาณของการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจหลายลักษณะ แต่ยังไม่เด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบกับพัฒนาการของช่วงวัยต่อไป ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้นักวิจัยได้มีความเข้าใจทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของช่วงวัยนี้ส่วนใหญ่ และได้สรุปออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ

นักเรียนส่วนใหญ่ได้บอกเล่าถึงความคิด ความเข้าใจที่เกี่ยวกับเรื่องเพศในมุมมองของตนตามประสบการณ์ดังต่อไปนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ในทัศนะที่น้องอยู่ ป.6 เนี่ย มองเรื่องเพศหรือเรื่อง sex เป็นอย่างไรบ้าง..ในความคิดของเรา..

อัน : เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติครับ...ที่ทุกคนต้องมีกันอยู่แล้ว..เป็นธรรมดา ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : คนอื่นว่าไงมั่ง ผู้หญิงมองเรื่องเพศเป็นไงมั่ง...

ไก่อ : ก็..ธรรมดา...

ผู้สัมภาษณ์ : ธรรมดาหรืงไก่อ...ว่าไก่อเราเป็นเด็กผู้ชายเรามองเรื่องเพศเป็นไงมั่ง

ไก่อ : ก็..มันก็ต้องเกิด..ก็ต้องเกิด..คนเราเกิดมา..ก็ต้องมี... ”

สอดคล้องกับความคิดของนักเรียนคนหนึ่งที่กำลังกล่าวว่า

“ เป็นเรื่องที่เจริญเติบโตไปตามธรรมชาติครับ ”

นับตั้งแต่ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

แปลงของสังคมในหลายลักษณะ ดังเช่น วิธีการดำเนินชีวิต กระบวนการเรียนรู้ของสมาชิกในสังคมทุกระดับชั้น และทุกช่วงวัยก่อให้เกิดทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศเปลี่ยนแปลงไปซึ่งดูเสมือนว่า จะเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น ดังที่อาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันอาจารย์คิดว่า..เด็กและเยาวชนมีมุมมองอย่างไรทางเรื่องเพศครับ

อาจารย์ : รู้สึกเค้าจะถือเป็นเรื่องธรรมดาเพราะเค้าจะรู้มากกว่าสมัยที่เราเป็นนักเรียน แล้วเวลาเราสอนเรื่องเพศศึกษา เค้าจะรู้มาก เค้าจะหัวเราะคิกคัก เค้าถือว่าเค้ารู้แล้ว คือ..การที่เค้ารู้เค้าจะรู้มากจากสื่อ..เค้าดู จากวิดีโอ ดูจากหนังที่บ้าน เค้าไม่ได้ดูที่โรงเรียน เพราะว่าที่โรงเรียนเรา ไม่กล้านำสื่ออย่างนี้มาเสนอ คือ เด็กกำลังเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เรายังจะ สอน คือ..มันไม่ใช่เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยตรง มันเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับร่างกายของเรา แล้วมันก็มีระบบอวัยวะภายนอก ซึ่งเมื่อก่อนจะมีแค่ภายนอก แต่เดี๋ยวนี้ ป.6 ก็จะมีเรียนอวัยวะภายใน”

ในช่วงวัยนี้เป็นวัยที่จะก้าวย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทางด้านร่างกายบางอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนผู้ชายเริ่มเปลี่ยนแปลงหรือยัง

ไอค์ : มีเสียงห้าวครับ กล้ามใหญ่ขึ้น เสียงแตกเป็นหนุ่ม..

ผู้สัมภาษณ์ : นานหรือยังที่เสียงแตก

ไอค์ : ปีที่แล้วครับ

ผู้สัมภาษณ์ : มันเป็นอย่างไ

ไอค์ : เจ็บคอครับ แล้วร่างกายมันสูงขึ้นยังไม่รู้ครับ น้ำหนักผมก็ขึ้นด้วย นะครับ กินข้าวเป็นกะละมัง (หัวเราะ)”

ความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศเพื่อแสวงหาซึ่งความรู้ความเข้าใจ ยังคงได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นตามลำดับในช่วงนี้ และมองเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงที่เริ่มจะเกิดขึ้นเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ เป็นสิ่งที่ปกปิดไม่กล้าที่จะเปิดเผย และแปรเปลี่ยนความรู้สึกให้เป็นเรื่องตลกขบขัน บันเทิงสำหรับเด็กวัยนี้ ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เหมียวแล้วแต่ไซ้มัย..เรื่องเพศแต่ละวันเป็นไงมั่ง..

เต้ : เรื่องนี้..วันที่เราเจ..ก็ไม่คิดครับ..แต่วันที่ข้าฯ..นะครับ..มันจะ

อันตราย..

น้อย : พวกผู้หญิงนั่งสูมหัวกัน..นินทา กันคะ.. เรื่องว่า..มีประจำเดือนหรือยัง..

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..จะคุยกันเองในหมู่สาว ๆ..วัยเดียวกันแล้วเล่าแลกเปลี่ยนกัน
ใช้มั้ย..

เต้ : แล้วผู้ชายนี้...มีขนหรือยังวะ..เอ๊ะ..เค้าถามกันครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..ผู้ชายก็จะ..ถามกัน..มีขนรักแร้ขนที่อวัยวะเพศหรือยัง
เสียงแตกหรือยัง แล้วกล้าบอกความจริงกันมั้ย..

เต้ : ไม่..(หัวเราะ) ไม่กล้าครับ แล้วบางคนเค้าเห็น..สมมติเส้นผมตก..

เค้าว่า..อู๊..เส้น..เส้น..อะไรครับ..(หัวเราะ) เส้นอะไร..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามองเป็นเรื่องขำ ๆ หรือว่าอยากรู้ อยากเห็น..

เต้ : อยากรู้ อยากเห็นครับ..เส้นอะไรครับ..(หัวเราะ) ”

ในขณะที่เดียวกัน ความคิดความรู้สึกที่จะก้าวพัฒนาไปสู่อีกวัยกลับคิดว่า ตนไม่ต้องการ
ที่จะไปสู่จุดนั้น ถึงแม้ว่า เรื่องเพศต้องมีกลไกทางธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้
ดังสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความคิดของนักเรียนที่กล่าวว่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เราอยู่ ป.6 อายุ 11-12 คิดว่าตัวเองเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้วยัง..

บอ : ยังครับ...ยังไม่เป็นครับ...

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมล่ะ

แก่น : เพราะว่า เด็กอยู่ครับ...

เอ : เด็กอยู่ครับ...

เก้ : ไม่อยากเป็นคะ..

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมล่ะ

พง : อยากเป็นเด็ก..

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ..คนอื่นล่ะ...

ป้อ : อยากเป็นเด็ก..เพราะว่า..มีเรื่องสนุกเยอะ ๆ ครับ ”

เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กวัยนี้อาจยังมีความสับสนจากความรู้ความเข้าใจถึงกำเนิดของ
มนุษย์ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ดังนี้

“ การรับรู้เท่าที่ครูสอนป.6 นี้....เด็กผู้ชายนะฮะ..บางคนยังเป็นเด็กอยู่ บางคนยังเป็น
เด็ก..แต่ผู้หญิงบางคนก็เป็นสาวแล้ว ความรู้สึกเป็นสาวมีแล้ว ชอบมองห้องอื่นล่ะ
หยิ่งงั้นฮะ.. แต่เด็กผู้ชายยังไม่เท่าไร..ยังเล่นเป็นเด็กอยู่นะฮะ..วัยเค้ายังไม่เท่าไร..
แต่พอขึ้นไป..ชั้นสูงขึ้น..จะเพิ่มขึ้น..เด็กผู้หญิงก็เชิ้ออยู่ แต่เด็กผู้ชายยังง ๆ อยู่

แกเคยถาม แล้วผมมาจากไหนอะ หยั่งจี้..เค้าไม่รู้เลยนะ มาจากไหน..เออ.. เรายัง
ต้องมาคุยเรื่องทำความขึ้นมาคุยเรื่อง..สรีระใหม่ ว่าอะไรยังงั้นะ ผมมาจากไหน..
ผมออกที่ไหนมา..เด็กผู้ชายมันยังไม่รู้เลย.. เพราะพ่อแม่บางคนก็ไม่มีเวลามาคุย
ประเภทนี้กับลูกเลย”

มิตรภาพระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายมักจะมีความสัมพันธ์กันแบบเพื่อน หรือ เพื่อนร่วม
วัย (peer group) ดังนั้น พฤติกรรมการแสดงออก จึงมุ่งไปที่กิจกรรมการเล่น และปฏิสัมพันธ์
ทางสังคมในลักษณะอื่นมากกว่า ดังข้อมูลจากบทสนทนา

“ผู้สัมภาษณ์ : ในภาพรวมเรามองว่า..ยังปกติอยู่หรือ ลองอธิบายขยายคำว่า ปกติ
นิด : (หัวเราะ) คือ..เพื่อนในห้องทุกคนเนี่ยครับ..เค้าไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่อง
การมีเพศสัมพันธ์ครับ แล้วก็ เวลา..เพื่อนทุกคนเนี่ยเค้ารักกันดีครับ
ไม่ไปยุ่งเรื่องเพศสัมพันธ์ เพราะว่าถ้าเพื่อนคนนึงเค้าไปมีเพศ
สัมพันธ์เราทุกคนเค้าจะยอมรับได้ไม่ได้ไม่รู้ครับ..เรื่องนี้เป็นเรื่อง
ปกตินะ ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แต่เราไม่ได้ก้าวไปถึงตรงนั้น..การแสดงออกของพวกเขาเราเป็นยังงั้นบ้าง

อ้อด : ธรรมดาครับ มีความ สนุกเฮฮา

นิด : ก็ผู้หญิงกับผู้ชายในห้องก็อยู่กันแบบเพื่อนเล่น เล่นกันแบบเพื่อน
ทุกอย่างเลยคะ ไม่ได้ถือตัวถืออะไร เล่นได้หมดคะในห้อง ค่ะ....”

เนื่องจากวัยเด็กช่วงวัยนี้ ประสิทธิภาพการทำงานของกล้ามเนื้อต่างๆได้รับการพัฒนาขึ้น
มาตามลำดับได้ดี ดังเช่น เด็กหญิงสามารถใช้กล้ามเนื้อมือได้ดีกว่าเด็กชาย ทำให้สามารถได้รับ
การฝึกให้ทำกิจกรรมในด้านหัตถกรรมงานฝีมือต่างๆจากสถานศึกษา ในทางตรงข้าม เด็กชายมี
ความสามารถของการใช้กล้ามเนื้อทั้งหมดได้ดีกว่าเด็กหญิง อาทิ การขว้างลูกบอล การวิ่ง การเตะ
ฟุตบอล ฯลฯ ดังที่อาจารย์ประจำชั้น ได้แสดงทัศนะของเด็กในวัยนี้ดังนี้

“อาจารย์ : พฤติกรรมเป็นเด็ก..ถ้ามองโดยรวมเด็กที่นี้ยังเล่นเหมือนเด็ก ๆ
เรื่องของเพศตรงนี้ไม่มี..เนื่องจากว่า โรงเรียนมีกิจกรรมมาก กิจกรรม
ทุกอย่าง ยกตัวอย่าง..กิจกรรมส่งเสริมประเพณีี่เป็ง..ทุกคนมีส่วนร่วม
ผลิตกระทง ทำกระทง..วาดภาพ..พูด.. แยกกัน ไป แล้วแต่ใครมีความรู้
ความสามารถ เด็กทุกคน มันจะมีงานให้ เด็ก ถ้ามีงานตรงนี้ให้เด็ก
เฉพาะ ตรงกรอบที่ต้องรับผิดชอบ.. สิ่งเหล่านี้ จะไม่ค่อยมีปรากฏ
เป็นแฟนกัน ตามกัน ด้วยกัน ไม่มี..จับเป็นคู่ๆนี้นะ.. ชายนี้จะไปสนใจ
เรื่องเล่นเกมส์ ร้านเกมส์เป็น หลัก.. หญิงนี้ โรงเรียนเนื่องจากว่าเราจะ

ส่งเสริมเรื่องของศิลปวัฒนธรรม ตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียน คือเด็กจะไปฟ้อนรำ ศิลปะ มุ่งลดเบี่ยงเบนความสนใจตรงนี้ได้เยอะ แล้วเด็กเรามีชื่อเสียงนะ วาดภาพ..เราระดับประเทศนะ..โรงเรียนนี้นะ..จ้างครูศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ ฟ้อน..ทั้งระบบนะ ผู้ชายก็ฟ้อนผู้หญิงก็ฟ้อน..คือ..ร่วมกิจกรรม เต็มที่นี้ ก็ฟง กีฬา..เราไปส่งแข่งระดับจังหวัด..ชนะงานชุมชนไป ด้วยกัน ทั้งหมด....คือ..สิ่งที่อยู่ในโรงเรียนค่อนข้างจะมองได้ชัดว่า..ไม่ค่อยเห็น ๆ ชัดเจนเท่าไร แต่ว่าถ้าพูดถึง..เรื่องของเพศ โดยตรง เด็ก เค้าก็ชอบ นะ เพราะเป็นวัยที่ เค้ากำลังมีความเปลี่ยนแปลง เปลี่ยน แปลงแต่ไม่เห็นชัด เจนในเรื่องของการจับคู่กันเป็นคู่ๆ ตรงนี้ไม่มี..... ชัด ชัด..

ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้คือยังอยู่ในกรอบนะคะ

อาจารย์ : ยังอยู่ในกรอบ..แต่เราก็ไม่ได้อะไรเด็กนะ เพราะว่า นึกว่ามันอาจจะ เป็นผลจากที่เราได้ให้สาระความรู้เบื้องต้น แต่ระดับสูงกว่านี้ มีนะ..ระดับมัธยมศึกษา อันนั้นเป็นอีกวัยหนึ่ง เฉพาะกลุ่ม ป. 6 ยังหน้าตาสดใสอยู่ (หัวเราะ) "

อาจารย์ประจำชั้นอีกราย ได้บอกเล่าความคิดเห็นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในเรื่องของการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้ามล่ะครับ

อาจารย์ : ตอนนี้เท่าที่ดูเด็กเค้าก็ยังไม่ประสีประสา เค้าก็ยังไม่เล่นกันอยู่ เล่นกันแบบเด็ก ๆ มันไม่มีพฤติกรรมที่ว่าเป็นแฟนหรืออะไร "

สอดคล้องกับความคิดของอาจารย์ท่านหนึ่งที่บอกเล่าถึงประสบการณ์การสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

“ ค่อยอยู่ในกรอบอยู่ รับรองได้เลยว่า ปีนี้เด็ก 46 คน ยังไม่มีใครเสียจะคะแต่ถ้าดูตามประสาเค้านะ (หัวเราะ) ดื้อ ๆ .. เค้าค่อนข้างจะซนเพราะว่า 46 คนนี้ก็เยอะเหมือนกันนะ "

การแสดงออกทางเพศเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและอยู่ภายใต้ขอบเขตที่เหมาะสมของสังคมไทย ดังคำบอกเล่าความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องคิดว่า...เออ..เพศในวัยนี้แสดงออกได้เยอะมั๊ย..เรื่อง sex

เรา ควรจะแสดงออกเยอะมั๊ย ป.6 ของเรา..

กบ : ไม่เยอะ...ไม่ค่อยมี...

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมล่ะ..เป็นเรื่องธรรมชาติแสดงออกได้เลยหรือเปล่า..

กบ : ต้องบรรลु...บรรลุนิติภาวะ...”

1.2 เรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม

การปลูกฝังเลี้ยงดูจากสถาบันครอบครัว และบริบทของสังคมไทยในเรื่อง ค่านิยมทางเพศ ” รักนวลสงวนตัว หรือ ไม่ซิงสุกก่อนห้าม” ทำให้เด็กยังให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก ถึงแม้ว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่เป็นสิ่งให้เด็กเกิดการเรียนรู้ค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่นยุคใหม่ แต่เด็กยังคงมีความยึดมั่น และได้แสดงออกต่อความคิดดังกล่าวนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เรามองเรื่องเพศ หรือ เช็กชัเป็นยังงัยบ้าง

ไนต์ : มันเป็นเรื่องที่วัยรุ่นสมัยนี้นิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันมากครับ

เจ๊บบ : แต่หนูว่า..พวกเรายุ่งแค่ ป.6 ยังไม่ถึงวัยที่จะทำอย่างนี้ค่ะ”

การเสียผี เป็นความเชื่ออีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งจะมีปรากฏในวัฒนธรรมของชนเผ่าต่างๆ รวมถึงวัฒนธรรมทางภาคเหนือ โดยมีความเชื่อว่า การแ้วสาวในสมัยโบราณนั้น จะไปล่องเก็นหญิงสาวไม่ได้ จนกว่าหญิงสาวจะยินยอม ซึ่งหมายความว่า ได้เป็นคู่รักกันแล้ว การผิดผีไม่ได้หมายความว่า ได้เสียกันเท่านั้น แม้แต่การถูกเนื้อต้องตัว หรือล่องล้าเข้าไปในเขตหวงห้าม ก็ถือว่าเป็นการผิดผี และจะต้องเสียผีตามประเพณี การเสียผี มี 2 ชนิด คือ หนึ่ง เมื่อบ่าวไปผิดผีแล้วสาวยินดีแต่งงานด้วย เรียกว่า “ใส่เอา” สอง เมื่อบ่าวไปผิดผี แต่สาวไม่ยินดีแต่งงานด้วย เรียกว่า “ใส่ไม่เอา” การใส่ผี จะต้องมีการจัดเตรียมของเซ่นไหว้ประกอบไปด้วย หัวหมูต้มสุก 1 หัว ขนมห้าวต้ม ผัก ดอกไม้ ธูปเทียน สุรา 1 ขวด และอาจมีไก่ต้ม 1-2 ตัว ก็ได้ แล้วแต่เจ้าของผีจะบอกว่า ต้องการอะไรบ้าง และเงินค่าใส่ผี ทั้งนี้แล้วแต่เขาจะเรียก พิธีนี้ทำเพื่อบอกกล่าวให้ผีปู่ย่าตายายทราบ ซึ่งเด็กระดับประถมศึกษา ยังคงมีความเชื่อในเรื่องของการเสียผี ซึ่งมีผลต่อความคิดและการกระทำของเด็กที่จะแสดงพฤติกรรมกับเพศตรงข้าม และเป็นเรื่องที่พึงระมัดระวังดังคำพูดจากบทสนทนาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในนี้ใครเคยจับอะไรของใครมัย..

ติก : เคย..แต่ว่า ไม่ตั้งใจค่ะ..

นน : ไม่..ไม่..ผมครับ อย่าไปจับ อย่าไปจับ..เนื้อต้องตัวผู้หญิงให้

มากเดี๋ยวเค้าจะเสียผีครับ.. (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : เสียผีนี้เป็นไงเหอ..

นน : เขากลัวได้แบบว่า..ได้ไปแบบว่า..สุมาผีครับ..มันเป็น..มันเป็น การ..

มันเป็นประเพณีความเชื่อ มันชอบเอาของหายากมา..สมมติ..มันหื้อ
ไปหาราก..ราก..มะพร้าวไฟครับ..ก็ต้องไปหา หื้อได้ครับ..เฮานี้ต้องไป
แต่งงานกับเขาครับ..บ่ชอบ "

ความแตกต่างในเรื่องเพศของเด็กหญิงและเด็กชายได้ถูกกำหนดจากโครงสร้างทาง
ชีววิทยาจากเซลล์เพศของบิดา ด้วยเหตุนี้ เรื่องเพศจะได้รับอิทธิพลจากรูปแบบในการเลี้ยงดู
อบรมสั่งสอน อิทธิพลของสังคมของแต่ละวัฒนธรรมที่กำหนดบทบาททางเพศ (gender) ชาย หรือ
หญิง และการแสดงออกของทั้งสองเพศที่แตกต่างกันไป ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ของนักเรียน
ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : สรุปลงแล้วเนี่ย..ผู้ชายผู้หญิงแสดงออกเรื่องเพศต่างกันมัย..

เราคิดว่า..ต่างกันมัยสำหรับ ป.6

ซี : ต่างครับ แบบว่า..ผู้หญิงก็คิดไปอีกอย่างหนึ่ง ผู้ชายก็คิดมา
อีกอย่าง หนึ่ง..แบบว่า ผู้หญิงเค้าจะคิดแบบว่า..รักนวลสงวน
ตัวมากกว่าผู้ชาย..แบบว่า เอา..จริง ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ครับ..
แต่ผู้ชายก็นึกว่าเป็นแค่เรื่องขำ ๆ ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ผู้หญิงบอกว่าจริงจังนี่คือยังงี้..ที่ซิมอง..

ซี : แบบว่า...เค้าจะระมัดระวังตัว..เค้า..ไม่..เราเล่นอะไรด้วยเค้าก็..ไม่ค่อย
ชอบครับ..เมื่อก่อนผมไปเล่นกับเค้า..เค้าตบหน้าผมเลย.. ที่จริงเค้าก็ตบ
เล่น ๆ..ที่จริงจะไม่โดนครับ..แล้วผมบอกว่า..ทำไม เค้าตบจริงเลยครับ.
เต็มหน้าเลย..”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นท่านหนึ่งที่กล่าวว่า พฤติกรรมการ
แสดงออกทางเพศของนักเรียนดังนี้

“ ต่างกันผู้หญิงจะคิดมากกว่าผู้ชาย ผู้ชายนี้บางทีก็จะลืมนะ เออ.. บางคนที่เล่นกัน
เตะกันผู้หญิงบ้าง หย้งเจีย.. เออ ก็ลืมนะ ถ้าเราย้ำอีกที ..แต่ผู้หญิงเค้าจะจำ ผู้ชาย
จะคิดได้เป็นพัก ๆ ไม่ใช่จำ แล้วก็เล่นแรง ๆ ตามประสาเค้าอีก เราต้องคอยเตือน
เค้า คือ..เด็กผู้ชายไม่คิดมากในเรื่องนี้... เด็กผู้หญิงคิดมากผู้หญิงจะละเอียด
อ่อนกว่า (หัวเราะ) ”

รายหนึ่งได้สะท้อนความคิดจากประสบการณ์การเล่นของตนเองดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เปิดให้ผู้ชายดูเธอ ..อันนี้ คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น..ในผู้ชายด้วยกัน แล้วผู้ชาย..ไปเกี่ยวข้องกับผู้หญิงยังไง..

แทน : ไม่ค่อยยุ่งครับเดี๋ยวโดนโขก..แต่ก็มีบ้างครับ เพื่อน..เพื่อน.... เพื่อนมันดึงที่มันสายเสื้อใน..เพะ..(หัวเราะ) แล้วมัน..เป็นแล้ว..ไม่รู้ใจโดน...มีคนโดนครับ..

ไมค์ : เพื่อนผมก็โดนจับนม (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : หมายถึงเด็กผู้ชายในห้องกับเด็กผู้หญิง..

แทน : ทะลึ่งครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงว่า..ไปจับนมเค้า

ไมค์ : ผู้หญิงก็ร้องให้ไปฟ้องครู..ส่วนใหญ่ผู้ชายทำอะไรก็ผิดหมดครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เธอ..ที่จริงเราคิดว่าผิดหรือไม่..

ไมค์ : ก็แม่หญิงมันเนียนนี่..

แทน : น้อ..น้ำตามัน..มัน..มันเป็นอาวุธลับของผู้หญิงนะครับ..น้ำตา

ผู้สัมภาษณ์ : แสดงว่าเราคิดว่าไม่ผิดอะไรใช่ไหม ผิดมั๊ย..ไปจับอะไรของเค้า

ไมค์ : แต่มันก็ผิดครับ..มันก็ผิดครับ..บางครั้งบังเอิญก็มี..ไม่ตั้งใจ..แล้วเขาก็ตั้งใจหยั่งงี้แล้วก็โดน..ครูฟาดเลย..ผมยังโดนเลย..พวกผู้หญิงคนนั้นเค้ามา..ผม..ผม..ไม่รู้..ผมกำลัง..วิ่งขึ้นเนี่ย..แล้วผมไปโดนไหล่เค้า..เค้าหาว่า...ผมโดนนมเค้าอะ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วตอนนั้น คือ เราไม่ได้ตั้งใจ..

ไมค์ : ครับ..คนกำลังรีบครับ..”

ตามแนวคิดของ Albert Bandura ที่ได้อธิบายการเรียนรู้ทางด้านสังคม (social learning theory) เชื่อว่า กระบวนการถ่ายทอดทางสังคม (socialization) ที่จะสอนให้เด็กมีความประพฤติตนให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตน โดยเฉพาะเด็กชายมักถูกกระตุ้นจากสังคมให้มีพัฒนาการทางเพศแบบเพศชาย (masculine) ส่วนเด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางเพศเป็นแบบเพศหญิง (feminine) เมื่ออยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งสองเพศจะเกิดการเรียนรู้ถึงการแสดงบทบาททางเพศ (sex role identification) ของแต่ละฝ่ายว่า สิ่งใดเหมาะสมสิ่งใดควร ดังที่เด็กนักเรียนได้ให้ข้อมูลดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : สรุปแล้วก็คือ..ต่างจากผู้หญิงยังไง เรามองว่า..เป็นอย่างนี้

เขาไม่กล้าเขาอายแล้วผู้ชายมองว่า..เป็นไงมั่งเรื่องเพศ..ทำไม

ถึงกล้าไปถอดกางเกงเค้าทำไมถึงกล้าไปเอาก้อนไปทำท่าแปลกๆ

เด่น : เค้าชอบโชว์ครับ แต่ผู้หญิงไม่ชอบดูผู้หญิงคิดว่า..น่าเกลียด

ผู้สัมภาษณ์ : น่าเกลียด อืม...

เด่น : ก็อย่างปิดตาแล้วก็หุ่ยเลยครับ
 ผู้สัมภาษณ์ : หุ่ยแปลว่าอะไร
 เด่น : กรีดครับ
 ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ...เป็นของอุบาทว์หรือว่า...
 จูบ : อุบาทว์ ลามก ชกมก แล้วก็ไปบอกครูแล้วก็ยังยะเหม่ (หัวเราะ)
 ผู้สัมภาษณ์ : จริงหรือ (หัวเราะ)
 จูบ : เพราะผู้ชายที่คิดว่าเท่ โชว์อะไรอย่างนี้ ผู้ชายคิดว่า..ผู้หญิงกรีด
 คิดว่าเท่ แต่หารู้ไม่ว่า..เกลียด (หัวเราะ) ”

ผลสำคัญอย่างหนึ่งของสังคมประเพณีต่อบุคคลคือ จริยธรรมในตัวบุคคล การดำเนินชีวิตของเด็ก ในสังคมนั้น เด็กวัยนี้ ต้องครองตนให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ถูกติฉินนินทาหรือลงโทษจากคนอื่นในสังคม เช่นนี้ถึงจะมีชีวิตที่สงบสุขได้ และถ้ามองจากทัศนะของคนส่วนใหญ่ในสังคม บุคคลที่ครองตนอยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคมนั้นถือว่ามีจริยธรรมได้ระดับหนึ่ง (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2546 : 64-65) สถานศึกษาเป็นสถาบันหลักแห่งหนึ่งในการอบรมชี้แนะอบรมสั่งสอนถึงความถูกต้องในเรื่องเพศเพื่อเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติเมื่ออยู่ในสังคม ดังนี้

“ ก็เราก็คอนนะว่า..ทุกคนควรจะเคารพสิทธิส่วนบุคคล หมายความว่า..เราไม่ไปแตะต้องร่างกายของเพื่อนที่เป็นเพศตรงข้าม ไม่ไปล้วงละเมิด ไม่ไปจับต้องของหวงห้ามอะไรเค้า ไม่ใช่ว่า..ผู้ชายจะนั่นผู้หญิงก็ไปเปิดกระโปรง นี่เราจะสอนไม่ให้เด็ดขาด เพราะฉะนั้น..เค้าก็ควรรู้ว่าสิ่งไหนควรสิ่งไหนไม่ควร เพราะเราจะเน้น แต่ถ้ามีคนไหนที่ทำผิดมา เราก็เอาโทษอย่างแรงเลยเพราะฉะนั้นเค้าก็ไม่ทำ ตรงนี้ยังไม่มี การพบว่า..เค้าจะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางด้านร่างกาย อะไรนี้ก็ยังไม่มี งั้นก็ถือว่าเค้ามีจริยธรรมใช้มัย ”

1.3 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าสะพึงกลัว

ในปัจจุบันการเผยแพร่ข่าวสารจากสื่อทุกประเภทในเรื่องเพศ ที่แสดงให้เห็นถึงภัยร้ายที่เข้ามาคุกคามทางด้านเพศกับบุคคลในทุกช่วงวัย ไม่เว้นแม้แต่เด็กเล็ก เป็นไปในทิศทางลบมากกว่าข่าวสารเชิงบวก ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความคิดความรู้สึกของเยาวชนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น หากตนต้องประสบเจอ ดังคำกล่าวของนักเรียน ที่แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ แก้ว : ก็เราตัวเล็กกว่า ..ผู้ใหญ่เค้าจะรังแกเอา

ผู้สัมภาษณ์ : เหนอ..รักนวลสงวนตัวนี่ใครจะรังแกเรา...

แก้ว : ผู้ชายบ้าจี้ครับ...ผู้ชายบ้ากามครับ...

รายหนึ่งได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ บอย : ตระหนักบ้าง กลัวเวลาไปเที่ยว...กลัวเค้าจะอุ้มครับ...

ผู้สัมภาษณ์ : เค้านะใครผู้หญิงหรือผู้ชาย...

บอย : ไม่รู้ครับ...กระเทยครับ...

ผู้สัมภาษณ์ : จริงเหรอ...

บอย : ลงข่าวครับ...เยอะเยอะ...

ผู้สัมภาษณ์ : เยอะเยอะ ชาวที่บอยได้ยินเป็นชาวทำนองไหนนะ..

บอย : แบบว่าพวกฝรั่งครับ...มัน...มัน..เป็นแบบว่า..เป็นแบบว่า..เป็นผู้หญิงก็

ไม่ใช่ผู้ชายก็ไม่เชิงครับ..มันแบบว่า..มันหลอกให้เด็กไปว่ามีเกมส์ใหม่.

แล้วมันไปทำมิดีมิร้าย..

ผู้สัมภาษณ์ : ที่มีมิดีมิร้ายคือไปทำอะไร..

บอย : ไปมีอะไรกันครับ...”

ในปัจจุบันกระแสข่าวของการล่องละเมิดทางเพศกันมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกายจิตใจและสังคมของบุคคลนั้น เด็กในวัยนี้จึงได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดำเนินอยู่ยิ่งเพิ่มความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตมากขึ้น ดังเช่นคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงรู้สึกอย่างไรบ้างเราจะเห็นข่าวข่มขืนเด็ก ม.1 ม.2 ป.4 ป.5

เยอะเยอะเลย เราารู้สึกอย่างไรบ้าง..สื่อเหล่านี้

จอย : ก็รู้สึกไม่ค่อยดีค่ะ..กลัว..เวลาเข้า ม.1 ม.2 กลัวโดนบ้าง ”

ตัวแบบทางสังคมจากสิ่งแวดล้อมในชุมชน หรือ สังคมที่เป็นอยู่มีผลต่อความรู้สึกกลัวจากของเด็กด้วยเช่นกัน ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ อ้วน : ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับที่มันล่อแหลมครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เช่นยังงัยบ้าง

อ้วน : อย่างตอนกลางคืนครับ พวกผู้หญิงผู้ชายชอบมานั่งจับกันกอดกัน

จูบกัน แต่ผมไม่ไปครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ผมไม่ไปเพราะอะไรคะ

อ้วน : กลัวครับ กลัวครับ..กลัวว่า..ดีไม่ดีเค้าจะฆ่าผมก็ไม่รู้ครับ ไปยุ่งเกี่ยวกับเค้าเดี๋ยวเค้าจับไป...”

นักเรียนรายหนึ่งได้เล่าประสบการณ์ของตนดังนี้

“ อ้อย : คนข้างบ้านเค้าดูหนังแล้วเค้าก็..ไปทำกันค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : หมายถึงดูเสร็จแล้วไปทำกับใครล่ะ..

อ้อย : ไม่รู้ค่ะ...หนูได้ยินเสียงค่ะ... (หัวเราะ) ไม่รู้ค่ะ ตอนนั้นไป..ได้ยินค่ะ..

มีรถจอดเต็มหน้าบ้านพี่คนนั้น..พี่ผู้ชาย

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีผู้หญิงอยู่ในบ้านนั้นด้วย ก็คน

อ้อย : มีค่ะ เยอะค่ะ

แบค : เปิดช่องได้เลย

ผู้สัมภาษณ์ : มันเป็นเสียงแบบไหนถึงเดาว่าเป็นเรื่องแบบนั้น..น้องแน่ใจหรือ..ไม่ใช่
เปิดหนังในทีวีนะ..เสียงมันดังขนาดนั้นเลยหรือ..

แบค : ไม่ใช่ไปลักฟังเป็นเนื้อ..

หนู : คงจะเป็นเสียงธรรมชาติครับ แบบ...มันจะไม่ค่อยเหมือนเสียงใน
ทีวี. ครับ..มันจะเป็นเสียงอีกแบบหนึ่ง..มันจะบดบังกระซิบขนาดนั้น
(หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรารู้สึกอย่างไรบ้างตัวอย่างใกล้บ้านเรา..

อ้อย : ต่อกไปหนูไม่ไปใกล้..กลัวเค้า..

แบค : ระวังไว้เน้อ..

หนู : อยู่บ้านคนเดียวลึกลับไว้ดี..

ผู้สัมภาษณ์ : แสดงว่า..พวกเรากลับไปเยอะเลยนะ รู้สึกยังฝังฝังสมัยนี้

หนู : สมัยนี้มัน...มันอันตรายครับ...แบบ..แบบว่า...ที่ตรงนี้ก็มีการรับที่ร้านเหล้า..
มันก็มีรูปเหมือนกัน.. ”

และอาจารย์ประจำชั้นได้เปรียบเทียบความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และวัยรุ่น แตกต่างกันโดยมีการแสดงออกดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วลักษณะการตอบสนองของเค้า

อาจารย์ : ก็ได้ระดับ อย่างชั้นป.6 นี่ยังกลัวอยู่ ยังฟังเราคุยอยู่ แต่ถ้าวัยรุ่น
ขึ้นไป เค้าไม่ยอมเชื่อแล้ว เค้าไม่เชื่อ..อาจเป็นเพราะเค้ายังไม่เคย
เห็นคนเป็น เอดส์มั้ง ”

อาจารย์ประจำชั้นอีกรายได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในส่วนทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชน อาจารย์คิดว่า
เค้าคิดยังไงครับ

อาจารย์ : คำคิดเป็นสิ่งที่น่ากลัวนะ เพราะว่า..เราปลูกฝังเค้าไว้เยอะแต่เราก็
บอกเค้าไว้ว่า ยังไม่ถึงเวลา.....

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเค้ามีการตอบโต้กลับยังไงครับ

อาจารย์ : เค้าก็เชื่อฟัง ไม่มีการตอบโต้ว่า..ครูหัวโบราณนี่ไม่มี "

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้เชิง จริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ความรุนแรงทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นผลมาจากสื่อทุกชนิดที่มีการเผยแพร่หรือนำเสนอ
ข่าวสารทางด้านเพศทุกลักษณะให้เป็นที่เปิดเผยและโจ่งแจ้งดังที่ปรากฏอยู่ ณ ปัจจุบันซึ่งนับวัน
จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในสังคมไทยจนยากแก่การควบคุม อาทิ เว็บไซต์ลามก หนังสือพิมพ์
ซีดี คลิปวิดีโอ การแต่งกายของดารา โฆษณาทางโทรทัศน์ มีวลีควีดีโอ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ส่งผล
กระทบต่อตัวบุคคลในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ซึ่งการนำเสนอสิ่ง
เหล่านี้ส่งผลต่อการรับรู้ถึงแนวทางการประพฤติที่ถูกต้องตั้งตามเกณฑ์ของสังคมไทย อย่างไรก็ตาม
การวิเคราะห์ข้อมูลจะจำแนกการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้านหลัก ดังจะได้นำเสนอต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทาง
เพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม จำแนกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.1.1 การเรียนรู้ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย

ครอบครัวจัดเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุด ที่ทุกคนย่อมจะมีจุดเริ่มต้นมาจากสถาบันนี้
นับตั้งแต่แรกเกิด ครอบครัวจะให้สถานภาพและบทบาททางสังคม ตลอดจนกำหนดสิทธิและ

หน้าที่ที่สมาชิกมีต่อกันและสังคม ทำให้พฤติกรรมมนุษย์เป็นไปโดยมีระเบียบแบบแผน หน้าที่หลักของครอบครัวมีหลายประการ กล่าวคือ หนึ่ง สร้างสรรค์สมาชิกใหม่ สอง บำบัดความต้องการทางเพศ สาม เลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เจริญเติบโตขึ้นในสังคม สี่ ให้การอบรมสั่งสอนแก่เด็กให้รู้จักระเบียบสังคม ห้า ถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม และให้ความรักความอบอุ่น ซึ่งช่วงวัยของเด็กประถมเป็นวัยที่จะต้องได้รับการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ดีของวัฒนธรรมไทย ดังข้อค้นพบจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันตั้งแต่เด็กถึง ป.6 พ่อแม่สอนเรา เรามีกรอบความรู้ในเรื่องเพศมั้ย

ใจ : มี

ผู้สัมภาษณ์ : พ่อแม่สอนยังงัยบ้าง

ใจ : ไม่ควร. รอให้โตก่อน..เรียนให้สูงก่อนแล้วค่อยมีแฟน รอให้ทำงานเลี้ยงตัวเอง ได้..ให้สนใจการเรียนมากกว่า

กล่า : ให้ทำงานหาเงินได้ เรียนให้สูงๆ ก่อน

ไบต์ : หาเงินได้แล้วค่อยมีเพศสัมพันธ์ ”

อีกครอบครัวหนึ่งได้อบรมสั่งสอนเด็กนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมละ....กลัวอิม...แล้วเวลาที่น้องเติบโตจนถึงละอ่อนตอนนีพ่อกับแม่สอนวัฒนธรรมไทยมั้ยเรื่องเพศ

เด็ก ๆ : สอนค่ะ ครับ (ตอบพร้อมกัน)

ผู้สัมภาษณ์ : สอนว่าจะไ

หน่ง : บ่ควรมีแฟนก่อนวัยเรียนครับ

ทิพย์ : จะทำให้พ่อแม่ลำบาก ต้องตั้งใจเรียนอย่าทำให้พ่อแม่ผิดหวัง

พ่อสอนว่า..ห้ามคบคนแปลกหน้า ก็เค้าให้อะไรก็ไม่ต้องกิน เค้าชวนไปเที่ยวไหนก็ไม่ต้องไปค่ะ..กับเพศตรงข้ามค่ะ.. ”

นักเรียนตระหนักถึงความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากเรื่องเพศ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ บ๊อม : ทำให้ครอบครัวมีปัญหา เพราะว่า..ยังใช้เงินพ่อแม่อยู่

ผู้สัมภาษณ์ : อิม...

เดอร : แล้วมามีเพศสัมพันธ์กันมันก็ลำบาก เกิดลูกก็เอาลูกไปแท้งครับ ”

ดังนั้น การรับเอาค่านิยม “ไม่ชิงสุก ก่อนห่าม หรือรักนวลสงวนตัว” ยังคงอยู่ในจิตสำนึกของนักเรียน ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : น้องคิดว่า..ค่านิยมที่ดีของไทยที่ไม่ชิงสุกก่อนห่าม หรือ..รักนวลสงวนตัว
ตัว เราคิดว่าเราให้ความสำคัญกับตรงนี้ไหม

อาม : ให้ความสำคัญมากครับ สมมติถ้าเรา โดนเค้า..สมมตินะครับ..

พวกผู้หญิงโดนผู้ชายข่มขืนหยังเจ๊.. แล้วพ่อแม่จะยอมรับได้มั้ย มันก็ไม่ได้ ถ้าลองทอ้งไม่มีพ่อ สังคมไทยจะรับได้มั้ย..

นนนี่ : ก็เป็นหม้าย...

ผู้สัมภาษณ์ : เราคิดว่า..เรารักนวลสงวนตัวมั๊ย

เจน : เป็นเรื่องธรรมชาติของผู้หญิงอยู่แล้วที่ต้องรักนวลสงวนตัวค่ะ และไม่ประพฤติดื้อค่ะ ก็อีกอย่างหนึ่งต้องทำตามประเพณีของไทยค่ะ ”

จากความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ดีทำให้เด็กสะท้อนถึงมุมมองความคิดความเชื่อจากการเรียนรู้ เลียนแบบค่านิยมทางเพศของวัฒนธรรมตะวันตกหรือต่างชาติเข้ามาปรับใช้ในบริบทของสังคมไทยซึ่งยังคงมีความยึดมั่นในวัฒนธรรมไทยเป็นส่วนใหญ่ ดังนี้

“เต้ย : คนไทยชอบเอาวัฒนธรรมต่างชาติมา โดยการมีเพศสัมพันธ์ครับ ชอบไปเรียนรู้ ทำ..แล้วมีเพศสัมพันธ์..มันเหมือนเราโก้ยังเจ๊ครับ

เงาะ : แต่คนไทยบางส่วนก็ไม่นำวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามานะ มีแค่บางคนเท่านั้นที่นำเข้ามา บางคนก็ยังนับถือวัฒนธรรมของไทยอยู่ค่ะ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นจากบทสนทนาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : น้องคิดว่าน้องมีความเข้าใจในเรื่องความรู้ว่า สังคมสอนอะไรเรามา

ใจ : น่าจะมีครับ

วิทย์ : ก็รักนวลสงวนตัวครับ ห้ามยุ่งเกี่ยวยาเสพติดทางเพศ เพราะว่า..ยาเสพติดนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องเพศนะครับ เพราะเป็นยานอนหลับ ทำให้ไม่มีสติ เป็นยาเช็กซีใส่ทำให้ผู้หญิง ทุกวันนี้สังคมไทยนี้แย่มากเลยครับ มีการแอบถ่ายผู้หญิง ทำชู้ดีออกมา

ผู้สัมภาษณ์ : เราเห็นหมดแล้วใช่มั๊ย เห็นหรือยัง

วิทย์ : (หัวเราะ) เคยเห็น ”

ถึงแม้ว่ากระแสความแรงของสื่อที่มีการแพร่ระบาดของสื่อลามกไปทั่วโลกจะส่งผลให้นักเรียนวัยประถมศึกษาเกิดการเรียนรู้เรื่องของเพศเร็วกว่าระยะเวลาที่กำหนดโดยเฉพาะภาพการมีเพศสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตาม เด็กวัยนี้ยังคงตระหนักถึงผลเสียเชิงลบมากกว่าและนำมาเป็นภูมิคุ้มกันของชีวิตเพื่อการป้องกันตัวและเป็นการเรียนรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทุกขณะ ดังเช่นคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสื่อล่ะ เราต้องติดตามมั้ยเรื่องเพศ

ทอม : ก็มีบ้าง

มอส : ก็ติดตามเพื่อป้องกันตัวเองไว้ก่อน อันตราย ”

โรงเรียนเป็นสถาบันศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาในทุกด้านแก่เยาวชน ก่อให้เกิดการพัฒนาทางพุทธิปัญญา จิตใจ สังคม และพลานามัย ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าในสังคม นอกจากนั้นในความคิดของเด็กยังเห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยที่ดีซึ่งควรที่จะรักษาไว้ ดังเห็นได้จากการให้ข้อมูลของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันเราเห็นสื่อทางเพศเยอะมากเลย เราคิดว่าสังคมไทยแย่หรือยัง

เอ : ยังมีวัฒนธรรมอยู่นะครับ

แตงโม : น่าจะแย่ค่ะ เพราะชาวไทยบางคนอย่างเจ๊ค่ะจะรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาอย่างเจ๊ค่ะ

ดาว : ต่างชาติเค้าทำหนังแบบมีเพศสัมพันธ์กัน เอามาให้ดู..หนูก็ไม่อยากดู การดูก็มีเพศสัมพันธ์

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วใครควรจะอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยที่ดี

แตงโม : พวกเราเนี่ยค่ะเพราะมีเด็กส่วนมากชอบอ่านแต่การ์ตูนพวกการ์ตูนลามก ป.1 ป.2

เอ : แต่เด็กอย่างพวกเจานะครับ..จะชอบอนุรักษ์ในวัฒนธรรมมากกว่า เป็น แบบโรงเรียนเราเป็นโรงเรียนที่นับถือศาสนาพุทธหยั่งจ้ครับนับถือ..ดำเนินตาม รอยวิถีพุทธหยั่งจ้ครับ..จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศครับ ”

ภาพประกอบ ที่ 5.2 การเรียนการสอนตามแนววิถีพุทธแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถานศึกษาบางแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีพุทธ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ คือ กรอบในโรงเรียนก่อน..กรอบในโรงเรียนเนี่ย..เออ..ให้แนววิถีพุทธมาช่วย..เอ้า ง่ายๆ..ที่เราคำนึงถึงว่าปัจจุบันเนี่ย..บ้านเมืองของเราเนี่ย..รับวัฒนธรรมทางโลก ตะวันตกมามากมาย.. สิ่งเหล่านั้นมันเป็นวัตถุ ถ้าเราบริโภค ก็เกิดความต้องการ.. เกิดความอยาก เมื่อสิ่งเหล่านี้เข้ามามากเกินไป..ผมว่า สิ่งที่ดีงามที่เราที่มีอยู่มันหายไป หายไปเยอะเราอยากเห็นอะไรก็ได้..ที่ของเรามีอยู่แล้วมันให้ความสบายใจ.. ให้ความสุขทางใจกับเรา..อันนี้เป็นเรื่องที่.....โรงเรียนนี้ขาด เราจะทำแล้วก็ทำนะ.. เออ..เริ่มด้วยเข้าที่โรงเรียนเนี่ย..ต้องสักการะเพศที่มีอยู่..เพศคืออะไร..ผู้ใหญ่..ลงรถ พ่อแม่เป็นหยิ่งไ้..เข้ามาสถานที่..พฤติกรรมแรกต้องจะต้องทำงาน..การทำงาน..ก็คือ..น้ำหนึ่งใจเป็นน้ำมนต์..ให้เด็กได้รู้จักรักสถานที่..ความสะอาดอะไร..โรงเรียนนี้ไม่มีภารโรงนะ..การออกจากห้องนี้เด็กทำแล้วเด็กกลับเราต้องเคลียร์..”

นอกเหนือจากนั้น หลักสูตรหรือเนื้อหาที่โรงเรียนสอนแก่นักเรียนทำให้เด็กได้เกิดการ เรียนรู้ถึงทักษะที่จำเป็นในเรื่องเพศ การปกป้องตนเองให้ห่างไกลจากเรื่องเพศเมื่อยังไม่ถึงวัยที่เหมาะสม

ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ การปกป้องเนี่ยนะ ผมเล่าให้ฟัง..เอาระบบของโรงเรียนก่อน โรงเรียนก็.. การเลือก คบเพื่อนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะวัยนี้ต้องอยู่ห่างพ่อแม่ ลูกเราก็..ครูอาจารย์จะเป็น ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง สิ่งที่มีอยู่ก็คือ เครื่องมือนำทางการดูแลรับผิดชอบชีวิตของตัวเอง.. ที่สำคัญว่าตัวเองอยู่เพศไหนจะดูแลตัวเองพื้นฐานอย่างไร พอถึงวัยเนี่ย..

เรื่องเพศถ้ารู้ว่าตัวเองเป็นเพศไหน..มีความเจริญ มีความต้องการหยั่งใจ..ในโอกาสที่
เราเป็นมนุษย์ เราจะต้องมีการเจริญพันธุ์ สืบพันธุ์ สร้างเผ่าพันธุ์ของเรา..

แสวงหา

เผ่าพันธุ์แต่มันยังไม่ถึงเวลา ต้องป้องกันทั้งสถานที่ เวลา โอกาส แล้วก็ เครื่องมือ..
จะตัดสินใจอย่างไร กลไก สุดท้ายเมื่อถึงภาวะคับขันการป้องกันตัวเองจะเป็น
อย่างไรจะสอนหมด...”

อาจารย์ประจำชั้นท่านหนึ่ง ได้บอกเล่าถึงหลักสูตรที่นำมาประยุกต์ใช้กับเด็ก ดังนี้

“ สงสัยนะ มันโตเร็วอะ ก็เลยสอน พอดี เรายังไม่กล้าสอนถึงขนาดนั้น แต่ไกลกังวล
สอนถึงพริกถึงขิงเลยนะ วิธีป้องกันทำไง แสดงว่าเขารู้ มันคงจะเป็นเหมือนกัน
ทั่วประเทศอาจารย์ ”

2.1.2 สร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านเพศ

ท่ามกลางการดำเนินชีวิตของเด็กในยุคปัจจุบันย่อมที่จะมีความแตกต่างจากเด็กในยุค
สมัยก่อนที่ข้อมูลข่าวสารทางด้านเพศ ยังเข้าไม่ถึงตัวบุคคลได้โดยง่าย แม้แต่การเรียนรู้จาก
ครอบครัวไทยที่มักจะไมกล่าวดึงให้เด็กได้รับรู้ การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น แต่สถานการณ์
ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ผสมเข้ากับปัจจัยอื่นๆ
จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างเปิดเผยทุกรูปแบบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และ
การเรียนรู้ที่เด็กได้เกิดการซึมซับทั้งจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม นั้นยังเป็น
หนทางหนึ่งที่ทำให้เด็กได้รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข่าวสารนั้นๆ บนพื้นฐานความรู้ของ
ค่านิยมทางเพศตามโครงสร้างของวัฒนธรรมไทย ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ บ๊วย : ไม่รู้เบอร์อะไรไม่รู้ส่งเข้ามือถือผมครับ..เพื่อนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเป็นรูปอะไรบ้าง..

บ๊วย : คนทำมาครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : คนมีเพศสัมพันธ์กับมา..

บ๊วย : โรคเอดส์นี่...คนไปทำกับลิงครับ..ทำให้มีการระบาดโรคเอดส์ พระทำกับ

หมายังมีเลยครับ ที่เขียวดาวครับ

ผู้สัมภาษณ์ : จริงหรือ ลงข่าวหนังสือพิมพ์..

บู๊ค : ครับ เดลินิวส์..เชียงใหม่..

ผู้สัมภาษณ์ : เยอะนะเนี่ย...ศึกษาข่าวเยอะนะเนี่ย..ทันข่าวทันสมัยทันเหตุการณ์
แล้วเรามองว่ายังไงบ้าง พวกนั้นนะ..

บู๊ค : เค้าคงเป็นโรคจิตชนิดหนึ่งครับ..มันแบบว่า..คิด..คิด..แบบว่า..แบบว่า
ประสาทครับ..มันบ้าเชื้กซ์ครับ..”

อีกรายได้สะท้อนความคิดความรู้สึกที่ได้เกิดการเรียนรู้จากสื่อทางเพศ จากคำพูดต่อไปนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ที่นี้พวกเราดูข่าวอะไรบ้างทุกวันนี้...ข่าวอะไรบ้างที่โดนใจเกี่ยวกับ
เรื่อง เพศ...

หมึก : มีรายการหนึ่งนะครับ..ไอ้...บางกอกมา..ครับที่เป็นผู้หญิง...แล้วจน
แล้วแม็กสุขภาพไม่ค่อยดี..เขาเลยไปร้องเพลงครับ...แล้วมีผู้ชายอีกคน
หนึ่งเขา..ว่า..เนี่ย..ถ้าหนูไม่ยอมยกเหนียวนะ..ไปมีอะไรกันกับพี่มัย..
ยังจ้ะครับ...

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วดูแล้วเป็นไงมั่ง สนใจทำตาม หรือว่ากลัวหรือว่ายังงี้.

หมึก : กลัวครับ...มันไม่น่าทำตามขนาดนั้นครับ..แล้วอย่างอื่นแบบว่า สุจริต..
ไม่ได้... ไม่ต้องไปทุจริตก็ได้ครับ..”

ตามหลักของทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดของ Jean Piaget ได้ทำการศึกษา
กระบวนการพัฒนาความรู้ความคิดของเด็กนับตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึงวัยรุ่น เชื่อว่า เด็กเรียนรู้โลก
ภายนอกรอบตัวและพัฒนาความคิดไปตามลำดับขั้นตอน ความเจริญเติบโตทางความคิดพัฒนา
ไปพร้อมๆกับการพัฒนาทางกาย ซึ่งเด็กวัยประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีพัฒนาการทางความคิดอยู่ใน
ขั้นรูปธรรม (concrete operation) อายุ 7-11 หรือ 11-15 ปี มีการคิดอย่างเป็นระบบ (formal
operation) ที่รู้จักคิดอย่างใช้เหตุผล คิดในเชิงสัมพันธ์ คิดรวบยอด วิเคราะห์และตีความหมาย
ได้ ในวัยนี้ยังได้แสดงทักษะเพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของชาวไทย ดังคำบอกเล่า
ดังนี้

“ เพราะเป็น..บ้านเมืองของเรา เราอาศัยอยู่ก็ต้องช่วยกัน เหมือนบ้านเราอยู่กัน 6 คน
ก็ต้องช่วยกันดูแลไม่งั้นก็ไม่เป็นบ้าน ”

ข่าวคดีทางเพศต่างๆที่ปรากฏทุกวันนี้เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ทางโลกของเด็ก ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..ก็เลยเป็นอีกลักษณะหนึ่ง..แล้วทุกวันนี้เราเห็นสื่อเยอะนะ..เพิ่มขึ้น
ทุกรูปแบบตั้งแต่เด็กยันแก่..

หนุ่ม : เอาไฟลนตุตครับ...

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ. เคยเห็นด้วย..

หนุ่ม : มันลงหนังสือพิมพ์..ไทยรัฐครับ..แล้ว แล้ว..มันก็เอาไฟมาลนจุดจุด
ด้วยครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เด็กถูกทำ หรือว่า ใครทำใคร

หนุ่ม : ผู้ใหญ่ครับ..ผู้ใหญ่แล้วมันก็เอาน้ำตาเทียนหยอดตรงตา ตรงหู
ตายครับ..แต่ผู้ใหญ่เป็นคนทำครับ..แล้วเอามิดแทงครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ..เรามองข่าวนี้แล้วรู้สึกยังไงมั่ง..

หนุ่ม : ผู้ใหญ่คนนั้นชาดิส์ครับ..”

2.1.3 มีความคิดเชิงลบต่อการมีเพศสัมพันธ์

วัยเด็กตอนปลายเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม ที่จะสอนองค์ความรู้ทางด้านศีลธรรมจรรยา
ให้เกิดการเรียนรู้ว่า พฤติกรรมใดถูกผิด – ดีชั่ว ซึ่งมาตรฐานในการกำหนดว่า อะไรดี – ชั่ว ถูกผิด
ขึ้นอยู่กับแต่ละสังคมวัฒนธรรม และในช่วงวัยนี้ยังคงซึมซับรับเอาแบบแผนความประพฤติ
ทางเพศที่ฝังามของไทยอยู่ ดังข้อมูลของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“เปลี่ยนแปลงทางจริยธรรม..เด็กระดับ ป.6 นี้คงไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรแก่มาก
นะคะ เพราะว่าแกยังบริสุทธิ์ ยังซื่อ เราสอนเน้นเรื่องคุณธรรมของแกอยู่ ยังสอน
เรื่องการระมัดระวังตัว การรักษาวลสงวนตัวอยู่ .ก็จะมีอยู่ แต่ถ้าถัดจาก ป.6 ไปนี้
ก็อันนี้..ไม่รับรองแล้ว ถึง ป.6 นี้ยังดีอยู่ค่ะ”

สอดคล้องกับคำพูดของเด็กนักเรียนดังต่อไปนี้

“ ควรจะบรรลุนิติภาวะก่อนที่จะมีแฟนครับ ไปควรอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อ
สองครับ มันยังไม่ถึงเวลา..มันต้องถึงวัย ”

และอาจารย์ประจำชั้นได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“ ค่ะ คือ แเค่ยังกลัวอยู่ ...เค้าจะฟังอยู่ กลัวว่า ถ้าไปมีเพศสัมพันธ์หรือมีอะไรนี้ ..
เค้ากลัวท้อง ”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

การวิเคราะห์การรับรู้จริยธรรมทางเพศในด้านนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนำเสนอต่อไปนี้

2.2.1 สะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ

สื่อต่างๆได้มีการนำเสนอข่าวทางเพศอย่างเด่นชัดและเปิดเผยในทุกลักษณะ โดยมุ่งเน้นการเสนอข่าวเชิงลบ และเจาะลึกถึงเหตุการณ์ที่ปรากฏ ภาพความน่ากลัว ความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้น และเด็กได้สะท้อนความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ หดหู่ ไม่ดีต่อการกระทำดังกล่าวดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องคิดว่าสื่อต่างๆเหล่านี้เช่น ข่าวข่มขืน ไข้มี๊ เคยเห็นไข้มี๊ข่มขืน ข่าวใครฆ่าใคร เรื่องรักหักสวาทอะไรอย่างนี้ เรื่องเพศทั้งนั้นเลย เราเห็นแล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง มันมีผลต่อความคิดเราหรือว่าอย่างไรบ้าง

เต๋อ : ดูไม่ดี น่าสงสาร

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ...ทำไมเราคิดว่าเอ็นดูน่าสงสาร

เต๋อ : มันพอแล้วมันหยั่งไต่ครับ...มันเอ็นดูดีไต่จนฆ่าครับ ”

บางครั้ง ถ้าเด็กมีโอกาสไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทางด้านเพศที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ตน จะมีการแสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : อิม..แล้วเวลาที่มิไครมาชวนเราไปทางไหนเกี่ยวกับเรื่องเพศเนี่ยะหรือไครมาชวนคุยกับเราในเรื่องเพศเนี่ยะเราทำอย่างไรบ้าง

อัน : พยายามหลีกเลี่ยงครับ ไปไกล ๆ ครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอไปไกล ๆ มีปฏิเสธต่อรองมี๊

อัน : มีครับ บ๊ี้ใกล้ก่อนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : สองอย่าง

อัน : ถ้าไล่มันไปเฮาก่อนเหี้ยะครับ (หัวเราะ) ”

หลักสูตรของสถานศึกษาได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกทัศนคติทางด้านเพศเชื่อมโยงกับสถานการณ์ข่าวในปัจจุบัน ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ตัวนี้เคยเอาข่าวมาวิเคราะห์ อ่านข่าวแล้ววิเคราะห์กัน เค้ามีความรู้สึกอย่างไร กับข่าวนี้ที่พ่อผู้บังเกิดเกล้า ช่มชืนลูกในไส้ เอามาวิเคราะห์กัน เค้าจะบอกว่าพ่อ ไม่ดีอย่างนี้ แล้วรู้มั๊ยพ่อช่มชืนลูกเพราะอะไร ลองช่วยกันคิดสิ เค้าก็ช่วยกันให้ เหตุผลว่า 1. อาจจะถูกสาวสวย หวัง 2. ใจความที่ว่ารักมาก ไม่อยากให้คนอื่นตัวเอง ก็เอาเองแล้วที่นี้เด็กผู้หญิงบางคนก็พูดแรงเค้าบอกว่า..เหมือนสัตว์ พ่อช่มชืนลูกไม่ คิดว่าเป็นลูกตัวเอง เหมือนสัตว์เค้าว่าอย่างนี้ นั่นคือความคิดของเค้านะคะ เรื่อง เพศที่ว่าทำไม ผู้หญิงต้องตกเป็นเบี้ยล่างของผู้ชาย ”

นักเรียนรายหนึ่งได้เล่าประสบการณ์จากการใช้อินเตอร์เน็ตซึ่งแสดงความรู้สึกต่อภาพลามกอนาจารดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราเปิดต่อไปเรื่อย ๆ...
 พอ : ก็ตอนนั้นเข้ามั่วครับ..แล้วไปเจอเองครับ..
 ผู้สัมภาษณ์ : พอเจอเองแล้วหยุดมั๊ย..
 พอ : หยุดครับ..ปิดเลย..
 ผู้สัมภาษณ์ : ที่น้องปิดเลยเพราะอะไรคะ พอ..
 พอ : มันชกหมกครับ ซาดิสต์ครับ..”

ข่าวสารรอบด้านในเชิงลบกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม มีผลต่อจิตใจเด็กดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เราคิดว่ามันแรงมั๊ยสื่อพวกนี้..มีผลต่อจิตใจเราอย่างไรบ้าง..
 ปุ๊ : ไม่อยากให้ตาย..แล้วไม่อยากจะทำเรียน..ที่ไหนอีก..
 เจมส์ : หรือไม่ก็เด็กที่ไม่รู้โอ้โหเน..ก็ประมาณนั้นครับอยากทราบว่า เป็น อย่างไร.. ก็เลย.. มันเริ่มระแวงคนรอบข้างครับ..จะเริ่มระแวงล่ะว่า เราจะ เป็น มั๊ย หยั่งเงี้ย..มัน ไม่ค่อยสบายใจครับ..
 ผู้สัมภาษณ์ : เจมส์รู้สึกไม่ค่อยสบายใจมั๊ย..ว่าใครเค้าจะเข้ามาอะไรกับเรา..
 เจมส์ : บางคนเค้าก็เห็นข้างหน้าที่ดี..แต่ว่า..ลับหลังก็เหมือนหน้าไหว้หลังหลอก ครับ..ผมคิดอย่างนั้นนะครับ แต่คนอื่นผมก็ไม่รู้”

การปรับตัวกับในสังคมที่ต้องเผชิญกับบุคคลประเภทต่างๆที่แสดงออกในเรื่องเพศ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะไม่ไปเกี่ยวข้องกับใดๆและปฏิบัติตนอย่างห่าง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ระวังเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม

ไต้ง : เพศเดียวกันมากกว่าครับ..สาวประเภทสอง แต่บางคนก็ดีนะครับ..

สาวประเภทสองบางคนก็ดี..

ผู้สัมภาษณ์ : เรามองสาวประเภทสองเป็นไง..

ไต้ง : มันน่ากลัวครับ..น่ากลัวครับ วันดีคืนดี.. (เงิบ)..เดี่ยว...คราวที่แล้วผมเดิน..ไปแถวหน้าวัดนะครับ..มันแบบ...แล้วผม เขาเรียกให้ผม..ไปแะผมก็ไปหาเขา เขาบอกว่า ไปนอนบ้านพี่มัย ผมบอกว่า..เออ..ไม่เป็นไรครับ..เกรงใจครับ..แล้วก็ไป..กลับบ้านเลยครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อเธอ..กลับบ้านเลย...

ดริ่ม : แค่นี้ไม่ทำมึงคะ..สาวประเภทสอง..

ไต้ง : สาวประเภทสองไม่ค่อยเท่าไรหรอกครับ..แต่ไอ้พวกกึ่งกลางๆครับ พวกฝรั่งครับน่ากลัว พวกเป็นเกย์..น่ากลัว ”

อีกรายได้แสดงทัศนคติในเรื่องเพศดังนี้

“ ทาโร : ครับ...เวลา...แบบว่า มีคนที่ไม่ดีเข้ามาจะ..ที่พวกที่เกี่ยวกับเรื่องเพศครับ..แล้วเราแบบว่า..ถ้าไปกันเยอะๆขอความช่วยเหลือได้ครับ..แบบว่าจะโดน..คนนั้นเค้า..จะโดนสมาคมศิษย์บาทาครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..จะโดนยาใหญ่..แล้วเราจัดการยังไงมั้งคนมาหาเราเกี่ยวข้องกับเราในเรื่องเพศ...เรามีทักษะอะไรมั้งที่ป้องกันตนเอง..

ติก : ปฏิเสธแล้วก็ร้องเลยคะ..”

2.2.2 ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็น

เพื่อตอบสนองต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร โรงเรียนจึงได้จัดหลักสูตรการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ให้เด็กได้เรียนรู้โลกกว้างของข่าวสาร เป็นเหตุให้เด็กได้มีโอกาสใกล้ชิดกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นให้ข้อมูลของการให้ความรู้แก่นักเรียน ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ที่โรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตให้เด็กใช้มั๊ยคะ

อาจารย์ : มีเหมือนกันคะ..อยู่ที่ห้องคอมพิวเตอร์

ผู้สัมภาษณ์ : เด็กใช้มัยคะ ใช้อย่างไร

อาจารย์ : ส่วนมากเด็กใช้ประโยชน์มากคือ..เด็กมัธยมคะ นักเรียนจะได้เรียนคอมฯ สัปดาห์ละ 2 วัน แต่ของประมณีสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงวันเดียวอย่างนี้คะ ”

อาจารย์ได้สังเกตพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนและได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอาจารย์คิดว่าหนังสือพิมพ์ ดีวีดี อะไรที่มีจิตวิทยาต่อเด็กมากที่สุด

อาจารย์ : เออ..ผมว่า เข้าวัยนี้ที่เห็นชัดที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต เพราะว่ามัน แชนได้ ดูได้ง่ายแล้วก็ เป็นโลกของเขา มีทั้งภาพทั้งเสียง ความอิสระในการค้นหา ความอยากรู้อยากเรียน ส่วนนี้มันไปได้ไวกว่าอย่างอื่นหมดเลย อย่างอื่นมีข้อจำกัดเช่น ดีวีดี วีซีดี อาจจะเป็นเรื่องของการร่วมเพศมันก็ให้แค่นั้น มันเกินวัยเค้า...เค้าก็ไม่ต้องการ แต่อย่างนี้เค้าดูได้ มันเป็นสื่อทุกชนิดที่เค้าจะสนใจลักษณะใดที่มันเปิดกว้าง..สนใจทุกคนเรื่องนี้โรงเรียนก็ไม่ได้ห้าม แต่มีกติกาเช่น ก่อนจะเข้าห้องเรียน 5 นาที เอ้า..ใครอยากรู้อะไร ดูยังงี้ก็ได้ให้อิสระ..ไม่ว่าอะไร.. แต่พอถึงกำหนดออกมาสู่การเรียนการสอน เราเปิดเค้าด้วยไม่ใช่ไปกำหนดเค้าด้วย แต่ก็ไม่ได้ให้เวลา.. แต่นอกเหนือจากกฎเกณฑ์อย่างวันหยุดอะไรอย่างนี้เป็นลักษณะของครอบครัวเราไม่ก้าวล่วงละ เราไม่กล้า..”

การเสาะแสวงหาความรู้จากการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งแปลกใหม่ น่าค้นหาและยังเป็นการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศของเด็กในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าประสบการณ์ดังนี้

“ มี สอน แต่มันก็อ ย่งเข้าได้นา เห็นครูคอมพิวเตอร์บ่นเหมือนกัน (หัวเราะ) เรายังเข้าไม่เป็นเลย (หัวเราะ) มันแสบไปแล้ว..”

เด็กวัยนี้มีการสะสมประสบการณ์ใหม่ๆเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการเจริญเติบโตทุกด้านของร่างกาย ทำให้มีความเข้าใจในสิ่งรอบข้างได้ถูกต้อง ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของชีวิต สามารถเผชิญกับปัญหาและความแปลกใหม่ได้ตลอดเวลา ทำให้เด็กพยายามคิดหาคำตอบด้วยตนเองเพื่อตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นโดยทั่วไป ดังที่นักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แต่ไม่ถึงขั้นไปจีบกันเป็นแฟนกัน..แล้วน้องคิดว่าค่านิยมในเรื่องเพศที่

น้องมียู่เป็นไบบ้าง
 อ๋า : น้อยครับ ก็สื่อที่มันออกมาจากทีวีเนี่ยครับ.. ดาราถ่ายภาพนู้ดซึ่ง
 คำนิยมของเด็กไทยก็สนใจ แต่พวกผมไม่สนใจครับ
 น้อย : มีในหนังคะ อย่างในหนังนี้..อย่างการมีเพศสัมพันธ์หยั่งเลยคะ
 บางเรื่องก็จะไม่ตัดต่อ "

เด็กที่มีอายุระหว่าง 10 -12 ปี มักชื่นชอบหนังสือประเภทวิทยาศาสตร์ นิทาน สัตว์ต่างๆ บ้าน ชีวิตในโรงเรียน นวนิยาย การผจญภัย แต่สื่ออีกชนิดที่ใกล้ตัวเด็กประถมวัยนี้ ก็คือ หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อที่เด็กชอบอ่านด้วยเช่นกัน เนื่องจากว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนช่วยให้เด็กเพลิดเพลิน เป็นการสร้างจินตนาการจากการอ่าน มีภาพประกอบสร้างความเข้าใจ ง่าย ราคาถูก อย่างไรก็ตาม สื่อประเภทนี้มักจะแฝงความรู้ทางด้านเพศโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นมากยิ่งขึ้น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ อิม.ใช้ แค้ดูอินเตอร์เน็ต แค้ดูแค้จะรู้มากกว่าเรา มีผลมากเลย แล้วยังก็สื่อ
 ภาพยนตร์ หนังสือการ์ตูน เพราะว่า..เด็กวัยนี้เค้าชอบอ่านหนังสือการ์ตูน เราจะจับ
 ได้บ่อยครั้งที่เค้าเอาหนังสือการ์ตูนมาอ่าน เรายังรู้ว่ามันไม่ใช่การ์ตูนเด็ก ๆ แล้วยัง
 มันเป็นการดูผู้ใหญ่ การ์ตูนเรื่องเพศ ”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ฟ้า : ก็บางคนก็เปิดเว็บดูคะ
 ตาร์ : ผู้หญิงก็มีนะครับ
 ฟ้า : แต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายคะ การ์ตูนก็มีนะคะ
 ผู้สัมภาษณ์ : การ์ตูนเป็นใจหรือฟ้า
 ฟ้า : การ์ตูนจะเป็นไปหยั่งใจคะ มีเพศสัมพันธ์กัน ”

ด้วยความไม่พร้อมของช่วงวัย จึงทำให้วัยนี้ยังไม่พัฒนาถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยอื่นๆ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ สำหรับโรงเรียนประถมนี้ไม่มี เด็กไม่รู้เรื่อง ถึงขั้นที่ว่าเด็กผู้ชายจะไปนอนกับ
 ผู้หญิง ไม่มีปรากฏ เพราะว่าเด็กพวกนี้พอมีปัญหาเค้าจะมาบอก โดยเรื่องเพศนี้

เค้าจะไม่รู้เรื่อง ถึงขั้นที่จะไปด้วยกันนี้ไม่มี.. ”

2.2.3 การแสดงออกทางเพศที่มากเกินไปจนควรเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

ถึงแม้ว่าสภาพแวดล้อมที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้เรื่องเพศก่อนวัยอันควรจะยังไม่ส่งผลต่อเด็กวัยนี้เท่าใดนัก ประกอบกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ ยังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้เด็กรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมที่จะสามารถกระทำได้ในวัยนี้

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนต่อไปนี้

“มันยังไม่ถึงเวลา..มันต้องถึงวัย..”

ในช่วงวัยนี้เด็ก ประเมินความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ความนิยมชมชอบในเรื่องเพศของเรา..ความยึดถือยึดมั่น..รักเดียวใจเดียว รักคู่หลายคู่..ซิงสุกก่อนห้าม..

ชิน : ผมเคยได้เห็นว่า มีเสียเงินท่อมหัวอย่าเสียตัวให้ใครครับ..แล้วผมก็ว่า..

ผมว่า..เสีย ผม..เสียตัวดีกว่า..(หัวเราะ) ถ้าผมเป็นผู้หญิงนะครับ..

เพราะว่า เอาทองไว้..ทองตอนนี้ขายได้เยอะครับ..เป็นหมื่น ๆ ครับ..

ติ่ม : เสียทองเท่าหัวไม่ยอมเสียตัวให้ใคร

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนในเรื่องเพศเรามองว่าไงมั่ง..

ชิน : ผมว่า..ควรสงวนตัวไว้ครับ..ขนาดผู้ชายนะครับ..”

กลุ่มเพื่อนและการสร้างค่านิยมในระหว่างเพื่อน จะมีผลต่อพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กในช่วงนี้มากกว่าที่จะมุ่งเน้นสัมพันธภาพในบทบาทอื่น ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“กร : มีแต่คนข้างบ้านเค้าแซวครับ..มีแฟน..เค้าถามว่า..เค้าถามว่า..ผมเวลาผม..ผู้หญิงโทรมาหาผม..เขาหาว่า..มีแฟนครับ..ที่จริงก็เป็นเพื่อนครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เหนอ..เราคิดแบบนี้...เราไม่ได้คิดไปเกินกว่านั้น...

กร: แค่ว่าๆ อย่างเดียว แต่ผู้ใหญ่เขาคิดไม่เหมือนเด็กครับ..บางคนที่สนิทสนมกันแบบว่า แคเป็นเพื่อนครับ..แต่ผู้ใหญ่เขามองอีกแบบครับ..คิดไกล ..คิดลึก..”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

หลักการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมตามแนวคิดของ Lawrence Kohlberg นักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้อธิบายการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กจะเกิดขึ้นเป็น 2 ช่วงอายุ คือ ช่วงที่ 1 เด็กอายุต่ำกว่า 10-11 ปี เหตุผลทางจริยธรรมจะคงที่ เพราะกฎเกณฑ์ต่างๆจะถูกกำหนดโดยผู้ใหญ่ ทำให้การคิดหาเหตุผลในช่วงนี้เปลี่ยนแปลงได้ยาก และช่วงที่ 2 เด็กที่มีอายุมากกว่า 10-11 ปี ขึ้นไป จะเข้าใจในกฎเกณฑ์ ถ้าไม่เห็นด้วยกับกฎเกณฑ์นั้น สามารถให้เหตุผลเปลี่ยนแปลงได้ และจากการวิเคราะห์เหตุผลเชิงจริยธรรมของวัยนี้ สามารถสรุปได้เป็น 2 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.3.1 เรื่องเพศเป็นสิ่งไม่ควรกระทำ หรือเกี่ยวข้อง

จากการสัมภาษณ์ให้ข้อมูลของนักเรียน ในประเด็นเหตุผลเชิงจริยธรรม ถึงการคิดวิเคราะห์แยกแยะว่า สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำจากการรับรู้ข่าวสารด้านเพศ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : นึกคิดว่า.กระแสดูความแรงของสื่อ ที่มันมีเยอะทุกวันนี้ สื่อไหนที่โดนใจเรามากที่สุด สื่อ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ดิวิดี

ก้อย : น่าจะเป็นอินเทอร์เน็ตค่ะ

วิน : อินเทอร์เน็ตมาแรงครับ มีคนไปแอบถ่ายผู้หญิงหยั่งจี้ครับ

ก้อย : แล้วก็บางครั้งนี่คือ.อย่างในคอมฯ หยั่งจี้ค่ะเค้าจะโหลดเข้ามาแล้วมันก็ออกมา เลยค่ะ

วิน : อยู่ดี ๆ เค้าก็ส่งเมลล์มาเราทำงานเราก็เปิดดู ผมก็ไมรู้อ่านดู ไปร้านเน็ตก็เห็น คนข้าง ๆ ก็เปิด

ผู้สัมภาษณ์ : ถือว่ามันมีผลต่อเด็กอย่างเรา

วิน : ใช่ แต่ว่าเด็กอย่างเราก็ไม่ควรไปทำอย่างนั้น ”

บางครั้งสถานการณ์ที่เด็กต้องเผชิญเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เด็กสามารถที่จะคิดวิเคราะห์จากประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทยแล้วสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ดังเช่นความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

“ บอล : ไม่...เห็นพี่ดู..

ผู้สัมภาษณ์ : หมายถึงอยู่บ้านเดียวกัน

บอล : ผมเคยเห็นข้างบ้าน...ชาวพม่า ..เค้า..มาเข้าบ้านผมแล้วผมกำลังจะเอา

กับข้าวไปให้เค้า..ก็ห็นครับ ผมก็หันหน้าไป...ผมก็เอากับข้าววางตรงนั้น.
แล้วก็ไปเลย

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ..เค้าเข้าหนังดูพอดีเลย..

บอ : เค้าเปิดนะครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เป็น ดีวีดี หนังไป..

บอ : ตอนแรกผมนึกว่าปฏิทินครับ...พอหันไปดู...เอ๊ย...อะไร..แล้วผมก็..
หันมาครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : พอหันไปดูแล้วเราคิดว่าไง..

บอ : หนังไป..แบบว่าไม่ควรดูครับ..บอกกับตัวเองครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องคิดว่าความแรงของสื่อมีผลต่อการรับรู้ตรงนี้ไหม เราจะ
คล้อยตามมัย หรือ..สนุกเพลิดเพลิน หรือยัง

ฝน : หนูว่าอยู่กับตัวเรามากกว่าว่าจะสนใจหรือไม่สนใจ

ทัด : แต่ส่วนใหญ่สนใจครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่สนใจนี้เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

เด็ก ๆ : เพศชาย (ตอบเสียงดังฟังชัด)

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมันจะหยุดแค่ความสนใจหรือว่าจะแสดงออกด้วย

ฝน : หยุดแค่ความสนใจดีกว่าค่ะ

ทัด : เราแสดงออกแล้วมันไม่ดีครับ ”

2.3.2 คำนิ้งถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

นอกจากเด็กวัยนี้จะสามารถแยกแยะว่า สิ่งใดควรทำ ไม่ควรทำ เด็กยังสามารถคำนึง
ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง ดังตัวอย่างจากบทสนทนาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราดูมัยว่า รอบตัวเราจะเป็นเรื่องแบบนี้ทั้งนั้นเลย..มองแล้ว
เป็น ไง

ฮาย : กลัว..

เขต : ผมว่าเฉยๆ.. แบบว่า..คนพวกนี้มัน..อย่าไปยุ่งดีกว่าครับ เราไม่ควรไป
ยุ่งกับเค้าครับ..ดีที่สุดแล้วครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เพราะอะไร..

เขต : เพราะว่าบางครั้งเค้าหน้ามิดตามัว..มาทำเราไม่รู้ครับ ”

นักเรียนได้สะท้อนถึงเรื่องเพศที่มีผลกระทบต่อครอบครัว บุคคลที่เกี่ยวข้อง และสังคม ดังนี้

“แบบว่า..กำลังอยู่ในวัยเรียนนะครับ..ยังเด็กอยู่ด้วยครับ..มันมี..จะมีอะไรกันมันก็ไม่สมควรครับ เพราะว่าต่าง..ต่างฝ่ายเค้าจะคิดยังไงครับ..พ่อแม่เราจะคิดยังไงครับ..ครู..อาจารย์..แม้แต่..คนที่เรามีอะไรกัน..จะกล้า... จะกล้า..มองหน้าหรือครับ..หากู้ก็ต้องอายครับ..เป็นธรรมชาติ ของมนุษย์ครับ....”

อีกเหตุผลหนึ่งที่นักเรียนได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เหตุผลที่เราไม่ชอบเพราะอะไร

เก่ง : มันไม่ดีครับ ยังไม่ถึงวัย เสียหายกับการเรียนด้วยครับ

ยู้ย : แล้วยิ่งผู้หญิงถ้าเสียแล้ว อนาคตจบเลยคะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงจบยังไง ถ้ามีเรื่องเพศเกี่ยวข้องจบยังไงบ้าง

เก่ง : ต้องอย่างเนี้ย ต้องก่อน เรียนก็ไม่จบ

ยู้ย : ขนาดอยู่ ป.เล็ก ๆ ป.6 ป.5 เจี้ยคะเค้าก็..ก็มีข่าวออกมาว่า..ต้องบ้าง

เก่ง : เดียวนี้ก็มีข่าวที่ไม่ดีครับ พ่อข่มขืนลูกขนาดเด็กอายุ 3 ขวบ..ไวใจไม่ได้ ชักคนครับ..พ่อก็ชอบกินเหล้า เมามา...”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

จากการศึกษาพบว่า เด็กมีการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมใน 7 กระบวนทัศน์ ดังจะได้นำเสนอต่อไปนี้

2.4.1 มุ่งให้ความสนใจการเรียนและกิจกรรมทางสังคม

วัยเด็กตอนปลาย เป็นจุดเริ่มต้นที่เด็กได้รับการศึกษาจากสถานศึกษาโดยการได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มรูปแบบ ประกอบกับพัฒนาการทางด้านสติปัญญา มีการเจริญเติบโตไปอีกลำดับขั้นหนึ่ง แต่พัฒนาการทางด้านร่างกายยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่มีความเป็นไปได้ที่เด็กจะให้ความสนใจทางด้านเพศยังมีไม่มากนัก ดังนั้น เด็กจึงมุ่งให้ความสนใจทางการเรียนมากกว่า ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ก็คงจะอยู่ในชั้นปกติอยู่ค่ะ เพราะว่า ป.6 ปีนี้ก็ยังเล็กอยู่ค่ะ ยังไม่มีใครสนใจเรื่องเพศค่ะ ส่วนใหญ่จะเอาแต่เรื่องเรียน ยิ่งเป็นผู้หญิงด้วยค่ะจะสนใจเรื่องเรียนมากกว่าผู้ชาย ”

สอดคล้องกับทัศนะของนักเรียนอีกรายดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เริ่มมองหนุ่มหรือสาวหรือยัง

เอี้ยว : ไม่มี ไม่มีเลย เพราะไม่รู้จะเอาเวลาไหนไป เพราะตอนเที่ยงก็ทานข้าวเสร็จก็ทำงาน ทำงานเสร็จก็ต้องอ่านหนังสือ อ่านหนังสือเสร็จก็ต้องแปลงพันแล้วก็เข้าห้องเรียน จัดห้องด้วยครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แสดงว่า..โรงเรียนมีกิจกรรมเยอะมาก

เอี้ยว : สุดยอด..เยอะมาก เยอะสุดๆ ปีนี้เข้มงวดจริงๆ แจกงานเยอะ

แหวน : ก็ตอนเย็นก็ต้องเรียนพิเศษกับครูอีกถึง 5 โมงค่ะ ถึง 5 โมงเสร็จแล้วก็..

พอเลิกก็เรียนต่ออีก 1 ชั่วโมงก็ ถึง 6 โมง ก็กลับบ้านไม่มีเวลาหรรค์

เสาร์-อาทิตย์ก็ต้องมาทำกิจกรรมที่โรงเรียนค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : เหนื่อย ไม่มีวันหยุดเลย..รู้สึก ชอบหรือไม่ชอบที่เป็นอย่างนี้

แหวน : ก็ชอบนะค่ะ เพราะว่าเราไม่ต้องมีเวลาว่าง

ต้ม : อยู่เฉยๆ ก็เบื่อ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงล่ะ มองสนใจผู้ชายหรือยัง..

แนน : ไม่ค่ะ เรียนอยู่..

ใหญ่ : ส่วนมากจะเป็นผู้ชายครับ..”

ในขณะที่นักเรียนรายอื่นได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ดิฉันนี้ทำอะไรบ้างถามก่อนดิฉันนี้ทำอะไร

ตุ่น : เล่นครับ เอียนๆเล่นๆครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ...วันๆสนใจเรื่องเพศมั๊ย

ตุ่น : ไม่สนใจครับ ”

2.4.2 ปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลสื่อลามก

การปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลทางด้านเพศอาจมีสาเหตุมาจากการเข้าถึงสื่อลามกเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในสายตาของสังคม เพราะว่าช่วงวัยนี้ยังมีความเป็นเด็กอาจจะประเมินว่า ยังไม่เหมาะสมและอาจจะมีความขัดแย้งระหว่างจิตใต้สำนึกจากกรอบแนวคิดค่านิยมทางเพศที่ดีที่

ได้รับการปลูกฝังมาจากระบบครอบครัวและสังคม ดังเช่น ผลการสำรวจจากสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ หรือ สบทร.เปิดเผยว่า จากการประมวลผลสถิติการเยี่ยมชมเว็บไซต์พบว่า ที่ผ่านมามีการใช้เว็บไซต์กูเกิล (ประเทศไทย) เพื่อค้นหาคำว่า “เซ็ก” , “เซ็กส์” และ “SEX” ยอดเฉลี่ยล่าสุดอยู่ที่ 5 แสนครั้งต่อเดือน ส่วนคำว่า “แอบถ่าย” มีสถิติสูงขึ้นจากปี 2549 ที่ผ่านมามีอยู่ 4 ล้านครั้งต่อเดือน และยังมีแนวโน้มการค้นหาคำกลุ่มคำเหล่านี้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการเพื่อเข้าถึงสื่อทางเพศได้ ดังบทสนทนาดังนี้

“ อู๋ : ผมว่าก็เป็นบางครั้งครับ..ดูหนัง..ครับ..มันไปไอ้พวก..ไอ้พวก..ห้องผม
เนี่ยมันชอบ ไปเปิด.. อินเทอร์เน็ตดูแล้วผม..เดินผ่าน..ทะเลใต้..ทะเล
ใต้ (หัวเราะ) มันเข้า Google แล้วมันเขียนคำว่า ทะเลใต้..แล้วมันจะมี
รูปภาพครับ..(หัวเราะ) มันจะมี จุดจู๊ยาว..จุดจู๊ยาวครับ..(หัวเราะ)
ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..เป็นภาพอวัยวะเพศของผู้ชาย แล้วเป็นของผู้ชายอย่างเดียวหรือ
ของผู้หญิงด้วย..
อู๋ : ผู้ชายอย่างเดียวครับ..มันเล่นน้ำทะเลอยู่ครับ..
ผู้สัมภาษณ์ : เป็นการ์ตูนหรือของจริงเลย..
อู๋ : ของจริงเลยครับ..
ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ เหรอ..เค้าก็ให้ดู...แล้วเราเอง..ว่าเป็นไงมั่ง..
อู๋ : ไม่รู้ครับ..ผมก็เดินผ่านไปเลย ”

2.4.3 การเล่นมีความสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้นของการเชื่อมโยงเรื่องเพศ

การเล่นที่พบในขณะนี้เป็นการเล่นเชิงสังคม ที่ส่งเสริมพัฒนาการหลายด้าน ได้แก่ ตอบสนองความต้องการรวมกลุ่ม พัฒนาความแข็งแรงของร่างกาย เป็นการระบายอารมณ์เครียดของเด็กช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี มีความมั่นคงทางด้านจิตใจ ส่งเสริมความนึกคิด การเข้าใจโลก สังคม และชีวิต เกิดความเข้าใจตนเอง แสดงตนกับกลุ่มเพื่อน และ พัฒนาการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง สำหรับในเด็กตอนปลาย นอกเหนือจากการเล่นประเภทอื่นๆโดยทั่วไปแล้วจะแสดงออกในแนวทางการแกล้งกัน เพื่อให้เกิดความตอบสนองความปรารถนาในใจทางด้านเพศ ที่ถูกเก็บกดไว้ กิจกรรมการเล่นที่เกี่ยวข้องกับทางด้านเพศมีหลายประเภทและเพศชายมีความกล้าแสดงออกมากกว่าและยังเป็นการเล่นแฝงๆ ดังจะได้จำแนกออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1) เกมส์ (game)

กิจกรรมการเล่นเกมส์มีมากมายหลายชนิด ช่วยให้เด็กมีทางเลือกเป็นหลายชนิดในการระบายความเครียดทางด้านจิตใจ หนึ่งในกิจกรรมของเกมส์ ได้แก่ เกมส์ออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งพบว่า เด็กวัยนี้มักมีความสนใจเกมส์ประเภทต่างๆ ดังคำบอกเล่าของนักเรียน ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เกมส์ละ..มีเกมส์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศมั้ยที่เราเล่นอยู่ตอนนี้..

ต้อง : มี...ยิงกระเทย...

ผู้สัมภาษณ์ : เกมส์ยิงกระเทยเค้าเรียกว่า..เกมส์ว่ายังไงนะ...

ต้อง : อะหยั่ง...จำชื่อไม่ได้..

ผู้สัมภาษณ์ : เกมส์ยิงกระเทยทำนองนี้...แล้วมีเกมส์หยั่งแหม่ม..

ต้อง : อิงอู๊ย. อะหยั่งซักอย่าง..เกมส์ทาสาร์...

ผู้สัมภาษณ์ : เกมส์ทาสาร์ด้วย...แล้วมันจะเป็นอย่างไรเหอ...ในรายการของเค้า..

ต้อง : มันจะมีผู้หญิงนอนอยู่ข้างบนครับ...แล้วทาสาร์...ก็...(หัวเราะ)

เข้าไป...

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วก็มีเพศสัมพันธ์...

ต้อง : ครับ..แล้วก็ขึ้นไปขึ้นไปเรื่อยๆ...แล้วก็เกมส์ถุงยางอนามัย...อะไรครับประมาณนั้น..

แน็ต : ค่ะแล้วก็เกมส์คู่..ค่ะ..มีเพศสัมพันธ์แล้วก็มีลูก..

ผู้สัมภาษณ์ : เกมส์อะไรนะ...

นอล : เกมส์สร้างบ้าน thesine เริ่มตั้งแต่ถ้าอะหยั่งทำอะหยั่งขึ้นไป ที่มีเพศสัมพันธ์

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..วงจรชีวิต แล้วก็เพศสัมพันธ์..ให้เห็น

นอล : ประมาณ..มันเห็นเซอร์ครับ..การดำเนินชีวิตครับ..มัน..มันอยู่ในผ้าห่มครับ แบบว่าขึ้นไปบนเตียงแล้ว..มันจะมีตัวให้เลือกว่า..สั้นหยั่งงี้ มันก็มี..มันก็จะแก้ผ้าแล้วนอน...ไปงั้น.. แล้วมันจะมีผู้ชายอยู่คนหนึ่ง..ถ้าเราอยากให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย..เราก็..click ที่ผู้หญิงคนนั้น..แล้วก็นอนด้วยหยั่งเจ๊ย ”

2) กิจกรรมการเล่น การเล่นของเด็กวัยนี้เป็นไปอย่างมีจุดประสงค์เพื่อแก่งัดเพื่อนร่วมวัย การแอบดู การเปิดอวัยวะเพศให้ดู มุ่งเน้นความสนุกสนานกับกลุ่มเพื่อนร่วมวัยมากกว่า โดยอาจจะเลียดความถูกต้อง หรือ ความเหมาะสมที่พึงกระทำ ดังตัวอย่าง พฤติกรรมการจับต้องร่างกาย และส่วนสวบนทางเพศของเพศตรงข้ามมีให้เห็นในหลายลักษณะดังนี้

“โรตี : (หัวเราะ) ยุบกันเขา ยุบกัน...(หัวเราะ) ในห้อง ยุบบะจ่าง...(หัวเราะ)
 ผู้ชายกับ ผู้ชายครับ ผู้หญิงก็มีครับ..ผู้หญิงเขาจับจุดจู้ผู้ชายครับ
 ผู้สัมภาษณ์ : มีด้วยหรือ..
 โรตี : มีครับ..เรียกให้ดูมั้ยครับ...เดี๋ยวผมเรียกมาให้..ก็ได้ครับ
 ผู้สัมภาษณ์ : ไม่ต้องเลย..มีกี่คน..
 โรตี : ผู้ชายกับผู้หญิงก็มีครับ...ไอ้ทินกะอีตา..
 พง : เอ๊ะ..อีตามันจับก่อนนะ
 โรตี : เอ๊ะ..อีตาบ่ได้ยะอะหยั่งซักอย่างเลย..ไอ้ทินเข้ามา ยั่วบ...(หัวเราะ)
 บี้เลย. อะ..อีตาไปฟ้องครู บ่หันกะ
 ผู้สัมภาษณ์ : หมายถึงไปจับอวัยวะเพศผู้หญิง..หรือว่าจับทรวงอก..
 โรตี : ครับจับทรวงอก (หัวเราะ) เขาบีบเสื้อในก็มีครับ..”

พฤติกรรมต่อมาได้แก่ การใช้มือจุ่มบนท้าย หรือ จับต้องส่วนอื่นของร่างกาย ดังนี้

“เล็ก : เพื่อนผมเขาชอบจุ่มตูดนะครับ..ทั้งเพศหญิงทั้งเพศชาย..ผู้หญิงก็มี
 ครับ..เค้าดู เค้าป้ายแล้วก็ทำต่อครับ..เวลาเตวมา (เดินมา..) เอามือป้าย
 กัน.. เวลาใส่ชุด พละครับ..เค้าชอบทำไร..อู๊..อู๊..หนักไหล่..เอี้ย..แล้ว
 เค้าดึงกางเกงลงนะครับ.. หยั่งงี้ก็มีครับ..มันจับกางเกง..ครับ มันทำหยั่งงี้
 อู๊..อย่านั่งหลับ..แล้วก็ ... (หัวเราะ) ครับ
 ผู้สัมภาษณ์ : แสดงว่ามี มีหลายอย่าง..ไหนลองสรุปซิว่า..ผู้ชายทำอะไรกันบ้าง..
 เล็ก : จุ่มตูด..จุ่มตูด..ก็มีครับ..จับอวัยวะเพศก็มี..จับ..จับไปจิกกะดี..ครับ
 แล้วโดนถอดเสื้อผ้าครับ..คนที่โดนจิกจี้..เสียหาย..ยังครับ..พยายาม
 ครับ...แต่มันไม่เห็น ครับ..”

พฤติกรรมแอบดูเพื่อนเข้าห้องสุขา ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“เป้ง : เรื่องเพื่อนผมครับ..มัน ตอนนั้นมันเข้า เข้าห้องน้ำคนเดียวครับ..
 (หัวเราะ) มันนึกว่า ใครไม่มา..จี้..มันจี้ข้างนอกที่บัง..ครับ...แล้วเขา
 เข้า ไป..ฮั่นแน่... (หัวเราะ) มันตกใจหมดเลยครับ..แล้วเพื่อนคนนั้น
 เค้าจี้ แดกเลยครับ..
 ผู้สัมภาษณ์ : หรือ..ไปแอบดูเค้า”

พฤติกรรมเปิดอวัยวะเพศแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราเพื่อจะได้นำไปซื้อของตามที่ตนต้องการ
 ตามด้วยควมไร้เดียงสาของวัย ทำให้ความละอายมีน้อย ดังตัวอย่างคำบอกเล่านี้

“ ชัง : ตอนนั้นก็รีบ..มันมัน..อยากได้เงินนะครับ..มันอยากได้..เพราะว่า..
จะเอาไปซื้อประทัดครับ..แล้วมัน มัน..แล้วเพื่อน..ผู้หญิงไม่อยู่ครับ..
แล้วมันบอกว่า...ใคร อยากดูให้อ้อ..เอามา 5 บาทแบบนี้..แล้วมันก็เปิด
ให้ดู ครับ.. ดิถีสิบบาทครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..เป็นการหารายได้..หรือ..แล้วเก็บได้เท่าไร

ชัง : ไม่รู้ครับ (หัวเราะ)..ตอนนั้นผมไม่หันอะไร..ผม..ผม..กำลังนั่ง..วาดเกมส์
อยู่ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีคนสนใจมั๊ย..

ชัง : มีครับเยอะมาก..คนที่ไม่ออกตังค์ยังไปดิดเลยครับ..(หัวเราะ)ไม่เชื่อพี่ไป
ดูที่จ็อกนั้นเลย..มูม..มูม..ครับเค้าไป..เค้าไปเปิดตรงหน้า..ครับ มันจะมี
ตั่วบัง อยู่ครับ..ไอวันครับ..ดูไม่กวาด ”

พฤติกรรมต่อมา ได้แก่ การโยกเก้าอี้ หรือ แสดงกิริยาที่สื่อทางเพศดังนี้

“ อ้าย : อยู่ดี ๆ ไปนั่งโต๊ะแล้วมันก็ลากเก้าอี้ แล้วมันก็เขย่าเก้าอี้

ผู้สัมภาษณ์ : เด็กผู้ชายหรือผู้หญิงทำ

เด็ก ๆ : ผู้ชายค่ะ ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย

ผู้สัมภาษณ์ : ทำแบบนั้น อันนี้เป็นพฤติกรรม

อ้าย : บางคนก็ลาก กำเดี้ยวก่อนนอน กำเดี้ยวก่อนเล่นกัน ”

การเล่นไล่จับรวมกันทั้งหญิงและชาย ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ หญิง : เล่นกระต่ายกระแตอะะ เล่นผู้หญิงไล่จับผู้ชายผู้ชายไล่จับผู้หญิง

ผู้สัมภาษณ์ : หรือเป็นจะใด

หญิง : ป้อจายยบแม่หญิงแล้วก้อเอามาขังครับ ถ้าปล่อยไปก็จักกะดีเหี้ยะ

กำ แล้วก็ ปล่อย ไปแล้วก็ไล่ยบต่อครับ ”

การจับแขนขา อ้าขา แล้วใช้เท้าสัมผัสที่อวัยวะเพศ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ จ๊อด : แล้วก็กำขาแล้วก็เตะตีนถีบมันนะครับตีอวัยวะเพศครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : กำอะไรนะ

จ๊อด : กำเท้าสองข้างแล้วก็ห้อมมันอ้าขา... แล้วก้อถีบครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : หรือ...เจ็บแสบสิ่งนั้นะ

จ๊อด : ของขื่นครับ (หัวเราะ) ”

บางครั้ง การเล่นด้วยความสนุกสนานเพลินเพลิน จนขาดการตระหนักรู้ชั่วขณะ ภายหลัง เหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลง เด็กจะเกิดความรู้สึกสำนึกผิด มีความคิดคำนึง ดังบทสนทนาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงไปจับอะไรของผู้ชายมีมัย....ที่เราไปเกี่ยวข้องกับเพศของ กันและกันเรามองว่ายังไม่ง

ปุ่น : มองว่า..เราไม่น่าทำไปอย่างนั้นเลยครับ..มันติดเป็นนิสัยครับ..เมื่อก่อน ผมก็บ้าครับ..แล้วตอนนี้ผมเริ่ม..จะตัดมันได้แล้วครับ..”

ในขณะที่ ส่วนใหญ่พฤติกรรมเก็บกดความรู้สึกอับอาย หรือ ไม่กล้าแสดงออกทางเพศ จะเป็นการแสดงออกที่พบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่จะกล้าแสดงออกเรื่องเพศมีัยส่วนใหญ่
กา : ไม่ค่อยครับ ผู้หญิงส่วนใหญ่จะอาย ”

2.4.4 ให้ความสนใจเพศตรงข้าม

เด็กชายจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามนับตั้งแต่การเฝ้ามอง แอบชื่นชอบ หรือ กระซึกเข้าเฝ้าหยอ และพฤติกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ดังตัวอย่างดังนี้

“ กู : เริ่มแบบว่า..เขาใส่ชุดสวยๆ ผมก็เคลิ้ม..ครับ งานแบบว่า..มีงานวัน
เด็ก..ตอนนั้น ผมเดินไป..เห็นผู้หญิงคนนึง..เป็นรุ่นพี่ครับ....ผมตกท่อ
เลยครับ (หัวเราะ) ตรงข้าง เลยครับ..ได้ผลเลยครับ

เบียร์ : สวยบาด..(หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : มองเพลินเลยหรอ..ทำไมถึงได้มองเพลินขนาดนั้น

เบียร์ : ไม่รู้..เป็นใส่กระโปรงยาวครับ..น่ารักดี..”

อีกรายได้บอกเล่าประสบการณ์การให้ความสนใจเพศตรงข้ามดังนี้

“ มาค : ครับ..ขนาดเพื่อนผมเค้ายังทำ..แต่งกลอนไปนั้นเลยครับ..จีบผู้หญิง
ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้ที่เราพบ 1 พฤติกรรม มีปัญหาอย่างอื่นมัย..มีท้องในวัยเรียน.

มีแฟน..ทะเลาะตบตีแย่งแฟนกัน..

มาค : มีครับ.มีครับ..อี.ป.5 ที่ไ้ไปบ่อยู่โดยละ..ไ้กันมันไปตบกับ..ห้องอื่นอะ..

เป้า : อ้อ..ผม ผมบ่เกี่ยวอะหยั่งซักอย่าง แล้วผมบ่อยาก ผมบ่อยากยุ่งกับ

เขา.. แล้วเขาก็ไปตบกับคนอื่นที่เขาฮักเมาเิงครับ

มาค : ฮักเมา..ที่เฮาไปปล้มเขาแล้วคนนั้นก็หวงเรา

คู่ : รักแรก..ในห้องดนตรี..

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นอย่างไร ไ้หลงเเล่ให้ฟังซิ..

หนู : เขาไปแบบชอบน้องเขาอะ..แล้วก็เพื่อนแหม่มคนชอบเป็น..โดยเอี้ยอะ..

ก็ตีกัน แล้วก็มีน้อง น้องในห้องที่เขาชอบแหม่ม...ชอบโดยอะ..ก็ด่ากัน....

นินทากัน..”

เป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กที่มีวุฒิภาวะสูงกว่าเด็กรุ่นเดียวกันจะมีการแสดงออกทางเพศบางอย่างเพื่อสื่อถึงความสนใจในเพศตรงข้าม ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อาจารย์ดูได้อย่างไรคะว่า..เค้าแอบสนใจทั้งชายหรือหญิง

อาจารย์ : เออ..ผมว่า..ชายที่ตัวโตๆ..ตัวโตนะ อาจจะอายุ 12 เข้าสู่วัยรุ่น

เวลาเค้าทำงานให้มีความสุข ทำงานกันไป ช่วยบ้างแก้งบ้าง ผู้ชาย

มันอยากให้ผู้หญิงสนใจมันจะแก้งสมัยนี้นะ แก้งให้เค้าสนใจ

เมื่อเป็นเช่นนั้นะ เราก็เข้าไปใกล้ๆ ใกล้ชิดเค้า เพื่อลดภาวะสิ่งเหล่านี้

เราไม่พูดเลย..เราไม่พูด..ไม่ว่า.. ก็ให้อยู่ในกรอบตรงนั้นจะเหมาะสม

มากกว่า..เด็กเค้า..เมื่อเราดูแลเค้าใกล้ชิด ..เค้า ก็จะเกิดความเข้าใจ

ถ้าเรายัง ห้ามมันอาจจะเป็นการต่อต้านไม่เหมาะ เราไม่ทำ..”

2.4.5 เริ่มแสวงหาสิ่งปรุ่แต่งที่จะทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่ดี

ความเข้าใจในเรื่องความสวยงามเป็นพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์กับทางด้านเพศจะยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เกิดขึ้นในช่วงของวัยเด็กตอนต้น เมื่อเด็กเข้าสู่วัยเด็กตอนปลาย เด็กเริ่มมีความเข้าใจเรื่องความสวยงามได้มากขึ้น มองเห็นความสำคัญ เกิดความเข้าใจสับสน ลักษณะที่ปรากฏความสวยงามของใบหน้า และองค์ประกอบของร่างกายโดยรวม ดังที่นักเรียนได้บอกเล่าความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนร่วมวัยดังนี้

“ บางคนที่เรียบร้อย บางคนก็สลดทาแป้งทาลิป บางคนนี้อยู่ว่างๆพกแป้ง...ชอบก็คิดว่า..เขาสลดครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เออ..เพื่อนเพศเดียวกัน ผมว่า อ้า นักเรียนหญิงนี่มันเป็นธรรมชาติของเค้าที่ต้องรักสวยรักงาม ที่เห็นนะ คนนั้นคนนี้กระจุ๋มกระจุ๋ม..แต่ไม่ใช่ทุกคนมันมีตัวเล็กตัวโตก็เห็น อยู่นะ.. ตัวที่เค้าค่อนข้างจะเข้าไปสู่ภาวะวัยรุ่นเบื้องต้น อันนี้ก็เรียบร้อย ความสวยความงาม หูตา มันก็ธรรมดา เด็กพวกนี้ก็ตามวัยเนาะ..แต่ก็มีไม่เยอะนะมีประมาณร้อยละ 10 ของห้องเรียน ”

2.4.6 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แทบจะไม่ปรากฏ

จากองค์ประกอบหลายอย่าง อาทิ พัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็กยังขาดความสมบูรณ์ ประสบการณ์ตรงจากความรู้ความเข้าใจ เรื่องการเปลี่ยนแปลงของสรีระทางเพศเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มวัยสาวยังไม่ปรากฏอย่างชัดเจน ผสมผสานกับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร และที่สำคัญคือ มีสิ่งที่อยู่ในความสนใจของเด็กวัยนี้ต่างให้ความสนใจมากมาย ดังนั้น โอกาสที่เด็กวัยนี้จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ยังคงมีน้อยมาก หรือแทบจะไม่ปรากฏ ดังข้อคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ผมว่า ตรงนี้นะ เฉพาะระดับช่วงชั้นที่ 2 ของชั้นประถมศึกษา เราไม่เคยมีปัญหาเรื่องของ อ้า..เด็กมีเพศสัมพันธ์กัน.. แต่เคยมีปัญหาคือ..ผู้ใหญ่ เช่น..เป็นแรงงานชาวต่างชาติ.. มาข่มขืนเด็กผมนะ เป็นฝาแฝดด้วยอยู่ชั้น ป.6 ที่บ้าน..ไปอยู่ด้วยกัน ก็แก้ไขปัญหา..เอาตัวพี่ย้ายไปก่อน..ก็แก้ไขปัญหามากมาย..เอาเด็กย้ายไปเรียน..เคยมีครั้งเดียว..คือ ทำเด็ก เด็กเค้าไม่ได้คิดอะไร ผู้ใหญ่..ทำให้เด็กมีมลทิน คือตัวเด็กเฉพาะในนี้ไม่มี..สรีระจะอะไรขึ้นมา..เด็กเค้าไม่สน..แต่ผู้ใหญ่เนี่ยยึดเยียดให้เค้า..ที่นี้การป้องปรามผมให้แนวคิดปฏิบัติ..อ้า..นักเรียนหญิงไปห้องน้ำ..ไปเป็นคู่..กำหนดจุดให้ชัดเจนเป็นที่โล่ง..ไม่อนุญาตให้ไปคนเดียว..อันนี้คือมาตรการ แยกห้องน้ำชาย ห้องน้ำหญิง..ว่าพฤติกรรมเหล่านี้มันแยกไปเลยโดยเบ็ดเสร็จ..มันก็เป็นเรื่องที่ดึ้นะ..ไม่เห็นอะไรกัน..แล้วครูทั้งหลาย ผมให้แนวปฏิบัติมันน่าจะเป็นประโยชน์..แต่งเนื้อแต่งตัวให้เหมาะสม..ผมว่าเป็นที่ให้ความร่วมมือกัน..แล้วโรงเรียนนี้ดิ้นะ เด็กค่อนข้างมีสัมมาคารวะ..เวลาพบเราที่ไหน..แม้กระทั่งเรา..เดินทางไปไกลๆ เห็นนะ..ไปตลาด..นั่งรถ..เด็กผ่านเราเราเดินเนี่ยนะ..ครูสวัสดิ์ครับเอ๊ย..นี่คือเราฝึก ผมฝึกสังเกตดู..”

ส่วนอาจารย์ประจำชั้นท่านอื่นได้ข้อมูลดังนี้

“เท่าที่สอนมาในระดับ ป.6 นี่ยังไม่โจ่งแจ้งเท่าไร นะฮะ จะยังไม่โจ่งแจ้งเท่าไร..
แต่หลัง ป.6 ไปนี่รู้สึกว่ามันแยกลง เพราะระดับ ม.1 ไปได้กอยากลงแล้วค่ะ”

กล่าวโดยสรุปว่า วัยเด็กประถมศึกษา ยังมีพฤติกรรมโดยรวมที่ยังอยู่ในระบบระเบียบตามกรอบแนวคิดของสังคมไทย และสถานศึกษา นอกจากนั้น ยังมีพฤติกรรมตามประสาเด็กๆ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ตั้งข้อสังเกตดังนี้

“ผมว่า เท่าที่มอง ๆ คุณนะ เออ.. ตามวัยเค้าปัจจุบันนะ.. ตามสภาพบ้านเมืองและสภาพแวดล้อม แอบ ๆ คุณนะ.. ผมว่าเค้ามีความสุขตามเหตุปัจจัยตรงนี้เท่าที่เค้าเป็น อยู่ เท่าที่ดู..เนี่ยนะ....”

2.4.7 การเลียนแบบ (identification)

การเลียนแบบ (identification) เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางสังคมที่สืบเนื่องมาจากวัยเด็กตอนต้น (early childhood) เด็กจะเลียนแบบจากผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดกับเด็กและคนที่เด็กชื่นชอบ แต่เมื่อเข้าสู่วัยเด็กตอนกลาง (middle childhood) เด็กจะพัฒนาการเลียนแบบพฤติกรรมตามเพศของตนอย่างกว้างขวาง และพบว่า มีบุคคลในดวงใจที่เด็กต้องการเลียนแบบ ดังเช่น เพื่อนในกลุ่ม หัวหน้ากลุ่ม บุคคลที่ชื่นชอบจากภาพยนตร์ การดูโทรทัศน์ ดาราภาพยนตร์ ฯลฯ ดังตัวอย่างจากคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ปัญหาสำคัญคือ 1.เห็นตัวอย่างจากการรับวัฒนธรรมจากรุ่นพี่ 2.สื่อที่เค้าได้สัมผัส โดยเฉพาะภาพยนตร์ การโฆษณาในโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แล้วก็หนังสือการ์ตูน ”

และอาจารย์ประจำชั้นได้แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลียนแบบโดยมีที่มาจากวัฒนธรรมตะวันตกยุคใหม่ที่ทำให้เด็กพร้อมที่จะทำตามดังนี้

“ อาจารย์ : คิดว่าตอนนี้มันก้าวไกล เมื่อก่อนนี้เด็กไม่รู้เรื่อง ไม่ประสีประสาเลย
ในอายุเท่า ๆ กันเนี่ยนะ

ผู้สัมภาษณ์ : มันเป็นเพราะอะไรยังไงคะ

อาจารย์ : ก็สื่อไง แล้วการนำเอาวัฒนธรรมต่างชาติมา แล้วก็เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่
แต่งตัว เค้าก็อยากจะเลียนแบบ ”

ตัวแบบที่เด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์รอบตัวมาจากสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่มีความใกล้ชิดในชีวิตประจำวันของเด็ก คือ รุ่นพี่ชั้นเรียน ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะดังนี้

“ แต่ที่นี้ที่ ป. 5 ป. 6 ค่อนข้างจะเป็นหนุ่มเป็นสาวเร็ว เพราะอะไร เพราะเค้ามีพี่มัธยมพี่เค้าจะเลียนแบบ..แต่ถ้าเค้ามีอยู่แค่ ป. 6 เค้าก็ยังเป็นเด็กอยู่นั่นนะ แต่ถ้าโรงเรียนนั้น เด็กมีชั้นสูงขึ้นไปได้เลยมีพฤติกรรมเลียนแบบ ”

และการเลียนแบบนำมาซึ่งพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ดังนี้

“ การเลียนแบบ ถ้าพูดถึงที่นี้..เลียนแบบแล้วก็.. สื่อ สมมติว่ามีเด็กคนนึงเนี่ย แกมาจากที่อื่นนะ ถ้าพูดถึงในที่นี้..เด็กมาจากที่อื่น อาจจะได้โดนไล่ออก หรือโดนอะไรมาที่อื่น.. มีแฟน แล้วมาคุยกันให้เพื่อน อวดกัน เกิดการเลียนแบบแล้ว เพราะถ้าเด็กของเราจริง ๆ เด็กกันหม้อจริง ๆ มัน ยังเอาอยู่ แต่พอเด็กจากที่อื่นไป มันไม่ค่อยไหวแล้ว..”

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.6)

จากการประเมินสถานการณ์โดยรวม จะพบว่า เด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้ถึงแนวทางการประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศที่ถูกต้องดงาม เป็นไปตามค่านิยมทางเพศของไทยได้อย่างเด่นชัด และยังไม่ค่อยได้รับอิทธิพลจากสื่อมากนัก เนื่องจากประสบการณ์จากการเรียนรู้จากสื่อยังไม่ได้รับการพัฒนา ความสนใจส่วนใหญ่จะมีศูนย์กลางอยู่ที่กลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการเล่นเพื่อความสนุกสนานในแต่ละวัน เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของวัย ดังประสบการณ์ของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ รู้สึกว่า ห้องนี้..ป.6 ปีนี้ คงไม่มีค่ะ เพราะว่า รู้สึกว่า ..ยังงั้นละ..ยังเด็กอยู่เลยคะ ..ยังเล่นกันอยู่เลย.. ไม่เหมือน ป.6 ปีก่อน ๆ...”

แนวคิดของ Sigmund Freud ผู้นำทฤษฎีกลุ่มจิตวิเคราะห์ (psychoanalysis theory) เชื่อว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กวัยประถมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 6 -12 ปี อยู่ในขั้นแฝง

(latency stage) พบว่า แรงขับทางเพศจะถูกเก็บกดเอาไว้ ไม่แสดงออกมา ดังนั้น พฤติกรรมของเด็กวัยนี้ จึงมีความเกี่ยวข้องกับเรียน กิจกรรมการเล่นเป็นส่วนใหญ่ และไม่มีการแสดงออกทางเพศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ห้องของอาจารย์เป็นยังไงบ้างคะ

อาจารย์ : ป.6 นี่เริ่มนะ แต่ยังไม่ได้เสียตัวนะ มัธยมเริ่มแล้ว ”

และจากการวิเคราะห์สถานการณ์ของอาจารย์ประจำชั้น กล่าวดังนี้

“ อ้อ..ป.6 มันจะมีแค่..แต่ครู ป.6 มันเหี้ยมโง่ หรือว่ามันจะถูกกดดันไม่รู้ มันก็เจ็บหนทางทั้งๆ ที่ ป.5 เนี่ยผู้หญิงนะ บ้านเฮามันฮ้องว่า..สลิด ๆ ติดตั้งเป็นสาว พอ ป.6 ครูขู่หมดใจ มันสงบอะ ป.6 นี่สงบเพราะครู..”

การเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ของเด็กวัยนี้ยังมีโอกาสน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยอื่นๆ ที่สูงขึ้น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“มี ชัด... ไม่ต้องไปถึงด้านโน้น เอาแค่ ทวี ทวีนี้ดูให้ดีๆ นะ.. เป็นสื่ออย่างดีสำหรับทางเพศ ตั้งแต่การโปรโมท ประชาสัมพันธ์ เครื่องใช้ไม่สอยทั้งหลายดูการแต่งตัว ดูพฤติกรรมที่แสดงออกเห็นชัดเจนเลย แต่เด็ก ป. 6 นี่ผมดูโดยรวมผมไม่เห็นเอา เขียนคิ้วทาปาก..คิดว่า ไม่มีนะ.. ผมไม่ได้ห้ามนะ ไม่ได้ห้ามเลย..ดูได้เลย ยังเป็นเด็กอยู่เลย ไม่มี..เห็นได้ชัดเลยเอาง่ายๆ เอาตรงนี้ก่อนนะ แล้วค่อยข้ามไปสู่..สื่อทางอินเตอร์เน็ตๆ เท่าที่ปัญหาในโรงเรียนนี้..ถามฝ่าย ICT ของโรงเรียน พวกเล็กๆ นี่ไม่เคยเอาแผ่นมาดู โน่นมีปัญหา..โน่นมัธยมโน่น รู้เยอะเอาแผ่นมาดู..เป็นหนังเป็นเกมส์..”

อย่างไรก็ตาม ปัญหาภายในครอบครัวเป็นปัญหาพื้นฐานที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

“ อิม ก็พอๆ กันนะ คือ..เมื่อก่อนนี้เราก็อายุผู้หญิงอยู่ในภรรยาเบียบ จารีตประเพณี รักนวลสงวนตัว แต่เดี๋ยวนี้พอๆ กัน จะยิ่งกว่าผู้ชายด้วยซ้ำนะ โดยเฉพาะในช่วงชั้นประถมนะ อายุ 11-12 นะ ผู้หญิงจะรับรู้ได้เร็วกว่า คืออันนี้มันก็อยู่กับการดูแลความอบอุ่นในบ้านด้วย เดี๋ยวนี้มันสังคมมันเปลี่ยน เนื่องจากว่าการหย่าร้างเยอะมาก แล้วพ่อแม่ก็ปล่อยให้ลูกอยู่กับตากับยาย บางทีเลิกกันแล้วอยู่กับพ่อหรือแม่ มันทำ

ให้มีปัญหา ถ้าครอบครัวอบอุ่นนี้มันไม่มีปัญหา ผู้หญิงจะฟังมากกว่า มีเหตุผลในการฟังมากกว่า เด็กผู้ชายบางทีก็แอบดูด้วยกัน.. แอบดูหนังสือการ์ตูนแอบดูอะไร..กัน คงจะเป็นความอยากรู้อยากเห็น อาจจะไปอยากลองข้างนอกด้วย..แต่ว่า ป.6 นี่ยังไม่ถึงขั้นนั้น..เค้าคิดว่าผู้ปกครองมีส่วนนะ ผู้ปกครองมีส่วน..พื้นฐานครอบครัวมีส่วนมาก..เออ. บางบ้านนะมีห้องนอนห้องเดียว เนี่ยเป็นปัญหาเหมือนกันบางทีที่บ้านดูหนังแล้วไม่ให้เด็กดู ตอนหลังพอผลออกไปดู..แล้วก็มาเล่าให้ฟังยังเจ๊.. ”

ในขณะที่การเรียนรู้เรื่องของสื่อลามกต่างๆพบว่า เพศชายจะมีโอกาสที่จะเรียนรู้มากกว่า และกล้าแสดงออกซึ่งความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ความคิดและพฤติกรรม ดังคำบอกเล่าที่สะท้อนให้เห็นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอาจารย์คิดว่าสื่อต่าง ๆ ที่มีการเสนอขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นข่าวสารทาง เรื่องเพศมีผลต่อการรับรู้ของเยาวชนหรือไม่ครับ
 อาจารย์ : โอ..มีมากนะฮะ มีมากเลยคะ..นะฮะ..เออ..เด็กผู้ชายจะแกล้งรู้เรื่องนี้มากเลยนะคะ มากกว่าเด็กผู้หญิง แต่เด็กผู้หญิงก็มีเป็นบางส่วนที่เค้าๆ บริสุทธิไม่รู้เรื่องรู้อะไรเลยก็มี แต่บางคนรู้มากอีก เพราะเค้าได้ดูสื่อจากที่บ้าน เพราะพ่อแม่คะ พ่อแม่..บางครั้งคงไม่ได้ระมัดระวังอาจมี หนังสืออะไรให้เด็กได้ดู ก็ไปถามเด็กคะว่าเคยดูหนังประเภทนี้มั๊ย เด็กก็บอก ว่า..แอบดู ”

เด็กปกติที่มีพัฒนาการสมวัยยังคงมีพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกทางเพศมากนัก แต่จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษาหลายแห่งได้จัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติและกลุ่มเด็กพิเศษ (exceptionality children) ศึกษาร่วมกัน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายของการให้การศึกษาแก่เด็กพิเศษคือ ให้พัฒนาความสามารถจนเต็มศักยภาพของเด็ก (full potentiality) เพื่อให้มีการปรับชีวิตทางสังคมและมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยดี เพราะเด็กพิเศษเหล่านี้ มักมีปมด้อยเกี่ยวกับตนเอง และมักมีอารมณ์รุนแรงโดยธรรมชาติ ดังนั้น จึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เกินขอบเขตมากกว่าเด็กปกติ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เล่าเรื่องเกิดเมื่อวานเนาะ..เยอะนะอาจารย์เด็กพิเศษทั้งนั้นนะ เด็กพิเศษ ห้องนี้ละ 2 คน ส่วนมากเป็น LD ไปจัดห้องเขา เมื่อวันเนี่ย มันไม่รับรู้อะไรทั้ง 6 คน เมื่อวานนี้ผู้ปกครองมานะ ไปแล้วก็..มีเด็กห้องนี้คนหนึ่งเป็นผู้หญิง พื้นฐานแกล้งแม่แกล้งพ่อ 20 คนนะ แล้วก็ส่งลูกไปญี่ปุ่น อ้อ.. แล้วก็ลูกแกอยู่ทางนี้คนหนึ่ง แล้วก้อปากันไปจัดบ้านของเพื่อนคนนี้ เด็กผู้ชายเด็กพิเศษ 6 คน แล้วเด็กผู้หญิงห้องเนี่ยไปโดยถามว่าไปทำไม ไปติดใจยาม สงสารจะไปขายให้ยามนะ ยังไม่ได้สืบสวนเพราะเหตุ

เกิดเมื่อวาน สงสัยจะไปขายตัวให้ยาม แล้วเด็กผู้ชายห้องนี้เรียนอาจารย์ เหตุเกิดเมื่อปิดเทอมนี้ละ เด็กห้องผมเพิ่งมาพูดให้ ยายชั้น เอ๊ย..วันนี้ไม่มา..นมออกเต็มเลยละ โดนผู้ชายห้องนี้ลวนลาม ครูถามว่า..มันลวนลาม คือ..มันกอด ไอ้คนนึงจับขา ไอ้คนนึงกอดจับตั้งแต่นมมา ไปตีอวัยวะเพศวะ .. ห้องเรียนนายแดง.. ขนาด ป.6 นะ แต่มันคงจะไม่มีเชื้ออะไรนะ มันคงจะเห็นไอ้วิดีโอ เพราะปกตินี้ อ้า....เพราะปกติเนี่ยอาจารย์ผมจะสัมภาษณ์นักเรียนชายมันจะสนิทว่าเธอเคยดูวิดีโอเคย หนังสือนี้ดูหมดอาจ้าน.. เคยดูหมดแล้วไปดูตอนไหน มันได้ดูหมด..ถามว่าไปดูตอนไหน.... ตอนบ้านศพ..ผู้ชาย แล้วป๊อแม่บ่ว่าไต่ก่า บ่ว่า ..พ่อผมก่อดูงานศพไง นึกว่าเป็นเด็กผู้ชายไม่เป็นไรเอี้ยะ.. มันก็อยากลองอ่ะ อย่างเนี่ย ตกใจเลยนายคนนี้จับขาอาจารย์ เด็กพิเศษนะ อีกเนี่ยนึง เป็นคนกอดมันนั่นละ”

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

ภาพประกอบที่ 5.3 ตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

สืบเนื่องจากพัฒนาการวัยเด็กประถมศึกษาเข้าสู่วัยรุ่นแรกเริ่ม (puberty) คือ ช่วงอายุ

ประมาณ 12-15 ปี มีการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการที่รวดเร็วไปทุกด้าน แต่ยังคงมีพฤติกรรมที่ค่อนข้างคงที่ทางเด็ก นับเป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่ต้องมีการปรับตัวต่าง ๆ นานา จากการเก็บข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแบ่งเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว

จากการสัมภาษณ์นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้บอกเล่าถึง ผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างเด่นชัดในหลายลักษณะ อาทิ การเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง ทรวดทรง เต้านม ช่วงไหล่ แขนขา เสียงแตก การมีประจำเดือน การหลังอสุจิ โครงสร้างของกระดูก ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่วัยรุ่นต่างประสบด้วยตนเอง ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ ศร : ก็ร่างกายโตเร็วมาก ”

ผู้สัมภาษณ์ : สัดส่วนความสูงหรือว่าอย่างอื่น

ศร : อวัยวะครับ ส่วนต่างๆครับ (หัวเราะ) ไม่ขอระบุครับ (หัวเราะ) ”

การเปลี่ยนแปลงของร่างกายนั้นย่อมมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ที่จะกระตุ้นให้เกิดความสนใจเพศตรงข้าม มีความจริงจัง ความรักสวยงาม ความดึงดูดใจเพศตรงข้าม รวมถึงความต้องการทางเพศ ดังที่ นักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นดังนี้

“ แมงปอ : ก็อาจจะมีความต้องการทางเพศสูงขึ้นกว่าเมื่อก่อน (หัวเราะ) ”

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นไงแมงปอ

แมงปอ : ไม่เป็นค่ะ....เพียงแต่ว่าถ้าเปลี่ยนแปลงทางเพศก็อาจจะ...ดูส่อลามก แล้ว อาจจะเกิดความต้องการทางเพศ อะไรอย่างนี้ค่ะ มีความเปลี่ยนแปลงมาก..”

ตามแนวคิดทฤษฎีของ Sigmund Freud ได้อธิบายพฤติกรรมมนุษย์ว่า มีสัญชาตญาณอยู่ 2 ชนิดที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิด ได้แก่ สัญชาตญาณการมีชีวิต (life instinct) ซึ่งเน้นแรงขับทางเพศ (sex drive) และ สัญชาตญาณแห่งความตาย (death instinct) เน้นที่ความก้าวร้าว (aggression) ดังนั้น ความใกล้ชิดระหว่าง เรื่องเพศกับมนุษย์ จึงเป็นเสมือนจุดเงาของชีวิตมนุษย์ที่ต้องเกิดมาควบคู่กัน โดยที่ไม่สามารถจะแยกออกจากบุคคลได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“ เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเพราะสังคมปัจจุบันมีสื่อต่างๆ ที่จะชักชวนให้เยาวชนไปติด ไม่ว่าจะ อินเทอร์เน็ต ก็จะมีสื่อ เว็บลามก ชักจูงให้เยาวชนไปใกล้ครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนอีกรายดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่างน้องเนี่ยะ ในทัศนคติเรื่องเพศในวัยรุ่นเรามองว่าไปบ้าง sex กับวัยรุ่น

เกศ : (เจียบ) มันเป็นเรื่องของคนค่ะ (หัวเราะ) มันมาด้วยกันจะไปด้วยกันค่ะ สุดท้าย ก็แยกทางกันค่ะ..มันเป็นเรื่องของคน

ผู้สัมภาษณ์ : ของคุณยังไขว่ขวายนิดหนึ่ง

ชาย : เกิดมาก็ต้องมีครบมันขาดไม่ได้ครับ ประมาณนี้..ขาดก็แปลก ประหลาดครับ (หัวเราะ) ”

ด้วยเหตุนี้เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่พร้อมจะแสดงให้เห็นโดยง่าย หากได้รับการกระตุ้นจากปัจจัยทางชีววิทยาพื้นฐานของร่างกาย องค์ประกอบความคิด และปัจจัยจากภายนอกอื่นๆ

1.2 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ในชีวิต

เรื่องเพศดูเหมือนว่า ก่อให้เกิดความตื่นเต้น อยากรู้อยากลอง มีความแปลกใหม่ในชีวิต มีความท้าทายที่วัยรุ่นจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้รายละเอียดเพิ่มเติมอีกมากเพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ตนเอง ซึ่งโดยพื้นฐานของระบบครอบครัวไทยจะปกปิดเรื่องเพศไม่ค่อยกล่าวอ้างถึง หรือไม่เหมาะสมที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิกภายในครอบครัว การแสวงหาความรู้ในเรื่องนี้จึงมีจุดเริ่มต้นที่เพื่อนและข้อมูลจากแหล่งอื่น ดังที่นักเรียนได้แสดงทัศนะดังนี้

“ มันเป็นเรื่องแปลกใหม่ค่ะ (หัวเราะ) ถ้าสมมติว่า ใครซักคนหนึ่ง..มีคลิปป์ ในมือถือก็แบบทุกคนก็จะมารุมอยู่ที่เค้าเหมือนเวลาเราไปติวสิ่ง..ผั่งมันก็จะมารุมพริบ..พริบ..พริบ..กันดูค่ะเป็นสิ่งที่เรามาโอ้อวดกันค่ะ เค้าจะดูแบบดูบ้าง ดูบ้าง..”

ขณะที่นักเรียนบางคนได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ อยากรู้อยากลอง มันเป็นเรื่องที่น่าสนใจน่าติดตาม ”

ถือได้ว่าเป็นการตอบสนองความต้องการอย่างหนึ่งของวัยรุ่นที่มองเป็นเรื่องที่ทำลายในชีวิต ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ มันเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของวัยรุ่นสมัย

ชาม : มันเป็นเรื่องน่าตื่นเต้น เอ๊ะ..หนูนั่งๆอยู่เนี่ย..เดี๋ยวก็โทรศัพท์มา
เดี๋ยวก็โทรศัพท์มา..มันเป็นเรื่องที่สุดยอด...สุดยอด..”

1.3 เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาในการแสดงออก

วัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างรวดเร็วมากกว่าช่วงวัยอื่น เนื่องจากเป็นวัยที่รับวัฒนธรรมใหม่โดยเร็ว (acculturation) ดังนั้น ในทางปฏิบัติ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่เกินขอบเขต หรือมีความขัดแย้งกับหลักวัฒนธรรมไทย จึงได้รับการยอมรับจากสังคมของวัยรุ่นมากกว่า ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“คือ..มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาเหมือนเราต้องกินข้าวทุกวันอย่างงี้ละ มันเป็นเรื่องปกติ ไปแล้วเรื่องเพศ เรื่องการถูกเนื้อต้องตัว เรื่องอะไรพวกนี้..มันเป็นเรื่องปกติไปแล้วเค้าไม่ค่อยถือ.. ยังมีเยอะๆคนยังชื่นชมโดยเฉพาะถ้ามีแฟนหลายคน ในเวลาเดียวกัน.. สับรางไปมา หรือว่า..สับรางเก่ง.รถไฟชน..ก็.....เรื่องเพศนี้เป็นเรื่องที่สังคมเริ่มจะยอมรับมากขึ้น เริ่มเดินไปข้างหน้าเรื่อยๆ...”

ดังนั้น การได้รู้เห็นภาพจากสื่อลามกต่างๆในวัยมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วัยนี้สามารถที่จะเข้าถึงสื่อทางเพศได้ทุกคน ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แต่ว่าในพวกเรานี้เคยดูพวกสื่อลามกมั๊ย

หนู : ประจำค่ะ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : อะไรที่ดูบ่อยๆ

กีฟ : การ์ตูนโป๊ คลิปโป๊ หนังสือโป๊

ผู้สัมภาษณ์ : มีใครยังไม่เคยดูบ้างในนี้ มีใครที่ยังไม่เคยดูสื่อลามกมั๊ย

จ้อย : ไม่มีครับ ดูกันหมดเลย (หัวเราะ)

นุ้ย : ดูประจำค่ะ เจอๆอยู่ดี..ค่ะเพราะว่า..มันดูบ่อยๆมันก็เกิดความเคยชิน
มันไม่ ตื่นเต้น ”

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศตามแนวคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระยะที่เรียกว่า pubescence ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงของต่อมไร้ท่อ ที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตของลักษณะทุติยภูมิทางเพศของเด็กวัยแรกรุ่น พัฒนาการทางอารมณ์ที่มีการแปรปรวนสับสนจนได้ชื่อว่า พายุบุแคม (storm and stress) รวมถึงพัฒนาการทางสังคม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากช่วงวัยจากวัยประถมศึกษา โดยในเบื้องต้นได้นำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของวัยนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

แนวความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่วงวัยของพัฒนาการมนุษย์ มีจุดเริ่มต้นที่จะมีมุมมองแตกต่างจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อันเป็นผลมาจากพัฒนาการทางความคิด ทางด้านร่างกาย และทางสังคมเป็นหลัก ดังพบว่า มีการเจริญเติบโตของสมองที่มีการพัฒนาเพิ่มขึ้น มีการคิดทั้งนามธรรม รูปธรรม ซึ่งแนวคิดของ Piaget ได้อธิบายว่า วัยนี้จะมีพัฒนาการความคิดถึงระดับสูงสุด ที่เรียกว่า Formal Operation อย่างไรก็ตาม วัยนี้ยังคงมีข้อแตกต่างของความสลับซับซ้อนทางความคิดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่สูงวัยกว่า และผลจากการศึกษาพบว่า วัยนี้มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้เชิงจริยธรรมซึ่งจะได้อธิบายออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย

ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่จะต้องเรียนรู้และมีสิ่งที่ดึงดูดความสนใจในชีวิตมากมายที่จะต้องปรับตัวในหลายๆด้าน แต่การตระหนักและเห็นคุณค่าของค่านิยมทางเพศที่ดียังเป็นส่วนหนึ่งของความคิดของวัยรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่ได้สะท้อนความคิดที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมทางเพศที่ดีตามวัฒนธรรมไทย และการมีวุฒิภาวะที่สูงขึ้น ดังที่ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“เราทุกคนค่ะ ควรจะมีความตระหนักในเรื่องนี้..เรื่องวัฒนธรรมไทยของเราที่มีมาตั้ง

แต่ช้านาน..เราได้รับอิทธิพลมาจากประเทศต่างๆชาวต่างชาติอะไรยังเจีย.. สื่อต่าง ๆ เราก็เลยทำตามซึ่งคิดว่ามันไม่ใช่จะเหมาะสมเท่าไรค่ะ ยอมรับไม่ได้ ก็ไม่ให้ค่ะ รับไม่ได้ ยังรักษาวลสงวน ถ้าเติบโตกว่านี้ ต้องบรรลุนิติภาวะต้องเรียนรู้..อีกหลายอย่างให้มาก..”

อีกรายได้สะท้อนความคิดเห็นที่ได้รับการถ่ายทอดแนวทางปฏิบัติตนจากครอบครัว ดังนี้

“เป็นผู้หญิงต้องรักษาวลสงวนตัว แต่งกายให้สุภาพ เหมาะสมกับวัยเรา ไม่ใช่ใส่เหมือนกับสาว ๆ แต่งหน้าก็ไม่ต้องแต่ง ทำให้เป็นธรรมชาติของเรา เค้าก็จะไม่มามองพุดจาตุญญ ส่วนมากจะอยู่กับแม่ ถ้าแม่เห็นสิ่งที่ไม่ดี แม่จะคอยบอกว่า ทำอย่างนี้ไม่ดี อย่างนี้ถูกต้อง อย่างดูทีวี ผู้ใหญ่ก็ต้องคอยอธิบายด้วยค่ะ ไม่ใช่ให้เด็กจินตนาการไปเอง ”

เช่นเดียวกับความคิดของนักเรียนอีกรายดังนี้

“ แม่สอนหนูเชื่อนะ เออ..ว่ามีแฟนคบได้..แต่อย่าทำอะไรเกินเลย..เดี่ยวชาวบ้านเค้าจะว่าเอาอย่าให้พ่อ แม่ได้อายจะไม่ทำ สงสารพ่อแม่..”

ถึงแม้จะต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกในหลายด้าน แต่วัยรุ่นนวยอมรับเอาค่านิยมของสังคมไทยมาปฏิบัติและเป็นส่วนหนึ่งความคิดที่สำคัญของวัยรุ่นดังนี้

“ อยากจะให้ผู้หญิงนะค่ะรักษาวลสงวนตัวไม่ซิงสุกก่อนห้ามค่ะ เพื่อตัวเราจะได้มีดีค่าในอนาคตเก็บไว้ให้คนที่เรารักภูมิใจ ก็อยากให้ทั้งหญิงและชายนะค่ะตระหนักถึงแบบ..ความเป็นไทยนะค่ะ แล้วก็ความถูกต้องด้วยนะค่ะซึ่งเรื่องเพศเนี่ย..มันเป็นเรื่องธรรมชาตินะค่ะที่ตัวเราจะต้องมีความพร้อมหรือว่ามีอารมณ์อะไรต่างๆ หนูก็คิดว่า เราก็ควรจะ..มีสติในการที่จะทำอะไรต่อมิอะไรนะค่ะและนึกถึงความเหมาะสมด้วยค่ะว่า เออ..ช่วงนี้นั้นเหมาะสมหรือยังอะไรยังงี้ค่ะ..และคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นวัยนี้ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ก็ยังไม่ควรเพราะเรายังเด็กนักเรียนอยู่แต่ถ้ามีหรือว่าก็ควรจะป้องกันต้องคิดก่อนทำ ”

ความสนใจที่เกิดขึ้นในช่วงวัยนี้ มีความหลากหลายทั้งเรื่องการศึกษา กิจกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมประเพณี ศาสนา ปรัชญา อุดมคติ แม้แต่ความสนใจเพื่อนสนิทต่างเพศ หรือ การมีคู่รัก ฯลฯ ซึ่งวัยนี้ยังคงให้ความสำคัญกับคุณค่าพรหมจรรย์ของสตรี ดังนี้

“ ผู้ชายก็ถ้ารักผู้หญิงก็ไม่ต้องทำ แล้วก็ผู้หญิงนี่ก็..คือ รักษาเค้าไว้ให้เมื่อเขาเจอผู้ชาย

ที่ดี สำหรับผู้หญิงก็รักษาไว้เพราะสิ่งที่ผู้ชายต้องการมากที่สุดคือ..ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงครับ ก็คิดว่าไม่สมควรในวัยตอนนี้คิดว่าเอาไว้ให้คนที่รักเราจริงๆดีกว่า”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

“ พิม : ก็คือ อย่างถ้าสมมติว่ามีแฟนใหม่ก็จะเป็นเรื่องปกติของวัยนี้อยู่แล้วก็ได้แต่ก็ ควรอยู่ในขอบเขตไม่มากเกินไป ไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัวอะไรหยั่ง เจี้ยค๊ะ ก็คือคบกันเราก็ควรอยู่ในการปกครองของ

ผู้ปกครอง

ควรเปิดเผยให้ กับพ่อแม่ รู้ด้วยเจี้ยค๊ะ

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้ามีโอกาสจะทำมั๊ยซึ่งสักก่อนห้าม

พิม : ก็สำหรับวัยนี้ก็อย่าเพิ่งดีกว่าเพราะวัยนี้ก็กำลังเรียนอยู่ แล้วถ้าเราซึ่งสักก่อน ห้ามแล้วเกิดท้องก็อาจจะเสียการเรียนได้”

ด้วยธรรมชาติของวัยอาจมีพฤติกรรมที่แสดงการต่อต้าน ไม่ชอบให้เกิดการบังคับและปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลใดๆ เสมือนยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ ให้เกิดความต้องการที่กระทำมากขึ้น จึงทำให้ความสนใจที่มีต่อคำสอนของผู้ปกครองมีน้อย ดังบทสนทนา

“ ป๊อป : ค่อยๆครับก็เชื่อครับ ปานกลางครับ

ก๊ว : ไม่..แม่ไม่ห้ามนะแต่แม่บอกว่า..ควบคุมนะ..แม่ยังพูดว่าจะต้องวางตัวยังไง...

คบได้แต่อย่าเกินเลย แม่เราบอกว่ายังไงเราก็เป็นผู้หญิงนะระวังตัวค่ะ

แม่แม่ยังบอกว่า.. ส่วนมากจะดี้อ (หัวเราะ) ส่วนมากจะตามใจตัวเองเยอะ

กว่า..ฟัง จิ้งนิงค๊ะ ฟังกระจิงนิงค๊ะ อีกหลาย ๆ กระจิงตามใจตัวเอง..เข้าทาง

เพ็

ออก ทางเพ็....”

2.1.2 มีจุดเปลี่ยนจากแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ดีของไทย

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (social change) ซึ่งโดยแท้จริงแล้วไม่มีสังคมใดหยุดนิ่งอยู่กับที่ นักทฤษฎีเชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันมีผลมาจากการมีแรงกดดันที่มองไม่เห็นซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ ปัจจัยที่กำหนดให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ แรงกดดันที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ความเจริญทางเทคโนโลยี การจัดลำดับชั้นทางสังคม และระบบเศรษฐกิจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในสังคมทุกระดับ ดังจะเห็นได้จากคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : โดยภาพรวมแล้วตอนนี้เราอายุ 14-15 เรามีค่านิยมเรื่องเพศของ

สังคม ไทยมั้ยว่า..สังคมไทยมองว่าไง

ดาว : (หัวเราะ) สังคมไทยมองว่า..มันยังงี้ดีแล้วแต่คนดูคะ มัน..มันเป็นแล้วแต่ช่วงอายุคะ ช่วงอายุก็คือ..ช่วงวัยรุ่นจะมองเป็นธรรมดา..แต่ถ้าเป็นคนใหญ่....คนที่อายุประมาณ 30-40 พวกต้นทางจัดนี้ก็ โดยส่วนใหญ่ แล้ว..ผู้ชายที่ย้อนไปซักประมาณ..30 ปีก่อน และก็วัยรุ่นสมัยนี้..อาจจะ รับได้.. แต่คือผู้หญิง..คนสมัยก่อนหรือคนโบราณ คนที่เค้าเห็นว่า วัฒนธรรมมันยังเป็นเรื่องสำคัญอยู่เค้าก็รับไม่ได้...”

จะเห็นได้ว่า ทุกระบบของสังคมจะต้องทำหน้าที่ที่จำเป็นต่อความอยู่รอดของสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศกำลังพัฒนาเป็นกระบวนการไปสู่ความทันสมัย (modernization) อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเพื่อเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรม เกิดการการแพร่กระจายของเทคโนโลยี ระบบเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างทางสังคม และพฤติกรรมทางสังคม ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมีทั้งการเพิ่มสิ่งใหม่ขึ้น และการสูญสลายไปพร้อมกับสิ่งเก่า ซึ่งมีความเป็นไปได้ทั้งพลังที่ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และพลังที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจมีการเปลี่ยนแปลงที่ช้าและเร็ว มีผลกระทบต่อกัน ดังที่นักเรียนได้สะท้อนให้เห็นถึงความคิดดังนี้

“ แต้ม : ไม่ต้องรอทำงาน..

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมถึงคิดอย่างนั้น

แต้ม : ถ้ามีโอกาสเป็นตามกระแสและเดี๋ยวนี้โลกมันเปลี่ยนไปเยอะคะ ถ้าไม่มีถือว่า เซยประมาณนี้..

ผู้สัมภาษณ์ : เปลี่ยนไปยังไงบ้างแต้ม

แต้ม : เปลี่ยนไปก็..เรื่องเพศนี่มันเป็นเรื่องที่..เปิดเผยกันมากขึ้นคะ..เป็นอะไรที่สังคม ก็..บางทีคนรุ่นใหม่ก็อาจจะรับได้ แต่..วัฒนธรรมเอาไว้ทีหลัง เรื่องอย่างนี้ต้องมาก่อน เดี่ยวนี้เค้าไม่สนใจวัฒนธรรม...ไม่มีใครคิดว่าต้องแต่งงาน ก่อนนะแล้วถึงจะ ต้องมีอะไรกันได้..ไม่ใช่เรื่องนั้นแล้วละคะ..”

การแสดงออกทางเพศเป็นสิ่งที่เปิดเผยกันมากขึ้น และมองว่า ไม่เกิดความเสียหายแต่อย่างใด ผลพวงจากการพัฒนาในทุกด้าน เป็นสิ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“น้อย : ใกล้เคียงอีกประมาณ ครึ่งก้าว..ครึ่งก้าว. ถ้ายังไม่หยุดแค่นี้สังคมไทยไม่เหลือ แน่

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ไม่เหลือนี้ไม่เหลือยังงี้

น้อย : วัฒนธรรม ค่ะ ก็คือ...รุ่นต่อจากรุ่นนี้จะไม่รู้จักแล้วว่าวัฒนธรรมคืออะไร เพราะช่วงนี้วัยรุ่นเข้าวัดน้อยลงค่ะ วัดยังไป...ร้านค่ะ วัยรุ่นกลัววัด ร้อนมาก..ส่วนใหญ่จะไปต่อนางนเทศกาลปอยหลวง พาแฟนควงแฟน ไปเดิน ไปเที่ยววัด..อะไรประมาณนั้นค่ะมากกว่า”

นักเรียนได้แสดงทัศนะถึงการเปลี่ยนแปลงที่พบในช่วงวัยนี้ ดังนี้

“มัน... ไม่..ไม่..ไม่ค่อยมีแล้วค่ะ มีน้อยมาก ถ้ามีนี้สักประมาณ 20 ค่ะ ส่วนเค้าก็ ยังโง่ละ ไม่..ความหมายของรักนวลสงวนตัวส่วนใหญ่จะคิดว่าผู้ชายไม่แตะเนื้อต้องตัวผู้หญิงเลย คบกันเฉยๆ แต่ส่วนมากจะแตะเลย จีบ อะไรอย่างนี้ (หัวเราะ)”

จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมทำให้เสียความเป็นระเบียบทางสังคมที่มีแต่เดิม กลายเป็นการสร้าง ความขัดแย้งกับแบบแผนเก่าๆในสังคมไทย ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคม (conflict) ระหว่างกลุ่มบุคคลในสังคม ได้แก่ วัยรุ่นกับผู้ใหญ่ ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องๆคิดว่า ค่านิยมทางเพศของ ม. 3 เป็นยังไงบ้าง

นิว : ผิดๆ ผิดๆค่ะ ค่านิยมชอบคิดว่าตัวเอง.อยู่ในสังคมที่เค้ายอมรับเรื่องนี้นักได้แล้ว แต่จริงๆแล้วมันไม่ใช่ค่ะ พ่อแม่รับไม่ได้ เด็กๆด้วยกันยังรับ ได้เออ.. เจ๋งอะไรอย่างนี้.. แต่ผู้ใหญ่คิดว่า อะไร..ทำไมอายุแค่นี้ยังเป็นถึงขนาดนี้..โตมาจะชักเท่าไรเนี่ย..โดยเฉพาะผู้หญิงค่ะ ผู้หญิงนี้ยังเป็นอะไรที่สังคมยังไม่ยอมรับเลย แต่ถ้าผู้ชายเค้าไม่ว่าเพราะไม่เสียหายแต่ เตรียมตัวรับผิดชอบ มันจะก้าวไปเรื่อยๆ มีบางคู่ที่แบบ..เค้ามีอะไรกัน แล้วเค้าก็รับผิดชอบ บางคู่ก็แต่งงานก็มีค่ะแต่ส่วนใหญ่ก็น้อยมาก..มันยัง เป็นวัยเด็กเกิน..”

อีกหนึ่งห่วงหวนคิดคำนึงของนักเรียนได้แสดงออกซึ่งความคิด ดังนี้

“ ก็ส่วนมากจะคิดว่าตัวเองโตแล้วอะไรอย่างนี้ค่ะ ส่วนมากจะห้ามใจไม่อยู่ อารมณ์พาไปก็ไปเลย..คนเราชอบคิดว่าถ้าเราเกิดความต้องการเราก็ต้องทำตามใจตัวเอง แต่จริงแล้วไม่ใช่..”

บางวัฒนธรรมของชาวพื้นที่สูงของภาคเหนือที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีสิทธิเท่าเทียมกับประชาชนชาวไทย ได้เรียนรู้วิถีชีวิตภายใต้สังคมเมือง ถึงแม้ว่าจะเกิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (cultural assimilation) บางส่วน อย่างไรก็ตามยังมีความเชื่อ หรือ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศบางอย่างที่ได้รับการถ่ายทอด หรือเลียนแบบ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ค่านิยม..ต้องพูดถึงพื้นฐานหมู่บ้าน พื้นฐานครอบครัวด้วยนะที่นี้ต้องบอกตามตรงว่า....ในหมู่บ้านมีคนหลายประเภท หลายถิ่นมาอยู่ คนพื้นเพหมู่บ้านจริงๆ จะเป็นชาวเขาชาวอะไรจะไม่ชอบให้ลูกได้เรียนสูง เสร็จแล้วอายุ 15-16 จบ ม.3 เริ่มจะมีครอบครัวแล้ว บางคนอายุไม่ถึง 20 เปลี่ยนแฟน เปลี่ยนสามี สามสี่คนแล้ว คือเค้าไม่...ไม่แคร์กับการที่ได้แต่งงานแล้วหย่า เค้าถือเป็นเรื่องธรรมดา หย่าวันนี้ พออีกวันสองวันก็หาใหม่ อันนี้จะเป็นอย่างนี้จะเป็นเรื่องปกตินะ แล้วเด็กเราๆก็มีพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะเลียนแบบ..แล้วก็มีพฤติกรรมชั่วสาวเริ่มอายุน้อยขึ้น ”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

การรับรู้ทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถแบ่งแนวคิดออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.2.1 สะท้อนความรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศแก่ผู้อื่น

ผลจากช่วงอายุที่เพิ่มขึ้น มีความซับซ้อนของอารมณ์เพิ่มมากขึ้น มีการสะสมประสบการณ์ทางสังคมมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนได้เห็นตัวแบบทางสังคมทั้งในด้านดีและไม่ดี ส่งผลต่ออารมณ์และจิตใจของเด็กโดยตรงที่จะแสดงความรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ แก่ผู้อื่น ดังคำบอกเล่าต่อไปนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วตอนนี้ที่เราเห็นข่าวกัน ข่าวเยอะๆที่ข่มขืน เป็นไงมั่งเรามองว่า
 สื่อข่มขืนมันมีผลต่อความคิดของเรายังไงมั่ง ข่มขืนทุกรูปแบบ ใจนั้น
 ใจนี้จะรักกันไป..
 ไพ : (เงิบ)...โหดร้าย ทารุณ คิดว่าถ้าเค้าไม่ให้เราเราก็ไม่เอาอะไร
 ประมาณนี้ ”

ผู้สัมภาษณ์ : อิม..

อ้อย : ช่มชืนนี้ไม่ชอบค่ะ คล้ายๆ..อ่านข่าวที่ไร ให้อ พวกนี้มันไร่น้ำยาอะไร
ประมาณเนี่ยะ ไม่มีปัญญาหาเอง ไปช่มชืนเค้า”

บางรายแสดงความรู้สึกรังเกียจอย่างเห็นได้ชัด

“ ไม่มีครับ ถ้าอย่างนั้นไม่น่าจะเป็นสิ่งกระตุ้นครั้นน่ารังเกียจมากกว่า ”

นักเรียนอีกรายได้แสดงความรู้สึกเห็น้อยล้ำทางจิตใจถึงความรุนแรงทางเพศที่ส่ง
ผลกระทบต่อครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันสังคมและเป็นหน่วยทางสังคมที่สำคัญที่สุด ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้ว sex ในครอบครัวทุกรูปแบบเรามองว่าไงมั่งคะ

อ้อย : เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ไม่ดี สังคมรังเกียจ.. เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะทำ ไม่น่าจะ
เกิดขึ้น ทำให้ความไว้วางใจลดลง อยู่โดยกันบได้..ลูกหลานตัวเองแท้ๆ
ยังทำลงประมาณนั้น.. ปู่ทำหลานเนี่ย..เฮ้อ.. พ่อทำลูกเอ๊ย..อ่านแล้ว
รับ ไม่ได้..”

สอดคล้องกับความคิดของนักเรียนดังนี้

“ สอ : มันน่ารังเกียจ

ไก่ : มันเป็นชาวสะเทือนขวัญค่ะ น่ากลัว ไม่คิดว่ามันจะเป็นแบบนี้
เค้ายังเด็กอยู่เลย ไม่คิดว่าเค้าจะกล้าขนาดนั้น

แบม : ก็ส่งสารคนที่โดนช่มชืน เพราะว่าเค้าไม่รู้เรื่องอะไรเลย อยากจะฆ่าคน
ที่มันทำผิดชวกๆ มันเลยคะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องเช็กช้ในครอบครัวทุกรูปแบบละ พ่อช่มชืนลูก
อาช่มชืนหลาน หรืออะไร เรามองว่าเป็นไบบ้าง

คริต : เลวมาก ๆ ๆ โครตเลย

หาด : ไม่มีสามัญสำนึกของความเป็นพ่อเลย

แบม : ไม่น่าจะทำกันได้ ลูกหลานแท้ๆ

คริต : หมั่นไส้ครั้นน่าเกลียด ”

ในขณะเดียวกันได้แสดงความรู้สึกหดหู่ ขาดความสุขทำให้เกิดการสูญเสียภาพลักษณ์
ทางสังคมที่ดี ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เรามองว่ารุ่นหลังๆ วัฒนธรรมจะเป็นยังไง

มอส : เสื่อมโทรม ไม่ค่อยสุขใจ.. ขนาดเนรยังแบบ เนรพระสงฆ์ซะ..ยังมี
แบบ คลิบ วิดีโอคริปในมือถือ..
แก้ว : แค่นั้นไม่พอ นั่งอยู่บนกำแพงผู้หญิงชักรถผ่าน ฮิ้ว...สาว (หัวเราะ) มีฮิ้ว..
มีอะไรหยั่ง จี..มีบางคนยังนัดสาวมาคุยที่วัดเลย ขอเบอร์สาว เป็นอะไร
ที่..เป็นอะไรที่มัน..ไม่น่าชื่นชม คนธรรมดาเนี่ยมันยังว่า ยังปกติ.. แต่ถ้า
เลือกที่จะบวชแล้ว.. เลือกที่จะอยู่ในผ้า เหลืองแล้วทำไมไม่หยุด
พฤติกรรมแบบนี้”

ถึงแม้ว่าการแสดงออกทางเพศจะเป็นในทิศทางที่ล่อแหลม หรือสร้างผลกระทบต่อสังคม
เพียงใด แต่อีกห้วงคิดคำนึง พบว่า ความรู้สึกที่สร้างความรุนแรงทางเพศบุคคลอื่นมีความเป็นไปได้ยาก ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อย่างพวกเรา ม.3 เราคิดว่ามีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศมัย
นั้น : มีบ้าง แต่ไม่ค่อยทำ..มั้งคะ.. ส่วนมากเค้าจะไม่คิดถึงเรื่องนั้น ทำแล้ว
ไม่คิด จิตสำนึกที่ดีก็คือว่า อย่างน้อยก็ไม่สนใจใครก็ยิ่งดีกว่า ต่างคน
ต่าง ยอม อย่างน้อยก็จะดูดีกว่าไปซ่มซิ่นเค้า..”

2.2.2 รับรู้เรื่องเพศมีการเปิดเผยและยอมรับกันมากขึ้น

การประเมินความคิดเกี่ยวกับตนเอง (self concept) ของวัยรุ่นมักเกิดจากความคิดเห็น
หรือ ความรู้สึกที่บุคคลอื่นมีต่อตนมากกว่าที่เขาจะประเมินหรือคิดเห็นด้วยตนเอง ความคาดหวัง
ในสิ่งต่างๆที่วัยรุ่นชื่นชอบ ความนิยม อวด โชว์ความโก้เก๋ เป็นสิ่งที่ต้องการให้บุคคลอื่นรู้สึก
เช่นเดียวกับตน ซึ่งอาจจะมีข้อขัดแย้งกับความรู้สึกของผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นมีโอกาสพบปะ
สนทนากันจะเกิดการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อประเมินบุคคลอื่นว่า รู้สึกเกี่ยวกับตัวตนอย่างไร เพราะ
วัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าช่วงวัยอื่นโดยเฉพาะเรื่องเพศที่มักจะมีการปรากฏให้
เห็นอย่างชัดเจน ดังที่วัยรุ่นได้สะท้อนความรู้สึกดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ..แล้วผู้หญิงหรือผู้ชายที่เล่าให้ฟัง
โดนัท : ถ้าผู้หญิงก็เล่าให้ผู้หญิงด้วยกันฟังผู้ชายก็จะเล่าให้ผู้ชายด้วยกันฟัง
คะ ผู้ชายอาจจะพูดในแนวแบบ..ที่สนุกสนานผู้หญิงนี้อาจจะบอกว่า ..
เจ็บปวดแบบว่า ครั้งแรกนี่นา ฮา..นี่นะ..อ๊ย...จะอะไรอย่างงี้คะ
(หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเพื่อน ๆ มาแล้วให้ฟังเรารู้สึกยังไงบ้าง

โดนัท : น่าสนุกดีคะ ถ้าเพื่อนเจ็บปวดก็สงสาร..เค้าเลิกกับแฟนแล้วเสียใจเค้า

จะมาพูดให้ฟัง...ตอนแรกอาจจะสนุกแต่พอต่อไปเลิกกันก็ร้องไห้
เสียใจ อย่างงุ่นอย่างงี้...แต่พอคนใหม่ก็มาเล่าให้ฟังอีกค่ะ”

บางครั้งก็ได้สะท้อนความรู้สึกอยากถูกรักของวัยรุ่นดังนี้

“ คำ : อยากลอง..เป็นค่านิยมครับ สังคมครับ อยากให้สนใจ เป็นที่สนใจ..

อยากจะทำอะไรประมาณนี้ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เหนื่อย...อันนี้มันน่าอดแล้วใช้มั้ยเนี่ยะ

ศรี : สำหรับ ผู้ชายที่...ถ้าวันไหนมีรอยดูดที่คอมา..อู๊..เก่งนะ
เนี่ย โดนแล้ว..ผู้ชายยังงี้แท้ๆมันหาได้ยากค่ะ..ถ้าผู้ชายไม่เปิดซิง
ผู้หญิง..ผู้หญิงก็เปิดเองเลย..”

สื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ ดังเช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน ฯลฯ มีบทบาทและอิทธิพลต่อการค้นหาตัวตน (identity) ของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง จะพบได้ว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การโฆษณา บางอย่างมีความไม่เหมาะสมที่จะสร้างต้นและค้นหาตนของวัยรุ่น แม้กระนั้น สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมของคนในสังคมเป็นอย่างยิ่ง จึงทำให้วัยรุ่นเกิดการซึมซับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนพร้อมที่จะเลียนแบบสื่อทุกวันนี้เป็นสื่อที่หาง่ายและใกล้ตัววัยรุ่นมากที่สุด โดยเฉพาะภาพลามกจากโทรศัพท์มือถือและยังมีหนังสือการ์ตูนที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้ทุกเพศ เนื่องจากมีความสะดวกหลายประการ และเป็นที่ที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเปิดเผยแสดงความรู้สึกที่สื่อไปทางเพศมากขึ้น ดังที่นักเรียนแสดงข้อมูลดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีพฤติกรรมอย่างอื่นอีกมั้ยที่เราเห็น เช่น..เอาคลิปไปมาอดกัน

พร : มีค่ะมี

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนเยอะมั้ย..ดูทุกวันมั้ยโดยเฉลี่ย..

พร : ไม่ทุกวัน ส่วนมากจะเป็นหนังสือการ์ตูนธรรมดาเนี่ยค่ะ แต่มีสอด

แทรก..เอ้อ..มันจะมีเซ็นเซอร์ค่ะ..มันเป็นรูปคล้ายๆ แต่ว่ามีตัวหนังสือ

คั่น..ทำให้อารมณ์เสียมากเลย (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : คือโปรดพิจารณาใช้มั้ย..

พร : ทำให้เราจินตนาการ..ออกมาเอง..เค้าจะร่างๆ..แล้วเราก็เสริมแต่งกัน

เอง..สมมติว่าเป็นทำผู้หญิงยีนยังงี้..ก็จะมีตัวหนังสือขวางหยั่งงี้เลย..

อาจจะแบบขวาง....มิง..”

การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศแทบจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของวัยรุ่นแล้วแต่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกอยากรู้อยากลองมากยิ่งขึ้น ดังที่นักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ที่นี้เป็นเรื่องสื่อเป็นคำถามสุดท้ายเราลองว่าเรื่องสื่อลามกมันเชื่อมโยงกับเรื่องเพศของวัยรุ่นระดับเราอย่างไรบ้าง
 กู : มันเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์..ที่ตืออย่างหนึ่ง สมมติว่าไปกับแฟนสองคนแล้วเอา..สื่อลามกมาดูก็จะเกิดอารมณ์..แล้วมันก็อยากมีอยากลอง...อยากทำตาม..อยากลอง..อยากรู้ในนี้มันเป็นแบบนี้ แล้วจริงๆมันเป็นยังไง..อะไรประมาณนี้...มันเป็นอะไรที่เข้ากันได้ดีมากครับ (หัวเราะ)
 ถ้าดูแล้วก็มีอารมณ์แต่บางคนก็เฉยๆเหมือนได้ดูทุกวัน เฉยๆครับ มันชิน”

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในหมู่วัยรุ่นเป็นรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมรูปแบบหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการคล้อยตาม โดยมีสาเหตุมาจากความกดดันของกลุ่มทำให้สมาชิกในกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของกลุ่มถึงจะดำรงอยู่ในกลุ่มได้อย่างมีความสุขและมีการยอมรับ ระหว่างกัน มีการสนทนาเรื่องเพศในกลุ่มมากขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ตอนที่เราคิดว่าเป็นเรื่องไม่กล้าน่าอายเราคิดตอนอยู่ชั้นไหน
 ข้าวบ้าน : ป. 6 ค่ะ เรื่องนี้ไม่เคยอยู่ในหัวค่ะ แต่พอมาอยู่ตอนนี้เห็นเพื่อนเค้าทำกันก็เลยไม่ค่อยจะอายค่ะ”

ทัศนคติทางสังคมของวัยรุ่นหญิงเริ่มมีการเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ดังนี้

“คิดว่า..ถ้าถึงวันนั้น..ถ้าเค้ารักเราเค้า รักในสิ่งที่เราเป็น..หรือว่าเค้ารักในสิ่งแบบว่า..เราบริสุทธิ์มัย เค้าน่าจะรับในสิ่งที่เราเป็น..วันนี้ไม่ใช่ในอดีต..”

สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียนรายหนึ่งที่ยอมรับว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เปิดเผยกันมากขึ้นและมีความรู้สึกน่าสนใจ ขวนให้ติดตาม และสอดคล้องกับสังคมยุคใหม่ ดังนี้

“โบตัน : ชอบมาก (หัวเราะ) ชอบมากค่ะ.. พี่หนูกลับบ้านมานี่ เปิดดูทุกวันค่ะ พี่อยู่ปวส.....เป็นผู้ชาย..สาขาช่างเชื่อม..กลับมาบ้านไม่มีอะไรทำก็ เปิดเว็บดู ก็ไปนั่งดูกับเค้า..

ผู้สัมภาษณ์ : ระดับเราชอบมากใช้มัย..

โบตัน : ไม่เชิงมาก...แต่เราดูว่ามันก็น่าสนใจดี จะได้ว่าโลกเราทุกวันนี้มันมีอะไร เปลี่ยนแปลงมั่ง”

2.2.3 มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม

ในความรู้สึกที่แท้จริงของวัยรุ่นส่วนหนึ่งมีความต้องการที่จะให้ทิศทางการนำเสนอของสื่อเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ต่อสังคมมากกว่า ดังที่นักเรียนได้แสดงทัศนะดังนี้

“ค่ะ แต่พริมคิดว่ามันอีกนิดเดียวเกือบจะถึงแบบไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้แล้ว เพราะว่าอย่างที่เราจะอะไรต่าง ๆ ออกมาเยอะจนเกินไปค่ะ อย่างเช่น อย่างเราดูหนังยังเจ๊ยะ ดูละคร มีเด็กบางคนเนี่ย ไม่เคยรู้เกี่ยวกับเรื่องพวกสื่อลามกอะไรพวกนี้เลย.. แต่พอดูจากละครบู๊เนี่ย.. มีบางฉากเลิฟซีน อะไรอย่างงี้ใช้มัยคะ.. คำก็ดูหลงละเมอคิดว่า อู๊.. แบบนี้เค้าเรียกว่า พระเอกนางเอก โอโห้...อย่างนี้หรืออะไรอย่างเงี้ย.. คำก็คิดว่า ซึ้นก็อยากจะเป็นบ้าง อะไรอย่างเงี้ยคะ.. เป็นสิ่งชักจูงในทางที่แบบเป็นตัวอย่างที่ไม่ให้เราทำแต่เด็กกลับคิดไปตรงกันข้ามคะ....ตัวอย่างให้แบบไม่อย่าให้มันมีแบบนั้น ก็คือ..แบบยัง..ละคะอย่างหนูเนี่ย..เคยศึกษาภาพยนตร์ทางต่างประเทศนะคะ หนูชอบอยู่ประเทศหนึ่งคือ...ประเทศพม่า เวลาเค้าจะมีฉากเลิฟซีนบู๊เนี่ย..จะมีอะไรกันอย่างงี้ใช้มัยคะ.. จะมีรูปแบบผีเสื้อจะมาเกาะดอกไม้คะ ก็คือไม่ให้เห็นรูปนั้นเลย อย่างมากที่จะให้เราเห็นก็คือ..มันมีแค่โอบกอด แต่จูบไม่มีเลยคะ โอบกอด หรือแค่หอมแก้ม.. แค่นี้..ใช้คะไม่ต้องให้มากนักนะ เพราะว่า การที่มันดูหล่อแหลมอะไรอย่างเงี้ย.. ถ้าเราโยนไปทางสื่อเนี่ย.. สื่อเค้าจะบอกว่ามันเป็นตัวอย่างไม่ให้เด็กทำ แต่เด็กไม่ได้คิดแบบนั้นนี่คะ ก็เลยอยากจะเอาตัวอย่างจากต่างประเทศมาใช้ในประเทศไทยก็คงจะดีเหมือนกัน..ของเราเนี่ยกอดจูบอะไรอย่างเงี้ยมี ทุกอย่าง..เห็นแล้วก็แบบโอโห้อย่างงี้เลยหรือ..อะไรอย่างงี้..เด็กก็เลยอู๊..มันเป็นแบบนี้..แล้วบางครั้งเนี่ย คำจะมีฉาก...ต่อไปตรงนั้น คำก็จะ..ผ่านไป แล้วเด็กก็จะคิด.. มันจะเป็นยังไง คำก็จะไปถาม พ่อถามปู่..มันเป็นแบบนี้หรืออยากดู..เอาพวกซีดีมาให้ดู...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนรายหนึ่งดังนี้

“ หก : สื่อปัจจุบันแย่งลง

อ๊ะ : พวกเพลง มิวสิควิดีโอ ก็จะออกแนวเซ็กซี่ เช่น เกอร์เบอรี ไปมาก เหมือนใส่กางเกงใน...

ทิว : ผู้หญิงไม่ควรทำอย่างนี้ น่าจะสำนึกว่าเป็นคนไทย สามารถที่จะทำเหมือนฝรั่งได้ ฝรั่งเค้าแต่งแล้วสวย คำมีสไตล์เป็นของตัวเอง ส่วนมากผู้หญิงเค้าเห็นดาราแต่งตัวแล้วสวย แต่พอเราแต่งเองให้คนอื่นเค้าชอบเราบ้าง ”

ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคมทุกด้านเป็นเหตุให้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่น
ดังนี้

“ หม่า : บางทีร้านข้างหน้าเป็นซีดีธรรมดา ข้างหลังเป็นหนังโป๊ก็มี หรือการ์ตูน
ลามก มัน ก็หาย

ผู้สัมภาษณ์ : เรามองเรื่องสื่อปัจจุบันเป็นไงบ้าง

ต่อ : ล่อแหลมมากขึ้น แม้แต่ดาราเองที่เป็นคนของประชาชนก็เดี๋ยวนี้ก็แต่ง
ตัว โชว์นม ใส่เสื้อลงมาเป็นครั้ง ก็เลยกลายเป็นค่านิยมของคนทั่วไป

มด : โฆษณาค่ะ ..ส่วนมากจะจ้างแต่ผู้หญิงมาใส่กระโปรง ใส่เสื้อสั้น ๆ

มนต์ : โปรมทครับ เพราะรู้ว่ามีย่างนี้แล้วทำให้โฆษณาตัวเองขายได้ คนจะ
ได้ให้ความสนใจกับโฆษณาของตนเอง โฆษณาไม่ได้ปลุกฝัง แต่จะส่ง
เสริม เรื่องเพศมากขึ้น ”

สอดคล้องกับการวิเคราะห์เพื่อประเมินความรู้สึกที่เกี่ยวกับสื่อดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วข่าวที่เกี่ยวกับเว็บไซต์ลามกที่แพร่ระบาดจนปราบไม่ไหวเรามอง
ว่าไงบ้าง ดีหรือไม่ดี

นักเรียน : ไม่ดี (ตอบพร้อมกัน)

นุ้ม : มันก็มีประโยชน์และก็มีโทษ ก็ถ้าอย่างโทษก็คือ ทำให้คนที่ไปดูเนี่ยเกิด
ความรู้สึกอยากจะทำอย่างเงี้ยค่ะ ถ้าอย่างประโยชน์ก็คือมีนิต
เดี๋ยวเองคะ แต่ก็คือแบบอย่างเด็กบางคนอาจจะเป็นคนที่ไม่กล้าแสดง
ออก ไม่กล้าทำอะไรอย่างเงี้ยคะ เค้าก็จะไปดูแค่ดูเฉยๆแล้วก็ไม่ได้มีอะไร
มาก ก็เหมือนกับเป็นยังงี้คะ เป็นช่องทางที่ทำให้เค้ารู้อะไรมากขึ้น
แต่ ไม่ดีจะมีอะไรมากกว่าคำว่าดี แต่ถ้าไม่มี เลยก็จะดีเหมือนกัน ”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ตามหลักพัฒนาการระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่กำลังสร้างรูปแบบของค่านิยมเรื่อง
ศีลธรรมจรรยาเฉพาะตนและของสังคม และได้แบ่งเหตุผลของวัยรุ่นออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.3.1 เพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ไม่ต้องอาศัยเหตุผล

ธรรมชาติความผูกพันระหว่างเพศชายและเพศหญิงเมื่ออย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาวมีเพิ่มมากขึ้น ความโน้มเอียงที่จะใช้อารมณ์ หรือความรู้สึกมาเป็นเครื่องชี้นำพฤติกรรมมีมากกว่าที่จะใช้เหตุผลโดยเฉพาะเมื่อบุคคลอยู่ท่ามกลางสถานการณ์บางอย่างที่เอื้อต่อการใช้เหตุผลน้อย การขาดเหตุผล หรือการไร้เหตุผลจึงเกิดขึ้นกับความคิดชั่วขณะ ดังเช่น ความรักของวัยรุ่นอาจเป็นการขาดการยับยั้งชั่งใจ มิได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งยังให้ความสำคัญกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าเท่านั้น ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เรามองว่ามีเหตุผลมั๊ย มันจะมีเหตุผลมั๊ยในเรื่องเพศ

เบนซ์ : เหมือนว่า...มันเป็นเรื่องที่ไม่ต้องใช้เหตุผลค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : เพราะอะไรเบนซ์

เบนซ์ : เพราะว่ามันเป็นเรื่องของอารมณ์ไม่ต้องใช้เหตุผล ต่างคนต่างมีอารมณ์มาเจอกัน มันก็ ..เหตุผลก็ไม่จำเป็น...จะเป็นไปได้ทุกเรื่อง มันก็เกิดอารมณ์ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : มันก็เลยลืมเหตุผลไป ใช่มั๊ย ในเมื่อมีอารมณ์เพศเข้ามาเกี่ยวข้อง.. ความคิดก็ อาจจะลืมๆไป....

ต้น : ครับ อารมณ์ชั่ววูบ ความรู้สึกออกมาก่อนอารมณ์..เอ๊ย...อารมณ์ออกมาก่อนความรู้สึกครับ ”

และนักเรียนได้ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่มีความเชื่อมโยงกับการแสดงออกของอารมณ์ที่เหนือเหตุผลดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้ ม. 3 อย่างเราถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ เราคิดว่าเรามีทักษะในการป้องกันตนเองมั๊ย เช่น ปฏิเสธต่อรอง ถอยหนี ถอยห่างมั๊ย

แท่ง : มันน้อยครับที่จะปฏิเสธ...

แฮมม : แล้วคนที่ปฏิเสธ น้อยคนที่จะรู้ว่าจะปฏิเสธ ยังไงคะ อย่างหนูว่า

ปฏิเสธไม่ได้ ถ้าสมมติว่า..เราแบบ เรา..เป็นผู้หญิงนะ ถ้าเราโดนนั่งกอดอยู่กัน 2 คน เรา..โดนเค้ากอดแบบนี้..แล้วเราจิก..จิก..จิก อะไรอย่างนี้....ให้เค้าถอยไปจ้...เค้าก็เป็นประโยชน์ที่ติดกัน..มาก ๆ เลย..ทำไมไม่รักเค้าแล้วเหอ..ไม่ให้เค้า..อะไรอย่างจ้...แล้วผู้หญิงแบบใจอ่อน..ไปเลย ปฏิเสธไม่ได้..เป็นอะไรที่ชอบใช้กันมาก..ตัวบ๊าก เป็นแล้วก่า...”

เมื่อวิเคราะห์หรือประเมินช่วงวัยของตนเอง พบว่า ยังมีความเสี่ยงในหลายๆด้านอันเกิดจากความไม่พร้อมของพัฒนาการหลายด้าน ประกอบกับประสบการณ์ทางโลกยังมีน้อยอาจนำไปสู่ความผิดพลาดในชีวิตได้ ดังเช่นคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ เป็นปัญหาก็คือ..มันยังอายุน้อย ความคิดก็ยัง คือ ยังไง..ยังไม่มี..เค้าเรียกอะไร..วุฒิภาวะ..อื้อนั่นแหละ..ยังไม่มีวุฒิภาวะพอที่จะ..รับผิดชอบในสิ่งที่มันจะตามมา ถ้าทำแบบนี้ตอนนี้อารมณ์เหวี่ยงเหตุผล ..แต่หลังจากนั้นถ้าเราไม่ป้องกัน ไม่อะไรเลย...อาจจะไม่เป็นเอดส์ แต่ผลที่จะตามมาก็อาจจะท้องก่อนวัยอันควรขนาดตัวเองยังดูแลไม่ได้จะดูแลลูกได้ไง ”

พัฒนาการที่โดดเด่นของช่วงวัยนี้อีกประการหนึ่งคือ ความอยากรู้อยากลอง ชอบทดลองหรือต่อต้านกฎเกณฑ์ของสังคมซึ่งเป็นที่พบเห็นเสมอ ไม่ว่าวัยรุ่นจะอยู่ยุคสมัยใดทั้งนี้เพื่อต้องการทดสอบชีวิตว่า ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร และตอบสนองทางด้านจิตใจของวัยรุ่นโดยตรงดังคำบอกเล่าดังนี้

“ เป็นความสนุกของเด็ก.. ก็เด็กอาจมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น ผู้ใหญ่จะไม่ค่อยสนับสนุนจะสั่งให้เรียนอย่างเดียว ผู้ใหญ่จะตรงกันข้าม ผู้ใหญ่จะสอนว่าเออ..อย่าทำแต่เด็กจะลอง...จะลองทำ..คะ ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ ปัญหาทางเพศ บางทีมันก็มาจากผู้ใหญ่ด้วย พอผู้ใหญ่พูดว่า..อย่าทำนะ เราก็จะสงสัยล่ะว่า..ทำไม ถึงทำไม่ได้เพราะอะไร มันก็ พออยากรู้เราก็ต้องลอง ลองแล้วจะติดใจ...”

และเป็นที่มาของปัญหาของสังคมในที่สุด ดังนี้

“ สื่อกับเรื่องเพศมันเป็นเรื่องที่ทำให้..คนมีความกล้ามีความต้องการมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมปัจจุบัน ถ้าคนที่ดูแล้วเข้าใจก็จะเป็นเรื่องที่ดีค่ะ... แต่ถ้าดูแล้วไม่เข้าใจก็อยากลอง อยากลอง..ลองแล้วก็ไม่รู้จะทำยังไง..อาจจะ..ไม่มีแฟนไม่รู้จะทำยังไง..อาย ก็... สุดท้ายก็คือ...ปัญหาเพิ่มขึ้นที่ตามมาค่ะ ”

การเบี่ยงเบนความสนใจทางเพศของวัยรุ่นด้วยวิธีการอื่นๆ ดูเหมือนว่า เป็นการนำเอาความมีเหตุผลเข้ามาใช้เพื่อลดความสนใจลง ซึ่งมีได้เป็นการแก้ไขปัญหาก็แท้จริง การแก้ไขปัญหาก็อยู่ที่การบรรลุถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์จึงจะเป็นเรื่องที่ประจักษ์แก่ความรู้สึกทางจิตใจอย่างสูงสุด ดังที่วัยรุ่นได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ก็ผู้หญิงก็ช่วยตัวเอง..ช่วยตัวเองก็ใช้..อย่างเช่น ของเทียม แล้วก็..ของเทียมแล้วก็..

น้ำ.. น้ำให้น้ำจืดไปที่คลิตอริส น้ำจากสายยางจากอะไรอย่างงี้...จืดไปที่คลิตอริส คลิตอริสแล้วก็... เราต้องเรียนรู้ทุกอย่าง มันจะไปจุดกระตุ้นอารมณ์ประมาณนั้น แต่การช่วยตัวมันก็ไม่ใช่ว่า จะระบายความใคร่ได้ถึงที่สุด. ของที่สุด...มีเพศสัมพันธ์ ถึงจะเป็น สุดยอด จริงๆ..สุดยอด จริงๆ.. (หัวเราะ) ”

นอกเหนือจากอิทธิพลของสื่อ ยังพบว่า กลุ่มเพื่อน รุ่นพี่เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีความเกี่ยวข้องกับการแสดงออกของอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างมากที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่จะกระทำตาม ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ ว่าจากโดยรวม บุคคลส่วนน้อยคิดว่า มันเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะทำ แต่คนส่วนมาก อยากรู้ อยากลองเป็นอะไรที่น่าสนใจชนิดหนึ่งซึ่งมันทำให้เกิดปัญหาตามมามาก ในปัจจุบันแล้วก็...อาจเป็นภาระแก่ตัวเองหรือไม่ก็ครอบครัว ส่วนมากรุ่นพี่เป็น เป็นแรงจูงใจ พูดว่า..มันสนุกอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วเราก็ออยากลอง มันจะต้องมีคน มากระตุ้น มันไม่ใช่แค่สื่ออย่างเดียว.. แล้วเราก็ออยากรู้ว่าถ้าลองอย่างงี้..มันจะเป็นอย่างไร....เป็นจุดกระตุ้น ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนอีกรายดังนี้

“ เพศอย่างเดียวมันไม่เกี่ยวกับแค่สื่อเท่านั้น...มันจะมีอย่างอื่นอยู่ด้วย.. สิ่งแวดล้อม.. รอบๆข้าง..คนยุ่งส่งเสริม.. ”

2.3.2 ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและผลกระทบที่เกิดขึ้น

ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการพัฒนาสิ่งที่เป็นอุดมคติ (adolescent idealism) ในแง่มุมต่างๆ บนพื้นฐาน หลักการความเชื่อของความมีเหตุมีผล อาทิ คุณค่าของวัฒนธรรมไทย ความต้องการ ความถูกต้อง ความยุติธรรม วัยนี้ เห็นว่า ความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ จึงผ산ความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคลและสังคมเข้าด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ เป็นผลมาจาก พัฒนาการทางสติปัญญาและการรู้จักใช้เหตุผลเชิงศีลธรรมทำให้วัยรุ่นคิดนึกถึงสิ่งที่เป็นอุดมคติ หากได้รับรู้และเรียนรู้ทั้งจากประสบการณ์ทางตรงทางอ้อม ดังเช่น สังคมอุดมคติ จะทำให้วัยรุ่น พัฒนาอุดมคติของตนและสังคมเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ดังคำบอกเล่าของวัยรุ่น ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรื่องเพศจะทำไม่ทำเราคิดว่า..มีเหตุผลมากพอมั้ย
โต : มีครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นไงบ้าง

เอื้อง : มันน่ากลัว ถ้าเราท้องเราก็หมดอนาคตแล้ว

โต : มันเป็นเรื่องที่หลายๆ คนสนใจก็จริง แต่ว่ามันยังไม่ควร สังคมไทยยังไม่ยอมรับครับ แต่ว่าอย่างว่าก็.. รับเอาวัฒนธรรมจากที่อื่นมา เป็นเทรนๆ หนึ่ง ของวัยรุ่น "

นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขตดังนี้

“ ไม่กล้าด้วยครับ จากที่เห็นประสบการณ์ ครูบ้าง พ่อแม่ หรือว่าผู้ปกครอง ทุกคนจะบอกว่า พอเด็กคนนี้เค้าไปมีเพศสัมพันธ์ ก็ต้องโดนเชิญออกโรงเรียน แล้วอนาคตข้างหน้าของเค้าก็ดับเลย แล้วก็ยากที่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าไม่ได้รับการศึกษาต่อครับก็รู้ว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียนไม่ใช่แค่เสียอนาคต แต่ต้องออกจากโรงเรียน หางานทำ ตอนนั้นก็เลี้ยงตนเองไม่ได้ พ่อแม่ก็ยังส่งเรียนอยู่ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนสาวๆ เป็นไงบ้าง

ปลา : มีค่ะ ก็ถ้ามีเพศสัมพันธ์ไปแล้ว ถ้าท้องขึ้นมา ถ้าฝ่ายชายเค้าไม่รับผิดชอบ เราก็ได้รับผิดชอบของเราคนเดียว เราก็ต้องออกจากโรงเรียนด้วย

ก้อง : ผู้หญิงก็จะเป็นฝ่ายที่รับกรรมที่สุด เพราะผู้ชายถ้ามีลูกไปแล้วก็จะไม่รับผิดชอบ เพราะผู้หญิงจะมีจิตใจอ่อนโยนกว่า สงสารลูกตัวเองครับ แต่เดี๋ยวนี้จะมีที่เอาเด็กออก

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้าเป็นเราทำมั้ย

ปลา : ไม่ค่ะ

ก้อง : คงไม่มีวันนั้นครับ "

การแสวงหาอุดมคติของวัยรุ่นสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ทางเลือกและทางออกของปัญหาหลายแง่มุม ดังตัวอย่างการถ่ายทอดความนึกคิดของวัยรุ่นดังนี้

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วทัศนคติเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นไงบ้าง

ต้อย : ก็ยังไม่มี ไม่สมควร เพราะยังไม่พร้อม

กิจ : เพราะเราเป็นเด็ก มีหน้าที่เรียนก็ต้องเรียน เป็นเหมือนอาชีพๆ หนึ่งที่เราต้องศึกษา ถ้าอนาคตเราดีแล้ว จะมียังไงก็ได้ ถ้ามีสำนึกดีครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วระดับนี้ เรามีเหตุผลพอมั้ยในเรื่องเพศ

กิจ : ยังไม่กล้าครับ ถ้าเกิดว่ามีเรื่องเพศเกิดขึ้นไปแล้ว แล้วเราจะไปบอกว่า

พร้อมที่จะเป็นหัวหน้าครอบครัวได้แล้ว อยู่ในระดับนี้หาเงินก็ไม่
สามารถทำได้ แต่ถ้าเกิดขึ้นมาแล้วคงไม่สามารถทำได้แน่นอน”

วัยนี้ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของพลเมืองไทย
และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสื่อดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้เราคิดว่าใครควรอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยที่ดี ค่านิยมทางเพศที่ดี
ของสังคมไทย

ทับทิม : มันก็ทุกคน ทุกวัย ไม่จำเป็นต้องเป็นเยาวชน วัยรุ่นเพราะผู้ใหญ่
บางคนบอกว่า มีวุฒิภาวะ แล้วแต่ก็ยัง..มานั่งดูพวกสื่อลามกก็มีค่อน
น่าจะมีจิตสำนึกทุกคน ช่วยกันอะไรอย่างเงี้ย ถึงเยาวชนจะ ตระหนักว่า
มันไม่ดีอย่างไร แต่ถ้าสื่อยังกระหน่ำลงมาให้อย่างนี้ มันก็คง จะไม่ไหว
เพราะยังเด็กมันก็คือ...เด็ก ...ยังไม่มีความคิดอะไรมาก...”

และผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่สังคมมีดังนี้

“เจนนี่ : ก็อยากฝากให้วัยรุ่นไทยหันมาสนใจเรื่องเพศมากขึ้น เพราะว่า..มันเป็นภัย
ร้ายกับสังคมไทยนะคะ เพราะสังคมเรายังไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงตรงนี้
มากนัก สมมติพ่อแม่บางคนก็จะห้ามเลยว่าอย่ามีแฟนนะ แต่ว่าวัฒนธรรม
ต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น การมีแฟนมันก็กลายเป็นเทรนมันก็
ไม่สามารถห้ามได้ แต่ ถ้าจะมีจริง ๆ ก็ขอให้อยู่ในขอบเขตก็แล้วกันมีสำนึก
สำนึก

คม : ก็อยากจะฝากให้วัยรุ่นไทยว่า..ไม่ควรดูสื่อลามกมากเกินไป เช่น..จากเลิฟซีน
ในละครต่าง ๆ..ใช้วิจารณญาณในการดู..

เจนนี่ : อยากให้ผู้หญิงรักตัวเองมากขึ้น..ให้ค่าแก่ตัวเองไม่ควรให้ผู้ชายง่าย ๆ เราจะ
เป็นคนไร้ค่าและไม่มีประโยชน์ต่อสังคม..อาจเป็นผลกระทบต่อสังคม..

นำความเดือดร้อนถึงพ่อแม่..ให้เห็นแก่พ่อแม่บ้าง”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผลสืบเนื่องจากวัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยที่มีความคิดเป็นของ
ตนเองมากขึ้น การสะสมประสบการณ์ทางโลก และสังคมย่อมมีมากขึ้นตามลำดับ ด้วยเหตุนี้
จึงทำให้การเรียนรู้จากสื่อเรื่องเพศเป็นไปอย่างรวดเร็วและนำมาซึ่งข้ออธิบายพฤติกรรมเชิง
จริยธรรมของนักเรียนว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ดังได้แบ่งออกเป็น 6 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.4.1 การแสดงออกทางเพศยังอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ พบว่า การแสดงออกทางเพศของนักเรียนยังอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม มีความประพฤติอยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ก็ส่วนใหญ่ก็ยังยึดถือตามประเพณีของคนทางเหนือ ๆ อยู่ นะ คือ ก็ อาจจะเป็นผู้ปกครองเค้าอบรมมาดี ส่วนใหญ่นะครับ แล้วก็ไม่มี การให้ล่วงเกินแต่เนื้อต้องตัวกัน เลย ส่วนใหญ่นะครับ.. แต่ส่วนน้อยอาจจะมีบ้าง ห้องละคน 2 คน ก็มี ”

ด้วยธรรมชาติการเจริญเติบโตของการพัฒนาการในช่วงวัยนี้ ที่มีลักษณะเด่นชัดในหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัว เป็นเหตุให้วัยรุ่นประสบปัญหาต่างๆ มากมาย การแก้ไขปัญหาของวัยรุ่นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ความรักและความเข้าใจ เพื่อช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวผ่านพ้นช่วงวัยไปได้ อย่างราบรื่น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ครับ ปกติถ้าอยู่ ม.3 จะคุมเด็กไม่อยู่ ถ้าเด็ก ๆ นักเรียนที่อยู่ในช่วง ม.3 15 ปี กำลังจะเป็นสาวก็ถ่ายบัตรประชาชน.. ทั้งชายทั้งหญิง รุ่นนี้จะคุม.. คือ ก็ไม่ได้ว่า จะคุมรุนแรง.. ใช้เหตุผลใช้ความใกล้ชิด ใช้ความรักความเมตตาที่มีต่อเค้า เค้าก็เข้าใจๆ ที่ว่า.. ทำไมเราต้องมาจ้ำจี้จ้ำไชเค้าตลอด แต่ก็ดีขึ้นตั้งเยอะ ครูในโรงเรียนก็ยอมรับว่า ดีขึ้นจากรุ่นก่อนๆ ”

คำบอกเล่าถึงประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงวัยอื่น ก่อให้เกิดความเข้าใจในการประเมินพฤติกรรม การแสดงออกทางเพศของนักเรียนวัยนี้ในภาพรวม ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ปกครองระดับชั้น ดังนี้

“ อ้อ.. ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเด็กข้างนอก เด็กแถวบ้านหรือว่าเด็กโรงเรียนอื่นที่ จะมีอายุเยอะกว่า เด็กอาชีวะ เด็กโรงเรียนอื่นที่วัยโตกว่า.. หรือบางคนก็ไปคบแฟนที่มีอาชีพแล้วก็มี แต่เด็กโรงเรียนนี้.. น้อย ม.3 รุ่นนี้รู้สึกจะน้อย ที่จะมีโอกาสอย่างนี้ ผมมีหน้าที่ที่ดูแลเด็กรุ่นนี้ตั้งแต่ ม.1-ม.3 ตั้งแต่เข้ามาเลย มี 300 กว่าคน เป็นครูปกครองระดับชั้น ก็รู้จักเด็กแทบทุกคน ส่วนใหญ่ดีนะครับ ส่วนใหญ่ดี เพราะว่า อ้อ.. เด็กคนไหนที่มีครอบครัวดูแลดี ก็จะมีจิตสำนึกดี เด็กคนไหนที่ครอบครัวไม่ค่อยดูแล ครอบครัวหย่าร้าง พ่อแม่เสียชีวิต หรือพ่อหรือแม่เสียชีวิต.. อยู่กับตายาย หรือ

อยู่กับคนอื่น อยู่กับญาติ เด็กพวกนี้จะมีปัญหา เกือบ..ไม่ทุกคน เปอร์เซนต์ ส่วนใหญ่จะมีปัญหา ปัญหาขาดความอบอุ่น ผมคิดว่านะ เลยนั่นไปหาเพื่อน หันไปหาเพื่อนรุ่นพี่มาเป็นแฟนเพื่อให้มีความอบอุ่น หรือยังงี้หรือเปล่า...แต่ก็ดูแลอยู่ที่เด็กกลุ่มนี้เราก็จะทำเคสมาดูแลโดยพบปะตอนเช้าเป็นไง ชีวิตเป็นไง ชักถามสารทุกข์สุกดิบ มีอะไรก็ช่วยเหลือ หาทุนให้อะไรบ้างก็จะเป็นอย่างเงี้ย...ครูที่ปรึกษาแต่ละคนก็จะเราก็จะมีงานจริยธรรมที่คอยให้คำอบรมสั่งสอนนักเรียน มีงานแนะแนวที่คอยชี้แนะนักเรียน แล้วก็มีการปกครองระดับชั้น คอยทุกอย่าง เหมือนพ่อแม่คนที่ 2 ประกอบด้วยหัวหน้าระดับคือ..ผม แล้วก็ครูที่ปรึกษาอีกประมาณ 19 คน แบ่งกันไปคนละประมาณ 20 คน ครู 30 คน ต่อนักเรียน 20 คน..ในการดูแลตลอดเวลา..ส่วนผมเป็นผู้ดูแลภาพรวมอีกทีหนึ่ง ก็จะอบรมทุกเช้าๆนี้จะอบรมชี้แนะแล้วก็คาบโฮมรูมสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ก็จะมีโปรแกรมตารางในการอบรมนักเรียนให้ความรู้ให้นักเรียนว่าจะให้ความรู้เรื่องอะไร ตลอดถึงศึกษารายกรณีของแต่ละนักเรียนที่มีปัญหาร่วมกับหัวหน้าระดับชั้น ร่วมกับงานสารวัตรนักเรียน ร่วมกับฝ่ายแนะแนว ส่วนงานจริยธรรมเค้าเนี่ยจะมีการส่งเสริม โดยมีโครงการส่งเสริมเป็นระยะๆ เช่น.. ไปอบรมเข้าค่ายจริยธรรม ส่วนใหญ่เป็นวัดอุโมงค์ กับวัดลำเปียง ไปอบรมจริยธรรมแล้วก็.. ไปนั่งวิปัสสนา..นั่งสมาธิ อะไรพวกนี้ ปีละครั้งหรือสองครั้ง "

เมื่อประเมินโดยภาพรวมถึงปัญหาการแสดงออกทางเพศ ว่า มีความสัมพันธ์กับภูมิหลังภายในครอบครัว ความรุนแรงของสื่อ และองค์ประกอบอื่นๆ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าประสบการณ์ดังนี้

“ อ้า..ปีหลังๆ ถ้าภาพรวมจะรุนแรงขึ้น ..อ้าภาพรวมจะรุนแรงขึ้น..เพราะสื่อ หรือหลายปัจจัยนะ อาจจะหลายเหตุผล แต่ผมวิเคราะห์ดูว่า เหตุผลหนึ่งที..ที่เด็กมีปัญหาทางเพศรุนแรงขึ้น มีเพื่อนต่างเพศมากขึ้น มีแฟนมากขึ้น แล้วก็ ปัญหาที่ว่า มีเพื่อนต่างเพศ มีแฟนแล้วไปอยู่กับแฟน..นี่คือ..ความรุนแรงของปัญหา..เป็นปัญหา..แต่ปัจจัยที่ทำให้เกิดก็คงมีหลายอย่าง เรื่องครอบครัว เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องอ้า.. การเรียนหนังสือ สื่อก็มีส่วน ๆ แต่เป็นส่วนรอง ส่วนหลักก็คือ..เกราะในการป้องกันครอบครัวไม่ได้สร้างเกราะให้ และก็กิจกรรมที่ทำให้เด็กนั้นจะต้องหันไปมีแฟน ไปอยู่กับแฟน เช่น..ที่มองเห็นนะที่อยู่ในวงการเด็กที่มาอยู่หอเด็กต่างอำเภอ เด็กต่างจังหวัด ส่วนใหญ่จะจับคู่อยู่กับเป็นห้องๆเลยนะครับ เป็นเด็กอาชีวะ เด็กอ้า...ขายาว ส่วนเด็กชายสั้นจะน้อยอยู่ แต่เด็กขายาวจะเยอะ ปัญหาก็คือ..เค้าเป็นเด็กต่างจังหวัด ต่างจังหวัดทั้งคู่มาอยู่หอ..พ่อแม่ปล่อยให้มาเรียนหนังสือ แต่ก็ไม่ได้มาดูแลเด็ก ปัญหาการศึกษาข้ามถิ่นก็เป็นปัญหาหนึ่ง มันเป็นกิจกรรมการศึกษาอย่างหนึ่ง ปัญหาครอบครัวที่ไม่ได้สร้างเกราะให้เด็กแข็งแรง มันจะรุนแรงขึ้นกว่าเมื่อก่อน แต่ว่าถ้าพูดถึงเด็ก ม.ต้น อย่างเด็กม.ต้น ของผมเนี่ย..ตั้งแต่ ม. 123 ในโรงเรียนเนี่ย..ปัญหาจะน้อย น้อยจริง ๆ..ในโรงเรียนปัญหาจะน้อย..จริงๆน้อย เพราะเราเกาะติดตลอดเป็นรายบุคคล แต่ ม.ปลายก็อีกประเด็นหนึ่ง เพราะม.ปลาย

เริ่มโตขึ้น..แล้วก็เหมือนเด็กชายาว เด็กอาชีวะ ถ้าครอบครัวไม่มีภาระก้ำกั้วที่แข็งแรง ไม่มีความรักความอบอุ่น ไม่สร้างค่านิยม ไว้ตั้งแต่เด็ก ๆ มันก็จะไหลไปตามกระแส .. ตามสื่อ สื่อหรือค่านิยมในหมู่วัยรุ่น ตามสื่อทีวี ค่านิยมตามหมู่วัยรุ่นตามอินเทอร์เน็ต สื่ออินเทอร์เน็ต..ก็จะไปเรื่อยเปื่อย..แต่เด็กที่เค้ามีภาระก้ำกั้วจากครอบครัวที่แข็งแรงแล้วก็จะไม่มีปัญหาที่มี ผมมองว่า ภาระก้ำกั้วจากครอบครัวเนีย..ที่อบรมสั่งสอนขึ้นมา คือ..ถ้าครอบครัวไหนมีการศึกษา ๆ ให้ความรักความอบอุ่นลูก มีฐานะครอบครัวทางสังคม ทางเศรษฐกิจที่ดีพอ แล้วก็ ไม่ตามใจลูกมากเกินไปครอบครัวนั้นก็อยู่รอด เพราะว่าครอบครัวไหนที่ไม่มีเวลาให้ลูกปล่อยลูกไปเรียนหนังสือ..หรือว่าให้ลูกมาอยู่หออย่างงี้ก็จะมีโอกาส อ้อ..มีปัญหาในด้านทางเพศสูง”

2.4.2 ความละเอียดอ่อนและมิจุดเริ่มต้นของการแสดงออกทางเพศในเชิงลบ

ความละเอียด ไม่กล้าแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึก หรือแม้แต่การกระทำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศใดๆ เป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ในอดีต แต่นับจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่เป็นตามกระแสแห่งโลกาภิวัตน์เป็นสาเหตุหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปในหลายรูปแบบ และวัยรุ่นยุคใหม่ เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แม้กระทั่งสื่อ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เค้าก็ฟังเราคุย แต่พอกลับหลังเราแล้วเนีย พอตอนแรกเค้าก็ฟัง..แต่พอตอนหลังมาอารมณ์เค้าคง..ก็มีสื่อด้วย ตามเพื่อน ๆ ด้วย ปัญหาวัยรุ่นตอนนี้ มันมาก..มันมากขึ้นสื่อนี้ตัวสำคัญเลยแหละ..โอว..หนังสือมันออกอย่างนี้เลยนะ..ทันสมัยมาก...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ อืม.. ก็ผู้ชายมันเห็นสื่อไง มันเห็นหนังโป๊ละ ก็ไม่รู้อย่างไรจะทุกแต่สมัยเฮาเฮียนนะมัน ปกศ.สูงแล้วละ..เป็นมีเพศสัมพันธ์กันมันก็ยังเล่าเนาะ เอ้อ..สมัยนี้มันน้อยลงเรื่อย ๆ อาจัน..โอ้ย..น้อย..”

ภาพการนำเสนอสื่อทางเพศทั้งจาก วิทยุ โทรทัศน์ และดารารายการบันเทิง ฯลฯ เป็นสื่อที่ทำให้เด็กมีการแสดงออกทางเพศที่เร็วขึ้นและมักจะเบี่ยงเบนไปในทิศทางเชิงลบมากกว่า การละเอียดที่จะแสดงออกกลับกลายเป็นเรื่องปกติของการดำเนินชีวิตไป และอาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเปรียบเทียบพฤติกรรมของวัยรุ่นนับจากอดีตกับปัจจุบัน ดังนี้

“เราจะมียุทธการยังไงที่อยากจะให้เด็กเนี่ย.. ถ้าบ้านเมืองเรามีวัฒนธรรมที่ดีกว่านี้นะฮะ อยากจะให้เหมือนเมื่อสมัยก่อนๆ ที่เด็กมีความละเอียดบาง ไม่ได้หมายถึงเด็กนะคะ หมายถึงทั่วๆ ไป เกิดความละเอียดกันบ้าง..”

เมื่อความรู้สึกกระอายมีน้อยลง ความกล้าแสดงออกในเรื่องเพศมีมากขึ้นโดยมีการเปิดเผยให้สังคมรับรู้ ดังที่อาจารย์ประจำชั้น หยิบยกตัวอย่างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาดังนี้

“อาจารย์ : ไอ้ที่มันมีผิวมีเมียอาจารย์แล้วมันก็เอามอเตอร์ไซด์มาส่งกัน เย็นก็มารับกันเนี่ย

ผู้สัมภาษณ์ : แสดงตัวชัดเจน

อาจารย์ : เฮ้อะ..มันไม่แคร์กัน เสื่อมแล้วใช้ มีแต่เราทำใจไม่ได้ แต่มันเป็นกันหมด นะ ไม่รู้ว่าเพราะอะไร..”

สืบเนื่องจากความรู้สึกกระอายน้อยลงส่งผลให้นักเรียนส่วนหนึ่งมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วก่อนวัยอันควร สามารถเกิดขึ้นได้นับตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้น ดังนี้

“อาจารย์ : นี่สัมภาษณ์เฉพาะเด็กผู้ชายนะ ม.2 มันเริ่มได้แล้ว เพราะสาวอยากได้ มันถามว่า..เป็นยังไง ครั้งแรก ที่ถามคนนี้นะ มันมีหลายคน (หัวเราะ) เพราะครูผู้ชายจะสนิทกับผู้ชาย ถามไปได้กันยังไง ก็เล่นกีฬาตอนเย็น ได้กันหลังสัปดาห์อาจารย์ และผู้หญิงคนนี้นะ..ผู้หญิง ม.1 ชาย ม.2 พอได้แล้วอาจ่าน มัน เม้าว.....มันเมากันนะ ขนาดพ่อแม่ฮู้หนีไปโดยต่าง..จังหวัดนะ มันโดยไปตั้ง เพชรบุรี ผู้ชายมันก็เมาหahaha..แยกกัน แต่ สุดท้ายแยกกันได้ผู้ชายก็ต้องตามไปละะ พอผู้ชายหลังจากเลิก

คน

นั้นได้ อีกจะ เป็นสิครับอาจารย์นายคนนี้นะ ก็ถามเธอได้ยังไง มันไปดี ก่อง ก่องดี แห่ลูกแก้วเคยเห็นมัย เห็นผู้หญิงวันนั้นวันเดียว ก็ชวนกันไปนอนแล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงก็ยอมไป

อาจารย์ : ยอม

ผู้สัมภาษณ์ : นักเรียนเหมือนกันหรือ

อาจารย์ : นักเขียนเหมือนกัน ”

อย่างไรก็ตาม การแสดงออกทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หรืออื่นๆ อาจเป็น ที่มาของปัญหาสังคมที่พบได้แก่ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหานักเรียนออกกลางภาค และปัญหา ลูกโซ่ที่จะตามมาในทางสังคมอีกนานัปการ ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“อาจารย์ : แล้วเดี๋ยวบู้ได้เมียที่ไหน หลังจากผ่านมามากหลายคน ก่อบอกว่าถ้าเธอ เป็น เอดส์ครูตึงบ่ไปเฒ่าไหนน้อ (หัวเราะ).. เดิวนั้นะ ได้เมียนักเรียน ม.2 โรงเรียนนั้น

ผู้สัมภาษณ์ : ละอ่อนสู้วิธีป้องกันตัวเองก่อ

อาจารย์ : มันบ่ป้องกัน แต่มันก็รู้ถามเธอเป็นเอดส์ บ่กั๊วทอง มันบอกหลังข้าง นอก มันก่อยังฮู้ยู่หนา เดิวนั้นมันก่อเลยออกกะ มันเลยบ่เฮียนงั ถ้ามันเฮียนมันจะอยู่ ม.3 อยู่ มันได้ผู้หญิงเป็นสาว สามสิบคน ”

การขาดความรักความอบอุ่นจากคนในครอบครัวและปัญหาครอบครัวทุกรูปแบบมีส่วน นำมาซึ่งความเปราะบางทางด้านจิตใจของวัยรุ่น และอ่อนไหวต่อสิ่งเร้ารอบตัวโดยง่าย ซึ่งเป็น สาเหตุสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน ดังตัวอย่างที่อาจารย์ประจำชั้นบอกเล่าดังนี้

“เออๆ แต่มันออกไปแล้ว ผู้หญิงคนนี้นั้นออกไปแล้ว ก็เหมือนกับว่าแม่มันมีผัว 20 คน มันเอาลูกมันไปขายญี่ปุ่นนะ.. อันนี้คือพฤติกรรม แต่ที่ว่าจะมาร่วมเพศ มันคงทำไม่เป็น แต่ผู้หญิงนี้คงจะมีแล้ว แต่ไปสัมภาษณ์โรงเรียนอื่นก็เหมือนกัน นะ อาจารย์... ไตรศัฟท์ไปหาที่โรงเรียนนั้น เป็นเพื่อนกัน ที่เดียวกันย้ายไปอยู่ โรงเรียนนั้น เรื่องพฤติกรรมนี้เป็นไง โรงเรียนนั้น ก็เหมือนกันเนีย.. ครูไปตามหา ม.1นักเรียนหญิง ม.1 บังเอิญเป็นคนบ้านนั้น นักเรียนชาย ม.2 ผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน พาไปบ้านป้อชาย ครูไปถามหา... แก่ฝักกันหมดแล้วอาจัน..”

วิธีการแก้ไขปัญหาของสถานศึกษาหลายแห่งพยายามที่จะใช้วิธีการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนโดยการเปลี่ยนสถานที่ศึกษาใหม่ ดังคำบอกเล่าจากอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ม.1..เนียแล้วจะช่วยเหลือยังไง ปีที่แล้วโดนไล่จากโน้นมา 2 คน ไล่จากอีกแห่งมา 1 คน ผอ.ใจดี รับไว้ เพราะอะไรที่เขาไล่มา มีผัวแล้วอาจารย์ แต่งงานแล้ว ก็เรา เป็นครูฝ่ายจัดกิจกรรม ”

นักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเมื่อย้ายสถานศึกษาใหม่ มักจะแสดงออกทางเพศอย่าง เด่นชัดกับนักเรียนกลุ่มใหม่ และมุ่งเน้นความสนใจกับเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษซึ่งเป็นวิธีการ ปรับตัวอย่างหนึ่งที่พบ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“อันนี้เรียบบร้อยไปแล้วหนา อ้อ ม.1 สงสัยจะมีแล้ว ประมาณ ป. 6 เค้าก็มีแล้ว ก็ย้ายจากโรงเรียนนั้นมา 2 คน ย้ายจากโรงเรียนโน้นมา 1 คน มาเข้า ม.3 โรงเรียนเรา พอมาถึงมันก็จะอวดใจ เพราะมันมีผิวแล้วเนาะ ม.3 นักเรียนหญิงช้วน.. ช้วน ร่านละเนอะ.. พอมันเห็นคนที่มีผิวมันอวดกันอาจารย์.. โห้.. เริ่มแต่งหน้าปากแดง ก็เรารู้กิจกรรมนะ จะว่าอะไรรุนแรงก็ไม่ตินะ.. จัดแถว เราก็บอกจัดแถวตอนเช้า ละนะ เธอเดี่ยวซ้ายหันเดี่ยวขวาหัน เฮ้อก้ออยู่เล่น เธอจะไปแก เดี่ยวไอ้ 3 ตัวที่มา เดี่ยวมันแท่งนะ เพราะมันท้องมาแล้ว พอติปลายปีเห็นเลยใจ”

สอดคล้องกับอาจารย์ประจำชั้นที่ถ่ายทอดประสบการณ์ ดังนี้

“อ้อ..แต่.. ที่มีส่วนมากจะเป็นผู้หญิงนะ ที่มีเพศสัมพันธ์เนี่ย คือ ปีก่อนตอนนี้นั้นอยู่ ม.3 แล้วเป็นนักเรียนหญิงนี้แหละ มันจะชอบเรียกนักเรียนชายมากอด ไม่รู้.. คงยังไม่โดนนะ ตอนนั้นนะ....คือ..แต่ถ้าเห็นนักเรียนชายมาซอมนักกีฬาต่างถิ่นนะ..เห็นหน้าใหม่ ๆ นะ มันจะไปขอลายเซ็น (หัวเราะ) อะอ่า.. .ครูอยู่พอจะตายแล้วยังได้ขอ จีบปากจิบคอว่า... อู๊..หล่อเนอะอื้อ..”

การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ในวัยที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ มิได้เป็นสิ่งที่ยืนยันว่า จะมีความรอบรู้ในเรื่องเพศแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม สืบถึงความเกี่ยวเนื่องกับการมีค่านิยมในเรื่องเพศที่ผิดๆ และได้เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง กลายเป็นจุดเล็กจุดหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันดังนี้

“เนี่ยอาจารย์ ม.2 ม.3 โรงเรียนอื่นก็เป็นอย่างเนี่ย โรงเรียนโน้นอะ แล้วแต่ว่าครูจะแก้ปัญหา คราวก่อนโน้น ม.2 ผู้หญิงท้องแล้ว แยก..ครูเขาต้องการแยก เอาผู้ชายมาเรียนที่นี่ เอาผู้หญิงยังไว้อยู่ แต่สุดท้ายผู้ชายมันเข้าไม่ได้ไงอาจารย์เลยออกเลยไม่จบเลยนะ เจ๊..รุ่นแรกของผมเนี่ยนะ หน้าตามันดี มันก้อออกไป มันก้อได้กินในเนี่ย เราพูดมันก็ไม่ฟัง มันบอกครูครับผมได้มา 11 คนแล้ว ม.3 หนา แล้วมันก็ตายไอ้คนที่ 11 นี้แหละ ผู้ปกครองจับให้แต่งงานกัน ก็ต้องมาอยู่..นะ มาบอกให้ครูเข้าไปนะ..ถ้ามาบอกให้ครูต่างคนต่างเรียน..คนที่ 11 หมายความว่า พ่อแม่มดมีอกเลย..แม่ผู้หญิงก็ไม่อยากเลี้ยง มาปิดภาระให้ผู้ชาย จริงๆเขาเสียแล้วเขาก็.. แต่มันเร็วจริงๆนะอาจารย์ มันมีเพศสัมพันธ์กันเร็วเกิน...”

และนำมาซึ่งการเลียนแบบทางพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ผิดๆ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“รู้ปัญหา.. มันได้แล้วมันเลียนแบบนะอาจารย์ โดยเฉพาะผู้หญิงมันคุยกันนะ

สมัยก่อนผู้ชายได้ผู้ชายเป็นคนคุณนะ เดี่ยวนี้ผู้หญิงคุย (หัวเราะ) ”

2.4.3 มีการแพร่ระบาดของสื่อลามกในกลุ่มวัยรุ่น

สื่อต่างๆ มีผลต่อการขัดเกลาทางสังคมแก่มนุษย์ในด้านความคิด ความเชื่อ แบบอย่างของความประพฤติ เนื่องจากการให้ข่าวสารข้อมูลในทุกรูปแบบ อิทธิพลของสื่อจะส่งผลกระทบต่อบุคคลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละบุคคล ภูมิหลังของครอบครัว เจตคติ ช่วงวัยต่างๆ และ ความสนใจ เป็นต้น ดังจะเห็นได้ว่า วัยรุ่นสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงของสื่อได้อย่างรวดเร็วและมีการนำสื่อมาแลกเปลี่ยน หรือ แพร่กระจายข้อมูลข่าวสารทางเพศให้แก่กันในกลุ่มเพื่อนฯ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ คลิปโป๊ วิดีโอต่างๆ แล้วก็การ์ตูน คลิปโป๊จะมาแรงเป็นอันดับหนึ่งเพราะว่าในอัตราวัยรุ่น 100 คนนี้..ที่จะมีมือถือนี้ซักก็ประมาณ 90 คนมีมือถือถ่ายรูปได้ ดูวิดีโอได้พกไป..ดูได้ 2 คนแล้วมันจะกระจาย..”

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีผลต่อการแสดงออกของสมาชิกในกลุ่มดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ก็อย่างเช่นกรณี (เจียบ) .. ก็อย่างเช่น..กรณี อิม..ก็อย่างกรณีที่เป็นแบบว่า..เห็นเค้าทำอะไรแบบเนี่ย ก็แบบเราก็อยู่ในนั้น เหมือนเพื่อนชักจูงแล้วเราก็อยู่ในกลุ่มนั้นเราก็อทำตามเทรน อินเทรนอย่างเค้า เพราะว่าเราไปอยู่กับกลุ่มเค้า ”

วิธีการเข้าถึงสื่อลามกและสิ่งยั่วยุของวัยรุ่นสามารถทำได้ดังนี้

“ ก็หาจากประมูล ค่ะ เว็บประมูล พวกเว็บไซต์..อะไรต่างๆพวกนี้ค่ะ... โหลดมาแล้วก็

ลงที่ มือถือ...เล่น Internet บ่อยค่ะ มีคำแนะนำจากเพื่อน..จากเพื่อนรุ่นพี่อะไรอย่างนี้..แนะนำมาแล้วก็เข้าไปดู..เข้าไปดูแล้วหนูก็โหลดมาหนูไม่ค่อยดูนะ พวกนี้ชอบเอาไปแบ่งปันกัน (หัวเราะ) ”

การรับรู้ภาพจากสื่อลามกอย่างชัดเจนเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นระบายความรู้สึกไปในแนวทางที่แตกต่างกัน ดังนี้

“ หนัน : ก็เดี๋ยวนี้เนี่ย..สื่อลามกเนี่ย..ดูได้ทุกเพศทุกวัยใช้มั๊ยคะ...พอดูแล้วเกิด

อารมณ์ปลดปล่อยไม่ได้ก็จะหาทางออกทางอื่นแทน.. อย่างถ้าไปกับแฟน เนี่ย.. แต่ถ้าดูกับแฟนอาจจะ...กับแฟน แต่ถ้าดูคนเดียวอาจจะช่วยตัวเองไปก่อน แต่ถ้าพอถึงขั้นโรคจิตอาจจะไปชมคนอื่นได้ ชอบโชว์ของเจ๊อะคะ

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นไงบ้าง

ไอท์ : มันเป็นเรื่องคู่กันค่ะ เพราะถ้าดูสื่อแล้ว มันก็อาจจะเกิดอารมณ์ มันก็เกี่ยวกับเพศ ก็..ยังงั้นละ...ก็มันอาจจะเลยเถิดไปถึงเรื่องอื่นได้ ถ้า ควบคุมไม่ได้ ไปเลยมีโอกาส...”

2.4.4 บทบาททางเพศของวัยรุ่นหญิงชาย เปลี่ยนไป

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นเพศหญิงและชายมีความแตกต่างกัน ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ต่างค่ะ ก็อย่างในเรื่องของการเรียน..ผู้ชายจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก แต่ผู้หญิงจะมากกว่า แต่ถ้าเรื่องของเพศตรงข้ามอะไรเจ๊แบบการแสดงออกด้วยการมีแฟน ผู้ชายจะแสดงออกมากกว่าผู้หญิง ก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ”

แนวโน้มว่า เพศหญิงจะมีความกล้าในการแสดงออกทางเพศเพิ่มขึ้นด้วยอิทธิพลของสิ่งต่างๆดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : บทบาททั้งเพศชายเพศหญิงต่างกันมั๊ยผู้ชายกับผู้หญิงเท่าเทียมกันหรือกล้ามากขึ้นหรือต่างกันยังไง

ปุย : คิดว่าเท่าเทียมกัน บางครั้งผู้หญิงกล้ามากกว่าครับ แนวโน้ม

ผู้หญิง..อยากทำอะไรทำ

ผู้สัมภาษณ์ : ที่เรากล้าเพราะสื่อมั๊ย สื่อมันแสดงออกว่า อยากทำอะไรไม่ต้องรออะไร

ปุย : เพื่อนครับ มีทั้งสื่อทั้งเพื่อน เพื่อนนี้อาจจะเป็นแบบว่า เราเห็นเพื่อนทำอะไรเราก็อยากทำตามเพื่อน อยากมีบ้างประมาณนี้...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนอื่นๆดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ..นอกจากสื่อก็คือสิ่งแวดล้อมจากกลุ่มเพื่อน..ที่มากกระตุ้น

ฝ่าย : ส่วนมากจะเป็นรุ่นพี่ครับ

เซ็ม : อาจจะเป็นแบบว่า.. เพื่อนใหม่แบบว่า..คือ คล้ายๆชักจูงไปหา
 สารเสพติดอย่างนี้ค่ะ..สนุกนะ อย่างนั้น อย่างนี้..ไม่ถ้า สมมติว่า
 เพื่อน 8 คนมีหมด แล้วมีอยู่คนเดียวที่ยังไม่มี..เพื่อนอาจดูถูกอะไร
 ล้าหลังแบบ..เต่า ล้านปีล้าสมัย..ป๊อด...
 ฝ่าย : เพศอย่างเดียวนั้นไม่เกี่ยวกับแค่สื่อเท่านั้น...มันจะมีอย่างอื่นอยู่ด้วย..
 สิ่งแวดล้อม..รอบๆข้าง..คนยุยงส่งเสริม..”

ช่องทางการพบปะระหว่างเพศชายและเพศหญิงในยุคปัจจุบันมีความเป็นไปได้ด้วย
 วิธีการต่างๆ และมีจุดเริ่มต้นของความเสี่ยงในเรื่องเพศมากขึ้นทุกขณะ ดังต่อไปนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของ ม.3 มีการแสดงออก
 ยังไงบ้าง

โท : เริ่มจากพูดคุยในโรงเรียนแล้วจะพากันไปบ้าน เวลาไปไหนก็จะซ้อน
 รถมอเตอร์ไซด์ไปด้วยกัน

ซี : ถ้าไปเล่นอินเทอร์เน็ต แท้ทกัน ก็คุยกันแบบเดียวก็ได้เบอร์มาครับ คือ
 มันง่ายมากที่จะเลือกหาคู่กันครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ผู้หญิงผู้ชายแสดงออกต่างกันมั้ยเรื่องเพศ

แหวน : ผู้ชายก็ถ้าหญิงมาจีบก็จะเอาทุกคน ผู้หญิงก็จะไปจีบชาย ผู้ชายก็จะ
 สลับร่าง น่องนั้นน่องนี้ เดียวน่องนี้โทรมาตอนนั้น..ตอนนี้..

นอย : ก็ดูโทรศัพท์เพื่อนมีแต่เบอร์ผู้ชายทั้งนั้นเลย มันเข้าหากันได้ง่ายทาง
 อินเทอร์เน็ต ส่วนมากเบอร์ที่ได้มาก็จะเป็นอินเทอร์เน็ตหรือเพื่อนหา
 ให้อย่างโรงเรียนเราก็มีโรงเรียนเทคนิคอยู่ข้างหน้า ผู้ชายจะอยู่บน
 ดิโกสูง ตอนเลิกเรียนพอนักเรียนหญิงเดินออกประตูมาก็จะแหวน

ผม : บางทีเห็นเอากะดาศมาเขียนอะไรก็ไม่รู้แล้วก็โชว์ ”

นอกจากนั้น การแย่งชิงอาจเกิดขึ้นได้โดยมีสาเหตุมาจากเพศตรงข้ามในสถานศึกษา ดังที่
 นักเรียนได้บอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีไปจีบใครก่อนมั้ย ตบตีกันในชั้นเรียน

ตั๋ย : มี แย่งผู้ชายกัน เมื่อก่อนจะเป็นแบบว่าผู้ชายเข้าไปจีบ เดียวนี้

ผู้หญิงจีบผู้ชายแล้วค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : สัดส่วนเยอะขึ้นมั้ย

ด้อย : ปริมาณผู้หญิงจีบชายเยอะมากกว่าเข้าไปจีบผู้หญิง มันพลิกแพลงกัน
แต่ก่อนชายจีบหญิง เดี่ยวนี้ผู้หญิงจีบชาย พอผู้ชายมีน้อยลงก็จะแย่งกัน
เป็น 2 ฝ่าย ”

บางคนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในช่วงวัยนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วค่านิยมทางเพศปัจจุบันนี้เป็นไบบ้าง เรามีค่านิยมในลักษณะใด

ดูจากเพื่อน ๆ ของเรา

สัมภาษณ์ : (เจียบ) เดี่ยวนี้ก็มีพลิกแพลงทางเพศเยอะ เป็นชายกับชาย หญิง
กับ หญิง เดี่ยวนี้ชายจะโอนเอียงมาเป็นหญิง ส่วนหญิงจะกลายเป็น
ทอม สดส่วนก็เลยสมดุลกันตลอด ”

ในขณะที่อาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อสังเกตเพื่อเปรียบเทียบความสนใจในเพศตรงข้าม
ระหว่างวัยรุ่นเพศชายกับเพศหญิงดังนี้

“ คงจะน่าต่างกัน คือ..เด็กชายยังไม่สนใจเรื่องนี้เลย เพราะว่าเด็กในวัย 15 เนี่ยนะ..
ในวัยอ้าว.. ม.456 ก็อ้าวหนึ่ง..แต่วัยเด็ก ม.ต้น..เด็กผู้ชายส่วนใหญ่..วิ่งเล่นลูกโป่ง
เตะบอล..เหวี่ยงโคลไหลย้อย.. ก็รับรู้ได้เหมือนกัน แล้วก็แต่ไม่ได้ใส่ใจเพราะยังไม่ถึง
วัยของเค้า แต่มีบางคน..ที่อายุเค้าอาจจะเกินวัยของเค้า ๆ สนใจเรื่องนี้เหมือนกันแต่น้อย..
หมายถึงเด็กผู้ชาย.. เด็กผู้หญิงก็เริ่มสนใจขึ้นมาบ้าง แต่ไม่ได้ทั้งหมด..สนใจ
เรื่องเพศตรงข้าม.. รับรู้..แต่ส่วนใหญ่รับรู้เหมือนกัน เพราะมีการอบรมให้ความรู้
เหมือนกันมีการเรียนสุขศึกษาเหมือนกัน แต่ว่าจะแสดงออกมารุนแรงเนี่ย..มันก็
มากกว่านักเรียนชายบ้างแต่ก็ไม่ได้ทั้งหมด ”

2.4.5 พฤติกรรมการเล่นกับเพศตรงข้ามมีความระมัดระวัง และแยกแยะมากขึ้น

พฤติกรรมการเล่นของวัยรุ่นนี้ จะมีการเล่นที่แตกต่างจากวัยเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยังม
การเล่นแฉ่งๆสัมพันธ์กับเรื่องลักษณะปฐมภูมิทางเพศ และ พฤติภูมิทางเพศ อาทิ อวัยวะเพศ
เต้านม และบั้นท้าย แต่วัยนี้ กลับพบว่า การเล่นมีการแยกแยะมากขึ้นที่จะไม่ล่วงเกินเพศตรง
ข้ามจนเกินขอบเขต ดังที่นักเรียนได้บอกเล่าประสบการณ์ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เวลาที่เราอยู่ในห้องเรียนเราปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างไรบ้างคะ
โย : ก็ธรรมดาครับ แกล้งกันธรรมดา แต่ไม่เล่นเกินไปครับ ก็เป็นเพื่อนไม่
ใช้แฟนครับ เพื่อนก็เพื่อน แฟนก็แฟน..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้ชายกับผู้หญิงแสดงออกเรื่องเพศต่างกันมั้ยเวลาอยู่ในห้องเรียน

โย : ต่างกันครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ยังไงบ้าง

โย : ก็จะแยกกันเล่นผู้ชายกับผู้หญิงครับ ผู้ชายเล่นฟุตบอล ก็บางทีความคึกคะนอง..ผู้ชายจะแกล้งผู้หญิง ”

วัยรุ่นต่างมีความตระหนักในการเล่นมากขึ้น และระมัดระวังที่จะแสดงออกในเรื่องเพศ เนื่องจากเกิดความรู้ความเข้าใจว่า เป็นสิ่งต้องห้ามที่จะไปสัมผัส หรือแตะต้องเพศตรงข้าม ตามความเชื่อของสังคมไทย ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่า ตนมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างชัดเจน จึงมีความคิดคำนึงถึงความสำคัญดังกล่าว ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ชวนไปแอบดูคนบัสสาวะมั้ย แอบดูของเพื่อนมีบ้างมั้ย หรือจับกันจับอะไรของเค้า

แทน : ไม่เคยทำครับ ก็มีแค่เล่นเอามือแหย่กันครับ ทำเพศเดียวกันเพศตรงข้ามไม่มี..”

2.4.6 พฤติกรรมการเลียนแบบ และให้ความสนใจเพศตรงข้าม

นอกเหนือจากพฤติกรรมอื่นๆที่กล่าวมาในเบื้องต้น พฤติกรรมที่พบอีกประการหนึ่งคือ พฤติกรรมการแต่งกายที่มักจะมีการเลียนแบบตามแฟชั่น หรือ เลียนแบบจากสื่อ ดาราภาพยนตร์ เพื่อสร้างจุดสนใจแก่เพศตรงข้ามรวมถึงพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะคู่รัก ดังคำพูดดังนี้

“ ครับ สื่อนักร้องจะเยอะ นักร้องวัยรุ่น.. มีผลเรื่องการแต่งกาย มีผลทรงผม ใส่ตุ้มหู เจาะหู เจาะจมูก เจาะลิ้นเยอะ แล้วก็ทำให้มีอิทธิพลต่อการแต่งกายของเค้าเพื่อดึงดูดต่อเพศตรงข้าม ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนหญิง เพราะว่า อายุสมองจะโตกว่า แต่นักเรียนชายยังเหมือนเด็กกะโปโล เตะบอลคลุกฝุ่นเล่นปกติอยู่ ครับเป็นสาวไว้มุมมองของเด็กนี้มันมีหลาย..หมายถึงว่า..เยาวชนทั่วไป อ้อ..เฉพาะนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย...ม.3 เด็กนักเรียนหญิงเนี่ย ถ้าดูสภาพ..ความเป็นจริง เด็กนักเรียนหญิงจะ..จะมีแฟน จะแต่งตัวเร็ว จะแต่งตัว ซอยผม ใส่ตุ้มหู แต่งตัว ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม แล้วก็จะมีแฟนเร็วกว่าๆเด็กนักเรียนชาย แล้วก็แฟนส่วนใหญ่เนี่ยก็จะเป็นเด็กนักเรียนชายที่อายุเยอะกว่า ไม่ชอบในระดับชั้นเดียวกัน ”

นับจากช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น พบว่า มีพฤติกรรมให้ความสนใจเพศตรงข้ามที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังที่นักเรียนได้ออกเฝ้าความคิด ดังนี้

“ ปู่ : มี ๆ อันนี้ มี เกือบจะทุกคน ก็แต่งตัวปกติที่แบบเป็นคนดูเฉิ่ม ๆ อะไร
อย่างจ๊ะพอรู้สึกอยู่ ม.3 ทุกคนจะเริ่มสนใจเกี่ยวกับแฟชั่นอะไรอย่าง
จ๊ะ

ค๊ะ จะ ต้องแต่งตัว ให้ดูดีอะไรประมาณนี้ให้แบบสะดุดตากับเพศ
ตรงข้าม

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วหนุ่ม ๆ ละ

ดี : ก็อย่างตอนเมื่อก่อนเรียบร้อยอะไรอย่างจ๊ะ พอขึ้น ม.3 ก็พอเพื่อน
ชักชวนก็ไปได้ง่าย สบายหรี ก็นะหล้า ”

แหล่งเรียนรู้ที่เกิดการเลียนแบบในกลุ่มวัยรุ่น มีที่มาจากสื่อ ตัวแบบที่สำคัญคือ ดารา ภาพยนตร์ หรือบุคคลยอดนิยมที่วัยรุ่นชื่นชอบและให้ความสำคัญในการติดตามข่าวสารข้อมูล ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ตั้งข้อสังเกตถึงพฤติกรรมของวัยนี้ ดังนี้

“ คิดว่าอันดับแรกสุดมันน่าจะ สื่อนะ สำคัญที่สุดเลย เด็กเขาอย่าง พังพุดกับเด็ก
เลณนะว่า อย่างดูหนังสือพิมพ์หลายฉบับในห้องสมุด หนังสือพิมพ์ที่เด็กดูมากที่สุด
มันจะรุ่งรุ่งเลณนะ เด็กจะชอบดูที่สุด มันจะขาดวันเลณนะ เด็กดูมาก ถ้าเป็น
หนังสือพิมพ์ที่เด็กไม่ค่อยสนใจส่วนใหญ่เป็นพวกการเมือง ก็จะไม่ค่อยขาด จะ
เรียบร้อย ส่วนใหญ่ก็ผู้ใหญ่ที่จะอ่าน พวกไทยรัฐ เด็ก ๆ จะชอบ เดลินิวส์ก็เฉพาะ
หน้าบันเทิง ที่มันแต่งตัวหรือหาว เด็กชอบ ข่าวของดาราคนนั้นก็มีแฟน เป็นแฟนกับ
ใคร คนนี้เปลี่ยนคู่หรือยัง เด็กจะชอบมาก เพราะฉะนั้นพวกสื่อที่สำคัญ
หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ละครทั้งหลาย การแต่งตัว พวกนี้จะมีอิทธิพลสูงมาก ”

3. สถานการณ์สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

จากการศึกษาสถานการณ์เพื่อประเมินโดยภาพรวมเกี่ยวกับการรับรู้ทางเพศของเยาวชน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลสรุปว่า วัยนี้มีความพร้อมที่จะสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสาร
จากสื่อทางเพศได้อย่างรวดเร็วและเด่นชัดกว่าวัยเด็กประถมศึกษา ด้วยศักยภาพของความคิด
และพัฒนาการทางด้านร่างกายที่เติบโตขึ้นและเรียนรู้ (learning) ที่จะผสมผสานความสนใจในเรื่อง
เพศที่มีอยู่อย่างจริงจัง ภายใต้อิทธิพลของตนเองเชื่อมโยงให้เข้ากับเรื่องเพศที่สื่อต่าง ๆ นำมา

เผยแพร่ โดยทั่วไป วัยนี้เริ่มมีจุดเริ่มต้นของการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับวัยอื่นๆ ที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสื่อได้เพราะเป็นสิ่งที่ใกล้ชิด ผลจากการเรียนรู้เรื่องเพศที่เกิดจากสื่อทำให้วัยรุ่นมีความคิดรวบยอด (concept) กระฉับกระเฉง ซึ่งอาจมีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลองและแสวงหาประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างไรก็ตาม วัยนี้ต่างให้ความสนใจสื่อทางเพศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการเบี่ยงเบนทางด้านความคิดและพฤติกรรมในปัจจุบัน ดังที่นักเรียนได้ให้ข้อมูลดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เราพอมีข้อมูลมั๊ยในเพื่อนระดับชั้น ม.3 ทั้งหมด เราประเมินว่าเพื่อนระดับชั้นเดียวกับเราเค้ามองยังไง

ไข : ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยมีใครรักนวลสงวนตัวเท่าไร

หม่อม : ถ้าเป็นห้องที่เด็กเรียนก็จะมีน้อย แต่ถ้าห้อง 7 ห้อง 8 ก็จะมีบ้างไม่ถึงกับแยะไปหมดทุกห้อง จะมีเฉพาะบางกลุ่ม

ผู้สัมภาษณ์ : โดยภาพรวมก็จะดีเป็นส่วนใหญ่ใช่มั้ย

ไข : ดีเป็นส่วนใหญ่ค่ะ

หม่อม : ไม่ดีประมาณ 10% จากทั้งหมด 8 ห้อง ”

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของวัยนี้ทั้งในอดีตกับปัจจุบันมีความแตกต่างกัน และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในที่สุด ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“ ไข...มันต่างกันนะคะมันต่างกัน..เพิ่มสถิติเปอร์เซ็นต์สูงขึ้น เมื่อกี้กำลังคุยกับเพื่อนครูนะคะว่า ม. ต้นเนี่ยะ ม. 3 ม. 4 ช่วงนี้ะ ม. 2 ม. 3 ม. 4 ไม่ว่าโรงเรียนไหน ก็ยังคุยกับเพื่อนว่า..ทั่วประเทศไทยเหมือนกันหมด พฤติกรรมนะคะเหมือนกันหมด เพราะว่าความจริงมันอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อเราก็เข้าใจพฤติกรรมเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่นด้วยว่าเค้าต้องการอย่างไร ทั้งทางโรงเรียน ทางรัฐทางสื่อ ทางอะไร ไม่ช่วยกันดูแลตรงนี้นะคะ ภาวะเสื่อมมันก็จะมากขึ้น มากขึ้นเพราะสังคมไทยมันเปลี่ยนไปแล้วก็เด็กช่วงนี้มันรับได้เร็ว.. ได้ไวกว่าเด็กอื่น.. รับได้ไวมันก็เลยเกิดปัญหาตรงนี้จะแล้วการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงกว่าถ้าคิดถึง 10 ปี 20 ปี นะคะ ที่เป็นครูมา 20 กว่าปีเนี่ยะ มันพฤติกรรมตรงนี้นั้นมันต่างกันนะคะมันสูงขึ้น ”

ด้วยองค์ประกอบหลายๆอย่างประกอบกัน มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในหลายมิติ ซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคสังคมสมัยใหม่ ดังจะเห็นได้ว่าบุคคลมีความเป็นปัจเจกบุคคลหรือ มีพฤติกรรมเป็นส่วนตัวมากขึ้น ให้ความสำคัญการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกันน้อยลง เพราะให้เวลาอยู่กับสื่อสมัยใหม่ที่วิวัฒนาการอย่างไม่หยุดยั้ง สิ่งเหล่านี้

ล้วนแล้วแต่ส่งผลโดยตรงต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าดังนี้

“ สื่อก ๆ สื่อนี้พี่ว่าเป็นอันดับหนึ่ง 2 ผู้ปกครอง 3 ฐานะเศรษฐกิจ นะคะก็มีส่วน 4 เรื่อง เออ....การเลียนแบบ 5 คือเด็กขาดคุณธรรมจริยธรรมนะค่ะ แล้วเด็กก็มีช่วงว่าง ช่วงว่างของเวลามันมากขึ้นรีเปล่าก็ไม่ทราบเหมือนกันนะค่ะ คือช่วงว่างของเวลาคือ รอยต่อ คือทุกที่เราทำกิจกรรมคือหลังจากที่เลิกเรียนแล้วกลับถึงบ้านไปผู้ปกครอง เค้าจะให้เด็กทำกิจกรรม ช่วยทำงานบ้านอย่างนี้ใช้มั๊ยคะ ช่วยทำงานบ้านช่วย ทำกับข้าวช่วยอะไร แต่ที่นี้...กับข้าวก็ซื้อ ซื้อถุงเด็กก็ไม่มีอะไรทำแล้วก็พอไม่มีอะไร ปูบก็เปิด ทีวี เปิด โทรทัศน์ มาปูบ สื่อกก็มีละ ในเครื่องใช้ในบ้านสื่อทาง ซีดี วีซีดี พวก นี้นั้นหาซื้อง่ายมันราคาถูก อย่างที่พูดนะค่ะ มันก็เลยเป็นส่วนทำให้เกิดตรงนี้สื่อ..... มันมีตรงนี้สูงขึ้น ”

ในขณะที่สังคมไทยเริ่มเปิดกว้างเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับเพศ บางวัฒนธรรมที่อยู่ภายใต้ การพัฒนาของสังคมไทย พบว่า ยังคงมีข้อห้ามในทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศและกำหนดให้เป็น บรรทัดฐานของกลุ่มรับทราบโดยทั่วกัน ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อมูลดังนี้

“ อาจารย์ : อ้อ...ทางโรงเรียนเราก็ส่งเสริมทางด้านกีฬา นะคะ กีฬานี้เรามีเยอะ ไม่ว่า จะกีฬาซี กีฬาประเพณี กีฬาไม่รู้เยอะแยะไปหมดนะค่ะ แต่คือที่ โรงเรียน มันมีอยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มนักเรียนพื้นบ้าน พื้นบ้านคืออยู่ในแถบ อำเภอดอยสะเก็ด หรือพื้นเมืองพื้นบ้านอะไรอย่างนี้นะค่ะ กับกลุ่ม นักเรียนที่เค้าเป็น ชาวเขา มันมี 2 กลุ่ม กลุ่มชาวเขาเค้าจะส่งเสริม เรื่องกีฬาตามส่วนต่างๆ แต่กลุ่มนักเรียน พื้นบ้านของเรามันไม่ค่อย มีด้าน กีฬาก็มีแต่คนที่เข้าไปตรงนี้ ก็มีน้อย เด็กส่วนมากก็บางกลุ่ม นะค่ะ เค้าจะไม่ค่อย relax ตรงนี้เท่า ไหร่ ก็น่าจะเอาไปมั่วสุมกันก็มี นะค่ะ เอ่อ...วันจบหลักสูตร วันเกิด วันประเพณีต่างๆคะ ...

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วจากเด็กชาวเขากับเด็กพื้นที่ไหนที่ว่ามีเยอะที่สุดคะอาจารย์

อาจารย์ : เยอะกว่า เยอะกว่าเด็กพื้นบ้านคะเด็กพื้นบ้านนี้ 1. พ่อแม่ออกทำงาน นอกบ้าน เด็กชาวเขาเค้าจะอยู่ตามกฎระเบียบของเค้ามันก็มีน้อย เพราะถ้าเกิด มีปัญหานี้เค้าจะไล่ออกจากเผ่าอะไรอย่างนี้คะ ก็เลย...”

บุคลิกภาพของวัยรุ่นยุคใหม่ พบว่า มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นทั้งในแง่ความคิดเห็น และการกระทำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อมูลดังนี้

“ มากเปลี่ยนไปมาก เพราะเราเปรียบเทียบกับเรา เราเป็นเด็กสมัยก่อน เราจะมี

ความรู้สึกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก ทุกอย่างนี้เราถือว่า เราค่อนข้างหัวโบราณ เราต้องเชื่อฟังพ่อแม่ สิ่งเหล่านี้ถ้ามันยังไม่ถึงเวลาเราไม่ควร ที่จะกระทำอย่างอื่น เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่เด็กสมัยนี้เค้าถือว่าเค้า มีสิทธิเสรีภาพคือบางครั้งเค้ายึดในความเป็นตัวของตัวเองสูงมาก เชื้อมั่นในตัวเอง”

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.5)

ภาพประกอบที่ 5.4 ตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16 -18 ปี เรียกว่า เป็นช่วง ของวัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescent) ซึ่งมีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กกับความ เป็นผู้ใหญ่ และมีพัฒนาการในทุกด้านที่แตกต่างจากวัยรุ่นตอนต้น (early adolescent) อย่างชัดเจน ดังนั้น การวิเคราะห์จะนำเสนอในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

1. ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.5)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในแต่ละประเด็น ดังเช่น ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบข้อมูลที่สำคัญ และได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นสิ่งธรรมดาของชีวิตที่มนุษย์จะต้องเกี่ยวข้อง

จากการเจริญเติบโตของช่วงวัยที่เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้วัยนี้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศมากยิ่งขึ้นตามลำดับ นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงต่างๆทางเพศที่เกิดขึ้นกับตนเอง ประสบการณ์จากการเรียนรู้เหตุการณ์ หรือข้อมูลที่ช่วยส่งเสริมและเพิ่มพูนความคิด ความรู้เรื่องเพศให้กว้างไกล ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องมีการถกเถียง และถกเถียง ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ คือ..ตอนนี้เรื่องของเพศ เด็ก ม.5 ก็คือ เด็กอายุประมาณ 17 ปีเนาะ ประมาณ 17 ปีเนี่ย เค้าได้รู้เรื่องเพศ อ้อ..ค่อนข้างลึกพอสมควร ในมุมมองของผมนะ คิดว่าเด็ก อ้อ..มองเรื่องเพศเป็นเรื่องของปกติไปแล้ว ความกล้าความอะไรเนี่ยครับ.. เด็กก็จะมีมุมมองอยู่ 2 มุมมอง ก็คือ..มุมมอง อ้อ..ที่ดี กับมุมมองที่ไม่ดี ในเรื่องของเพศครับ..”

นักเรียนได้ถ่ายทอดความคิดที่มีต่อเรื่องเพศดังนี้

“ เรื่อง sex คนส่วนใหญ่ เค้าจะคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาครับ..แต่ในระดับเราคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาครับ... จะได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตกมาด้วยครับ ”

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในทุกด้าน ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการรับรู้ถึงการแสดงออกทางเพศที่เพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นเรื่องที่ชาชินในความรู้สึก และมีเข้าใจว่า เป็นเรื่องปกติของการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศที่เพิ่มมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น ดังคำบอกเล่าความคิดของนักเรียนดังนี้

“ ค่อนข้างจะมีน้อยลง ถ้าจะไปถามมันก็คงบ่มีได้ยอมฮับ.. ถ้าถามคนนี่เคยมีเซ็กส์กับคนอื่นหรือเปล่า เขาก็อจะบอกว่า..บ่มีเอ๊ยะ.. แต่เขาคงจะบ่บอกความจริงกับเฮามาก กว่า ทุกคนก็ต้องบอกมีบ่มี คิดว่า..มาหาความบริสุทธิ์ประเดี๋ยวนี้ก่อกองจะบ่มีแล้ว..ส่วนมาก 100 คนนี่ อาจจะมีเซ็กส์คนสองคนจะมีบ่มีอยู่..เพราะสังคมไทยเฮา.....มันเปลี่ยนแปลงเวยนะคะ..ทำให้อ้อ..การมีเซ็กส์มีหยั่งแต่ก่อน..นักกว่าเป็นเรื่อง ธรรมดาอยู่แล้ว..”

นักเรียนได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมประเพณีภาคเหนือที่มีความแตกต่างไปจากยุคปัจจุบัน เมื่อมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขตจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเสมือนเป็นเรื่องที่ปกติในชีวิตประจำวัน ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ เป็นเรื่องธรรมดาของเค้าไปแล้ว ถึงเฮารู้ว่า..คนนี้มีเพศสัมพันธ์ ก่อเอามาเล่ากัน..”

สัก วันสองวัน ก่อเจียบไปแล้ว หันเป็นเรื่องธรรมดาไป.. เพราะสมัยก่อนเป็น...
รักนวลสงวนตัว.. แต่งงานอายุ 20 กว่า แล้วก็จะครองคู่กันไปตลอด.. แล้วสมัยนี้มี
เพศสัมพันธ์ตอนอายุน้อย สมัยก่อนคือ..มีแล้วต้องเสียผี เดียวนี้เป็นเรื่องธรรมดา
ไปแล้ว ”

โอกาสทางการศึกษากับบุคคลยุคสมัยใหม่ย่อมมีความแตกต่างกันกับสมัยก่อน ความเท่าเทียมทางสังคมเริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้น สิทธิความเท่าเทียมระหว่างหญิงและชายมีมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องให้วัยรุ่นเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึกทางเพศของตนเองแก่สังคมมากกว่าแต่ก่อน ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้น ดังนี้

“ เอ่อ.. คิดว่าในสังคมปัจจุบันนะคะ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ถือเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่น่าอายนะคะ เป็นสิ่งที่ไม่น่าอายสำหรับเด็กสมัยนี้นะคะ เป็นธรรมดาเหมือนกับเป็นเรื่องในชีวิตประจำวัน คือ ถ้าเทียบกับสมัยเรายังหนุ่ม หรือที่ผ่านมานะคะ เอ่อ.. เด็กจะประพาดตัวเป็นเพื่อน หรือถ้าไม่มี ถ้าไม่มีอะไร มากไปกว่านั้นนะคะ คือถ้ามีความชอบกันและเนื้อต้องตัวกันคือ ก็อยู่ในระดับที่เค้าจะถือเป็นเรื่องธรรมดามาก ซึ่งสมัยก่อนไม่ใช่คะ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มองว่า การแสดงออกเรื่องเพศจะมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของบุคคลมากกว่าที่จะเลือกปฏิบัติตนเองเป็นไปในลักษณะใดดังคำบอกเล่านี้

“ เป็นเรื่องธรรมดา ธรรมชาติ แบบว่า อะไรๆมันก็ เกิดขึ้นได้ไงคะ มันก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ของสังคมนะคะ ถ้าเกิดว่าเราให้ความเข้าใจ..ก็หยั่งที่ หนูคิดนะคะ ก็..มีปัญหาอยู่บ้าง..ถ้าเราทำตัวดีอะ..มันก็คงไม่มีปัญหา..อยู่ ในกรอบของพ่อแม่ผู้ปกครองคะ ก็ คง เหมือนๆกันคะ มันไม่ใช่ปัญหา ใหญ่โต มันแล้วแต่คนที่เลือกที่จะทำตัวแบบไหนคะ ”

โรงเรียนเป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่ช่วยอบรมสั่งสอนให้เด็กนักเรียนมีการพัฒนาตนเองในแนวทางที่พึงประสงค์ อย่างไรก็ตาม อาจารย์ประจำชั้นได้ประเมินทักษะของวัยนี้ ดังนี้

“ รู้สึกว่าเด็กจะเห็นเป็นเรื่องธรรมดา แต่ว่าขณะเดียวกันเราก็ต้องควบคุมด้วยพยายามชี้แนะเค้าว่าที่เค้าทำอยู่นี้ เค้าคิดเป็นเพื่อนไม่ได้คิดแบบไม่ดี เค้าคิด

แบบเพื่อน แต่เราพยายามชี้แนะเขา แต่ธรรมชาติเวลาเด็กรับรู้อะไรมาเด็กจะเห็น เป็นเรื่องธรรมดามาก ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีมากมาย รับไม่ได้ ไม่มีเลย แคร์เรื่อง แล้วแคร์ได้ด้วย เพราะว่าเด็กที่โรงเรียนแห่งนี้ ส่วนมาก ค่อนข้างจะมีปัญหาทาง บ้านอยู่แล้ว แล้วพอมารู้แบบนี้ ถ้าเราดูแลแคร์ดีหน่อย ให้เค้ามีความรู้สึกเป็น ความสุขมากขึ้น แคร์ก็จะปฏิบัติตัวดี แคร์ก็จะเป็นคนดีได้”

1.2 เรื่องเพศส่งผลต่อการเกิดปัญหาสังคม

ปัญหาสังคม หมายถึง สถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่คนในสังคมถือว่าเป็นสิ่งที่คุกคาม ต่อค่านิยม และร่วมมือที่จะแก้ไข หรือจัดสถานการณ์นั้นให้หมดไป ปัญหาสังคมอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ กล่าวคือ ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกกับสังคม อาทิ ปัญหา เยาวชน ปัญหาวัยรุ่น หรือ ผู้สูงอายุ ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ฯลฯ และ ปัญหาเกี่ยวกับการจัด ระเบียบภายในสังคม อาทิ ปัญหาการขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาแรงงาน ต่างต่าง ฯลฯ ทุกๆปัญหาต่างมีผลกระทบต่อสังคมในทุกมิติโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงออกของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ดังที่นักเรียนได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“ หนูคิดว่าในปัจจุบันการที่มีเช็ทซ์ มันเป็นปัญหาของสังคมค่ะ แต่ก็เหมือนว่าจะเป็น ที่นิยม แต่มันเป็นกระแสของวัยรุ่น แต่สำหรับหนูไม่ใช่ค่ะ คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ ควรทำในสังคมไทยเราในปัจจุบันนี้ ”

สอดคล้องกับความคิดของนักเรียนคนหนึ่งที่ได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ น่าจะเป็นปัญหาใหญ่ค่ะ มีหลายอย่าง อย่างนักศึกษาบางคนก็ยอมเอาตัวเข้าแลก เพื่อจะได้ของ.. มันกลายเป็นอิสระไปแล้ว มันกลายเป็นปัญหาสังคม เหมือนเป็น ค่านิยมที่รับจากฝั่งตะวันตก แต่งตัวสั้นกัน มีเช็ทซ์กันก่อน อย่างโคโยตี้ ”

เรื่องเพศ อาจสื่อความหมายได้อย่างกว้างขวาง คลอบคลุมความเกี่ยวพันในหลายมิติ และเป็นสิ่งซ่อนเร้นอยู่ในกายมนุษย์ทุกคนที่พร้อมจะแสดงออกได้ทุกเมื่อ หากได้รับการ กระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ ถึงแม้ว่า การหักห้ามใจจะเป็นสิ่งที่ยากแก่การควบคุมเพียงใด แต่การ กระทำสิ่งใดก็ตาม บุคคลจะต้องใช้จิตสำนึก (conscious) มากน้อยแตกต่างกันออกไป ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ เป็นเรื่องใกล้ตัวครับ เพราะห้ามกันยาก เห็นหลายคนออกมาห้ามกันมันก็ยังมีการจนถึงทุกวันนี้ครับ มีครับ มันกระตุ้นให้คนดูถ้าคนที่แยกแยะไม่ได้ยังไม่มีความคิดความอ่านดีพอ อาจจะหลงไปตามสื่อทำให้เกิดอาชญากรรม ”

ความคิดเรื่องเพศสามารถมองในทิศทางบวกและทิศทางลบ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ และความคิดของบุคคลที่จะให้น้ำหนักไปที่ส่วนหนึ่งส่วนใดมากกว่า ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ ถ้าเขาเข้าใจกับมันอย่างหนึ่งด้านดีมันก็มีแก่นก่อกะ ด้านเสียมันก็มี ด้านดีมันก่อก่อกับตัวเขาถือว่า หือเขามีกำลังใจมีการทำอะไรต่าง ๆ ในการมีแฟน แต่อีกด้านหนึ่งอาจจะมองเป็นด้านลบหรือว่าเป็นจะมองเขาไม่ดีค่ะ.. อาจจะมองเขาในด้านลบ ”

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทักษะคิดเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นช่วงวัยของการมีพัฒนาการวัยรุ่นเจริญเติบโตขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ดังเช่น มีร่างกายที่สมส่วนมากขึ้น สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่าวัยรุ่นตอนต้น มีการวางแผนเพื่ออนาคตตนเอง พัฒนาอุดมคติให้สอดคล้องกับสังคม และมีความสนใจที่จะเลียนแบบ ทดลองบทบาทเพื่อจะพัฒนาเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในแง่มุมต่างๆ ความเปลี่ยนแปลงใดๆที่เกิดขึ้นนี้ จะนำไปสู่รากฐานของการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ต่อไป จากการเก็บข้อมูลวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศในด้านต่างๆดังนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ความรู้เชิงจริยธรรมประกอบไปด้วยการวิเคราะห์เป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ตระหนักถึงความเหมาะสมในเรื่องเพศว่า สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร

ครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญของโครงสร้างทางสังคม ในฐานะสถาบัน (social institution) และเป็นองค์กรสังคม (social organization) เมื่อ ครอบครัวเป็นหน่วยสังคม จะมีองค์ประกอบ 4 อย่าง ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม (social position) การหน้าที่ (function) แบบแผนพฤติกรรม

(pattern of behavior) และ องค์วัตถุ (material component) ซึ่งวัยรุ่นเป็นสมาชิกคนหนึ่งภายในครอบครัวและได้รับการถ่ายทอดความเชื่อ ความรู้ ค่านิยม อุดมการณ์ บรรทัดฐานทางสังคม ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมเกี่ยวกับสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย ซึ่งแต่ละครอบครัวจะมีวิธีการอบรมสั่งสอนแตกต่างกันไป ดังที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้บอกเล่าความคิดที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวจากครอบครัวดังนี้

“ ของหนูแม่จะสอน คือ..แม่หนูเป็นคนได้ คือคนได้เวลาจะสอนลูกเค้าจะพูดตรงๆ คำไหนคำนั้น เด็ดขาดไปเลย เช่น ถ้ามีแฟนก็พามาบ้านนะ ถ้าหาที่เรียนเกี่ยวกับเกษตร คือ ..อยู่ให้เรามี แต่เราไม่กล้า คือ..หนูจะเป็นแบบว่า..ถ้าแม่ยุก็จะไม่กล้าสอนทางอ้อมค่ะ”

อีกครอบครัวได้ชี้ให้เห็นถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้น หากไปเกี่ยวข้องกับกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้วัยรุ่นเกิดความเข้าใจและมองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา ดังนี้

“ ทิม : ของหนูแม่ก้อยู แบบว่าญาติกันเขามีแฟนแต่งงานไปแล้ว แม่ก็จะบอกหือฟังว่า ถ้าไคเป็นอย่างอื่นก้อเอาแล้ว.. บอกหือเฮา กั้ว แล้วหนูจะเป็นคนที่ค่อนข้างสำนึกผิดหนูจะบ่ยะ

ผู้สัมภาษณ์ : ประมาณว่าσύไปหรือจะไค

ทิม : บ่ได้σύหือไป Σύหือกั้วคะ แล้วก้อสอนว่า..ถ้าเฮาไปเป็นอย่างเขาฟองก็จล่ำบาก

เบลล์ : ผู้ใหญ่เค้าจะมีวิธีพูดให้เรากลัวคะ

ผู้สัมภาษณ์ : อิม.. สอนดีเนาะ แล้วเฮารู้สึกยังไ

บี : ก่อซึ้ง (หิวเราะ) แล้วอย่างแม่ก้อบอกว่าผู้ชายบ่ต้องไปคบบัน เฮียนเอาหือ ได้ก้อก่อน จบมาแล้วค้อยเฮาะ ดีดีมีเยอะ...”

สอดคล้องกับคำพูดของนักเรียนอีกรายที่ถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาท้องถิ่นล้านนา ดังนี้

“ แต่ถ้าเกิดอย่างเป็นไปแ่อว ปักบ้านคำ ก็จบบบปีไปปรึกษาเขา ก็จบบบ หื้อมันกินยาคุมแล้ว เหมือนว่าหือเฮาไปบ่ดีคะ แล้วอย่างย่าจะพูดว่า..แ่อวเมื่อคินนะ ม่วนก้อ ไคเป็นอย่างคนข้างบ้านก่า ... ประมาณเขาเฮียนบ่จบแล้วทอ้งมีลูกแต่งงาน แล้วก้อไปกั้นบ่รอด แล้วก้อว่าไคเฮียนอยู่ก้อ ถ้าเฮียนก้อเฮียนแต่ๆ บ่ต้องไปแ่อวนัก ประชดนิดนอยคะ”

อย่างไรก็ตาม การถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศภายในครอบครัวไทยส่วนใหญ่มีการอธิบายให้วัยรุ่นได้เกิดการเรียนรู้น้อย เนื่องจากองค์ประกอบหลายๆประการ อาทิ เรื่องเพศยังเป็นสิ่งต้องห้ามในสังคมไทย หากจะนำมาเปิดเผย หรือมีการแสดงออกอย่างไม่เหมาะสมกับช่วงวัย สถานการณ์ เวลา กาลเทศะต่างๆ หรือ อาจะกลายเป็นสิ่งชักนำให้แก่วัยรุ่นเกิดการอยากรู้อยากลองได้ ดังนั้น สิ่งที่พบจากการอบรมสั่งสอนภายในครอบครัวจะเป็นไปในแนวทางบอกกล่าวถึงสิ่งใดควรกระทำ และสิ่งใดควรงดเว้น ดังการให้ข้อมูลของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันตั้งแต่เด็กจนถึงเดี๋ยวนี้เรามีกรอบความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทย

เรื่องทางเพศยังงัย พ่อแม่ปลูกฝังไว้ยังงัยบ้าง

สิว : ถ้าถามว่า..ป๊อแม่หื้อความรู้เกี่ยวกับ..การมีเพศสัมพันธ์ หรือว่า การเกี่ยวกับมีเพศสัมพันธ์..เนี่ย อาจจะบ่หื้อเท่าที่ควรคะ แต่ก่อนเหมือนอาจเป็นว่าเหมือนเป็นการสั่งสอนมากกว่าว่าอย่ายังอับดินะ บ่ควรจะไปยะต้องคิดถึงครอบครัวอนาคต ประมาณอี.... ก่อทำหื้อเฮาอยู่ในขอบเขตได้ ”

และนักเรียนคิดว่า วัยของตนมีการเติบโตทางความคิดมากกว่าแต่ก่อน การแยกแยะสิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควรมีจึงมีมากขึ้นตามลำดับ ดังคำบอกเล่านี้

“ กี่ โตแล้วเราก็ต้องคิดอะไรควรไม่ควรคะ ”

เมื่อการได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวมีน้อย การแสวงหาความรู้ต้องอาศัยการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้อื่น อาทิ จากกลุ่มเพื่อน หรือ จากการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการในสถานศึกษา และสื่อต่างๆ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ บี : แม่ก็ไม่เคยบอก อายมั้ง แต่บอกนิดหน่อย แต่ไปศึกษาหาความรู้เองในห้องเรียน ถ้าอาจารย์เราก็ดูตัวเอง

ผู้สัมภาษณ์ : บอกนิดหน่อย บอกแนวไหน

บี : ก็ศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะคะ ชีวิตก็สอน ถ้าเป็นในห้องเรียนก็จะรู้ส่วนประกอบอย่างอื่นอย่างอี แต่ถ้ารู้จากเพื่อน จะมีความรู้สึกสัมผัส รู้ว่ามีหยังไต่ อะหยังหยังไต่..

ยะ : ส่วนมากจะรู้จากเพื่อน ”

หรือนักเรียนสามารถเรียนรู้เรื่องเพศตามความสนใจจากสื่อทางเพศชนิดต่างๆ ดังนี้

“พ่อแม่ไม่เคยพูดถึงเรื่องนี้ เค้าให้เรียนรู้ด้วยตนเองครับ เพราะสื่อมันเยอะเค้าก็เลยไม่ค่อยสอนอะไรมากมาย”

จิตสำนึกในวัยนี้ พบว่า มีความตระหนักรู้ถึงขอบเขตการแสดงออกในเรื่องเพศว่า เป็นสิ่งที่สังคมยังไม่ยอมรับเนื่องจากยังมีอายุน้อย หากมีการแสดงออกที่มากเกินไปจนเกินควร ดังจากบทสนทนาต่อไปนี

“ทิต : ก็เป็นเรื่องที่ไม่ดี ขัดกับสังคม

ผู้สัมภาษณ์ : เราคิดว่า..มีความรู้ตรงนี้มีัยที่สังคมไทยบอกมา

ทิต : มีครับ มันเกี่ยวกับจริยธรรม ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ แล้วเรื่องเพศในครอบครัวจะปิดกันครับ ไม่ค่อยจะพูดคุยกันครับ ก็เลยไม่ค่อยรู้

ต่าย : เค้าไม่สอนค่ะ ไม่แนะนำ ถ้าจะพูดขึ้นมาก็แค่ห้ามอย่างเดียว ห้าม...

ทุกอย่าง..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราไปเอามาจากตรงไหน ความรู้เรื่องเพศ

ทิต : เพื่อนและโรงเรียนจะมีสอนวิชาสุขศึกษา”

และอาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อมูลที่สถานศึกษาได้ส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนดังนี้

“ของโรงเรียนมีเยอะนะค่ะ อย่างงานจริยธรรมเนี่ยะ เราส่งเสริมเด็กทุกอย่างนะค่ะ แล้วก็กีฬาเนอะค่ะ เราจะมีกิจกรรมส่งเสริมเด็ก ตลอดเทอมนี้เราจะมีกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ แล้วก็จะมีสปรตเตย์อินวัน นะค่ะ แล้วก็มีการจัดกิจกรรมนี้ ก็จะมีต่อเนื่องค่ะ ไม่ใช่ทำแล้วหยุดนะค่ะ จะมีกิจกรรมเสริมตลอด เช่น ทำบุญตักบาตรนี้จะทำตลอดทั้งปีนะค่ะ แล้วก็ปล่อยปลาอะไรอย่างนี้นะค่ะ ก็จะมีค่ะ แล้วก็ทุกสัปดาห์จะมีค่ายจริยธรรมสำหรับเด็กนักเรียนทุกคนนะค่ะ ทุกระดับชั้นค่ะ”

การประเมินความคิดของวัยรุ่นนี้ นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ถึงสิ่งใดควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำ กับช่วงวัยของตนโดยวัยรุ่นให้เหตุผลที่สำคัญดังนี้

“นน : คิดว่ายังไม่สมควรครับ เพราะว่ายังอยู่ในช่วงของเรียนอยู่

ผู้สัมภาษณ์ : จ๊อดละ

จ๊อด : ก็เหมือนกันครับมันไม่สมควรเท่าไร ตั้งใจเรียนไว้ก่อนดีกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในกลุ่มนี้ ใครมีแฟนบ้างส่วนใหญ่ที่เรามีแล้ว 4 ที่ยังเป็นโสดอยู่ ไม่มีแฟนอยู่

เล็ก : ไม่ใช่ๆหาไม่ได้นะคือว่า..ไม่ขอเลือกดีกว่าคือ..เรายังต้องเรียนไงคะ คือว่าแบบเรายัง..รู้สึกที่เราเรียนภาษาไ่มันต้องแบบท่องจำ...ถ้าเกิดว่าเรา

มีปัญหาอะไรก็จะตามมาอีกมากมายอะไรยังไง..ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่
แล้วก็การเรียน ถ้ามีก็ดี แล้วแบบทำให้อะไรมันดีขึ้น..แต่ ถ้าเกิดมองใน
แง่ลบ ถ้าเกิดว่า อะไรมันต่ำลงเราจะทำอย่างไร ใช้เปล่า..เราเลือกทาง
เดินของเราเอง เพราะฉะนั้น..เราต้องเดินไปเรื่อย ๆ..ถ้ามันจะมีมันก็มี
เองขอให้ทุกอย่างในชีวิตมันพร้อม...พร้อมที่จะแบบ เจอกับปัญหาอะไร
ที่เราแก้เองได้อะไรอย่างนั้นจะค่ะ เพราะว่าตอนนี้เราอายุ 16-17 อะไร
ยังไง การตัดสินใจมันยังต้องมีผู้ปกครองช่วยเหลืออยู่เสมอค่ะ หยั่งหนุ
คือ..อยู่กับแม่ตลอดอะไรยังไงค่ะ..เค้าก็จะเป็นคนที่ช่วยตัดสินใจเบื้องต้น
หลังตลอดอะไรยังไง..”

ช่วงวัยนี้ จะมีความสามารถทางเชาวนปัญญาในขั้นความมีเหตุผลเชิงนามธรรม (formal operation stage) ความงอกงามทางความคิดอยู่ในขั้นสูงสุด เกิดความเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคม ได้ดี สามารถคิดวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ มีความถูกต้องเหมาะสมเพียงใด และมีจิตสำนึก ในการแยกแยะได้มากกว่าช่วงวัยอื่น ดังที่ นักเรียนได้เปรียบเทียบความคิดของตนกับ ช่วงของวัยรุ่นตอนต้นดังนี้

“ มันก็ต้องมีเยอะกว่า ม.ต้นอยู่แล้วค่ะ ก็จิตได้สำนึกมีมาก..เป็นเรื่องดีมันใหญ่ขึ้น
มาทุกวัน..ต้องรู้จักวิธีการรักษามวลสงวนตัว.. คือ..เวลาเขาจะเยอะยังก็ต้องกั๊กถึง
ผลเสีย มากกว่าผลทางด้านบวก ”

และจิตสำนึกจะกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ว่าจะแสดงออกเป็นไปในทิศทางใด ดังนี้

“ เรื่องแบบนี้มันอยู่ที่จิตสำนึกมากกว่าค่ะ ถ้าสมมติว่าเรามีลูกมีหลาน ถ้าเค้าไม่มี
ความคิดอะไรยังไง..เค้าคิดจะนอกกุ่มนอกทางเราก็ไปบังคับจิตใจเค้าไม่ได้ค่ะ
เป็นเรื่องของจิตใจด้วยค่ะ..”

การมีจิตสำนึกที่ดีช่วยให้บุคคลตระหนักถึงความถูกต้องเหมาะสม ว่า ควรทำ หรือ ไม่ควร
ทำ อย่างไร และยังช่วยให้เกิดความรอบรู้ ทนโลก ทนเหตุการณ์ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้ว ม.5 อย่างเรามีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศมั้ย แยกแยะได้มั๊ย

ขวัญ : มีค่ะ แยกแยะได้ คือ..อันไหนที่ดีเฮาก่อนควรทำ สิ่งที่ไม่ดีก่อนควรทำ
แต่ เรา ควรศึกษาเรื่องเพศไว้ก่อนเพื่อป้องกันตัวเรา มีความคิดมาก
กว่า ไตกว่าแล้ว ม.ต้นยังเด็กอยู่ ”

ผลจากการเรียนรู้เรื่องเพศจากครอบครัว เพื่อน สถานศึกษา สื่อ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมต่างๆ ช่วยให้วัยรุ่นได้สะท้อนมุมมองที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศของสังคมยุคปัจจุบัน ดังนี้

“เสื่อมมาก เลวร้ายมากวัฒนธรรมไทยเริ่มจะสูญหายไปแล้ว ไปวัดแทบจะบ่เห็นวัยรุ่นไปมีแต่คนแก่คนแก่”

หรือจากคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันเราให้ความสำคัญกับค่านิยมตรงนี้มีัย

น้อง : (เงิบ) ให้ความสำคัญ เพราะถ้ามีคนอื่นรู้ว่าเราซิงสูงก่อนห้ามมันจะมี ผลต่อชื่อเสียงเรา แล้วที่สำคัญคือ..เป็นห่วงความรู้สึกพ่อแม่ครับ

อัย : บ่ควรที่จะมี บ่ควรมีรักในวัยเรียน มีก้อมได้ แต่อยู่ในขอบเขต บ่เกินนั้น ขนาดต้องมีเซ็กส์กัน ”

และวัยรุ่นได้แสดงออกต่อการมีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศของสังคมไทยที่ต้องการจะอนุรักษ์หรือ ส่งเสริม สืบทอดให้แก่รุ่นลูกรุ่นหลาน ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มีได้นะคะ แต่ว่าถ้าเป็นไปได้บ่อยากหื้อมีในสังคมไทยเฮาคะะ แบบมันเป็นของต่าง

ชาติมากกว่า ของคนไทยเฮาแม่นก้อคะ เพราะว่า..วัฒนธรรมไทยเฮามีดีอยู่แล้ว บ่อยากหื้อเอาวัฒนธรรมต่างชาติมาเสื่อมเสียในประเทศไทยของเฮาคะ..อยากหื้อเก็บ วัฒนธรรมไทยเฮาให้มากกว่านี้ การที่เฮาออกซิดีสื่อลามกหลายๆคะ ถ้าเฮาบ่ไปนิยมของมันก้อคงบ่มีในของเฮาแน่ เพราะว่าคนไทยเฮาไปชอบนิยมของต่างประเทศ ชอบของแปลก..มีมากในเมืองไทยเฮา ”

2.1.2 สามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบเชิงลบของสื่อที่มีต่อสังคมไทย

อิทธิพลของสื่อที่มีการเผยแพร่ภาพทางเพศอย่างเปิดเผย หรือ ไม่มีการปิดบัง และมีการนำเสนอการแสดงออกทางเพศที่เน้นจุดขายทางเพศมากเป็นพิเศษ ก่อให้เกิดผลเสียในหลายด้าน อาทิ การเลียนแบบแก่เยาวชน หรือ กระตุ้นให้เยาวชนอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ และการเรียนรู้

เรื่องเพศสัมพันธ์จากสื่อ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่น ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“สื่อมีผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมากเลย เพราะเป็นส่วนน้อยที่เค้าจะแสดงสื่อที่ดีๆ ออกมา เหมือนในละครก็จะมีนางร้ายยั่ว เด็กเวลาดูเค้าก็จะตาม ยิ่งนับวันก็ไปกันใหญ่ อย่างมีหนังของเมืองนอกเข้ามา ของฝรั่งก็ยิ่งร้ายใหญ่ เค้าก็แสดงธรรมชาติของเค้า แต่ผู้ใหญ่ รับไม่ได้”

การเลียนแบบของวัยรุ่นเกิดจากตัวแบบทางสังคมหลายประเภท อาทิ จากรายการโทรทัศน์ ภาพลามกอนาจาร หรือ แม้กระทั่งกลุ่มเพื่อนร่วมวัย และเพื่อนต่างวัยของวัยรุ่น มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นความกล้าแสดงออกของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ขึ้นอยู่กับสื่อก็จะเป็นวิธีดี ภาพโป๊ แล้วก่อนหนังละคร พวกดารานี้ก่อนมีสมัยก่อนเป็นบ๊วยอย่างอ้อย บ๊วยขาวแบบว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่สมัยนี้ก่อนมีสื่อมาแล้ว เขาก็อลlokเลียนแบบอยากลองฟอง พอรุ่นพี่ไปลองแล้ว เขาก็อจะชักนำรุ่นน้องที่เป็นกลุ่มใหญ่ๆ ก่อว่าเฮ้ย..มีหรือยังวะ ก่อบอกบ้าง เขาก็อจะตามรุ่นพี่ เพราะสื่อก็เป็นส่วนหนึ่งให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ ทำเลอย่าง..วัยรุ่นคนไหนบ๊เคยดูถ้ามีก็บ๊น้อย.. มันก็บ๊เป็นส่วนที่อารมณ์ทางเพศเยอะมาก อย่างผู้ชายนี้บ๊บเท่าใดสำเร็จความใคร่ได้ .. แต่ผู้หญิงนี้มันอาจจะไปลองดูก็ได้”

สอดคล้องกับความคิดของนักเรียนวัยนี้ที่วิเคราะห์ว่า สื่อทำให้วัยรุ่นมีการคล้อยตามความคิดและอ่อนไหวไปตามกระแสของสื่อ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“สมัยนี้เรื่องสื่อเรื่องเพศก็เยอะละอ่อนตามกระแสไปแล้ว อีกอย่างก็ขึ้นอยู่กับ..เพื่อน เพราะจะตามเพื่อน อย่างการแต่งกายในโรงเรียนจะดูดี กระโปรงสั้นก็บ๊จะใส่กันเป็นแลป แล้วก็เยอะสังคมไทยขาดเด็กที่เรียบร้อย เด็กเสียน เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ บ๊เป็นอย่างอื่นแล้วคะ คือ..ต้องขึ้นกับตัวเก่าโดย”

และอาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิวัฒนาการของสื่อทำให้วัยรุ่นมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปดังนี้

“ค่านิยมในด้านเพศศึกษาก่อนช่วงๆ..ที่รับทราบมาน่าจะเปลี่ยนไปจากยุคก่อน เพราะยุคก่อนมันไม่มีสื่ออะไร เด็กก็จจะไม่รับรู้อะไร ว่า..เรื่องพวกนี้เป็นอย่างไร.... แต่ ณ วันนี้ เด็กมันจะพูดกันในเรื่องของเพศศึกษาก่อนช่วงเยอะ มากเปลี่ยนไปมาก เพราะเราเปรียบเทียบกับเรา เราเป็นเด็กสมัยก่อน เราจะมีความรู้สึกว่าเรื่องนี้

เป็นเรื่องที่เราจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก ทุกอย่างนี้เราถือว่าเราค่อนข้างหัวโบราณ เราต้องเชื่อฟังพ่อแม่ สิ่งเหล่านี้..ถ้ามันยังไม่ถึงเวลาเราไม่ควรที่จะกระทำอย่างนี้ เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่เด็กสมัยนี้เค้าถือว่าเค้ามีสิทธิเสรีภาพคือ..บางครั้งเค้ายึดในความเป็นตัวของตัวเองสูงมาก เชื้อมันในตัวเอง ”

การควบคุมจิตใจของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะลดความเสี่ยงต่อการแสดงออกทางเพศในลักษณะต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีความเสี่ยงและหวั่นไหวต่อการแสดงออกทางเพศได้ง่ายดังนี้

“ สื่อก่อนมีส่วน อย่างดูละครเวลาเขาเอนลงๆ ก็ลึนๆ.. แล้วบางครั้งก็กับเกี่ยว ถ้าเกิดเขามีอารมณ์ แม้ว่าเขาจะบ่นเคยดูสื่อเลย เขาก่อนสามารถพลาดพลั้งได้ อยู่ที่ตัวเขา ถึงเขาจะดูสื่อมาแต่ถ้าเขาควบคุมอารมณ์ทางเพศมันก็จะดี ”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติเชิงจริยธรรมในมุมมองที่แตกต่างจากช่วงของวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งสามารถวิเคราะห์หรือออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทย

ความรู้สึกที่มีต่อภาพเหตุการณ์ ความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยก่อให้เกิดความรู้สึกหดหู่ ขาดความสุขทางด้านจิตใจ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ศรี : น่ากลัว บ่น่าจะเกิดขึ้นในสังคมไทย ผู้ชายเค้าไม่สงสารบ้าง

อ้อย : แต่ผู้หญิงอาจมีส่วนนะคะ แบบแต่งตัวโป๊ ยั่วยวนสาเหตุหนึ่งเกิดจาก

แม่หญิง ไปนอนกับแฟน แฟนเอาเสร็จ โทรฮั้วเพื่อนมาต่อ เรียงคิว

โดนแฟน หลอก หรือ โดนกิ๊กหลอก

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วชาวเช็กซ์ในครอบครัวทุกรูปแบบล่ะ

บูม : อันนั้นรับได้ ไม่มีจรรยาบรรณความเป็นพ่อ เกินไป..

อ้อย : แต่แม่บางคนก็รู้นะคะ แต่ไม่กล้าทำอะไร เพราะรักพ่อ พ่อเลี้ยง คือ

แม่ รักพ่อเลี้ยงมากเกินไป แม่รู้เห็นเป็นใจ

ศรี : คือเห็นข่าวมา สงสารเด็ก เค้ามีปมด้อยติดตัวไป อาจจะเป็นโรคก็ได้

มะเร็งปากมดลูก หรือเอดส์ มีเพื่อนของเพื่อนอีกทีหนึ่ง เดี่ยวนี้เป็น

สามีภรรยา กับพ่อไปแล้ว แม่เค้าก็หนีไปแล้ว รับไม่ได้ ”

เหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมทำให้วัยรุ่นตระหนักถึงความระแวงระวัง และหลีกเลี่ยงที่จะเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของสังคม ดังคำบอกเล่า ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพวกคุณโทรมข่มขืนเราเองว่า เป็นไงบ้าง

อิน : ส่วนหนึ่งมาจากสื่อล่ะคะ

อ้วน : มองเป็นอุทาหรณ์มากกว่าครับ เราไม่ควรทำอย่างนั้นครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วดูไปเกิดความรู้สึกยังงัยกันบ้าง

อ้วน : ก็ดูเพื่อให้รู้ครับ เราไม่ไปปฏิบัติตาม ”

สอดคล้องกับความรู้สึกของนักเรียนที่ต่างประเมินว่า ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทย ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรื่องเช็กซีในครอบครัวเราเองยังงัยบ้าง พ่อข่มขืนลูก

แหวน : เป็นเรื่องเลวร้ายมาก ขัดกับจรรยาบรรณสังคมไทย

ปิ๋ก : มันก็มีหลายอย่างกระตุ้นทั้งสื่ออะไร

ทอง : เป็นเรื่องรุนแรง ไม่น่าจะทำได้ ก็อย่างที่เพื่อนบอก เป็นเพราะสื่อด้วย ”

นอกจากนั้น วัยรุ่นยังได้สะท้อนเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศในสังคมโดยส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากสื่อ ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เวลาที่เห็นข่าวข่มขืน มองว่าไงบ้าง

ปลื้ม : รู้สึกว่า..สังคมไทยมันค่อนข้างเสื่อมลงเยอะ รู้สึกว่า..จิตใต้สำนึกของคนค่อนข้างจะบ่ค่อยมี

นั้ม : ส่วนมากมันก่อตั้งขึ้นกับตัวแม่หญิงคะ แต่งตัวล่อแหลม ”

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศทุกลักษณะที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารทางเพศ กลับพบว่า วัยนี้ยังไม่มีการแสดงออกเช่นนั้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพวกคุณแอบถ่ายละ เจอบ้างหรือเปล่าคะ

อาจารย์ : ไม่เห็นนะ เพราะเด็ก ม.5 มันโตนะ เวลามันทำอะไรมันค่อนข้างจะ

มิด ซิด ถ้ารู้แน่..เค้าจะกระซิบบอกครูแล้ว เค้าก็เป็นห่วงเพื่อนเค้า

แต่นี้ไม่มีเลย น้อยมาก.. ถ้าเด็ก ม.ต้น นี่ไม่รู้เลย ถ้าระดับ ม.5 ก็ไม่มีเลย ”

2.2.2 วิตกังวลเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ

พัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาและความคิดของวัยรุ่นวัยนี้ จะเริ่มคิดเป็นผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กจะสิ้นสุดลง สามารถที่จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือจากข้อมูลที่มีอยู่ ตามแนวคิดทฤษฎีเชาวน์ปัญญาของ Lev Semanovick Vygotsky มุ่งเน้นที่ความสำคัญของวัฒนธรรมและสังคม และการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาการเชาวน์ปัญญา การเข้าใจพัฒนาการมนุษย์จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู เพราะนับตั้งแต่แรกเกิด บุคคลได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่เรียกว่า วัฒนธรรม (culture) ซึ่งวัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องบ่งชี้ผลผลิตทางการคิดที่บุคคลจะเกิดการงอกงามทางความคิดต่างๆ และเมื่อวัยรุ่นได้สะท้อนประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างจากวัยรุ่นตอนต้น ด้วยทัศนคติดังต่อไปนี้

“ ไม่สนใจ มันยังบังคับดี้อ เพราะตอนที่อยู่ ม.3 ยังไม่มีอะไรอย่างนั้น ม.3 ตอนนีเมื่อกี้เทียบกับสมัยเรามันหน้ามือเป็นหลังมือเลยละ สมัยเรายังไม่มีแบบนั่งไกล่ผู้ชาย.. เหมือนเราเป็นสมัยสุดท้าย.. ก็สมัยหนูอยู่ ม.ต้น ยังโดดยางเล่นมากเก็บอยู่เลยละเดี๋ยวนี้หาไม่เจอแล้ว ไปดูอะไรกันก็ไม่รู้.. ไม่ทันเด็กแล้ว.. เทคโนโลยีเดี๋ยวนี้ก็สำคัญนะ.. แล้วก็ความเป็นอยู่แบบมีแฟชั่น ทำให้เด็กบางคนหาเงินเองไม่ได้ ก็ขอพ่อแม่ พ่อแม่ฐานะก็ไม่เท่ากัน ก็ต้องไปทำงานอย่างว่า ชายตัวได้เงินมาจ่ายกว่า ”

สอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ มันก็.. พูดง่าย ๆ มัน.. ยังไงดีละ.. ถ้าเค้าสนิทกัน.. ถ้าเค้าสนิทกัน.. เนี่ย.. เค้าก็ไม่ค่อยระมัดระวังตัว แต่ถ้าเค้าเป็นลักษณะเป็นเพื่อนต่างห้องต่างอะไรเค้าก็จะระวังตัวมากแต่ถามว่า.. พฤติกรรมถ้าเทียบกับสมัยก่อน แน่นนอนครับมันเปลี่ยนไปแน่ เพราะก่อนนี้การที่จะเล่นแบบนี้จะครับไม่.. ไม่เคยทำ แต่เดี๋ยวนี้มันเหมือนไกล่ชิดกันมากขึ้น เพราะว่า.. สังคมมันเปลี่ยน.. ”

เมื่อมองย้อนไปจะพบว่า สื่อต่างๆ ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น ทำให้เกิดการบริโภคนิยม เดินตามกระแสแฟชั่น และมีการเชื่อมโยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในปัจจุบัน ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ สื่อต่างๆ ก่อพัฒนาขึ้น มือถือ กล้อง mp3 อะไรอย่างเนี่ยละ มันก็มีส่วนหือจิตใจ

เขา เปลี่ยนแปลง แม่หญิงบางคนยังลู่เปิดชิงผู้ชายเลย..สมัยก่อนยังถือ แต่เดี๋ยวนี้ 14 ก็มีแล้ว ”

วัยรุ่นบางคนแสดงความรู้สึกเป็นห่วงต่อเยาวชนรุ่นน้องที่ยังไร้เดียงสา ดังนี้

“ แต่บางคนเค้าดูไปเค้าไม่คิดอะไรก็โอเคอยู่ แต่สำหรับรุ่นน้องๆ เค้าฟัง จะเข้าสู่วัย อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง รุ่นน้องๆ นี่น่าเป็นห่วงมากกว่า ”

ถึงแม้ว่าอิทธิพลของสื่อจะเกิดประโยชน์มากมายมหาศาล ในทางตรงข้ามก่อให้เกิด ผลเสียมากมายต่อเยาวชนที่จะด้อยประสิทธิภาพทางสังคม และขาดการคิดคำนึงให้มากกว่านี้ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ คิดว่า..มันทำให้อสังคมไทยเราเสื่อมลงค่ะ..มันเหมือนเอาวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามา มากเกินไป..มันไม่ดีกับเด็กของเขา เพราะเด็กของเขายังบ่มบารมีดีภาวะมาก เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่น่าจะทำ อาจจะโปรโมทได้ แต่บ่อยากจะทำมันเกินขอบเขต ประมาณนี้..ทำให้อมันดูดีบ่โจ่งแจ้งโจ่งฉ่างเกินไปประมาณนี้ค่ะ เป็นซีดีอาจจะทำให้อ เกิดกระแสกับวัยรุ่น..ในทางที่ลบ แล้วก็อาจจะทำให้อวัยรุ่น..เกิดก่านเบี่ยงเบนไปใน ทางที่แย่งลง พฤติกรรมแย่งลงประมาณนี้ค่ะ ”

สถานการณ์ความท่วมนั้นของสื่อทางเพศในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะควบคุมได้ โดยง่ายและนำมาซึ่งการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต ดังนี้

“ แย่มาก เพราะมีสื่อต่างๆ เข้ามามาก เกี่ยวกับเซ็กส์ ง่ายโดยที่ผู้ใหญ่ไม่สามารถ ควบคุมได้เลย อย่างอินเทอร์เน็ต บางคนมีคอมในห้อง มีอินเทอร์เน็ต พ่อแม่มาก็ คลิปปิด ”

2.2.3 สื่อมีส่วนในการกระตุ้นความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ

ความรู้สึกอยากรู้ อยากลองเรื่องเพศเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นที่มักจะแสดงออกเช่นนี้ เนื่องจากช่วงวัยอื่นๆ ที่สูงกว่านี้ได้ผ่านประสบการณ์ลองผิดลองถูก อยากรู้ อยากลองมาบ้างแล้ว ดังนั้น จึงถึงจุดอิ่มตัวที่จะกระทำเช่นนั้น และมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตมากขึ้น มากกว่าที่จะมุ่ง ให้ความสนใจเรื่องเพศแต่เพียงอย่างเดียว แต่วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต มีความต้องการ

อยากรู้ อยากลองอีกมาก ด้วยเหตุนี้ การเผยแพร่ภาพของสื่อในทางลบ จึงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะ
ทำให้วัยรุ่นปวารณาที่จะกระทำตาม ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันกระแสความแรงของสื่อมันเข้ามาโดนใจ ม.5 มากน้อยแค่ไหน

นก : มากเลยคะ คือ ม.5 เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ กำลังจะเติบโต สามารถเสีย
หลักได้ในช่วงนี้

ผู้สัมภาษณ์ : เอกว่าไว้ในฐานะที่เป็นผู้ชายส่วนใหญ่เราเห็นข่าวที่โปรโมทสื่อเกี่ยว
กับเรื่องเพศเรามองว่ายังไงบ้าง ภาพโป๊ สารพัด

เอ็ก : ไม่ชอบครับเหมือนกับเป็นตัวยุยงให้อัวยรุ่นใครู้ใคร่ลอง ”

องค์ประกอบหลายอย่างมีส่วนสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจให้แก่วัยรุ่นที่จะ
ตระหนักถึงภาระหน้าที่และความสนใจในด้านอื่น ๆ มากกว่า ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ แคท : แต่ถ้าเราไม่สนใจมันก็ไม่เกี่ยวอะไรกับเรานะคะ แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่ง
มันก็เป็นภาพลบสำหรับเรา เพราะเราอยากคิดที่จะลอง เพราะว่าวัยรุ่น
สมัยนี้ อยากลองอยากเห็นอยากทำ

ม้า : มันเป็นไปได้หลาย ๆ ด้าน บ่ว่าจะเป็นครอบครัว ตัวนักเรียน แล้วก็
สภาวะแวดล้อมโดย เรื่องอื่นน่าจะเพราะว่าถ้าครอบครัวดูแลบอดี้ก็อาจจะ
จะหือเด็กอยากรู้ อยากลอง ถ้าผู้ปกครองหือความสนใจ อู้เรื่องนี้กับเด็ก
เด็กอาจจะเข้าใจ อาจลดความอยากรู้ อยากลองไปได้

เสี่ย : มันก็มีส่วนครับ..ถ้าบางคนตีบสนใจ...เขาก็คือ..บ่สนใจก็เห็นว่าเป็นแค่รูป
ภาพเฉยๆ แต่บางคนสนใจมุ่งตรงไปรูปภาพนั้นมันเออ..เป็นจะใด ก่อ
อยากรู้ อยากลอง ก่อคล้ายๆ เป็นตัวชักจูง เป็นตัวเบี่ยงเบนความสนใจของ
วัยรุ่นครับ ”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

การที่นักเรียนจะใช้เหตุผลที่จะเลือกกระทำหรือไม่เลือกกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องเพศที่เกิดจากสื่อ สามารถแบ่งเหตุผลเชิงจริยธรรมออกได้เป็น 2 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.3.1 ความไม่เหมาะสมของวัยหากมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต

นักเรียนได้วิเคราะห์ถึงความไม่เหมาะสมของวัยตนหากมีการแสดงออกทางเพศที่เกิน
ขอบเขตในทุกลักษณะเป็นเหตุผลสำคัญ เพราะเนื่องจากเป็นวัยที่ยังต้องมึบบทบาทหน้าที่หลัก

ในการศึกษาเล่าเรียนเพื่อมุ่งสู่อนาคต หรือเป้าหมายในชีวิตที่ตนเองต้องการ ดั่งที่นักเรียน
ส่วนใหญ่ได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“ สวย : ไม่รู้จะรีบมีไปทำไม ยังไม่ถึงวัย เห็นคนที่มีตอนแรกเค้าก็มีความสุขดี...
พอคบไปนาน ๆ เดี่ยวเค้าก็มาปรับทุกข์บ้างอะไรบ้างแล้วเบื่อก็เลยไม่อยากมี
กลัวมี แล้วเป็นแบบเพื่อน
นั่น : เห็นแล้วบ่อยากมี บางคนคบเกินขอบเขต บ่เขียนหนังสือแล้วไปเลี้ยงลูก
ก่อเสียตายอนาคตค่ะ ”

ความไม่พร้อมของช่วงวัยนับตั้งแต่การพึ่งพาอาศัยจากบิดามารดา การบรรลุวุฒิภาวะทาง
บุคลิกภาพ ภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในช่วงวัยเรียน ความมุ่งอนาคต ฯลฯ จัดว่าเป็นสิ่งสำคัญ
ที่ทำให้วัยรุ่นตระหนักถึง เริ่มมองเห็นถึงความจริงของอนาคต ดั่งที่นักเรียนได้บอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรื่องเซ็กส์ในวัยของเราสำหรับเรา มองว่าไบบ้าง
น้อย : ไม่สมควรอย่างยิ่งค่ะ
พร : ยังไม่เหมาะ เพราะวัยของเขายังบ่พร้อมที่จะมีเป็นวัยกำลังเรียนอยู่ค่ะ
ถ้ามีแฟนไปแล้วจะงกการเรียนไปก็เสียตาย เพราะเรายังไม่มีงานทำ
ก็ยังพึ่งพ่อแม่อยู่ ถ้าเกิดพลาดพลั้งท้อง ก็ต้องให้พ่อแม่เลี้ยง ลำบาก
เค้าอีกค่ะ
ผู้สัมภาษณ์ : แต่มีแฟนนี้มีได้มั๊ย
น้อย : ก็คบกันได้แต่ไม่เกินเลย คบเป็นกำลังใจ
ตั้ม : ไม่ครับ..ยังไม่พร้อมครับ วุฒิภาวะยังไม่พร้อมอะไรก็ยังไม่พร้อม.. ”

นักเรียนได้สะท้อนความคิดกับพฤติกรรมทางเพศที่เกินขอบเขตที่ได้ประสบมาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราคิดว่าเรามีเหตุผลเชิงจริยธรรมมั๊ยว่าจะทำได้ ไม่ได้ อะไร
ควรทำ

เพชร : มีค่ะ ก่อมันบ่ควรทำ มันผิดจริยธรรมของไทย ไปเอาวัฒนธรรมของ
ชาติอื่นมาปะปนกับเขา

ป้อม : ขนาดพระยังไม่เว้นเลย จริงๆนะค่ะ พระยังมีแฟน ไม่ใช่พระ เป็นเณร
เณรน้อย จะบวชไปทำไมก็ไม่ว่า บาปเปล่าๆ ส่วนผู้หญิงคนนั้นก็ได้อะไร
บาป ไปด้วย มีอยู่ครั้งหนึ่ง ขาดอกไม้ใกล้ๆ ผึ้งน้ำปิง พระนั่งอยู่
เพิ่งกลับมาจากเรียน เค้ามีกระเป๋ามาใบนี้ตั้งไว้ แล้วนักเรียนคนนั้น
ดูจากชุดอยู่โรงเรียนนั้น แล้วนั่งอยู่ข้างพระ กระเป๋าตรงกลาง

เค้านั่งจับมือกันนะ คือ..จับมืออยู่หลังกระเป๋า

ผู้สัมภาษณ์ : พระก็ดูเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กอยู่

ป้อม : ยังวัยรุ่นนะ 17-18 นึกว่าคนอื่นยังไม่รู้นั่งจับมือกัน ขนาดหนูอายุไม่เท่าไรวัยรุ่นเลย "

นักเรียนระดับนี้ ส่วนใหญ่ต่างมีเป้าหมายในชีวิตที่ต้องการจะสานเจตนารมณ์ของตนเองในอนาคตตามที่ตั้งใจไว้ ดังนี้

“ กบ : รอทำงานมีเงิน มีฐานะ รู้จุดหมายของตนเองอาจจะเหมือนนะ ครับ แต่ เออ..เวลาเมื่อไหร่สัมผัสแล้วมันเกิดต้องขึ้นมาก่อเป็นกาน ลำบากต่อกันเขียน แล้วก็.. เป็นกานเลี้ยงดูโดยนะครับ คือ..บ่มี ประสบการณ์ในกานเลี้ยงดู สมมติเกิดมาเอาเด็กขว้าง ทำแท้ง เหมือนจะ ทำปัญหาให้พ่อแม่ ให้สังคม..แล้วก็นาคตเสาก็จะจมแบบอื่น

ผู้สัมภาษณ์ : เราจะไม่กลัวว่าจะมีใครมาว่าๆ ด้วยประสบการณ์ไข่ม้อย

กบ : ไม่ครับ (เงยบ) ..

ส่วย : เพราะว่ากลุ่มเพื่อนจะไม่มีมาพูดเรื่องนี้คะ "

สอดคล้องกับเหตุผลของนักเรียนอีกรายดังนี้

“ คล้ายๆ หนูคะ เป็นเรื่องที่ บ่ ถึงวัยเดี๋ย บ่ควรที่จะทำเดี๋ย ประมาณนั้น เพราะเวลา ยังอนาคตเฮายังไก่ออยู่ใจเจ้า ..ยังบ่ฮู้จุดมุ่งหมายเลย ... งานก้อยยังมี เรียนก้อย บ่จบพ่อแม่ยังส่งเรียนอยู่เลยคะ ก้อยบ่อยาก เฮาก้อยต้องควรเก็บไว้หื้อคู่เฮา แต่ๆ คะ เพราะอนาคตยังต้องเจอคนอื่นเยอะอยู่ "

การประพฤติผิดทางเพศใดๆ หรือมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขตต่อสังคมไทย นักเรียนต่างรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่ขัดต่อมาตรฐานของสังคมซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรประพฤติปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง และนำมาซึ่งการเกิดผลกระทบหลายประการ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราจะเปิดกว้างตามเค้าม้อย

ปอย : ไม่คะ เพราะมันเป็นเรื่องของจารีตประเพณีคะ ถ้าทำอะไรที่มันผิดมัน ก็ความรู้สึกผิด ก็เลยไม่ค่อยจะอะไรเท่าไร

แพรว : ไม่คะๆ ทางที่ดีก็บ่อยากมี เลยคะ... เป็นอะไรที่แบบมันยังไม่ถึง เวลาเราต้องก้าวไปอีกไกล แล้วถ้าเรา..พลาดไปเนี่ย..เราไม่ได้เสียใจ คนเดียวคะ..พ่อแม่พี่น้องเราญาติเรา..ก็จะเสียใจด้วย..ถ้าแบบเหมือน เราอยู่บ้านไข่ม้อยคะ เราบางคนก็รักเรา บางคนก็เกลียดเราก็จะซ้ำเติม

เราหยั่งเจี้ยค๊ะ หยั่งจี้ก็ไม่มีดีกว่า...”

ความรักเป็นสิ่งสวยงาม มีคุณค่าแก่จิตใจ หากบุคคลรู้จักที่จะนำมาใช้อย่างเกิดประโยชน์
ต่อตนเองและผู้อื่น ดังคำพูดของนักเรียนดังนี้

“อยากให้เกิดก่อนทำคิดถึงอนาคต คิดถึงผลเสียจะได้ไม่ต้องทำ ให้ถึงเวลาก่อนครับ
ไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ครับ ความรักไม่จำเป็นต้องมี sex ก่อนได้ครับ ความรักไม่ได้
เกิด ขึ้นกับการมีเซ็กซ์.. ความรักมันต้องดวงไว้ก่อนครับ ไม่จำเป็น.. (หัวเราะ)”

นักเรียนได้สะท้อนความคิดในการเปรียบเทียบช่วงวัยของตนกับวัยรุ่นตอนต้นว่า มีความ
แตกต่างกันทั้งในแง่มุมมองของความคิดและพฤติกรรม ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : โดยภาพรวมแล้วเรามีเหตุผลทางเพศเป็นไรมากกว่า
ต้อง : มากกว่า คือ..เราเห็นมามากแล้ว เกี่ยวกับเพื่อน
แจ้ว : อย่าง ม.ต้น อาจจะยังบ๊วยอะหยั่งเต๊อ อยู่ในวัยอยากทดลอง บได้รับ
ความรู้เรื่องเพศมาก กะลังได้เริ่มเขียนค๊ะ ม.5 ได้เขียนมาหมดแล้ว”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“น่าจะมีผล ต่อเด็กผู้ชาย แต่ในโรงเรียนนี้กลับกลายเป็นว่าเด็กผู้ชายส่วนใหญ่จะโต
แล้ว เด็ก ม.5 ค่อนข้างจะโตแล้ว มันค่อนข้างจะเรียนรู้ ถ้าเป็นเด็ก ม.ต้น ไม่แนะ
นี้ไม่ทราบ.... แต่ครูรู้แต่ว่าเด็ก ม.ปลาย เค้าเริ่มเรียนรู้ว่าเค้าต้องรับผิดชอบอะไร
เค้าควรต้องทำอะไร แล้วก็ไม่มีเลียนแบบ เด็กเค้าจะไม่ ทำเป็นอันขาด ตามที่อยู่มา
นี้ยังไม่เคยมีปรากฏเลยค๊ะ ที่เด็กจะทำแบบนี้”

ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งเร้ารอบด้านที่มีผลต่อจิตใจของวัยรุ่นเพียงใดก็ตาม แต่สิ่งสำคัญอยู่ที่ความ
เข้มแข็งทางด้านจิตใจของวัยรุ่นที่จะทำให้ลดปัญหาทั้งปวง รวมทั้งเรียนรู้ทักษะที่จำเป็น
ทางด้านเพศ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“มันถ้าจะเป็นไปห้ามมันก่อบสามารถจะห้ามได้ค๊ะ เพราะมันก่อบโตๆ กันแล้ว แต่ว่า
ถ้าทำก่อบมันพลาดไป มันก่อบต้องป้องกันก่อน แต่ทางที่ดีก่อบควรจะยับยั้งชั่งใจ
อาจจะประเมินค่าตัวก่อบก่อนก่อบมีได้ถ้ารู้จักป้องกัน ถ้ามีแล้วบ่ทำหื้อบ่แม่เตอด
ฮ้อน ก่อบมีไปเต๊อะ แต่ควรจะเก็บความบริสุทธิ์ของเขาไว้เน้อ เพื่อคนที่เป้นคู่ของเขา
แต่ๆ แต่บ่สนับสนุนหื้อมี ควรเก็บไว้ค๊ะ”

ปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นสามารถเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งพบว่า วัยรุ่นเป็นกลุ่มเสี่ยงมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยอื่นๆ ดังนั้น ปัญหาทุกปัญหาต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันจากหลายๆฝ่าย ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ (เจียบ)...ถือครับ ถ้าคนบ่บริสุทธิ์เป็นมีโรคยังมาเอี้ยะ..เขาไปมีเพศสัมพันธ์กับ เป็นแล้วเขาติดมาต้องเริ่มจากตัวเราเอง ต้องเริ่มจากสังคมอย่าง ๗ น้อยใน ครอบครัวต้องช่วยกันทำแล้วก่อนมาถามเพื่อนฝูงแล้วหื้อเพื่อนฝูงไปบอกครอบครัว เหยีย..ต้องช่วยกันทำอย่างอื่นอย่างอี แล้วมันก็ค่อยเป็นสังคมใหญ่ขึ้น..”

การใช้ปัญหาความรุนแรงทางเพศที่ปรากฏอยู่ในยุคปัจจุบันเสมือนเป็นสิ่งที่ขัดกับ วัฒนธรรมในยุคสมัยก่อน ซึ่งวัยรุ่นยังคงมีความยึดมั่นความคิดตามแนววัฒนธรรมไทยเดิม ดังนี้

“ ใจ : ก็คือ..แม่สอนมา แค่ก็ยกตัวอย่างสมัยแม่กับสมัยนี้ก็พอแม่สอนก็คิด มันก็ จริงนะ
แป้ง : แล้วอาจารย์ก็บอกว่า..สมัยนี้ผู้หญิงตีกันแย่งผู้ชาย แล้วอาจารย์ว่า..ไม่อาย บ้างหรือ ก็ติดอยู่ในใจ ไม่ควรทำอย่างนั้นคะ น่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิงตีกัน 2 งาน คือ ลูผู้ชายกับผ่หน้ากัน แค่นี๊ เป็นเรื่องแล้ว แค่ไม่ใช้คำพูด ในการแก้ปัญหา ใช้ความรุนแรง ”

การนำเรื่องทางเพศใดๆมาเปิดเผยให้เป็นสื่อสาธารณะ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว ยังคง เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ไม่ควรนำมาเผยแพร่เป็นอย่างยิ่ง ตามหลักวัฒนธรรมของสังคมไทย ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ดิว : ไม่คะ บางคนถ่ายเองแล้วส่งไปให้คนอื่น คล้ายเป็นโรคจิตคะ
ผู้สัมภาษณ์ : เรามองว่าเป็นไบบ้าง เรื่องอย่างนั้นถ้าเราจะทำได้มัย
ดิว : ไม่ได้ ของๆ ตัวเองไปเปิดหื้อเขาดูยะหยัง
ผู้สัมภาษณ์ : นึกว่ามันเท่หัย
ดิว : ไม่คะ อายจะตาย ”

2.3.2 ควรมีการควบคุมการเผยแพร่ภาพของสื่อให้มากขึ้น

ปัญหาจากการแพร่ระบาดของสื่อทางเพศ ที่มีปริมาณมากมายในสังคมไทยทุกวันนี้ ได้สร้างผลเสียให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทยอย่างมาก ซึ่งโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว สื่อทางเพศ เหล่านี้ สามารถกระตุ้นความสนใจ อารมณ์เพศ และมีส่วนในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคลไป

ในทางที่แสดงออกทางเพศมากขึ้น และมีความเกี่ยวข้องกับภาพพจน์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม หากไม่สามารถควบคุมจิตใจให้มีความหนักแน่นและมั่นคงเพียงพอ ก็อาจจะรู้สึกหวั่นไหวต่อสิ่งยั่วยุทางเพศได้โดยง่าย ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“เรื่องสั้นนี่คะ ถ้าอีกคนนั่งสนใจ..ก็คือ..สนใจ..มันก่อบดกับตัวเขา ถ้าเขาจะไปยุ่งกับมัน..แต่ ทางที่ดีก่อบควรจะมี ถ้ามีก่อบแบบว่าลับๆ บ่อยยากหือเปิดเผยนักคะ เพราะ มันเป็นผลเสียต่อสังคมเขา ”

ถึงแม้ว่าสื่อจะมีผลดีหลายประการ แต่ภาครัฐควรที่จะมีมาตรการควบคุมการนำเสนอภาพของสื่อเหล่านี้ มิให้มีการเปิดเผยหรือล่อแหลมต่อสังคมมากเกินไป ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบผิดๆ ทั้งนี้เพราะประสบการณ์การแยกแยะผิดชอบชั่วดีของวัยรุ่น มีความแตกต่างกัน โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังของครอบครัวและการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญาของบุคคลเป็นหลักดังนี้

“ มีก่อบได้แต่บ่หือมันมากจนเกินไปจนดูเรศเกินไปคะ เหมือนศิลปิน ที่โฆษณา เกิร์ลลี่ เบอรี่ อันนี้ก็ค่อนข้างจะเกินไป.. รู้สึกว่าค่อนข้างจะบ่ปกปิดเลย ทำให้ผู้ชายดู แล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ เกิดความรู้สึกที่มันบ่ดีแยๆ ประมาณนี้คะ.... ถ้ามีก่อบจะพอดิบเกินไปคะ ”

เช่นเดียวกับความคิดของนักเรียนอีกรายดังนี้

“มันสั้นนี่ก่อบหือลดลงพอง ใช่ว่ามันเกินไปควรระวังละอ่อนจะดู ต้องดูว่าช่วงเวลาไหนละอ่อน..อาจจะเกินหลังเที่ยงคืนไปก็ได้...เพราะว่าถ้าเขาเปิดเช้า 6 โมง แล่ง 2 หุ่่มละอ่อนดู ปัญหามันจะหนักขึ้น ถ้าละอ่อน 13-14 ดูแล้วมันจะเกิดอารมณ์ แล้วเดี๋ยวจะไปข่มขืนเป็นปัญหาสังคม ”

ในขณะที่อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“น่าจะเป็นอินเตอร์เน็ต สูงมากเลย เพราะอย่างหนังละคร ก็ยังมีหน่วยงานเข้ามาควบคุม แต่วามันก็ยังไม่ทั่วถึง บางทีหลายๆอย่างที่เราเป็นห่วง อย่างเยาวชนเราดูหนังดูละคร เราดูแล้วมันไม่น่าจะแพร่ภาพออกมา มันก็ยังมีอยู่ อย่างหนังน่าเฝ้าแย่งกัน ดบตีกัน มันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี แต่ในทางการค้าเค้ายังถือว่ามันน่าจะดีอยู่เพราะเป็นจุดขายของเค้าละ ขนาดหนังเรื่องโฮจุน เรายังมันเป็นหนังดินะที่เค้าเลือกเอามาให้เราดู มันก็ยังมีอยู่นะ อะไรพวกนี้ ซึ่งเราก็ผิดหวังนะว่า มันก็ยังมีอยู่นะหนังเกาหลี ขนาดหนังที่เค้าเลือกเข้ามาตีแล้ว ก็เลยคิดว่ามันคงมีอยู่บางส่วน

มีแล้วแต่ว่าควรที่จะ ที่เค้าทำทุกวันนี้ดีแล้วที่มีผู้ใหญ่มาแนะนำ คือมานั่งดูกับเด็ก ก็คอยแนะนำว่า..ตรงนี้ดีหรือไม่ดียังไง ถ้าทำได้ดีมาก แต่ส่วนใหญ่แล้วผู้ใหญ่ก็ไม่ค่อยมีเวลาดูกับเด็ก ก็ช่วงเวลาที่เค้าดูก็ต่างกัน ก็เลยเกิดปัญหาเป็นช่องว่าง”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนวัยนี้ จำแนกได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.4.1 นักเรียนประกอบกิจกรรมต่างๆ ตามภาระหน้าที่

วัยนี้เป็นวัยที่มีความต้องการค้นหาอัตลักษณ์ (identity) ของตัวเอง เพื่อต้องการค้นพบความสนใจ ความถนัด ความชื่นชอบ อุดมคติ ค่านิยม ปรัชญาชีวิต การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ตามบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบของตน ถ้าการค้นหานี้ประสบความสำเร็จ วัยนี้ก็จะพัฒนาเป็นบุคคลที่มีความมั่นคงในชีวิต และจิตใจต่อไปในอนาคต และในการดำเนินชีวิตประจำวันของวัยรุ่นจะต้องรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่หลายอย่าง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการค้นหาตนเอง ดังเช่น วัยรุ่นได้บอกเล่าความคิดของตนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่หมกมุ่นเรื่องเพศมั้ย

คู่ : ไม่ค่ะ เพราะมีกิจกรรมทำเยอะ (ทำเสียงสูง)

ผู้สัมภาษณ์ : เช่นอะหย่งพ่อง

คู่ : ว่างๆ ก่อชวนนัดกันไปแอ่ว ช่วยพ่อแม่ยก้าน อ่านหนังสือ ดูทีวี ฟัง เพลง แม่ยุ่งมันตึงมีงาน ยะก้านบ้าน กวาดบ้าน บ่ต้องอยู่บ่ตาย บ่ตาย อย่างบ้านสกกปรกก่หม่อหน้ากันแล้ว หาอย่างอื่นทำ หื้อบ่เพี้ยว บ้าน

พลอย : ถ้าอยู่ในวัยเรียน มันจะมีงานแบบที่เราไม่ต้องคิดเรื่องทางเพศ อย่างหนูนี้ช่วยแม่ทำงาน เสาร์ อาทิตย์ ช่วยแม่ขายของ...”

ในขณะที่นักเรียนคนอื่นๆ ได้แสดงความคิดเห็นการรับผิดชอบต่อภายในครอบครัวดังนี้

“ ต้อม : ส่วนมากจะบ่ได้แอ่ว จะอยู่บ้าน แม่จะบ่หื้อออกไปแอ่ว อยู่บ้านก่ฟังเพลง คือ..ถ้าพ่อแม่ออกไปทำงานก่จะสั่งไว้ว่าอยู่บ้านยะอะหย่งพ่องเราก็กะทำไว้ค่ะ

นัม : ของหนูนี้แม่ให้ไปแต่ไม่ไป เพราะเห็นแม่ทำงาน สงสารแม่ ไปช่วยแม่ดีกว่า เพราะมันยังไม่ถึงช่วงที่เราจะเพี้ยว ต้องอายุ 20 กว่า ก็ยังเพี้ยวได้ ก็จะมี

เที่ยวส่งท้ายปิดเทอม นัดกันเที่ยว เทอมละครึ่ง”

ส่วนใหญ่เด็กนักเรียนมักใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมเรื่องการเรียนรู้เป็นหลัก และมีส่วนเกี่ยวข้องกับสื่อทางเพศเป็นบางครั้ง บางคราที่มีเหตุการณ์กระแสดังนี้

“ ปู่ : ไม่ค่อยนึกถึงเท่าไร มันมีเรื่องหลายๆ เรื่องในชีวิตเข้ามาเยอะค่ะ เช่น เรื่องเรียน

ยักษ์ : ก็ไม่ค่อยมีครับ มันจะมีเป็นช่วงมากกว่าครับ ช่วงไหนมันบูมก็ดู (หัวเราะ) ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นที่ได้บอกเล่าเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้การเบี่ยงเบนความสนใจเรื่องเพศลดลง ดังนี้

“ ก็ไม่ค่อยเห็น เห็นเค้าเล่นกีฬา เห็นเค้าคุมกองเชียร์ เพราะว่า ม.5 จะจัดกิจกรรมที่ประเภทว่า อย่างกรรมการนักเรียน กีฬาสี เด็กที่จะต้องดูแลคือ.....เด็ก ม.5 เพราะฉะนั้น สร้างความเป็นผู้นำอยู่ระดับ ม.5 ... เด็กจะไม่มีเวลาทำอะไรอย่าง ที่พูดหกรอกค่ะ ไม่มีเท่าไร ”

2. 4. 2 การเลียนแบบ

การเลียนแบบโดยมีตัวแบบจากดารานาฏศิลป์ หรือ บุคคลที่ตนเองชื่นชอบ ได้รับความสนใจจากวัยนี้เป็นพิเศษ อาทิ การเลียนแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายตามสมัยนิยม ความคิด และพฤติกรรมต่างๆ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ แรกสุดนะคะ คิดว่าน่าจะเป็นเอ๋...คือ สิ่งแวดล้อมทางบ้านไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจส่วนหนึ่ง เพราะว่า...ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลลูกเนาะ ค่ะ ส่วนใหญ่ก็ให้แต่เงินมาโรงเรียนอย่างเดียว นะคะ แล้วก็ไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูกนะค่ะ สองก็คือ บางส่วนนะค่ะ คือ...ผู้ปกครองเด็กอาจจะเห็นตัวอย่างนะค่ะ เพราะว่า บางส่วนเด็กของเราเป็นเด็กชาวเขา ก็มีนะค่ะ ซึ่งทางบ้านหรือที่พักไม่ค่อยมีห้องที่มีติดคิดคิดว่า ส่วนหนึ่งก็มีที่

จะทำให้เด็กเกิด อารมณ์เนาะ พฤติกรรมเลียนแบบอะไรอย่างนี้คะ แล้วก็สื่อนะคะ ตอนนี่คิดว่า สื่อมีอิทธิพลมากคะ แม้กระทั่งดาราเนาะ เด็กสมัยนี้เค้าจะติดดารา เรื่องการแต่งกายนะคะ ครูว่านะคะ มาเป็นอันดับหนึ่งเลยคะ เค้าคงเลียนแบบนะคะ คนนั้นสวยนะคะ การแต่งกายอย่างก็ อ้อ..ดารายังทำได้เลยอะไรอย่างนี้คะ ด้วยว่า ความไม่ถึงวัยคะ เป็นวัยเด็กนะคะ เด็กมัธยม คะแล้วก็ความยังคิดยังไม่มีนะคะวัยนี้ คะก็เป็นปัญหาที่รู้ว่ายากคะ ”

2.4.3 พฤติกรรมกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น

4 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกทางเพศที่พบในวัยรุ่นนี้ ประกอบไปด้วยพฤติกรรม กระบวนทัศน์ โดยที่นักเรียนมีการรับรู้ ในแต่ละกระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.4.3.1 การคบเพื่อนต่างเพศในบทบาทของคนรักสามารถแสดงออกได้ อย่างเปิดเผย

ความสนใจที่มีต่อเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ปรากฏพบได้โดยมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ช่วงของวัยรุ่น ตอนต้น เป็นต้นมา ดังพบว่า วัยรุ่นมีการคบเพื่อนต่างเพศทั้งในบทบาทของเพื่อน และบทบาทของคนรัก ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ ส่วนมากจะแสดงออกกันแบบว่าเป็นเพื่อนกันหมดเลยคะ จะมี แฟนคะเพราะ แฟนส่วนมากจะอยู่ต่างไฮเอนหมดเลยคะ บ่อยได้เจอกันโดยคะ แบบว่าต่างคน ต่างอยู่เหมือนกัน เหมือนว่ามีเพื่อนสนิทถ้าเจอกันเป็นส่วนน้อยคะ ”

การคบคนรักจะเป็นเรื่องที่เปิดเผยและมีการยอมรับกันมากขึ้นในกลุ่มของวัยนี้ เนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีการมองว่า เป็นเรื่องที่โก้ เป็นความนิยมที่เกิดขึ้น ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ในรอบ 10 ปี เหนอ..พฤติกรรมก็คือ..อิมที่ผ่านมาก็คือ ถ้าเทียบ..แตกต่างกันแน่นอน ถ้าถามว่าต่าง ๆ แน่นอน...ก็อย่างเช่น..เมื่อก่อนการเป็นแฟนกันเนาะในสถานศึกษา เค้าไม่เปิดเผยอาจจะจับกันล่อกันไปกันมา แค่นั้น แต่เดี๋ยวนี้น่าจะเปิดเผย ใครเป็นแฟนใคร แล้วจะเทคแคร์ดูแลกันแบบเปิดเผยเลย แต่เมื่อก่อนนี่ก็คือ.. การที่คบใครอะไรอย่างงี้เค้าจะไม่ค่อยกล้า ”

นักเรียนได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมของรุ่นน้องกับช่วงวัยของตนเอง ถึงความสัมพันธ์ฉันท์คนรัก โดยได้รับอิทธิพลจากสื่อ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ดูเหมือน ม.1 ปีนี้จะมีแฟนมากกว่าปี ม.5 ม.6 เพราะว่ากระแส สื่อมันโฆษณา มาก เกินที่จะ โฆษณา มาก..มันถึงเป็นแบบว่า...มันเหมือนทำให้อะอ่อนวัยรุ่นเนาะ. เพราะว่าอะอ่อนมันยังน้อยอยู่ยังมีคำกิดเตื่อเอี้ยะคะ มันคือ..ความหลงเล็ก ๆ น้อย ๆ ของอะอ่อนคะ มันบ่รู้ถึงเจอะ ม.5 เลย ตั้งแต่ ม.1 มันก้อมีแล้ว การแสดง ออก. คือแบบ..จับมือถือแขน เป็นสาวไว อะอ่อนหนูนี้เป็นสาวใหญ่ อย่าง ม.5 บางคนยังเป็นเด็กอยู่เลย แต่ ม.1 ปีนี้ดูเหมือนว่าเป็นสาวใหญ่ พฤติกรรมมัน จะ คล้ายกันหมด บ่ว่าในชั้นใด ”

นอกจากนั้นการกล่าวถึงเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับกันมากขึ้น ดังนี้

“ ทั้งหญิงชายนะครับ ถ้าเทียบแล้ว..ก็คือ การแสดงออกก็..อ้อ มันก็จะเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือ..เค้าไม่แสดงออกนะครับ แต่ถ้าอีกกลุ่มหนึ่ง นะครับมีไอ้ที่ประเภท อ้อ..พูดหะลึ่งพวกอะไรเงี้ยเค้าก็จะอ้อ..พูดถึงเรื่องของเพศศึกษาเหมือนลักษณะ แบบที่ยังไงละ..เปิดเผยซึ่งเมื่อก่อนมันไม่ใช่อย่างนี้ ”

2.4.3.2 การสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องปกติที่สามารถแสดงออกได้

การสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเป็นสิ่งที่มีการแสดงออกในวัยนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งมีความคาบเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นในหลายลักษณะ อย่างไรก็ตาม การสัมผัสดังกล่าว ต่างมีเจตนาถึงการ คบกันแบบเพื่อนมากกว่าและทั้ง 2 ฝ่ายต่างมีความเข้าใจถึงเจตนาที่นั้นต่อกัน ดังคำบอกเล่า ของนักเรียนดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ทุกวันนี้เราปฏิบัติกับเพศตรงข้ามยังงัยบ้าง ไม่ล่วงละเมิดมั๊ย ถูกเนื้อ ต้องตัวมั๊ย

หนู : มีบ้างคะ ถ้าเป็นเพื่อนในห้องก็บ่ได้กิดอะหยังนอกจากเพื่อนคะ เพราะว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเล่นกัน ยอมรับกันไป มันก้อมีพ้องถูก เนื้อต้องตัวกัน ส่วนมากจะเล่นยังอะอ่อน ม.ต้น แบบเด็ก ๆ...

ติ่ม : ถ้าเป็นเพื่อนคือเค้าก็เล่นกันนะคะ เดียวนี้ ก็เล่นกันธรรมดา ก็แบบ มาจิ้มอะไรอย่างเนี้ย แต่ถ้าไม่สนิทก็จะไม่.. แม่ญิงนี้เต็มมือเลย แต่ผู้ชาย จะจิ้มเอา ”

การกอด จูบ เป็นอีกหนึ่งพฤติกรรมที่สามารถพบเห็นในวัยนี้ ส่วนใหญ่มักมองเป็นเรื่องธรรมดาในความรู้สึกและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนๆ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนหญิงมีความกล้าที่จะกอดเพื่อนต่างเพศอย่างสนิทใจ ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันในระดับชั้น..ม.5 ของเราพฤติกรรมการแสดงออกในด้านเพศเป็นไงมั่ง การแสดงออกทางเพศของอายุระดับเรา
 แยก : กอดจูบค่ะ.. เคยเห็น แค่ว่าคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาแค่มองกันอย่างนี้
 ก็แค่กอดๆ หนูก็ยังเคยกอดกับเพื่อนผู้ชายอะไรอย่างเงี..เพ็งกอดไปเมื่อกี้เอง ”

อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมถึงพฤติกรรมการแสดงออกดังกล่าวดังนี้

“มันก็..พูดง่าย ๆ มัน..ยังงี้ดีละ..ถ้าเค้าสนิทกัน..ถ้าเค้าสนิทกัน..เนี่ย..เค้าก็ไม่ค่อยระมัดระวังตัว แต่ถ้าเค้าเป็นลักษณะเป็นเพื่อนต่างห้องต่างอะไรเค้าก็จะระวังตัวมาก แต่ถามว่า..พฤติกรรมถ้าเทียบกับสมัยก่อน แน่นนอนครับมันเปลี่ยนไปแน่ เพราะก่อนหน้านี้การที่จะเล่นแบบนี้จะครับไม่..ไม่เคยทำ แต่เดี๋ยวนี้มันเหมือนใกล้ชิดกันมากขึ้น เพราะว่า..สังคมมันเปลี่ยน..”

สอดคล้องกับความคิดของอาจารย์ประจำชั้น ที่กล่าวถึงการรับรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียน โดยมีเหตุผลที่สำคัญ ดังนี้

“อิม..เชิงจริยธรรมน้อยลงๆ ต้องบอกว่า...น้อยลงเพราะว่า ถ้าเทียบกับเมื่อก่อน ถ้าเทียบกับเมื่อก่อนนะครับว่า อ้า.. การให้เกียรติ พูดถึงจริยธรรมการแตะเนื้อต้องตัว สมัยก่อน สมัยผมเป็นเด็ก ๆ เจริญ..ถ้าเทียบสมัยก่อนเมื่อ ซัก 10 หรือ 15 ปีที่แล้ว เนี่ย.. มันจะให้เกียรติกันไม่ค่อยถูกเนื้อต้องตัวกัน แค่ว่าเอาเรื่องแค่นั้น..แต่สมัยนี้ การถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นเรื่องปกติเลย ”

2.4.3.3 วัยรุ่นหญิงเริ่มแสดงสิทธิเท่าเทียมในการจีบเพศตรงข้าม

ความคิด ความเชื่อของวัยรุ่น เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปจากวัฒนธรรมไทยเดิมที่สังคมเปิดโอกาสให้เพศชายสามารถแสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกที่จะขึ้นขอพบเพศตรงข้ามได้ แต่เพศหญิงควรที่จะเก็บความรู้สึกขึ้นขอ ไม่กล้าที่จะเปิดเผย หรือ ไม่กล้าแสดงออกมากเกินไปจนเกินไป ซึ่งผลจากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นหญิงมีค่านิยมใหม่ในการแสดงสิทธิเท่าเทียมเพื่อจีบเพศตรงข้าม ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันนี้บทบาททางเพศชายหรือหญิง ต่างกันมั้ย ในระดับ ม.5
 แนน : (เงิบ) พอ ๆ กันเดี๋ยวนี้นายจิบหญิงหญิงจิบชายมันก่อน..คือเหมือน ๆ
 กันค่ะ ”

เหตุผลสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นหญิงกล้าที่จะเปลี่ยนบทบาทใหม่โดยการเป็นฝ่ายแสดงออก
 ว่า ต้องการที่จะเป็นฝ่ายเลือกเพศชายมากกว่า ที่จะรอคอยการถูกเลือกจากเพศชาย เกิดขึ้นจาก
 ความคิดดังนี้

“หญิงจิบชาย คือ..เค้าถือคติที่ว่า..ด้านได้อายอดคะ (หัวเราะ) ผู้หญิงเป็นคนเลือกคะ
 ผู้ชายหมดสิทธิ์..เพราะเดี๋ยวนี้นักหญิงเยอะมากกว่าชาย เพื่อเลือกคนดี ๆ ไว้ คนไม่ดี
 เชี่ยไป..มันคือ..ความสุขของชีวิตมันคะ..ก็..ชอบคนนี้นะไปจิบ ไม่เอาอีกข้างมันเยอะ
 ขึ้นไปหาคนอื่นได้..เล่น ๆ ไม่จริงจังคะ ถ้าเราจริงจัง เราขออยู่เฉย ๆ ดีกว่า..เล่นเฉย ๆ
 ไม่คิดจริงจัง...”

ความรู้สึกเท่าเทียมมีมากขึ้น ในอีกด้านหนึ่ง กลับพบว่า ความรู้สึกอายลดลง ดังคำพูด
 ของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แต่เราไม่อายใช่มั้ยเราไปจิบหนุ่มก่อน
 โบว์ : ไม่อายคะ หน้าด้าน (หัวเราะ) จะว่า..อายหรือคะ หน้าด้าน...เหมือนที่
 เราเล่นกันคะ เราเลือกเค้าคงไม่กล้าปฏิเสธเราหรอกคะ (หัวเราะ)”

อาจารย์ประจำชั้นได้ตั้งข้อสังเกตพฤติกรรมการจิบเพศตรงข้ามของวัยรุ่นหญิงดังกล่าวดังนี้

“เดี๋ยวนี้นักเด็กผู้หญิงกล้าขึ้นนะ จิบผู้ชายมากขึ้น ขอเบอร์ คือ....เดี๋ยวนี้นักเสริ
 เด็กเค้ากล้าแสดงออกมากขึ้น บางครั้งที่ลองถามดู ไม่ได้เริ่มจากเด็กผู้ชาย อย่างที่
 ผมเล่าให้ฟัง เด็กผู้ชายคนที่ว่า เค้าก็ไม่ได้เรียนรู้จากการที่เค้าไปจิบผู้หญิงก่อน
 แต่ ผู้หญิงมาจิบเค้าซะ หลังจากนั้นก็เค้ามีประสบการณ์เค้าถึงไปจิบผู้หญิง เป็นอย่างนี้
 แล้วถามว่า..แตกต่างกันมั๊ย ผมคงตอบแทนเค้าไม่ได้นะ เพราะว่าเราก็ลองคุยกับเด็ก
 เค้าจริง ๆ แล้ว มันมีหลายสาเหตุเนอะ เท่าที่ฟัง บางคนก็อยากลอง ถ้าเป็นเด็กผู้หญิง
 ก็อยากลอง ก็จะเป็นอย่างนั้น ก็สื่อจากสื่ออื่นแหละตัวดี.. ที่เค้าดูเค้าก็อยากทดลอง
 หรืออีกอันนึงที่น่าเป็นห่วงคือ..เพื่อนชวน มีแล้วก็ชวนเพื่อนให้ไปด้วย หาพรรคพวก

ให้เหมือนตัวเอง แต่ถามว่ามากมาย ก็เท่าที่มีสติอยู่ก็ไม่มาก แต่ถ้าเข้าไปจับกันเองก็มีที่เป็นคู่ที่ไปจับกันอยู่ใกล้กัน”

2.4.3.4 การติดตามข้อมูลจากสื่อทางเพศและเผยแพร่ระหว่างกันเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผย

ความสนใจข้อมูลข่าวสารจากสื่อเป็นอีกหนึ่งความนิยมที่วัยรุ่นนี้ ต่างให้ความสำคัญกับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งมีการรับรู้ว่าเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน สามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ เยอะค่ะ มีบ้าง บางครั้งก็ทำเป็นคลิปวิดีโอเลยค่ะ แล้วส่งบรรพบุรุษแล้วทุกคนก็จะได้ดูหมดใครไม่มีมือถือก็มาดูด้วยกัน..”

วัยรุ่นได้ยกตัวอย่างการใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตโดยเปิดเข้าไปใช้บริการทางเว็บไซต์ต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างชัดเจน ดังนี้

“ ช้าง : เว็บกู๊ฟฟ์

ผู้สัมภาษณ์ : มันจะเป็นภาพอะไร

ช้าง : มันจะเป็นภาพลงไปเรื่อยๆ ถ้าเข้าไปคลิกก็จะเป็นคลิปวิดีโอ ส่วนมากจะเป็นของญี่ปุ่น เพราะญี่ปุ่นเป็นบ่ได้ห้ามเรื่องนี้ ถ้าเขาจะเซ็นเซอร์ไว้ก็คือ..บ้างจะขายได้ บ้างจะขายไม่ได้..”

สื่อที่มีการแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์เหล่านี้ คือ สิ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากวัยรุ่นนี้มีความคล่องตัวและความถนัดในการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และติดตามเทคโนโลยีต่างๆอยู่เสมอ อีกทั้งยังมีความสะดวก รวดเร็วในการใช้งาน สามารถตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลได้อย่างไร้ขีดจำกัด และให้ประโยชน์มหาศาล ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ สื่อเว็บไซต์มีผลมากนะคะครูว่า ค่ะ มีผลมากค่ะ เพราะว่า เด็กสมัยนี้คอมพิวเตอร์เค้าจะเร็วกว่าค่ะ เค้าจะเร็วกว่ารุ่นเราเยอะค่ะ แล้วก็ผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่จะไม่มีความรู้ด้านนี้เนาะ เพราะฉะนั้นเรื่องการดูแลเด็กในเคสนี้ จะไม่มีการติดตามละ เพราะฉะนั้นเด็กจะมีโอกาสนี้มากค่ะ ”

สอดคล้องกับอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ทวี วิทย์ และมือถือ มือถือนี้เยอะมากเลยนะคะ แล้วก็พวกอินเตอร์เน็ต เป็น
เว็บไซต์ต่างๆ ที่เค้าเป็นที่นิยมมาก จะนิยมมากเลย ”

ส่วนอาจารย์ประจำชั้นท่านอื่นได้บอกเล่าถึงความใกล้ชิดของสื่อกับวัยรุ่นดังนี้

“ ใช้ครับ เช่น..มาจากแม่แดง มาจากพรว มาจาก ก็คือมาอยู่หอพักแถวนี้ แถว..
ศาลากลางเนี่ย แถวโซนทางนี้ แล้วเค้าก็ซื้อเตอร์ไซด์มา เมื่อเค้าอยู่หอพัก
ผู้ปกครองก็ไม่ได้ดูแลเนาะ เค้า ก็มีโอกาสนะ เช่น..อาจจะไปคุยกันก่อนๆเริ่มแรกก็เป็น
แฟนไปคุยกันก่อน..ถูกเนื้อต้องตัว..สถานที่โอกาสเป็นใจ...การอยู่ด้วยกันคือ..
สมัยก่อนนี่คิดว่า อ้อ..การดูแลอย่างงี้ มันดูแลทั่วถึงกว่า แล้วก็สื่อ..เค้าอยากรู้ อยาก
เห็นนะครับ..วิดีโอโป๊เจีย ง่ายขึ้น ซึ่งสมัยก่อน หาซื้อเนี่ยยัง ขนาดผู้ใหญ่ยังหาซื้อยาก
เดี๋ยวนี้เด็กนี่ไม่ต้องถาม เค้าบอกว่า..ไม่จำเป็นต้องซื้อวิดีโอ เค้าดูในอินเตอร์เน็ตเค้า
ก็เข้าทำงาน เค้าก็สามารถค้นหาได้ ครูยังไม่รู้ว่าเว็บโป๊คืออะไรต้องถามจากเด็ก
เลยครับ..
บางทีอ่ะ ”

สื่อทางเพศอีกประการหนึ่งคือ สื่อจากตัวบุคคลที่มาจากกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นซึ่งได้มีการ
แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ สื่อ แล้วการที่ไม่ได้ถูกรอง ช่วยตัวรองเค้าก็..อยู่ในวัยของเค้า ส่วนมากที่ปรึกษา
ของเค้าก็คือเพื่อน เพื่อนบางคนก็อยู่กับแฟน เค้าจะเรียนรู้จากเพื่อน คือ เค้าไม่ได้
เรียนรู้จากผู้ใหญ่ ถ้าเรียนรู้จากผู้ใหญ่ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือ..ครู หรือคนที่เค้า
สนิท..ที่เป็นผู้ใหญ่..คิดว่าเค้าน่าจะดูแลตรงนี้ได้ดีกว่า..เรื่องของเพศศึกษานะ..แต่นี้
เค้าส่วนมากในเรื่องเพศศึกษาส่วนมากที่..ผมเป็นห่วงน่าดูก็คือ..เค้าศึกษาจาก
เพื่อนเค้าเอง กลุ่มเค้าเอง..มันพฤติกรรมของกลุ่มเค้าเป็นไง..มันก็จะเป็นอย่างกลุ่ม
เหมือน ๆ กันคล้าย ๆ กัน..เช่น..อยู่กับแฟนกลุ่มนี้จะมีแฟนหมด..กลุ่มเรียนก็เรียนไป..
เพราะเค้าเค้าศึกษากันพูดคุยกันโดยเพื่อน..”

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.5)

ผลจากองค์ประกอบต่างๆ รวมถึงการแพร่ระบาดของสื่อที่จะส่งผลกระทบต่อความประพฤติ
ในเรื่องเพศที่ถูกต้องของวัยรุ่น พบว่า โดยภาพรวมในระดับชั้นนี้ มีส่วนน้อยที่จะมีความประพฤติ

ที่เปี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย ยังมีการรับรู้ถึงความถูกต้อง เหมาะสมว่า สิ่งใดควรทำ หรือ ไม่ควรทำอะไร ถึงแม้ว่า จะมีการเผยแพร่จากสื่อทางเพศออกมาอย่างมากมายเพียงใดก็ตาม ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอัตราเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ของ ม.5 ดูแล้วจะเกิดขึ้น
มากไหม

ติม : น้อยมาก สัก 2-3%

ผู้สัมภาษณ์ : ที่มีน้อยเพราะอะไร

ติม : เค้าก็รักตัวเองเหมือนกันมันอยู่ที่เพื่อนด้วยค่ะ ถ้าเพื่อนคนไหนรู้จักคิด
ก็บอก ช่วยกันดึงไม่ให้ไป เพื่อนบางคนก็แบบช่วยกันปิด ก็จะไม่ลามไป ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่กล่าวดังนี้

“ก่อนมีส่วนน้อยนะ ส่วนใหญ่ก็อึดค่ะ ส่วนน้อยมันก็อยากรู้ อยากลองกันเอ๊ะจะ
แอบไปอยู่ตรงมุมไหนน้อยนี่น้อย.. มันก็ไม่มีใครไปเจอ แต่บังเอิญเข้าไปเจอ
เหมือนเพื่อน เหมือนฝูง บอกอยู่ตงนอกผ่อกุหรือกำน้อ.. จะลักอุ้งกันในห้องเอ๊ะ
จะ ประมาณนั้นค่ะ โดยภาพรวมก็โอเคค่ะ ดีหมด.. อันนั้นจะเป็นเพียงส่วนน้อย
หรือว่า...เกร็ดของมันค๊ะ..”

เนื่องจากนักเรียนได้ผ่านพ้นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเมื่ออย่างเข้าสู่มัธยมศึกษา
ตอนต้นมาแล้ว ประกอบกับการมีความก้าวหน้าของพัฒนาการทุกด้านที่เพิ่มขึ้น มีส่วนทำให้
วัยนี้มีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าแต่ก่อน การตระหนักรู้ คิดวิเคราะห์มีมากขึ้นตามลำดับ
ดังคำบอกเล่าของนักเรียนดังนี้

“ก็โตมาหน่อยมีความคิด บางคนเค้าก็ดูแต่ดูแล้วเฉยๆ แต่ถ้า ม.3 นี่ดูแต่ปฏิบัติก็
เห็นไปห้องปกครองบ่อย อย่างเราที่ไม่ปฏิบัติคือ..ติดมาจาก ม.3 มันยังไม่แพร่
ก็เลย ยังไม่เท่าไรไร ก็เลยยังเรียบร้อยอยู่ คือ..รุ่นหนูยังเป็นอะไรที่ไม่พัฒนา
คือ..ยัง เรียนหนังสือจริงจัง ”

และอาจารย์ประจำชั้นได้ยืนยันความคิดของตนเองดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัญหาที่เกิดขึ้นถ้าเทียบกับ 10 ปี ก่อนเนี่ยะอันไหนที่เยอะกว่าจะ

เยอะกว่าขนาดไหน

อาจารย์ : ไม่เยอะขึ้นค่ะ ถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ถือว่า โรงเรียนเราประมาณ
ปีนี้ ปีหนึ่งจะมีเคสนี้ประมาณ 1 ราย หรือ 2 ปี 1 รายค่ะ ของเราก็อธิ
ว่า.. เปอร์เซนต์ที่น้อยมากนะคะ เพราะส่วนหนึ่งเราอาจจะอยู่ในสังคม
ชนบทอย่างนี้นะคะ”

อย่างไรก็ตามปัญหาทุกปัญหาของวัยรุ่นไม่ว่าจะมีที่มาจากสื่อหรือไม่ แต่สิ่งสำคัญที่สุด
ที่อยู่เบื้องหลังความประพฤติทางเพศที่ไม่เหมาะสม เกิดจากพื้นฐานภูมิหลังของครอบครัว
เป็นสำคัญ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“หรือพ่อกินเหล้า เห็นอยู่ทุกวัน ทำไมเด็กจะไม่กิน พ่อแม่เจ้าชู้ มีแฟนไม่เลือก เด็กก็
ว่าพ่อแม่มีได้ ทำไมเราจะมีไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการดูแลให้ดี เพราะเด็กอยู่
กับเรา 8 ชม แต่อยู่กับคุณ 16 ชม ค่าจะต้องเป็นหลัก แทบจะทุกเคส บ้านทั้งนั้น
ไอ้พวกที่พ่อแม่ดูแลเต็มที่ก็จะมีเรื่องนี้เลยนะ.. เด็กที่เค้าบออุ่นเค้าจะไม่มีเลย
เค้าจะดี ส่วนมากพ่อแม่ไม่มีเวลาทั้งนั้น หรือไม่บางคนอ่อนทั้งคู่ แแข็งทั้งคู่ เท่าที่ดู
ไม่มีเคสไหนที่ perfect แล้วลูกเสียไม่มีเลย ถ้ามีเวลาให้ลูกไม่เสียหรอก”

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี2)

ภาพประกอบ 5.5 ตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้น ปวช.ปี 2

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) คือ อีกกลุ่มตัวอย่างหนึ่งที่นักวิจัยต้องการศึกษา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างระดับชั้น ปวช.ปี 2 ซึ่งจะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในหลายมิติ อาทิ ระบบการศึกษา วิชาเอก กฎระเบียบความเข้มงวดของสถานศึกษา ความมีอิสระ รูปแบบการดำเนินชีวิตทางการเรียน เครื่องแบบนักศึกษา หรือแม้แต่อัตราส่วนของสถานที่พักอาศัยมักจะเข้าหอพักมากกว่าอาศัยอยู่บ้าน ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีช่วงวัยที่ใกล้เคียงกัน ผลการวิเคราะห์จะสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2)

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษา สามารถวิเคราะห์ได้เป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นสีสันของชีวิต

ความหมายของคำว่า “ เพศ ” ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวช. ส่วนใหญ่ เห็นว่าเป็นเรื่องปกติของชีวิตมนุษย์ที่จะต้องมีความเกี่ยวข้องอย่างแยกไม่ออก มีความเป็นธรรมชาติที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวบุคคล และทำให้ช่วงการใช้ชีวิตของวัยรุ่นดำเนินไปอย่างมีสีสัน เต็มไปด้วยความสุข ทุกข์ รสชาติแห่งชีวิต สิ่งแปลกใหม่ที่แต่งแต้มจินตนาการความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมอย่างเป็นอิสระในการแสดงออก ดังคำพูดที่สะท้อนความคิดของนักศึกษาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วหยังพวกเรา เรื่องเซ็กซ์ มันมีตั้งแต่ ป.6 ไซ้มัย..ซึ่งวัยแบบเรา

17-18ปี..เรามองเรื่องเซ็กซ์เป็นยังงี้บ้าง..ตอนนี้

บอ : เฉยๆครับ ธรรมดา มันเหมือนกับ..มันก็มีข่าวอยู่ทุกวันก็เลย..แบบไม่สนใจอะไร..ก็เหมือนกับเหมือนกับเรากินข้าวราดแกง..แบบ..ถ้าไม่ใส่น้ำพริกน้ำปลาก็ไม่อร่อย..มันเป็นสีสันชีวิต..รสชาติของชีวิต..ครับ..

อู๋ : เฉยๆครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : รสชาติของชีวิตของวัยรุ่นมันต้องมีบ้าง..แล้วดิคมองว่าไงมั่ง...

ดิก : ธรรมดาครับตามวัย..

โม : เฉยๆครับ...สัตว์โลกก็ต้องมีเซ็กซ์ ”

นักศึกษาได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชายดังนี้

“ ครับมันเหมือนกับแม่เหล็ก..ดูดหากัน.. เป็นเรื่องธรรมดา วัยรุ่น มันต้องมีบ้าง ชีวิตจะได้มีรสชาติ.. ”

การแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต ดังเช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เกิดขึ้นจากการเลียนแบบทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน หรือจากองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ ความมีอิสระของระบบการศึกษา ซึ่งมีผลสำคัญให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นหนุ่มเป็นสาวเร็วกว่า และเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ ทั้งที่สภาพความพร้อมของวัยยังไม่สามารถจัดการชีวิตของตนได้อย่างเต็มที่ ดังคำบอกเล่าจากอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เค้าจะมีการเลียนแบบจากเพื่อนจากฝูง แล้วเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา พอมาอายุขนาดนี้เรียนระดับ ปวช. เค้าจะต้องมีแฟน.. ถ้ามีแฟนเค้าคิดถึงแค่คำว่าสามีภรรยา

เป็นเรื่องปกติของเด็กวัยขนาดนี้ แต่ถามว่า...ความรับผิดชอบมีมั้ย ไม่มีนะ”

สอดคล้องกับการถ่ายทอดประสบการณ์ของอาจารย์ประจำชั้นอีกราย ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วด้านทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนล่ะคะ

อาจารย์ : มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของเด็กๆ แค่อือเป็นเรื่องปกติ”

1.2 มีความเสรีในการแสดงออกทางเพศมากขึ้น

การแสดงออกซึ่งค่านิยมแบบผิดๆ อันเป็นผลกระทบจากสื่อส่วนหนึ่ง อาทิ การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่สามารถจะเกิดขึ้นได้ในวัยนี้ หรือ ต้องมีคู่รัก มิฉะนั้นจะดูเหมือนว่า เป็นปมด้อย ไม่ทันสมัย หรือ แม้แต่การถ่ายภาพของตนในลักษณะอนาจารมาแสดงต่อกลุ่มเพื่อนๆ พบว่ามีอิสระเสรีที่จะกระทำมากขึ้น ฯลฯ ซึ่งดูเหมือนว่า จะกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับอย่างทั่วไปว่าสามารถจะกระทำได้ และยังเป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มวัยรุ่น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ในความคิดผมเด็กตอนนี้จะเห็นว่า..เป็นเรื่องธรรมดาครับ ดูได้จากเด็กส่วนใหญ่ นะครับจะอยู่หอพักกับเพศตรงข้ามอยู่เป็นคู่.. ส่วนใหญ่...ถ้าห้องหนึ่งมีประมาณ ... ถ้าห้องหนึ่งมีประมาณซัก 40 จะมีซัก 30 ประมาณนั้นครับ แล้วเด็กคิดว่าจะเป็นการแข่งกันด้วยถ้าใครไม่มีแฟนจะกลายเป็น...เซยหรือเปล่าประมาณนั้นครับ เพราะตอนนี้สื่อมีผลกับเด็กเยอะ ..เทคโนโลยี คลิปวิดีโอ เด็กบางคนถ่ายคลิปวิดีโอถ่ายตัว เองมาโชว์เพื่อนก็มีครับ”

ความเป็นไปได้ในการตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยที่ดั่งงามในวัยนี้ มักจะให้ความสำคัญน้อยลง และมีโอกาสเสี่ยงที่จะแสดงออกทางเพศได้ง่ายมากกว่า ดังคำให้สัมภาษณ์ของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วค่านิยมที่บอกว่า รักนวลสงวนตัวของคนไทย ไม่ซิงสุกก่อนห้าม

น้องมองว่าไงบ้าง

ติ : ก็ดีครับ..ถ้าได้อย่างนั้นก็ดีครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบัน..

ติ : มันไม่มีครับ..การเป็นไปได้ 10 % ประมาณ 100 คน มีความเป็นไปได้

10 คนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ที่จะทำให้ตัวไม่ชิงสุกก่อนห่าม..ส่วนใหญ่ไปแล้วหรือ

ติ : ไปแล้วครับ..ถ้ามันถ้าจะมีอีกทีก็..มันต้องอายุ20กว่า..

ผู้สัมภาษณ์ : เรามองปวช.แบบเรานี้ชิงสุกก่อนห่ามซึกก็เปอร์เซ็นต์

ติ : โอ้ย..ประมาณ 90 กว่า.. ”

ในขณะที่นักศึกษาให้เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่น
เกิดจากสาเหตุดังนี้

“ แอ๊ด : (เงียบ) ..เอ...จะพูดยังไง คิดว่าน่าจะเฉยๆ ถ้าเป็นเดี๋ยวนี้นั้นเยอะค่ะ

สังคมไทยมันเปลี่ยนไปแล้วค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : เปลี่ยนยังไงหรือ

แอ๊ด : เมื่อก่อนเค้าอาจจะมองว่า..การมีเพศสัมพันธ์อายุนี้นี้เป็นเรื่อง

ผิดปกติ แต่เดี๋ยวนี้อายุ 13-14 ก็ทำกันแล้วเยอะค่ะ ”

การแสดงออกเรื่องเพศอย่างมีเสรีภาพมากขึ้น พบได้อย่างโดดเด่นในวัยรุ่น และสะท้อนให้
เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

“มันเป็นเรื่องธรรมชาติครับยังไม่ค่อยสำคัญกับคนวัยนี้เท่าไร..แต่ส่วนมากเค้าไม่รู้
ว่า..ทำไมเค้าถึงแสวงหากันจังครับ ส่วนมากอยู่ที่ผู้หญิง ผู้ชายยังงี้ก็ได้ ครับ..ผู้ชาย
มันไม่เท่าไร..ผู้หญิงไม่ยอมก็ไม่ทำ..”

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้

เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แบ่ง
ผลการวิจัยออกเป็น 4 ด้าน ดังจะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

จากการศึกษาการรับรู้ของนักศึกษา นักวิจัยได้แบ่งความรู้เชิงจริยธรรมออกเป็น
3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 วัยรุ่นยังคงมีความเข้าใจในคุณค่าของค่านิยมทางเพศของสังคมไทย

ผลจากการสัมภาษณ์โดยวิธีการสนทนากลุ่ม พบว่า นับจากวัยเด็กจนกระทั่งถึงช่วงวัยปัจจุบัน แต่ละครอบครัวของวัยรุ่น มักได้รับการอบรมสั่งสอนในคุณค่าของวัฒนธรรมไทยจากผู้ปกครอง ซึ่งอาจจะมากน้อยแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นกลุ่มนี้ยังคงมีความเข้าใจในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วตั้งแต่เราโตเป็นหนุ่มเป็นสาวมาเนี่ยะครอบครัวสอน อะไรบ้างในเรื่องเพศ

หญิง : อ๋อเพ็งมีค่ะ แม่จะบอกตลอดค่ะ. บอกว่า..ตอนนี้ยังไม่สมควรมีตอนนี้ยังไม่ถึงเวลาต้องเรียนไปก่อนค่ะ. สมัยนี้เด็กผู้หญิงมันร้ายค่ะถ้าเกิดไปถลำตรงนั้นมันจะลำบากถ้าโตมา แล้วก็ให้ดูชีวิตของแม่เป็นตัวอย่างค่ะ จะบอกตลอดเลย...

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนคนอื่นล่ะ

ขวัญ : ก็อ๋อเพ็งมีค่ะ ส่วนมากจะบอกว่าให้เรียนไปก่อนค่ะ ก็พูดเหมือนแบบมีแฟนก็มีได้แต่ให้เป็นเพื่อนกันคือ...ความสาวของเรามีแค่ครั้งเดียว.. ถ้าเสียไปเลยก็เสียไปเลยไม่มีทางกลับมาได้ใหม่ค่ะ ถ้าเจอแบบพ่อแม่เข้าใจค่ะ ถ้าเรามีผู้ใหญ่แบบไวใจเราก็จะไม่ออกนอกกรอบ แต่ถ้า...ผู้ใหญ่ที่ไม่ไวใจ เราก็อยากรู้อยากลองค่ะ...”

การอนุรักษ์ค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย วัยรุ่นทุกคนควรอย่างยิ่งที่จะมีส่วนในการอนุรักษ์ไว้ และให้การตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“ น่าจะให้ทั้งผู้หญิงทั้งผู้ชายค่ะเพราะให้ผู้หญิงฝ่ายเดียวมันเป็นไปได้ค่ะ เพราะผู้ชายถ้ามันมีความต้องการมันก็อยากได้อย่างสมัยนี้ข่าว ช่มชืดก็เยอะค่ะ ”

นักศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงความรู้ความเข้าใจในค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับการยอมรับของสังคมไทย เกิดจากการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ มันเป็นค่านิยม นำเอาวัฒนธรรมของต่างประเทศมาค่ะ แบบว่าผู้ชายทำได้ผู้หญิงต้องทำอะไรประมาณนั้นค่ะแต่ถ้าเกิดเป็นการเปรียบเทียบคำพูดผู้หญิงจะเสียเปรียบค่ะ อย่างผู้ชายมีเยอะเค้าจะเรียกว่า..เจ้าชู้ ..แต่ผู้หญิงจะเรียกว่า ..สำส่อนค่ะ (หัวเราะ) เพราะผู้ชายส่วนมากจะคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาค่ะ ”

2.1.2 ความรู้เรื่องเพศช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับกระแสสังคมโลก

การติดตามข่าวสารจากสื่อทางเพศในทุกแหล่งข่าว วัยรุ่นต่างมีความต้องการที่จะศึกษาความเป็นไปของสังคมไทยและสังคมโลกในสถานการณ์ที่มีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด เพราะข้อมูลต่างๆ เหล่านั้น จะมีผลต่อความทันสมัย สามารถที่จะนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนร่วมวัยที่มักจะมีความคิด ความสนใจ ทศนคติ ค่านิยมใกล้เคียงกัน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลองมากขึ้น ดังที่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : สื่อมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเราอย่างไรบ้างคะ คิดว่ามีส่วนมัยหรือยังบ้าง

ฝ่าย : ก็คิดว่ามีส่วนบ้างคะ เพราะถ้าเราดูมากเกินไปมันก็จะ...ถ้าไม่ดูมันก็ไม่รู้เรื่องค่ะ ไม่ทันเหตุการณ์ค่ะ ก็มีส่วนมากค่ะ..ส่วนมากจะทำให้วัยรุ่นอารมณ์แปรปรวนค่ะ ต้องการมี sex ต้องการอยากรู้อยากลองบางคนก็อยากลอง”

การเรียนรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตและช่วยแก้ไข้ปัญหาในชีวิตประจำวันให้แก่วัยรุ่นได้ ดังที่นักศึกษาได้บอกเล่าความคิดของตนดังนี้

“มีส่วนมาก ที่เด็กเป็นอย่างนี้ส่วนมากมาจากสื่อก็เหมือนที่พูดค่ะ ถ้าเกิดเรา ไม่ดูเราก็ไม่รู้ว่าเราจะป้องกันยังไงคะ ถ้าเจอเหตุการณ์ อย่างนี้ค่ะ แต่ก็ไม่น่า จะทำให้เด็กดูคะ ถึงแม้จะเขียนว่า..ห้ามเด็กต่ำกว่า 18ดู เค้าก็ไม่ฟังคะ.. ถ้าคน มันอยากขายมันก็จะขายคะ แคเขียนบ่งหน้า เจยๆคะ เพราะถ้าไม่ อยากให้ วัยรุ่นไทยเป็นอย่างนี้ก็ไม่ น่า จะทำออกมา ค่ะ บางที่เราไปถามผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ก็มองว่า..ทำไมหรอไปทำมาหรออะไรอย่างนี้เลยไม่กล้าจะไปถามเลย ไปเปิดดูสื่อเองคะ”

สอดคล้องกับคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“สื่อมีส่วนมากถ้าไม่มีสื่อนี้ออกมา มันก็ดีแต่ถ้ามีเราก็จะรู้ว่ามันเป็นอย่างไรอะไร อย่างนี้ค่ะ เพราะส่วนมากสื่อที่ออกมามันจะเป็นการโน้มน้าวจิตใจมากกว่าคะ คนที่ทำมาก็เพื่อเงินคะรายได้เยอะอยู่แล้วคะ.....ส่วนมากวัยรุ่นชอบ โดยเฉพาะของดารา ก็จะได้เยอะคะ”

ความสะดวก รวดเร็วของข่าวสารในเรื่องเพศของสังคมยุคใหม่ที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้นำมาซึ่งการตอบสนองความต้องการของสังคมโลกได้เป็นอย่างดี โอกาสที่วัยรุ่นจะพบเห็นข่าวสารในเรื่องเพศทุกลักษณะจึงเกิดขึ้นอย่างง่ายดายและมีปริมาณมากมายนับไม่ถ้วน ที่วัยรุ่นจะเลือกค้นหาได้ตามที่ใจต้องการ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาหนุ่มดังนี้

“ ภู : เพื่อนฝูงบ้างทุกอย่างมันสะดวกสบายเกินไปอยาก ๆ ได้อะไรก็เร็วครับ
ในความคิดคือ..อยากดูอยากรู้อะไรแป๊บเดียวเดี๋ยวรู้หมดครับ....
เด็กพวกนี้ที่บ้านค่อนข้างจะมีเงินครับ แทบทุกคนมีอินเทอร์เน็ตใช้ในบ้าน ในหอก็มีครับ คอมพิวเตอร์มีทุกคนครับ ”

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราได้รับข้อมูลจากสื่อเหล่านี้เยอะมั๊ย

นักศึกษา : เยอะ (พร้อมกัน) มากมายเลยครับ (หัวเราะ) ทุกวันเลยครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เรารับโดยวิธีไหน

ภู : ผ่านซีดี ผ่านบ্লู..ครับ เว็บก็มี คลิปวิดีโอ จะง่ายกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : เราดูหมดแล้วใช่มั๊ย

ภู : ก็ดูครับ ศึกษาไว้..ตอนแรกเป็นซีดีครับ ถ่ายมา..ทุกรูปแบบถ้ามี
โอกาส....”

สอดคล้องกับความคิดของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ เพราะมันก็มีมาเรื่อย ๆ ครับ.. ไม่ว่ารัฐบาลจะปิดเว็บนี้ เว็บนั้นก็เปิดใหม่มาเรื่อย ๆ
พูดถึงมันก็ตีเหมือนกันนะครับ จะได้แบบเพศศึกษา เรียนรู้ ดีกว่าไปมีเซ็กซ์ครับ
อาจจะใช้ความรู้มากกว่า..จะได้ไม่ต้องไป แสวงหา เราเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่บางคน
เค้าอาจจะหมกหมุ่นมากเกินไป..ครับ อย่างเช่น นิ่ว (หัวเราะ)....”

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของวัยรุ่นแต่ละคนจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการวิจารณ์ญาณของบุคคลและวัตถุประสงค์ที่จะต้องมารับทราบข่าวสารเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองทั้งทางด้านดีและไม่ดี ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ สื่อเนี่ยมันอยู่ที่คนดูแล้วก็..และคนเข้าใจมัน ถ้าเราคิดเรื่องว่ามันเป็นเรื่องการ
ศึกษา เป็นความรู้ระดับเราก็ดูไปอีกแบบนึง แต่ถ้าเราคิดดูแล้วจะมาเลียนแบบ
มันก็ไม่ดีกับตัวเรา”

ดังนั้น ข่าวสารเรื่องเพศจึงอยู่ที่วัยรุ่นจะเลือกรับรู้สื่อไปในทิศทางใด ถึงแม้ว่าจะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาลแต่ก็ย่อมมีผลเสียในทางลบด้วยเช่นกัน ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“ สื่อนี้มันก็เหมือนยาเสพติด ถ้าคนไม่อยากดูก็ไม่มีใครอยากดู .. แต่ส่วนใหญ่คนก็..
อยากดูกัน ถ้าดูเพื่อศึกษาก็ไม่ใช่ไร แต่ส่วนใหญ่แค่หมกมุ่น.. แล้วคนดูส่วนใหญ่ก็
เป็นวัยรุ่น แล้วคนทำนี่ก็เลยเอาวัยรุ่นมาถ่ายภาพยนตร์ แล้วก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว
กลุ่มคนดูก็อายุน้อยลงเรื่อย ๆ ไปได้รวดเร็วมากซะ ถ่ายเสร็จเอาลงอินเทอร์เน็ต ไม่ก็
ชั่วโมงมันก็ได้ทั่วประเทศแล้วครับ..”

2.1.3 ความรู้ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยที่เคยได้เรียนรู้มาไม่สามารถนำมาใช้ ในทางปฏิบัติได้

ถึงแม้ว่า วัยรุ่นจะมีความรู้จากการปลูกฝังเรื่องค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทยจาก
ผู้ปกครองต่าง ๆ นานา แต่ตราบดีที่นักศึกษายังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งต้องอาศัยช่วงระยะเวลาในการ
แสวงหาประสบการณ์ชีวิตอีกมาก ประกอบความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศมีมากขึ้น เพราะ
ได้รับอิทธิพลจากสื่อ และองค์ประกอบอื่นๆ จึงไม่อาจที่จะยับยั้งความรู้สึกดังกล่าวได้ และเมื่อ
วัยรุ่นต้องอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่จะเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จึงมีโอกาที่จะละเลย
ต่อความรู้ที่มีและมุ่งที่จะทำตามใจปรารถนาของตนเองมากกว่า ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ เช้ : ก็อบรมครับ.. อบรมแต่มันไม่ฟังครับ..แบบฟังผ่าน ๆ ไป..มันอยาก
ลองด้วยครับ..ก็เลยไม่ทำ.. อบรมว่า อิม..ไม่ตินะ..เรียนหนังสืออยู่..
คนไทยไม่ควรมีเซ็กซ์ก่อนแต่งงานอะไรประมาณนี้ครับ..ซึ่งสักก่อน
ห้าม..ครับ ว่า..เวลาทำให้ใส่ถุงยางด้วย ป้องกัน..กลัวทำเค้าท้องไว้
ก่อน..

ผู้สัมภาษณ์ : อันนั้นคืออบรมแล้วจำมัย..

เช้ : เมื่อก่อนจำ..จำแล้ว...พอมันได้ครั้งแรกมันไม่จำครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนที่ทำนึกถึงคำของพ่อแม่มั้ยครั้งแรก..

เช้ : ไม่ครับ..อารมณ์พาไปครับ..เหมือนกับว่า ..เหมือนกับว่า..โลกนี้มี
สองคนครับ ”

การใช้ความรู้เพื่อวิเคราะห์ถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี สิ่งใดควรทำ ไม่ควรทำ มักพบว่า
วัยรุ่นจะเกิดการสลายทางความคิดไปเพียงชั่วขณะ เนื่องจากมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการทาง
อารมณ์เป็นหลักมากกว่าที่จะคำนึงถึงเหตุผลต่างๆ ผสมผสานกับความสนุกของช่วงวัย จึงเป็น
แรงจูงใจสำคัญที่ส่งผลให้วัยรุ่นบรรลุเป้าหมายตามที่ใจต้องการ ตราบใดที่สถานการณ์นั้นๆ
ยังไม่เสร็จสิ้น ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคือ กระทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากครอบครัว

และ เมื่อสถานการณ์นั้นดำเนินเสร็จสิ้นลง ความรู้ในเชิงจริยธรรมจะกลับเข้าสู่ห้วงจิตสำนึกอีกครั้ง ดังที่นักศึกษาได้ถ่ายทอดประสบการณ์ของตนดังนี้

“ หก : ส่วนมากไม่คิด ถ้าอยู่ตอนนั้น..เพราะอารมณ์ชั่ววูบ
 ซึง : ถ้าถึงตอนนั้นไม่คิดแล้วครับ อารมณ์มันพาไป ทำเสร็จแล้วค่อยคิด
 รุจ : ถ้าตอนนั้นมาพูดใครก็บอกว่าไม่ทำ.. แต่พอถึงเวลาจริงๆแล้วมันก็..
 ผู้สัมภาษณ์ : จันพฤติกรรมเราเป็นไง ตามความคิด ความรู้ของเราที่เราจะมี
 เช่น..พ่อแม่สั่งสอนมามีแต่ไม่ทำ
 รุจ : เป็นบางครั้ง ออกไปนอกกรอบบ้างเป็นบางครั้ง บางทีมันน่าเบื่อ เช่น
 แม่บอกว่า ห้ามโทรศัพท์กับผู้หญิงยังเจ๊..แบบผมก็ยังไม่ค่อยอยู่..”

ความรู้เรื่องเพศที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากผู้ปกครองควรเป็นไปตามกรอบที่สังคมไทยกำหนด ในทางตรงข้าม ความคิดของวัยรุ่นกลับคิดว่า ไม่ว่าการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งถือว่าเป็นความรู้ขั้นสูงสุดของความรู้เรื่องเพศจะเกิดขึ้น ณ เวลาใด มีความเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือ ในอนาคต ถึงอย่างไร ย่อมจะได้ผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน เพียงแต่จะมีปัจจัยความพร้อมของวัยและองค์ประกอบอื่นๆที่แตกต่างกันเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่มาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ตามความคิดดังกล่าว ดังนี้

“ จอน : ตรงข้ามครับ..สอนอีกอย่างไปอีกอย่างครับ..
 ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมเราทำไม่ได้หรือที่เรามีความรู้..
 จอน : ก็แล้วแต่อารมณ์พาไปครับ ปล่อยไปตามธรรมชาติครับ ปล่อยไปตามธรรมชาติ. ใจคำที่สั่งสอนมามันเหมือนเป็นทฤษฎีครับ แบบ..ไม่ทำตามว่า.. มันก็มีเหมือนกันก็ทำยังงี้ก็มีเหมือนกัน ก็เลยไม่ใส่ใจ
 ผู้สัมภาษณ์ : อืม...อันนี้ก็คือ..พ่อแม่สอนก็จริงแต่ไม่ทำตาม เพราะวัยหรืออะไร
 จอน : วัยด้วยครับ...มันใจร้อน ไม่ค่อยคิดอะไรแล้ว มันก็ทำถูกวิธีหรือทำผิดวิธี มันก็ทำเหมือนกันครับ...แต่ขอให้ผลที่ได้มันก็ไม่ต่างกันครับ มันก็เหมือนแบบอาจารย์ทำสอนวิชาคณิต ฯ สอนทฤษฎีอะไรพวกนี้..แต่เราใช้วิธีลัดครับ..มันก็ได้คำตอบเหมือนกันก็ไม่ต้องไปใส่ใจอะไรมากขอแค่ผลที่ได้เหมือนกันครับ....ครับ...ไม่ซำกก็มีหยั่งงี้เหมือนกันครับ ”

การได้รับการกระตุ้นแรงขับทางเพศ (sex drive) ซึ่งเป็นแรงขับโดยธรรมชาติของมนุษย์ เป็นสาเหตุสำคัญที่วัยรุ่นจะเกิดความกล้าที่จะแสดงออกทางเพศ เนื่องจากเป็นวัยที่ยังขาดวุฒิภาวะทางด้านอารมณ์ ความยังคิดต่างๆ ยังไม่สามารถทำได้ดีเมื่อเปรียบเทียบกับวัยผู้ใหญ่

ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“ บ๊วย : ตามกระแสเมืองนอกครับ เอาวัฒนธรรมของเมืองนอกมาใช้ การแต่งตัว อะไรพวกนี้..มันยิ่งยุครับ ผู้หญิงนะมีส่วนแต่งตัวล่อแหลมล่อผู้ชายครับ ก็โดนข่มขืนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่ามันเกิดจากสื่อด้วยมั๊ยหรือยัง

บ๊วย : เกิดด้วยครับ สื่อก็มีผลเพราะว่า อารมณ์ ..สร้างอารมณ์ ยิ่งไปเห็นถ้าสมมติ...ไปดูพวกคลับวิดีโออะไรมาแล้ว.. จะเห็นผู้หญิงแต่งตัวสวยๆ ก็เกิดอารมณ์แล้วครับ.. ต้องบางครั้งต้องไปจุดมาข่มขืนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมวัยรุ่นถึงมีเซ็กซ์เร็วกว่าเดิม..

โอ : ตามเพื่อนครับ..อยากลอง..บางครั้งมันก็ง่ายเหมือนกันครับ..search อย่างเดียว..ดี๊ดี...”

ดังจะเห็นได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่กำลังศึกษาของวัยรุ่น เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้โดยมิได้มีความเสียหายแต่อย่างใดซึ่งสวนทางกับการมีค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย เป็นอย่างยิ่ง กลายเป็นค่านิยมทางเพศที่ผิดในความคิดของวัยรุ่นยุคใหม่ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ค่านิยมทางเพศตอนนี้ที่มาแรงมากที่สุดก็คือ ..รักในวัยเรียน.หรือว่าการอยู่ก่อนแต่ง ก็เมื่อกี้เด็กผู้ชายพูด.รักในวัยเรียนเสริมสร้างประสบการณ์ให้เค้าเป็นอย่างดี ตรงนี้ก็เป็นจุดหนึ่งที่เค้าคิดกันอยู่ แล้วอีกจุดหนึ่งก็คือ.. เค้าบอกว่า..การอยู่ก่อนแต่งงาน เพื่อเป็นการดูใจ คบกัน ถ้าเกิดว่า..คบกันเข้าใจกัน.. โอเคอยู่กันได้ถึงขั้นแต่งงาน แต่ว่าถ้าระหว่างนั้นคบไปแล้วผู้หญิงหรือผู้ชายมีคนใหม่ หรือว่าไปกันไม่ได้ก็แยกทางกันค่ะ ”

บางวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าจะมีวิถีชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย แต่ยังคงมีค่านิยมความเชื่อในเรื่องเพศที่แตกต่างจากสังคมไทย ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ที่นี้มีเด็กดอยมัย เด็กดอยมาเรียนมั๊ย

แมร์ : มีค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : สังเกตเค้าเป็นไงมั่ง วัฒนธรรมเค้ากลมกลืนกับเราหรือยัง

แมร์ : ลำบากกว่าเราอีกค่ะ (หัวเราะ) แต่งงานแล้วตั้งแต่ 15 คือ.. ของเค้ามันจะเป็นเรื่องธรรมดาค่ะ ตามประเพณีเค้า ”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) สามารถแบ่งผลการวิเคราะห์ออกได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่มีความเลวร้ายที่ทำให้สังคมไทยเสื่อมเสีย

ภาพเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศ หลายรูปแบบ ได้แก่ การข่มขืน กับบุคคลทุกช่วงอายุ และมักจะเกิดขึ้นกับเด็กที่มีอายุน้อย การมีเพศสัมพันธ์กับสมาชิกภายในครอบครัว ฯลฯ ก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์ ความรู้สึก ของวัยรุ่น โดยต่างมองว่า เป็นเรื่องที่มีความเลวร้ายเกินกว่าที่จะยอมรับได้ แสดงออกถึงจิตใจที่ต่ำทราม ขาดสติ ไร้จิตสำนึกที่ดี ไม่คำนึงถึงศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทย และไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาที่แสดงออกด้วยอารมณ์เคียดแค้น โกรธชัง ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วชาวพวกเช็กชั้ในครอบครัวทุกรูปแบบที่เราเห็นนะ.. เช่น..ปู่ข่มขืน

หลาน ที่เราเห็นทุกวันนี้..เรามองว่า..เป็นไงบ้าง

อ้วน : โห.. ไปตายซะ แยกว่าข่มขืนอีก..มันทำได้ยังไง หลานตัวเอง อะไรหยั่งเจีย..ไม่น่าจะทำ...ทำไปได้ ”

สอดคล้องกับความรู้สึกของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ ก๊ว..ผู้ชายโคตรเลวเลยครับ..โคตรเลวเลย..ครับ พี่ข่าข่มขืน..เด็กอายุ 5 ปี..

บ้า โคตรกามเลย..โคตรสุดยอเลย..ครับ..สามต่อหนึ่ง โคตรเศษเดนมนุษย์ เลย

ครับ..ทำเกินไปก็แบบว่า..แบบว่า มีมียู่ทุกวัน..เนี่ย..มีอยู่ทุกวันเนี่ย..กับแบบว่า..

มีอยู่ครั้งนึงแล้วรู้มโหรีเป็นสิบ..ยังเจียะ..ไอ้รู้มโหรีเป็นสิบโคตรไม่ดีเลยครับ..”

ความรู้สึกโกรธแค้นของวัยรุ่นต่างแสดงออกด้วยความรู้สึกระอาฆัง สงสารแก่ผู้ที่ถูกเป็นเหยื่อทุกวัยที่ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังที่นักศึกษาได้สะท้อนอารมณ์และความรู้สึกดังนี้

“ ที : หดหู่ ดูแล้วมันเศร้า..

เป้า : อยากเตะคนข่มขืน (หัวเราะ). แค้น.. มันเกินไปครับ มันทำเกินไป..แล้ว

อาจจะเป็นการเลียนแบบ มันจะเป็นเพราะพ่อแม่เค้าขาดความอบอุ่น..

ชั่วร้าย. ไม่มีเวลาเลี้ยงลูก..เค้าอยากทำอะไรก็ทำตามใจที่..”

ความรุนแรงทางเพศเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้วัยรุ่นห่างไกล และไม่ต้องการที่จะเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆเหล่านั้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราอยากทำอย่างนั้นมั๊ย

คอม : โอ้ว..ว..ไม่อยู่ในสมองเลยครับ เพราะว่าเห็นตัวอย่างแล้วก็ไม่ทำแล้ว

ครับ เราสงสารผู้หญิงครับ เสียอนาคต ”

การแยกแยะความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ตระหนักถึงบาปบุญคุณโทษ รู้สึกเห็นอกเห็นใจบุคคลที่ถูกกระทำเกิดขึ้นจากความรู้สึกทางจิตใจของวัยรุ่นกลุ่มนี้ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องๆมองข่าวข่มขืนเป็นไงมั่งคะที่เห็นหน้าหนังสือพิมพ์

นิว : สงสารค่ะ คือ..อย่างว่าห่วยคนเป็นแม่ ...แม่เรายังแค่นี้แม่เค้ายิ่งกว่า

10 เท่าค่ะ บางทีเราก็มองว่าคนที่ทำไม่ได้บางทีผู้หญิงก็หล่อแหลมค่ะ

แต่งตัวใส่สั้น มันก็มีส่วน เค้าผิดที่เค้าข่มขืนแต่ว่า ผู้หญิงเค้าทำตัว...

ข่มขืนคนเดียวยังรูมโทรมเป็น 10 ค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : เราเห็นใจ ม.2 รุมข่มขืน เราเห็น เราคิดว่าจะทำมั๊ย...

ตุ้ม : บาปครับ. สงสารผู้หญิงครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้ามีโอกาสจะทำมั๊ย

ตุ้ม : ไม่ครับ..ไม่เอา ต่อยเพื่อนครับ..”

เหตุการณ์เหล่านั้น ส่งผลต่อความไม่มั่นคงทางจิตใจและสวัสดิภาพความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นกลุ่มนี้ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าความรู้สึกของนักศึกษา ดังนี้

“ (เจียบ) ถ้าเกิดว่า..ตรงนี้เนี่ย จากการที่เคยนำข่าวอะไรต่างๆ ไปพูดให้ เด็กฟัง

เค้าจะมีความรู้สึกที่ว่า..เค้ากลัว เค้ามีความรู้สึกที่ว่าทำไปไต่ยัง ไง แล้ว ผู้หญิง

จะ เป็นยังไง เค้าก็ยังมีจิตสำนึกที่ดีว่าถ้าเกิดเค้าไปเจออย่างนั้น หรือว่าญาติ พี่น้อง

เค้าไปเจออย่างนั้น เค้าก็มีความรู้สึกที่ว่า ยังสงสารหรือว่า..กลัวที่จะเกิด ขึ้นกับ

ตัวเอง ”

การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว โดยสมาชิกภายในครอบครัวเป็นผู้กระทำต่อใครคนใดคนหนึ่งภายในครอบครัว เป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในสังคมไทยที่มีวัฒนธรรมไทยที่มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติหลัก ความรักความอบอุ่นที่สมาชิกเคยมีให้ต่อกัน กลายเป็นความรักความใคร่ในลักษณะอื่นด้วยอิทธิพลจากสื่อ ดังคำบอกเล่าความรู้สึกของนักศึกษา ดังนี้

“ ปี่ : โอโห้..อันนี้ยิ่งกว่าอีกครับ... ยิ่งหนักเลยครับ..เนี่ย..แบบลูกตัวเอง..

แบบญาติตัวเองยังทำได้ ยิ่งไม่ดีกว่า..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วข่าวเว็บไซต์ลามกเรามองว่าไงมั่ง..ปัจจุบันนี้ที่มันคุมไม่ค่อยได้เลย มีเป็นร้อย..เว็บพันเว็บมันมีผลต่อเยาวชน..แบบเรายังไม่งั่ง..

ปี่ : ก็มีครับ.. ประมาณว่า..ทำให้แบบว่า..เราหลง..ทำให้เรามีอารมณ์ ก็ต้องการปลดปล่อย..ก็เลยต้องไปเกิดปัญหาเรื่องการข่มขืนอะไรพวกเนี่ย..”

สอดคล้องกับความคิด ความรู้สึกของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ อันนี้รับไม่ได้ค่ะ แต่...อย่างเราถ้าอยู่บ้านก็ไม่ควรแต่งตัวล่อแหลมให้คนอื่น เห็นค่ะ บางครั้งปู่เราอาจจะเป็นคนเจ้าชู้ เพราะผู้ชายมันมี อารมณ์ไงคะ ”

การแสดงออกทางเพศที่เปิดเผยมหาศาล การแอบถ่ายภาพการมีเพศสัมพันธ์ เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและยังเป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะกระทำเป็นอย่างยิ่ง นำความเสื่อมเสียมาให้แก่ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึกต่อพฤติกรรมดังกล่าว ดังนี้

“ บู : มิดชิดอะไรครับบนม้านินอ้อนครับ โคนต้นไม้มันยังมีเลยครับ ในสวนสาธารณะ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามองคนพวกนี้ยังไบบ้าง ในความรู้สึกของพวกเรา..

บู : เค้าอาจจะสมรู้ร่วมคิดกันก็ได้ ว่าคนนึงไปทำแล้วคนนี้ก็ทำเป็นแอบถ่าย ประมาณนี้ ผู้หญิงก็เสียหายไป แล้วก็เอาไปขายอะไรเงี้ยะ..ได้เงินมา

ผู้สัมภาษณ์ : ในความรู้สึกของเรา ดีหรือไม่ดี หรือว่ายังไงดี..

บู : ไม่ดีกว่า แอ่..”

อย่างไรก็ตาม การติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศ นอกจากจะเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อจิตใจของบุคคลอย่างมากซึ่งผู้ถูกกระทำอาจจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือมีลักษณะเด่นทางบุคลิกภาพบางประการที่จะกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความสนใจที่จะศึกษารายละเอียด

แต่อาจจะไม่นำมาเป็นหัวข้อในการสนทนามากนักทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่า วัยรุ่นให้ความสำคัญกับเหตุการณ์เหล่านี้มากน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้เมื่อวัยรุ่นรับรู้จะเกิดความรู้สึกขาดความสุข ไม่ร่าเริง ขาดความน่าสนใจ ดังนั้น จึงมักจะติดตามข่าวสารทางด้านความบันเทิงจากดารามากกว่า เพราะสามารถตอบสนองอารมณ์แห่งความสุขที่ขาดหายไปส่วนหนึ่งในชีวิต ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ในหนังสือพิมพ์จะมีพวกข่าวช่มชืดอะไรอย่างนี้คะ เด็กจะอ่านมั๊ย

อาจารย์ : ส่วนใหญ่เด็กไม่ค่อยดูครับ ส่วนมากจะดูชายกีฬา ผู้หญิงละคร แล้วก็หน้าบันเทิง หน้าแรกจะผ่าน ๆ ไม่ค่อยสนใจ..ส่วนมากจะเป็นข่าวดังๆ ถ้าข่าวไม่ดังจริงผมคิดว่า..เค้าไม่อ่านครับ เพราะตอนนี้เด็กดูหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ส่วนใหญ่เด็กไม่ค่อยจะอ่าน..ส่วนมากจะเป็นครูที่อ่านครับ เด็กจะอยู่กับคอมพิวเตอร์”

2.2.2 การมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น

จากข้อมูลที่ได้ศึกษา พบว่า วัยรุ่นระดับนี้ ต่างสะท้อนความรู้สึกในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่าย เมื่อเปรียบเทียบกับยุคสมัยก่อน โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่า จำนวนประชากรของเพศชายมีน้อย การปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีส่วนต่อการใช้ระยะเวลาในการศึกษาอุปนิสัยใจคอซึ่งกันและกันน้อยลง โอกาสที่จะสร้างสถานความสัมพันธ์ไม่ตรีและ พบปะกันได้ง่ายขึ้น เพราะมีช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วหลายทางของสังคมยุคสมัยใหม่ อาทิ การใช้โทรศัพท์มือถือ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ฯลฯ เหล่านี้ ช่วยเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่สำคัญทำให้วัยรุ่นมีความกล้าแสดงออก หรือ เปิดเผยความรู้สึกในเรื่องเพศมากขึ้น ดังคำพูดที่สะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ของ นักศึกษาดังต่อไปนี้

“มันง่ายเกินครับเดี๋ยวนี้คบแค่วันเดียวมันก็ได้แล้วครับยังงี้..นี้ คบกันเป็นแฟนวันเดียว..แค่เจอหน้ากันวันเดียวได้กันแล้วก็มี. ขึ้นกับผู้หญิง ถ้าผู้หญิงง่ายก็ 1 อาทิตย์ ทั้งวัน ครับ 1 วันก็ได้แล้ว”

การพบปะกันตามสถานบันเทิงต่างๆ คือ สถานที่ที่ทำให้นักศึกษามีโอกาสพบเจอกันได้ง่ายขึ้น ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ กลิ่นไอของบรรยากาศที่ชวนให้เคลิบเคลิ้ม หวันไหว และปัจจัยทาง

จิตวิทยาส่วนบุคคล ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้โดยง่าย ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาชายดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : สมัยนี้จะเป็นอย่างเงี๊ยะหรอ..ในระดับของพวกเรา..เราอาจจะไปเจอที่โรงเรียนอื่นแล้วแต่..นี่คือ..ประสบการณ์บางคนหรือของใครก็แล้วแต่..
แดน : เพื่อนบ้าง ..ส่วนมากจะเป็นร้านเหล้า..พวกเนี้ย..คุยจนเมาแล้วก็ไปกัน
พากันไป 5 นาที..”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษาหญิงอีกรายที่ได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อิม...เป็นไปได้อะไรวะคืนนี้มี sex แล้วพรุ่งนี้ไม่รู้จักกันเป็นไปได้อะ
แมร์ : เป็นไปได้อะสูงมาก บางครั้งพวกที่เยวกลางคืนอะจะมีข้อตกลงกันว่า
ถ้าเกิดนอนด้วยกันคืนนี้พรุ่งนี้จะไม่รู้จักกันอะไรประมาณนี้ค่ะ ”

นักศึกษาอีกรายได้บอกเล่าประสบการณ์ของเพื่อนร่วมชั้นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วส่วนมากผู้หญิงในห้องของเราเค้าเคยกันหรือยัง
ปู : ไม่รู้ค่ะ...เวลามีอะไรเค้าก็มาเล่าให้ฟังว่ามีอะไรอย่างนี้..อย่างนี้ค่ะ
ก็เกือบครึ่งค่ะ ครึ่งห้องนี้หมายถึงว่า ...คือ..การคาดเดาค่ะ..ดูจากคำพูด
ค่ะ พาแฟนมารับมาส่งค่ะ ”

เสี้ยวหนึ่งของความคิดที่เข้าใจว่า จำนวนประชากรเพศชายมีน้อยกว่า มีส่วนผลักดันให้นักศึกษาหญิงเปลี่ยนค่านิยมความเชื่อ ความรู้สึกอับอายที่จะต้องแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึก หรือ ความต้องการภายในจิตใจตนเองให้กับเพศตรงข้ามได้รับรู้ ซึ่งจะนำไปสู่สัมพันธภาพที่เพิ่มขึ้นในลำดับต่อไป

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่างบทบาทผู้หญิงกับผู้ชายต่างกันมั๊ยในตอนนี่ที่เราเห็น
กิฟ : ไม่น่าจะต่างค่ะ ไม่ต่างค่ะ สมัยนี้ผู้ชายมีน้อยค่ะ ผู้หญิงต้องไปหาไว้
ก่อนค่ะ (หัวเราะ) กระตือรือร้นค่ะ ”

ค่านิยมไทยที่ว่า “รักนวลสงวนตัว หรือ ไม่ชิงสุกก่อนห่าม” นี้ วัยรุ่นจะให้ความสำคัญน้อยลงและให้ความสนใจต่อสถานการณ์ที่กำลังเผชิญเฉพาะหน้ามากกว่าด้วยเหตุผลหลายอย่างประกอบกัน สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วค่านิยมทางเพศที่รักนวลสงวนตัวของคนไทย ไม่ชิงสุกก่อนห่าม
เราเป็นผู้ชาย มองว่าไงบ้าง

ทิศ : ก็เป็นสิ่งที่ดีครับ แต่ส่วนมากในตอนนี้นี้ก็ไม่ได้ครับ สมัยนี้ไม่ได้โทษ
ผู้หญิงนะครับ.. บางคนนี่แบบเริ่มไม่ค่อยเล่นตัว..(หัวเราะ)..เมื่อก่อน
เล่นตัวครับ..5 นาทีก็มีเพศสัมพันธ์ได้..ผู้หญิงเริ่มเข้าหาผู้ชาย..อาจจะ
เป็นเพราะว่าผู้หญิงมากกว่า..ผู้ชายเริ่มเหลือน้อย..แล้วพอมานี้..ปัจจุบันนี้
ก็..แค่นินเอยๆก็มีคนมายืมให้แล้วครับ..ประมาณนี้..(หัวเราะ) คุยกัน
5 นาทีก็มีเพศสัมพันธ์ได้..”

ส่วนหนึ่งของนักศึกษาวัยนี้ นอกจากจะมีการอาศัยอยู่กับผู้ปกครองแล้ว อีกส่วนหนึ่งจะ
มักใช้วิธีการเช่าหอพักอยู่ เพราะมีถิ่นที่อยู่อาศัยห่างไกลจากสถานที่เรียนทำให้ไม่สะดวกในการ
เดินทาง ประกอบกับความเหงา ความมีอิสระ ปราศจากการควบคุมของผู้ปกครอง และ
การพิสูจน์ตนเองในบทบาทที่ต้องการเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และนักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึก
ถึงโอกาสที่จะพบปะรู้จักกับเพศตรงข้ามง่ายขึ้น ดังนี้

“ผู้หญิงอยู่หอพักหาง่ายครับผู้หญิง... เจอกันง่ายขึ้น ”

หรือไม่มีข้อจำกัดใดๆ ในการสร้างสัมพันธ์ไมตรี และการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

“ บิล : อยู่เฉยๆ ผู้หญิงก็เฝ้ามาหา ทางมือถือก็มี

นัท : เพื่อนของเพื่อนแนะนำทางอินเทอร์เน็ตก็มีอิทธิพล

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนมากที่เรามีเพศสัมพันธ์จะได้เพื่อนหญิงที่อยู่หอพักหรือที่อยู่กับ
พ่อแม่

นัท : แล้วแต่ ที่ไหนก็ได้ แล้วแต่ดวง..”

อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าถึงพฤติกรรมของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนปัจจุบันนี้นาน้อยเพียงใด

อาจารย์ : ค่อนข้างมากค่ะ จะเห็นได้ว่า..ถ้าเกิดเราเดินไปตามหอพักในตัวเมือง

นะ จะเห็นส่วนมากจะเป็นเด็กนักศึกษา ชาย-หญิงอยู่กันเป็นคู่ๆ

บางคนผู้หญิงก็เรียนอีกสถาบันนึง ผู้ชายเรียนอีกสถาบันนึงก็มายัง
เจ๊.. เป็นรักในวัยเรียนแล้วเสร็จเรียบร้อยมีความรักแล้วนำไปสู่การ
ที่จะต้องอยู่ก่อนแต่งอะไรต่างๆ ”

รายหนึ่งได้สะท้อนถึงความเป็นไปได้ของโอกาสที่เพศหญิงจะรักษาพรหมจารี มีความเป็นไปได้น้อยมาก ซึ่งทำให้สื่อความหมายที่ซ่อนเร้นถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน ดังคำพูดดังนี้

“ จะเอาบริสุทธิ์สมัยนี้หายาก ต้องจองไว้แต่เด็ก ๆ..”

การรับรู้ถึงอัตราการมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมวัยที่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกันทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมดังกล่าว และเมื่อมีโอกาสที่จะอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสองในที่รโหฐาน แนวโน้มที่ฝ่ายชายซึ่งโดยธรรมชาติมักจะมีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อความต้องการทางเพศเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว และไม่ยอมพลาดหากสถานการณ์นั้นๆมาถึง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : มีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นมั้ยในกลุ่มพวกเรา ประเมิน..ในห้อง
30 กว่า คน

ชาย : ประมาณครึ่งต่อครึ่งครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วห้องอื่นละ เครื่องยนต์อะไรพวกนี้

ทิว : เคยได้ยินเค้าพูดว่า..กลางคืนไปนอนกับสาว แฟนเค้า..สนุกมากเลย
ประมาณนี้..

ผู้สัมภาษณ์ : เราเดินผ่านแล้วรู้สึกยังงัยบ้าง

ทิว : ไม่น่ามาคุย ..กันเลย..ที่จริงถ้ามีเพศสัมพันธ์ไม่น่าจะมาคุยให้เพื่อน
ฟังเรียกว่า ..ควรซุ่ม... แต่บางเรื่อง..ถ้ามีปัญหาหนักก็ควรคุย..แต่ถ้า..
คุยกันยังงั้น..ยังงั้นยังงี้..มีอะไรกัน..ไม่น่าควรพูดครับ..ผู้หญิงจะเสีย..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามีทักษะในการปฏิเสธต่อรองในเรื่องเพศมั้ย

วา : ไม่ (หัวเราะ).....ถ้าเค้าต้องการเราก็ตอบสนอง เป็นไปไม่ได้ที่จะ
ปฏิเสธ..ปฏิเสธไม่เป็นครับ..ผู้ชายคนไหนปฏิเสธนี่ก็.....”

ภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ จะพบว่า ความแตกต่างระหว่างนักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชาย กล่าวคือ ฝ่ายหญิงจะมีการแสดงออกในรูปแบบของการแข่งขันระหว่างกัน การโอ้อวด หรือทำพนันเพื่อบันทึกละติในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า ซึ่งต่างจากเพศชายที่มักไม่ค่อยแสดงออกเช่นนั้น ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“ ก็บางครั้งก็จะแซวกันว่าก็คนแล้ว เค้าก็จะพูด ๆ ๆ.. นับให้ดู พูดชื่อเลยว่า....คนนี้ ๆ ๆ
อยู่ไหน อะไอย่างนี้คะ โรงเรียนไหนคะ บางคนก็พูดว่า...คบกันไม่ถึงอาทิตย์ก็มี....

อะไรกันแล้วคะ ก็เค้าถูกใจ...บางทีก็มาอวด เพื่อนว่า...คนนี้หล่อ ได้แล้ว..บางครั้งก็มีอะไรกับเค้าแล้วเค้าก็ทิ้งแล้วก็นั่งเสียใจคะ”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเค้ามีอะไรที่คนก็คนเค้ามาบอกมัย

อิต : ค่ะ ประมาณนั้น อิม....บางคนเค้าว่า..จะจัดเป็นสถิติ ก็คน ทุก็จัดไว้คะ (หัวเราะ) ค่ะ...มันพนันกันคะว่า....ใครได้เยอะอะไรอย่างนี้คะ”

แต่ในทางตรงกันข้าม เพศชายจะแสดงออกถึงท่าทีที่รู้สึกเฉยนิ่งมากกว่า เพราะประเมินว่า เพศหญิงจะเป็นฝ่ายแสดงตนต่อเพศชายเป็นเบื้องต้นอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นจะต้องเป็นฝ่ายรุกแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ การแข่งขันในกลุ่มนักศึกษาชายจึงไม่เกิดขึ้น ดังคำบอกเล่านี้

“ส่วนมากเค้าจะไม่ค่อยพูดครับว่า..มีใครมาบ้างก็คน ส่วนมาก จะเป็นผู้หญิงมากกว่าที่เค้ามาแข่งกัน ผู้ชายไม่แข่งถึงยังงี้ก็ได้อยู่แล้ว... นิ่งๆครับ ผู้หญิงก็มาหาผู้ชายถึงหน้าโรงเรียน มันก็เลยก็ได้อยู่แล้ว”

การเรียนรู้ประสบการณ์ตรงจากการมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนหญิง เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ในช่วงวัยเรียนนี้ และมองว่าเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้ จนกลายเป็นความเคยชินที่เกิดขึ้นในกลุ่มทางสังคมของนักศึกษากลุ่มนี้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยถึงการมีเพศสัมพันธ์ของฝ่ายหญิง อาจกลายเป็นการสร้างความเสี่ยงภัยให้แก่ภาพลักษณ์ได้ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“น้องแนนคะ ส่วนมากไม่ค่อยดู ส่วนมากจะเล่ามากกว่าคะ อย่างน้อยก็เป็นประสบการณ์ตรงของเพื่อนผู้หญิงคะ.. ตอนแรกก็คิดว่า..เอามาเล่าทำไมไม่อายหรืออะไรอย่างนี้คะ... ผู้หญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว ไม่รู้คะเพราะว่าประสบการณ์ทางเพศผู้หญิงกับผู้ชายจะแตกต่างกันผู้หญิงมาแล้วนี้จะเหมือนอวด..แต่ผู้ชายมาแล้วนี้จะเหมือนมันบ้าคะ..จะอวดเหมือนกัน.. ผู้ชายมาแล้วส่วนมากไม่เป็นสุภาพบุรุษแต่ถ้าผู้หญิงเอามาเล่านี้เป็นเรื่องปกติคะ... (หัวเราะ) เพราะถ้าเกิดว่า..ผู้ชายมาแล้วให้ผู้ชายด้วยกันฟังผู้ชายคนนั้นก็มองว่า..ผู้หญิงคนเนี่ยเสียตัวมาแล้ว...นิสัยเป็นอย่างนี้คะ .. ผู้หญิงจะเสียหายมากกว่าผู้ชายคะ”

มุมมองการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในความคิดของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอาจมีความแตกต่างกัน ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อมูลดังนี้

“เค้าอาจจะเป็นความรักของเด็กโดยไม่มีสติพอ ไม่คิดให้ไกล ก็คือ..นะตอนนี้เค้ารักผู้ชายคนนี้ หรือชอบผู้หญิงคนนี้ ฉันก็ต้องครอบครองเค้าให้มากที่สุด บางคนถึงขั้นที่ว่าผู้ชายไม่ไปเรียน รอรับส่งผู้หญิง กลัวอย่างนั้นอย่างนี้ ก็แค่อยากแสดงตัวอยากทำตัวเป็นผู้ใหญ่ มีคนคุ้มครองอะไรทำนองนั้น ก็อยากจะปกป้องแต่ก็ทำได้ตามประสาเค้า”

และ อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทักษะเปรียบเทียบการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา ซึ่งพบว่า ความรู้สึกอายลดลง และมีความกล้าเปิดเผยมากขึ้น ดังนี้

“เทียบเด็ก 5 ปีที่ผ่านมากับเดี๋ยวนี้นะครับ ตอนนั้นดีกว่าเยอะเลยครับ (หัวเราะ) เด็กตอนนั้นเทคโนโลยีมันไม่มีอะไรมาครับ โทรศัพท์ตอนนั้นเอาไวโทรเข้าโทรออกเด็กก็..ไม่กล้าเปิดเผยขนาดนี้ครับ บางครั้งเด็กคือเป็นรอยมาโรงเรียน ไม่อายเลยนะ....ครับ มาโรงเรียนอย่างนั้นเลย เด็กผู้หญิงด้วยครับ ปกติเมื่อก่อนเด็กผู้ชาย....ถ้ามีรอยมาเค้าจะหาพลาสติกปิด แต่เดี๋ยวนี้นี้ไม่สนใจเดินมาอย่างนั้นเลย... พอเรารู้ว่าก็ครับ ๆ ๆ เด็กพอเราว่า...ก็ตอบสนองหมด ครับหมด แต่การกระทำอีกเรื่องขอให้พ้นตรงนั้นไป”

2.2.3 สื่อทางเพศกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหวั่นไหวในอารมณ์

การดำเนินชีวิตประจำวันของวัยรุ่นต้องเผชิญกับความเครียดนานัปการ อาทิ เรื่องเรียน ความรัก ปัญหาครอบครัว ฯลฯ ที่ไม่สามารถจัดการ หรือ แสดงออกได้อย่างเหมาะสม ต้องเก็บกดความรู้สึก และหาทางระบายออกด้วยวิธีต่างๆ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“มันเก็บกดอะไรมาส์กอย่างครับ เก็บกดเรื่องไม่เป็นเรื่องต้องปลดปล่อยครับ”

การเผยแพร่ภาพทางเพศของสื่อทั้งจากบุคคล หรือ อาศัยช่องทางของเทคโนโลยีส่งผลกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหวั่นไหวให้เกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากลองมากขึ้น

“สื่อก็มีส่วนตามแฟชั่นค่ะ ให้วัยรุ่นอยากรู้อยากลอง ใครไม่ดูเชยค่ะ”

นักศึกษายังเป็นวัยที่ควบคุมจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองได้น้อย ดังนั้น จึงตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องเพศได้โดยง่าย ดังคำพูดที่บ่งบอกถึงอารมณ์ และความรู้สึกดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้ที่เราเห็นแต่ว่า คลิปผ่านมือถือ..นี่ระบาดในวัยรุ่นนอย่างเรามาก..

หน้า : มีครับ.. เป็นยังเจ๊ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมันมีผลต่อ..ความคิดเรายังไงบ้างไอ้พวกสิ่งเหล่านี้..

หน้า : เห็นแล้วก็ใจขึ้น..ครับ ประมาณยังเจ๊..มันจะขึ้นมาชักประมาณ

10 นาที 15 นาที แล้วเดี๋ยวก็ไม่ได้ดูก็หายไปแล้วครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้ก็มีผลกระทบด้านอารมณ์ทางด้านเพศของเราใช้มั้ย..แล้วสื่อประเภท

ไหนที่โดนใจวัยรุ่นมากที่สุดที่เข้าถึงเรื่องเซ็กส์เราง่ายที่สุด..

หน้า : คลิปวิดีโอ ซีดี อะไรพวกนี้ครับ ”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษาที่ได้เปิดเผยความรู้สึกดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วที่ชอบหรือไม่ชอบ แสดงออกง่ายหรือยังงี้ เราจะยับยั้งชั่งใจได้
มัยที่จะแสดงออก

เหรียญ : (เจ๊บ).... อยู่ที่ผู้หญิง ถ้าชอบแต่งตัวหวือหวาแล้วทำให้ผู้ชายอารมณ์

เคลิ้ม (หัวเราะ).... เลยทำให้ยับยั้งไม่ค่อยอยู่ซะ อยู่ที่ผู้หญิง..

ปลุกอารมณ์ครับ..แบบ.. ยับยั้งชั่งใจไม่อยู่ครับ..ดูไปแล้วมันขึ้น..

มันอารมณ์ค้าง..ต้องการที่ระบายครับ..ก็เลยไปดู..ครับ..”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาทำให้เกิดความเข้าใจถึงเหตุผลเชิงจริยธรรมทางเพศซึ่งจะ
แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ตัวแบบทางสังคมไม่ควรเป็นแบบอย่างทางลบซึ่งจะสร้างปัญหาด้าน พฤติกรรมทางเพศแก่เยาวชนตามมา

ในการจัดงานประเพณี หรือ พิธีกรรมต่างๆ อาทิ งานมงคลต่างๆ หรือ แม้แต่งานศพตาม
ประเพณีทางเหนือสิ้นสุดลงในแต่ละวันระหว่างช่วงของการจัดงาน ผู้ใหญ่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่ง
ยังคงมีวิถีปฏิบัติแบบเดิมๆ มักจะหากิจกรรมกระทำ ในยามค่ำคืนเพื่อผ่อนคลายความรู้สึก
ภายในจิตใจ และกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมีหลายรูปแบบ อาทิ การเล่นหมากรูก รวมถึงการ
เปิดชมซีดี หรือ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง จะเห็นได้ว่า มีผลต่อการเรียนรู้เรื่อง
เพศของเด็กที่ได้ชมภาพยนตร์ดังกล่าว ซึ่งจะมีส่วนในการกระตุ้นความอยากรู้อยากลองของเด็กให้
เกิดขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ กร : สื่อกับ ผลกระทบของสื่อ.. ก็...ทำให้วัยรุ่นอยากรู้ อยากลองครับ
 เด็กๆไปดู เด็กอายุ 8-9 ขวบหยังก็รีบไปดูก็เกิดการอยากรู้ อยากลอง
 ก็ต้องไปหามาลองทำให้บางครั้งก็ปลุกอารมณ์ของคนอื่นก็เกิดปัญหา
 พวกซ่มซิ่นจุด รุมทิ่มอะไรอย่างนี้ครับ เหมือนกับเลียนแบบครับ
 มันมีแรงจูงใจต้องทำอย่างนั้น เวลา เวลา..คนใหญ่เขาดูวิดีโอแบบว่า..
 อย่างงานศพอย่างเงี้ย... งานขึ้นบ้านใหม่อย่างเงี้ย.. ชอบดูกันแล้วเด็ก
 ไปเห็นใส่ มันก็มีแรงจูงใจต้องทำอย่างนี้ให้ได้ละ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้าวแล้วงานศพไปเกี่ยวกับเรื่องเพศยังงัย

กร : ผู้ใหญ่ตอนเด็กๆเขาชอบเอาหนังสือมาเปิดครับ แล้วเด็กมาเห็น..ก็ต้อง
 ผู้ใหญ่บางครั้งก็สอนครับว่า..เอออันนี้นะ...มันยุให้เด็กไปทำเลยครับ
 ลองดู เอาแต่อย่างๆครับ

ผู้สัมภาษณ์ : มองเรื่องสื่อว่างัยบ้าง

กร : มันก็กระตุ้นครับแต่สุดท้ายมันก็อยู่ที่ตัวของเราเอง แต่สุดท้ายมันก็ยัง
 เพิ่มโอกาสทำในทางที่ไม่ดีมากขึ้น ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาดังนี้

“ ไชม : ไม่ดีครับ

หัน : ผมว่ามันไม่เหมาะสมครับ เพราะมันเด็กบางคนทีแบบ..ตัวเล็กๆ ก็อาจ
 จะดูด้วย เด็ก 11-12 เค้าก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์แล้วครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้าวเหอ..เราได้ข้อมูลมาจากไหน

ไชม : คนข้างบ้าน เด็กโรงเรียนเก่าครับ อายุเริ่มน้อยลงน้อยลง เพราะเด็กเค้า
 ขาดความยังคิดด้วย..ถึงผลที่ตามมา..”

2.3.2 วัยรุ่นต่างรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง แม้กระนั้นการยับยั้งจิตใจมิให้เข้าไปเกี่ยวข้อง มีความยากลำบากยิ่งนัก

นักศึกษาส่วนใหญ่ต่างมีความเข้าใจว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่เกิดขึ้นในวัยนี้
 สามารถที่จะนำไปสู่การเกิดปัญหาต่างๆตามมาหลายประการ โดยที่นักศึกษาไม่สามารถ
 รับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ แม้กระนั้นก็ไม่สามารถที่จะหักห้ามใจได้ เนื่องจากมีสื่อทางเพศที่เสนอ
 ภาพยั่วยุการอารมณ์อย่างมากมาย ส่งผลต่อความหวั่นไหวทางอารมณ์เพศ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเรามองว่าเป็นงัยมั่ง.
 วัยแบบนี้เรามีเซ็กส์ได้มัย..

บอส : ที่จริงมันไม่ควร..แต่มันสมัยนี้ห้ามใจยากครับ..ที่จริงไม่ควร ยิ่งห้าม
ยิ่ง..เพื่อต้องมาประมาณนี้ลำบาก..

ผู้สัมภาษณ์ : แต่ที่มันห้ามใจยากเพราะอะไรบอส..

บอส : สื่อครับ..อารมณ์เรา..สื่อมันเร้าโลม..อะไรประมาณนี้ครับ..อารมณ์พา
ไป เคลิ้มพาไป..”

การวิเคราะห์ถึงความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งหาวิธีระบายในทิศทางที่สร้างสรรค์เป็น
สิ่งที่วัยนี้พยายามจะกระทำให้ได้ แต่การหักห้ามใจ แปรเปลี่ยนเป็นการกระทำอย่างอื่นทดแทน
มีความเป็นไปได้น้อยมาก ดังที่นักศึกษาบอกเล่าความคิดดังนี้

“ไม่ดีกว่าไม่ควรเริ่มดีกว่าผมว่า..ไม่ควรเริ่ม..ไม่เริ่ม.. เราจะยับยั้งโดยวิธีอื่น ปัญหา
วัยรุ่นนั้นคือ...ยังไง..อารมณ์ ยากยับยั้งอารมณ์ แต่ยับยั้งไม่ค่อยอยู่”

การมีเพศสัมพันธ์เปรียบเสมือนยาเสพติดที่บุคคลต้องพยายามแสวงหาเพื่อการ
ตอบสนองต่อความต้องการทางเพศที่มีอยู่โดยธรรมชาติของมนุษย์ และถ้านักศึกษาได้ผ่าน
ประสบการณ์เหล่านั้นมาบ้างแล้ว การสะสมประสบการณ์ทางเพศดังกล่าวแม้เพียงครั้งเดียว มี
ส่วนทำให้ต้องดิ้นรนแสวงหาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าวอยู่เรื่อยไป ดังการให้ข้อมูลนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้เราคิดว่าเรามีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศมั้ย..รู้สึกผิดชอบ
ชั่วดีมั้ยเรื่องเพศในวัยแบบเรา

ชัย : ตอนนี้มีแล้วครับ..เมื่อก่อนตอนใหม่ๆ ไม่มีนะครับ ม่วนสุด..ตอนครั้ง
แรกมันอยากลองเรื่อยๆ.. มันติดใจ..มันเหมือนกับยาเสพติดครับ..
อยากได้ครั้งนึงแล้วมันเลิกยากครับ..เลิกยาก...อยากได้อีกเรื่อยๆ..
ต้องไปแสวงหามา....ครับ..”

ด้วยแรงขับทางเพศที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคนโดยเฉพาะเพศชายนอกจากจะได้รับการ
กระตุ้นจากชีววิทยาของร่างกายแล้ว สื่อทางเพศจากภายนอกก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะกระตุ้น
ให้เกิดการเพิ่มพูนทางความรู้สึกทางเพศให้มีการแสดงออกมากยิ่งขึ้น บางคนอาจกลายเป็นความ
หมกหมุ่นอย่างไม่มีวันสิ้นสุด ดังคำพูดดังนี้

“ไม่ดี ดูบางครั้งถ้าเวลาว่าง..ผมว่า..เป็นพฤติกรรมของมนุษย์มากกว่าครับ เพราะว่า
ความต้องการของเพศชายนี้มีมี...มีอยู่ทุกวันเลยด้วยซ้ำ.. แล้วสื่อเนี่ย..เค้าก็ออกมา
ไม่เว้นแต่ละวันเลย เช่น..แอบถ่าย ถ่ายนู้ด ดูวีซีดีอะไรประมาณนี้ครับ..มีหมด และ
เพิ่มมากขึ้นทุกวันๆ”

กระแสของสังคมที่หลังไหลไปตามสื่อได้นำเสนอภาพทางเพศในปริมาณที่มากมายและ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบการวุฒิภาวะของนักศึกษายังมีน้อย และต้องเผชิญชีวิตท่ามกลาง ข้อมูลด้านเพศอย่างนับไม่ถ้วน ผลลัพธ์จึงเกิดแก่วัยนี้ กลายเป็นค่านิยมใหม่ที่มีความอิสระและ เสรีมากขึ้น และเป็นชนวนความขัดแย้งทางวัฒนธรรมในสังคมไทย (cultural conflict) ระหว่าง วัยรุ่นกับวัยผู้ใหญ่ ทั้งๆที่ วัยรุ่นพยายามที่จะฝึกความอารมณ์ความรู้สึกเพื่อมองหาทางออกของ ปัญหาซึ่งก็มีความเป็นไปได้ยากที่จะละเลยความสนใจต่อสื่อลามกดังกล่าว ดังการถ่ายทอด ความคิดของนักศึกษา ดังนี้

“ สื่อเยอะครับ..สื่อเข้ามาเยอะ.. วัฒนธรรมต่างประเทศ..ทำให้วัยรุ่นตาม แต่ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหายังไง มันยับยั้งไม่อยู่ มันเกิดจากอารมณ์ซะ..อารมณ์ของผู้ชายของผู้หญิงแต่ละคน..แล้วก็ กับวัฒนธรรมต่าง ๆ ค่านิยมต่าง ๆ จากวัฒนธรรมต่าง... ประเทศ เพราะวัยรุ่นต่างประเทศเค้าแสดงออกกันมาก วัยรุ่นไทยก็เลยเลียนแบบ ”

ความอยากรู้อยากเห็น คือ แรงจูงใจปฐมภูมิ (primary motives) ประเภทหนึ่ง หรือ มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความต้องการทางชีววิทยา (biological needs) มีผลต่อพฤติกรรม และ สัญชาตญาณทางเพศของมนุษย์ ถ้าหากบุคคลเกิดความต้องการ (need) สิ่งหนึ่งสิ่งใดในเรื่องเพศขึ้นมา ส่งผลให้เกิดแรงขับ (drive) ความตึงเครียดภายในจิตใจจะคงอยู่หากบุคคลยังไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการนั้นๆ บุคคลพยายามดิ้นรนตอบสนองต่อเป้าหมาย (goal) ที่ต้องการ และนำมาซึ่งความพึงพอใจแก่บุคคลและลดความต้องการลงในที่สุด ซึ่งเปรียบได้กับ พฤติกรรมของวัยรุ่นที่ต้องการเห็นการเผยแพร่สื่อทางเพศในลักษณะต่างๆ และเป็นประจำ เมื่อได้เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศตามกระแสของสื่อเหล่านั้น ความต้องการที่จะตอบสนองก็ลดลงจนกว่าการตอบสนองใหม่ๆจะเกิดขึ้นต่อไป ดังคำบอกเล่านี้

“มันเป็นเรื่องธรรมดา..ห้ามไม่ได้ มันมีมาก็ดู..ยังงี้ต้องหากันไป สื่อทุกวันนี้..ก็ประมาณปานกลางๆ ครับ ส่วนมากสื่อลามกมันจะเริ่มมาเยอะขึ้น ๆ ตามกระแสที่เค้าต้องการ คนดูต้องการเค้าก็เริ่มหามาเยอะขึ้น อยากดูแอบถ่าย นี่ก็..สื่อก็พยายามหามา เยอะๆให้เราดู..ไม่ตีครับ แต่ก็ดู..ทำให้วัยรุ่นตามกัน. ก็เลยมองเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา ไปไหนก็เจอ...สื่อครับมามากขึ้นกำจัดเท่าไรก็ไม่หมด..วัยรุ่นก็เลยไปตามสื่อและอารมณ์..เสื่อมมาก เพราะว่าตั้งแต่ดารา นางแบบนักร้อง ยังเน้นโชว์ สดส่วนมากขึ้น และนางแบบที่เค้าถ่ายชุดว่ายน้ำ ”

2.3.3 การมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความยินยอมจากเพศตรงข้าม

โดยแท้จริงแล้ววัยรุ่นต่างมีความต้องการที่จะตอบสนองทางเพศทั้งในแง่ของความคิดและพฤติกรรมขึ้นอยู่กับว่าจะสามารถควบคุมจิตใจตนเอง และโอกาสจะมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด แต่การบังคับฝืนใจกับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏในความคิดของวัยรุ่นเลยแม้แต่คนเดียว ซึ่งเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการมีจิตสำนึกที่ระดับหนึ่งซึ่งแสดงออกถึงความมีเหตุผลของนักศึกษาที่จะเลือกปฏิบัติ หรือ ไม่ปฏิบัติกับเพศตรงข้าม ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ จ่าย : ผู้หญิงไม่ยอมเราก็ไม่ควรทำ
 ผู้สัมภาษณ์ : คือเรามองว่า..จุดเริ่มต้นอยู่ที่ผู้หญิงมากกว่าหรือ ไม่ใช่อยู่ที่ผู้ชาย
 หรือว่าไง..คือถ้า ผู้หญิง say yes ก็ตามนั้น..
 จ่าย : ครับ ส่วนมากอยู่ที่ผู้หญิงผู้ชายยังงี้ก็ได้ครับ..ผู้ชายมันไม่เท่าไร..
 ผู้หญิงไม่ยอม..ก็ไม่ทำ..”

การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นมักเกิดขึ้นจากอารมณ์ชั่ววูบที่ขาดความใคร่ครวญถึงผลลัพธ์ที่จะตามมา เพียงเพื่อมีจุดมุ่งหมายที่จะทำตามใจปรารถนาของตนเอง และต้องการครองใจเพศตรงข้ามเป็นหลัก ซึ่งโดยส่วนใหญ่ หากได้รับการยินยอมจากฝ่ายหญิง ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะมีเพศสัมพันธ์ต่อไป และจะหลีกเลี่ยงการแสดงออกในรูปของการข่มขืน หรือ บังคับจิตใจฝ่ายหญิง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แต่ว่าโดยธรรมชาติผู้ชายนี่ก็เป็นใจ
 ช่อง : เรียบร้อยไปแล้วครับ ไม่เหลือครับ... ถ้ารักกันจริงผู้หญิงเค้าก็ยอมเหมือนกัน..
 เอก : สมัยนี้ถ้ารักกันจริงเขาก็กยอมกันหมดแล้วครับ..
 ผู้สัมภาษณ์ : แล้วคบกันต่อไปมั๊ย
 เอก : ไม่ครับ ก็จะไม่นาน ง่ายเกินไป เค้ายอมให้เรา ประมาณว่า ก็เพราะว่าไม่อยากให้ไปยุ่งกับใครอะไรประมาณนี้ครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เค้าก็มีอยู่นะคะ ก็อยู่ในระดับที่พอใช้ได้ ไม่ถึงกับเลวร้าย คือ.. เท่าที่ผ่านมาจะถามว่า..เด็กของเราไปมีข่าวข่มขืนมั๊ย.. ก็ไม่มี.. แต่การที่ว่าเค้าจะมีแฟนแล้วไปเซ้าหอยอยู่ด้วยกัน อาจจะมี ”

เหตุผลที่ซ่อนเร้นอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะผูกมัดเพศตรงข้ามด้วยวิธีการสมยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์เพื่อมิให้เพศชายหันเหไปคบกับหญิงอื่นนอกจากตนเอง เป็นอีกวิธีหนึ่งที่พบซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการสมยอมของนักศึกษาหญิง ดังจากบทสนทนา

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันนี้ความแรงของสื่อมีผลกับการรับรู้จริยธรรมของเรามั้ยสื่อที่เราเห็นโฆษณาเพศเยอะแยะเราแยกแยะได้มั้ยในความรู้สึกของเรา
หม่ง : แยกได้ครับ ในความคิดก็แยกได้ แต่ปฏิบัติเนี่ยก็..เช่น ถ้าเกิดว่าเรารู้..ไม่ควรทำ แต่ว่าอารมณ์มันพาไป บรรยายากศนา..เค้าให้..เค้ายอม...เอง..บางครั้งผู้หญิงก็แบบเหมือนจะให้มีเพศสัมพันธ์เพราะจะผูกมัดไว้จะได้ไม่ไปหาคนอื่น แต่ยังไงทุกคนจะไปที่จะไปครับ.ผู้หญิงไม่น่าจะคิด...อย่างนี้”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.4.1 วิทยานิพนธ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

สืบเนื่องมาจากการมีทัศนคติที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษา ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากสื่อที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากลอง ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อืม ... แล้วปัจจุบันที่เราเห็นสื่อทุกวันนี้น้องเคยรู้จักสื่อลามกทุกชนิดที่มันโปรโมทเราในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาเนี่ยะ เราคิดว่ากระแสความแรงของสื่อมันมีผลต่อพฤติกรรมเรามั้ย
แทน : มีค่ะ..ก็อยากรู้อยากลองค่ะ ”

ความอยากรู้อยากลอง พบได้ง่ายในช่วงวัยรุ่นนี้ สร้างความท้าทายให้เกิดพลังในจิตใจเป็นอย่างมาก และนำไปสู่จุดเริ่มต้นของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก และครั้งต่อมา เห็นได้ชัดว่า การมีเพศสัมพันธ์กลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา ดังการให้ข้อมูลของนักศึกษาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันอัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์ ปวช. แบบเราเนี่ยะเกิดขึ้นบ่อยมั๊ย

อด : บ่อยครับ ทุกวันครับ เพราะว่า...ในห้องเรามีเพศสัมพันธ์กันเกือบทุกวัน คนก็ต้องทุกวันครับ ประมาณ 30 กว่าคนวันหนึ่งต้องมี... เพศสัมพันธ์ประมาณ 10 กว่าคนครับ ”

ความรู้สึกลึบในใจในเพศตรงข้ามเป็นลักษณะที่พบในธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งจะมีความดึงดูดใจระหว่างกัน อันเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความใกล้ชิด ผูกพัน และสามารถที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ไปจนกระทั่งถึงขั้นของการมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัยในหลายลักษณะ เนื่องจากการป้องกันอย่างถูกวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (sexually transmitted diseases) หลายชนิด อาทิ โรคหนองใน ซิฟิลิส และโรคเอดส์ ฯลฯ ที่พบได้ในกลุ่มวัยรุ่น นำมาซึ่งปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ที่กำลังเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นไทย แม้กระนั้นผลกระทบในด้านอื่นๆยังมีความเกี่ยวข้องกับหลายประการ กลายเป็นความพลาดพลั้ง ความสูญเสียอย่างที่ไม่สามารถจะเรียกกลับคืนมาได้ และนักศึกษาได้ให้เหตุผลของการละเลยต่อการป้องกันตนดังกล่าว ดังคำพูดดังนี้

“ อัน : ก็เรามั่วครับ ได้ผู้หญิงมั่วครับ ไม่ป้องกันบ้างครับ มันเสี่ยงครับ

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าเป็นอย่างนั้นมั๊ยพวกเราในห้อง ไม่ค่อยป้องกัน..

อัน : เป็นครับใส่บ้างไม่ใส่บ้างครับ..ถุงยางอนามัย ”

การมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้งของวัยรุ่นกลับเลือกใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง บางคราโดยที่คิดว่า มีส่วนทำให้เพศตรงเปลี่ยนแปลงไป ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ไม่กลัวเอดส์หรือ..แล้วพอเรามีความรู้ในที่พ่อแม่สอน ทศนคติชอบ

ไม่ชอบที่แสดงออกในเรื่องเพศ..เราทำตามมั๊ย..

ดิน : บางครั้งก็ทำตามครับ..บางครั้งก็ต้องป้องกัน มันบางครั้งใส่ถุงยาง

ไม่สนุกครับ..มันก็เหมือนต่อยมวยเนี่ยครับ..ใส่ฉนวนมันไม่สนุกครับ..

ต้องแบบเอามือชกกันเลือดแตก.เลือดฟ่าน.มันส์ซะใจครับ...”

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ การไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัย และโอกาสมีเพศสัมพันธ์อาจจะเกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน ดังตัวอย่างจากความคิดนี้

“เด่น : ป้องกันครับ บางครั้ง (หัวเราะ)

ก็ : ไม่ป้องกันครับ เตรียมไม่ทันครับ (หัวเราะ) ไม่ได้เตรียมมา ”

หรือ อีกเหตุผลหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัยของวัยรุ่น พบว่า ไม่ควรเตรียมถุงยางอนามัยเพื่อพร้อมใช้ในทุกสถานการณ์เมื่อสบโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ เพราะอาจนำความโชคร้าย พลาดในสิ่งที่ตนปรารถนาได้ หรือ เคล็ดที่ทำให้โอกาสมีเพศสัมพันธ์แทบจะไม่เกิดขึ้น เปรียบเสมือนกับการชดลากที่จะได้รับ ยิ่งไปกว่านั้น วัยรุ่นเกิดความรู้สึกอับอายที่จะซื้อถุงยางอนามัยเป็นประจำตามร้านสะดวกซื้อ เนื่องจากจะถูกจดจำใบหน้า และ ได้รับการล้อเลียนจากพนักงานขาย ด้วยความคิดดังกล่าว จึงทำให้โอกาสที่จะใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์มีอัตราส่วนลดน้อยลง ดังคำพูดของนักศึกษาที่ถ่ายทอดประสบการณ์ดังนี้

ผู้สัมภาษณ์ : เลยไม่ค่อยไว้ใจ ส่วนของเราดิ..ใช้มัย..ใช้ซึกก็เปอร์เซนต์..

ดิ : ใช้..ใช้..คนแรกไม่ได้ใช้ 10 % ครับ.. มันบ่มีครับ..พกมาแล้วมันแก่นครับ.. มันซ้ง มันซ้ง..บ่ได้ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ต้องเอาแบบไม่ได้เตรียมมันถึงจะได้ใช้มัย..ยังงั้นเลยหรอ..

ดิ : แล้วมัน ถ้าเขาไปขอซื้อนี่มันหยังไดบ่ฮู้..เขาผ่อเขาหยังไดบ่ฮู้..

ผู้สัมภาษณ์ : เอ้า..เราผู้ชาย...

ดิ : ก็ถูกแล้ว..แล้วนะครับ..ผมเลยไปตามปั้มจ่อมเอา..โดนถามตลอดใช้ฮักแล้วหรอ.. ใช้ฮักแล้วหรอ... อายเลยบ่กล้าไปซื้อ..ซ้ำบางครั้งคนขายผู้หญิงด้วยครับ..ไม่กล้า..

ผู้สัมภาษณ์ : นี่คือเหตุผลที่เราไม่อยากจะใช้หรอ..ก็คือ..มีคนทักใช้ฮักแล้วหรอหรือว่าไง..

ดิ : แบบว่า แบบว่า..เชิงว่าล้อเรา..ว่าเราไป..มีฮักแล้วหรอ..แน..แน..

หนูย : มันพกแล้วมันแก่นมันจะบ่ได้

ผู้สัมภาษณ์ : มันจะเป็นเคล็ดอย่างนึ่งหรอ..เกี่ยวกันหรอ

ดิ : ครับ เกี่ยวครับ..ประมาณนั้นครับ..”

สถานบันเทิง หรือ ร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มสุรา แอลกอฮอล์ต่างๆ อาจเป็นแหล่งที่พบปะเพศตรงข้ามได้ง่ายที่สุดแห่งหนึ่ง และเป็นแหล่งเสี่ยงที่ทำให้วัยรุ่นตระหนักถึงความไม่ไว้วางใจเพศตรงข้ามที่พบปะในสถานที่แห่งนี้ หากต้องมีเพศสัมพันธ์ด้วย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย พร้อมทั้งประเมินความเสี่ยงที่จะได้รับการแพร่โรคติดต่อที่ร้ายแรงมาสู่ตน ขณะเดียวกัน ความไว้วางใจ (trust) ที่เกิดจากการรู้จัก

เพศตรงข้ามที่คบหากันมาอย่างสนิทสนม ได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง วัยรุ่นมักจะประเมินความเสี่ยงแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับเพศตรงข้ามที่รู้จักกันตามสถานบันเทิงต่างๆ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ของวิทย์มีเยอะกว่าชาวบ้าน..ประสบการณ์ใช้มากน้อยแค่ไหน..

วิทย์ : คนแรกไม่ใช่ครับ....แล้วประมาณว่าต้องดู..ดูว่า คนที่เราจะคบ..ไว้ใจได้แค่ไหน..ก็ต้องไปซื้อครับ..ถ้าพบแถวร้านเหล้าอะไรพวกนี้ก็ต้องไปซื้อครับ..แต่ถ้าคบกันเป็นแฟนแบบนาน ๆ ก็ไม่ใช่ครับ..แต่บางครั้งก็ใช้..”

และนักศึกษาได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ขนาดเราผ่านประสบการณ์มาเยอะขนาดนี้เรายังกลัวอยู่หรือ

หม่อง : กลัวครับ มันตายนาคครับ เกิดเต๊อเต๊อตายเต๊อเต๊อตายนาครับ (หัวเราะ)
ยังไปได้ทำงาน..เฮดส์มา..”

นอกจากความไม่ปลอดภัยที่เกิดจากการไม่ใช้ถุงยางอนามัยของนักศึกษาชายเป็นบางครั้งแล้ว พฤติกรรมการคุมกำเนิดของนักศึกษาหญิง ยังพบว่า มีการกระทำเป็นบางครั้ง บางครา เช่นเดียวกัน ซึ่งนักศึกษาต่างมีข้ออ้างของการไม่ป้องกันตนเองหลายเหตุผล ดังคำบอกเล่า ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราคุมกันยังไง..ถ้าไม่ใช่..คุมกำเนิดหรือเปล่า..

หม่อง : ก็บางครั้ง..แฟนก็จะกินยาคุมอะไรประมาณนั้นครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แต่เราไม่หลังข้างนอกหรือว่าไง

หม่อง : ก็มีครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ไม่หลังข้างนอกเป็นเพราะอะไร..มันไม่ม่วน หรือว่ายังไง

หม่อง : ทิชชูหมดครับ..(หัวเราะ) กระดาษเช็ดมันหมดครับหยั่งจี้..กระดาษชำระมันหมด..”

ความเข้าใจที่ว่า การรับประทานยาคุมกำเนิดของนักศึกษาหญิง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างที่อ้วนท้วนสมบูรณ์ขึ้น ขาดความสวยงาม ไม่เป็นที่ดึงดูดใจแก่เพศตรงข้าม หรือมีการรับรู้ว่าการใช้ถุงยางอนามัยในเพศชายทำให้เพศสรีระเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของเพศชาย ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักศึกษาต่างหันมาใช้วิธีการคุมกำเนิดวิธีอื่นที่คิดว่า จะมีความปลอดภัยกว่า ดังบทสนทนา

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเค้าไม่กลัวเอดส์หรือ

พู่ : เค้าอาจจะกลัวแต่อาจจะไม่คิด เค้าอาจจะมั่นใจในแฟนเค้าค่ะ สนุกอยู่
มั้งค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วส่วนใหญ่ที่เค้าเล่าให้ฟังนี่เค้า safe sex มั้ย ป้องกันมั้ย

วุ้น : ไม่ค่ะ ไม่ป้องกันค่ะ ส่วนใหญ่บางคนเค้าจะกินยาคุมค่ะ บางคนก็ไม่
อะไรเลยค่ะ ไม่ชอบอะไรอย่างนี้ค่ะไม่สนุกค่ะ คือ..ถ้าเกิดกินยาคุมมัน
เสี่ยงในการฉีดยาค่ะ แบบถ้าใส่มันก็ไม่น่าสนุกค่ะ ปล่อยข้างนอกเค้าบอก
อะไรประมาณนั้นค่ะ”

สิ่งแวดล้อมทางสังคมภายในสถานศึกษา ได้แก่ กลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความคิดของ
นักศึกษาหญิงที่มักจะถูกมอง หรือวิเคราะห์ไปในทางที่เสื่อมเสีย หากมีรูปร่างที่เปลี่ยนแปลงไป
ในทางอ้วนท้วนสมบูรณ์ขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มีค่ะ ส่วนใหญ่จะมีมาแล้วค่ะ มีมาตั้งแต่ ม. 2 ม. 3 พอมาที่นี้ก็เปลี่ยน ไปเรื่อยๆค่ะ
(หัวเราะ) เยอะค่ะ...มันเป็นเพื่อนต่างห้องด้วยค่ะ มัน คนละแบบ แต่ส่วนใหญ่ที่มา
เล่าจะไม่มีการป้องกันค่ะ บางคนถ้าเกิดป้องกันบางคนผอม อยู่ดีๆแล้วกลายเป็น
อ้วนแล้วคนในโรงเรียนจะมองว่า..คนนี่กินยาคุมอะไรประมาณนี้ค่ะ”

โดยส่วนใหญ่แล้ว การคำนึงถึงความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นยังมีน้อย
ขาดการมองถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในหลายด้านตามมา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วโรงเรียนเราเสี่ยงในเรื่องเพศมั้ย

ชนุน : ก็ค่อนข้างค่ะ ค่อนข้างจะเสี่ยง เสี่ยงติดโรคเสี่ยงท้อง เสี่ยง....ยาคุมก็
ไม่ใช่ ส่วนใหญ่พวกที่จะใช้ยาคุมก็คิดว่าคนนี่ใช่แล้วค่ะ ที่อยู่ด้วยกัน
มานานค่ะ แต่พวกใหม่นี่ไม่ใช่ค่ะ”

ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ปัญหาโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์ หรือ ปัญหาต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงทั้งสิ้น กลายเป็นปัญหาลูกโซ่ที่ไม่มีวัน
สิ้นสุด ตราบใดที่นักศึกษายังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยดังกล่าว ดังนี้

“ บางคนก็ท้องมีอะไรกัน บางครั้งก็ต้องไปเลี้ยงผู้ชายแบบว่าผู้ชายเกาะผู้หญิงกินค่ะ
รักเกิน ผู้ชายไม่ทำงานก็ยอม ใครพูดก็ไม่ฟังแบบว่าเค้าดีค่ะ (หัวเราะ) รักต้องให้ได้
ค่ะ ถ้าเกิดเราเลิกกันผู้ชายอาจจะถามมองว่าเราเห็นแก่ตัวอะไรอย่างนี้ค่ะ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ ก็ท้องในวัยเรียนครับ แล้วก็เรื่องโรคติดต่อครับมัน ต้องมีเอดส์เข้ามาเกี่ยวข้องครับ เพราะว่า ยังไงล่ะ ...ถ้าเราไปปล่อยผู้หญิงผู้หญิงก็ต้อง...ยังไฉละ...มัน อยู่ไม่สนุกครับก็ต้องไปแพร่่ออีกอย่างนี้ ถ้าผู้หญิงเอามา ปล่อยเราเราก็ต้องเอา ไปแพร่่ออีกนะ ”

ถึงแม้ว่า วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว แต่ยังคงตระหนักถึงบาปบุญคุณโทษ หากมีการนำโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไปแพร่ต่อผู้อื่น ดังคำบอกเล่านี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เราคิดว่าเราจะเอาไปแพร่่อมั้ยถ้าเกิดเค้ามาปล่อยเราเราจะไปแพร่ต่อ
 เหน่ง : ผมไม่ครับ มันบาปครับ ผมว่ามันเหมือนไปทำร้ายคนอื่นครับคือว่า ถ้าเราไปมีเพศสัมพันธ์แล้วเรามีโรคติดต่อมาก็เหมือนว่าบาปตัวเองไปทำกับผู้หญิงไว้ก็ได้กลับมาอย่างนี้ครับก็ต้องยอมรับ ”

2.4.2 พฤติกรรมการส่งต่อข้อมูลทางเพศระหว่างกัน

ด้วยวัยที่คึกคะนอง แสวงหากิจกรรมที่เต็มไปด้วยความสนุก ตื่นเต้น มีชีวิตชีวาในแต่ละวัน ดังเช่น พฤติกรรมการถ่ายรูปของตนเองที่สื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้วนำมาเสนอเพื่ออวดเพื่อนๆ ร่วมวัย อีกทั้งยังเผยแพร่ภาพดังกล่าวโดยที่ปราศจากความรู้สึกละอายแก่ใจ ซึ่งดูเสมือนกับเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับซึ่งกันและกันจากกลุ่มเพื่อน ดังการถ่ายทอดประสบการณ์ของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เค้าไม่ได้โชว์คือว่า...ประมาณว่าเค้าคงถ่ายเล่นกัน บางคนถ่ายแล้วเพื่อนยืมโทรศัพท์มาแล้วโทรศัพท์ยังกันไป บลูทูท ที่ไปทั้งห้องครับ ช่วงแรกๆที่เทคโนโลยีเข้ามาใหม่แต่พอนานเข้าเห็นแล้วเอาไปก็ไม่ได้แล้วไงครับ เด็กเค้าจะกลายเป็นไม่แคร์ มึงเห็นกูเห็นมึงประมาณนั้นครับในความคิดของเด็กครับ แต่เด็กดี ๆ ก็มีแต่หายากครับ ก็ไม่ค่อยเห็นนัก เดี่ยวนี้เด็กที่แนวคิดที่ว่ายังไม่ถึงเวลาโดนกลืนกินไปหมดแล้วครับ.. ในความคิดผมนะครับ ส่วนใหญ่ผมอาจจะอยู่ในเด็กผู้ชายเด็กช่างมากเกินไปหรือเปล่าก็ไม่รู้ครับเพราะเด็กส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนี้ครับ เด็กที่ส่วนใหญ่อยู่กับพ่อแม่ไม่อยู่หอพักผมคิดว่าดีนะครับ เพราะว่าพ่อแม่ยังช่วยสั่งสอนอยู่ เพราะว่าเด็กที่อยู่หอพัก ช่วงแรก ๆ อาจจะอยู่ด้วยกันกับเพื่อน แต่นานเข้า ๆ เพื่อนก็แยก การที่มาอยู่หอพักมันทำให้เด็ก อิสระเกินไปโดยบินมากเกินไปเด็กก็ไปเจอเพื่อนหญิงเพื่อนชายอยู่ด้วยกัน เรื่องแอลกอฮอล์อีก เด็กไปเที่ยวไปดื่ม ก็เข้าใจง่าย

พอเจอกันก็มีอะไรด้วยกันล่ะ เหมือนว่าต้องจำเป็นต้องมาอยู่ด้วยเลยอะไรอย่างนี้ครับ ”

การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารต่างพบว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถจะเรียนรู้ได้เร็ว และมีการติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอยู่เสมอ พร้อมทั้งพัฒนาความสลับซับซ้อนทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับทางเพศทำให้ยากแก่การติดตามและแก้ไขปัญหาของวัยรุ่น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ถ้าเป็นเด็กผมถ้าเอามาดูในเวลาเรียนผมจะยึดแล้วเลิกเรียนมาเอา แต่ถ้าเวลาวางเด็กเริ่มจับกลุ่มกันผมไม่ได้เข้าไปดู พอเด็กก็ปิดไปซะ เวลาโทรศัพท์มันตั้ง ไฟล์ชื่อไม่ค่อยโจ่งแจ้งบางครั้งเราไปดู มันตั้งชื่อว่า ไฟลเดอร์ข้อความ แล้วก็ซ่อนเป็นลิงค์เข้าไปข้างในตัวเครื่องมันอีก บางทีผมยึด เด็กก็ใส่รหัสเข้าไม่ได้ครับ ทำทางจะยากในการเข้าไปดูสอดส่อง บางทีถ้าเห็นผมก็หลบ บางทีเด็กว่า อาจารย์ลบของผมทำไม เด็กก็จะไววายนิดหน่อยก็ไม่มีอะไรมาครับ เพราะทุกครั้งที่สอนมาเด็กรู้เด็กก็เอาไว้อีก บางโปรแกรมก็ล๊อครหัสครับก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรเหมือนกันครับ ”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษาถึงพฤติกรรมของเพื่อนร่วมวัยดังนี้

“ ไม่มี เพราะส่วนมากเป็นเพื่อนครับ เล่น ๆ ครับ..สูมหัวกันดูคลิปวิดีโอ..ประมาณนั้น..ไปเที่ยวด้วยกันแล้วก็..พาแฟนไปเที่ยว ไปโชว์แฟนว่า..สวยแค่ไหน มือถือก็มีครับ มือถือเครื่องเดียวดูกันเป็นสิบเลยครับ.. ครับ.. วนกันดูหมดแล้ว ”

อาจารย์ประจำชั้นได้เสนอแนะในหลายหน่วยงานเพื่อการป้องกันเกี่ยวกับสื่อทั้งนี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง

“ ถ้าเป็นไปได้ผมอยากให้มีล็อกคลิปบ้างครับ คลิปเยอะเกินไป ทั้งโหลดบ้างโหลดทางโทรศัพท์ครับ มีโหลด เพราะพฤติกรรมเด็กเรื่องสื่อพวกนี้ค่อนข้างจะรุนแรงครับ ที่ผมเห็นเด็กส่วนมากจะใช้กันทางโทรศัพท์ครับเพราะว่า ทางอินเทอร์เน็ตนี้ เด็กจะดูเว็บกันไม่ค่อยได้เพราะเค้าบล๊อคครับ ”

จากการพัฒนาความก้าวหน้าของสื่ออย่างไม่หยุดยั้ง เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีทางออกของพฤติกรรมเพื่อระบายความรู้สึกที่เก็บกดและซ่อนเร้นภายในจิตใจ มีการเบี่ยงเบนความสนใจจาก

พฤติกรรมในอดีตที่สื่อถึงความก้าวร้าว รุนแรง แปรเปลี่ยนในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากยิ่งขึ้นจนกลายเป็นปัญหาสังคมดังที่ปรากฏอยู่เช่นทุกวันนี้

“เค้าก็เหมือนเด็กปกติทั่วไปนะค่ะ เพียงแต่ว่า การแสดงเค้าก็ไม่ได้ถือว่าหยาบโลน เพียงแต่เค้าอยากแสดงออกกว่าเป็นผู้ใหญ่ แล้วไอ้ที่เค้าเขียนตามฝาอะไรเดี๋ยวนี้อะ ลดลงนะ ไม่เหมือนสมัยก่อน เดี๋ยวนี้อาจเป็นเพราะว่าเค้ามีทางออกมากกว่า”

2.4.3 พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อ

พฤติกรรมการเลียนแบบจากสื่อสามารถพบเห็นได้โดยส่วนใหญ่นับตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งถึงวัยรุ่น การเลียนแบบนี้จะแสดงออกทั้งทางด้านความคิดและพฤติกรรม ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : นอกจากสื่อที่มีในมือถือ ในอินเทอร์เน็ต อาจารย์คิดว่ามีสื่ออย่างอื่นอีกมั้ยคะที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมของเด็ก
อาจารย์ : มันก็จะมีเกมส์ออนไลน์ หนังสือการ์ตูนที่เป็นรักหวานแหวทแทบจะทุกเรื่อง ซีรี่ย์เกาหลีครับ อย่างเด็กบางคนติดซีรี่ย์ถึงขั้นเอามาเป็นแพ็ค เอามาดูบางครั้งมันไม่ได้สื่อตรงๆแต่บางครั้งมันฝังทีละนิดครับ ว่าเค้าทำอย่างนี้ก็ไม่เห็นผิดเลย อะไอย่างนี้เดี๋ยวนี้อาจเป็นเพราะว่าเค้ามีทางออกมากกว่า”

ตัวแบบ ดารา นักร้อง หรือ บุคคลสำคัญที่เป็นวัยรุ่นต่างให้ความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวอยู่เสมอ กระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบทั้งในเรื่องเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย แฟชั่น ที่สื่อออกมาในแนวทางเปิดเผยเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น ความคิดที่เปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมทางเพศต่างๆ มีการยอมรับกันมากขึ้น และรับรู้ถึงความธรรมดาของสังคมไป ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้น ดังนี้

“สื่ออย่างอื่นอย่างเช่น ดารานักแสดง เป็นจุดที่สำคัญมากทำให้เค้าเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ จะเห็นว่ามีคัลลิ่ววิดีโอของดาราอะไรต่างๆ มาเนี่ย เด็กเค้าก็จะ เอ๊ะ ทำไมดาราเค้ายังทำได้เลย คนที่มีชื่อเสียงทำอย่างนี้หรือถึงจะต้องเด่นต้องดังเค้าก็เลยมีความอยากที่จะทำ”

จากคำยืนยันของวัยรุ่นช่วยให้เกิดความเข้าใจถึงความคิดและพฤติกรรมได้เป็นอย่างดี
ดังนี้

“เดี๋ยวนี้เยอะมากเรื่องลามกแบบเปิดเผยค่ะ บางครั้งเด็ก ป. 5-ป.6 อ่านหนังสือโป๊คะ
อย่างในโทรศัพท์มี วิดีโอคลิบค่ะผู้ชายเวลามีอะไรกับผู้หญิงมันก็จะส่งไปค่ะ แล้ว
เพื่อนอยากลองบ้างค่ะ”

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2)

สถานการณ์ที่เป็นผลกระทบที่เกิดจากสื่อวัยรุ่นการมณแก่วัยรุ่น วิเคราะห์ได้ว่า วัยรุ่นนี้
ยังขาดความสามารถในการแยกแยะว่า สิ่งใดควร หรือ สิ่งใดไม่ควร หรือพิจารณาในการ
เลือกสรรสื่อที่ดีให้แก่ตนเอง เป็นผลให้คล้อยตามกระแสของสื่อ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำ
ชั้น ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัญหาเกี่ยวกับทางเพศของเด็กๆจะแตกต่างจากพฤติกรรมต่างๆ
เมื่ออาจารย์เทียบกับ 10 ปีที่แล้ว อันไหนเยอะกว่าคะ
อาจารย์ : (หัวเราะ) ก็เยอะมาก แต่ว่ามันค่อนข้างเป็นห่วงนะวัยรุ่นไทย เค้าไม่รู้
ว่า..จากสื่อจากอะไรต่างๆ เนี่ย ถ้าเกิดว่า..สื่อตอนนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตก็
ตาม สื่อในด้านสื่อมวลชน สิ่งพิมพ์อะไรต่างๆ ถ้าเกิดว่ายังไม่ได้รับ
การควบคุมกฎหมายอย่างทั่วถึง มันเป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก และที่สำคัญ
อีกอย่างหนึ่งก็คือ .. ผู้ปกครอง ต้องดูแลเด็กอย่างทั่วถึง ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่แสดงถึงอิทธิพลของสื่อดังนี้

“ สื่อพวกนี้มันทำง่าย ง่าย ใช้งบประมาณไม่สูง (หัวเราะ) รายได้เยอะ เค้าเลยนิยม
ทำกันมาก แล้วก็คนก็ต้องการด้วย ”

ความรู้สึกลอยๆอยากลองเป็นอิทธิพลที่ได้รับการกระตุ้นจากสื่อและปัจจัยอื่นๆร่วมกัน
ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ อยากลอง..เกิดจากสภาวะแวดล้อมรอบๆ ตัว เพื่อน สื่อก็มีครับ อยากรู้ อยากลอง
ครับ บางครั้งก็อยู่หออะไรอย่างเงี้ย.. เงา ”

แนวโน้มพฤติกรรมของนักศึกษาแปรเปลี่ยนไปเป็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น ซึ่งต่างรับรู้ถึงการยอมรับที่เป็นเรื่องธรรมดา มีความปกติที่สามารถจะแสดงออกได้ และยังเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ความรู้เรื่องเพศให้แก่ตนเองด้วย ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ เมย์ : เยอะค่ะ ก็แรงค่ะ ก็..ไปมีเพศสัมพันธ์แล้วก็คนก็ไม่รู้เพราะเห็นพวกมันนับๆว่า..ก็คนแล้ว บางคนนับไม่ถ้วนเลยคะ เยอะเกิน...

ผู้สัมภาษณ์ : ที่เพื่อนเราเล่าให้ฟังก็คนแล้ว

เมย์ : 9-10 คนคะ ผู้หญิงนะคะ

ผู้สัมภาษณ์ : คำเล่ายังงี้เล่าทุกซัปดาห์

ริน : ค่ะเล่าหมดเลยคะ ลีลา (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : คำบอกมัยว่า..มักบ่มัก..

ริน : มีค่ะ บางทีคำบอกว่า..คนนั้นคนนี้ได้เรื่องคะ ต้องทำเองคะอะไร

ประมาณนั้นคะ

ผู้สัมภาษณ์ : เราฟังแล้วเราเป็นใจ

ริน : ก็ตอนแรกก็คิดว่า..มันไม่อายหรือทำไมมาเล่าให้คนอื่นคำรู้อะไร

เจ๊ยะ (หัวเราะ) แต่บางครั้งเราฟังก็เหมือนประสบการณ์ของเราไปด้วยคะ ”

ในขณะที่นักศึกษาชายมีพฤติกรรมไม่แตกต่างจากเพศหญิง กล่าวคือ ยังคงแสวงหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะถึงจุดอิ่มตัวของชีวิต ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ แคน : ตอนนี้ไปเรื่อยๆครับ..ตอนนี้เหลือร่างเดียว..แต่ตอนนี้ก็ทำอยู่เล็กน้อย..

เมื่อก่อนที่เลิกเพราะว่าอีกคนเขารู้ครับ..ไปตีกัน..ก็เลยเลิก..

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้ามีโอกาสก็จะมีเช็กซ์ไปเรื่อยๆจนถึง..ปวส. ใช่มั้ย..

แคน : ไปเรื่อยๆ..เพราะว่า...เป็นผู้ใหญ่อีกหน่อยต้องมีความคิดครับ...”

อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการรับรู้ของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ดังนี้

“ ถ้าเด็กผู้ชายก็อย่างที่พูดเมื่อกี้ คำอาจจะเป็นแค่เรื่องสนุกสนาน (หัวเราะ) คำอาจจะอยากเสริมสร้างประสบการณ์ยังงี้ของเค้าก็แล้วแต่ แต่เด็กผู้หญิง เป็นเพศที่ค่อนข้างจะอ่อนไหวเมื่อผู้ชายบอกว่า..ฉันรักนะ ทำท่าเหมือนจะจริงจังด้วย...ด้วยความที่ว่ามีปัญหาที่บ้านอยู่แล้ว พ่อแม่ก็ไม่เข้าใจ เมื่อมาเจอคนที่ค่อนข้างพูดจา อะไรต่างๆ มันก็นุ่มเอียง ก็เชื่อคะ ”

การเรียกร้องความสนใจในเพศตรงข้าม หรือ ทำให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามยังเป็นธรรมชาติของพฤติกรรมวัยนี้ ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เห็นสาวไปๆ ทำไง

ภาค : วิดวิว แชว ก็เค้าแต่งตัวมาอยากให้แซวอยู่แล้ว เป็นจุดเด่น..เอาง่ายๆ
เลยซัดผ่านเทคนิคก็แซวแล้ว เซ็คเรตติ้งครับ ผู้ชายก็เซ็คได้ครับ
ผ่านหน้าอาชีวะ (หัวเราะ) ”

ความรู้สึกชื่นชอบเพศตรงข้ามในวัยนี้ มักมุ่งให้ความสนใจต่อเพื่อนร่วมวัยต่างสถาบันมากกว่าเพื่อนร่วมวัยที่ศึกษาในสถาบันเดียวกัน ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้น ดังนี้

“ก็พอ ๆ กันค่ะ เท่ากัน แล้วเนื่องจากว่า..เด็กผู้หญิงของเราอยู่ในนี้น้อย เด็กผู้ชายจะไม่สนใจเด็กผู้หญิงในนี้ (หัวเราะ) มันเหมือนอยู่บ้านเดียวกัน เค้าจะมองเป็นเพื่อน แต่จะไปวนเวียน ไปมีแฟนต่างสถาบัน ”

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี1)

ภาพประกอบที่ 5.6 ตัวอย่าง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้น ปวส.ปี 1 ทั้งเพศชายและหญิง

1. ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1)

ผลจากการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์นักศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1) ทั้งเพศชายและเพศหญิง รวมถึงอาจารย์ประจำชั้น ทำให้ทราบถึงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยนี้ และได้แบ่งผลการวิเคราะห์ความเข้าใจ ออกเป็น 4 กระบวนทัศน์ ดังนี้

1.1 การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นที่สามารถเปิดเผยได้

ตามทัศนะของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ปี 1) ซึ่งนักวิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่นักศึกษา ระดับ ปวส. ปี 1 พบว่า วัยนี้ ต่างรับรู้โดยกันทั่วไปว่า การที่วัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลใดที่เกินเลยขอบเขตถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์นั้น เป็นเรื่องธรรมดามากในความรู้สึก แต่ยังคงเข้าใจถึงความคิดของผู้ใหญ่ที่มีต่อวัยนี้ มองดูว่า เป็นเรื่องที่เสียหายหรือ เป็นสิ่งที่ทำลายค่านิยมทางเพศของไทยที่ดี อย่างไรก็ตาม การรับรู้ของวัยนี้กลับมองตรงกันข้าม ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ ธรรมดาครับ..ผมก็เฉยๆครับ..เรื่องแบบที่ควรรู้ครับ ทัวไปครับ..แบบชินแล้วครับ มันน่าจะตั้งแต่เด็ก ๆ..มัธยมครับ ว่า..มันใกล้ตัวมากครับ. มัน..มัน..อยู่กับเราตลอดครับเรื่องแบบนี้..บางคนมีแฟนยังจี๋ครับ..มันก็มีเชื้กซั้กันไปเรื่อย ๆ ก็เลย..ผมคิดว่า..ผมคิดว่า มันอยู่ใกล้ตัวเรามากครับ คือ..ผู้หญิง..กับผู้ชายครับ ถ้าสมมติ..คือถ้าเรา เป็นแฟนกันเนี่ย..ส่วนมากวัยรุ่นมันก็จะมื่อะไรกันแล้ว..เจ๊ยครับ คือ..คิดว่า..บางคนอาจจะมื่อแฟนอยู่แล้วอีกคนหนึ่ง ...หรือ..อาจจะไปมื่อะไรกับอีกคนหนึ่ง..หยิ่ง เจ๊ย..มันเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ครับ ”

ความอายที่จะเปิดเผยเรื่องเพศในอดีตเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและไม่ควรแสดงออก นับวันคุณค่าความรู้สึกเหล่านั้น ได้จางหายไปจากความรู้สึกของวัยรุ่นกลุ่มนี้ และต่างมองว่า เรื่องเพศมีความทันสมัย เป็นแฟชั่นที่ควรที่จะแสดงออกได้ ดังคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ในมุมมองของพี่นะ อย่างที่เห็นในปัจจุบันนี้ในเรื่องเพศของเด็กถือเป็นเรื่องปกติ ถ้าในสมัยก่อนจะถือเป็นเรื่องที่มันน่าอาย แต่เดี๋ยวนี้นึกว่าเด็กจะมองเป็นเรื่องปกติ ถ้าใครไม่มีเรื่องเพศถือว่าเชย ไม่นะ คือ..ลักษณะของเด็กจะเป็นแบบว่า..ถ้าใครไม่มีในภาษาเหนือเค้าเรียกว่า..มัน จิ้น คือ..เหมือนเป็นประเภทที่ว่าช้า เชย ”

นักศึกษาได้บอกเล่าประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวัยตนเองดังนี้

“ แอม : แต่ปัจจุบันนี้เค้าบอกว่าใครไม่มีเพศสัมพันธ์ ไม่เท่ ไม่เก๋ค่ะ.. คือไม่
ตามกระแส สังคมประมาณนี้ จะว่า..แบบ อย่างผู้ชายก่อน บมีน้ำยาจะ
บ่นนี่...ประมาณเยาะเย้ย

ผู้สัมภาษณ์ : จันใครไม่มีเซ็กส์ก็เซย

แอม : ประมาณนั้นค่ะ แบบเคยหรือเปล่าๆ อ่อนหัดหรือเปล่า หนูโดนตำ
ประจำ (หัวเราะ)....”

จุดเริ่มต้นของสถานที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความสัมพันธ์ และการใช้ระยะเวลาช่วงสั้น
ที่โอกาสวัยรุ่นจะพบปะกัน อาจนำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ภาพที่มากขึ้น และพัฒนาความสัมพันธ์
ในระดับที่ลึกซึ้ง ไม่ต้องการที่คบหาอย่างจริงจัง จะเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่ยากเย็นนัก
เพราะการรอคอยเป็นระยะเวลานานมิใช่สิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาอีกต่อไป ดังคำบอก
เล่าดังนี้

“ พี : ปกติครับ เดี่ยวนี้มันก็เป็นเรื่องธรรมดาไปแล้วครับมันคุ้นหูครับ
มันชินครับ ผู้ชายกับผู้หญิงมันเป็นของคู่กันครับ บางครั้งไปเจอที่ร้าน
อาหาร ตามร้านเหล้าก็รู้จักกันครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แบบมองตาก็อธิบายเลยว่ะจัน

พี : ครับบางทีสะกิดก็ไปเลยครับ (หัวเราะ) ”

บางครั้งรื่องรอย หรือ พฤติกรรมภายนอกเป็นที่ผุดผ่องถึงการมีเพศสัมพันธ์ของ
นักศึกษาต่างเป็นที่รับรู้ของเพื่อนร่วมวัยอย่างชัดเจนว่า สามารถแสดงออกได้โดยที่ไม่คิดว่าเป็น
เรื่องที่ผิดปกติดังแต่อย่างใด กลายเป็นค่านิยมใหม่ที่ได้รับการยอมรับกันมากขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เป็นแฟนหรือเปล่าครับ

อาจารย์ : ประมาณนั้น อย่างเราจะเห็นว่า..เด็กบางคน คอมันจะเป็นจ้ำๆ มีรอย
ตุด แสดงว่า..เด็กมันมีเพศสัมพันธ์แล้วอะไรอย่างเนี่ย มันเป็นเรื่อง
ปกติ ถ้าใครมีเพศสัมพันธ์ มีแฟนแล้ว มันถือว่า..โก้สำหรับเค้า อย่าง
เด็กปวช.1 ปวส.1 บางทีคอมันเป็นจ้ำๆ เมื่อก่อนนี้ครูไม่รู้ก็ถาม ก็บอก
เมียมันตุดครับ... แฟนมันตุดครับอะไรอย่างเนี่ย

ผู้สัมภาษณ์ : เค้าอายมั๊ยครับ

อาจารย์ : ไม่อาย เป็นเรื่องปกติของเค้า ฟังถึงบอกมันไม่เหมือนเมื่อก่อน เมื่อก่อน
นี้เป็นเรื่องที่น่าอาย แต่เดี๋ยวนี้มันเป็นเหมือนค่านิยม ที่เด็กถ้ามีปั๊มน

เหมือนเป็นสิ่งที่โก้หรูสำหรับเค้า”

การแสดงออกทางเพศที่เกิดขึ้นขอบเขตในหลายลักษณะของวัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความซาซึนในความรู้สึกของวัยรุ่น และเป็นเรื่องปกติที่สามารถกระทำได้ตามคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ เพราะฉะนั้นในระดับนี้..ส่วนใหญ่ 70-80% คงไม่เหลือที่ว่าบริสุทธิ์ให้เห็นแล้ว ก็เคยถามเด็กที่ดูดี ดูสวย ที่ไหนได้ ก็มีแฟนแล้วทั้งนั้น ก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของเค้า เค้าคิดอย่างนั้น ”

เป็นที่น่าสังเกตว่า อัตราการมีเพศสัมพันธ์ในระดับที่มากไปหาน้อยของนักศึกษา มีจุดเริ่มต้น พัฒนาการจากลำดับชั้นที่มีอายุน้อยไปสู่ลำดับชั้นที่อายุมากขึ้น เมื่อถึงระดับชั้นที่สูงขึ้นพบว่า นักศึกษาเหล่านี้ ได้ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วทั้งสิ้นและมีโอกาสน้อยมากที่จะพบว่า นักศึกษาบางคนยังไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ คงไม่ถึง 100% มันแล้วแต่ระดับชั้น อย่างน้อย 80% อย่าง ปวช.1 เข้ามา ก็จะน้อยพอระดับ ปวช.2-3 ก็เริ่มจะเสียตัว.. ถูกหลอก แต่งหน้าทาปาก พวกนี้เราสังเกตได้ ครับ ชอบแต่งหน้าทาปาก ชอบโทรศัพท์ แม้แต่เรียนอยู่ก็โทรศัพท์ พวกนี้มีแน่นอน แทบจะเรียกว่า 80% ขึ้นไป ระดับ ปวช.2-3 ค่อนข้างมาก ปวส. แทบจะเหลือน้อยมาก ”

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทั้งในแง่ความคิด และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศดังกล่าวของนักศึกษาเกิดจากทัศนคติดังนี้

“ มันเปลี่ยนไปแล้วครับ มันเปลี่ยนไปเองครับทุกวันนี้ มันเปลี่ยนไปด้วยกระแสนิยม มันเองครับ ค่านิยมมันเปลี่ยนไปแล้วครับ ก็เมื่อก่อนนี้มันต้องรักเดียวใจเดียวอย่างนี้ครับ..แต่ตอนนี้มันเริ่มทางตะวันตกมันเข้ามาครับมันเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้วครับ ปกติไปแล้วครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงที่ถ่ายทอดความคิดของตนเองดังนี้

“ คงมีส่วนน้อยที่คิดแบบเดิมๆ นะคะ แต่ส่วนมากไม่คิดแล้วค่ะ ค่านิยม มันเปลี่ยนไปแล้วค่ะ... เพราะว่าปัจจุบันนี้ถ้าใครมีอะไรงี้ก็ ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาแล้วค่ะ

คบกันต้องมีอะไรกัน...

และอาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ ก็พอมีเรื่องของอิทธิพลต่างชาติเข้ามาเช่น ทางยุโรป อเมริกา ทางเค้าไม่ถือเรื่องนี้ แต่คนไทยเราถือเรื่องนี้ แล้วเด็กก็มีแนวโน้มว่าจะนิยมชมชอบในเรื่องของฟรีเซ็กซ์ มากขึ้น การอยู่ร่วมกันเป็นคู่ๆ ตามหอพัก บางทีก็แสดงความรักกัน ประเจิดประ..เจ้อ คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งคนไทยก็ไม่คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา ”

1.2 การเปลี่ยนคู่ในการมีเพศสัมพันธ์ หรือความหลากหลายในเพศรสเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องปราศจากพันธะใดๆต่อกัน

นอกจากการมีทัศนคติในเรื่องเพศที่มองเป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ปรากฏการณ์ทางสังคมอีกอย่างหนึ่งที่พบของวัยนี้ก็คือ การเปลี่ยนแปลงเพศรสจากการมีเพศสัมพันธ์ หรือ การเปลี่ยนคู่มิเพศสัมพันธ์ไปเรื่อยๆ ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ร่วมกัน โดยที่ไม่ต้องการจะเกี่ยวข้องอย่างจริงจัง และยึดติดกับคนใดคนหนึ่งเป็นระยะเวลานานๆ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาที่แสดงถึงทัศนคติดังนี้

“ เปลี่ยนมาเยอะแล้วครับเรื่อยๆ.. สำหรับผมนะครับ แฟนก็เป็นแค่เพื่อนร่วมเซ็กซ์ประมาณนี้ ”

การเปลี่ยนแปลงเพศรสช่วยให้นักศึกษาลดความเบื่อหน่าย ซ้ำซาก หรือ จำเจ จากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามคนเดิมๆ และดูเหมือนว่า ช่วงระยะเวลาการคบกันของนักศึกษาโดยที่มีเป้าหมายของการมีเพศสัมพันธ์แต่เพียงอย่างเดียว จะเกิดขึ้นท่ามกลางช่วงระยะเวลาสั้นๆ ดังนั้น ความภาคภูมิใจที่ได้มาถึงความสัมพันธ์จึงมีคุณค่าแก่จิตใจน้อย ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ วุ่น : ครับ ผมแอบครับ คนแถวบ้านก็ว่า..ยังไม่รู้จักเลยเปลี่ยนอีกล่ะครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราภูมิใจมั๊ยตรงนี้

วุ่น : เจยๆครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แบบ..ที่เราเป็นลักษณะนี้มันสนุก มันติดหรือใจหรือว่ายังไง หรือว่าเป็นค่านิยมของพวกเราที่เราเปลี่ยนกันไปเรื่อยๆแบบนี้

วุ่น : มันอยู่กับความเบื่อครับ ”

เพียงเพราะความเบื่อหน่าย ทำให้การมีเพศสัมพันธ์สิ้นสุดลงอย่างรวดเร็ว พร้อมกับความรู้สึกอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลใหม่ๆ ได้ก่อตัวขึ้นมาแทนที่ ต่างมองเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่หลากหลาย ช่วยสร้างความท้าทายให้แก่ชีวิต เต็มไปด้วยความสนุกสนานของชีวิตวัยรุ่น และยังเพิ่มพูนประสบการณ์ทางเพศในลักษณะดังกล่าวที่อาจจะแสวงหาได้จากช่วงชีวิตในวัยอื่นๆ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ที่เล็กๆ กันไปนี้เราคิดยังไง

มด : มันอยากลองคนใหม่ครับ..ประมาณนั้นครับ..ไปข้างหน้าครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เค้าคิดแบบเรามากๆ เจอคนใหม่แล้ว...

มด : คิดครับ น่าจะคิดครับ ไม่อยากจมปลักของเก่าครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเกิดเราแต่งงานในอนาคตไม่จมปลักของเก่าแะหรือ

มด : มันน่าจะคิดได้ครับ เพราะมันเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ครับ”

การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นชั่วคราวครั้งชั่วคราวส่วนใหญ่นั้น จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการไม่มีข้อผูกมัด ปราศจากความรับผิดชอบ หรือสร้างพันธะใดๆ ระหว่างกัน และต่างไม่คำนึงถึงอนาคตว่าจะเป็นเช่นไร ดังคำบอกเล่าดังนี้

“อ๊วย..ไปไกลๆ..เลยครับ..ไปไกลๆเลย..อ๊วย..ถ้าคบเล่นก็พอว่า..ถ้าไม่มาผูกมัด..กันก็ไม่ใช่ไร..ต่างคนต่างไป..ต่างคนต่างไปนี่..ก็โอเค..แต่ทว่ามาผูกมัด..ก็คงบได้..คิดว่าจะยาก...”

ด้วยช่วงวัยที่เพิ่มมากขึ้น การคิดคำนึงถึง การเลือกสรรเพศตรงข้ามที่ดีๆ ในชีวิตเป็นสิ่งที่ยาวนี้ ย่อมปรารถนาทุกคน ซึ่งต้องอาศัยเวลาแสวงหาไปเรื่อยๆ จนกว่าจะค้นพบ ขณะเดียวกัน การเรียนรู้ประสบการณ์ทางโลกได้รับการพัฒนาและขัดเกลาความคิดให้ดำรงชีวิตทางเพศอย่างอิสระ ควบคู่ไปกับการไม่ต้องการผูกพันและมีเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามอย่างถาวร ดังความคิดเห็นดังนี้

“ เสริม : ใหญ่แล้วลั.. ปกติครับ..มันก็ต้องคิดหน่อยครับ..โตแล้ว..ยังโตบางที่..

ผูกพันกับผู้หญิงหยั่ง..เค้าก็..บางที่เค้าก็ไม่ปล่อยเราเหมือนกัน....มัน

ขึ้นอยู่กับบางคน..กลายเป็นเรื่องผูกมัดอะไรหยั่ง...ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เรายอมให้เค้าผูกมัดมั๊ย..

เสริม : ไม่ครับ..ถ้ายอมนี้ก็คือเรา..เหมือนกับอยู่ได้อ่านาใจเค้าเลย..ประมาณนี้..
ถ้าไม่ยอมก็คือ..ไม่ต้องยอมตั้งแต่แรก..

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ซึ่งตลอดนะ หรือว่าไง..

เสริม : คนเราก็คงอะไรปกติ..แต่ถ้าซึ่งนี้คงไม่ถึงกับซึ่ง..แต่มาผูกอะไรเงี้ย...
ไม่กลัว..ไม่เอา..”

ยกเว้นเงื่อนไขทางสังคมบางอย่างที่จะกำหนดพันธะนั้นๆให้ต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายหญิงได้แก่ ผู้ปกครองของฝ่ายชายและฝ่ายหญิงรับรู้ และได้มีการสนทนากันถึงอนาคตของทั้งคู่ร่วมกัน การพักอาศัยอยู่ที่บ้านของฝ่ายหญิง การหมั้น การตั้งครรภ์ หรือ ได้รับการอุปถัมภ์ค้ำชูจากคู่ของตน และ ถูกอภัยโทษใจคอต่อกัน เป็นต้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ กรุง : แฟนบังคับครับ..ไม่กลับไม่ได้..กินเหล้าก็ไม่ได้ไป..ทุกซักรับ..

ผู้สัมภาษณ์ : เริ่มอยู่ได้อ่านาใจแล้วหรือ..ออกไม่ได้หรือ..เหมือนคนก่อนๆ..ผ่านมาตั้งหลายคนแล้ว..

กรุง : โอ้ย..ยาก..อันนี้ยาก..คล่องคอครับ..อยู่เข้าออกบ้าน พ่อแม่รู้..เกรงใจ..
พ่อแม่ 2 ฝ่ายรู้..ไม่ได้เรื่องแล้ว..”

สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักศึกษารายนี้

“ ก้อง : คือต่างคน.....ยังงี้ละ....คือ..ถ้าเทียบกับคนปัจจุบันเราทะนุถนอมครับ
แต่คนที่มิอะไรกันด้วยก็ไม่คิดมากครับ ผ่าน ๆ ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : นับจากวันนั้นจนถึงวันนี้เปลี่ยนมาแล้วกี่คน

ก้อง : เป็นสิบ (หัวเราะ) 4-5 คนครับ ถ้าคนไหนดูแล้วมันไม่น่าจะใช้ เป็น
ผู้หญิงเที่ยวครับ อันนี้คือ...จุดใหญ่เหมือนกันที่เราดูนะครับ ”

1.3 แม้กระนั้น การสะสมประสบการณ์เรื่องการมีเพศสัมพันธ์มีจุดเริ่มต้นของความรู้สึกอึดอัด และเริ่มประจักษ์แก่ความจริงของชีวิต

ประสบการณ์ทางสังคมในอดีตที่ผ่านมาของวัยรุ่นนี้ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ นักศึกษาคำนึงถึงการใช้เหตุผลวิเคราะห์การกระทำของตนเองมากขึ้น เกิดความเข้าใจภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อตนเอง การเรียน ครอบครัว และสังคม เป็นเหตุให้ความหมกหมุ่น หรือ มุ่งเน้นการตอบสนองด้านเพศลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยที่ผ่านมา ดังคำพูดของนักศึกษาส่วนใหญ่นี้

“ เก้า : ผมคิดว่า มันจะมีชีวิตช่วงหนึ่งครับ..ที่อยากจะมี แต่ถ้ามันเลย..ชีวิตช่วงนั้นมัน ก็..ปวส.เริ่มคิดแล้วครับ โตแล้วอะไรแล้ว..ทำอะไรก็คิดหน้าคิดหลังเป็นส่วนใหญ่ ปวส..งานก็เยอะ..แบบมีอัน..มีนี้ทำตลอดครับผม..มันไม่ได้หมกหมุ่นเรื่องนั้นแล้วครับ นอกจากจะมีเมียอยู่ที่บ้าน..มีแฟนอะไรอยู่ด้วยกันอะไร..หยั่งจึครับ..แต่ถ้าไปเที่ยวไม่ค่อยมี..เท่าไร...

ผู้สัมภาษณ์ : จะต่างจากปวช..มั๊ย..

เก้า : ครับ..ปวช..งานน้อย..มีเวลาเยอะ..เวลาเที่ยวเยอะ..มันใคร่ลอง..วัยรุ่นมันตึงอยากรู้อยากลองเป็นธรรมดาอยู่แล้ว..ครับ ”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ ครับประมาณ ..ปวช..ครับหมกหมุ่น..หมกหมุ่นมาก ๆ..ๆ แล้วก็แฟน..อ้อเดียวคนนี่..มาเล่าเรื่องแฟนปั๊..แล้วคนนี่ที่ไม่มีแฟนมันก็..มีแฟนของเพื่อนมั๊ย...เอ๊ย..มีเพื่อนของแฟนมั๊ย..ติดต่อให้..เจ๊..เป็นเครือข่ายเดียวกันเป็นลูกโซ่ครับ..แต่ทว่า..มาแบบอ้อแล้วก็..หาใครหามัน..มาถึงตอนนี้..บ่ใครได้สนใจอะหยั่งซักอย่าง...”

ผลจากการผ่านประสบการณ์ความอยากรู้อยากลองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มาพอสมควรแล้ว พร้อมทั้งได้เรียนรู้ถึงแก่นแท้ของการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอย่างหลากหลาย กลายเป็นความเต็มอิ่มในความรู้สึก และเริ่มคบหาเพื่อนต่างเพศที่ดูอย่างจริงจังมากขึ้น

ดังการถ่ายทอดประสบการณ์ของนักศึกษา ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วที่โก๊บบอกว่า..วัยของเราไม่ค่อยคิด ต่างจาก ปวช. มั๊ย ตอนนั้นนั่งอยู่ ปวช. กับ ปวส. มันต่างกันมั๊ย ในความคิดของเรา

ไม้ : คิดว่าต่างครับ ต่างกันมากเลยครับ ปวช. มันจะวัยรุ่นครับ อยากลองเรื่อย ๆ ครับ มัน want ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่าง ปวส. อย่างเรายัง want อยู่มั๊ย

ไม้ : อืม...เริ่มไม่มีละครับ เริ่มอยากจะคบใครจริง ๆ จัง ๆ ละครับ อยู่ในช่วงอิมตัวประมาณนี้ครับ... มันซาไปละครับ

บ่ง : ก็ถือว่า..เป็นความรู้อบตัวครับ..ถ้าเป็นรุ่นนี้ก็ธรรมดาครับ..แต่ถ้ามัน..ต้นนี่..เขาอยากรู้อยากลองมากกว่า..เรา..แต่เรานี่..ผ่านมาแล้ว..มันเฉย ๆ..ไม่ เกรียดอะไรแล้ว..”

โดยส่วนใหญ่วัยนี้มีความสามารถที่จะควบคุมความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับที่ระดับหนึ่ง แต่กระนั้น ความปรารถนาทางเพศจะยังได้รับแรงกระตุ้นอีกครั้งก็ต่อเมื่อได้ดื่มแอลกอฮอล์ หรือ ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่างๆ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ ต้า : ไม่ครับ ส่วนมากไม่มีละครับช่วงนี้ เพราะรู้สึกว่ามันผ่านวัยมาแล้ว มันผ่านช่วงของมันมากแล้วครับ ไม่มีเลยครับ sex ครับ ส่วนมากจะไปเล่นกีฬาครับ เรื่อง sex นี่มันจะ เกิดขึ้นมาตอนกินเหล้าครับ เวลาเมาครับ ไม่มีครับ... ส่วนมากจะกินเหล้าแล้วอยากมี sex ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อืม...มันมีผลทำให้อารมณ์พาๆไปหรือ แล้วผู้หญิงเหมือนกันมั๊ย

ต้า : ครับ เหล้ากระตุ้นครับ ครับเหมือนกันครับ ”

อาจเป็นเพราะส่วนหนึ่งของภารกิจหลักในชีวิตประจำวันของวัยนี้ คือ ความรู้สึกเครียดในการเรียน และความคาดหวัง หรือ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพในอนาคตภายหลังจากสำเร็จการศึกษาว่าจะไปไหนทิศทางใด พบได้ว่า วัยนี้มีการเจริญเติบโตอย่างเพียงพอในด้านพัฒนาการทางการคิดที่จะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่า อาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่บ่งชี้ถึงสถานะความเป็นผู้ใหญ่ และการที่บุคคลใดจะประกอบอาชีพเช่นใดนั้นจะต้องมีความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในทางวิชาชีพ ดังนั้น การเตรียมตัวเพื่อเลือกอาชีพจะสามารถพบได้ในระยะนี้ของนักศึกษา ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ในความคิดเรามองว่ามันไม่ค่อยน่าสนใจสำหรับเราใช่มั๊ย ส่วนใหญ่ที่เราสนใจวันนี้เราสนใจอะไรบ้างในวัยแบบเรา..

ต้อง : โอ้ย..ผมส่ง..งาน..ให้ผ่าน..จบแล้วจะไปทำอะไรครับ..มีแผนแล้ว..

หยิ่งใจแผนมันก็ต้องอยู่กับเราอยู่แล้ว..”

การพัฒนาที่จะเข้าสู่ภาวะวัยผู้ใหญ่ ทำให้มุมมองความคิดเปลี่ยนแปลงไปกล่าวคือ มีการตั้งความปรารถนาบนรากฐานของความจริงชีวิตมนุษย์ที่จะต้องมีการก้าวย่างต่อไป มีการแสวงหาการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจแบบผู้ใหญ่ ขณะเดียวกันมีการหยุดพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์กับใครคนใดคนหนึ่งเป็นระยะเวลานานขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เพราะผ่านกันมาเป็นสิบแล้วเนาะ.. เลย์รู้สึกอาจจะ ธรรมดา
หรือว่ายังดี

โชค : เริ่มจะมองถึงอนาคตแล้วครับ เริ่มจะคิดได้แล้วครับ (หัวเราะ) ยิ่งเฒ่า
ยิ่งคบกันเมนครับ แบบว่า.. ยิ่งรู้จักกันยากครับบ่เหมือนวัยรุ่นครับวัยรุ่น
มันจะง่ายครับ แต่พอแก่มามันเริ่มจะเป็นอีกอย่างครับ แต่งงาน
เลยครับ ”

สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักศึกษาหญิงรายหนึ่งดังนี้

“แมว : ก็ส่วนใหญ่..หนูคิดว่า..ชีวิตคุ้มกันทั้งดีทั้งเลวอะไรอย่างนี้ แต่ของหนูนี่คือ
แบบ จริงจังนะ

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้เรากำลังใช้ชีวิตอยู่หรือเปล่า

แมว : ใช่ๆ แต่ชีวิตคู่ของหนูนี่คือ..แบบ..เค้าเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเรารู้สึกว่า
เดี๋ยวนี้..จะ..ความคิดจะสูง เพราะเค้าเป็นผู้ใหญ่กว่าเรา ความคิดจะเป็น
ผู้ใหญ่ขึ้น ”

ขณะเดียวกันนักศึกษาได้ถ่ายทอด ถึงจุดอึดตัวประสบการณ์ทางเพศด้วยความรู้สึ
ที่แตกต่างจากประสบการณ์ในอดีตกับปัจจุบัน ดังนี้

“ บ่ต้องถามครับ..ผมแ้วคนเดียวครับ..บ่สนใจใครครับ..ครับแบบผมบ่ชอบสนใจใคร
บ่มีกิติ..มีกิติ..บ่มีกิติ..ถ้าแบบแต่ก่อน..ต้องพาแฟนไปแ้ว..ไปรับทุกวันเลย..แบบ
นะ..แฟนผมอยู่ไกล..อยู่แม่แตง..30 กว่าโล ผมขับรถไปทุกวันเลย..เดี๋ยวนี้สบายแล้ว
ครับ..เงินเหลือเฟือ..แล้วก็ใช้แบบบ่หมดซักเตื่อ...”

1.4 เรื่องเพศมีทั้งด้านดีและด้านลบ

ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะมีความคิดว่า เรื่องเพศสามารถที่จะแสดงออกได้อย่างอิสระเสรี
อย่างไรก็ตาม ยังมีความตระหนักถึงผลดี ผลเสียทางด้านเพศ สามารถแยกแยะความถูกต้อง
เหมาะสม ผิดชอบชั่วดี และรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นส่วนใหญ่
ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มันก็ดีในจุดๆนึง..ครับ..แต่..ถ้ามองแหม่ซ้ายนึ่งมันก็บ่ค่อยดีครับ..เพราะว่า..เป็นวัย
เรียนอยู่..”

บางครั้งเกิดความรู้สึกที่กำกวมระหว่างด้านดีและด้านไม่ดี ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มันถือมันธรรมดาครับ..แต่ว่ามัน..บ่ผิดมันก็ดี..ถ้าไม่มีเรื่องแบบเกี่ยวกับคนอื่น
อะไรอย่างเงี๊..ก็ดี..ไม่เดือดร้อน..คนอื่นก็ถือว่าเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่ง...
เป็นการผ่อนคลาย ไม่เครียดด้วย.. ”

ถ้าความรู้สึกเก็บกดทางเพศไม่ได้รับการระบายออก มีผลต่อความเครียดที่อาจจะทวี
ความรุนแรงภายในจิตใจเพิ่มขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เราคงต้องเก็บไว้หมั่ม..หมายถึงว่าถ้า..อารมณ์เพศเราอาจ...จะเก็บ
ไว้..แต่พอมี สื่อกมากระตุ้น..แล้วก็ไปเลย...
ยัง : มันจะหมกหมุ่น...เลยครับ ระวังเครียดนะครับ...เครียดแล้วจะทนไม่
ได้..นะครับ ”

ความรักที่เกิดขึ้นในวัยนี้เปรียบเสมือนการส่งเสริมสุขภาพจิตให้สดใส มีชีวิตชีวา
ช่วยประคับประคองให้ดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างเหมาะสม และลดพฤติกรรมเสี่ยงด้านต่าง ๆ
จนหลายคนยากที่จะปฏิเสธ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนตอนนี้ละ..ตอนนี้
ที่เราทำกันอยู่เป็นไบบ้าง..
สะ : มองในด้านดี..ก็ไม่ควรทำครับ...แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่งก็เป็น..การเรียนรู้
อย่างหนึ่ง..เป็นสิ่งที่ช่วยเหมือนกำลังใจของเรา..แบบมันจะมีแบบสิ่ง
ที่ยึด..มันก็ต้องมีแฟนคุม..ถ้าทำอะไรไม่ดี..แบบต้องไปเรียน..อย่ากิน
เหล้า..นี่คือจุด..ยึดเหนี่ยวของเรา..เราทำได้..ห้ามสูบบุหรี่..จากเมื่อ
ก่อนที่แบบ..เออ..แม่บ่ไม่เชื่อ..จากเมื่อก่อนเที่ยวเตร่ไม่ทำอะไรซัก
อย่าง..เรียนก็ไม่เรียนหยั่งจี๋ครับ..แล้วมีคนหนึ่งมาแบบคุมเราได้..โอเค
ครับ...ทำให้ชีวิตสดใสขึ้น..

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้ามีโอกาสเราจะมีไปเรื่อย ๆ..ปวส.แบบเรา..

สะ : ก็..ไม่ถึงกับเรื่อย ๆ..คือ ถ้ามีโอกาสก็..(หัวเราะ) มันอยู่ที่จังหวะอีกครั้ง..

จังหวะและโอกาส..เวลาสถานที่อะไรอย่างเงี้ย..หลาย ๆ อย่าง..

ศักดิ์ : คนเฮา..เอ้อ..อ้อยเข้าปากข้าง..(หัวเราะ) ”

ถึงแม้เรื่องเพศจะมีผลดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าวการแสดงออกทางเพศที่มากเกินไป จะมีผลกระทบเชื่อมโยงกับปัญหาสังคมในหลายส่วน จนยากยิ่งแก่การแก้ไข ดังที่ปรากฏอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนี้

“ ทา : โรคติดต่อ...ครับ แต่ผมว่า ถ้ามีที่ขายถุงยางเยอะ..มันยิ่ง...

หมู : ยิ่งปลอดภัย

ทา : ไม่ใช่ครับ...มันยิ่งครับ..เหมือนเพิ่มให้มี... เหมือนมองเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องธรรมดาครับ...เหมือนมีกันได มีข้อดีข้อเสีย...ครับ ว่าเราอยากได้หยิ่งนี้..มันก็ต้องเสียหยิ่งนี้ครับ เหมือนรักพี่เสียดายน้อง..ครับผมว่าน่าจะมีเซ็กซ์เพิ่มขึ้นมา..ถ้ามีถุงยาง..แต่สังคมแย่ลง...เสื่อมลง ถ้าเราไม่มีก็มีเอดส์เยอะขึ้น..ครับ ”

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การวิเคราะห์การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ป. 1) นักวิจัยได้ แบ่งหมวดหมู่การวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้านดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ความรู้ความเข้าใจด้านความรู้เชิงจริยธรรม ของนักศึกษาวัยนี้ แบ่งออกได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 วัยนี้มีความรู้ความเข้าใจในค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย

ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (social learning theory) มีความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักการเสริมแรง (principle of reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (principle of association) มาอธิบายวิธีการและกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมโดยมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม หรือ วัฒนธรรม(culture) เป็นตัวกำหนดเงื่อนไขทางสังคม (social contingencies) ให้เมื่อแรกเกิด ในทัศนะของนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมและนักจิตวิทยาการเรียนรู้ทางสังคม มีแนวคิดร่วมกันว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กเกิดขึ้นจากการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม โดยมี แรงจูงใจพื้นฐานมาจากความต้องการทางชีววิทยา การแสวงหารางวัลตลอดจนการหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ มนุษย์จะมีปทัสถาน (norm) ของจริยธรรมตามแนวโครงสร้างของ

สังคมที่มนุษย์อาศัยอยู่ จากความเชื่อพื้นฐานนี้ นักจิตวิทยาการเรียนรู้ทางสังคม อาทิ เชียร์ส (Scars) เชื่อว่าการ อบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการปลูกฝังจริยธรรมให้กับเด็ก ดังนั้น วัยนี้ จึงได้รับการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ดีทำให้เกิดความเข้าใจและมองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณีตามบริบทของสังคมไทย อย่างไรก็ตาม การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในสังคมไทยยังเป็น เรื่องต้องห้ามและมีข้อจำกัดอยู่ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้เรามีความรู้เรื่องเพศมั้ย คือแบบว่า พ่อแม่สั่งสอนมาตั้ง
แต่วัยเด็ก คือทุกคนมาจากครอบครัวใช่มั้ยครอบครัวจะต้องพูดถึง
สังคมไทยแบบอย่างนี้อบรมสั่งสอนมาจนอายุ18-19 เราคิดว่ามีความรู้
เกี่ยวกับเรื่องเพศของสังคมไทยมั้ยว่าสอนยังงี้

ทัด : (เจียบ) พ่อแม่บ่ค่อยบอกครับ พ่อแม่จะบอกตอนใหญ่บ่ตายครับ
บอกว่า..ต้องใส่ถุงยางครับ...แต่ต่อก่อนนี้บ่ค่อยบอกครับ มันบ่ค่อยมี
หยั่งครับยังเป็นเด็กอยู่อะครับ

โป้ง : แต่ผม..ผมว่า ไม่นะ..พ่อแม่ผมไม่เคยให้ความรู้เรื่องนี้..ไม่ปลูกฝังเรื่อง
นี้..ก็เหมือนกับถ้าเกิดเรื่อง..อะไรแบบนี้ก็..จะเป็นเรื่องเสื่อมเสียต่อ
ครอบครัว..ถ้ามีเรื่องอะไรขึ้นมา

สิงห์ : ก็ เหมือน โป้ง...ครับ แต่จะทางครอบครัวจะไม่สนับสนุนเรื่องนี้..”

รูปแบบการสื่อสารที่ผู้ปกครอง และสมาชิกที่อยู่ภายในครอบครัวเดียวกัน อาจใช้วิธีการ อบรมสั่งสอนวัยรุ่นในแนวทางเดียวกัน หรือ แตกต่างกัน ดังเช่น การให้คำแนะนำ หรือ ชี้แนะว่า ควรปฏิบัติตนอย่างไร การเตือนสติ การทักท้วง หรือ ห้ามปราม มิให้แสดงพฤติกรรมทางเพศใน ทิศทางที่เสื่อมเสีย การใช้คำสั่ง ฯลฯ บางครั้งพบว่า เป็นการสร้างขัดแย้งทางความคิดระหว่าง สมาชิกภายในครอบครัว ทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนและปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ควรจะเชื่อฟังบุคคลใด ดังบทสนทนาของนักศึกษา ดังนี้

“นุ้ม : พ่อแม่ส่วนใหญ่จะห้ามนะคะ ไม่ค่อยสอนค่ะ

จา : ห้ามมีอะหยั่งกันก่อนที่จะแต่งงาน ถ้าคบกันคือ..หื้อดูก่อน ว่าคนนี้เป็นหยั่งใด
คบได้แต่บ่ต้องมีอะหยั่งกัน ก็ถ้าจะมีขอให้เรียนจบก่อน หรือถึงจะมีก็ขอให้คบ
กันเป็นแฟนไปก่อน ก็ไม่ใช่ว่าไม่ให้คบเลย คบได้ แต่ให้ดูด้วย

นัต : เพราะเราผิดพลาดไปแล้วก็ยังสามารถกลับคืนมาได้ พ่อแม่จะคอยบอกตลอด

ธง : สอนครับ สอนหื้อป้องกันครับ ถึงเฮาจะบ่เสียเปรียบ แต่เขาอาจจะเป็นเอดส์
ก่อได้”

และตัวอย่างการอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกันดังนี้

“ มีครับ พ่อแม่ก็จะบอกว่าอย่าเพิ่งมีอะไรนะ คบกันได้แต่อย่างเพิ่งมีอะไรครับแต่พี่จะสอนอีกอย่างหนึ่งครับ ถ้าเกิดเป็นระดับใกล้เคียงกัน เค้าจะสอนว่า..มีได้แต่อย่าให้ ท้อง แต่พ่อแม่จะบอกว่า..อย่าไปทำอะไรเค้า (หัวเราะ)”

นอกเหนือจากการเรียนรู้ภายในครอบครัวแล้ว วัยรุ่นสามารถค้นคว้าได้จากแหล่งการศึกษาอื่นๆ เพิ่มเติมจากความรู้ที่มี ด้วยศักยภาพของพัฒนาการทางสมองที่ใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ทำให้วัยนี้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ว่าสิ่งใด ควรทำ ไม่ควรทำ หรือ ปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมตามกรอบของวัฒนธรรมไทย ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ บอกแค่ว่า..ทำอะไรต้องป้องกัน..แค่นี้สั้น ๆ..ป้องกันไว้..ให้เราเรียนรู้ด้วยตนเองซะเรื่องหยิ่งจี้.... แคบอกให้ป้องกัน..ระวัง..อะไรหยิ่งจี้..ส่วนใหญ่เราจะหาเองมากกว่าครับ..แล้วเรา..จะคิดเองได้ครับ..ว่า..อะไรควรไม่ควร...”

เป็นที่น่าสังเกตว่า วัยนี้จะมีการพักอาศัยอยู่โดยวิธีการเช่าหอพักที่ใกล้กับสถานศึกษา เป็นเหตุให้การดำเนินชีวิตอย่างอิสระ มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น การเรียนรู้และเข้าใจค่านิยมทางเพศที่ดีของไทยจึงมีจุดเริ่มต้นจากสังคมที่อยู่อาศัยเป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ดังกล่าว คำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ก็ยังรู้อยู่ ถ้าพูดถึงหนูนตอนเด็ก ๆ ไม่รู้เรื่องเลย ทำงานที่บ้านหมดเลย บ้านเกิดจะขายของ แล้วก็จะช่วยพ่อแม่มากกว่า แต่เที่ยวเทคก็ยังไม่ค่อยจะ ก็ยังไม่รู้มากแต่พอออกมาอยู่หอปั๊บ รู้ทุกอย่าง ทำงานปั๊บรู้หมด..น้อยอะ บางครั้งก็สอนนะ แต่มันยัง เด็กใจ ก็ไม่สนใจ ชีวิตในการอยู่ครอบครัว คือว่า แบบยัง เหมือนกับว่า เก็บกดปิดกั้น ไม่ให้เด็กเรียนรู้อะไร ต่อโลกภายนอก แต่ถ้าพูดถึงเด็ก ๆ ถ้ามาอยู่หอปั๊บจะมีความรู้สึกที่...ตัวเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น มีความรู้สึก เรียนรู้ในสังคมมากขึ้น ”

ในขณะเดียวกัน สถานศึกษาต่างๆ พยายามที่จะมุ่งเน้น หรือ จัดเนื้อหาความรู้เชิงจริยธรรมสอดแทรกไปในเนื้อหา หรือ รูปแบบของการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะหลายหน่วยงาน ในลักษณะที่ควรอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและเร่งปลูกฝังจริยธรรมแก่ เยาวชนในทุกระดับ ดังคำบอกเล่าที่แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ก็อย่างที่บอก เพราะฉะนั้นถ้าเราจะให้จริยธรรมมันสูงขึ้นเราก็ต้องมาเสริมตรงนี้ นั่นก็คือว่า น่าจะมีการที่จะประชาสัมพันธ์ในวงการของสถานศึกษาให้มากขึ้นก็คือว่า อาจจะมีการนำคณะขององค์กรต่าง ๆ มาให้ความรู้หรืออาจจะแจกในเรื่องของถุงยางอนามัยให้นักศึกษา ผมคิดว่ามันน่าจะช่วยได้ในระดับหนึ่ง อีกอย่างคือหลักสูตรของการศึกษาควรจะเน้นให้นักศึกษามีจริยธรรมให้มากยิ่งขึ้นเพราะส่วนใหญ่เดี๋ยวนี้เค้าจะเน้นในเรื่องของวิชาการมากเกินไปจนลืมว่า..พื้นฐานจริงของการดำรงชีวิตมันจะต้องมีจริยธรรมเป็นเครื่องตั้งเพราะถ้าเกิดเราไม่มีจริยธรรมไม่ว่าเราจะเก่งแค่ไหนมันจะทำให้สังคมอยู่ไม่เป็นสุข เพราะฉะนั้น การส่งเสริมจริยธรรม ควรจะรีบทำอย่างเร่งด่วน ”

2.1.2 รับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง แต่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ กลายเป็นค่านิยมใหม่ที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษา

จากการประเมินความคิดของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่า เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงความคิด และค่านิยม “รักนวลสงวนตัว หรือ ไม่ชิงสุกก่อนห่าม” โดยต่างเห็นว่า มีความล่าช้าเกินไป ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เมื่อองค์ประกอบทุกอย่างพร้อมก็ไม่สามารถที่จะรอให้ถึงเวลานั้นได้ และส่วนใหญ่คิดว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรออีกต่อไป เป็นที่น่าสังเกตว่า ถึงแม้ว่า นักศึกษาระดับ ปวส. จะมีความรู้และความเข้าใจคุณค่าของค่านิยมทางเพศตามบรรทัดฐานของวัฒนธรรมไทย แต่ทว่าในทางปฏิบัติกลับกลายเป็นสิ่งที่สวนทางกับความคิด ดังบทสนทนาที่นักศึกษากล่าวต่อไปนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้ ค่านิยมรักนวลสงวนตัวของสังคมไทย..ในทัศนะของผู้ชาย..

หุ้น : โอ๊ย..ผมเคยคิดแล้วครับ..แต่..ผมทำไม่ได้เค้าเอ๊ย..ผมเคยคิดแล้ว..

ตั้งแต่อยู่ปวช เนิง..ผมว่า เออ..จใดก็ตงยังจะมีหยิ่งเตื่อ...กับใครเตื่อ..โตกว่านี้แหม่ม..

ป๋อง : เดียวนี้..ผู้หญิงก็คิดเหมือนผู้ชายหยิ่งนี้ด้วย..ไม่รอแล้ว. (หัวเราะ).รอไปเตียว..ไม่รักนวลก็เจตตาย..พอดี...เด็ก ๆ เดียวนี้ ม.1ก็เริ่มละ..ไฮ้..ป.6 มันก็..โอไฮ้..เริ่มจะเข้าม.1 เริ่มจะแต่งตัว..จะดูเพื่อนจะดูดีละ..ม.2 ก็...เริ่มแล้วมีแฟนอยู่แล้วยังมาหากันอยู่ นี่..หยิ่งเค้าเรียกก็..อยากลอง..แฟนทำไม่ได้..แฟนมันอ่อนน่ะ..แฟนมันเป็นไก่..เราเป็นห่านแล้ว..”

สอดคล้องกับความคิดของนักศึกษารายอื่นๆดังนี้

“ไอ้ที่จริงมันมีมันคิดครับ..คิดเหมือนกันครับ แต่มันถ้ามันอยู่ตอนที่เราคิดเราว่าเราจะไม่ทำครับ แต่พออยู่ในสถานการณ์จริง าก็ทำครับ บางครั้งก็รู้แต่คือว่า..ห้ามใจตัวเองไม่ได้”

เมื่อต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดกามารมณ์ หลายสิ่ง การยับยั้งชั่งใจเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก และพบว่า ส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิเสธความต้องการภายในจิตใจของตนเองได้ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ รั้ครับ ห้ามชิงสุกก่อนห่าม ไม่ควรพรากลูกเค้า มีหมดเลยครับ...รั้ครับ คิดได้ครับ แต่มันยังทำ..มันทำไม่ได้ครับ รั้ครับว่าควรจะทำอย่างไร...แต่มันไม่ทำครับ..... เพราะสถานการณ์มันถาลักไปแล้วครับ ถ้าเกิดถอนตัวกลับมา มันก็...ไม่ได้แล้วครับ คือว่า มันเคยไปแล้ว เคยผ่าน ..หลายสิ่งหลายอย่างมันล่อตาล่อใจ แต่ถ้าคนไม่เคยก็ทำได้ เช่น..ไปเที่ยวกันตอนกลางคืนเนี่ยครับ...ผู้หญิงก็จะนุ่งประหยัหมาครับ นุ่งกระโปรงคับเดียว..ยังรั้ครับ.”

หรือสิ่งเร้าที่เกิดจากฤทธิ์ของแอลกอฮอล์มากระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศ ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วน้องๆมีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศมั้ยเช่นควรทำไม่ควรทำ ปัญหาจะตามมาหรือยัง คิดว่าเรามีจิตสำนึกมากน้อยแค่ไหนในวัยแบบนี้
 ย่อย : ผมว่าปานกลางครับ พอมี ตอนไม่เมาไม่รั้ครับ... ตอนเมา... ไม่มีรั้ครับ (หัวเราะ) เมาแล้วเลือดมันฉุด..”

ความรู้เชิงจริยธรรมที่นักศึกษาระดับนี้มีมาจากครอบครัวและรับรู้จากสังคมไทย แต่เมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมอีกลักษณะหนึ่ง เกิดการรับเอาค่านิยมใหม่จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมนั้นมาใช้ โดยที่ไม่สามารถจะนำความรู้จากมรดกของสังคมไทยมาก่อนประโยชน์แก่ตนเองได้ การอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมเกิดขึ้นจากเป็นกระบวนการส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (social change) ที่พบและเกิดขึ้นได้เสมอ ทำให้วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เข้ากับสภาพใหม่ที่เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงต่างๆเหล่านี้ อาจเป็นไปในทิศทางบวก ลบ หรือคงสภาพเดิมๆ และค่านิยมใหม่ของวัยรุ่นไม่จำเป็นต้องได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ของสังคมเสมอไป อาจยอมรับบางส่วน ไม่ยอมรับบางส่วน หรือ ไม่ยอมรับทั้งหมด เพราะ เป็นค่านิยมเฉพาะกลุ่ม (specific values) ของวัยรุ่นซึ่งจะไม่ได้รับการยอมรับหากไปขัดแย้งกับจารีตประเพณีและค่านิยม “รักนวลสงวนตัว” ที่สังคมไทยยังยึดถืออยู่ ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“มันไม่สอดคล้อง เพราะว่าทุกวันนี้สังคมไทยมันเปลี่ยนแปลงไป เรามีค่านิยมผิดๆ เข้ามาเยอะ เค้ารู้ว่าไม่ควรทำ สังคมสอนมา พ่อแม่สอนมา รักนวลสงวนตัวแต่เมื่อเค้าออกมาจากอกพ่อแม่ มาอยู่ในที่ที่หนึ่ง กลุ่มๆ หนึ่ง เค้าก็ไม่สามารถเอาตรงนี้มาใช้ได้ เค้าได้รับค่านิยมมาว่า เห็นเพื่อนก็ทำตามเพื่อน คือ..ทำตามค่านิยมไป ก็คือมันจะตรงข้ามกัน มีความรู้ด้านจริยธรรม แต่พฤติกรรมไม่สามารถทำตามจริยธรรมได้ มันจะเป็นแนวเนี้ยครับ รู้แต่ทำไม่ได้”

2.1.3 มีความคิดแยกแยะเกี่ยวกับศีลธรรม มโนธรรม แต่จำเป็นจะต้องหาทางแก้ไขสถานการณ์ปัญหาทางเพศเฉพาะหน้าให้ผ่านพ้นไป

นักศึกษาได้วิเคราะห์ความคิดและการกระทำของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยที่มีอายุน้อยกว่าว่ามีศักยภาพทางความคิดที่เติบโตมากขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

“ต่าง..รุ่นนี้มีความกิตครับ..มันดูว่ามันโตกว่าเก่าเยอะเลยครับ..สมองครับ.. ทุกอย่างครับ (หัวเราะ..) สมอง ความคิด ความคิดครับ มีความกิตนักครับ...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษารายหนึ่งที่เฝ้าสังเกตและวิเคราะห์ถึงความรู้ของนักศึกษารุ่นน้องดังนี้

“ปวส. น่าจะมีความคิดนะ แต่ ปวช. เป็นเด็กๆ ดูจากการแต่งตัวเค้าก็ได้ เค้าจะทาปากแดง แต่งหน้าเนาะ..ขาว แต่เรานี้อย่างที่แต่งก็ได้ไม่แต่งก็ได้”

เมื่อเปรียบเทียบกับความคิดในวัยปัจจุบัน ความด้อยประสบการณ์และพัฒนาการทางความคิดยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเต็มที่ในช่วงอายุที่น้อยกว่า ก่อให้เกิดความผิดพลาดหลายอย่างในชีวิต ถือเป็นบทเรียนที่ล้ำค่าที่ไม่ควรกระทำ แปรเปลี่ยนเป็นความรู้สึกผิดที่ติดค้างภายในจิตใจ เป็นการลงโทษของจิตส่วน superego ซึ่งตามแนวคิดของนักจิตวิทยาากลุ่มจิตวิเคราะห์ (psychoanalytic theory) เชื่อว่า จริยธรรม คือ คุณธรรม ที่ควบคุมพฤติกรรมภายนอกของมนุษย์ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และค่านิยมที่สั่งมาของสังคม และเป็นเครื่องมือทางคุณธรรมที่จะควบคุมหลักของจริยธรรม (moral principle) ด้วยการพิจารณาว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ควรทำ หรือไม่ควรทำ ที่ได้รับการขัดเกลาจากสังคมให้มีมโนธรรม คุณธรรม มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป จริยธรรมของบุคคล หรือ วัยนี้นั้นอยู่ในตนส่วนที่เรียกว่า ซุปเปอร์อีโก (superego หรือ self with ethics) โดยที่ superego มีหน้าที่อยู่ 3 ประการ กล่าวคือ กระตุ้น id (ตัวตนดั้งเดิม) ให้ละทิ้ง

ความไม่ถูกไม่ควร สนับสนุน ego (ตัวตน) ให้เปลี่ยนทิศทางพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกที่ควร และ แรงขับทางเพศ (sex drive) ช่วยต่อต้านให้เกิดการแสดงออกด้านความถูกต้องทางเพศ ตามกฎเกณฑ์ของสังคม อย่างไรก็ตาม จริยธรรมของบุคคลได้รับการปลูกฝังมาจากสังคมใน ครอบครัว และ เอกลักษณะทางเพศมิใช่สิ่งที่ปรากฏทางชีววิทยาเท่านั้น แต่มาจากอิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นหลัก ดังนั้น จริยธรรมของวัยนี้จึงมีความตระหนักรู้ถึงผลกระทบที่มากกว่า มีความรอบคอบในการคิด พร้อมทั้งคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาอีกหลายส่วน ดังการให้ข้อมูลของนักศึกษา ดังนี้

“ ตู๋ : อู๋ซื่อ ๆ..พูดตรง ๆ..เคยครับ..เกือบพลาด ครับ..3 เดือน..

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนั้นรู้วิธีคุมอยู่แล้วเนาะ..หรือไม่ค่อยรู้เลยตอนนั้น..สมัยนั้น..

ตู๋ : ก้อ..ตอนอยู่ ปวช..มันก็..บ่รู้เรื่อง..ก็ทำแบบ..เหื่อทำก็ทำ..เหื่อทำ..เอี้ยะ..

เลยแบบพลาดไปปั๊บ ..ฮู้แหม่มกำ 3 เดือน..

ผู้สัมภาษณ์ : รอดมาได้ยังไง..รอดมาได้ยังไง..

ตู๋ : ซื่อยามาสอดครับ..ฮู้..ฮู้..ฮู้..ฮู้เป็นอัน..บ่ยะหรงก..

เบงค์ : บาปนะ..เนี่ยครับ..เพราะว่า..ต่างปวช.กับ ปวส..ปวช..มันไม่ค่อยคิด

อะไร..แล้วเพื่อนมานั่งคุยกันหยั่งงี้ก็..เหมือนกับเด็กอะไรหยั่งงี้..เพื่อนทำ
ได้เราก็ต้องทำได้..แต่พอ ปวส..ต้องคิดได้.. โตแล้ว..”

ความสำคัญของจิตสำนึก (conscious) คือ ส่วนที่อยู่ในการบังคับของบุคคล กำหนดพฤติกรรมให้แสดงออกมาในทิศทางที่ถูกที่ควร รวมทั้งควบคุมอารมณ์ความต้องการและความปรารถนาของบุคคล ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะยอมรับว่าการแสดงออกทางเพศจะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งต่าง ๆ มากมาย สิ่งสำคัญที่สุด คือ จิตสำนึกที่จะสามารถควบคุมตนเองมากกว่า ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสรุปเรื่องเพศในทัศนะของเรา สังคมนี้ถ้าเรามองเรื่องของสื่อ สื่อ
ที่เราเห็น สื่อลามก ที่เราพฤติกรรมเปลี่ยนไปนี่เป็นเพราะสื่อหรือ
เพราะอะไร ที่เรามีเพศสัมพันธ์เร็วก่อนวัย

สอน : สื่อมีส่วน แต่ว่ามันอยู่ที่จิตสำนึกเรามากกว่า จิตได้สำนึกว่า..จริง ๆ เลย
คือจิตได้สำนึกเลยว่าเราจะทำหรือไม่ทำ สื่อนี้มันก็จะมีมานานแล้วคะ
ไม่ใช่แค่ซีดี ไม่ใช่แค่โทรทัศน์ แต่ทีวีนี้จะมาก่อนเลยถ้าเมื่อก่อน.....
นะเก่า ๆ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ เจยๆครับ..ดูก็ดูแบบสนุกครับ..ดูแล้วก็..จบครับ..เพื่อการเรียนรู้..ดูแล้วก็แค่นั้น..
 เพศศึกษาอะไรมั้งหยังจี้..แต่ถ้าเป็นแบบเด็กๆไม่เคยนี้ก็..อยากรู้..อยากลอง...อยากรู้
 จะเป็นยังงี้..เอ..อยากลอง...เอ๊ย..หาแฟน..จะลงไป ถ้าเรื่องนี้ก็คง..จะลงไป..ธรรมดา
 เหมือนโทรทัศน์..เรามีเรื่องรูมโหรอยากรู้ม่วนก่อน..ถ้าเป็นแบบสมัยเด็กๆมัน..มี
 ความก็คิดว่า..อาจจะมีความสุขหรือเปล่า..นี่เขายังมาทำกัน..เอ๊ย..มันก็ต้องลอง..
 เพราะมันอยากลองอยู่แล้ว..เดี๋ยวนี้อยากลอง..แต่้วยนี้..มันโอ้ย..ทำะหยัง..เอ็นดู
 พ่อแม่ฮ้องกะอยู่กับแฟนพ่อแม่จะว่า.. ”

ถึงแม้จะมีความคิด หรือความเข้าใจทางจริยธรรมที่เพิ่มขึ้น แต่วัยรุ่นก็ไม่อาจต้านทาน
 อำนาจแรงปรารถนาทางเพศของตนเองที่มีพลังมากกว่า ผลลัพธ์ที่ปรากฏคือ เกินความสามารถ
 ที่วัยรุ่นระดับนี้จะรับผิดชอบได้ กลายเป็นความเสียหายทางจริยธรรมที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า
 ดังที่อาจารย์ประจำชั้นได้ถ่ายทอดประสบการณ์ดังนี้

“ พิจารณาในแง่ความคิดของเด็กไม่แตกต่างกัน เพราะเค้าเอาแต่ความสนุกอย่างเดียว
 ความรับผิดชอบไม่มี อย่างถ้านักเรียนหญิงถ้าเค้ามีจริยธรรมเค้าต้องคำนึงถึงว่าพ่อ
 แม่เค้าส่งให้มาเรียนหนังสือนะ เค้าต้องปฏิบัติไม่ให้พ่อแม่เสียใจนะ แต่เค้าก็ไม่
 อย่างเค้ามีแฟนปั๊บ เค้าเลิกจากแฟนคนนี้เค้าก็มีแฟนคนใหม่ อย่างพอท้องปั๊บเค้าก็
 ไปเอาออก แต่น้อยมากที่พอท้องปั๊บแล้วมารับผิดชอบด้วยกันมาเลี้ยงลูกด้วยกัน
 อย่างบางครั้งได้ยินเค้าคุยกันว่ามีแฟนไปทำแท้งมา พอเราไปถามเค้าก็เจ
 ไปเรื่องอื่น หรือปฏิเสธไปว่าเพื่อนล้อเค้า เรายังจะไม่เข้าใจแล้ว เหมือนเป็นการยัด
 เยียดเค้า ”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 (ปวส.) แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.2.1 การฝึนธรรมชาติทางเพศเป็นภาพสะท้อนถึงความรุนแรงทางเพศของ สังคมและสร้างความรู้สึที่สะท้อนใจเป็นอย่างยิ่ง

พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศใดๆที่เกิดจากการบังคับ ข่มขืน ฯลฯ โดยที่ไม่ได้รับการ
 ยินยอมจากอีกฝ่าย หรือเป็นไปด้วยความสมัครใจ กลายเป็นหัวข้อข่าวเด่นของสื่อทุกประเภทซึ่ง
 อาจเป็นสื่อที่ชี้นำสังคมให้รับรู้ด้วยแง่มุมที่แตกต่างกัน และภายใต้การรับรู้เหล่านั้น กลุ่มนักศึกษา

ระดับ ปวส. ซึ่งถึงแม้ว่าจะให้ความสำคัญต่อค่านิยม “รักนวลสงวนตัว” น้อยลง แต่ต่างมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับการกระทำดังกล่าว และพร้อมทั้งร่วมแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันที่น้อง ๆ ดูจากสื่อคิดว่ามีผลทางเพศต่อพวกเรามั้ย ของวัย

อย่างเรา

หมึก : บางครั้งครับ เช่น สื่อที่ว่าข่มขืนครับ พ่อข่มขืนลูก เรามองว่าไม่น่าจะกระทำครับ เช่น.. รุมโทรมเนี่ยะ มันน่าจะเกิดกับครอบครัวของตนเองครับ ทำให้คนอื่นเค้าเสียใจ .. เดือดร้อนครับ

แก้ว : เลวครับ เป็นมารสังคมนะครับ ไม่น่าจะทำครับ อภัยครับ..

เอ้ : ก็ยังรุนแรงอยู่ ถือว่ายังรุนแรงสำหรับเราอยู่.. บางทีพ่อข่มขืนลูก อันนี้รับไม่ได้เลย ถือว่ารุนแรงอยู่ครับ บางทีผู้ใหญ่แก่แล้ว ข่มขืนเด็กอายุ 2-3 ขวบ ”

และนักศึกษาได้ตระหนักซึ่งความรู้สึกของตนดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้ สื่อที่เราเห็น.อันแรกก่อน...สื่อข่มขืน..ที่เราเห็นหน้า

หนังสือพิมพ์หมดเลย...เรามองข่าวเหล่านั้นเป็นไงมั่ง..

นพ : สลดใจครับ..มันเกิดขึ้นได้หยั่งไค..ครับมันบ่น่า..มันบ่น่า..จะทำ ..

ต้น : ถ้าเกิดเค้าไม่ยอมแล้วไปทำทำไม..เราก็ไปหาคนอื่นอะไรหยั่งจี้..

บ๊วย : เพราะมันหาไม่ได้..เมื่อวาน..ครับมันมีข่าววัยรุ่นรุมโทรม..เด็กหญิงอายุ 11 ปี..เรียง 11 คน..อายุ 11 ขวบหรือเปล่า ไม่รู้จำไม่ได้..”

การมีเพศสัมพันธ์แบบผิดธรรมชาติสร้างความสะเทือนอารมณ์และความรู้สึกแก่นักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง และไม่คาดคิดว่า จะเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นได้ในสังคมไทย ดังนี้

“ บี : มันไม่สมควรค่ะ

โม : สังคมนี้น่าจะไม่สมควรที่จะมี

เหม่ง : คิดว่ามันเลวทรามสำหรับสังคม ”

การรับรู้ของข่าวในลักษณะดังกล่าว ที่มีเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น ยากที่จะหยุดยั้งพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เหล่านี้ได้ กลายเป็นสังคมที่ขาดความสุขสงบทางจิตใจ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้น้องคิดว่าสังคมไทยถึงจุดเลวร้ายเรื่องเพศแล้วหรือ
ยัง..สังคมไทยเสื่อมมาก ๆ ละ..
ตั๋ย : ยัยครับ..ก็เกินครึ่งแล้วครับ..โอ้ย..เกือบแล้วนะครับ..เกือบแย่มาก ๆ
ครับ..ม.2 รุมโทรม..อะไรแบบนี้..เพลี่ย..ดูข่าวก็ทุกที..เดี๋ยวก็คลิบ
วิดีโอ..ลามกอะไร โอ๊ะ..ดารงดารายังมีนะครับ..”

มนุษย์ต้องอาศัยอยู่ในสังคมและเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม สังคมเล็กๆ ที่เป็นผู้สร้าง
ค่านิยม ทศนคติ และแบบแผนความประพฤติต่างๆ ตามบรรทัดฐาน (n o r m s) ของสังคมคือ
ครอบครัว (family) ดังจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างสมาชิกจะต้องเป็นไป
ในบทบาทที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับแก่สังคม หากในครอบครัวใดมีความสัมพันธ์ในลักษณะ
ไม่เหมาะสม และขัดแย้งกับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความต้องการทางเพศ หรือการอารมณ์

มีบทบาทค่อนข้างสำคัญของชีวิตสมรสซึ่งกำหนดให้มีการแสดงออกระหว่างสามีและภรรยา
เท่านั้น แต่ถ้านำการอารมณ์มาเพื่อบำบัดความต้องการส่วนบุคคลกับสมาชิกคนใดคนหนึ่งภายใน
ครอบครัวแล้ว แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวนั้นเกิดสถานภาพขัดกัน (status conflicts) และบทบาท
ขัดกัน (role conflicts) นำมาซึ่งการเกิดปัญหาของครอบครัวในที่สุด ดังคำบอกเล่าความคิด
ความรู้สึกถึงภัย และโกรธแค้น ซึ่งขัดต่อพฤติกรรมดังกล่าว ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพวกเขักซ์ในครอบครัวทุกรูปแบบละ เช่น ที่เราเห็นในข่าว
ปู่หลาน ในตระกูลทั้งหมด มองสื่อเหล่านี้ว่าไงบ้าง
เต๋อ : รับไม่ได้ จริง ๆ มันไม่น่าจะเป็นไปได้นะครับ เพราะว่า..ครอบครัวเดียว
กัน ความผูกพันความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก มันไม่น่าจะทำไปได้
ลงคอ
แหวน : เราเห็นในข่าวว่า เค้าข่มขืนลูก ถ้าพ่อหนูยังมีชีวิตอยู่ณะคะ ถ้าได้
ยีนข่าวนี้ หนูจะทำอย่างไร จะกอดพ่อ จะหอมพ่อดีมัย อะไรหยัง
เจ๊.. แล้วถ้าพ่อดูข่าวนี้จะมองหน้าลูกอะไรยังเจ๊ การกระทำมัน
แตกต่างกันมาก ทำให้เราทำตัวไม่ถูก เวลาเจอ ต่างคนต่างเจอ คือจะ
ทำหน้ากันยังไ
จ๋อง : พ่อกับลูกในครอบครัว..พ่อเลี้ยงกับลูก..โอ้ย..ไม่ค่อยรับ รับไม่ได้..
อยากจะกระโดดถีบมันเลยครับ..คาราเต้ชอตเลย..มัน..เกินไปครับ.
มัน ไม่สมควร..มันทุเรศ..เกิน..แบบ..มันเหมือนกับมันอดอยากอะไร
ขนาด นั้น..แม่ไม่มีเธอหยังเจ๊...ภรรยาไม่มีเธอ.. น่าสงสาร..สงสาร
เด็กที่ แบบ..ไม่รู้เรื่อง..อะไรชักอย่าง..อนาคตของชาติ... สำนึกดี..สังคม
ดีครับ.. ความคิดกับการกระทำมันต่างกัน..”

ถึงแม้ว่า จากผลการค้นคว้าวิจัยของ Kolhberg (โคลเบอร์ก) ผู้สร้างทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมขึ้น โดยเชื่อว่า พัฒนาการจริยธรรมนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาควบคู่ไปกับพัฒนาการทางสติปัญญา เพราะมีข้อค้นพบว่า บางคนอาจจะมีความรู้ทางสติปัญญาขั้นสูงสุดแล้ว แต่กลับพบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมยังไม่ถึงขั้นสูงสุด อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางจริยธรรมมีแบบแผนและเป็นไปตามลำดับขั้นซึ่งขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมที่จะกำหนด และจะเห็นได้ว่า ตามหลักของพัฒนาการทางด้านสติปัญญาช่วงวัยของวัยรุ่นที่สูงขึ้น และได้แสดงออกถึงการประเมินจริยธรรมของตนเองที่มีต่อพฤติกรรมที่ล่วงละเมิดทางเพศบุคคลอื่นที่สูงเช่นกัน

ดังคำพูดของนักศึกษานี้

“ผู้สัมภาษณ์ : จะไม่ถึงขั้นโจรุมโทรมนะ..

บ่อม : โอ๊ย..ไม่ มันเกินล้าไปครับ..เราแบบปัญญาชนแล้วมันก็..ปัญญาชนโต ๆ อย่างนี้ ไม่ใช่เยาวชน ก็ไม่ใช่ศาลเยาวชนแล้ว ครับ..มันก็..ไปนั่นครับ..”

ดังนั้น การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากความยินยอม และความสมัครใจ เป็นที่ชื่นชอบต่อการยอมรับในทางความรู้สึกของวัยรุ่นโดยส่วนใหญ่มากกว่า ดังคำบอกเล่าดังนี้

“มันมองเป็นเรื่องปกติครับ..ถ้าแบบอะไรมาแบบ..แนวแบบข่มขืนตามข่าว..ไม่ค่อยชอบ..เท่าไรก็มันไม่สมัครใจแล้วข่มขืน..เดี๋ยวก็ฆ่า เดี๋ยวก็อะไรอย่างเงี..ไม่ยินยอม..มันก็..ทำไปทำไม..”

2.2.2 การเห็นคุณค่าของการรักษานวลสงวนตัวน้อยลงและชิงสุกก่อนห่ามมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับ ปวส. ได้สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมทัศนคติเชิงจริยธรรมตามความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม “ การรักษานวลสงวนตัว “ ในระดับเดียวกันว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบที่จะหลีกเลี่ยง หรือขัดขึ้นที่จะกระทำตามค่านิยมดังกล่าว ดังบทสนทนา

“ผู้สัมภาษณ์ : ในความคิดของน้องเรื่องไม่ชิงสุกก่อนห่ามยังสนใจกันอยู่มั๊ย หรือไม่สนแล้ว เพราะว่าไปถึงไหนแล้ว..

ตุ้ : ไม่สนแล้ว เดี๋ยวนี้มันหายากแล้ว หญิงสด ชายสด

โดม : โห.. ไม่มีแล้วละครับ อันนั้น.. (หัวเราะ) ไม่มีในโลกแล้วมั้งครับ คิดว่าจะไม่มีแล้วมั้งครับ....นั่นนะ

เล็ก : โห.. อันนั้นคงเสียตัวไปก่อนจะถึงงานหมั้นแล้วครับ (หัวเราะ)

จริงๆ นะ..

อ้อย : ก็คิดดู น้องอายุ 15 ยังมีแล้วเจ๊..แล้วว่าจะไปถึงเนื้อคู่ที่แท้จริง.. คือตัวเราก็อายุแล้วนะคะ แต่เค้าเร็วกว่า....”

และได้แสดงทัศนะเปรียบเทียบช่วงวัยที่มีอายุน้อยกว่ากับวัยของตนได้คำการยืนยันความรู้สึกของตนดังนี้

“ นิค : โอ้ย..เยอะเลย..ปวช.อาจจะน้อยกว่า..

บี : มันบ่ครึ่งครับ..ปวช.นี่น่าจะเท่าๆกับ ปวส..มันจะยิ่งกว่า..ครับ...เดี๋ยวนี้ผู้หญิงมันนัก..มันแฮด..(แรด)..อยากลองอะไรอย่างงี้ครับ..มันแรด...อยาก..want เหลือเกิน...”

สอดคล้องกับคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“น้อยมาก อย่างพี่สอน บอกเด็กว่า..จากการที่เธอไปมีเพศสัมพันธ์มีอะไรกับเด็กเท่า กับว่าเธอทำบาปนะ เธอไม่นึกถึงหัวอกพ่อแม่ของผู้หญิงเค้าจะเป็นยังไง แต่ปรากฏว่า.. ในเมื่อมันให้ คือ..เค้าใช้คำอย่างนี้เนอะ ก็ในเมื่อมันให้ก็ต้องเอาอย่างเนี่ย คือเค้าทำโดยความสนุก และเดี๋ยวนี้คือ...ผู้หญิงในแง่ของการรักนวลสงวนตัวมันมีน้อย เดี่ยวนี้ผู้หญิง...ให้เบอร์ผู้ชาย ผู้ชายก็รู้แล้วผู้หญิงให้ทำมันก็เป็นอะไรที่มันง่าย สำหรับเค้า พอได้ปุ๊บมันก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ”

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ร่วมกัน อาทิ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยศาสนา ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมถึง ปัจจัยทางเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบสัญลักษณ์ต่างๆ ในสังคมนั้นๆ ดังจะพบได้ว่า การเปลี่ยนแปลงสิ่งของเครื่องใช้เกิดขึ้นง่ายกว่าและสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตามมา คือ ค่านิยม และสัญลักษณ์ทางสังคม ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใช้ระยะเวลานาน และยากกว่า อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในค่านิยมของสังคมไทยมีจุดเริ่มต้นเกิดขึ้นที่กลุ่มทางสังคมกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ วัยรุ่น ที่เริ่มแสดงออกให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น

ดังที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ผมว่าน่าจะถึงครับ เปลี่ยนไปแล้วครับ มันรับวัฒนธรรมฝรั่ง สื่อก็เยอะครับ ไม่มีใครที่รอให้ถึงวันแต่งงานครับ มีน้อยมากครับ ทุกวันนี้อยู่ที่สื่อ...ครับ..มาจากสื่อทั้งหมดเลยครับ...มันมาจากสื่อทั้งหมดเลยครับ..แต่ว่าไอบางคนที่พูดว่า...มาจากเพื่อน เพื่อน.. เพื่อน...บอกมา...เพื่อนก็ได้มาจากรุ่นพี่..รุ่นพี่ก็เอามาจากสื่ออะไรแบบนี้ คือว่า.. คือว่า..ทุกอย่างมันต้องมาจากสื่อครับ คิดเองไม่ได้ครับ...พ่อแม่ไม่บอกหรือครับเรื่องแบบนี้.. ”

จากคำกล่าวที่เปรียบเทียบว่า การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงพรหมจรรย์เปรียบได้ดังทองคำอันล้ำค่า ในทางตรงกันข้าม ผู้ชายที่ไม่เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน เปรียบดังสัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง ที่มีความหมายโดยนัย หรือเชิงล้อเลียนว่า มีความโง่เขลา แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นยุคปัจจุบันมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์เฉพาะ มุ่งมั่นที่จะแสวงหาประสบการณ์จากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และต้องเป็นการค้นพบประสบการณ์เหล่านั้นด้วยตนเอง จึงจะไม่ถูกเปรียบเปรยเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ทำให้วิเคราะห์ต่อไปได้ว่า ความเป็นไปได้ยากที่วัยรุ่นจะไม่มีเพศสัมพันธ์มาก่อน ดังคำบอกเล่าจากประสบการณ์ของนักศึกษา ดังนี้

“เต๋า : ผูกคำกลอนครับ...ผมฟังเขาเล่ามาครับ ..ผู้ชาย..ได้ผู้หญิงชิงครับ
เหมือนได้คำครับ คำนี้หมายถึง..ทองคำครับ...แล้วก็ผู้หญิงที่ได้ผู้ชายชิง
ครับเหมือนได้ควายมาตัวหนึ่งครับ แบบว่าไม่รู้อะไรซักอย่างจ้ะครับ..
ผู้หญิงเขาเล่าให้ฟังครับ...ทำอะไรก็ ไม่เป็นไรครับ
ผู้สัมภาษณ์ : หรือว่าเราอาจจะฝึกประสบการณ์ร่วมกันได้ไหมทั้งคู่
เต๋า : ผู้หญิงมันไม่ใหม่ ยากครับ
ผู้สัมภาษณ์ : ผู้หญิงก็ใหม่ ผู้ชายก็ใหม่ ก็เรียนรู้ร่วมกัน
เต๋า : ควายทั้งคู่..ครับ หายาก...”

เมื่อฝ่ายหญิงเปิดโอกาส หรือ ยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย ยากยิ่งนักที่ฝ่ายชายจะปฏิเสธอารมณ์ทางเพศของตน และคิดว่า หลายคน หรือคนส่วนใหญ่ก็ต้องคิดเช่นนั้น เพราะมีลักษณะร่วมของความคิด ความรู้สึกที่คล้ายคลึงกัน ไม่แตกต่างกัน เมื่อโอกาสเช่นนั้นมาถึง ดังเช่นคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เราให้ความสำคัญมั้ยว่า..รักษาวล สงวนตัวของผู้หญิง แบบว่าต้องรอ
ก่อนหรือว่าต้อง...
หนูน : มันบ่ได้ละครับ ..มันอารมณ์ชั่ววูบครับ ถ้าเขาบ่เอาก่อนเป็นก็จ๊ะเขา
ก่อนเขาครับ (หัวเราะ)... เขาต้องชิงสุก...(หัวเราะ)”

รูปแบบการมีเพศสัมพันธ์มักจะมีการเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆจนกว่าพัฒนาการทางความคิดจะเริ่มเข้าสู่สภาวะแบบผู้ใหญ่ ทำให้ตระหนักได้ว่า ควรที่จะหยุดความสัมพันธ์ไว้ที่ใครคนใดคนหนึ่ง เป็นระยะเวลานานกว่าเดิมและมีความจริงจังในการคบมากขึ้น ดังคำบอกเล่าความคิดของนักศึกษา ดังนี้

“ โอ๊ย..ผ่านมามากหลายรายแล้ว..ผู้หญิงอะ..โอ้ว..น่าจะตอนต้นมัธยม..16 อ้อ..ระดับนี้ เหมอครับ..15-16-17 น่าจะผ่านมาแล้ว..ประมาณ..19-20 เขาจะเริ่มก๊ิดได้..ก็จะอยู่กันเป็นตัวเป็นตน..”

หรือความคิดที่เป็นไปได้ยากที่จะรักษาวลสงวนตัว ดังคำพูดเช่นนี้

“ รักษาวลสงวนตัว มันดีแล้วครับ สูดยอดแห่งคน ถ้าเป็นผู้หญิงนะครับ ผู้ชายมองว่า ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์มาก่อนเนี่ยครับ คือ เขาจะคบแค่เพียงผ่านครับ แต่คบกับคนไหนที่เขาไม่เคยมาก่อนคนนี้จะคบนานครับ ”

หากวิเคราะห์สาเหตุพื้นฐานในเบื้องต้นมีความเชื่อมโยงกันในหลายส่วน ที่กระตุ้นให้วัยรุ่นแสดงความรู้สึกทางเพศออกมาโดยปราศจากการยับยั้งความคิดและจิตใจ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ ก็คงคล้ายๆ กับอดีตที่ผ่านมา ในเรื่องทอม ดู้ด ดี แล้วปัจจุบันการอยู่ร่วมกันก็จะใจจี้จี้มากขึ้นตามหอพักต่างๆ ก็มากขึ้น แม้จะเป็นหอพักแยกก็ยังมียู่ จะเห็นว่า มันมีความต้องการมากขึ้น มัน need ไม่ใช่ want มันเป็นความต้องการทางเพศมากขึ้น น่าจะเป็นความอยากรู้อยากเห็นเป็นอันดับแรก คือ..เมื่อก่อนจะเป็นผู้ชายที่พูดว่าคนนั้นอะไรกันแล้ว แต่เดี๋ยวนี้ผู้หญิงเป็นคนพูดว่าผู้ชายคนนั้นพันมาแล้ว กลายเป็นว่าเป็นเรื่องสนุก อยากมีเพื่อน โดยเฉพาะผู้หญิงที่มาจากต่างจังหวัด มาอยู่คนเดียวก็อยากจะมีเพื่อนชาย ไปไหนด้วยกัน ทานข้าวด้วยกัน ก็สุดท้ายก็ไม่พ้นเรื่องเพศสัมพันธ์ ”

ผลจากการคิดคำนึงถึงค่านิยมทางเพศของไทยที่ดี นอกจากจะเกิดปัญหาสังคมติดตามา ยังสะท้อนให้เห็นถึงจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับบาปบุญคุณโทษมีน้อยลง ส่วนใหญ่มุ่งเน้นความรู้สึกเกรงกลัวความผิดเฉพาะหน้ามากกว่า ดังตัวอย่างคำพูดของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ผมคิดว่าเค้าไม่ค่อยแคร์ในเรื่องนี้สักเท่าไรหรอกจะเป็นเพราะวุฒิภาวะ อาจจะเป็นเพราะเรื่องของร่างกายก็จะโตกันเกินไป แล้วก็ในเรื่องของศีลธรรมจริยธรรม.. ประกอบกับอะไรหลาย ๆ อย่างทำให้เค้าไม่ค่อยจะสนใจในเรื่องของการชิงสุกก่อนห่ามสักเท่าไรก็คือว่า...มีเพศสัมพันธ์กันบางคนอยู่ได้ยืดยาวก็อยู่กันไปบางคนถ้าไม่มีก็จบกันไป แต่จะเป็นอย่างนี้ซะมากกว่า ถ้าเกิดพลาดขึ้นมาก็ต้องทำแท้งแต่ไม่ทราบอัตราส่วน แต่กล้าบอกได้เลยว่าส่วนใหญ่ต้องทำแท้งเพราะไม่อยากเก็บไว้ครับ”

หากทราบได้ที่วัยรุ่นยังมีทัศนคติทางเพศจากการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก
ในเบื้องต้นแล้ว จึงเป็นการยากยิ่งที่จะอนุรักษ์ค่านิยมดังกล่าว

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วใครควรที่จะเป็นคนอนุรักษ์ค่านิยมทางเพศ
ตรง : อนุรักษ์ได้แล้วครับ..แต่ครับ..บ่ไหวแล้ว..มันน้อยครับ..น้อยมาก ๆ..
ที่จะมีคนหยั่งจ้อย...ถึงห้ามก็ห้ามบ่ได้แล้ว..ครับ..แค่เที่ยวงานวัดหยั่งจี้..
ก็ไปกับละอ่อนผู้ชายแล้ว..นะ”

2 . 2 . 3 การรับรู้สื่อทางเพศในปริมาณที่มาก กลับไม่สร้างความรู้สึกลึบตัน ขณะเดียวกันยังทวีความรุนแรงมากขึ้นในความรู้สึกด้านอื่น

การสะสมประสบการณ์ชีวิตและการเรียนรู้สื่อทางเพศที่เพิ่มพูนขึ้น นับจากวัยรุ่นตอนต้น
ตอนกลาง จนกระทั่งมาถึงวัยรุ่นตอนปลาย ทำให้นักศึกษาวัยนี้เข้าใจและเรียนรู้ถึงการมี
เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาหญิงดังนี้

“สื่อนี้ต้องซีดลามากคิดว่าแรงสุดแล้วนะ เห็นทุกอย่าง คือ ซีดลามาก วิดีโกลีบนี้แว็บ ๆ
ซะ ก็ยังไม่เท่าไร ก็คือ..ถ่ายสักประมาณแล้วแต่..อาจจะประมาณ 15 นาที 10 นาที
ก็แล้วแต่ 5 นาทีที่เชียงใหม่..ห่วยแกว่าก่อน ที่ดัง ห่วยแกว่า.. น้ำตกห่วยแกว่า...
ช่วงนั้นอินเทรนด์ค่ะ น้ำตกห่วยแกว่า.. เป็นแบบนักศึกษาเนี่ยแหละมีเพศสัมพันธ์ตรง
น้ำตกค่ะ มีการแอบถ่าย มีกลุ่มนั่งเค้ามาแอบ เด็กนักเรียนในเชียงใหม่ค่ะ ไปมี
อะไรกันใครไม่ทราบไปแอบถ่าย แต่ส่งเป็นซีดีตื้อ ๆ กันมา ส่งแบบลับ ๆ.. แต่เรา
รุ่นหลังเลยนะที่ได้ดู”

ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่า สื่อทางเพศมีจำนวนมากมายับไม่ถ้วนและ
ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาโดยยากที่จะหลีกเลี่ยงแก่การ
พบเห็นได้ แทนที่วัยนี้จะเกิดความรู้สึกตื่นเต้น หวั่นไหว กระตือรือร้นที่จะอยากรู้ อยากเห็นในเรื่อง

เทศมากขึ้นเหมือนแต่ก่อน แต่ในทางตรงข้าม วัยรุ่นกลับให้ความสนใจลดลง มองเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และรู้สึกสลดใจต่อการรับรู้ข่าวสารทางเพศต่างๆ ดังคำบอกเล่านี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ฉันสื่อในทัศนะของเราตอนนี้...เรารับรู้ว่าเป็นไง..

ควง : ธรรมดา..ไม่ค่อยสนใจ..สนใจน้อยลง..มันไม่มหัศจรรย์ครับ..มันออกมาแต่เรื่องไม่ดีครับ.. ดูแล้วหดหู..

อิน : โอ๊ย..ไม่ถึงขนาดนั้น..แค่ดู...เฉยๆ...ผ่านๆ..ดูแล้วก็วิจารณ์มั่ง..เคยมาแล้ว..”

และนักศึกษารายอื่นได้แสดงทัศนะเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นดังกล่าวดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่างพวกเว็บไซต์ลามกทั้งหลายที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน..นี้..

เรามองว่าเป็นไงมั่ง..

เสี่ย : โอ๊ะ..ธรรมดา...โหดมาเมื่อคืนเอง...จะมองว่ามันไม่ได้เป็นเรื่องแบบต้องยึดติดขนาดนั้น...แค่ป้องกันไปมันกับบล็อกไม่ได้ครับ..มันบล็อกไม่หมด..ที่เจาะมันเยอะ..เว็บแคม..ก็ปล่อยไปเรื่อยๆ..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามองไปเราอยากจะทำตาม..หรือเราอยากจะทำอะไรดีกระแสนี้ไปเรื่อยๆ..

เสี่ย : โอ้ว..ไม่..ครับ..ไม่อยาก..ไม่ค่อยสนใจเท่าไรครับเรื่องนี้..ดูแล้วก็ผ่านดูแล้วก็เฉยๆ...แล้วแต่ว่าใครจะพูดหรือเปล่า..”

ในบางครั้งการโฆษณาเชิญชวนให้ซื้อสินค้าทางเพศทุกรูปแบบ มิได้เป็นที่สนใจของนักศึกษาเท่าที่ควร ต่างสะท้อนความรู้สึกตลกขบขัน เป็นเรื่องที่ไร้สาระ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ในทางปฏิบัติจริง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสื่อที่โฆษณาขายสินค้าทางเพศที่เราเห็นมีมัย..

แฟร์ : มันเห็นแล้วระดับ..แบบพวก..หมกหมุ่นเกิน..พวกบ้าๆ..เจอแล้วก็สั่งซื้อ..แต่พวกถุงยางนี่ต้องได้ซื้ออยู่แล้ว..ครับ..แต่เครื่องกระตุ้นอารมณ์นี่ไม่จำเป็นครับ..เพราะครั้งแรกเคย...นี่.. (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : เรามองว่าไง พวกโฆษณาแบบนี้..

เปา : โอ๊ะ..ดูเป็นของตลก..เลยครับ..ดู..เป็นของตลกแบบเฉยๆครับ..เอามาทำไม..มันตามพวกหนังอะไรมากกว่า..ขนาดนั้นยังไม่ค่อยดูเลย..ดูหยั่งงั้นๆ..กองไปในโน้นเลย..ครับ (หัวเราะ)..มันไม่ใช่เรื่องครับ..จะดูทำไม..”

สอดคล้องกับความรู้สึกต่างๆเหล่านี้ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพวกแอบถ่ายทั้งหลายละ..เราคิดยังไงมั่ง..

เม้ง : คลิบวิดีโอ..แอบถ่ายก็มัน ทุกระดับ..เฉยๆ..ก็เหมือนคนแก้ผ้า..เราทำกับแฟน..ภาพก็ไม่ใช่สวย..มองก็ไม่ค่อยเห็นไม่รู้จะดูทำไม..(หัวเราะ)
ไปหาดูให้มันชัดๆ..ยังดีกว่า (หัวเราะ) แอบๆ..เห็นแต่ข้างหลังอะไร
หยั่งเจีย..กลัองก็มูมเดียว..ไม่รู้จะดูทำไม..ไร้สาระ..เสียงก็ไม่ได้ยินอีก
นะ..ต้องการเสียง..”

อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวม วัยนี้มีความรู้สึกทางลบกับสื่อทางเพศ ดังคำพูดนี้ดังนี้

“ ก็เหมือนกันไม่ค่อยสนใจเรื่องสื่อ แต่มันสังคมสมัยนี้มันแย่มากก็เพราะสื่อเนี่ยละ ”

2.2.4 มีแนวโน้มที่จะค้นหาคุ้มครองอุดมคติในอนาคต

การใช้ชีวิตช่วงวัยนักศึกษาจะเป็นช่วงที่เก็บเกี่ยวประสบการณ์และมุ่งเน้นการเลือกสรรเพศตรงข้ามที่มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นข้อพิจารณาลำดับแรก ซึ่งจะเป็นช่วงของการเริ่มต้นสำรวจรสนิยมความสนใจของตนเองที่มีต่อเพศตรงข้าม ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วทัศนคติที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบ ชอบ ไม่ชอบนะ

เราแสดงออกไปเลยมัย แบบถูกใจก็ไปเลยเหร

กล้วย : บางครั้งครับ มีครับ....ส่วนมากมันจะติดตรงที่ว่าไม่สวยอย่างนี้ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อ...ส่วนใหญ่ที่เราจะเลือกมาเป็นแฟนหรือเป็นภิกนี้จะต้องดูหุ่น

ก่อนหรือยัง

กล้วย : ดูหุ่นดูหน้าตาอะไรประมาณนั้นครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ผ่านมาก็เราไปมีเพศสัมพันธ์เป็นหุ่นแบบไหน

กล้วย : แล้วแต่สปกของแต่ละคนครับ ชอบหมดครับ ยกเว้น อ้วนดำ.. (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : ต้องดูดีไว้ก่อนใช้มัย ที่ดูไม่ดีก็ไม่เคยมีมาก่อนใช้มัย

กล้วย : ไม่เคยมีครับ ”

และถึงแม้ว่า การคบเพื่อนต่างเพศจะเป็นไปเพื่อเส้นทางผ่านของชีวิตในแต่ละราย แต่ถ้าจะต้องเกี่ยวข้อง หรือมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่ง นักศึกษาจำเป็นจะต้องพิจารณาเลือกและป้องกันตนเองในระดับหนึ่ง หากพบว่า ตนเองจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังการให้ข้อมูลนี้

“ มันก็มีอยู่แล้ว..ครับ..มันก็มีอยู่แล้วครับ..มันก็ต้องมีอยู่แล้วครับ..ไม่ถอยแต่ป้องกัน..เรดเกินไ้กันนะ.. ไม่ไหว..ไม่ไหว..”

ในขณะที่นักศึกษาชายหนึ่งแสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ไม่ค่อยมีครับ..ส่วนน้อยครับ..ส่วนน้อย..ขย...ขอพิจารณาก่อน..ผู้ชายมีแฟนอยู่แล้ว..แล้วผู้หญิงคนอื่นมาขึ้นให้..มันก็..ขอเค้ดูก่อนแล้วกัน แล้วแต่..ว่าคนนี้จะติดมั้ย..ถ้ามีอะไรกันแล้ว..แบบมันจะมาอยู่กับ..แฟนเรามั้ย..ถ้ามาอยู่กับเค้า..ขอพิจารณาก่อน...ถ้าไม่มาอยู่กับ..ซักหน่อย..(หัวเราะ)”

อย่างไรก็ตาม ทศนะความนิยมในการเปลี่ยนคู่ยังคงมีอยู่ในความคิดของนักศึกษา เนื่องจากยังเป็นช่วงวัยที่ต้องการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในชีวิตอีกมาก ดังคำบอกเล่านี้

“ ผมไม่เคยคบใครนานเกิน 6 เดือนนะ ผมขี้เบื่อครับ แต่ก็ไม่ได้คิดถึงขั้นแต่งงานผมคิดว่า สัก 25 ก่อนครับ ”

การค้นหาคู่ครองในอุดมคติเกิดขึ้นตามรสนิยมความชอบส่วนบุคคล และมีจุดเริ่มต้นที่จะต้องคำนึงถึงในช่วงวัยนี้เป็นต้นไป ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ถ้าไม่ได้คงต้องรอก่อน..ถ้า..ผมบ่เจอ ผมก็ติ่งบ่เอาใครครับ..อยู่กันไปมันก็จะล่มจมหยั่งเจีย..อยู่คนเดียวดีกว่า..ต้องลองไปเรื่อย..ลองคบดู ลองมีอะไรกันดู..ผู้หญิงดี ๆ มีอีกเยอะ..ถ้าเจอที่ดีก็หยุด..ไม่ต้องไปหาต่อ..ถ้าได้หยั่ง..แล้วอยู่...มันยากครับ..มันคบมาหลายคนมันเกิดการเปรียบเทียบ..มันจะตัดสินใจยาก..เมื่อเจอแล้วก็อย่าทิ้ง..เราต้องไขว่คว้าให้มากที่สุด..”

ด้วยความคิดที่ได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ ทำให้วัยนี้มิได้มุ่งให้ความสำคัญกับการเลือกคู่ครองซึ่งการพิจารณาองค์ประกอบจากภายนอก อาทิ รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย แต่เพียงอย่างเดียว ต่างมีความเข้าใจมากขึ้นว่า หลักประกันถึงการมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนและเต็มไปด้วยความผาสุกยังมีองค์ประกอบมากมายที่จะต้องพิจารณาถึง ได้แก่ นิสัย วุฒิภาวะทางอารมณ์ การศึกษา ปรัชญาชีวิตส่วนบุคคล ความสนใจ รสนิยม ภูมิหลังส่วนบุคคล สุขภาพกาย และสุขภาพจิต เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตคู่ ดังนั้น นักศึกษาจึงเริ่มตระหนักถึงความคิด ความรู้สึกเช่นนี้ ดังคำบอกเล่านี้

“เฉยๆครับ..ดูรูปร่างหน้าตาแบบไม่ต้องเอาแบบเลิศ..อะไรเนี่ย..พอไปได้..คือชอบ
ส่วนตัวแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว..เดี่ยวพออยู่กันแล้วมันจะเข้ากันได้หรือ
เปล่าไม่รู้..อันนี้สำคัญที่สุดเลย..”

สอดคล้องกับความคิดความรู้สึกของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“โก : สนครับ..สนครับ..อันดับแรกเลย..โอ้ย..สนครับ..มันต้องสน..ผู้ชายคน
ไหนอยากได้ผู้หญิงแบบ รู้ว่าเค้า..ผ่านอะไรมาก่อนไป นั่งคิด มัน..
เหมือนกับทำใจไม่ได้..มันต้องนั่งคิดทุกวันครับ..แบบคบไปแล้ว..เคย
ผ่านมาแล้ว..

ผู้สัมภาษณ์ : อ้าว..นี่ว่าต้องการประสบการณ์ทางเพศ..เกิดความรู้สึกอะแยะ..

โก : ไม่..ครับ..ไม่ต้องการ..จะหาผู้หญิงซักคนที่เป็นแม่ของลูก..เป็น
แม่บ้าน เออ...ขอคนดี ๆ ซักคน..หาได้ดีเราก็นัดครับ...”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.3.1 มีจิตสำนึกเรื่องเพศที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังแสวงหาจุดมุ่งหมายของชีวิต วิชาชีพ สังคม และยังเป็นช่วงของการ
พัฒนาสิ่งที่เป็นอุดมคติของวัยรุ่น (adolescent idealism) ด้วยผลจากพัฒนาการทางสติปัญญา
และรู้จักใช้เหตุผลเชิงศีลธรรมจรรยา ทำให้นึกถึงสิ่งที่เป็นอุดมคติ พร้อมกับแสวงหาอุดมคติจาก
การเรียนรู้ว่า การกระทำมีทางเลือกและทางออกของปัญหาหลายแง่มุม คำนึงถึงมวลมนุษยชาติ
ให้พ้นทุกข์ และความนึกคิดเหตุผลด้านปรัชญาทางศาสนา วิธีชีวิตที่เป็นอุดมคติ ในทางที่เป็น
ประโยชน์แก่การพัฒนาสังคมในแง่มุมต่างๆ ดังเช่น ตัวอย่างความรุนแรงทางเพศในทุกลักษณะ
วัยรุ่นถือว่าการกระทำที่ผิดธรรมชาติของความคิดและความรู้สึกของบุคคล ส่งผลให้
ผู้ถูกกระทำต้องได้รับความเดือดร้อนนานัปการ ตามปกติวัยรุ่นมักให้ความสนใจช่วยเหลือบุคคลที่
ได้รับความลำบาก และเรียกร้องความยุติธรรมคืนให้แก่สังคม ลักษณะดังกล่าว ได้สะท้อนให้
เห็นถึงมุมมองอุดมคติของวัยรุ่น ดังที่ นักศึกษาได้ถ่ายทอดความคิดดังนี้

“แต่ทำไม่ได้..ครับ แต่ที่มันเลวร้ายจริง ๆ ก็ไม่ทำครับ มันผิดธรรมชาติ ไร้แบบข่มขืน ใครก็ไม่ทำครับ ถ้าผู้หญิงไม่ยอมนะ..ธรรมชาติผู้ชายก็ต้องอยากอยู่แล้ว คือว่าเวลาเรามีเรื่องแบบนี้เราก็..ไม่ทำให้เดือดร้อนใครไปครับ..ไม่เดือดร้อนตนเอง ไม่เดือดร้อนผู้หญิง..ไม่เดือดร้อนพ่อแม่ แล้วก็ไม่ใช่เป็นที่รังเกียจของสังคม”

การมีจิตสำนึกที่ดีและมีจุดยืนที่เข้มแข็ง ช่วยให้นักศึกษาสามารถควบคุมตนเองได้ดีไม่ว่าจะอยู่ท่ามกลางสถานการณ์เช่นไร ดังคำบอกเล่าดังนี้

“มันอยู่ที่ตัวคนครับ...ถ้าสื่อถึงมันจะแรงแค่ไหนครับ.. แต่ถ้าเราปฏิบัติตัว ไม่ให้เดือดร้อนกับใคร มันก็สื่อมันก็จะทำอะไรกับเราไม่ได้หรอกครับ.. สำคัญครับสื่อรูป อะไร เนี่ยครับขอให้อย่าให้มันมี เลยครับ บิกินีเนี่ย..ครับ น้องๆผมครับ...ผมเป็นห่วงน้องผมครับ...ไม่รู้ว่าหนังผมหายไปไหน...ป.6 ครับ..น้องผู้ชาย..ครับ..ผมจำได้ครับ หนังเวลาผมดูครับ...ผมจะเอาใส่ไว้ในลิ้นชักแล้ว ทุกแผ่นมันจะหันหน้าไปทางเดียวกันหมดครับ..ผมมาเปิดดูอีกทีครับ..มันมั่วไปหมด..(หัวเราะ) มันใช่...”

การยึดมั่นและปฏิบัติตามค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย คือ หลักใหญ่ของความประพฤติทางเพศที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ในขณะเดียวกัน ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตามค่านิยมดังกล่าวได้ จำเป็นต้องได้รับการยินยอมต่อกันทั้งสองฝ่าย ถึงแม้จะเกิดความรู้สึกผิด แต่ยังรับรู้ว่ามีความรู้สึกผิดน้อยกว่าที่จะล่องระเิดทางเพศแก่ผู้อื่น ดังคำพูดของนักศึกษา ดังนี้

“ผมก็คิดว่า การที่เรา..ถือครองพรหมจรรย์เนี่ยดีอยู่แล้วครับ แต่คนที่เราจะ คนที่อยากจะมี อะไรกัน ควรจะเป็นการสมยอมกันมากกว่า ไม่ควรจะมีการข่มขืนกัน เกิด ขึ้น ถ้าไม่สมัครใจก็ไม่ยุ่ง..ถ้าเขาหือ..กินะ...ถ้าเค้ายอมก็..ก็ได้ ถ้าไม่ยอม..ไม่ยุ่ง..”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ไม่.. ต้องถามความสมัครใจก่อน..เรา...ดูท่าทีแล้ว..เราดูออกใจครับว่า..เค้าจะยอมเราหรือเปล่า... นิ่งๆแต่ ถ้าจับมือกอดๆ..พักๆ..ถ้าลงไปพร้อมกัน...(หัวเราะ) ถ้า เค้าไม่ยอมก็จะรู้..เค้าเค้าจะฝืน อย่างนะ....ก็ไม่ต้องพูดก็ได้... แต่รู้แล้ว..ถ้าเค้าฝืนก็ถาม.. ว่าทำไมไม่เหร..เจ๊...เค้าไม่ติดตรงไหนเจ๊...ประมาณนั้น..ก็เจ๊ๆ...ก็ถาม.. ถ้าเขาไม่พูดอะไร.. ถ้าเล่นต่อไปเรื่อยๆ...ถ้าเค้ายอมก็...ถ้าเค้าไม่ยอมก็ไม่ใช่ไร..”

ความรู้สึกละเอียดใจที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และสร้างความเสื่อมเสียชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูลมีผลต่อความมีเหตุผลในเชิงจริยธรรมของนักศึกษาต่อการไม่เลือกที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าว ดังบทสนทนานี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ถ้าเกิดเค้าไม่พร้อมขึ้นมา..จะไปบังคับข่มขืน...

กอล์ฟ : ไม่ครับ...เพราะกลัวแบบ..กลัว ติดคุกเลยครับแบบนี้..แล้วอายด้วยครับ..แรกๆมันก็.... เรานั่งที่หน้าปกหนังสือพิมพ์แล้วแบบหน้าเรา (หัวเราะ).. แล้วนามสกุลเราก็ออกมา...ยังเงี้ยครับ

หน่อง : เจอหน้ากันก็อายแล้ว..บ่ต้องไปข่มขืนใจ....”

วัยรุ่นสามารถรู้จักใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สลับซับซ้อนของการคิด พร้อมทั้งเชื่อมโยงความรู้หลายส่วนได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นวัยรุ่น มีเหตุผลมากพอที่จะคำนึงถึงต่อสังคมโดยรวม ดังการถ่ายทอดเหตุผลของการคิดเช่นนี้

“ทำอะไรให้คิดเยอะๆ คิดเยอะละกัน..ป้องกันดี ๆ ยุ่งยากอนามันให้พวกไว้ด้วยนะ พวกยาคุมกำเนิด..ยาคุมฉุกเฉินนะ..(หัวเราะ) ขอคิดถึงพ่อแม่คนอื่นฟ่องครับ...พ่อแม่คนอื่น แบบพ่อแม่ผู้หญิง..ครับ..ขอให้คิดถึงพ่อแม่ผู้หญิง ทำไปแล้วเค้าจะรู้สึกยัง ใจ... ทำแล้วก็ป้องกัน...คุมฉุกเฉินช้าน้อย.. ขำขันบ่ต้องเอาออก มันใคร่เกิดเป็นคนแล้ว..”

และเหตุผลดังกล่าวนี้

“โต : สำหรับผมนะครับ การมีเซ็กซ์มิได้ครับ... แต่ต้องป้องกันให้ดีที่สุด

ศูนย์ : ผมครับ คนที่แบบว่า...ทำติดอยู่แล้ว แบบว่าไม่มั่ว sex มีรักเดียวใจเดียวทำดีต่อไป ไม่ต้องไปตามกระแสค่านิยมครับ มีหลายคน.. มันอันตรายครับ..

อันตรายต่อต่อชีวิต ทรัพย์สินและก็โรคภัยครับ”

2.3.2 คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต

มิติของความคิดเชิงเหตุผล นอกเหนือจากการมีจิตสำนึกที่ดีต่อครอบครัวและสังคมแล้วยังมีเหตุผลอื่นๆ ที่พบได้ในวัยรุ่นอีก คือ การคิดคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคตที่เกิดขึ้นแก่ตนเองรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังจะพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นด้วยปัจจัยความไม่พร้อมในหลายด้านของวัยรุ่นเป็นเพียงเพื่อตอบสนองต่อความใคร่ชั่วครั้งชั่วคราว หรือ ความ

สนุกสนานของชีวิต และเป็นการสะสมประสบการณ์ทางเพศในด้านต่างๆ โดยมีได้คาดหวังถึงการ
ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันอย่างจริงจัง ดังคำพูดที่สะท้อนให้เห็นถึงเหตุผลดังนี้

“พบกันริมทางครับ เป้าหมายแรก คือ..อยากมีครับ แต่ในใจมาคิดถึงอนาคตก็...
ผมคิดตลอด..ถ้าเราคบผู้หญิงที่...ทำอะไร...ที่ชอบเปลี่ยนผู้ชายก็เสี่ยง คือสมมติคบ
ผู้หญิงที่ชอบเรื่องแบบนี้ครับ เราก็มีเป้าหมายอยากมีเพศสัมพันธ์อย่างเดียวแต่ไม่
อยากจะใช้ชีวิตด้วยกัน ”

และวัยนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการจินตนาการถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา ถึงแม้ว่าช่วง
วัยจะมีวุฒิภาวะในหลายด้านระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีข้อจำกัดของชีวิตอีกหลายด้านที่ไม่สามารถ
กระทำได้ ดังคำบอกเล่านี้

“ คือ ผมคิดว่า การ..การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนี้ เป็นแบบว่า มันไม่ยั่งยืนนะครับ
แบบว่า..ถ้าเราจะไปหาเจอ..เราไปหาตอนที่เราทำงานมีหลักมีฐาน..แล้วครับ ถ้าเกิด
อะไร...คือถ้าเราเกิดไปทำผู้หญิงท้องแล้ว..คือเราอาจจะไม่ได้เรียนแล้วครับ คือ
สมมติเรามีลูกเจี้ยครับ..เรา ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนไปเลี้ยงลูกเราด้วยครับ..”

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่นักศึกษาเกิดความเข้าใจและตระหนักถึงผลลัพธ์ของความ
เกี่ยวข้อง คือ การจัดระเบียบทางสังคมมนุษย์ เมื่อสังคมมีระเบียบ สังคมก็就会有ความสงบมั่นคง
ถาวร และสมาชิกของสังคมสามารถดำเนินชีวิตไปได้ตามปกติสุข หากไม่มีการจัดระเบียบทาง
สังคม หรือ ความไร้ระเบียบของสังคม เป็นเหตุให้สังคมมนุษย์ไม่สามารถคงสภาพอยู่ได้ การจัด
ระเบียบทางสังคมเริ่มจากการจัดให้มีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับหลายอย่างเพื่อให้สมาชิกของสังคม
ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อกัน นั่นคือ การกำหนดบรรทัดฐานของสังคม (social norms)
ได้แก่ วิถีชาวบ้าน (folkways) จารีต (mores) กฎหมาย (laws) และบรรทัดฐานประเภทอื่นๆ
ดังการให้ข้อมูลดังนี้

“ไม่ควรทำ แต่อยากที่จะหาประสบการณ์.....กลัวจะมีพันธะ...กลัวครับ...อย่าให้รู้
ครับอย่างพวกผม..กลัวจะมีปัญหาตามมาทีหลัง กฎหมาย..กลัวเป็นปัญหาลูกไฟ..”

2.3.3 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากขึ้น

ความรับผิดชอบต่อตนเอง มีพัฒนาการมาจากจุดเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายจนกระทั่งย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย และขยายขอบข่ายเข้าสู่สังคม ซึ่งวัยนี้ต่างตระหนักถึงภาระความรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังนี้

“ (เจียบ) ก็โตแล้ว พูดถึงก็บรรลุนะดับนิ่งแล้ว ”

ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ในอดีตที่ผ่านมาของนักศึกษา มักจะไม่ต้องการที่จะรับผิดชอบต่อกัน เนื่องจากไม่ต้องการผูกมัด หรือจริงจังกับบุคคลใด แต่เมื่อวัยนี้ได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่ดี ดังเช่น มีบุคลิกภาพสอดคล้องกัน หรือ มีบุคลิกตรงกันข้ามเพื่อชดเชยบางอย่างของวัยรุ่น ต่างๆเหล่านี้ อาจนำไปสู่ความผูกพันทางด้านจิตใจที่แน่นแฟ้นมากขึ้น และเกิดการรับผิดชอบต่อติดตามมาในที่สุด ดังการถ่ายทอดความคิดนี้

“ ก็คงต้องทำ ไม่รับผิดชอบไม่ได้..มันสุดๆ..สมัย ปวช.มา..ก็ผ่านมานักแล้ว..แล้วมันมาถึงตอนนี้ก็คงจะพอได้แล้ว..เจอคนที่ดีก็พอ..”

กรณีที่เกิดปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ทั้งที่เกิดจากความตั้งใจ หรือไม่ได้ตั้งใจของนักศึกษา อาทิ การตั้งครรภ์ และเป็นที่รับรู้ของผู้ใหญ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือ ทั้งสองฝ่าย ดังนั้น ในฐานะที่มีบทบาทเป็นเพศชาย ต่างมีจิตสำนึกที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำดังกล่าวของตน ดังคำพูดนี้

“ มันก็ต่าง..ต่าง..กว่า..ปวช..มันไม่ได้คิดอะไร..มากอยู่แล้วครับ..ปวส.มีความรับผิดชอบต่อมากขึ้น ไม่ใช่พันแล้วทั้งอะไรหยั่งจ้.. ไม่ใช่....”

ดังนั้น การไตร่ตรองในหลายๆด้าน เพื่อประเมินถึงการรับผิดชอบต่อที่จะเกิดขึ้นตามมา คือ การคิดเชิงเหตุผลของวัยนี้ ดังคำให้ข้อมูลจากบทสนทนา

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วจิตสำนึกเรื่องเพศที่ดีสำหรับเรามีมั๊ย..

ม้า : มีเยอะเลยครับ..เยอะ..เยอะ..เยอะกว่าปวช.เยอะ..ก็แบบยังงั้นครับ..มันคือ..รับผิดชอบต่อ..ก็ต้องคิดเสมอเวลาจะทำอะไร..ของเค้าด้วยของเรา ด้วยคิดฝังโน้นด้วย..รอบด้าน...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษารายอื่นดังนี้

“ ฟาน : มันต้องคิดอยู่แล้วครับ..เวลาจะทำอะไรซักอย่าง..มันต้องคิดไว้เยอะๆ..คิด
อยู่แล้วครับ..ไม่คงไม่ยากรู้..อยากลองแบบ ปวช.หรือครับ ทำไปแล้วจะดี
หรือเปล่า..

หม่อม : จุด peak จุด peak ขอไปทำงานเลี้ยงแฟนได้..เค้า 2 ฝ่ายสบายใจ..ไม่มี
ปัญหา.. เค้าไว้ใจเรายังไง..”

เพราะฉะนั้น ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม คือ เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สามารถ
พบได้ในวัยนี้ดังนี้

“ เรียนๆเล่นๆนี้ครับ ..ผมขอเรียนไว้ก่อนเด้อะ..เรื่องรักไม่ค่อยเท่าไรครับ..ก็ถือว่า
ที่ผ่านมา..มันเป็นบทเรียนๆๆหนึ่ง..มันจบไปแล้วครับ..ผมคิดแค่นี้ครับ.. ”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของวัยนี้ พบว่า มีความแตกต่างจากสมัยก่อนที่แสดงพฤติกรรม
ตามที่สังคมยอมรับ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือค่านิยมที่ดีของสังคมไทย ผลการศึกษาทำให้
ค้นพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป 4 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.4.1 นักศึกษาหญิงมีความกล้าแสดงออกต่อเพศตรงข้ามมากขึ้น

ผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย ต่างตั้งข้อสังเกตพฤติกรรมของ
เพื่อนร่วมวัยว่า เมื่อฝ่ายหญิงให้ความสนใจในเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งมากเป็นพิเศษ การรอคอย
ให้ฝ่ายชายเป็นฝ่ายเข้ามาสร้างความสัมพันธ์กับตนนั้น อาจจะเป็นไปโดยสิ้นหวัง หรือ ไม่ได้รับการ
สนองตอบตามที่ใจต้องการ ดังนั้น การเปิดใจและแสดงท่าทีที่ชัดเจนให้เพศตรงข้ามได้รับรู้โดยมิได้
ปล่อยโอกาสให้ผ่านไป จึงเป็นสิ่งที่ต้องมีการเปิดเผยและแสดงตนออกมาทันทีที่พบเพศตรงข้าม
ที่ถูกใจ ดังการถ่ายทอดความคิดของนักศึกษาหญิงดังนี้

“ผู้ชายไม่ต่างมั้ง ผู้หญิงอะต่าง เปลี่ยนไปเยอะ ผู้หญิงจะเปลี่ยนไปในทางที่แย่งนะ จะเร็วไปก็จีบเค้าก่อนละ สมัยก่อนนั้นยังไม่มี แต่ผู้หญิงเดี๋ยวนี้จีบคนอื่นก่อนได้เลย กร๊อดกร๊าด.. เจอใครหล่อๆกร๊อดต่อหน้าเลย ตามเลย อู๊..มันอยู่ไหน..ตามเลย.. ขับรถตามเลย

มีนะ”

ส่วนหนึ่งของการพลิกบทบาทของฝ่ายหญิงที่แสดงออกทางเพศมากในสภาพการณ์ปัจจุบัน เกิดขึ้นจากการได้รับการกระตุ้นจากสื่อให้แสดงออกถึงแรงขับทางเพศ (sex drive) ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน โดยแต่เดิมในอดีต สังคมไทยมีวัฒนธรรมประเพณีที่มีการอนุรักษ์ไว้อย่างเหนียวแน่น แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงของสังคม สังคมไม่อาจจะสนองตอบความต้องการของทุกคนได้ ตลอดจนไม่อาจจะให้ทุกคนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกอย่างที่วางไว้ได้ ซึ่งนักสังคมวิทยาวิเคราะห์ว่า เป็นเรื่องที่สื่อความหมายถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการเสียระเบียบของสังคม ดังเช่น ทฤษฎีไร้ระเบียบ (Anomie) ของ Merton ได้อธิบายแนวคิดที่ว่า โครงสร้างของสังคมบางอย่างก่อให้เกิดความกดดันและความขัดแย้งต่อบุคคลในกลุ่ม จนทำให้พฤติกรรมของวัยรุ่นไม่เป็นไปตามกฎของสังคม นำมาซึ่งความไม่เป็นระเบียบในสังคม โดยมีตัวแปรผัน (variables) 2 ด้านที่มนุษย์กำหนดขึ้นมา ได้แก่ จุดมุ่งหมายทางวัฒนธรรม (cultural goals) ที่สังคมไทยยึดมั่น และนำไปปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน และวิธีการต่างๆที่สังคมได้กำหนดไว้ให้บุคคลปฏิบัติตาม (institutionalized means) ซึ่งตัวแปรผันทั้ง 2 นี้ อาจไม่สัมพันธ์กัน หรือ มีความสอดคล้องกัน และจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีการปรับตัวในรูปแบบแหวกแนว (innovation) ที่มุ่งเน้นเป้าหมายของความสำเร็จ (success goal) มากกว่าวิธีการต่างๆที่สังคมกำหนดถึงความเหมาะสม ดังการถ่ายทอดประสบการณ์ของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่างเราคิดว่าบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงตอนนี้เปลี่ยนไปมั๊ย
 ผู้ชายเป็นยังงี้บ้าง เปลี่ยนจาก 5-10 ปีที่แล้ว แล้วผู้หญิงเปลี่ยนมั๊ย
 ปัจจุบันนี้พฤติกรรมของผู้หญิงเป็นงี้..

วัด : เปลี่ยนครับ ผู้หญิงเปลี่ยนครับ ผู้หญิง คือ ใจง่ายครับ เมื่อก่อน
 ผู้หญิงอาจจะไม่กล้าครับ..พอมีสื่อมีอะไรมาจี้.. ผู้หญิงก็จะกล้าขึ้น
 ครับ กล้าแสดงออกทางเพศหรือกล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะเปิดเผย
 มากขึ้นครับ ส่วนผู้ชายเป็นแบบเดิมๆครับ..น่าจะเป็น..อยากมี อยากมี
 sex มาตั้งแต่อดีตแล้วครับ คือ...ผู้ชายนี่แบบ.... มันอยากมีอยู่ในสาย
 เลือดอยู่แล้ว...ครับ คือ เพศผู้ มันมี มันมีอะไรสื่ออะไรมาจี้ก็อาจจะมาก
 เพิ่มมากขึ้นครับ ครับ เดียวนี้ 15 ไม่เหลือทั้งนั้นแหละครับ 12 ยังมีเลย”

และในทางตรงข้าม นักศึกษาชายต่างยังคงมีกรอบแนวคิดเดิมและมีการปรับตัวใน รูปแบบการปฏิบัติตาม (conformity) คือ การยอมรับปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายและวิธีการที่ สังคมไทยกำหนด ซึ่งควรที่จะเป็นบทบาทของฝ่ายชายที่กล้าแสดงออกทางเพศมากกว่าฝ่ายหญิง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันบทบาททางเพศชายในการแสดงออกทางเพศเป็นไงมั่ง..

ขาม : ก็ต้องไปจีบเค้าก่อน..ครับ..แต่ถ้าผู้หญิงมาจีบก่อนก็ยาก..ก็คิดมาก ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ทำไมล่ะ..ทำไมเราคิดว่าผู้หญิงมาจีบก่อนไม่ดี..

ขาม : โอ้ย..มันแบบเสียหายนะครับ..ผู้หญิงมาจีบผู้ชาย..แต่ก็ต้องดูหลาย ๆ อย่าง..ถ้าผู้หญิงมาจีบอะ..เราจะไม่ค่อยสน..แต่ถ้าผู้ชายไปจีบ..เออ.. อยากได้..ความคิดต่างกันผู้หญิงมันต้องเรื่องแบบนี้..มันต้องมองตากัน ครับ..ถ้ามองตากันแล้วยิ้มให้ก็ชัวร์ๆอยู่แล้วครับ..ไม่ต้องคิดมากเราไป จีบได้เลยครับ..ถ้ามองแล้วแบบทำเซด โอ๊ะ..ไปไกลๆ..”

การคบเพื่อนต่างเพศในบทบาทของคู่รักของนักศึกษาหญิงอาจมีจำนวนเพศตรงข้าม ที่เกี่ยวข้องมากกว่า 1 คน หรือ มีสัมพันธภาพไปพร้อมๆกัน เพียงแต่แบ่งเวลาในการคบหาแตกต่างกัน เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวในสมัยก่อน จะเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้ในวัยรุ่นชาย มากกว่า นอกจากนั้น วัยรุ่นหญิงยังมีพฤติกรรมการแต่งกายที่ล่อแหลม ยั่วชวนเพศตรงข้าม ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“แฟ้ม : เจยๆครับ แต่ผู้หญิงปัจจุบันยิ่งกว่าผู้ชายอีกครับ เริ่มจะมีสิทธิเท่า เทียมผู้หญิง เดียวนี้มีแฟนทีละหลายคนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เค้ามาจีบหรือว่าไง

แฟ้ม : ผู้หญิงเริ่มมีบทบาทมากขึ้น จีบก่อน (หัวเราะ) บางทีผู้หญิงเจ้าชู้ playgirl (หัวเราะ) ส่วนมากแถวร้านเหล้าตามผับ ผู้หญิงจะเยอะกว่า ผู้ชายอีกครับผู้หญิงกล้าขึ้นครับ ..ผู้หญิงแต่งตัวปลุกใจเสียป้าครับ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ มี ที่นี้มี คือแม้แต่เด็กผู้หญิงเอง อย่างที่รู้ณะ คบผู้ชายทีเดียว 3 คนก็มีอย่างวิทยาลัย โนนนึ่งย ก็ไม่ได้ว่าเค้านะ มันมีเด็กคนนึงซึ่งเป็นลูกศิษย์ ที่เคยสอนเค้า ผู้หญิงคนนี้ เค้ามีแฟนอยู่วิทยาลัยโนน วิทยาลัยนี้ด้วย แล้วก็ทำงานด้วย มี 3 คนในเวลาเดียวกัน มันมีเนอะ”

2.4.2 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์

จากการสอบถามข้อมูลเชิงลึกถึงประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และได้รับคำตอบที่เด่นชัด ดังการถ่ายทอดประสบการณ์ของนักศึกษา

“ผู้สัมภาษณ์ : มีใครที่ยังไม่เคยไต่ะนี้..สรุปแล้วมีคนเดียวหรือที่ยังไม่มีประสบการณ์ทางเพศ เจลลี่ห่องเราที่เราเห็นนี้..มีซักรักคน..ที่น่าจะมีเพศสัมพันธ์แล้ว..

ซี : ไม่เคยครับ..

ตง : ไ้..เกือบทุกคนครับ..เกือบทุกคนครับ...ส่วนน้อยครับ..ส่วนน้อยน้อยขนาด..”

จุดเริ่มต้นของการพบเพื่อนต่างเพศทั้งที่เป็นบุคคลที่เคยรู้จักกันมาก่อน หรือ รู้จักเป็นครั้งแรกนั้น โดยเฉพาะตามสถานที่บันเทิง นักศึกษาเพศชายจะมีพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ มีการเตรียมพร้อมสำหรับที่จะใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันตนเอง หากพบว่า จะมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้น และไม่ได้เตรียมการป้องกันใดๆทั้งนั้น เนื่องจากไม่ได้คาดหวังไว้ก่อน ดังบทสนทนาต่อไปนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรา safe sex ตอนไหน เตรียมพร้อมตลอดหรือถุงยาง..หรือว่า..

สอง : โอโห้...อยู่ในกระเป๋าดังค์เลยครับ...(หัวเราะ)

เป่า : ของผมไม่มีครับ...ไม่รู้ว่ามันจะมาตอนไหน...

สอง : มันก็ต้องมี...ครับ ถ้าคิดว่าจะไปหาเพื่อนผู้หญิง หรือว่าจะไปไหนแบบว่า..ต้องเตรียมครับ..แบบว่า..สถานการณ์มาจริง ๆ ครับ...เราลืมนะเตรียมเราก็ออครับ คนที่คิดว่า..sure ๆ แบบถ้าเกิดว่า..สมมติเราจะไปเที่ยว..ตอนกลางคืนหยั่งจ้ครับ..ให้เตรียมไปเลยครับ..

เป่า : อย่าเตรียมครับ...เพราะคนเมืองเขาว่า..แค้น...ครับ ก็คือ...มันคือ..มัน หวัน...มันจะชวด...ครับ มันต้องไปหา...ไปตายเอาดาบหน้า..มันจะพลาด..จริงครับ..ถ้าพกไว้..ผมว่า..ไม่เคยได้...ผมว่า..ไม่เคยได้ครับ ”

บางครั้งปัจจัยหนึ่งที่เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นผลให้การตระหนักถึงจิตสำนึกในการควบคุมตนเองเพื่อการป้องกันตนเองเปลี่ยนช่วงไปชั่วคราว ดังคำบอกเล่าประสบการณ์ของนักศึกษาดังนี้

“ บางครั้งมันห้ามใจไม่ได้มันไม่ใช่จริง ๆ นะครับ..ไม่ใช่จริง ๆ ตอนเมานี้..ไม่นึกเลยนะ ครับ..”

แสดงให้เห็นว่า วัยนี้ต่างมีความขัดแย้งทั้งในแง่ของการคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย ดังคำพูดของนักศึกษาคนนี้

“ อ้อย : เสียทุกอย่าง เสียมากครับ ไม่ใช่ทุกอย่าง

บาส : คือ..มันให้อารมณ์ต่างกัน

อ้อย : แต่มันต่างกันครับ เมายังงี้ก็ต้องใส่ ตอนนี้อยู่ใจใครไม่ได้ซักคนครับ

ผมถ้าไม่มีก็ไม่เอาครับ ไม่เอาเลยครับ... ยุ่งยากสำคัญมาก ๆ ครับ...หลับดีกว่า ครับ (หัวเราะ) มันดับเลยครับ ครึ่งเดียว...มันน่ากลัวมากด้วยครับ

กาน : safe ครับ เพราะเป็นผู้หญิงอย่างว่า เพราะมันง่ายหลายคนมาแล้วมันก็ไม่ใช่อยู่นี่ ๆ จะมี มันมีอะไรประกอบหลายอย่าง..อย่างเช่นสุราครับ ”

อย่างไรก็ตาม อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะโดยภาพรวมให้เห็นถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับ ปวส. ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วการมีเพศสัมพันธ์ในวันเรียน ขณะนี้มีเยอะมั๊ยคะ

อาจารย์ : เท่าที่ฟังมามีเยอะนะครับ มีทั้งส่วนหนึ่งป้องกันอีกส่วนหนึ่งไม่ได้ป้องกันซึ่งเราก็ห้ามไม่ได้กับบอกว่า..เวลาจะทำอะไรก็ควรจะดูแลแล้วก็ป้องกันตัวเอง ก็คือ..ถ้าจะมีจริง ๆ ก็ควรจะใช้อย่างอนามัยครับ แต่บางคนมารู้ทีหลังก็คือ..ไม่ได้ใช้ ก็คือ..ไม่ทันเพราะมันมีปัญหาหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเอดส์ เรื่องของการตั้งครรภ์ ”

อาจเป็นเพราะสาเหตุจากความประมาท ความไว้วางใจ ขาดการใส่ใจ และขาดการตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และผลกระทบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาจะเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงเหตุผลด้านอื่นๆที่แอบแฝง จึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษาละเลยที่จะป้องกันตนเองโดยใช้ถุงยางอนามัย หรือ รับประทานยาคุมกำเนิด นอกจากนั้นยังพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อต้องการคบเพศตรงข้ามระหว่างช่วงระยะเวลาสั้นๆ กับช่วงระยะเวลายาวๆ จะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองต่อความปลอดภัยที่แตกต่างกัน ดังการถ่ายทอดประสบการณ์ดังนี้

“ กวาง : อ้อ..ไอ้คนที่แบบว่า... เราคิดว่าเป็น..ผู้หญิงที่จะคบแค่..ชั่วคราวเราก็
ป้องกันครับ..แต่ถ้าผู้หญิงที่เราดูมานานๆ..แบบว่า ..คบเป็นแฟนก็ไม่
ป้องกันครับ เพราะรู้ดี..แต่ถ้าไปเจอแบบตรงๆชนแบบตรงๆก็ไม่เอา
ครับกลัวครับ (หัวเราะ) มีครับส่วนมากผู้หญิงเค้าจะชวนแบบตรงๆ
ครับ ก็เคยเจอแบบว่า พาเราเข้าโรงแรมหน่อยสิอย่างนี้ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อืม...ก็เลยกลัวเลย ที่กลัวนี้กลัวเพราะอะไร

กวาง : มันผ่านมายะอะอาจจะจะเป็นโรคเเยะครับ หรือ..แบบว่าต้องการปล่อย
เชื้อครับ..ปล่อยของ (หัวเราะ) ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“นน : มัน..ก็ถ้าเป็นคนที่อยู่ด้วยกันตลอด..จะไม่ใช้..มันคบกันมาเกือบปีแล้ว.
มันสนิทซะ..ก็เลย..เออ..ถ้าแบบครั้งแรกๆยังต้องใช้..เจอหน้ากันทุกวัน
ทุกวันหยั่งใจ..เข้าก็เจอ..เย็นก็เจอ..เออ..ไปรับไปส่ง...

ผู้สัมภาษณ์ : แต่ถ้าเป็นคนใหม่เลย..ที่เราไปเริ่ม..

เสี้ยว : โอ้ย..ต้องแน่นนอนอยู่แล้วครับ....อั้น..อันตราย..เดี๋ยวนี้อันตรายมองไม่
ออก..ยังงี้ครับ..ไม่งั้นคาราโอเกะคงไม่เปิดเยอะขนาดนี้..เตรียมไว้พร้อม
เลย..”

ในขณะที่ฝ่ายหญิงก็ละเลยต่อการป้องกันตนเองด้วยเช่นกัน ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วของพวกเรา 6 คนนี้มีครั้งหนึ่งมัยที่ไม่ใส่ถุงยาง

ต้า : มีครับ หลายครั้งครับ หลายครั้ง...หลายคนครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงเค้ายอมมัย

ต้า : ยอมครับ ยอมครับ บางครั้งจะนอนกับผู้หญิงถ้าเราจะใส่ผู้หญิงเค้าก็

บอกว่า ประมาณรังเกียจเค้าอะไรอย่างนี้ครับมันก็มีบ้างครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วการคุมของเราละเป็นยังไง

ต้า : ก็..หลังข้างนอกครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วผู้หญิงเค้าต้องกินยาคุมปกป้องกันอีก step หนึ่งมัย

ต้า : ไม่กินครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วหลังข้างนอกของเรามันปลอดภัย 100 เปอร์เซนต์มัย

โดยหลักการ

ต้า : ไม่รู้ครับ ”

และมุมมองของอาจารย์ประจำชั้นที่สะท้อนให้เห็นถึงเหตุผลของนักศึกษาต่อการละเลย
การป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ดังนี้

“อาจารย์ : คือที่นี้ผู้หญิงน้อย พี่ก็เลยไม่รู้ แต่ถ้าผู้ชายเค้าก็ไม่ได้นี้แล้ว อย่างบางคนที่ถามในแง่การป้องกันตนเอง ก็อย่างที่บอก เราก็บอกทำไมเธอไม่ป้องกันตนเอง ใช้ถุงยาง บางคนก็บอกมันไม่มัน ไม่มีความสุข นี่คือตามทัศนคติของเค้า อย่างเราก็บอกทำไมไม่ใช้วิธีหลังข้างนอก เด็กมันก็บอกมันยังไม่ได้ คือเด็กผู้ชายเค้าก็บอกอย่างเดียวคือเค้าไม่ได้ท้อง

ผู้สัมภาษณ์ : เค้าไม่ได้มีการแนะนำให้กินยาคุม

อาจารย์ : ส่วนหนึ่งก็คือ เด็กผู้หญิงเค้าก็จะรู้อย่างเดียวคือ..การกินยาคุมทำให้เป็น ฝ้า เค้าก็ไม่กิน หรือบางคนอาจมีผลข้างเคียงอย่างอื่น ส่วนใหญ่เค้าก็จะไม่กิน ก็ถามแล้วไม่ไปฉีดยา ก็บอกแพงครับ ก็บางครั้งการมีเพศสัมพันธ์เหมือนไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า วันนี้ไปปิ้งคนนี้เข้า ก็ไปนอนด้วยกันไปอะไรด้วยกัน ถ้าติดใจก็คบกันเป็นเมียชั่วนึง บางคนก็อาจจะอยู่ด้วยกัน บางคนก็เลิกกันไป”

อาจารย์ประจำชั้นได้แสดงทัศนะว่า โดยส่วนใหญ่ที่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในระยะแรกๆเท่านั้นที่จะมีเพศสัมพันธ์ ภายหลังจากนั้น จะเริ่มค่อยๆลดลงและไม่ต้องการใช้อีกต่อไปเมื่อต้องการสานความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากขึ้น โดยได้บอกเล่าความคิดดังนี้

“อาจารย์ : พี่ว่า ไม่รู้สิ คือ..เค้าจะมองตรงนี้หรือเปล่า เค้าคงไม่ได้มองเค้าคงเอาแต่ความสนุกสนานอย่างเดียว ในเรื่องของการที่จะมีการป้องกันตนเองมัย คือ..อย่างเคยถามเคยบอก อย่างมากที่สุด คือ 1 มันก็อาจจะแรกๆ อย่างการที่บางที่เราคุยกับเด็ก แรกๆ ประมาณสัก 2-3 ครั้ง 4-5 ครั้ง พอครั้งต่อไปก็คือ..มูมมอมก็คือ.. เมียเค้าแฟนเค้า ก็ไม่จำเป็นต้องใช้แล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : คือ..ไว้ใจ

อาจารย์ : อาจจะไม่ใช่เพราะไว้ใจง่ายหรอหน้อ หมายถึงว่าในแง่ของการที่จะหาสิ่งมาป้องกันตนเองเช่น..ถุงยางอนามัยมันก็จะอาจจะสิ้นเปลืองสำหรับเค้า แล้ว หรือ..ทัศนคติในแง่ของสนุกสนาน อันนี้ในแง่ของเด็กตามที่ เค้าคุยๆ นะ มันก็จะไม่มีแล้ว ในเมื่อเป็นเมียเค้าแล้วก็ไม่จำเป็นต้องใช้”

เพราะเพียงความสนุกชั่วครั้งชั่วคราวโดยที่ปราศจากการยั้งคิด ไตร่ตรองถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นเป็นที่มาของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวในที่สุด

“ก็ประมาณนั้น แต่พอถึงเวลาจริง ๆ คือเด็กวัยรุ่น ในความคิดคือเหมือนกับเป็นเด็กอยู่ ในแง่ของความรับผิดชอบไม่มีแล้ว คือเหมือนเวลาเป็นเอดส์เค้าของบอกถ้าเป็นมันก็เป็น ถึงเวลามันก็ตาย เค้าก็พูดได้แค่นั้น ไม่ได้คิดถึงวันข้างหน้า อย่างเคยบอกเคยสอนเรื่องอย่างนี้ไป เด็กบางคนเค้าก็แย้งด้วยซ้ำว่าเรายังหัวโบราณอยู่ คือ

เค้าก็ว่า..ทุกคนเค้าก็รักตัวเองเหมือนกัน อย่างผู้หญิงเค้าก็รักตัวเอง แต่พี่ก็บอกว่า อย่าง ผู้หญิงถ้ามันง่าย ในเมื่อมันง่ายกับเธอได้มันก็ไปง่ายกับคนอื่นได้เหมือนกัน ”

2.4.3 พฤติกรรมเปลี่ยนคู่จากการมีเพศสัมพันธ์

หลังจากที่วัยรุ่นได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งแล้ว โอกาสที่จะสิ้นสุดความสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่มีความเป็นไปได้มาก ยกเว้นมีจุดร่วมบางอย่างที่ทำให้มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันและยังคงดำเนินต่อไป ต่อจากนั้นการเริ่มต้นใหม่กับเพศตรงข้ามคนใหม่ ๆ จะ ปรากฏขึ้น วนเวียนเป็นวัฏจักรแบบเดิมๆ กล่าวคือ มีจุดเริ่มต้นรู้จักกับเพศตรงข้าม การมีเพศสัมพันธ์ สิ้นสุดความสัมพันธ์ของมิตรภาพ คบเพื่อนต่างเพศคนใหม่ มีเพศสัมพันธ์ สิ้นสุดความสัมพันธ์ เช่นนี้ ไปเรื่อย ๆ ดังคำพูดของนักศึกษา ดังนี้

“ แวน : ส่วนมากจะมีป๊..เออ..อยู่ด้วยกันซักพัก..ประมาณซัก 2 เดือนนี้ครับ.. เพราะว่าถ้ามันมีหยิ่งกันแล้วมันจะซำอู้..มันจะมองหน้ากันไม่ค่อยได้.. แบบว่ามันเริ่มจะคุยกันไม่ค่อยรู้เรื่อง...บ่เกรงใจครับ..มันคุ้นเคยกันแล้ว..เค้าไม่ค่อยเกรงใจเท่าไร..มันบ่มีการเกรงใจครับ..แล้วมันก็จะห่าง..

ผู้สัมภาษณ์ : ผู้ชายส่วนใหญ่จะเลิกแล้วก็ไปมีคนใหม่..ผู้หญิงเค้ารู้สึกอย่างไรดูประเมินพฤติกรรม..

แวน : โอ้ย..ก็เสียใจ...มันเสียใจอยู่แล้ว..ซักแป๊บ ๆ ก็มีใหม่..เดี๋ยวนี้หยิ่งทั้งหมด..ส่วนใหญ่..”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ คืออย่างที่บอก ถ้าพูดถึงในแง่ของจริยธรรมเรื่องเพศ คือเด็กจะไม่มีเลยในแง่ของความรับผิดชอบคือเหมือนกับว่าถ้ามีคนนึง ไม่ใช่เฉพาะผู้ชายนะ ผู้หญิงก็มี คือแบบได้แล้ว หรือภาษาที่เค้าพูดกัน ก็ฟันแล้วทิ้ง มันก็มี คือผู้หญิงมันก็ไม่แคร์ก็ไปหาผู้ชายใหม่ ผู้ชายมันก็ไม่แคร์ไปหาผู้หญิงใหม่ ในแง่เชิงจริยธรรมเรื่องเพศก็ไม่มีแล้ว คือประมาณเหมือนกับพอมีเพศสัมพันธ์แล้ว พอเบื่อ ชั้นก็เปลี่ยนคู่นอนใหม่ ”

ฝ่ายหญิงบางคนจะมีค่านิยมที่ต้องการสะสมประสบการณ์จากการมีเพศสัมพันธ์ และมีการบันทึกสถิติแตกต่างจากนักศึกษาชายดังนี้

“ เหมมา : ส่วนใหญ่..คิดเหมือนกันนะครับ..ก็ขนาดเค้าอยู่ด้วยกัน..พูดมึง ๆๆ..
 จี้..เค้าก็พูดเหมือนกับผู้ชายเป็ก....คิด..บางทีแรงกว่าผู้ชาย..อะไรถาม
 อะไร..ถามเพื่อนว่าอะไร..ได้ก็คนแล้ว..เดี๋ยวนี้หยั่งจี้แล้วนะครับ....ผู้หญิง
 นะครับ..เก็บ level เก็บเป็น..แบบเก็บแถมเก็บขอด.. ได้ยินมาบ่อย
 เค้าจาดเลยว่าหยั่งจี้..เลยว่าก็คนอะไร..กับใคร..เป็นสถิติเค้า..อะไรหยั่งจี้
 ครับ..เดี๋ยวนี้รุนแรงกว่าผู้ชายอีก..โอ้ย..ผู้ชายไม่มีมานั่งจาด..นอกจากจะ
 อู้กันเล่น..คุยเฉยๆ..จะไม่มานั่งคุยประสบการณ์เสียว...คุยเล่นตลก..
 ไปเรื่อย..

ผู้สัมภาษณ์ : คุยว่าไปนอนกับใครเก็บแถม..

เหมมา : โอ้ย..ไม่มี..ครับ...ผมไม่เคย ถ้าคุยอย่างนั้นก็กลายเป็น..หมั่นไส้กัน
 เปลา ๆ..อะไรหยั่งจี้ทำเป็นหยั่งจี้...นึกว่าดี คิดว่าเท่เธอ..

ผู้สัมภาษณ์ : ปรากฏว่าผู้ชายกับคิดอีกแบบหนึ่ง..เปลี่ยนไป แสดงว่าผู้หญิงเปลี่ยน
 ไป..

เหมมา : จดสมุด...(หัวเราะ)..เคยเห็น..”

เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาหญิงในระดับนี้มีพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่ง
 จะเป็นข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งที่จะอ้างถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยนี้ ดังที่นักศึกษาหญิงได้
 ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ตนเองประสบดังนี้

“ พูดถึงถ้าที่บริสุทธิ์ส่วนใหญ่จะเป็นน้องที่ลงมาจากดอย ก็ยังไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์นะ
 มีหลายกลุ่ม หลายกลุ่ม.. จะมีเด็กในเมือง เค้าก็..อะคนเมือง.. เด็กรอบนอกชนบท
 และก่อ..ชาวเขา ”

พฤติกรรม การเปลี่ยนคู่ของนักศึกษาชายมักเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวัย หรือ
 บุคคลที่มีอายุน้อยกว่า มากกว่าที่จะมุ่งให้ความสนใจวัยที่มีอายุมากกว่าตน โดยให้เหตุผล
 ที่สำคัญดังนี้

“ รุ่นใหญ่..ไม่..ไม่กล้า..อาย..อาย..คิดหนัก..เข้าไปเค้าด่า..อายครับ...ไม่มีปัญญาไป
 จีบเค้าประมาณนั้น..ถ้าเค้าไม่พูดกับเรา เดี๋ยวนี้..มันเสียความรู้สึกไปเลย..ครับ..ไม่
 เหมือนกับล่องลอย..คนนี่ อะ..คนนี่ไปเรื่อย ๆ..ไม่เหมือนกับปวช. ครับ..ปวช.หน้าแตก
 ที่เดียวก็ยับเลย (หัวเราะ) ไม่กล้าอีกต่อไปก็เลิกเลย อายุก็เลข 2 แล้วเอี้ยะ..มันบ่เสีย
 ศักดิ์ศรีครับ..... แต่เป็นเรื่องที่ไม่น่าทำ..... แล้วเค้าจะไปเม้าท์กันเราเสียหายไปเลย
 (หัวเราะ) เอี้ย..ไอนี้จิบสาว อ่อน...เอี้ยไอนี้...จิบปีฮั่นว่า...ว้าว..ตลกไปเหี้ยะ...
 กลายเป็นเรื่องตลก แล้วเราก็แบบอะไรวะเนี่ย...ซิดไปเลยครับ...เอี้ย..ฮาผิดขนาดนั้น
 เลยก่า...เออ..(หัวเราะ) เอี้ย....คิงบ่หื้อเบอร์เฮว่ะ..เพื่อนฮ่าวว่าหื้อ...แล้วยังผู้หญิงมัน

โต..ขึ้น..มันต้องยังมีความคิดเหมือนเฮา...แม่นก้อครับ..ไปจีบยะหยัง...ทุเรศเกิน...
 โอ้ย..ยากมากกว่าจะขอเบอร์..กว่าจะอะไรได้..สาวมหาลัย..บ่เหมือนเด็ก ๆ..แบบขอ
 เบอร์ได้ก้อ..เอาไปแล้ว..เอ้ย..ง่ายเกินไปเอื้อย..แบบมหาลัย..ผู้หญิงมหาลัย..โอ้ย..ถ้าจะ
 มี..อะหยังกัน..นี่ยากครับ...ยากมากครับ..ใครตยาก..เค้าครคิดมาก...ถึงคบกันแล้ว..
 ก็เวลาจะหื้อ..น้อยมาก...ยากมาก..เวลามีเพศสัมพันธ์..ใช่ครับ..เค้าฉลาดกว่าอะไร
 หยั่งจี้..เค้าเรียนมหาลัย แล้วเค้าระดับสูงกว่าแล้ว..เคียวรากดิน...แล้ว...เส้นใหญ่..เรื่อง
 ใหญ่..เรื่องใหญ่..."

2.4.4 แสวงหากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจตามความสนใจ

ช่วงเวลาส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันวัยรุ่น ยังพบว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้ มิได้มองเห็น
 ถึงความสำคัญของเรื่องเพศในทุกลักษณะเป็นองค์ประกอบหลักของชีวิตที่จะมุ่งให้ความสนใจเป็น
 พิเศษในแต่ละวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นต่างได้รับประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม
 ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเพศอย่างมากมายจนคิดว่า เป็นเรื่องธรรมดา หรือ ซาชินในความรู้สึก
 มีการพุ่มเทให้กับเรื่องเพศน้อยลงกว่าช่วงวัยที่ผ่านมา รวมถึงคำนึงถึงความจริงของชีวิตที่ต้อง
 เผชิญในวันข้างหน้ามากขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในระดับพวกน้องๆ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ..ของวัยเรา
 เป็นไงมั่งที่เราเห็น..ในระดับปวสแบบเรา..มีอะไรที่แสดงออกมั่ง..

คอม : จับมือถือแขน..ถ้าอยู่กันเป็นกลุ่มใหญ่ๆก็จะแค่เล่น ๆ ครับ..ไม่จริงจัง
 อะไรมาก..แต่ถ้าอยู่..2-3 คนเป็นกลุ่มเล็กๆก็แค่มอง..ถ้าเขาผ่านไป
 ผ่านไปแค่นั้น..

ผู้สัมภาษณ์ : ไม่ตามไปขอเบอร์มือถือ..

คอม : โอ๊ะ..บ่ต้องการครับ....มายะหยังเอื้อย..เปลืองสตางค์....แบบว่า..ใครต
 เปลืองสตางค์..โทรไปหามันเอื้อย..ทุกคืนทุกคืน..โอ๊ะ..ตอนปวช..ห่มมี
 เต้าโต..เต็มทีเลย...เบอร์เนี้ย..เบอร์เนี้ย..น้อง..เนี้ย..น้องเนี้ย..ปวส..
 ไปไกลๆ เตอะ..มายะหยัง

โท : ดั่งค์ครับ..มันไม่มีดั่งค์จะกิน..วันนึ่งจะไม่รอด..

ผู้สัมภาษณ์ : เริ่มเห็นความจริงของชีวิตมากขึ้นเนาะ..

โท : ใช่ครับ..มันเป็นความจำเป็น..เป็นการเปลี่ยนแปลงที่แบบ..สังสรรค์กับ
 เพื่อนเฮฮามากกว่า..

ผู้สัมภาษณ์ : ไม่ค่อยออกแนวเพศเท่าไร..

คอม : โอ๊ะ..บ่ค่อยสนใจครับ..ไม่เท่าไร..อยู่กับเพื่อนซะส่วนใหญ่..."

กิจกรรมสร้างสรรค์ทั้งแง่ส่วนตัวและสังคม ช่วยระบายความเครียดและอารมณ์ของวัยรุ่นนี้ได้เป็นอย่างดี ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เมื่อเราคิดหยังจี้..เราจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างไรบ้างตอนนี้อยู่วัน
สำเร็จความใคร่ที่ต้องมีอยู่แล้วในผู้ชาย..

โหน่ง : โอ้ย..ผม..มันก็ต้องมีบ้าง..มันไม่บ่อย..ไม่ค่อยยุ่งเรื่องพวกนี้เท่าไร..ผม
อ่านการ์ตูนของ..การ์ตูนทั่วไปบ่อยดี..ใช้พลังพิเศษ..บ้าเล่นบอลล..แล้ว
แต่ชอบ..สีทึมยังบ้ากับบอลล..ส่วนมากเล่นบอลลครับ..เล่นกีฬา..อยู่กับ
เพื่อน ๆ ครับ..ไม่ค่อย..คิดอะไรมาก..

ผู้สัมภาษณ์ : ก็คือ..ไม่ค่อยจะหมกหมุ่นเกิดอารมณ์จะไปละ..

โหน่ง : โอ้ย..ไม่ถึงขนาดนั้นครับ..ดูเป็นเรื่องตลกไปซะมากกว่า..”

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1)

ในปัจจุบันการพัฒนาของสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศนี้ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลในโลกยุคปัจจุบัน กลายเป็นโลกที่ไร้พรมแดนของข้อมูลข่าวสาร ผลจากคุณประโยชน์จึงทำให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย รวดเร็ว และมีส่วนอย่างยิ่งในการกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งนักสังคมวิทยาได้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในปัจจุบันและสังคมส่วนใหญ่ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคมแบบประเพณีดั้งเดิมไปสู่สังคมแบบใหม่ที่เรียกว่า “การเปลี่ยนเป็นความทันสมัย (modernization)” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงนี้มีอาจหลีกเลี่ยงได้ในสังคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ อาจเป็นผลมาจากการแพร่กระจายของเทคโนโลยีและระบบเศรษฐกิจ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและพฤติกรรมทางสังคม อย่างไรก็ตาม รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงมีความเป็นไปได้ทั้งการเพิ่มสิ่งใหม่ขึ้นและสูญสลายไปของสิ่งเก่า มีพลังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพลังต่อต้านการเปลี่ยนแปลง บางส่วนเปลี่ยนแปลงช้าเร็วแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในส่วนหนึ่งของสังคม แต่สามารถส่งผลกระทบต่อส่วนอื่นๆของสังคมโดยรวมด้วย ด้วยเหตุนี้ ความทันสมัยของการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ได้ส่งผลกระทบต่อตรงกลุ่มทางสังคมกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า “เด็กและเยาวชน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประชากรทั้งประเทศ เกิดการรับรู้และเรียนรู้ข่าวสารทางด้านเพศได้อย่างชัดเจนและ มีการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมมากกว่าสังคมไทยในอดีต และอาจารย์ประจำชั้นได้วิเคราะห์ถึงการรับรู้ที่เกิดขึ้นของนักศึกษาดังนี้

“ อิม...ผมคิดว่าในสมัยนี้ผมคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมันพัฒนาเร็วทำให้เด็กใช้เทคโนโลยีอย่างที่ไม่ระมัดระวัง อย่างเช่น...ใช้มือถือดูคลิปวิดีโอไป ไทรคุยกกันทำให้มีโอกาสสูงที่จะมีโอกาสเจอกันและสุดท้ายก็มีโอกาสสูงที่จะลงเอยด้วยการมีเพศสัมพันธ์กันซึ่งไม่เหมือนกันรุ่นผม ซึ่งผมคิดว่าช่องทางนี้ทำให้มุมมองในการใช้ชีวิตของเด็กเปลี่ยนไปในเรื่องของเพศ ก็คือ....เค้าจะมีความสนใจแล้วก็สามารถรับรู้ได้อย่างกว้างขวางขึ้นแล้วก็...อย่างที่บอกว่ามันเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีจริยธรรมในเรื่องของทางเพศน้อยลงประกอบกับเค้ามีความสนใจในเรื่องของพุทธศาสนาในเรื่องของศีลธรรมจริยธรรมน้อยลง มันก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอย่างนี้ครับ ”

และตัวอย่างที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาดังนี้

“ โห นี้อย่างมากเลย พี่ว่านะในเรื่องของสื่อ มันมีผลต่อการรับรู้ทางเพศของเด็ก คืออย่างเด็ก ไม่ต้องดูอะไรมาก แม้แต่เพื่อนคุยด้วยกัน พูดคุยกัน แม้แต่ลูกเค้าเวลาเห็นผู้หญิงแต่งตัวโป๊ๆ ดารา วัยรุ่นแต่งตัวโป๊ๆ เด็กเค้าจะมอง แล้วมีลักษณะแบบเหนียวๆ คือเห็นพี่ๆเค้าคุยกันนะ แต่พี่ว่าสื่อมีผลมากในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศของเด็ก อย่างปัจจุบันไม่ต้องอะไรมาก ไทรศัพท์มือถือ เด็กมันก็จะมั่วประเภที่มันฉายอะไรได้ พวกคลิบ พวกหนังโป๊ คือก่อนที่ครูจะเข้าไปสอน เด็กมันก็จะมั่วดูอะไรกัน พอครูเดินปุ๊บก็ถามทำอะไรกัน เด็กมันก็จะแซว พวกนี้มันดูหนังโป๊กันครับ มันก็มี แม้แต่อินเตอร์เน็ต เยอะมาก แล้วก็โทรศัพท์ส่วนตัวที่เห็นๆ นะ ”

ผลพวงจากการพัฒนาในหลายๆด้านรวมถึงด้านสื่อและเทคโนโลยีเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมไทยในรูปแบบเดิมกับสังคมในปัจจุบัน พบว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ถ้าเทียบกับ 5 ปีที่ผ่านมาการรับรู้ในจริยธรรมของเด็กในชั้นคิดว่าเค้ามีการเปลี่ยนแปลงไปยังไงบ้างคะ

อาจารย์ : เยอะมากในส่วนของจริยธรรมเนี่ยผมคิดว่าลดลงละ เพราะว่ามันอาจจะไม่ลดลงมาก แต่ที่แน่ในสมัย 5 ปีที่แล้วนี้สิ่งยั่วยุนี้มันไม่ค่อยมีทำให้จริยธรรมที่มีสามารถคุมได้ เพราะสื่อมันไม่แรงเท่าไรแต่ตอนนี้ จริยธรรมมันเท่าเดิมแต่สื่อมากขึ้น หรือทำให้สื่อมันโดดเด่นกว่าจริยธรรมครับมันควบคุมกันไม่ได้.. ผมว่ามันมีเยอะเกินไป ทางอินเตอร์เน็ต ผมว่าเด็กจะเข้าไปใช้ได้ง่าย บางทีมีรูปโป๊ การมีเพศสัมพันธ์ บางทีมือถือ ก็ไปถ่ายอะไรก็ได้ ก็ทางอินเตอร์เน็ตครับ ที่คิดว่ามากที่สุด เค้าก็ใช้นะ เพราะถ่ายรูปได้ บางทีไปกันเป็นกลุ่มก็ให้เพื่อนถ่ายให้ มีแชทแชท อู่นี่ก็เคยเปิดเจอนะในมือถือของเด็ก ก็ไม่น่าเชื่อว่าจะมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้น ”

เมื่อวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (social cognitive learning theory) ของ Albert Bandura ถึงพฤติกรรมมนุษย์โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เชื่อว่า มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวเสมอ โดยการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบ (obsevation learning หรือ modeling) ที่วัยรุ่นจะต้องเลือกสังเกตสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสื่อทางเพศ ซึ่งขั้นตอนของการเรียนรู้โดยการสังเกตมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ การใส่ใจ (attention) กระบวนการจดจำ (retention process) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ (reproduction process) และกระบวนการจูงใจ (motivaton process) ให้กระทำตาม สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ วัยรุ่นจะต้องมีการเข้ารหัส (encoding) การเรียนรู้เหล่านั้นไว้ในความทรงจำระยะยาว (long – term memory หรือ LTM) อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ จะต้องประเมินว่า ตนสามารถเลียนแบบได้ดีหรือไม่ดีอย่างไร และจะต้องควบคุม พฤติกรรมของตนได้ด้วย (metacognitive) ด้วยอิทธิพลของสื่อทางเพศได้ส่งผลต่อการเลียนแบบของ วัยรุ่นมิใช่น้อย อันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและพฤติกรรมหลายรูปแบบ ดังคำบอกเล่าของอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

“ อาจารย์ : มีครับ เช่นอาจจะเป็นละครทีวี หนังสือแสงสองง่าม หรือบทเลิฟซีน ก็จะมีผลทำให้เด็กเค้าอยากรู้ อยากลอง แล้วก็ยังมีสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อาจจะเป็นที่เขียนหน้าปกตัวโตๆ ผมไม่อยากพูดว่าเป็นยี่ห้ออะไร ดูแล้วทำให้เด็กเค้าอยากลองอยากรู้ แล้วก็ไม่น่าเชื่อว่า หนังสือโป๊ ลามก มันก็มีขายทั่วๆ ไป ก็ไม่เห็นว่าจะมีการปราบปราม อะไรกันอย่างจริงจัง สื่อพวกนี้ทำให้เด็กเค้าอยากรู้ อยากลอง เป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น

ผู้สัมภาษณ์ : อิม..ครับ

อาจารย์ : สื่อแน่อนอนที่สุด เราไม่ต้องดูอะไรมาก ในหนัง ที่มันเป็นเกี้ยว นักเรียนนักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องแฟน เข้ามาเกี่ยวข้องกับ วัยรุ่นชาย จีบหญิง วัยรุ่นหญิงหึงวัยรุ่นชายมีแน่อน พฤติกรรมเลียนแบบ มีล้านเปอร์เซ็นต์ ”

ในขณะเดียวกันนักศึกษาได้เล่าถึงการรับรู้เกี่ยวกับสื่อในสังคมไทยปัจจุบัน และนำมาเปรียบเทียบกับสังคมไทยในอดีต ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : สื่อเป็นไฉนั้งในความคิดของน้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กฤต : แรงมากครับ..ผมคิดว่าเปิดเผยเกินไป..มีทุกๆสื่อครับ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต มือถือ..โทรทัศน์ มาลัยไทยรัฐครับ..อ้อ..มีแบบภาพโป๊ๆ

ครับ..มีเรื่อง..แล้วก็ขอคิดเห็นครับ ตามตอบ..
 เบียร์: ถ้าไม่มีสื่อด้านนี้ก็ไม่มีอะไรแบบนี้ครับ...คนไทยเรา...ถ้าไม่มีสื่อมาตั้ง
 แต่ไหนแต่ไรก็...ปัจจุบันนี้จับมือก็คงจะป็นเหมือนเดิมครับ... คงจะ
 เป็นแบบว่าสังคมแบบเดิมๆ..ครับ.. คือว่า รักนวลสงวนตัวใจครับเรา
 จับไม่ได้...คล้ายๆว่า...พ่อยิ่งแบบนี้..ป็นสาว..พอนี้ถือป็นมายิงเรา...
 แบบว่า ...สมัยโบราณครับ..”

การรับรู้เกี่ยวกับสื่อมิได้รับผลกระทบเฉพาะแต่นักศึกษาเท่านั้น แม้แต่วัยเด็กเล็ก ย่อมได้รับผลกระทบจากสื่อทางเพศไปด้วย ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ยากลำบาก หากวิวัฒนาการก้าวหน้าของสื่อเป็นไปอย่างไม่หยุดยั้ง การเรียนรู้และการเลียนแบบจากสื่อจะยิ่งเพิ่มพูนขึ้น ปัญหาทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงทางเพศอาจจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมากมาย แสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ในทางตรงกันข้าม กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไม่อาจจะทำได้เช่นนั้นภายใต้กรอบเงื่อนไขทางวัฒนธรรมและสังคมเป็นตัวกำหนดซึ่งมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังคำบอกเล่าความคิดเห็นของนักศึกษาดังนี้

“ โอ๊ย..แน่นอนครับ..วิวัฒนาการไม่มีที่สิ้นสุด ผมว่า..แฮ่มน้อยเกิดมามันก็มีหยักกันแล้ว...ถ้าขนาดโทรศัพท์...จัดคู่...ตั้งแต่ต้นเปลี่ยนไปดิกๆ..ธรรมดาครับ..น่าจะแย่งลงนะครับ..ตราบดีที่ยังบ่โตกันเตื่อ..ก็คงจะเป็นอย่างอันต่อไป..คล้ายห้าม..เหมือนยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุครับ..เหมือนเก็บกดพ่อแม่ติกรอบเอาไว้..ครับ..หันอยู่ในบ้าน..ออกมาข้างนอก...โอ๊ะ..นะเก็บกดสุดๆ.....ผู้หญิงผู้ชายไม่ค่อยรู้ว่าแบบเป็นไง...อะไรยังเงี้ย..พ่อแม่ปล่อยเอ๊ะ..ผู้ชายเอาตัวรอดได้..ผู้หญิงนี้แหละอันตราย ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของวัยรุ่น รวมถึงวิธีการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

“ เปลี่ยนไปมากในทิศทางที่เลวลง ก็อย่างที่บอกว่าปัญหาสำคัญมันอยู่ที่สื่อก็โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ ซึ่งผมคิดว่าฟังชั่นเหล่านี้มันไม่จำเป็น อย่างเมื่อก่อนนอกเหนือจากมันทำให้จริยธรรมทางเพศแล้วมันยังทำให้การเรียนลดลงเพราะว่าเด็กไม่ตั้งใจเรียน บางทีไปนั่งหลังห้องดูคลิปวิดีโอกันเพราะคลิบเดียวมันระบามากครับ พวกสื่อไม่ว่าจะโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์ผมคิดว่าน่าจะเสนอข่าวทางด้านอาชญากรรมน้อยลง น่าจะไปนำเสนอข่าวนักเรียนนักศึกษาที่มีผลงานทางการศึกษาหรืองานวิจัยเกี่ยวกับการงานที่มันมีประโยชน์มากขึ้น เพราะส่วนมากหนังสือพิมพ์เค้ามักจะเสนอข่าวที่ขายออกโดยไม่สนใจว่าข่าวการศึกษาไปอยู่ด้านในส่วนใหญ่ที่พาดหัวจะเป็นข่าวฆ่ากันตาย ช่มชืดเด็กม. 3 ส่วนใหญ่จะออกเยอะ แต่ว่าเราก็เข้าใจว่าเค้าทำธุรกิจ ถ้าเอาข่าวการศึกษามาจะขายไม่ออก แต่ว่าน่าจะแบ่งพื้นที่ให้กับหน้า

การศึกษาที่มันมีประเด็นที่น่าสนใจเอามาไว้ด้านหน้าบางแท่นที่จะเป็นข่าว
อาชญากรรม โทษทัณฑ์เช่นเดียวกันก็ควรจะให้ความสนใจน้อยน้อยก็ไปสนใจ
จริยธรรมมากขึ้น คิดว่าน่าจะลดลงได้”

นักศึกษาได้แสดงการรับรู้เกี่ยวกับสื่อดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามองว่าสื่อในเรื่องเพศเป็นเรื่องแย้ม้ยในปัจจุบัน

พะ : (เงียบ).....มันไม่ได้เตือนครับมันเพิ่มอารมณ์ให้เรายากขึ้นมาครับ
อย่าง...การเต้นโคโยตี้กับการนุ่งน้อยห่มน้อยครับ”

นักศึกษาต่างวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ทางเพศในระดับวัยตน ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้..สถานการณ์ทางเพศในวัยแบบเรา..เป็นไงมั่ง..ปวส..

เย้ย : มันมั่วกันเยอะครับ..มันมั่วกันเยอะ..มันมั่วกันเยอะ..เสี่ยงครับ..เคยมี
ตั้งแต่ปวช...เราไปเจอมาหลาย..”

ไฟ : ถ้าพูดถึงทางครอบครัวก็ไม่สนับสนุนเหมือนกันครับ แต่ที่มีอยู่นั้น
แอบทั้ง นั้น..ครับ แอบมี ครับ..ก็พ่อแม่ก็ไม่รู้ครับ”

ความรู้สึกล้ออาย หรือ การถูกปิดกั้นที่จะกล่าวถึงเรื่องเพศ หรือเปิดเผยความรู้สึกใดๆ
ออกมาให้เพศตรงข้ามได้รับรู้ท่ามกลางกรอบแนวคิดบริบทของสังคมไทย คือ ปราบปรามการทาง
สังคมที่วัยรุ่นต่างไม่คำนึงถึง และไม่ยอมรับที่จะกระทำตามอีกต่อไป ดังจะเห็นได้ว่า พฤติกรรม
วัยรุ่น ที่ได้แสดงท่าทีและการแสดงออกทางเพศอย่างชัดเจนมากขึ้น ดังคำบอกเล่าของอาจารย์
ประจำชั้นดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมทางเพศในอดีตรอบ 10 ปีที่ผ่านมา
แตกต่างกัน เยอะมั๊ยครับ

อาจารย์ : ลิบลับ หน้ามือหลังมือ คนสมัยแต่ก่อนคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย
แต่เดี๋ยวนี้เป็นเรื่องปกติสำหรับเด็กแล้วไปดูเถอะ แค่นี้ไม่เท่าไรเอง
แม้แต่ผู้หญิงผู้ชายมันก็แสดงกิริยาประมาณว่าให้ทำกันจิบกัน ผู้ใหญ่
อยู่ก็ไม่สนใจ มีเวลาทำความรู้จักกันน้อยมาก แค่นี้เดี๋ยวก็มีอะไรกัน
แล้ว”

สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักศึกษารายอื่น ดังนี้

“ มันต่างกันมากเลยครับ เมื่อก่อนก็จะมีรักชอบกันแค่สบตากัน แล้วก็ไปบ้านก็มี
 ผู้ใหญ่คอยดูแล เรื่องเพศสัมพันธ์ก็จะน้อยลง เรื่องความรักความชอบก็เป็นเรื่อง
 ปกติ แต่เดี๋ยวนี้มันแค่จอดมอเตอร์ไซด์ติดไฟแดงก็ไปนอนด้วยกันได้แล้ว ทำไมมัน
 ไวไฟขนาดนั้น ระยะเวลาการคบกันแทบจะน้อยมากที่จู้จี้กัน แคบกันไปแค่สบตา
 กันก็เหมือนจะมีเพศสัมพันธ์กันง่ายขึ้นในปัจจุบัน ”

ผลสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นต่างๆ ดังต่อไปนี้

“ อ้อ... มีมากขึ้นครับทั้งผู้หญิง ผู้ชาย เปิดกว้างครับ ชอบเที่ยวกลางคืน โอ้โฮ.....มาก
 ครับ เปิดกว้างมากครับ ไม่อยากจะบอกครับ เละเทะครับ เที่ยวแล้วก็มิอะไรกัน
 ถ้าเทียบอัตราเป็นคืนนี้ก็.. โอ้โฮ..มากมายผมไปเที่ยวต่อคืนก็ทุกวันครับ ”

นักศึกษาใช้สถานบันเทิงเพื่อนำไปสู่จุดเริ่มต้นของสัมพันธภาพ และเชื่อมโยงไปสู่การมี
 เพศสัมพันธ์ในที่สุด

“ แต่กรุงเทพจะแรงที่สุด กรุงเทพนี้เค้าแรงอยู่แล้ว.. เรื่องทางเพศนี้ถ้าพูดถึงจังหวัด
 เชียงใหม่จะ สมมติถ้าหนูอยู่กลางคืนเนาะ หนูก็เป็นคนที่เที่ยวกลางคืนเหมือนกันนะ
 เพราะอายุก็ 22 แล้วมากกว่าน้องๆ.. บางทีก็คืนเดียวไปด้วยกันเลย บางทีก็ ในเทศ
 ค่ะ เจอกันก็แป๊บเดียว ส่วนใหญ่เด็กเดี๋ยวนีจะไปหาคู่กันในประเทศ น้อยมากที่จะไปหา
 ในที่ทำงาน หรือในสถานการศึกษา จะน้อยใช้.. ”

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)

ภาพประกอบที่ 5.7 ตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงใหม่

1. ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญาตรี ชั้นปีที่ 2)

จากการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อ
เรื่องเพศ ผลการวิเคราะห์ได้ข้อสรุปเป็น 2 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ชีวิตคู่และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา จัดเป็นการศึกษาระดับขั้นสูงในหลายศาสตร์สาขาเพื่อ
พัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการ
พัฒนาประชากรของประเทศชาติ ในแต่ละปีการศึกษา มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้เข้ามา
ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวนมากจากหลายคณะที่เปิดหลักสูตร นักศึกษาเหล่านั้น ส่วนหนึ่ง
ต้องเดินทางจากถิ่นกำเนิดเพื่อมาศึกษายังมหาวิทยาลัยในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีจำนวนหลายแห่ง
และอีกส่วนหนึ่งเป็นบุคคลในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียงในเขตพื้นที่ภาคเหนือ นักวิจัยได้สุ่มเลือก
สัมภาษณ์นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงชั้นปีที่เริ่มสามารถที่จะปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมภายใน
มหาวิทยาลัยและสิ่งแวดล้อมภายนอกได้เป็นอย่างดี ผลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ถึง
ความคิดที่เกี่ยวข้องกับด้านเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้สะท้อนความคิดว่า เป็นเรื่องธรรมดาและ
สามารถ
ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวได้ดังนี้

“ บุญ : เป็นเรื่อง ธรรมดาสำหรับผมนะครับ เรื่องเพศ เป็นเรื่อง ธรรมดามาก
เลย.. มันก็ธรรมดาเพราะว่าถ้าเราไม่ทำอะไรให้มันเลยเถิดให้ต้องมี
การทำอะไรอย่างนี้ถ้า safe ดีๆมันคงจะไม่เป็นอะไรมากมายครับ
มันเข้ามหลายมันเป็นโลกที่กว้างครับ.. เรื่องเพศนี้ครับ มันเป็นเรื่อง
ธรรมดามากเลย แบบว่านอนกันไปตื่นขึ้นเช้า..ก็ไม่ว่ากันแล้วอะไร
อย่างนี้ครับ เยอะ..เยอะมาก..เยอะมากครับ..แบบคบกัน 3-4 วัน มีเพศ
สัมพันธ์ด้วยกัน...ก็ไม่ว่ากันแล้ว..แบบนี้.. โอเค.. ในระดับวัฒนธรรม
มันอาจจะ..แบบ..ผิด แต่ในหลักความเป็นจริงที่ทุกวันนี้ผม เชื่อแน่นอน
เลยว่า.. เกือบทุกมหาวิทยาลัยมันเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : อืม...

บุญ : คือ..นักศึกษาอยู่ด้วยกันนะครับ..ผมว่า..ทุกสถาบันทุกมหาวิทยาลัยเลยครับ..
มันก็มีนักศึกษาอยู่ด้วยกันอยู่แล้ว ”

หรือแม้กระทั่งการที่เพศหญิงจะเป็นฝ่ายเปิดเผยความในใจที่มีต่อเพศชายก็ยังเป็นเรื่อง
ธรรมดาของชีวิต มิได้เป็นสิ่งที่ผิดแต่อย่างใด ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ หนูว่า..มีผลค่ะ มันเหมือนเป็นเรื่องปกติไม่น่าอายอะไรคือ..ผู้หญิงจะบอกรักผู้ชาย
ก่อนก็ได้ ผู้หญิงจะกอดผู้ชายก่อนก็ได้มันดูธรรมดาเกินไปแล้วค่ะ ”

การใช้ชีวิตคู่ หรือ การอยู่ก่อนแต่ง ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมใหม่ในยุคปัจจุบัน
ที่นักศึกษา ส่วนหนึ่งต่างมิได้ให้ความสำคัญกับค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทยเนื่องจากการ
เปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดจากการเผยแพร่ (diffusion) วัฒนธรรมอื่นๆ เข้าสู่สังคมไทย
ซึ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มหนึ่งทางสังคมที่อาจจะยอมรับวัฒนธรรมบางอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ
เห็นคุณค่าของการรักษาวลสงวนตัวน้อยลง ดังการถ่ายทอดความคิดเห็นของนักศึกษาดังนี้

“ พช : หนูว่า..ค่านิยมมันเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยนะคะคือ หนูค่อนข้างที่จะ
เห็นด้วยกับการอยู่ก่อนแต่งด้วยซ้ำ..

ผู้สัมภาษณ์ : อิม..เพราะอะไร

พช : หนูคิดว่าเราไม่ควรให้คุณค่ากับ..ทำไมต้องเอาคุณค่าของเราไปไว้กับ
เรื่องแค่เรื่องพรหมจรรย์นะคะ คือ..ผู้ชายเค้าก็..เค้าก็ผ่านผู้หญิงมา
เพียงแต่เค้าไม่มีอะไรชำรุดไว้เป็นหลักฐานให้เห็นแค่นั้นค่ะ แต่ผู้หญิง
มันมีรอยชำรุดไว้ให้เห็น แค่นั้นแล้วทำไมเราต้องไปกดขี่ทางเพศมาก
ใช้.. หนูมองว่า..ธรรมดามาก ”

ถึงแม้ความคิดและพฤติกรรมที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักศึกษาจะได้รับการ
ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่อีกนัยหนึ่งของความคิดต่างรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่ขัดกับแบบ
แผนความประพฤติปฏิบัติเรื่องเพศของไทยที่มีมาแต่อดีต ดังคำพูดดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ในเรื่อง sex ทัศนะของเราในวัยรุ่นมองเรื่อง sex เป็นยังไงบ้าง

ชาย : เป็นเรื่องธรรมชาติคนเรา ผู้ชายหญิงอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนก็เป็น
เรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้น แต่ถ้ามองในแง่ของจริยธรรมหรือผู้ใหญ่ก็เป็น
เรื่องที่ไม่ดี ”

ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนักศึกษานั้น การเรียนรู้โลกกว้างนอกจาก
การศึกษาความรู้ทางวิชาการแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โลกแห่งชีวิตในมิติทางสังคม
ต่างๆ อาทิ การรู้จักเพื่อนร่วมวัย หรือใกล้เคียงทั้งเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศเป็นจำนวนมาก
ที่มีความหลากหลายบุคลิกภาพซึ่งก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในหลายระดับ รวมถึงความ

ใกล้ชิดผูกพันระหว่างหนุ่มสาวที่เกิดขึ้นอาจนำมาซึ่งการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีที่คู่รักโดยทั่วไป
อย่างไรก็ตาม นักศึกษาต่างได้ตระหนักถึงการมีวุฒิภาวะของพัฒนาการทุกด้านในระดับ
ที่ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงตระหนักถึงการควบคุมและรับผิดชอบต่อตนเองไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็น
เช่นไร หากมีโอกาสที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นของการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด ดังคำบอกเล่าดังนี้

“อัน : ถ้าระดับพวกเรา นี่แล้ว.. ป.ตรี ก็คง ธรรมดา เพราะถือว่า โตโตกันแล้ว...
รับผิดชอบตัวเองได้..ถ้าเกิดว่า.....พูดถึงเรื่อง sex..วัยรุ่นระดับนี้ ก็..คงจะรู้
ตัวเองครับว่า..ควรจะมี... การรับผิดชอบอะไรแค่ไหน..ต้องมีการป้องกัน...
ยศ : มันเป็นเรื่องปกติ มนุษย์เรา แต่ถ้าอยู่จุดนี้...เรารู้ตัวเอง...ว่าต้องมีการ
ป้องกัน..แต่ถ้าเป็นเด็ก ม.2 ม.3 เค้ายังไม่รู้อะไร...ประสบการณ์ที่ ผ่านมา..
เหมือนไม่รู้อะไร แต่ตอนนี้รู้แล้ว...อะไรก็รู้จักเฉยๆ รู้จักป้องกัน...”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษารายอื่นดังนี้

“พร : เป็นเรื่องธรรมดาค่ะ..สำหรับหนูก็มองเป็นเรื่องธรรมดาค่ะ เพราะว่า
สังคมไทยมันเปลี่ยนแปลงไปมากแล้วค่ะ คือ..แบบตั้งแต่หนูอยู่
ม. ปลายมันก็มีข่าว มีอะไรตามสื่อตามนิตยสารอะไรคือเรื่อง sex นี่คือ
แบบมันแบบ...กลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้วค่ะแต่อยู่ที่ว่าเรา เราจะ
เราป้องกันมันค่ะ ใช้...อยู่ที่ว่าเราจะป้องกันหรือเปล่าแค่นั้นเองค่ะ
ผู้สัมภาษณ์ : อืมๆ คือเป็นเรื่องปกติไปแล้ว
พร : ก็คือ ต่างคนก็ต่างมาอยู่ หอคนเดียว อู๋..มันเหงาใช้มัย แต่ทุกคนก็เกิด
อารมณ์นั้นแล้วมันแบบ เป็น มันสังคมมันพาไปด้วยค่ะ หยั่ง เพื่อนเค้าก็
มีแฟนกันหมดอะไรอย่างนี้ค่ะ ”

และนักศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนะเรื่องเพศในระดับตนดังนี้

“ เปลี่ยนมาก...เป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว...ในปัจจุบัน...คิดว่า..เปลี่ยนไปจากเดิม
มาก...จากแต่ก่อนเคยจิบกันได้...กว่าจะมีอะไรกัน แต่งงาน...แต่เดี๋ยวนี้เป็นชั่วโง่
ต่อชั่วโง่...ก็รวบรัด...”

1.2 นักศึกษามีทัศนะที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับ
มหาวิทยาลัย

ภายใต้ชีวิตที่นักศึกษาเคยพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีรูปแบบวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมทางสังคมในแวดวงจำกัด เมื่อทุกอย่างเป็นไปตามความคาดหวังและเป้าหมายที่นักศึกษาสามารถสอบเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ พบว่า นักศึกษาต้องดำเนินชีวิตภายใต้สิ่งแวดล้อมทางสังคมแบบใหม่ที่ต้องมีการปรับตัวนานัปการ และการปรับตัวอย่างหนึ่งที่พบนั้น คือ การปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศที่นำไปสู่การเรียนรู้ตัวตนระหว่างกันมากขึ้น ดังนั้น การมีคู่รักจึงเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ และอาจเป็นจุดเริ่มต้น จุดหนึ่งที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ให้มากต่อไป ดังการให้ข้อมูลนี้

“ เออ..ตอน ตอนปีหนึ่งนี่ยังไม่มีแฟนใช้มั้ยก็จะ...เออ..มองเห็นความรักนี้มันสวยงามเหมือนคนอื่น เอ๊ย..เราอยากมีบ้างจังเลยเนาะอะไรอย่างนี้..พอเรามีแฟนมันก็เหมือน มันก็ธรรมดาเพียงแค่ว่าเหมือนเรามีเพื่อนเพิ่มขึ้นมาอีกคนหนึ่ง แต่เค้าเป็นเพศตรงข้าม แต่เค้าเป็นคนที่แบบเราสามารถคุยอะไรก็ได้ แบบในใจ คือ..สมมติว่าเกิดเพื่อนผู้หญิงเราอาจจะไม่กล้าคุยอะไรอะไรอย่างนี้..แบบผิดใจกันเราก็ไประบายกับแฟนเราได้ละ เค้าก็ปลอบเรา ”

มุมมองของความรักและการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษามีการแปรเปลี่ยนไปโดยให้ความสำคัญกับปัจจุบันมากกว่าที่จะคาดหวัง หรือ กำหนดอนาคตร่วมกัน ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา

ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ถ้าเราถึงขั้นนั้นแฟนเราจะมีอะไรกับเราเราก็ โอเค
 ด้า : ก็ไม่มีปัญหา (หัวเราะ) คือ..มันขึ้นอยู่กับว่าคนสองคนรักกันจริง ๆ หรือเปล่า แล้วก็ การรักกันแบบนี้กับอนาคตต่อไปนะคุณคิดยังไงคือ คุณคิดแต่มีความรักขณะนี้ แต่ว่ามีเพศสัมพันธ์กันนะตอนนี้ คุณอาจจะไม่มั่นใจคน ๆ นี้ คือบางคนมันคิดไม่เหมือนกันนะค่ะ อย่างเพื่อนหนูที่อยู่กรุงเทพฯ นะคะหนูเคยคุยกับเค้าเค้าก็จะบอกว่า แค่อะ..ถ้าเธอรักเค้าตอนนี้ก็เธอก็คิดแค่นี้ก็พออย่างนี้ละ เธออย่าไปเสียใจที่ว่าเธอมีเพศสัมพันธ์กับเค้าแล้วต่อไปเค้าจะทิ้งเธอหรือว่าจะอยู่กันต่อไปคือให้ความสำคัญกับปัจจุบันดีกว่าอะไรอย่างนี้ละ ”

ท่ามกลางการดำเนินชีวิตที่มีอิสระเสรีภาพอย่างไร้ขอบเขต ทั้งทางความคิด การตัดสินใจ และการควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นในทิศทางใดก็ตาม ดังเช่น การพักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย หรือเช่าหอพักอยู่ภายนอก ซึ่งนักศึกษาพบว่า มีความเป็นอิสระในการควบคุม

พฤติกรรมให้อยู่ภายใต้กฎระเบียบที่แตกต่างกัน การใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาจึงเกิดขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ทิช : สันนิษฐานว่า ทุกมหาลัยครับ เพียงแต่... คิดว่าถ้าเป็น ปีหนึ่งเทอม
สองน่าจะเป็นของมหาลัยเราเพราะว่า คือ..อยู่หอใน..

ผู้สัมภาษณ์ : จุดเปลี่ยนนะ จุดเปลี่ยนที่จะไปใช้ชีวิตคู่ที่มีเสรีภาพมากมาย

ทิส : ก็คือ..มหาลัยนั้น..มีหอในแล้วเปิดจากหอในมาอยู่หอนอกเทอม 2

เมื่อไหร่ครับ เมื่อนั้นแหละครับ แต่อย่างเพื่อนผมอยู่...เรียน ปวส.ครับ
ก็คือ..ไปอยู่ด้วยกัน คือ..เค้าไม่ได้อยู่ในหอในครับ คือ..ไม่มีการคุมไม่มีการ
แยกอะไรอย่างนี้ครับใช้ชีวิตคู่ไป. แต่ถ้าแบบว่าอยู่ด้วยกันมาแล้ว
ตั้งแต่มัธยมใช้มัธยม..คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ในความคิดของผมนะครับ
ประมาณซัก 10 เปอร์เซ็นต์ 15 เปอร์เซ็นต์นะครับที่มีคู่กันแล้ว แล้วก็
ออกไปอยู่หอนอกด้วยกัน ”

การเป็นคู่รักมีโอกาสพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ซึ่งเป็นชีวิตจริงที่ปรากฏของนักศึกษา
ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ เสี่ยงมากถ้ามีแฟนคะ ส่วนใหญ่หนูว่า..ถ้ามีแฟนเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีอะไรกันนะคะ
ในระดับมหาลัยนะคะ..เป็นแฟนกันเฉยๆมันไม่มีแล้วคะ (หัวเราะ) มันมีแต่ในนิยาย
(หัวเราะ)..ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตคู่ด้วยกันทั้งนั้นนะคะ ”

และตัวอย่างจากการถ่ายทอดประสบการณ์ของนักศึกษาดังนี้

“ อัล : ครับ...sex เป็นเรื่องปกติก็มีได้. เป็นเพื่อน เป็นแฟน เป็นกิ๊กเป็นอะไร
ได้หมด..แฟน อยู่ด้วยกัน..ครับ ทุกอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้เราใช้ชีวิตอยู่แบบเป็นคู่..หรือว่ายังงี้ หรือ เข้าหอ หรือว่ายังงี้

อัล : เข้าหอครับแต่อยู่ด้วยกัน ”

นักศึกษาต่างคิดว่า การเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้
สิ่งสำคัญคือ ต้องคำนึงถึงเรื่องของความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ทุกด้านเป็นหลัก
ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ เป็นเรื่องธรรมดาครับแล้วก็เฉยๆ เป็นค่านิยมไปแล้วครับ อยู่ด้วยกัน แล้วเป็นคู่

อยู่ด้วยกันเป็นคู่...แล้วไปเจอกันหยั่งจี้..มันก็เหมือนกับ.ธรรมดาครับ ถ้ารู้จักป้องกัน
รู้จักรักษาตัวก็... โอเคไม่เป็นไรครับ เรื่อง เช็กซ์..แต่ถ้าอยู่ด้วยกันเรื่อง sex ไม่มี
การป้องกัน ไม่อะไร... อันตรายก็น่าเป็นห่วงครับ....”

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น
4 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้เชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับปริญญา
ตรี แบ่งออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยเป็นสิ่งที่ดี แต่มีความคิดแนวทางใหม่ที่ต้อง ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคม

นักศึกษาเป็นช่วงวัยที่กำลังก้าวกระหว่างวัยรุ่นตอนปลายกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้นซึ่งมีพัฒนาการ
อยู่ในขั้นสูงสุดที่เรียกว่า “Formal operations” สามารถที่จะคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ มีความ
สนใจปรัชญาชีวิต ศาสนา สามารถที่จะเลือกใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจ การคิดเชิงอนุมาน
และอุปมาน ฯลฯ และวัยนี้ต่างได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
องค์ความรู้ของค่านิยมทางเพศที่ดีตามกรอบแนวคิดของสังคมไทยมานาน้อยแตกต่างกันออกไป
และส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของค่านิยมที่ดีว่า เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ หากสามารถจะกระทำ
ได้ตามค่านิยมดังกล่าว อย่างไรก็ตามนักศึกษาได้บอกเล่าความคิดจากการถ่ายทอดความรู้ของ
ครอบครัวดังนี้

“ มุม : แล้วถ้าเป็นครอบครัวของผมนะครับที่บ้านพ่อแม่จะสอนไว้เลยก็คือ..
โตแล้วอะไร แบบนี้ให้รู้ว่า..อันไหนดีไม่ดีอะไรแบบนี้ครับแบบครอบครัว
ผมนะครับเป็นครอบครัวเปิดครับ พ่อแม่จะเปิดโลกให้แบบนี้ก็
คือ...แบบเออ..คิดก่อนอะไร แบบนี้ แล้วก็ป้องกัน...มีแม้ว่าจะต้อง
ป้องกันด้วย แล้วก็ เออ..อย่าไปทำลายอะไร...ผู้หญิง...ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเชื่อกัน

มูม : เชื่อกันครับ แล้วก็ทำไปด้วย (หัวเราะ)... คือ..เค้ารู้อยู่แล้วครับ..ว่าเค้าห้ามไม่ได้..ครับ..สอนได้อย่างเดียวก็คือ...การป้องกัน..ห้ามนี้มัน..โอว..น้อยมาก มันยังอยู่ ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุอะไรประมาณนั้น ถ้าเกิดจะมีแบบไปทำเค้าหยิ่งนั้น..มันไม่ดีจะบอก อย่างนั้นอย่างนี้ แล้วไม่คิดว่าบ้านเราน้องนะผู้หญิงนะลูกหลานมีแต่ผู้หญิงทั้งนั้นนะ เพราะที่บ้านผมจะผู้หญิงเยอะแ่กก็จะบอกเออ..ว่าถ้า เป็นลูกเป็นหลานเราจะทำอย่างไร แ่กก็จะบอกว่า ป้องกันด้วย ถ้ามีอะไรก็ป้องกัน.. บางครั้งก็ห้ามไม่ได้ แ่กก็จะบอกว่า...เออ... อย่างนี้มันไม่ดีนะอะไรอย่างนี้มันไปดี....แต่สุดท้าย..ท้ายสุดที่แ่กจะบอก..ถ้ายังงี้ก็..... ท้ายต้องป้องกันตัวเองนะอะไรอย่างนี้ครับ คือ..ครอบครัวเปิดครับ เปิดว่าเออ..บอก..ทุกอย่างว่าเออ..ทำอย่างนี้มันไม่ดีนะ การที่จะไปมีเพศสัมพันธ์มันไม่ดีนะอะไรอย่างนี้..ไม่ดีแต่สุดท้ายแ่กก็ต้องบอกว่า..ถ้าจะมีจริง ๆก็..ให้ป้องกันให้ดูแล..นะ ถ้าเราป้องกันมันก็จะเหมือนเราป้องกันตัวเองกับเราป้องกันผู้หญิงด้วยอะไรอย่างนี้ครับ คือ ถ้าเรามีเพศสัมพันธ์กันก็คือ..ให้มัน..ปลอดภัยครับผม..ให้ผู้หญิงปลอดภัยด้วย ตัวเราเองก็ปลอดภัย อะไรอย่างนี้..ประมาณนี้..”

ในขณะที่อาจารย์มหาวิทยาลัยแสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ตรงนี้ลึกๆ แล้วผมว่า..ไม่มี เชื่อว่าโทษนะ ครอบครัวไม่ได้สั่งสอน เพราะว่าสังคมไทยนะครับ เรื่องนี้ไม่กล้าพูดกัน ก็หมายความว่าเรียนรู้จากวัย จากหนังสือ จากอะไรมากกว่า แต่ถ้าถามว่าสังคมได้สอนหรือพยายามสื่อมัย ผมเชื่อว่าไม่มี ยกเว้นอาจจะคอยปราม ให้อะไรปรามนี้ผมว่าคงมีอยู่ละ แต่เรื่องสอนให้ อย่างนั้นอย่างนี้ นะผมว่าคงไม่ถึงขั้นนั้น ”

การดำเนินชีวิตของนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวัยทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ทำให้เกิดการปรับตัวต่อการในหลายด้านรวมถึงการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคสมัยใหม่ที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ ความเชื่อจากค่านิยมทางเพศของสังคมไทยที่เคยได้รับการปลูกฝังมา กลายเป็นการผสมผสานกลมกลืนเข้าหากัน (assimilation) กับวัฒนธรรมใหม่ๆ แห่งโลกตะวันตก เป็นผลให้นักศึกษาได้ผสมผสานความเชื่อของไทยเหล่านี้ และมีความประพฤติที่แตกต่างจากความเชื่อออกไปในทิศทางที่ตรงกันข้าม วิธีการนี้อาจจะทำได้ไม่สมบูรณ์นัก เพราะเป็นการยากที่แต่ละคนจะรับวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่ตนไม่คุ้นเคย กาลเวลาที่ผ่านไปจะเป็นเครื่องช่วยผสมผสานกลมกลืนกันได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การรับวัฒนธรรม

ใหม่ๆของนักศึกษา แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมได้ เป็นอย่างดี มิเช่นนั้นแล้วจะกลายเป็นบุคคลที่ล้าสมัย ไม่ทันเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงของ สภาพสังคมที่เกิดขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ก็รู้ ..แต่ส่วนใหญ่เค้าไม่ค่อยคิดกันครับ..เพราะมันไม่เหมือนเมื่อก่อนแล้วอะไร.. โดยรวมนะครับ เทคโนโลยี...ถ้ามันคิดแบบเดิมๆ. จะได้อะไร เข้ากับสังคมมันก็ ไม่ได้ครับ ตอนนี้มันไม่เหมือนเมื่อก่อน..ที่สังคม...ต่างประเทศมันเข้ามาเยอะด้วย.. ประเทศไทยมันยอมรับได้ทุก ศาสนา..หยั่งไปดูแถว พัทยา..ครับ เปิด โสภณิ ขึ้น บาร์เต็มไปเลยครับ มันอยู่ที่..สังคม สังคมเป็นคนจัดหยั่ง..เด็กมันโตขึ้นมานัน.. เห็น..มันก็ต้องทำ ก็เลย..ตอนนี้อะไรก็ดูเหมือนควบคุมไม่ค่อยได้.. ข้างหน้าอาจจะ เป็นมากกว่านี้”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : พวกเราคิดว่าในระดับปริญญาตรีเนี่ย เราคิดว่าเรา...มีความรู้เรื่อง จริยธรรมของสังคมไทยแค่ไหน...เรื่องทางด้านเพศ ผิดชอบชั่วดี... เราสะสมประสบการณ์จากวัยเด็กมาถึงวัยนี้...
ยอด : มันก็รู้นะอยู่ครับ...แต่มันไม่ได้เอาไปใช้ ..รู้ครับ แต่ไม่ได้ทำผมว่า ถ้า.. ทำได้ก็ดีนะครับ ถ้าเกิดสังคมไทยเป็นเหมือน เมื่อก่อนเออ..ก็ดี แบบมีครอบครัวแบบดีๆ อะไรไปเลย แต่แบบ..มาถึงตรงนี้แล้ว ถ้าเกิดเรามัวไปคิดอย่างนั้น มันก็..ไม่ทันคนอื่นมันเหมือน แบบไม่ทัน เกมส์ อะไร เราเหมือนไม่รู้เรื่อง โดมา เราเหมือนแบบรอ รับ...ของ จากคนอื่น อะไรอย่างงี้ ก็เลยต้องแบบ ยังไงก็แบบต้องตามๆ กันไป... แต่ผมว่าดี นะ ถ้าเป็นอย่างงั้น”

ความคิด ความเชื่อของคนรุ่นกลาง จนถึงคนรุ่นเก่า จะยังคงยึดมั่นวัฒนธรรมไทย แบบเดิมๆ ขณะที่นักศึกษาได้คล้อยตามความคิดของสังคมสมัยใหม่ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ถ้าผู้ใหญ่เจ๊...คิดว่า..ยังไม่เปลี่ยน แต่ถ้าเป็นพวกผมนี่ก็เปลี่ยนไปแล้วเป็นพ่อแม่เนี่ย เค้าให้คิดอยู่..แต่ถ้าพวกผมเป็นพ่อแม่ก็อาจจะคิดเหมือน เค้าตอนนี้..ว่า ยังไม่ควร ”

และนักศึกษาได้สะท้อนความคิดของตนที่มีความขัดแย้งกับความคิดของผู้ใหญ่และ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสังคม ดังคำพูดดังนี้

“ คนละยุคแล้วครับ ยังมีอยู่ แต่มันน้อย .. น้อยมาก.. มันยังมีอยู่ครับน้อยนิดเดียว

ถ้าเทียบกับผู้ชายก็คงจะปล่อยให้เป็นตามสังคม.. สังคมเริ่มกำหนดว่า..ให้ หยั่งนั้น
อย่างนี้ ะไรน้อยลง ผู้ชายก็..สบายสบาย..อยู่ที่ผู้หญิงง่ายกว่า ผู้หญิงทำตัว..”

เนื่องจากสังคมไทยมิได้เป็นสังคมที่อยู่อย่างโดดเดี่ยว (isolation) ต้องมีการติดต่อ
เกี่ยวข้อง (contact) กับสังคมโลกอย่างมากและตลอดเวลา ดังนั้น จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ทางสังคมหลายด้านที่ติดตามมา ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“หนูว่า มันถูกทำให้เปลี่ยนค่ะ คือ..แบบว่า..สังคมมันยังไม่พร้อมแต่ว่ามันถูกทำให้
ต้องเปลี่ยนอย่าง..สังคมของเด็กมัธยมอย่างนี้คือ..มัน ถ้าดูแล้วคือมันยังไม่สมควร
แต่ว่าด้วยสื่อด้วยวัฒนธรรมอย่างนี้..มันเป็นสิ่งที่แบบว่าเหมือนๆไอ้สิ่งเร้านะคะ
มา ทำให้เด็กต้องคิดตาม ต้องไปตามอย่างนี้เหมือนแบบว่าถ้าเกิดคุณไม่มีประสบ
การณ์คุณก็เขยจะอะไรอย่างนี้”

เป็นที่ยอมรับกันว่าในสภาพสังคมปัจจุบัน ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมในด้านเทคโนโลยี
ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ต่างๆ ตลอดจนค่านิยมและสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการ
ยอมรับสิ่งใหม่ๆเข้ามาในชีวิตได้โดยง่าย ช่วยให้นุชนยุคนี้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีเยี่ยมในทุกด้าน
สิ่งเหล่านี้ มีผลต่อความคิดของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ดังคำบอกเล่าประสบการณ์ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อืม...แล้วที่บอกว่าเราคิดยังไปกับวัฒนธรรมไทยที่บอกว่ารักษาวลสงวน
ตัวของสังคมไทย

ตั้ง : โอ..ทุกวันนี้..ไม่มีแล้วครับ ไม่มีแล้วครับ.. เกือบจะไม่มีเลยครับ
หายากครับ คือ.....ถ้าวัฒนธรรมจริงๆนักศึกษาใส่กระโปรงสั้นก็อาจจะ
ไม่มีแล้ว..ถ้าเป็นจริงๆนะครับ มันเปิดกว้างมากเกินไปครับ มันเปิด
กว้างแล้วครับ สถานบันเทิง 1 ครับ ก็ไม่มีแล้วครับ ก็ลบไปแล้วครับ..
สื่อลามกทุกสิ่งทุกอย่างที่มันเป็นสื่อออกมาครับก็ลบไปแล้วทุกวันนี้
สื่อต่างๆที่จะทำให้ไปในทางที่ล่อแหลมต้องๆดนะครับ... ต้องงดครับ
ถ้าจะให้มีความวัฒนธรรมในการรักษาวลสงวนตัว สถานบันเทิง.ข้อ 1. ใส่เสื้อ
มิดชิด ข้อ 2. ใส่กางเกงขายาว ข้อ 3.ใส่กระโปรงยาวๆ (หัวเราะ) คง..
ไม่มีใครเข้าแล้วครับ (หัวเราะ) ผมว่า...ทุกวันนี้อย่างน้อยๆต้องใส่
กระโปรงสั้นครับ เลยเข้าขึ้นมาครับ อย่างน้อยๆครับ..เด็กมัธยมยังใส่
เลยเข้า ขึ้นมา.เลยทุกวันนี้ครับกระโปรง..

ผู้สัมภาษณ์ : ก็คือ..เราประเมินว่า ป.ตรี ระดับเราค่อนข้างจะไปแล้ว..

ตั้ง : ไปโลดแล้วครับ ”

ด้วยช่วงวัยที่ยังมีความคาบเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่นเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้นักศึกษายังคงรักสนุก เพลิดเพลินกับการใช้ชีวิตอย่างวัยรุ่นให้คุ้มค่า ดังคำบอกเล่าดังนี้

“วัยรุ่นมันรักสนุก..ครับ มันยังไม่ถึงจุดอึดตัวมั้งครับ..ให้อนุรักษ์ ..ถ้าเข้าวัดนี่ก็เข้าตามปกติอยู่แล้ว ถ้าอนุรักษตอนนี้ผมก็ไม่มีแฟน..ไม่มีใครมีแฟนหรอกฮะ...ถ้าคิดแบบสมัยโบราณนะฮะ..ผมก็ไม่มีเมีย ..ไม่มีภรรยา..ไม่มีลูก..ใช้มัฮะ”

นอกจากนั้น นักศึกษายังได้เปิดเผยถึงความรู้ความเข้าใจที่มีต่อเรื่องเพศอย่างกระจ่างและปราศจากความรู้สึกอับอาย เมื่อมีการสนทนาระหว่างเพื่อนร่วมวัย ดังคำบอกเล่าดังนี้

“หวาน : เพิ่งมารู้ เรื่องเซ็กส์มากที่สุดตอนมหาลัยนี่แหละค่ะ (หัวเราะ)

ม.ปลายก็ยังไม่รู้อะไรสักอย่างเลยไม่เคยคุยกันเรื่องเซ็กส์เลย

ผู้สัมภาษณ์ : เหมอ้าว..แล้วคุยกันมาจากตรงไหน

หวาน : ก็คือ..เริ่มก็คือ..เพื่อนมันมีสื่อแบบหนังสือหนังเอ็กซ์หนังอาร์เราก็เกิดข้อสงสัยมากขึ้นอะไรอย่างนี้..เฮ้ย..ทำไมมันเป็นอย่างนี้วะอะไรอย่างนี้ (หัวเราะ) คือ..แลกเปลี่ยนความคิดเรื่องเพศมากขึ้นคือ..เมื่อก่อนนี้อาย..อายหยั่งย่ะ คือ..มันไม่แน่วันนี้มันก็จะเกิดขึ้นกับตัวเองต้องถามไว้ก่อนใช้ๆ..”

2.1.2 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจโดยใช้ วิจารณญาณของตนเองเป็นหลัก

ความรู้ใดๆที่นักศึกษาได้รับการถ่ายทอดอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่วัยเด็ก มีอาจจะนำมาใช้เมื่ออยู่ท่ามกลางสภาพการใช้ชีวิตภายในรั้วมหาวิทยาลัย ที่เต็มไปด้วยความมีอิสระ มีสีสันแห่งโลกชีวิตที่แปลกใหม่ และสิ่งเร้ามากมายที่ทำให้จิตใจหวั่นไหวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการคบหากับเพศตรงข้ามที่ตนเองรู้สึกชื่นชอบซึ่งนับวันจะยิ่งเพิ่มพูนความรู้สึกที่ดีๆต่อกัน ดังนั้น หากนักศึกษาจะต้องตกอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน นักศึกษาต่างมีความเชื่อมั่นต่อการใช้วิจารณญาณของตนเองมากกว่าที่จะคำนึงถึงความรู้ของกรอบแนวคิดของสังคมไทยที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากครอบครัวและสังคม ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ อิง : ปลูกฝังมากๆของหนูนี่บอกอย่างเดียวว่า..ห้ามมีแฟนบอกว่าใจเย็น
อย่างเดียว แล้วก็คือ..ปิดกันทุกอย่าง เพราะถ้าเกิดเห็นสื่อที่วิวอย่างนี้ก็จะแบบว่า ไซโคไปเรื่อย ๆ ว่านี่มันไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ค่ะ คือ...แบบว่า

เราก็มีแบบพ่อก็ยังทำไมละ แล้วทำไมแล้วเหตุผลเพราะอะไร ทำไมไม่อธิบายอะไรอย่างนี้ละ..ทำไมต้องมาห้ามๆ อย่างนี้ละ..

ผู้สัมภาษณ์ : อืมๆ แล้วก็คือ..แล้วเราเชื่อตามมัย เราคิดว่าเราจะเชื่อตามพ่อแม่มัย

อิง : ก็คือ..ตอนนั้นตอนสมัยเด็ก ๆ ก็เชื่อ..แต่พอเราโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นในชีวิตมหาลัยเนี่ยะคือ..แบบสังคมมันเปลี่ยนแปลงไปซึ่งพ่อแม่เราไม่ได้อยู่ในสังคมนี้..พ่อแม่เราไม่ได้เห็นว่ามันเปลี่ยนแปลงขนาดนี้แล้วนะ วัยรุ่นเป็นแบบนี้แล้วนะคือ..แบบวัฒนธรรมทางตะวันตกมันมีถึงขนาดนี้แล้วนะอะไรอย่างนี้ละ...เราก็ใช้วิจารณ์ญาณของตัวเอง ยิ่งมาอยู่มหาลัยถูกปลูกฝังมากเลยเราเป็นผู้หญิงเนื่อนะ...อย่าให้เขา...เออ..ตราหน้าว่า เค้าบอกว่า..สาวเหนือใจง่ายนะอะไรอย่างนี้ละ”

ถึงแม้ว่านักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีภูมิหลังของชีวิตและครอบครัวเป็นเช่นไรนั้น แต่เมื่อต้องตกอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมทางสังคมร่วมกัน จะพบว่า มีความคิดไม่แตกต่างกัน จากความรู้ที่ได้รับ การถ่ายทอดมาไม่สามารถจะนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงของชีวิตนักศึกษาได้ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ แต่ก็เหมือนอิง..พอมาอยู่สถานการณ์จริง ๆ สิ่งแวดล้อมตรงนี้หนูว่า... ไม่ใช่แค่สาวเหนือละ ทุกภาคเป็นเหมือนกันหมดละ แหละละ ถ้าได้มาอยู่..มา ใช้ชีวิตในมหาลัยเนี่ยะ..ถ้าพ่อแม่พูดคือ..เค้าไม่เคยได้มาเรียนอะไรอย่างนี้ เพราะว่าสมัยพ่อแม่สมัยผู้ปกครองมันไม่ได้รุนแรงอะไรขนาดนี้ มันไม่ได้เจอสภาพแบบนี้ คือ..พ่อแม่ก็จะเอาตามที่สมัยตัวเองนะ ...เอาความคิดตัวเองอย่างนี้ละซึ่งกับปัจจุบันนี้มันเป็นคนละเรื่องกันเลยละคือ..ที่พ่อแม่สอนมานี้คือ....เอาไว้ตรงนั้นเลย (หัวเราะ) กองไว้ตรงนั้น... ถ้าเจอจะ ตัดสินใจเองว่า อะไรควรไม่ควรอะไรอย่างนี้ คือ..ที่พ่อแม่สอนมันใช้ไม่ได้ กับสถานการณ์จริงนะละ...เราต้องแบบอยู่ที่เรา..”

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

การวิเคราะห์ทัศนคติเชิงจริยธรรมได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการไร้วัฒนธรรมและขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม

ในทัศนะของนักศึกษาที่ได้ประเมินความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยทุกรูปแบบ ว่า เป็นสิ่งที่ไร้วัฒนธรรมของบุคคลในสังคม ขาดจิตสำนึกที่จะตระหนักถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่อสังคม และนักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึกดังนี้

“ พัง : ช่มชืน คำว่า...ช่มชืน เป็นคำที่บัดซบที่สุด สำหรับผู้ชายได้ยินนะครับ
ถ้าเห็นก็อยากต่อยุครับ ไม่ชอบเหมือนกันครับ เพราะช่มชืนนี่เป็น
อะไรที่ไร้วัฒนธรรมมากเลยครับ เหมือนสัตว์...”

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเรามองเรื่อง sex ในครอบครัวทุกรูปแบบที่กำลังไปรโมทตอนนี้
ใช้มัย พ่อ ช่มชืนลูก ปู่ช่มชืนหลาน ในครอบครัวเรามองว่าเป็นยังงัยบ้าง
อาม : มันชั่วครับ บอกได้คำเดียวว่า...ชั่วครับ..เนี่ยครับ...สิ่งนี้ครับที่ทำให้ไม่มี
วัฒนธรรมครับ มันเป็นสิ่งที่เลวร้ายมากเลยครับ วัยรุ่นช่มชืนกัน 10-1
ยังไม่เท่าพ่อช่มชืนลูกเลยครับ มันต่ำเกิน มัน...มัน..บ่งบอกถึงการไม่มี
วัฒนธรรม..บ่งบอกถึงจิตใต้สำนึก..บ่งบอกว่า ...ใจของคนนะ คนที่ทำ...
จิตใจมันทำด้วยอะไรครับ อย่างน้อยๆ การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กัน
อย่างนี้ก็ถือว่า..... แบบ..ยังงัยครับ มันเป็นที่สังคมยังพอที่จะรับได้
ครับ..แต่นี้ลูกในใส่แท้ๆครับแล้วมันทำลงได้อย่างงัยครับ มันเป็นเรื่องที่ไม่
น่าจะเกิดขึ้นครับผม สิ่งทีฟังแล้วแค้นครับ ไม่อยากจะได้ยินครับ แค้นๆ
จริงๆครับ ถ้ามันบอกที่อยู่ว่าอยู่ไหน จะไปต่อยุให้ ถ้าไม่โดนจับก่อน..
ถึง แม้ว่าทำตัวอย่างนี้นะ ได้ยินแบบนี้มันก็สลดใจเหมือนกันครับ ไม่ได้..
ไม่ใช่ครับ..เพราะสังคมไทยยังงักไม่เสื่อมโทรมอะไรขนาดนั้นครับ..ที่จะ
ไปเอาแบบครอบครัวเดียวกันครับ ”

และนักศึกษาได้ประเมินตนเองว่า มีจิตสำนึกที่ดีพอที่จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม ขณะเดียวกันก็เกิดความรู้สึกโกรธแค้นคนที่ล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้อื่นและครอบครัว ดังการให้ข้อมูลดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วคิดว่าถ้าเกิดมีโอกาสจะมีมัย ใจ ช่มชืนรุมโทรมคิดว่าจะทำแบบ
เค้ามัย

เจ : ไม่ครับ ใดๆ (หัวเราะ) โอว..มันคงไม่ชั่วขนาดนั้นครับ ชีวิตหนึ่ง..ถูกต้อง
รุมโทรมหญิง 10 คน.. คงไม่ใช่ขนาดนั้นนะครับ แต่จะดีกว่านั้น..คงมี
จิตสำนึกที่ดี ถ้าอย่างนั้นไม่เหี้ยจริงๆนะ แบบว่า..หลอกแตกเอาทุกสิ่ง
ทุกอย่าง หลอกทุกสิ่งทุกอย่างสวมเขาแบบนี้.. อีนั่นน่าจะโดนร้ายๆ
มาก็ร้ายๆไปครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : แต่ว่าเราคิดว่าเรามีในระดับหนึ่ง ที่จะไม่ทำขนาดนั้น

เจ : มีในระดับหนึ่งคงไม่ทำขนาดนั้น..ครับ.. ไม่ทำแน่นอนครับ ”

ในขณะที่นักศึกษาหญิงได้สะท้อนความรู้สึกสงสารและเห็นใจ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ อันนี้หดหู่มากไปใหญ่เลยคะ ดูแบบอึ้ง..เครียดมากๆเลยคะ คือ..เค้าผู้หญิงที่อื่นไม่ได้ แล้วเธอ ผู้หญิงอัตราส่วนมีเยอะกว่าผู้ชายจะตาย แล้วทำไมต้องมาเป็นครอบครัวตัวเอง ”

ส่วนการโฆษณาขายสินค้าทางเพศไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษาเท่าที่ควร ต่างมองว่าเป็นเรื่องที่ไร้สาระ ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง พร้อมทั้งกลับทำให้ชีวิตของตนมีความลำบากมากขึ้น เพราะได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจ ดังการแสดงความคิดเห็นดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : มันมีอะไรขายยังงี้มั่ง... เรามองว่างี้มั่งสื่อพวกนี้

แป็บ : มันเป็นเรื่องที่ไร้สาระครับ ในความคิดของผม ดูอีกแง่หนึ่งก็เหมือน หลอกกกลาง แล้วก็เหมือนกับเพิ่มสื่อทางเพศมากขึ้นกว้างมากขึ้น ถ้าเราซื้อแล้ว ไม่มีผู้หญิงให้ทำ เราต้อง จะสรรหาผู้หญิงมาทำ.. ทำงั้นนี่ละ.. ”

นอกจากนี้ยังแสดงความรู้สึกล่อลวงใจที่เป็นลักษณะแอบถ่าย ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วพวก ภาพแอบถ่ายนี้เรามองว่างี้มั่ง ภาพแอบถ่าย แบบว่าใคร มี sex กับใครเรามองว่างี้มั่ง ในการรับรู้ของเรา ไว้ : เฉยๆนะครับ แอบถ่ายนะครับ ”

2.2.2 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่มีให้เรื่องเสื่อมเสียแต่อย่างใด และไม่ได้ยึดติดให้แก่ชีวิต

ความคิดที่เติบโตตามวัยของนักศึกษาพร้อมๆกับการปรับตัวต่อสังคมสมัยใหม่ มีส่วนสำคัญที่ทำให้การยึดติดต่อความยั่งยืนของสัมพันธภาพระหว่างตนกับคนรักในอนาคตมีน้อยลง และพร้อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ หรือ การพลัดพรากที่เกิดขึ้นเสมอมีว่า ความสัมพันธ์นั้นจะลงเอยเช่นใด ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ สำหรับหนูนี้ดำเนินไปตามสถานการณ์จริงกับคือ..หนูๆไม่ได้ซีเรียสว่าเราจะต้องอยู่

ด้วยกันไปจนถึงไหนนะคือ..หนูคือ..ถ้าเราเข้าใจกันเรารักกันถึงตรงนี้คือ.. ถ้าเกิดวันใดวันหนึ่งเราไม่เข้าใจกันหรือว่า..เค้ามีคนอื่นก็โอเคก็คุยกันให้รู้เรื่องอะไรอย่างนี้ค่ะ ไม่ได้ยึดติดค่ะ.. ถ้าเค้าอยู่ด้วยกัน ไม่ได้เค้าก็จะเลิก ส่วนใหญ่มาเรียนขนาดนี้เค้าก็จะใช้เหตุผลคุยกันมากกว่าอยู่ไม่ได้เขาก็ยินดีที่จะจากกัน ”

เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าที่นักศึกษาายังต้องเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงในชีวิตอีกมากมาย ดังนั้น การวางแผนการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันอย่างเป็นทางการจึงเป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกว่าจะมุ่งหวังให้เกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว นักศึกษามักจะให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ปัจจุบันมากกว่า ดังการให้ข้อมูลดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อนาคตค่อยว่ากันอีกทีเอาแค่ตอนนี้คบกันยังไงพอละ

แดน : คือ..ถ้ามันยึดโยงมันก็ต้องยึดนะคะ คือ..ถ้าเราเอาการแต่งงานมาผูกมัดโยง..มันก็หย่าอยู่ดีถ้ามันไปกันไม่ได้ค่ะ ”

การใช้ชีวิตคู่ร่วมกันมีความเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการปรับตัวหลายประการที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องปรับตัวเข้าหากันเพื่อเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน บางครั้งอาจประสบปัญหาในการปรับตัวจนไม่สามารถจะอยู่ร่วมกันได้ การเลิกราก็เกิดขึ้นได้ในที่สุด ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ โชค : ก็ตอนแรก ๆ ก็ให้เกียรติ แบบจับแรก ๆ หยิ่งจุ่มทุกอย่าง บอกมาเลย.. ทำอะไรให้ได้ก็ทำ.. อยู่กันไปนาน ๆ ก็เฉย ๆ เฉยใครเฉยมัน ที่เค้าบอกเป็นกริยาฟรุ๊ประหมัดว่าค่อย ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ.. พอถึงจุดสุดยอดแล้วลง (หัวเราะ) ผู้หญิงมันจะเริ่มตัน.. ตั้งแต่ 0 ไข่ไม่ค่อย.. แต่ผู้ชายมันจะเริ่มตั้งแต่ 100 มาหา 0 ผู้หญิง จะเริ่มรัก...ความต้องการทางเพศลดลงมา ๆ ก็อยาก เปลี่ยนคนใหม่..แต่ผู้หญิงก็..จะเริ่มรักจาก 0 ไป 100..จากรักน้อยขึ้นเป็นรักมาก..ชายจากรักมากลงไปเป็นรักน้อย..พอเค้ารักเรามาก เราหมดรักแล้ว...กว่าจะรักเรามาก มึงก็รู้ว่า มึงจะรักกูมาก กูก็หมดรักมึง แล้ว..หยิ่งจุ่ม..

ผู้สัมภาษณ์ : เราก็เปลี่ยนคนไปแล้ว..เบื่อไปแล้ว..

โชค : ไม่ครับ ก็คือ ถ้าไม่ทะเลาะกันก็คือ..หาทางออก....หาทางออก เพราะมันอึดอัดเกินไป อึดอัด..อยู่แบบสบาย.. ๆ อยู่แบบ..ไม่มีการบังคับ..ไม่มีอะไร...ไม่อึดอัดเกินไปก็อยู่กันได้ครับ ”

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และการใช้ชีวิตคู่ อาจมีสิ่งเสียหายสำหรับนักศึกษาอีกต่อไป หากตนมีความพร้อมทั้งด้านพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาและ ด้านร่างกายที่ใกล้เคียง

กับวัยผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นว่า มีความสามารถรับผิดชอบตนเองได้ดี และยังมีคนรักคอยช่วยเหลือเสริมเป็นกำลังใจต่อกัน ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเนี่ย เรามองว่ายังไงบ้าง...การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน...ในระดับอุดมศึกษาแบบเรามีได้หรือมีไม่ได้

แซ่ : ผมว่า..ถ้าแบ่งเวลาถูก ก็ โอ.เค...หรือว่า จะมีก็มิได้ แต่ต้องป้องกันตัวเอง ป้องกันคู่เราด้วย

เจมส์ : มันก็ไม่ได้เสียหายอะไร..แบบบางคน แย่ยิ่งกว่า...มีแฟนอีก ติดเกมส์.. เล่นเกมส์เข้าถึงเข้า...แล้วเรามีแฟน เออ..เราอะไรกับแฟนอย่างน้อย...มีคนคุยด้วย ถ้าแบบ...เข้าใจกัน เย็นมา .เลิกเรียนมา...เจอกันอะไรกันเสร็จ ก็หลับ ก็มาเรียน ก็หมดเวลา... ทำให้มันเป็นเรื่องธรรมดา มันก็ไม่ได้เสียหายอะไร....”

หลังจากที่นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ การติดตามข่าวสารข้อมูลสื่อลามกต่างๆ พบว่า นักศึกษาเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อสื่อเหล่านี้ซึ่งมีผลทำให้ความสนใจลดลง ดังนี้

“ น็อต : บางทีเราไม่ใช่เราเองครับ.. แบบบางทีพี่มาบอกบ้าง..เพื่อนมาบอกบ้างหยั่ง จักรับ..ว่าเออ..ลองเข้าไปดูสิอย่างนี้ครับก็ลองเข้าไปดูเฉยๆ ก็ดูก็คือ..ดูก็รู้แค่นั้น ว่ามันมีอะไร ถ้าจะดูว่าเว็บไปกลับไปหาแฟนที่ห้องไม่ ดึกกว่าเธอ (หัวเราะ) เอาตามจริง เอาตามจริงก็คือ.. เบื่อแล้วครับดูมาจนแบบ..เห็นมาจนเบื่อ ดูไปก็ เหนื่อยครับ ไปหาแฟนดีกว่าครับ พุดง่าย ๆ ก็คือ..มันไม่มีอารมณ์แล้วครับ มันดู มาตั้งนานแล้วครับ ดูมันยังงั้นมันก็ เหมือนเดิมจะดูไปทำไม ถ้าเกิดใช้เน็ต.. 10 ครั้งนี้ไม่รู้จะถึงหรือเปล่าดูเว็บไป

ผู้สัมภาษณ์ : อืม...แสดงว่าเราเคยเห็นตั้งแต่เด็ก มันถึงจุดอิ่มตัวหรือว่าไง

น็อต : ดูมาตั้งนาน...ม. 2 ม. 3 ม. 4 มัธยมต้นอย่างนี้ครับดูมา แล้วครับ ดูมา.. มันดูมาตั้งนาน..ดูมันยังงั้นมันก็เออ..มันเหมือนเดิม..พอขึ้นมา.....เออ จะมาดูทำไมอีกถึงดูไปก็เท่านั้นแฟนก็มีแล้วจะดูไปทำไม แต่ก่อนไม่มีแฟนไงครับ ก็ดูเพื่อสำเร็จความใคร่กับตัวเอง..”

2.2.3 การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับค่านิยมแบบบริโภคนิยม (consumerism)

นอกเหนือจากความต้องการพื้นฐานตามแนวความคิดของ Maslow ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังธรรมชาติของพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งส่งผลต่อการประกอบ กิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวัน และทำให้มนุษย์มีความเจริญเติบโตและพัฒนายิ่งขึ้น มี 5 ประเภท ได้แก่ ความต้องการทางสรีระ (physiological needs) ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (love and belonging needs) ความต้องการที่จะรู้สึคว่าตนมีคุณค่า (love and belonging needs) และความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ (need for self actualization) ดังกล่าวแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม นั่นคือ ความต้องการบริโภคนิยม (consumerism) ซึ่งเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่มีการลอกเลียนแบบตามแฟชั่นนิยม มีพฤติกรรมฟุ่มเฟือย ฟุ่มเฟือย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน อาทิ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ ที่บุคคลได้รับการโฆษณาชวนเชื่อผ่านสื่อต่างๆ โดยมุ่งหวังที่จะกระตุ้นพฤติกรรมบริโภคให้สนใจซื้อสินค้าและบริการ ประเภทเครื่องอำนวยความสะดวก และพบว่า แบนด์เนมียี่ห้อดัง จะเป็นที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มผู้บริโภคมากที่สุด และ นับวันจะเป็นกระแสนิยมที่ยิ่งจะเพิ่มมากขึ้นมีการใช้จ่ายเกินความจำเป็นมากขึ้นในทุกขณะ พบได้ว่า ต่างพยายามดิ้นรนมาเพื่อตอบสนองความต้องการ ส่วนบุคคลเป็นหลัก ดังจะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องการความสะดวกสบายในชีวิต ดังนั้น และเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการจึงแปรเปลี่ยนให้มีความเชื่อมโยงกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาเหล่านี้

“ กู : มี...การ..เด็กส่งเด็กเสียอะไรด้วยครับเสียครับ ก็คือ..แบบ สวยๆครับ
มีผู้ชายมารับเลี้ยงเงี้ยะครับ เยอะ... ทุกวันนี้เข้ามาเยอะมาก

ผู้สัมภาษณ์ : ในมหาลัยเราเนี่ยะนะ

กู : ครับ..ครับ เห็นเยอะนะครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ดูยังไงว่าเป็นเสียหมายถึงว่า..ดู ..เออ..

กู : ดูก็รู้ คนทำงาน มีรถเบนซ์ รถอะไรมารับ มีเอาตังค์ให้ มารับมาส่งถึงที่
เอาตังค์ให้ใช้ เอาตังค์ให้กินข้าว นอนด้วย ตอนเช้าก็มาส่ง อะไร
ประมาณนี้

ผู้สัมภาษณ์ : คือพูดในแนวผ่านมาหมดแล้วมันก็ไม่แคร์ใช้มั๊ย

กู : ครับ ใช้ ไม่มีอะไรจะเสีย ไปแล้วได้ตังค์กว่า ดึกว่าอยู่กับพวกนักศึกษา
ด้วยกัน (หัวเราะ).. อยู่ด้วยกันตังค์ก็ไม่ได้มีแต่เสียด้วยครับอยู่กับ...

นักศึกษาด้วยกันมีแต่เสียอะไรก็ได้.. ไปกับเสีย อยากได้อะไรเสียก็หา

ให้ครับ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วถึงยังไ้มันก็เสียแล้ว แต่เสียขอให้ได้ดังค์
(หัวเราะ) ประมาณนี้ยะครับ ”

สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักศึกษารายอื่นดังนี้

“ ชุง : ไม่แคร์กันครับ ทุกวันนี้ก็คือ เออ...กูทิ้งมึงไปกูไปหาใหม่ก็ได้ แต่ผู้หญิง
มันคิดนะครับว่า..กูสวย กูไม่สนอะไรแบบนี้ครับ ดังค์มีมัย ถ้าดังค์มีกู
เอาอะไรอย่างนี้ ส่วนมากเลยนะครับ ทุกวันนี้ที่ผมดูนะครับ ถ้าผู้ชายมี
ดังค์นะครับ จะได้ผู้หญิง.. ชี้ให้แค่ไหนก็ได้ครับ ขอให้มีดังค์พอ มีรถ
เที่ยว มีโทรศัพท์ดี ๆ อย่างนี้ครับ ปัจจัยหลัก.....

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นปัจจัยที่ 5

ชุง : นี่..อันนี้ก็คือ..สื่อหนึ่งอย่างหนึ่งครับ กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับของ
ผู้หญิงเลยครับ สิ่งที่เป็นเลยครับ ถ้าไม่มีเงิน ถึงคนจะหน้าตาดีแค่
ไหนเค้าก็ไม่เอาครับ..ถ้าขับรถเก่งนะครับ โอกาสจะได้ผู้หญิงคนนั้น
70 เปอร์เซนต์แล้ว จริง.. หน้าตาดีไป ผู้หญิงบอกโอ้ว..หน้าตาดี ๆ อย่างนี้
จะเอามาทำอะไร...ดังค์ไม่มีจะไปกินอะไรเค้าจะกินอะไรกันอย่างนี้
หน้าตาไม่ดี...มีดังค์โอ้ว...อย่างน้อย ๆ ก็มีอะไรกิน มีอะไรให้ผู้หญิงกิน
ให้ผู้หญิงเที่ยวอะไรอย่างนี้ครับอำนวยความสะดวกได้ครับ ”

และนักศึกษาได้ให้ข้อมูล ดังนี้

“ นิ้ม : แบบมีเสียมาเกี่ยวข้องด้วยนะค่ะ แล้วเสียคนนั้นก็คือ.อาจารย์โรงเรียน
ดังค์ในเชียงใหม่เลยคะ ดังค์มาก ๆ เป็นครูอยู่โรงเรียนที่นั่นนะค่ะแล้วก็
เค้าเจอเด็กตอนงานกีฬาหรืออะไรสักอย่างนี้แหละคะก็เลยติดต่อกัน
แล้วเด็กผู้หญิงคนนั้นคือ..บ้านมีฐานะยากจนแล้วตัวเองมีค่านิยมวัตถุ
นิยมสูงนี้คะ

ผู้สัมภาษณ์ : แต่ก็น้ำตาดีไข่ม้อยหรือยัง

นิ้ม : ไม่ดีค่ะตอนแรกหนูคิดว่า....เด็กเสียนี้ต้องแบบเซ็กซี่ซี (หัวเราะ) ..
แต่ธรรมดาเลยคะ ”

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ความมีเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กระบวนทัศน์
ดังต่อไปนี้

2.3.1 การเผชิญชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความมีอิสระและโลกกว้างแห่งการเรียนรู้

การก้าวย่างเข้ามาศึกษาภายในรั้วมหาวิทยาลัย คือ อีกมิติแห่งการเรียนรู้โลกกว้างใบใหม่ที่ยิ่งใหญ่ของนักศึกษา ซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยความมีอิสระ การบริหารจัดการชีวิตตนเอง ทั้งเรื่องของการเรียน และการใช้ชีวิตต่างๆ อันเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และแตกต่างจากชีวิตในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ระดับการศึกษาก่อนหน้านี้ บางคนอาจปล่อยตัวเองกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมแบบใหม่ เชื่อมโยงไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในที่สุด ดังจากบทสนทนาดังนี้

กิต : ถ้าม. 6 มันออกมาอยู่ข้างนอกได้มันก็อยู่เป็นคู่แล้วครับ มัธยมทุกวันนี้ครับ..มันไม่ใช่แต่.. คือ..มหาลัยโลกมันกว้างมันได้ออกมาอยู่หอนอก ออกอยู่ต่างพ่อแม่ครับอยู่ไกลพ่อแม่..คือ ดั้งเดิมไม่ต้องหาพ่อแม่ส่งมาให้..เพ็งมีอิสระครับ ก็ปล่อยตัวเอง ...

ผู้สัมภาษณ์ : ทั้งชายและหญิง

กิต : ครับ อีกอย่างคือ..เวลาอยู่ด้วยกันมันต้องมีอยู่แล้วความต้องการ ... บางทีอยู่ด้วยกันมันมีความต้องการอยู่แล้ว..แต่ผู้หญิงไม่กล้าแสดงออกแค่นั้น บางครั้งผู้หญิงไม่กล้าแสดงออก มันเป็นช่วงของวัยรุ่นด้วยวัยกำลัง กำลังต้องการอยากที่จะเรียนรู้ครับ อยากที่จะรู้ว่าเออ..ในสิ่งนี้ที่เราอยากจะ..เรียนรู้คือ..เราต้องพยายามที่จะไขว่คว้าหามันอยู่แล้วครับถึงจะโดนปิดบังโดนกดดันอะไรมาก็ช่าง..แต่คือ..ยังก็ขอให้อีกฝ่ายก่อนรู้ว่า เออ..มันจะเป็นไปอย่างนี้แล้วต่อไปก็ถ้ามันจะรู้ว่ามันจะไม่ได้แล้วเราก็ safe อะไรอย่างนี้ครับ ทุกวันนี้สื่อก็มีเยอะครับ เช่น..ข่าวบนเพิง การแต่งตัวของผู้หญิง ล่อแหลม แล้วก็ หนึ่ง เว็บ พวกนี้ สื่อคิดว่ามีส่วนครับสื่อนี้มีส่วนมากเลย จะผลักดันให้เข้าไปครับ สื่อนี้มีส่วนมากเลย..ผมว่า..ผม..ประเมินตัวผมนะเรื่องสื่อละ 65 เปอร์เซ็นต์เลยนะครับที่จะเข้าไปมีเพศสัมพันธ์...”

กลุ่มทางสังคมที่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน ซึ่งประกอบด้วยเพื่อนร่วมวัย และเพื่อนรุ่นพี่ในระดับมหาวิทยาลัย การพบปะกับเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ ต้องมีการปรับตัวซึ่งกันและกัน การปรับตัวนั้นๆจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง นักศึกษาต่างมีแนวโน้มต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อนที่มีรสนิยมใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นการคิด การแสดงออก กลุ่มเพื่อนนี้อาจทำให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะทำตามกฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการ ในทางตรงกันข้าม อาจแสดงออก

ในทิศทางที่ผันผวนของสังคม อาทิ การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นจุดหันเหของชีวิตให้นักศึกษาไปเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ คือ การพ้นจากกฎระเบียบข้อบังคับของสถานที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมีกฎระเบียบที่เข้มงวด ในขณะที่นักศึกษาบางคนอาจมีอิสระที่จะพักอาศัยตามสถานที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยซึ่งความเป็นไปได้ที่จะมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่จะเกิดขึ้นก่อนนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัย ดังการให้ข้อมูลดังนี้

“ ดริม : รู้สึกว่าได้ใช้ชีวิตที่อิสระมากขึ้นนะค่ะ เพราะว่าตอนนี้เราก็ออยู่หอพักใช้มัยค่ะ เมื่อก่อนเราก็จะอยู่กับผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ ได้เห็นอะไรแปลกๆ ใหม่ๆ ค่ะ จากเมื่อก่อนอยู่ ม.ปลายที่อยู่บ้านชนบทใช้มัยค่ะ ไม่ได้อยู่ในเมืองพอมายู่เชียงใหม่ก็ได้ในเมืองก็ได้เห็นอะไรค่ะ เอ้อ.. สังคมวัยรุ่นในเมืองเค้าเป็นยังไงบ้างอะไรอย่างนี้ค่ะโดยที่เห็นนะค่ะส่วนใหญ่คือ...ถ้าเกิดว่า..ร้อยเปอร์เซ็นต์เนี่ยะหนูว่า 80 เปอร์เซนต์ค่ะ จะเป็นอย่างนั้น ใช้ค่ะ..อยู่กันเป็นคู่ค่ะ...”

ผู้สัมภาษณ์ : ปีหนึ่งยังโอเคอยู่มัย

ดริม : ค่ายังอยู่ในระเบียบ ต้องมีการเช็คชื่อด้วยงั้นก็จะเลยออกไปไม่ได้ค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : เริ่มเปลี่ยนตอนไหน ปีหนึ่งเทอมสอง หรือว่าปี สอง เทอมหนึ่ง

ดริม : อาจจะเปลี่ยนช่วงเทอมสองนะค่ะ ปีหนึ่งเทอมสองเพราะเริ่มจะออกไปอยู่หอนอก เริ่มปล่อยกฎ คือเท่าที่หนูสังเกตคือ..ส่วนใหญ่แล้วเค้าจะมีแฟนกันก่อนที่จะมาเรียนมหาลัยแล้วแต่ว่าถูกจำกัดในที่อยู่คือ..ให้อยู่หอใน ถ้าเกิดให้อยู่หอนอกเหมือนมหาลัยเอกชนเค้าก็คงจะอยู่กับแฟนเค้า คงไม่ต้องมาอยู่หอในกับเพื่อนผู้หญิงเหมือนกันค่ะหยั่งจ๊ะ ”

สอดคล้องความคิดของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ต่างค้นพบตนเองว่า มีความอิสระมากขึ้นที่จะบริหารจัดการชีวิตให้เป็นไปในทิศทางใด ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ครับ โลกมันยังแคบอยู่ครัับ แล้วมาเจอหยั่งจ๊ะครัับ ประมาณนั้นครัับ เหมือนนกที่ออกจากกำลังบินออกจาก..กรงทองแล้วมาเจอ อิสระเสรีโลกภายนอกที่กว้างใหญ่ไพศาลให้มันได้ไปเผชิญโลกภายนอกก่อน น่าจะสักพักก่อนครัับ เพิ่งได้ออกจากพ่อจากแม่มา 2 ปีแค่ครัับ ครับเพิ่งห่างจากพ่อจากแม่มา ห่างจากการควบคุมดูแลมา แต่ ปวส. ปวช. ก็ห่างมาเป็น 3 ปี 5 ปี อะไรอย่างนี้ครัับ เรื่องครอบครัวนี้ก็เกี่ยวนะครัับ ครอบครัวนี้ถ้า...พ่อแม่ก็บกดอะไรแบบเนี้ยครัับ... ลูกมันจะมีความเก็บกดมากยิ่งพ่อแม่อยากให้เป็นนั่นเป็นนี่ลูกก็จะยิ่งเก็บกดมาก ก็ออกมาข้างนอกแล้วมาเจอผู้ชายอะไรแบบนี้ อันนี้ก็มีมาเลยนะครัับที่ผมเห็นมาแล้วก็ใจแตกอะไรแบบนี้..”

ในขณะที่นักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่มีพื้นฐานมาจากสายวิชาชีพ แล้วมาศึกษาต่อหลักสูตรในระดับปริญญาตรีภายในรั้วมหาวิทยาลัย ต่างแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นข้อเปรียบเทียบถึงความต่างของนักศึกษาที่มาจากสายสามัญมาศึกษาในระดับปริญญาตรีเช่นกันว่า มีโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า เพราะเริ่มต้นมีอิสระที่จะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ ส่วนตนได้ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาในระดับสายวิชาชีพแล้ว ดังนั้น จึงมาถึงจุดอึดอัดในเรื่องเพศช่วงหนึ่งของชีวิต เป็นเหตุให้ความสนใจแตกต่างกัน ดังคำพูดดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอาจจะวิเคราะห์ถึงพวกเราด้วยไหม เพราะพวกเราก็มามาก ปวช. กันเราก็มีประสบการณ์แบบนั้นมาแล้ว..แล้วเคยมีเพื่อนที่อยู่ ม.6 แล้วสอบเข้ามหาลัย..นี่มีมั๊ย..แล้วเค้ามีพฤติกรรมแบบเรามั๊ย..
บอส : ตอนนั้นเค้ามีฮะ... แต่เค้าไม่มากหยั่งเรา..แต่ถ้าเค้าไปอยู่มหาลัยเค้า อาจจะมากกว่าครับ..เพราะเค้าไม่เคยมาก่อน (หัวเราะ) แล้วเค้าจะติดใจ...เราก็เฉยๆ ตอนเค้าอยู่ ม.ปลายเค้าก็เป็นเด็กดี แต่เรานี้..ไม่ค่อยเท่าไร ตอนนี้อะมาคิดได้ แต่เค้า..คิดไม่ได้..เค้า..ไม่เคย..สลับกัน เพราะเคยมานานแล้วครับใจแตกไปเลย..บ่อย บ่อย”

2.3.2 การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กับการศึกษาได้ แต่ต้องให้การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในชีวิต

ถึงแม้ว่า การศึกษา กับความรัก ความใคร่ที่เกิดขึ้นในสถานภาพของเป็นนักศึกษาจะมีทิศทางและเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป แต่สามารถนำมาปรับให้เกิดการผสมกลมกลืนและสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลได้ โดยที่นักศึกษาต้องพิจารณาเลือกสิ่งใดคือ เป้าหมายหลัก และสิ่งใดคือ เป้าหมายรองลงมา ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสำหรับเราสองคนเรามองว่า มีได้หรือไม่ได้
เบลล์ : มีได้ค่ะ มีได้แต่ต้องรู้จักแบ่ง ต้องรู้จักการเรียนคือ...การเรียนความรักคือ..ความรัก คือ..ห้ามมาปนกันคือ..ยังงี้ก็อยากให้เอาการเรียนให้รอดก่อน ถ้ารอดแล้วคือ..จะแบ่งเวลาไปทำอะไรก็ได้แต่ราบที่การเรียนของคุณยังไม่โอเคเท่าไรก็อย่าเพิ่งไปคิดเรื่องนั้นเลย”

อารมณ์รักกับคู่รักที่เกิดขึ้นในวัยนักศึกษา จัดเป็นอารมณ์เชิงบวก (goal-congruent หรือ positive emotions) ชนิดหนึ่งที่ปรากฏตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะต้องแสดงออกอยู่เสมอ

แต่การประคับประคองสัมพันธ์ภาพระหว่างกันให้เกิดความราบรื่นตลอดไปนั้น คือ สิ่งที่เหนือการควบคุมของบุคคลใดคนหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ และองค์ประกอบจากภายนอกที่อาจมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ดังกล่าว หากทุกอย่างมิได้เป็นไปตามความคาดหวังก็จะนำไปสู่ความโศกเศร้าเสียใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์เชิงลบ (goal - incongruent หรือ negative emotions) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตและหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการเรียนของ นักศึกษาได้ ดังนั้น ไม่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนรักจะแปรเปลี่ยนเป็นเช่นไร ต้องสามารถปรับตัวยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลง และที่สำคัญคือ ต้องควบคุมตนเองด้านความรักให้มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ให้น้อยที่สุด ดังคำบอกเล่าความคิดของนักศึกษาดังนี้

“หนูแดง : สำหรับหนูคือ..ถ้าจะมีคือ..ให้รู้จักตัวเอง ให้รู้ว่าตัวเองอยู่ในสถานภาพไหน ขอ...ถ้าๆเราเป็นนักศึกษาขอให้การเรียนมาก่อนแล้วถ้าจะมีก็คิดว่าให้เราแน่ใจจริง ๆ คน ๆ นั้นคือ..แบบ...เรารักเค้าแล้วเค้าก็รักเราจริง ๆ ให้ๆๆศึกษากันนาน ๆ ก่อนคือ..ให้คิดให้ดี ๆ ค่ะ..แล้วถ้าเกิดมัน....พลาดพลั้งมันพลาดพลั้งจริง ๆ ก็ขอให้มีการป้องกัน

ผู้สัมภาษณ์ : อิม..เรามองตรงนี้น่ามากกว่าใช้มัย หนูแดงละ

หนูแดง : หนูก็มองว่าจะเรียนให้ดีที่สุดก่อนค่ะแบบถ้าสมมติว่าถ้าเกิดมันเลี้ยวไม่ได้ที่จะมีเพศสัมพันธ์ใช้มัยค่ะก็....ก็จะต้องป้องกันนะค่ะ ป้องกัน มันก็ไม่ได้เสียหายอะไรหรอก .. คนเรามันจะมีเพศสัมพันธ์อยู่แล้วแหละ มันจะช้าจะเร็วจะเหมาะสมกับวัยแค่ไหนเท่านั้นค่ะ..แล้วก็ ก็คือ ถ้าเกิดวันหนึ่ง เราเลิกกันใช้มัยค่ะเราก็อยาไปใส่ใจกับตรงนั้นมาก ก็คือ..อย่าไปคิดอย่า ไปซีเรียสจนเป็นผลให้การเรียนเราเสียอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็คือ..ในเมื่อเรา คิดที่จะทำเราก็อยาเสียใจกับผลการกระทำของเราว่าเพราะว่าเด็กสมัยนี้ไม่ต้องรอให้ใครมาชักจูงคือ..เค้ามีความคิดของตัวเองสูงอยู่แล้วค่ะคือ..ถ้าตัดสินใจเลือกที่จะทำเองแล้ว ถ้าเกิด เกิดผลอะไรขึ้นมาก็คือ.. ก็คือ อยากให้เค้าปรับตัวได้ค่ะ ไม่ใช่เรา เป็นแฟนคนนี้ เราเสียตัวกับคนนี้นะคนแรกแล้วเค้าจากเราไปเราต้องมาฟูมฟายอะไรอย่างนี้ค่ะ คือ..หนูคิดว่า..ถ้าเกิดจะคิดร่วมเพศ ก็คือ..เราต้องยอมรับถ้าเกิดวันหนึ่งเราถูกทอดทิ้งใช้มัย เราก็อยาให้มันเป็นผลกับการเรียนเพราะว่ายังไงพ่อแม่ก็หวังกับการเรียนค่ะ ”

นักศึกษาได้บอกเล่าความคิดการตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างระดับมัธยมศึกษา กับระดับอุดมศึกษาว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องการมุ่งสู่อาชีพ ดังคำบอกเลาดังนี้

“ จอน : ทำงานเลยอะไรแบบเนี่ย.. คิดเรื่องเรียนมากกว่า มีความรับผิดชอบขึ้น
 มามี มีงานที่ต้องทำมีอะไรที่ต้องรับผิดชอบ.. ที่เรียนแล้วเรื่องเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : เป็นความคิดเปลี่ยนมัย อยู่ ปริญญาตรีกับ ม. ปลาย

จอน : เปลี่ยนครับ เปลี่ยนมากเลย เปลี่ยนเยอะครับ ตอน..ตอน..อยู่มัธยมคิด
 เรียนแค่...บางทีคือ..ไม่อยากจะไปเรียนก็ไม่ไปเรียนเลยครับ บางที
 ตอนอยู่ ม. ปลายต้องเรียนให้จบนะต้องเรียนให้จบนะ เมื่อไหร่จะจบ...
 นั่งให้มันหมดวันไปเฉยๆ อยู่ม.ปลายไปประมาณนั้น มัธยมนี้ก็คือ...
 ตอนมัธยมเทอมสุดท้ายครับจะติดเกมส์ครับ ก็คือ..เล่นเกมส์ถึง ดี 5
 แล้วจะนอนแล้วไปกินข้าวเที่ยงที่โรงเรียนแล้วบ่ายสองบ่ายสามกลับ
 ออกมาเล่นเกมส์ครับ ตกตอนเย็นมาไปหาแฟนเงี้ยะ พาแฟนกินข้าวอยู่
 อย่างเจี๋ยทุกวัน..

ผู้สัมภาษณ์ : วัฏจักรจะเป็นอย่างนั้นใช่มั้ย

จอน : ชีวิตในมัธยมมัน มันจะเป็นอะไรที่ไร้สาระมากครับ แบบวันนี้ต้องไป
 เรียน สำหรับผมนะ คือไปถึงนะ..โอว..อะไรยังงี้..มาสอน.สอนทั้งวัน
 มันเป็นอะไรที่น่าเบื่อมากครับ คือ..แบบเมื่อไหร่มันจะหมดวันไปวัน ๆ
 หนึ่งครับ เมื่อไหร่วันนี้นมันหมดไปแล้วพรุ่งนี้มา ...พรุ่งนี้เมื่อไหร่มันจะ
 หมดไปอีกอย่างนี้ครับ มันคิดแค่นั้นครับ ตอนสมัยเรียนมัธยมครับ แต่
 พอเราขึ้นมาในระดับที่สูงขึ้นมันมีอะไรให้เราต้องคิดอีกเยอะครับ เออ..
 ในวันข้างหน้าที่เราจะเติบโตไป เราจะทำอะไร..เราจะประกอบอาชีพ
 อะไร เราจะทำยังไงให้ชีวิตเราอยู่อยู่รอดอย่างนี้ครับ แต่ตอน เรียน
 มัธยมคือ..แบบ..ทำยังไงพรุ่งนี้ ูกจะได้ทำ..จะได้เล่นอะไรที่ไม่ต้องเรียน
 อย่างนี้ครับ จะคิดอย่างนี้ครับ สนุกมากกว่า..

ผู้สัมภาษณ์ : อืม...แสดงว่า..ความคิดเราก็เปลี่ยนไปเยอะ

จอน : เปลี่ยน ๆ ไปเยอะครับ เปลี่ยนตั้งแต่เ็นติดครับ ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษามาจากสายวิชาชีพดังนี้

“ คิดเทียว..จับผู้หญิง..ไม่ได้คิดว่า ต้องมาทำงานเหมือนตอนนี..แต่ตอนนีต้องคิดว่า
 จบไปแล้วต้องหางานทำ..ต้องสร้างความมั่นคง..”

และเมื่อนักศึกษาส่วนใหญ่ต่างให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษาเป็นลำดับแรก ดังนั้น
 จึงเกิดการยอมรับระหว่างเพื่อนร่วมวัยด้วยกัน หากนักศึกษาคนใดคนหนึ่งจะมีเพศสัมพันธ์ และใช้
 ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันกับคนรัก โดยที่มิได้ทำให้เรื่องการศึกษาเกิดความเสียหายแต่อย่างใด ดังคำบอก
 เล่าประสบการณ์ดังนี้

“ แม่ : ปกติคะ เพราะว่าการเรียนเค้าไม่เสียเลยนะคะ ส่วนใหญ่ที่อยู่แถวหน้า มีแต่คนเก่งๆทั้งนั้นเลย เด็กเรียน..

ผู้สัมภาษณ์ : จริงหรอ

แม่ : เด็กเรียนคือ..ไม่รู้จะดำนิอะไรเค้าคะ คือ..การเรียนความรับผิดชอบ เค้าเป๊ะๆหมดทุกอย่างคะ เค้าเข้าเรียนทุกคาบ แล้วเกรดก็สูงด้วย ได้รับเหรียญด้วยซ้ำ ก็ไม่รู้จะดำนิเค้าเรื่องอะไรคะ ”

นักศึกษาได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ เมย์ : ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างที่เราคิดเนาะ ที่คุยๆกันก็เออ...ส่วนใหญ่มันก็ไม่ได้..

ผู้สัมภาษณ์ : แต่ดูแล้วเค้าไม่อายุไข้มัยเค้าเปิดเผยว่า..ชั้นอยู่กับใคร ชั้นนอนกับใคร ชั้นยังไ้กับใคร

เมย์ : ไม่ๆคะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเพื่อนในสาขารับรู้แล้วเป็นยังไ้

เมย์ : ก็รับรู้ว่าคนนี้เค้าอยู่กับแฟนคะ คือ..ทุกคนเค้าก็จะไม่อายุเรื่องนี้ถ้าการเรียนตัวเองไม่ตกคะ

ผู้สัมภาษณ์ : อิม.. ก็ถือว่าเป็นเรื่องปกติมากๆเลยใช่มั้ย

เมย์ : ใช่..เพราะว่าเรายังรับผิดชอบการเรียนของเราได้”

อย่างไรก็ตาม จุดเริ่มต้นที่จะพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ หรือการใช้ชีวิตคู่นั้น มีเหตุผลที่นักศึกษาต้องพิจารณา อยู่ 2 ประการ ได้แก่ คนที่มีความสัมพันธ์กับคนรักอยู่แล้ว จะไม่เกี่ยวข้อง หรือไปแทรกเป็นบุคคลที่ 3 ที่ทำให้ความสัมพันธ์ของคู่นั้นต้องแตกแยกเลิกรากันไป ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าวัยนี้มีเหตุผลมั้ย

นิด : มีคะ..คือถ้าเค้ามีคู่มายอยู่แล้วก็ไม่ยุ่ง คือ ก่อนที่ๆจะอยู่ด้วยกันหรือว่าจะมีเพศสัมพันธ์กันเราก็ต้องศึกษาคบหากันก่อนเราก็ต้อง เราก็ต้องยังไ้ นะ อย่างเวลาคุยโทรศัพท์หรือ...อย่างเวลาเจอกันอะไรยังไ้เลย.เราก็ต้อง..ผู้ชายมันก็มีอะไรบ่งบอกให้รู้ว่า..เค้ามันเป็นอะไรๆยังไ้อะไร...อย่างนี้คะ

ผู้สัมภาษณ์ : บ่งบอกยังไ้นิด

นิด : อย่างถ้ามีเราคนเดียวอย่างนี้คะ คือ..เค้าก็จะโทรมาหาเราบ่อยๆอย่างนี้คะ คือ..วันเว้นวันทุกวันอะไรอย่างนี้คะ คือแบบว่า ไม่ถ้าผู้ชายมีคนอื่นเค้าก็จะไม่ค่อยอยากคุยกับเราแล้วเบื่้อะไรอย่างนี้คะ ”

เหตุผลต่อมาคือ การละเว้นการพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี และค่อนข้างจะจริงจังกับคนใดคนหนึ่ง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ กิฟ : ก็คือก็ไม่ฟรีเซ็กซ์ค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : ก็คือเราแยกแยะได้มัยเรื่องเพศว่ายังไงแบบไหนไม่เหมาะไม่ควรหรือ
ยังไง แบบไหน

กิฟ : อันนี้คือไม่เหมาะแน่ค่ะคือ.เราควรจะเรียนให้เต็มศักยภาพก่อนค่ะ คือ
ให้ถึงเวลาที่เหมาะสม ถ้าคือ.เป็นไปได้อะก็ไม่ควรอยู่ด้วยกันสองต่อสอง
ค่ะ เพราะว่ามันจะเสี่ยงมาก ๆ คือ..เป็นแฟนกันมันห้ามไม่ได้ค่ะ คือเจอ
กันมันก็ต้องบึ้งค่ะ ผู้หญิงผู้ชายวัยรุ่นน ”

2.3.3 การมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตคู่ในระหว่างศึกษาถือเป็นการเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ทางเพศช่วงหนึ่งของชีวิต

การเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศที่อาจจะแสวงหาได้ง่ายเมื่ออย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งมี
หน้าที่รับผิดชอบเรื่องงานอาชีพและครอบครัวเป็นหลัก ประกอบกับนักศึกษายังเป็นช่วงชีวิตของ
วัยรุ่นที่ขาดการคิดคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆเทียบเท่าเช่นวัยผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลสำคัญ
ของการมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาชาย ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แสดงว่า ผู้ชาย ก็คือพร้อม... ดูแล้วมีความพร้อม...ที่จะมีเพศสัมพันธ์
ในวัยเรียนได้ ไหม

ไอ้ด : ครับ ใช่ ปล่อยมันไป ก็เหมือนเสียเวลาเปล่า เกิดมาเป็นผู้ชายทั้งที....
(หัวเราะ) ใช้ให้มันคุ้ม... อีกหน่อยโตมา บางที่ทำงาน เราอาจจะไม่ได้
มา..ยุ่งเรื่องอะไรพวกนี้มาก...ก็ต้องมีครอบครัว ต้องมีภรรยา..ดี ๆ
อะไรยังงั้น แต่ด้วยนี้เป็นวัยแบบเก็บประสบการณ์...เก็บประสบการณ์
ไว้ก่อน ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ ก็ แบบ เป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์มากกว่า แบบผู้ชาย ไม่เท่าไร...ก็เหมือนหา
ประสบการณ์ ก็..เหมือนเราเรียนรู้ อะไรบางอย่าง อย่างน้อยก็ได้ศึกษาชีวิตคน
เรา รู้จักเยอะ ก็รู้อะไร บางทีที่เรา ไม่คิดว่า จะมีหยิ่งด้วยหรอ ก้อ เราก็เจอ ... ”

ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาหญิงมีจุดเริ่มต้นครั้งแรกของความคิด ความรู้สึก คือ การมุ่งให้ความสำคัญกับเรื่องของความรักมากกว่าที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในเรื่องเพศ เพียงแต่ว่า ถ้าการมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่นั้นไม่ประสบความสำเร็จเป็นเหตุให้เลิกราต่อกัน ภายหลัง ต่อมา อาจจะมีการสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวต่อไป ซึ่งสื่อความหมายถึง ประสบการณ์ทางเพศที่เกิดขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อิม.. เอ่อ..ก็คือ..สรุปแล้วเราไม่ค่อยให้ความสำคัญกับค่านิยมตรงนี้เท่าไร ถ้าดูเพื่อน ๆ คนอื่นด้วยใช้มัย สักก็เปอร์เซ็นต์ที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องแบบนี้

น้อง : 80 เปอร์เซนต์น่าจะได้นะ แต่ถ้าพูดถึงความคิดแล้ว แต่ถ้ามองลึก ๆ ถึง ถ้าให้มอง..ถ้าถึงเวลานั้นจริง ๆ นะ ผู้หญิงเป็นฝ่ายที่แบบว่า..ความรู้สึกที่แบบถ้าเรารักผู้ชายคนนี้เราก็พร้อม..ใช้มันผืนความรู้สึกตัวเองไม่ได้ ผู้หญิงส่วนใหญ่จะเป็นแบบนี้ ”

โดยธรรมชาติของเพศชายมักจะแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึกในเรื่องเพศเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ดังนั้น การยับยั้งความคิด ความรู้สึกทางเพศจึงเป็นไปได้ยาก หากตนเองมีคู่รัก ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มี ๆ เอ่อ...มีในบางความคิด มีในบางอารมณ์ชั่ววูบ (หัวเราะ) ถ้ามันเห็นผู้หญิง แก้วผ่านอนขนาดนั้น โอ้ย..ไม่นะ ..ไม่ตึ้นะ ..ไม่ตึ้นะ..ก็คงไม่ใช่ผมแล้วครับ (หัวเราะ) มันมีบางความคิดใจครับ บางความคิดก็ออกมาว่า..เอ... ถ้าเป็นพี่สาวเรา เป็นน้องสาวเราเป็นลูกสาวเราอะไรยังเงี้ย..ถ้าเราไปทำอย่างนี้กับเค้า จะเป็นยังไง บางความคิดถ้ามัน.. มันถึงขนาดนั้นมันไม่คิดหรอกครับ จะมีบ้างเป็นบางอารมณ์ มันมี..”

สอดคล้องกับความคิดของนักศึกษาอีกรายดังนี้

“ ก็มีโอกาส...ถ้าเกิดมันแบบสมมติ เรามีแฟน...มีอะไรกันแล้ว ตรงนั้นไม่รู้จะทนไปทำไม...(หัวเราะ) เป็นเรื่องปกติของคนที่เป็นแฟนกัน มันก็มี เป็นของธรรมดา ”

โอกาสที่คู่รักจะอยู่ใกล้ชิดกันและในสถานที่ที่รโหฐาน จึงเป็นความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่เกิดขึ้นได้ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้ววัยของเรา 19-20 เนี่ยจะมีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเพศมั้ยเราคิดว่าเราโตพอมี มีจิตสำนึกในการแยกแยะผิดชอบชั่วดีอะไรควรทำไม่ควรทำ หรือว่า..ยังงัย มีมั้ย หรือว่า..ไม่สนละ

ดิส : มีครับ ในบางอย่างครับ มีครับ แต่คือ..เราก็เพิ่ง เพิ่งมีความคิดอะไรอย่างนี้ครับ ก็คือ..ในบางอย่างอาจจะต้องฟังคำแนะนำบ้างนะครับ 50-50 ครับ แต่อย่างน้อยก็ยังมีอยู่นะครับ (หัวเราะ) ถ้าก่อน ..ถ้าตอนจีบจะคิดอยู่นะครับ แต่ถ้ามันถึงเวลานั้นแล้วมันจะไม่คิดครับ ถ้าอยู่กันสองต่อสองครับ มันไม่มีละครับตรงนั้นละครับ คือ..มันสั่งว่าต้อง..... อย่างเดียวครับ

ผู้สัมภาษณ์ : เดินหน้าลูกเดียว..อารมณ์มาแล้วตอนนั้นใช้มี (หัวเราะ)

ดิส : ถามว่า..ก็ตอนจะเอานี้ก็ถามว่า โอเคมี ถ้า โอเคก็โอเคครับ มี sense ครับ มี sense ที่บอกใช้ครับ ทำที่ประมาณนั้น 1 นี่ 1 step 2 กอด 3 อะไรอย่างนั้นนะครับ มันมี step ของมันครับ ถ้ามีจีบแขนก็ไม่วายเหลือ (หัวเราะ) ไม่ค่อยรอด.. เพราะถ้าเข้าไปในห้องกันสองต่อสองนี่... โอกาสรอดนี่ก็คือ.. น้อยครับ ไม่พิกาก็เป็นบ้าครับ (หัวเราะ) ที่จะไม่เอานะครับ ”

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานมาจากสายวิชาชีพต่างมีประสบการณ์ทางเพศมาจากตั้งแต่ระดับชั้นที่ผ่านมา ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่า..การมีเพศสัมพันธ์มีการเกิดขึ้นในแผนกตัวเองเยอะมั๊ย

ห่อป : 100%

เฮง : 90 ป้าย.. ที่บ่มีก็คือ..กระแทกกับทอมครับ ปกติตั้งแต่ ปวช. ปวส. ครับ

รุ่นนี้ไม่รอดครับ

ดี : หาไม่ได้แล้วครับ ถ้าหาได้ต้องสร้างอนุสาวรีย์แล้วครับ.. (หัวเราะ)

หม้ง : มันก็มีน้อยคนครับ ”

ส่วนนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษามาจากระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างมีประสบการณ์ทางเพศมาจากเพื่อนร่วมวัยเช่นเดียวกัน บางครั้ง พบว่า การมีเพศสัมพันธ์มีความเกี่ยวข้องกับการรับค่านิยมตะวันตกมาปฏิบัติ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ อิม : ก็มีแล้วครับ (หัวเราะ) ครั้งแรกตอน ม. 5 ครับ

เซต : ของผมตอนม. 6 ครับ ใกล้เคียงจบ ของผม ใกล้เคียงขึ้นปีหนึ่งครับ คือ..

ปิดเทอม ม. 6 ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้เราไปมี sex ครั้งแรก กับใคร รุ่นพี่ หรือ..มัธยมด้วยกัน หรือยังงัย

อิม : มัธยมด้วยกันครับ เป็นแฟนรุ่นพี่
 ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้เพราะว่าเมาหรือว่า..ตั้งใจหรือว่าหลวมตัวหลวมใจหรือว่าตั้งใจ
 กันไปเลย

เซต : วันนี้ครับ เดือนเนี่ย..ครับ.(กุมภาพันธ์)

ผู้สัมภาษณ์ : หา...Valentine หรือ..

เซต : เดือนนี้เลยครับก็คุยกันไว้ก่อนครับประมาณนี้..คุยกันไว้ก่อนว่า 14 นี้
 เราจะ..คบกันประมาณ ปี หนึ่งครับ ก็บอกว่า วันนี้...มันจะมี sense ของ
 ตัวมันเองครับ ครับ ..แล้วการจะขอร่วมเพศนี้ก็ได้พูด.. มันเป็น
 เทคนิคของวัยรุ่น.. ก็แล้วแต่ เค้าจะทำอย่างไร อย่างเช่น..เกมมื่อ
 อะไรอย่างนี้ครับ ก็เกมมื่ออย่างนี้ครับ แบบว่า..ขอร่วม เพศ..ถ้า
 ผู้ชาย...ถ้า..ผู้หญิงจะอยากร่วมเพศ ผู้หญิงก็จะเกาอย่างนี้.. แล้ว
 เรายก..อยากก็เกาค่อยๆกันไปเกา.. เป็นที่รู้กัน.. (หัวเราะ) อะไร
 ประมาณ เนี่ย..มันเป็นของวัยรุ่นครับ.. แล้วก็เค้าจะบอกว่าไม่ได้...
 ก็ตกลงกัน..วันนี้เลย .ของผมนะ ส่วนตัวของผมนะครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนั้น...เค้าบริสุทธิ์มั๊ย

อิม : บริสุทธิ์ครับ ของผม ม. 5 ครับ ของผมเมาครับ (หัวเราะ) เมาครับตอน
 นั้นเมา..ไปเที่ยวงานส้ม..เค้าจัดงานส้มประจำปีครับ..ของผมนั้นก็มีแฟน
 ตอนเรียนมหาวิทยาลัยครับ แล้วก็คือมัน..มีอะไรกันช่วงเนี่ยครับ..ช่วงขึ้น
 มาเรียนมหาวิทยาลัยเนี่ย ครับ..แต่ก็ไม่ได้เมาไม่ได้อะไรครับ.."

ความเข้มข้นของการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศมักจะปรากฏในช่วงปีแรกๆของ
 การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามนักศึกษาจะมีจุดอึมของความคิดและพฤติกรรม
 ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้อย่างไร คิดไหม ยังสนุกอยู่ไหม ปี 2 กำลังแบบแหม...ก็สุข
 กังดิบไหม (หัวเราะ)

บี : กำลังได้ที่เลยครับ (หัวเราะ) ต้องประมาณ ปี 3 ปี 4 จะพอตัวเพราะว่า
 อึมตัวแล้วนะครับ

ผู้สัมภาษณ์ : ผ่านมาเยอะแล้ว

บี : ครับ อายุมากขึ้นความคิดก็เปลี่ยนไปเยอะขึ้นครับ ”

2.3.4 มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมของบุคคลในสังคม

นักศึกษาระดับปริญญาตรีผู้มีอายุ 20 ปีขึ้นไป หากวิเคราะห์ตามหลักแนวคิดพัฒนาการ
 ทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก แล้วพบว่า มีพัฒนาการทางจริยธรรมอยู่ในระดับที่ 3 ที่เรียกว่า ระดับ

จริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (post-conventional level) นักศึกษาจะมีเหตุผลทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสังคม และกระบวนการสังคม ประกิตของบุคคล สิ่งที่ติงาม ถูกต้อง คือ สิ่งที่คนในสังคมส่วนมากยอมรับ ว่า ถูก ผิด ควร ไม่ควร และจากการเรียนรู้ในการเป็นสมาชิกของสังคม สามารถทำให้บุคคลพัฒนาสิ่งที่ดี ที่ควรด้วยตนเอง ในลักษณะที่เป็นสากลนิยม สามารถที่จะตีความหมายบนพื้นฐานของหลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม ดังนั้น การตัดสินใจว่า สิ่งใด จึงมาจากวิจารณญาณของตนเองเป็นหลัก โดยปราศจากอิทธิพลของผู้ใด ซึ่งนักศึกษาได้แสดงออกถึงเหตุผลในเชิงจริยธรรมต่อสังคม หรือส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังนี้

“ มีตั้งแต่ 0 ผมว่า..ถ้าทำให้ประเทศเจริญได้ถ้าคนในสังคมมีจิตใจที่ต่ำลง คือ...สังคมเจริญก็จริงแต่จิตใจคนมันเสื่อมลง ทุกระดับ ..มันอยู่ไม่ได้ครับ ถ้าต่อให้มีรถไฟฟ้าใต้ดินทั่วประเทศ นะครับ ...ถ้ามีคนแบบเป็นโรคจิตฆ่าฆ่ากันทุกเช้าทุกเย็นอย่างนี้นะ ครับ โอว..ตาย..อยู่ไม่ได้ครับ อยู่ไม่ได้ครับ (หัวเราะ) อยากบอกว่า..ถ้าทำให้....ประเทศเจริญ..แต่ว่าคนต่ำลงผมว่า อย่าให้ประเทศเจริญดีกว่า...ผมว่า..มาพัฒนาคนดีกว่า พัฒนาจิตใจคุณธรรมจริยธรรมให้มันสูงขึ้น แล้ววัดดูมันความเจริญต่างๆมันเข้ามาเมื่อจิตใจคนมันสูงขึ้น..มันจะน่าอยู่ครับ ผมว่า ก็เหมือน ๆกับแต่ก่อนครับ พระราชดำริของในหลวงครับ เศรษฐกิจพอเพียงอะไรประมาณนี้ครับก็...ไม่ต้องการอะไรมากมายขอแค่ให้คนเราดำเนินชีวิตอยู่ได้แล้วก็คนเรามีคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้นมีจิตสำนึกในการ...ในการที่จะใช้ชีวิตมากขึ้น แค่นี้ก็สุดยอดแล้วครับ ในการที่เราจะดำเนินชีวิตไปได้ ผมคิดอย่างนั้นนะครับ แต่คนอื่นผมไม่รู้..เค้าจะคิดไปไหนทำอะไรหรือเปล่า ”

ส่วนนักศึกษาคนอื่นได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“ อยากให้เธอ ..ครอบครัวปลูกฝังเรื่องวัฒนธรรมให้มากกว่านี้แล้วก็สื่อการเรียนการสอนอยากให้เน้นเรื่องนี้ให้มากที่มองข้ามกันมาส่วนมากเค้าจะไปเน้นที่ทางอื่น วัฒนธรรม ไม่ค่อยสนใจอะไรอย่างนี้ แล้วก็...เรื่องของสถาบันเทิดทูนอะไรอย่างนี้ครับ อยากให้ลดลงกันบ้างครับ อยากให้พัฒนาบุคคลมากกว่าพัฒนาวัตถุ ทุกวันนี้วัตถุเจริญครับ แต่คนไม่เจริญตามวัตถุครับคุณธรรมจริยธรรมเสื่อมมากเลยครับ ถ้าปลูกฝังเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเนี่ย ก็จุดนี้.. ก็เรื่องสถาบันเทิดทูนก็ให้ออกจากสถานศึกษาครับ ให้ไปไกล ๆ ครับ มีครับอยู่หน้ามอนี้ครับ หน้ามอ ข้างมอ หลังมอ มีหมดครับทุกวันนี้..มันวัตถุอะไรเจริญมากเจริญขึ้นทุกวัน แต่จิตใจคนมันสวนทางกับวัตถุความเจริญครับจิตใจคนต่ำลงแย่งลง...แต่วัตถุกลับสูงขึ้นครับแล้วคุณธรรม

จริยธรรมคนเราก็มีน้อยลงครับน้อยลงมากแต่สิ่งที่มีมากขึ้นคือ..ความเห็นแก่ตัวเอา
 รัตเอาเปรียบ ผลประโยชน์อะไรอย่างนี้ครับ คุณธรรมจริยธรรมสำคัญมาก สำหรับ
 เมืองไทยในปัจจุบันนี้..ถ้าประเทศไทยทุกวันนี้มี คุณธรรมจริยธรรมมากขึ้นผมคิดว่า
 คง..คงดีขึ้นกว่านี้ครับ คงน่าอยู่มากขึ้นกว่านี้ครับ ”

ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะมีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมจริยธรรมของคนในสังคมมากน้อยเพียงใด
 แต่การจะมีจิตสำนึกดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้
 การส่งเสริมจริยธรรมอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง มิเช่นนั้นแล้วจึงมีความเป็นไปได้
 ยากในทางปฏิบัติ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ **ผู้สัมภาษณ์** : **อนุรักษได้หรือเปล่าเนี่ย..หรือว่าไ**
เดีย : มันไม่มีคนเริ่ม...ถ้าแบบแค่มี แค่คน 2 คน..เราเห็นก็ไม่รู้จะไปตามใคร
 กัน...แต่ถ้าเกิด..มันเป็นค่านิยมแบบใหม่มา...คนนี้ไปทำอย่างนั้นไม่ดี
 เลย สังคมรังเกียจ เราก็คง...ถ้าจะทำก็ต้องแอบทำ...นะครับ ”

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

จากการเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งผลการ
 วิเคราะห์ได้เป็น 5 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.4.1 มีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยระดับหนึ่ง

หากวิเคราะห์พัฒนาการเขาวนปัญญาตามแนวคิดของ J.P. Guilford นักจิตวิทยาชาว
 อเมริกันที่ได้อธิบายโครงสร้างทางเขาวนปัญญาของมนุษย์ว่า มีความเกี่ยวข้องกับ 3 มิติ ได้แก่
 วิธีการคิด (operation) เนื้อหา (content) และผลิตผล (product) ถ้าพิจารณาตามช่วงวัยของ
 นักศึกษาในส่วนของวิธีการคิด ซึ่งจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ (cognitive) การจำ
 (memory) การคิดแบบอนกนัย (divergent thinking) การคิดแบบเอกนัย (convergent thinking)
 และการคิดประเมินค่า (evaluation) แล้วสรุปได้ว่า นักศึกษามีความเข้าใจถึงเรื่องการมี
 เพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้มากขึ้น สามารถสะสมข้อมูลในเรื่องเพศทุกแง่มุมและระลึกออกมาได้
 มีการบูรณาการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน สามารถที่จะสรุปความจากข้อมูลนั้นๆ
 ว่าเป็นเช่นไร รวมถึงมีการประเมินค่าความเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างสมเหตุสมผล
 ถึงความเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังคำบอกเล่าความคิดดังนี้

“แต่ผมว่า... ถ้าเกิดคนที่คิดจะทำ...คิดจะสนุกจริงๆนะ...มันต้องรู้จักป้องกัน...จะมีแต่แบบพวก...ที่ไม่ป้องกันนี่คือ พวก อ่อนหัด...(หัวเราะ) จริง ฮะ...คือ แบบมาอยู่ระดับนี้แล้ว ..ไม่รู้จักป้องกันตนเอง...ผู้หญิง ผู้หญิง...ก็ด้วยนะฮะ...ผู้หญิงบางคน..ยังป้องกันเลยแบบนี้ ผู้ชายแบบไม่ได้ใส่...มันก็ไม่ให้ทำ...ถ้าเกิดแบบผู้หญิงบางคนแบบ..มันแล้วแต่คนนะฮะ.ถ้าเกิด..มันคิดจะรักสนุกอย่างงี้..ต้องรู้จักป้องกันตนเอง..”

และนักศึกษาได้สะท้อนความคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นมา หากไม่มีการป้องกันอย่างปลอดภัยดังนี้

“ safe ครับ คือ..กลัวอนาคตเค้าด้วยครับ กลัว ของเค้าของเราด้วยครับ ถ้าผู้หญิงกลางคืนนี่ก็คือ..ถุงยางครับ ”

การเป็นคู่รัก หรือ การใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน และคบหากันโดยตลอดโดยที่มีได้มีบุคคลอื่นมาเกี่ยวข้อง คือ เหตุผลที่นักศึกษาต่างมีความเชื่อมั่นถึงความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นที่จะลดความเสี่ยงในหลายด้าน ดังคำบอกเล่านี้

“ ส่วนมากถ้าเกิดคนที่ เป็นคู่รักกันแล้วอยู่ด้วยกันหนูว่าคงไม่ใช้นะคะ แต่ว่าถ้าเกิดว่าเป็นประเภทที่เจอกันในสถานบันเทิงอย่างนี้ก็คงต้องใช้ ถ้าเค้าอยู่ด้วยกันทุกวันก็คงก็คือ..เค้าก็เหมือนไม่มีใครแล้วนะคะ ก็คือ..เค้าก็คงไม่ต้องใช้ ”

การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศคนใด คนหนึ่ง พบว่า นักศึกษามีการเลือกสรรไตร่ตรองถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นว่า มีมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะนำไปสู่การป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยในที่สุด

“ ถุง : ครับ..แต่ถ้ากับแฟนนี่ไม่ใช่ ให้แฟนกินยาเอา..ไม่ครับ ก็เตือนตลอด ก็คือ ..safe เรื่องนี้ safe มากในเรื่องท้องเนี่ย..

ผู้สัมภาษณ์ : ยกเว้นเรื่องเอดส์ยังไม่กลัว..

ถุง : เรื่องเอดส์ใส่ถุงยาง.. เราก็เลือกด้วยไม่ใช่ว่า เอ้ย..ชนเอาอย่างเดียว (หัวเราะ) ถ้าไปเที่ยวผับตอนกลางคืน เนี่ยครับซัวร์ ต้องใช้ถุงแล้วครับ ”

และอาจารย์มหาวิทยาลัยได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

“ในเรื่องของเพศผมคิดว่า..สังคมปัจจุบันค่อนข้างจะเปิดกว้างขึ้นเด็กก็เปิดรับในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้นกว่าสมัยแต่ก่อนตรงนี้นะครับ สังเกตจากสถิติไปเที่ยวเทค ผับ หรือว่า ร้านอาหารตอนกลางคืน ถ้าสังเกตจากเมื่อก่อนไปก็จะมีแต่ผู้ใหญ่ หรือพวกที่มีงานทำคือ.. มีกำลังทรัพย์ที่จะไปหาซื้อความสุขได้ แต่..ปัจจุบันจะมีวัยรุ่นมาซื้อความสุขมากขึ้นร้านต่างๆก็มากขึ้นด้วย ผมคิดว่า...บางครั้งพอมีการพบปะสังสรรค์กันตอนกลางคืนมันก็จะทำให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น อาจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันต่อไปครับ ”

พฤติกรรมเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยแล้ว นอกเหนือจากโรคเอดส์ การตั้งครรภ์ มะเร็งปากมดลูก ฯลฯ แล้ว นักศึกษายังตระหนักถึงความเสี่ยงของโรคอื่นๆที่เกี่ยวข้องด้วยที่จะนำไปสู่การป้องกันตนเองและคู่ของตน ดังการให้ข้อมูลดังนี้

“ มีกลุ่มผม..ผมคิดว่า ผมจริงจัง..ผมก็ แต่ยังป้องกันอยู่ เพราะว่า..ผู้ชายมันไม่ใช่มีแค่ว่าจะเป็นโรคเอดส์อย่างเดียว..มันยังมีโรคเล็กๆน้อยๆที่...เกิดจากเรื่อง sex.. โรคเริม หนองใน..โรคเยอะแยะ..ก็มันยังมีนิดหน่อยๆ..เราถ้าเกิดว่า... การดูแล... การทำความสะอาด..ไม่ดี ของผู้ชายส่วนใหญ่...หนองใน เยอะกว่าผู้หญิงเยอะ... ถ้าเราไม่ดูแลดี..มันก็ไปติดใส่ผู้หญิงต่อ.. บาง ทีเค้าอาจไม่มี...ผู้หญิงยังไม่มีใครอื่นเลยนอกจากเรา..แต่เราทำตัวไม่ ดี..มันไปติดใส่ผู้หญิง..ผู้ชายก็ต้องป้องกัน..ไว้ก่อน ”

ช่องทางการลดความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ต้องอาศัยการพิจารณาโดยการกลั่นกรองบุคคลที่คาดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย และสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ว่า มีมากน้อยเพียงใด ดังคำพูดของนักศึกษา ดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันเรามีทักษะที่จำเป็นในเรื่องเพศภัยในการที่จะปฏิเสธต่อ
รอง ถอยหนี ถอยห่างหรือว่าไง

เดียร์: มี.. มีแน่นอนครับ มีแน่นอน การปฏิเสธนี้มีแน่นอน ถ้าสมมติว่าคนนี้
เราไม่มั่นใจ ไม่น่าไว้วางใจปุ๊บก็ชิงเลย ..ไป พุดง่าย ๆ ก็คือ...เลือกครับ
ถ้า say yes หมด คงเป็นร้อยครับ (หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : เหรอ..เราดูใจ คนนี้ดูหน้าตาแบบว่าดูหน้าตารูปร่างดูลักษณะหลายๆ
อย่างไม่น่าจะเสี่ยง

เดียร์ : ก็ดูพฤติกรรม การแสดงออก ความจริงจะก้านอย่างนี้ครับ ฟังข่าววงใน
อย่างนี้ครับ..มีสายครับ..บางคนแสดงออกมาก ๆ อย่างนี้ก็ โอ้..ไม่เอาละ
คือ..ถ้าผู้หญิงที่ว่าเที่ยว ๆ น้อย ธรรมดาผู้ชายจะรู้กันอยู่แล้วครับ จะรู้

กัน..ถ้าแถวนี้ะครับ แถวนี้ะจะพูดกันว่า ผู้หญิงคนนี้มันเป็นอย่างนี้นะ..
 ผู้หญิงคนนี้มันเป็นอย่างนี้นะ คือ..จะรู้กันใจครับ... คือ..ธรรมดาผู้ชาย
 ถ้านั่งกันเป็นกลุ่มจ้ะครับ..ก็จะคุยกันเรื่องผู้หญิงอยู่เหมือนกันครับ เรื่อง
 sex เป็นส่วนใหญ่ เออ..เนี่ย..ไอ้ผู้หญิงคนนี้..ที่เดินมากลุ่ม..ผู้หญิงที่..
 เดินผ่าน ผู้ชายก็จะคุยว่า โอว..เนี่ย..ผู้หญิงคนนี้ ไปเที่ยวอย่างนั้นอย่างนี้
 นะเฮีย.... อีนี้นะ เมียเก่าๆ ..อีนี้นะเสร็จแล้วเนี่ย ..อีนี้นะ....อย่างนั้นเลย
 กลุ่มผมนะครับ ..ถ้าเป็นกลุ่มที่เรียนมาว่า คนนี้น่าจะเรียนดินะอะไรอย่าง
 นี้มีครับ มีคุยกันกับบอก เฮีย.. พี่คนนี้แม่งลืลาดีวะ (หัวเราะ) ...คนนี้แม่งไม่
 ได้เรื่องอะไร ประมาณนี้ครับ ต้องพูดแบบสนิทกันจริงๆครับ..”

2.4.2 มีการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาต่างบอกเล่าประสบการณ์การใช้ชีวิตคู่ของเพื่อนร่วมวัยดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอย่างพวกเรารู้สึกส่วนของสาขาเราเนี่ย..เป็นผู้ชายหมดเคยคุย
 กันมัย ก็เปอร์เซนต์แล้วที่หมดไปละใช้ชีวิตคู่ ..มีแฟนหรือมี sex
 ไปหมดเรียบร้อยละ

แฟน : หมดทุกคนครับหมด ยิ่งๆๆๆ.. ยกเว้นคนนี้ ถ้าผู้ชายเหลือสัก 80- 85
 เปอร์เซนต์มีหมดแล้วครับ..เหลือซัก 80 เปอร์เซนต์แต่มีคู่หมดแล้ว
 ครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : 80 เปอร์เซนต์ ใช้ชีวิตคู่ ..

แฟน : เกือบ 80 ครับเกือบ.. ส่วนใหญ่ยังงั้นละ..คือ..บางคนอาจจะไปนอนบ้าน
 ไปนอนกับแฟนบ้างหรือว่ามานอนหอตัวเองหยั่ง..ก็อาจจะไม่อยู่ประจำ
 จำเลย..ผู้หญิงประมาณ 75 ได้ครับ ”

สอดคล้องกับนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่บอกเล่าถึง ประสบการณ์การใช้ชีวิตคู่ของเพื่อนร่วม
 วัยโดยที่แต่ละบุคคลตรวจสอบความคิดและพฤติกรรมร่วมกันและได้สรุปเป็นข้อมูลใน
 เชิงพฤติกรรมดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แต่ว่า โอกาสยังพวกเรามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในมหาวิทยาลัย.

ประเมินพวกเราก็กี่เปอร์เซนต์ดี..ทั้งห้องประเมินห้องเราหมด

ยิ้ม : โอโห้ ..99 % (หัวเราะ) 6 คน ก็มีแค่คนเดียว..ครับ 40 คน นี้ ประมาณ
 2 คน..

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราคิดเดาพฤติกรรมของผู้หญิง นักศึกษาผู้หญิง.. พอรู้มัย..

ยิ้ม : พอๆกับผู้ชาย..คนเรียนเก่งยังมี..

มิก : มันมาจากสายอาชีพ...ด้วยมั้งครับ..มอนี้เด็กสายอาชีพเยอะ..แล้วก็ยังง

ละ..มันไม่เหมือนกับหยั่ง..เด็กมหาลัย หยั่ง มอนัน.. มันมาจากเด็กอ้า..
ม.ปลาย เด็กสายสามัญเรื่องการเรียนมันมาก่อน..แล้วเค้าเคร่ง เกี่ยวกับการเรียน เค้าไม่ค่อยจะสนใจเรื่องเพศตรงข้ามเท่าไร เด็ก บริสุทธิมัน
ก็เยอะกว่าอยู่แล้ว..ก็มันมาจากสาย..สายอาชีพ..ผู้หญิงก็มาจากอาชีพ
หยั่งจึงได้รับการมั่วสุ่มมันก็มั่วกับปวช.เด็กผู้ชายเด็กช่าง.ก็เยอะกว่าอยู่แล้ว ”

ในทางตรงกันข้าม ถึงแม้ว่านักศึกษาแต่ละกลุ่มจะมีพื้นฐานภูมิหลังที่แตกต่างกัน
อีกแง่มุมของพฤติกรรมพบได้ว่า บางคนเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา
จนกระทั่งเข้าสู่ระดับมหาวิทยาลัยเช่นกัน ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“ ไม่.. ของผมบริสุทธิ์ครับ มันเป็นรุ่นน้องเหมือนไฉ่เนี่ยครับ เพราะผมก็เล่นดนตรี
มา ส่วนมากก็เป็นรุ่นน้องครับ ก็เป็นรุ่นน้อง น้องๆครับ.. มามหาลัยปั๊บ..เนี่ยครับ..
จะถามเรื่องบริสุทธิ์ บริสุทธิ...เป็นไปไม่ได้แล้วครับ เพราะก็คือ...มันเสร็จมาตั้งแต่
ม. 6 ม. อะไรมัธยม...มาไล่มาเรื่อยๆครับ จะมาถึงมหาลัยนี่ก็คือ..แบบอยู่กันด้วย
ความจริงใจเนี่ย..มันจะมาถามว่า..บริสุทธิ์นี่คงหายาก อะไรแบบเนี่ย..อะไรอย่างนี้
ครับ ชี้ให้ดูๆพวกนี้นั่นแหละบริสุทธิ์ครับ.....(หัวเราะ) สาขาหนึ่งนะครับ ถ้ามี 100
คน จะมีบริสุทธิ์อยู่ซักประมาณ 10 คน..ครับ ถ้าเป็นผู้หญิงซัก 10 เปอร์เซนต์ ก็คือ
เด็กเรียน...ไม่เรียนก็ชี้ให้ดูมาก ๆ ครับ.. ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาดังนี้

“ หนูว่าพอๆกันเลย สังคมสมัยนี้ ปี สอง อยู่เป็นคู่เยอะมากเลยอะ แล้วเราก็ไม่รู้ว่
ก่อนที่เค้าจะมาเรียนมหาลัยเค้ามีแฟนอยู่ ม. ปลายเค้าเป็นยังงี้บ้างอะไร.....
อย่างนี้ค่ะ ”

ภายหลังจากที่นักศึกษาได้เข้ามาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งเดียวกัน ทุกคนต่างต้องใช้
ระยะเวลาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมวัย และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ การคบกับเพื่อนต่างเพศเป็น
อีกส่วนหนึ่งของชีวิตที่จะต้องปรับตัวทั้งในบทบาทของเพื่อนสนิทและคู่รัก การปรับตัวดังกล่าว
อาจเชื่อมโยงไปสู่ความรัก ความผูกพันที่มีมากขึ้นโดยส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญ
ของการเริ่มต้นที่จะใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาในช่วงระยะต่อมา ดังคำถ่ายทอดความคิดดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วจุดเปลี่ยนที่ใช้ชีวิตคู่มันเริ่มตอนไหน

นัท : ปี 1 เทอม 2 ครับออกนอกประมาณเดือนนี้ครับ ของปีที่แล้ว

ประมาณนี้ครับ เริ่มมองครับ.. เริ่มมอง คอยกันก่อนครับ คอยกันก่อน

ผู้สัมภาษณ์ : คุยกันก่อน ตกลงกันไว้แล้ว ว่าเราจะถ่าออกจากหอมหาลัยแล้วจะไปใช้ชีวิตคู่

นัท : ไม่ครับ ตอนแรกก็อยู่คนละหอ แล้วก็ ..ก็คุยกันสนิทกันเข้าไปอะไรเนี่ยะ ก็เออ...ก็เข้าไปอยู่ด้วยกันอะไรแบบนี้ก็ให้ความเชื่อมั่น..”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษา ดังนี้

“ ไอติม : ส่วนใหญ่ เท่าที่ดูก็แบบช่วงปีหนึ่งเนี่ยะเป็นช่วงที่เค้าคบหา รู้จักกันอะไรอย่างนี้ ช่วงที่เค้าอยู่ด้วยกันจะเป็นช่วงปี สองเทอมสองอะไรอย่างนี้ คือ..แบบปลายๆเทอมหนึ่งอะไรอย่างนี้ค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : อิม.. พอขึ้นปีสองมาปุ๊บก็เคลียร์ออก check out เด็กขึ้นมาใหม่ก็เข้ามาเหมือนเดิม ที่นี้เราจะเห็นเค้ามีจุดเปลี่ยนในช่วงปีสองใช่ไหม

ไอติม : ค่ะปีสอง ปีสองเทอม 1 คือ..มันไว้มากค่ะไม่เห็นใครจะมองกันเกินหนึ่งปีค่ะคือ..ปีหนึ่งเห็นเค้าเป็นแฟนกันนะ ปีสองไปอยู่ด้วยกันแล้วหนูนับๆดูแล้วมันไม่ถึงปีค่ะ ... ใจเร็วจิงอะไรอย่างนี้ค่ะ ”

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ส่งกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนั้นที่เราเปลี่ยนไปมีเพศสัมพันธ์นี้เราอยู่ชั้นอะไร

มุก : ปีสองนี่แหละค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสถานการณ์ของปี 2 ที่สาขาอื่นเป็นยังไงบ้างพอรู้มั๊ย

มุก : ส่วนใหญ่มันก็เหมือนกันค่ะ ส่วนใหญ่เป็นแบบนั้นมีครบครันทั้งหมดแล้วค่ะ ไม่ว่าหอที่ไหนที่ไหนก็เป็นคู่หมดเลย ”

อาจารย์มหาวิทยาลัยได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอาจารย์คิดว่าการมี sex ในวัยเรียนในมหาวิทยาลัยมีอัตรา

น้อยแค่ไหนคะ มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มากขึ้นกว่าเมื่อก่อนมั๊ย...

ยังค่ะ

อาจารย์ : มันมากขึ้นกว่าแน่นอนครับในสมัย 5-10 ปีที่แล้วมากขึ้นแน่นอนแต่จะ

บอกไม่ได้เพราะไม่รู้..แต่สังเกตน่าจะมากขึ้นครับ ก็ดูลักษณะของ...

นักศึกษาที่อยู่กันเป็นคู่ๆ เปิดเผยขึ้น อาจจะสังเกตว่าการรับส่งสังเกตว่า..จะเป็นคู่ ”

สืบเนื่องจากจำนวนปริมาณนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปีการศึกษาที่คณะต่างๆ ได้เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ๆ เพิ่มเติมหลายสาขาวิชา ผสมผสานกับ ทิศทางการบริหารงานของมหาวิทยาลัยต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาและโครงสร้างภายในหลายประการ นอกจากนั้นยังได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลน้อยลง ทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหารงบประมาณอย่างยากลำบาก ดังนั้น เงินงบประมาณที่จะนำมาใช้เพื่อการวางระบบโครงสร้างพื้นฐานจำเป็น ที่จะอำนวยความสะดวกสบายให้นักศึกษาจึงมีอยู่อย่างจำกัด อาทิ จำนวนหอพักนักศึกษาในมหาวิทยาลัยยังมีจำนวนเท่าเดิม แต่จำนวนนักศึกษามีปริมาณมากขึ้น ซึ่งบางแห่งก็มีได้วางระบบโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในอนาคต ดังนั้น สถานที่พักของเอกชนจึงเปิดเพื่อบริการแก่นักศึกษาเหล่านี้ ด้วยเหตุนี้เมื่อวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบต่างๆ โดยภาพรวมแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีอิสระเสรีภาพมากขึ้น โอกาสที่จะมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตคู่จึงมีมากขึ้นตามลำดับ ดังคำบอกเล่านี้

“ ปกตินะคะคือ..มีคู่กันมากขึ้นคือ..ไม่? หนูว่าไม่ใช่แต่ตอนนี้คะคือ..ถ้าเป็นมหาลัยปี 1 เค้าก็อยู่กันเป็นคู่ๆ อยู่แล้วยังถ้าเกิดเป็นอย่างม่อนนี่อะไรอย่างนี้เค้ายิ่งกว่าแบบ .. โห..ยิ่งกว่านี้อีกคะ ”

จึงเป็นสาเหตุแห่งพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นักศึกษาต่างกล่าวอ้างถึงเหตุผลเพื่อให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครอง และการยอมรับแก่สังคม ดังคำบอกเล่านี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : เหนอ...ทำไม ป. ตรี ออกไปแนวลบมากกว่า หรือ....

ตรี : ส่วนมากมันเป็นเด็กต่างจังหวัดมาเรียนครับ ก็เด็กต่างอำเภอมันก็อยู่หอ อยู่กับแฟนครับ ก็อยู่เป็นคู่ๆ มันก็เป็นลบไปเลย ไปเลยจริยธรรม (หัวเราะ) ถ้าเกิดพ่อแม่รู้ก็....โดน..

ผู้สัมภาษณ์ : สักก็อยู่ในห้องเราที่รู้

ตรี : ในห้องในเอกหรือครับ..เยอะนะครับเกินครับ ค่อนข้างอยู่เป็นคู่ ส่วนมากเค้าจะอยู่กับแฟนเค้าครับ กับเพื่อนไม่ค่อยอยู่..เค้าบอก พ่อ แม่ว่าอยู่หอกับเพื่อน ทั้งเพื่อนหญิงเพื่อนชาย ”

การรับรู้ถึงการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษา หรือเพื่อนร่วมวัย พบว่า ได้รับการยอมรับว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถจะแสดงออกได้ และดำเนินชีวิตไปตามปกติ เหมือนเช่นนักศึกษาโดยทั่วไป ดังคำพูดของนักศึกษาดังนี้

“เปิดเผยคือ..ทุกคนเปิดเผยไม่ปิดบังว่าตัวเองจะอยู่ด้วยกันคือ..เหมือนเป็นเรื่องธรรมดาจะ ไปไหนมาไหนกัน หยั่งเวลากินข้าวเราก็เห็นเค้ามารับข้าว..ทุกคนก็จะรู้ว่านี่จะเป็นแฟนกันนะ.. คนกลางคืนเค้าก็จะไปกินข้าวด้วยกันเค้าก็จะกอดกัน เพราะหน้าหนาว (หัวเราะ) เวลาซ้อนมอเตอร์ไซด์อย่างนี้หนาวๆใส่กางเกงขาสั้น ผู้หญิงเออ...เค้าก็ไม่อายนะคะ ซ้อนรถกัน..”

จะพบว่า การใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่มีความจริงจังและมั่นคงมากกว่าในช่วงอายุที่น้อยกว่า อย่างไรก็ตาม บนความสัมพันธ์นั้น หากสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขก็จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันต่อไป หรืออีกนัยหนึ่ง ความสัมพันธ์อาจจะไม่ราบรื่นนัก และก่อให้เกิดการเลิกราต่อกันในที่สุด อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่ต่างยอมรับการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางบวกหรือลบ ดังคำให้ข้อมูลดังนี้

“ บิน : คือ..ไปเรื่อยๆครับเรื่อยๆ ไปเรื่อยๆตาม...

ผู้สัมภาษณ์ : เกือบตกเรื่อยๆ เกือบสติติ หรือว่าไง

บิน : คงไม่ถึงเกือบสติติครับ ก็คือ..แบบคบกันไปแบบนี้...ถ้าคบกันไม่ได้ก็คือเลิก อยู่กันได้ก็อยู่ๆกันไปเรื่อยๆ”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เปลี่ยนคู่บ่อยมั๊ยล่ะที่เราเห็น
โบว์ : ไม่เปลี่ยน”

แนวโน้มของการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างหนุ่มสาววัยนี้จะเริ่มแสดงความสนใจแก่กันและกันอย่างชัดเจน มีการทำความรู้จักโดยใช้ระยะเวลาที่สั้นลง และคิดว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรอคอยเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวันข้างหน้าต่อไป ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : ระยะเวลาที่เราเนี่ยใช้เวลารู้จักกันที่จะเข้ากันแบบมีเพศสัมพันธ์เนี่ย..มันใช้เวลานานมั๊ย..ตามประสบการณ์ของพวกเขาผู้ชายด้วยกัน..

อ้อ : วันเดียว..

เก้ : ก็แล้วแต่.. แล้วแต่สถานการณ์... ก็อย่างไปเที่ยวมาๆมา..(หัวเราะ)

ท้อ : คนนี้วันแรกเลยอะ...(หัวเราะ) คบคนแรกทุกวันนี้ ก็เพราะวันแรก..

ธรรม : ประมาณ 2-3 วันก็ได้

ผู้สัมภาษณ์ : คลิกกันปั๊บก็ โอเคเลย...ไม่ต้องรอเหมือนรุ่นโบราณแล้วใช่มั้ย...

อ้อ : วัยรุ่นไวไฟครับเค้า..ไม่แคร์หรือครับเรื่องนี้..อยู่ที่ถูกใจกันมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : ส่วนมากเราจะเป็นจากมหาวิทยาลัยเดียวกันหรือนอกมหาวิทยาลัย
ที่เราคบอยู่ตอนนี้...

ท้อ : ส่วนมากจะเป็นมหาวิทยาลัยเดียวกัน.."

2.4.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราว หรือ เช็กซ์ข้ามคืน

นอกจากการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว พฤติกรรมของนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งที่พบคือ การมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราว หรือ เช็กซ์ข้ามคืน โดยส่วนใหญ่มักเกิดจากอารมณ์ใคร่มากกว่าที่จะตอบสนองด้วยอารมณ์รัก ลักษณะเช่นนี้ เป็นผลให้ทั้งสองฝ่ายมีความผูกพันกันน้อย และสามารถตัดจากความรู้สึกผูกพันได้โดยง่าย พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวนี้ ต่างฝ่ายต่างมุ่งที่จะตอบสนองความปรารถนาทางเพศที่ถูกเก็บกดเอาไว้ และไม่ต้องการผูกมัดใดๆต่อกัน ทุกอย่างดำเนินไปด้วยความมีอิสระซึ่งกันและกัน ดังคำบอกเล่าจากประสบการณ์ของนักศึกษาดังนี้

“ ภพ : ถ้าไม่มีอดีตก็ไม่มีอะไรครับ.. ถ้าเกิด..ถ้าไม่มีการหยามกันนะครับ ก็ไม่เป็นไร ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงมหาวิทยาลัยครับมองติดครับ เราเพราะว่ามันเป็น sex ข้ามคืน เจียวๆครับ เป็นส่วนตัวของผมครับ ผมประสบการณ์ทางเพศ..ก็เยอะ.. (หัวเราะ)...เยอะครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : อ้อหรือ อิม..

ภพ : ก็แบบไปเที่ยวอะไรแบบนี้ครับ เออ..แล้วก็..คุยกันอะไรแบบเนี่ย.. แล้วก็ไปด้วยกัน กินเหล้าด้วยกัน นอนด้วยกัน แล้วก็ตื่นเช้ามาก็มีแล้ว..มีจบไปเลย

ผู้สัมภาษณ์ : อิม...แล้วอย่างพวกเรานี้เปอร์เซ็นต์ที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วกี่คน จนถึงบัดนี้

ภพ : ไม่ต้องนับครับ ผม 18 ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : 18 เลยหรือ (หัวเราะ) ตั้งแต่ 5 นี่นะ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเหมือนกันหมด 18 คน ในนี้ประมาณ กี่คน

ภพ : ครับ เด็กมัธยมด้วยกัน เพื่อนมัธยมด้วยกัน 2 ครั้งแล้วมาอยู่ที่นี่ แล้วก็แฟนผม แฟนนี่ก็คือ..... ในนี้ประมาณ 10 กว่าคนได้ครับ นอกนั้นก็ต่างมหาวิทยาลัย....เช็กซ์ข้ามคืน ครับ ”

การตอบสนองความสุขทางเพศสามารถเกิดได้ชั่วคราวชั่วคราวทั้งเพศชายและเพศหญิง

ผู้สัมภาษณ์ : เสรอ เซตเสื่อผู้หญิงเลยเสรอ (หัวเราะ)

ผลจากการมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย
ดังคำบอกเล่านี้

“ปัญหาอย่างนั้นที่ไม่..safe...จะเป็นปัญหาใหญ่ เช็กซ์ข้ามคืน.. มั่นใจในตัวเองมาก
เกินไปอย่างนี้ครับ คือว่า..พลาดเลย ช่วยเรียบร้อยเลยครับ อย่างรุ่นน้องนี้ครับ
มารับน้อง ผ่านไปแล้วครับ แล้วต้องเริ่มใหญ่ขึ้นครับ..เค้ายังผ่านมาได้ครับ หลังรับ
น้อง ต้องใหญ่ขึ้น คือ..วันนั้นรู้สึกว้า..พี่เค้าจะตรวจเสื้อผ้าเค้าจะออกข้างนอก ครับ
แล้วทีนี้เค้าบอกว่าต้องมา.. แล้วก็บอกว่า..เพื่อนๆเค้าบอกว่า..เค้าต้องเงี้ยะครับ
ก็คือ เค้าต้องตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่รู้ ...ยังไม่ทันจะรู้ตัวเองยังเงี้ย..”

2.4.4 การแต่งกายและพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของนักศึกษาหญิง
มีส่วนช่วยต่อกามารมณ์เพศของนักศึกษาชาย

การแต่งกายในชุดเครื่องแบบของนักศึกษาหญิงในปัจจุบัน พบว่า จะมีค่านิยมที่มุ่งเน้นแสดงสัดส่วนของรูปร่างตนเองเพื่อให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจแก่เพศตรงข้ามมากขึ้น บางรายอาจแสดงกิริยาอาการไม่เหมาะสมเพื่อสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยท่าที่ทางเพศ ด้วยการให้ข้อมูลของนักศึกษา ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อิม..อันนั้นเป็นอย่างไรบ้างที่เราเห็นผู้หญิง...ผู้หญิงที่เค้าแต่งตัวระดับ
ของมหาวิทยาลัย เราเนี่ย..

แอร์ : ก็จะต้องตัวแบบเช็กขึ้นนิดนึง..ไปหน่อย ค่ะ นอกจากจะต้อง present

เค้าเรียนบริหารเค้าจะต้องใส่กระโปรง...เพราะเค้าไม่มีเสื้อ shop
ส่วนใหญ่ก็จะเห็นแบบกระโปรงสั้น ๆ เสื้อรัดรูป อะไรอย่างเงี้ยคะ
แต่งตัวให้...แต่งตัวหล่อแหลมหยั่งจ๊ะให้ ผู้ชายเค้าเห็น...นั่งก็จะนั่ง
แบบ... (หัวเราะ) เพราะว่า..เวลาไปกินข้าวที่โรงอาหาร..

ผู้สัมภาษณ์ : ไม่ระวังเลยหรอ...
แอร์ : ค่ะ ..เวลาไปกินข้าวที่โรงอาหาร...เพื่อน ๆ เค้าจะดูกัน...เค้าจะเล็ง...
นั่งแถวเดียวกันนี้เค้ายังมีเลยนะ สมมติว่าผู้หญิงเค้านั่งแบบหยั่งจ๊ะ..
นะคะ...แล้วผู้ชายก็นั่งเรียงกันแบบนี้..เค้าไม่นั่งข้างนี้เลยคะ ส่วนใหญ่...
ถามถามได้... (หัวเราะ) ”

เพื่อนำเสนอความงดงามของรูปร่าง และการเปิดเผยสัดส่วนของร่างกายซึ่งสมควรจะ
เปิดเผยในที่สาธารณะ กลายเป็นการแข่งขันระหว่างกันในกลุ่มนักศึกษาหญิง มิเช่นนั้นจะถูกมอง
ว่า ล้าสมัย ไม่เข้าสมัยนิยม หรือไม่เป็นที่ตามกระแสของวัยรุ่น การแต่งกายที่หล่อแหลม และ
ย้วยวนต่อสายตาเพศตรงข้ามดังกล่าวนี้ อาจเป็นที่มาของการสื่อความหมายที่ซ่อนเร้นให้เห็นถึง
เจตนาอรรถนัยบางอย่างที่แฝงมากับเรื่องเพศ ช่วยปลดปล่อยความรู้สึกที่ถูกเก็บกดไว้ในจิตใจ
และเป็นหนทางหนึ่งที่จะเชื่อมต่อให้เพศตรงข้ามเข้ามาสร้างความสัมพันธ์กับตนต่อไป ดังคำบอก
เล่านี้

“ มอ...นี่ ผู้หญิงบอก... กระโปรงไม่สั้นนี้..แบบ... ไม่ แนว เลย.. (หัวเราะ) เค้าบอกผม
ว่า ...กระโปรงนี้ ...ไม่เห็นกางเกงใน... (หัวเราะ) ไม่ต้องมาพูดกัน ไม่เก๋พอ เสื้อที่
ใส่ต้อง บริ...บริ..มอ...นี่ คือ มันเป็นเรื่องปกติ...แข่งกันไปอย่างนั้น..”

โดยส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 1 นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย ยังคงแต่งเครื่องแบบ
นักศึกษาให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนด แต่เมื่อขึ้นสู่ระดับชั้นปีที่สูงขึ้น
พบว่า นักศึกษาชายมีการแต่งตัวเรียบร้อยลดลง ไม่มุ่งเน้นการโชว์รูปร่าง ส่วนนักศึกษาหญิงกลับ
แต่งกายที่มุ่งเน้นการนำเสนอรูปร่างมากขึ้น ดังคำบอกเล่าของนักศึกษา ดังนี้

“ กาย : มอ... มีบ้าง ยิ่งแบบ ยิ่ง..สูง...วัยไป อยู่นานไป กระโปรงก็จะเริ่มสั้น...
(หัวเราะ)

ผู้สัมภาษณ์ : จริง เหรอ...หมายถึง ปริญาตรีใช้มั๊ย....

กาย : ก็ ปวส..ด้วย ปี 1 มา ก็ไม่เท่าไร...ขึ้นมาปี 2 บางคนก็จะเริ่มออกลาย
ละ บางคนไม่สวดยี่ยังต้องสั้น (หัวเราะ) แบบไม่รู้จะเอาอะไรมาแบบ...
ล่อ...ผู้ชาย...ก็แบบ ..เหมือนแบบให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศ

ตรงข้ามเพราะว่าหน้าตาตัวเองไม่ดี ต้องมาโชว์อย่างนั้น...(หัวเราะ)
 ผู้สัมภาษณ์ : แล้วได้รับความสนใจตอบมั้ย...
 ชิต : ก็บางคน มันก็มีนะฮะ. ก็เห็นแบบบางคนไม่สวย..โ๊ะ. แพนเยอะเลย...
 เกือบทั้งรุ่น..ยังงี้...(หัวเราะ) เค้เรียกกัน.. เมียรุ่น....เมียรุ่น..”

ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาชายได้วิเคราะห์การแต่งกายตามเพศของตน ดังนี้

“ผู้ชายเค้าก็แต่งตัวเหมือนเดิมมิดชิด ไม่แสดงออก ผู้ชายนี่ก็ปกติ....แล้วก็จะแสดงความสามารถทำทางมากกว่าการแต่งตัว.. บนเตียง.....แต่ผู้หญิงตอนนี้ เวอร์เกินไปครับ ยิ่งเป็นสาว ยิ่งโป๊ ต้องโชว์ถึงจะเด่น..ต้องโชว์ ไม่โชว์ ไม่มีใครมอง..มอง..ถ้าสวยนี่ก็มอง.กระเทยก็มอง ยิ่งสวยแล้วเค้ายิ่งแต่งตัวจะมองมากขึ้น จะมองแบบตาไม่กระพริบ ก็...ผู้ชายก็การแสดงออก มันจะแสดงออกก็ตอนเมื่อไปเจอ..ผู้หญิงแบบ...นุ่งน้อย ห่มน้อย..หยั่งงั้นครับ....แต่ถ้าเกิดปกติแล้วก็...ไม่มีอะไร แต่ทะเล้ง ๆ ะไรอย่างงี้แล้วถ้าเกิดไปเจอผู้หญิงแบบนุ่งสั้น...นุ่งน้อยห่มน้อยก็อาการแต่ละคน มันก็จะเริ่มออก..สายตาจ้องมองอะไรอย่างงี้...หรือไม่กี่คนที่แบบใจกล้าหน้าด้านหน่อยก็...เข้าไปคุยด้วย ะไรหยั่งงี้ครับ ตีสันท...ถึงแม้แบบหน้าตาจะไม่สวยเท่าไร...แต่แบบแต่งตัวได้แบบเซ็กซี่ ก็...อยากคุยด้วย แล้วอะไรอย่างงี้... (หัวเราะ)”

สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยดังนี้

“ กับนักศึกษาชายถ้าเรามองในเรื่องกิ๊กก่อน อันนี้ผมมองว่า..ภาพรวมของสังคมเนี่ย เยอะขึ้นจริง การอยู่ร่วมกันอย่างนี้มันเยอะขึ้นจริง อันที่สองผมมองว่า เรื่องของพฤติกรรมของการแต่งตัว นักศึกษาหญิงจะเปลี่ยนไปเยอะมากกว่านักศึกษาชายของชายก็เป็นเสื้อ shop กางเกงก็ปกติ แล้วส่วนใหญ่เราจะบังคับเป็นยูนิฟอร์มอย่างนี้ เค้าก็คุยกันรู้เรื่อง แต่นักศึกษาหญิง พอบอกว่า..เป็นฟอร์มของนักศึกษาหญิง เสื้อ.. ก็เสื้อขาวอะ แต่มันก็มีประเภทกระโปรง ถามว่า..ถูกระเบียบมั๊ยภาพรวมมันก็ถูก แต่มันก็สันผิดปกติ หรือบางทีมีผ้า...ผมว่า..เปลี่ยนไปเยอะ แล้วเยอะมาก ๆ เห็นชัดเจน ผมว่า...ปีนี้ชัดเจนมาก ปีนี้เปลี่ยนไปเยอะมาก ”

ไม่เพียงแต่การแต่งกายของนักศึกษาหญิงจะมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางเพศแล้วยังสามารถนำมาประเมินเพื่อวิเคราะห์ถึงบุคลิกภาพโดยรวมที่สัมพันธ์กับการแสวงหาความรื่นรมย์ของบุคคลได้ด้วย ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ แวน : 1. การแต่งตัว 2. พฤติกรรมของผู้หญิง ใส่กระโปรงสั้น ๆ ใส่เสื้อรัด ๆ

แล้วก็..เสื่อจะ บางๆแล้วเห็นเสื่อในอะไรอย่างนี้ก็เป็นแพชั่น แพชั่น
มากเลย.. พฤติกรรม การแสดงออกนี้ การเที่ยว ผู้หญิงเที่ยวกับผู้หญิง
เรียนเราดูออกนะครับ แต่งตัวคนละอย่างกันเลยครับ ดุยังงี้ก็รู้เลย
ครับว่า.. เรียน..อีนี่บริสุทธิ์.. อีนี่ไม่บริสุทธิ์ ชี้ได้เลยครับ...รู้เลยครับๆ

ผู้สัมภาษณ์ : เออ..อย่างไหนบริสุทธิ์ไม่บริสุทธิ์

แวน : มันเป็น sense ของมันเลยครับก็คือ.. มันพูดยาก แบบมันต้องลงพื้นที่
จริงเลยครับ (หัวเราะ)ทำอะไรถ้าอยากรู้จริงๆต้องลงพื้นที่ครับ ลงพื้นที่
จริง..ใช่ครับ แต่คนที่แบบเป็นอย่างนี้มันจะออกมาอีกรูปแบบหนึ่งอีก
แนวหนึ่งเลยครับ เอามั้ยครับลงไปข้างล่างนี้ผมชี้อันไหนบริสุทธิ์อันไหน
ไม่บริสุทธิ์แล้วเก็บคนนั้นเก็บข้อมูลคนนั้นคนนั้นแล้วก็เอามาสัมภาษณ์
เนี่ย..ชั่วกว่าครับ 50 เปอร์เซ็นต์นี้แน่นอน... จริง...

ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้น่ากลัวนะ คือ สถานการณ์ทางเพศเปลี่ยนไปเยอะมากนะ(หัวเราะ)

แวน : ชี้อันนี้เลยนะ..เนี่ย..ไอ้เนี่ย..คนนี่เรียน คนนี่เที่ยว.."

ถึงแม้ว่า สถานการณ์ของสื่อลามกในยุคปัจจุบัน จะส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของ
บุคคลในสังคมเพียงใดก็ตาม นักศึกษามองว่า สิ่งเราที่มีส่วนสำคัญและมีความใกล้ชิดที่กระตุ้น
การเกิดอารมณ์เพศของนักศึกษาชาย คือ การแต่งกายที่ล่อแหลม และการเปิดเผยร่างกายให้เห็น
รูปร่าง รวมถึงการทำทางยั่ววนที่ฝ่ายหญิงแสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้เพศตรงข้าม
ไม่สามารถจะควบคุมอารมณ์เพศได้ ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ก้อง : ผมว่า...สำหรับผมนี้...เรื่องสื่อเป็นเพียงแค่มันเป็นธรรมดา คือ
เหมือน..เป็นอะไรที่ให้เราดู...แต่ที่ล่อตาล่อใจ..มากกว่า...คือ การทำ
ตัวของเพศตรงข้าม การแต่งตัว...อะไรอย่างนี้มากกว่า...ที่จะทำให้เรา
ต้องรู้สึกว่ามีอะไรด้วย...

ผู้สัมภาษณ์ : อิม...มันจะมีอิทธิพลมากกว่าสื่อ...ใช่...ถ้าเค้าแต่งตัวมันก็...

ก้อง : ใช่อ..อย่างไปเที่ยว ผู้หญิงบางคนนี่เดินแบบโยก...ไอ้...สุดยอด...เลย
แล้วมาดูเรา...(หัวเราะ) คนไม่เคยดูวิดีโอ..ไม่เคยดูสื่อ...ก็ยังอยากจะมี
ด้วย...มันเป็นธรรมชาติของคนที่จะอะไรแบบนั้น..แล้วมันจะแบบทน
ไม่ไหว...ยังงั้นมากกว่าความคิดผมนะครับ สื่อ..ก็แบบธรรมดา..."

2.4.5 พฤติกรรมแย่งชิงเพศตรงข้าม หรือ เพศเดียวกัน

ความรู้สึกชิงหวง ต้องการครอบครองคนรักทั้งเพศตรงข้าม และเพศเดียวกันอาจ
กลายเป็นชนวนแห่งการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ค่อยจะแสดงออกให้

เห็นนักภายในมหาวิทยาลัย เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบันนี้นักศึกษาหญิงเริ่มมีความกล้าแสดงออก ถึงอารมณ์ความคิดความรู้สึกทางเพศ เท่าเทียมเช่นเดียวกับนักศึกษาชาย ดังคำพูดจากบทสนทนาต่อไปนี้

“ โย่ง : มีครับตอน...ตอนที่คือ ผมอยู่ปี 1 มีรุ่นพี่มาติวน้อง ตบกันตรงหน้า
โรงอาหารแย่งผู้ชาย ตีกังค้มด้วย เอ๊ย..ไม่ใช่อาคารเรียนรวมครับ..
คือ ทุกวันนี้ผู้ชายจะไปแย่งผู้หญิงคงไม่มีแล้วครับ แต่เป็นผู้หญิงมา
ตบกันแล้วแย่งผู้ชายครับ ที่เห็นนะครับ..

ผู้สัมภาษณ์ : ในมหาลัยเรานี้ละ

โย่ง : ในมหาลัยนี้ครับ ตีกันในชุดนักศึกษาเลยครับ แล้วพวกอาจารย์เห็น
อาจารย์ก็สอต่อ อาจารย์ไม่รู้ทำไมอาจารย์ นักศึกษาเดินออกมาจาก
ห้องน้ำแล้วตบกันตีกัน อยู่หน้าอาคารเรียนรวมเนี่ยะครับ อีกอันหนึ่ง
เห็นหน้าโรงอาหารครับ เป็นทอม ตบตีกันอยู่หน้าโรงอาหาร เฉพาะ
ผู้หญิงแย่งผู้ชายนะครับ..ผู้ชายแย่งผู้ชายเหมือนกันก็มี เกย์แย่งเกย์
ครับ

ผู้สัมภาษณ์ : มีมัยในสังคมเรานอกจากเป็นแบบเพิร์ลบอยอย่างนี้ต่างประเทศแล้วยังมี
same sex เพศเดียวกันมีมัย

โย่ง : มีครับ ผมเพิ่งเจอวันก่อนนี่เอง (หัวเราะ) เกย์แย่งกันเนี่ยะครับ แล้วเค้า
ดี เหมือนกับไม่ใช่ผู้ชายเตะกันครับ เตะก็เตะแบบกะเทยครับ (หัวเราะ)
ถ้าเกิดเตะจริง ๆ แบบผู้ชายนี่ก็...ตีกันแบบ ไม่แข็งแรงครับ..”

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2)

ผลจากการศึกษาได้จำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังนี้

3.1 การนำเสนอของสื่อทางเพศมีข้อขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย

นักสังคมวิทยาได้แบ่งประเภทของวัฒนธรรมในแต่ละสังคมออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ วัฒนธรรมที่เป็นในลักษณะสัญลักษณ์ (non – material culture) หมายถึง คุณธรรม ค่านิยม ประเพณี การปฏิบัติสืบทอดกันมา และเป็นที่ยอมรับกันในสังคมของตน ว่า ดีงาม เหมาะสม อาทิ ศาสนา ความเชื่อ ทัศนคติ ความรู้ ซึ่งเป็นนามธรรม (abstract) มองเห็นไม่ได้ และวัฒนธรรมวัตถุ (material culture) หมายถึง สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยีต่างๆ ดังเช่น อาคารบ้านเรือน วัด

ศิลปกรรมและประติมากรรมต่างๆ ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน เมื่อวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศ “รักนวลสงวนตัว” หรือ “ไม่ชิงสุกก่อนห่าม” จัดเป็นวัฒนธรรมส่วนแรก และสิ่งประดิษฐ์ของสื่อและเทคโนโลยี อาทิ โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ฯลฯ เป็นวัฒนธรรมส่วนที่สอง ในขณะที่คนในสังคมไทยส่วนใหญ่มุ่งที่จะอนุรักษ์และธำรงส่งเสริมค่านิยมดังกล่าวให้แก่เด็กและเยาวชนได้มีจิตสำนึกและตระหนักถึงค่านิยมนี้ แต่การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อทางเพศไม่ว่าจะผ่านช่องทางของสื่อในรูปแบบ ภาพ เสียง หรือ ตัวบุคคลเป็นตัวแบบได้มีการเผยแพร่อย่างแพร่หลายในทิศทางที่สวนทางกับวัฒนธรรมที่เป็นในลักษณะสัญลักษณ์ ซึ่งมีใช้สิ่งที่เด็กและเยาวชนจะรับรู้สื่อทางเพศดังกล่าวเฉพาะในสังคมไทยเท่านั้น ยังได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างประเทศมาด้วย การรับรู้ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตามได้ส่งผลการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ และการเลียนแบบของเด็กและเยาวชนติดตามมาในลักษณะที่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย ดังที่ นักศึกษาได้แสดงทัศนะดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : วัฒนธรรมไทย ถ้าเรามองเรื่องวัฒนธรรมไทยกับสื่อเป็นในบาง

นพ : โอ๊ะ..สวนทางกัน คนละทางกันเลยครับ....แยกทางกันเลยนะคือ...สื่อ
สื่อ...จะว่า...สื่อ....วัฒนธรรมกับสื่อ..มันไม่อยู่ด้วยกันเลยครับ คือ
ถ้าวัฒนธรรมจริง ๆ คือ..การใส่เสื้อผ้าวิบ ๆ แวม ๆ อย่างนี้จะมีไหม
ครับ อันนี้มันคือ...ออกเลยครับ แค่นี้มันก็ยังไม่พอครับทุกวันนี้
ถ้าอันไหนไม่มีแบบโชว์นมเนี่ยะ ..ขายไม่ได้เลยจ้ะ เรื่องสื่อโฆษณา
ก็...พวกดาราก็ยังเจ๊..การแต่งตัวตามแฟชั่น ตามดาราก็มีดารามา..
ถ้าใครไม่โชว์นมถือว่าไม่ work ไม่อะไรอย่างนี้..บางครั้งเดินไปทำผ้า
หลุดมั่งอะไรอย่างนี้..เรตติ้งตกครับ (หัวเราะ) แต่วัฒนธรรมมันจะสวน
ทางกันกับ..กับ..การที่ไอ้เนี่ยแสดงออก วัฒนธรรมจะบอก..รักนวลสงวน
ตัวนะ ให้ใส่เสื้อมิดชิดแต่งตัว..มิดชิดกระโปรง ยาวอะไรอย่างนี้ แต่สิ่งที่
พวกวัยรุ่นพวกดาราสื่อเขาออกมาอย่างนี้ต้องใส่เสื้อน้อย ๆ เสื้อนิ๊ด
เดียวกระโปรงนิ๊ดนึงปิดนิ๊ดโชว์หน่อยอะไรอย่างนี้..มันเป็นแฟชั่นครับ ”

การเผยแพร่สื่อทางเพศที่มีมาอย่างต่อเนื่องและแพร่ระบาดไปทั่วโลก คือ ข้อมูลข่าวสารทางเพศที่ท่วมท้นในความรู้สึกของเด็กและเยาวชน กลายเป็นภาพที่ซาซึนในความรู้สึกซึ่งนักศึกษาต่างมองว่า เป็นเรื่องปกติ ธรรมดา ที่ปรากฏอยู่ในชีวิตรประจำวันไปแล้ว และมีความเป็นไปได้ยากที่จะให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงค่านิยมดังกล่าว หากยังคงมีการนำเสนอสื่อทางเพศเหล่านี้ดังคำบอกเล่าความคิดดังนี้

“ ตามกันไม่ทันค่ะสื่อมันจะนำเสนออะไรที่แบบที่ขัดกับวัฒนธรรมไทยค่ะ เหมือนแบบอย่างโฆษณาอะไรบางอย่างก็เป็นสื่อที่แบบมีผู้ชาย กอดกันเปลือยใส่ชุดว่ายน้ำ มันดูเป็นเรื่องธรรมดาธรรมดาค่ะ.. ที่สังคม ไทยจะปลูกฝังค่านิยมรักนวลสงวนตัว ใช่มั้ยค่ะ แต่สื่อแค่โฆษณา โฆษณาอะไรแบบนี้เอาผู้หญิงผู้ชายมาแบบยืนกอดเสื้อ กอดกันมันดูเป็นเรื่องชินตาแล้วก็ธรรมดาสำหรับปัจจุบัน ”

ผลกระทบที่เกิดจากสื่อมิได้เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลทั่วไปเท่านั้น แต่เกิดขึ้นกับตัวแทนพุทธศาสนาที่ทำหน้าที่ขัดเกลาคความประพฤติของบุคคล และแนะแนวทางให้ยึดมั่นในสิ่งดีงาม มีศีลธรรม จริยธรรมและความประพฤติในทางที่ถูกที่ควร ดังคำบอกเล่าความคิดดังนี้

“ ขนาดพระยังมีการข่มขืนเลย มันเสื่อมถึงขนาดนั้นเลยนะคริสศาสนา (หัวเราะ) จะมาเอากับแค่คนธรรมดา เด็ก ๆ พวกนี้.. ขนาดเป็นพระยังดูถ่ายโป๊ถ่ายวิดีโอ ยังมีเพศสัมพันธ์ กับเด็กอายุ 13-14 หยั่งเจ๊ๆ ทุกวันนี้ คริสถึงขนาดนี้...สังคมไทยจะมาคาดหวังเอาอะไรกับเยาวชนทุกวันนี้.. ”

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันยาวนานนับจากอดีต แต่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สังคมไทยได้เข้าสู่ระบบโลกที่ไร้พรมแดนเหมือนเช่นประเทศอื่นๆ มีการเปิดรับการติดต่อสื่อสารกับวัฒนธรรมอื่นๆ โดยมีได้มีการปิดกั้นข่าวสารข้อมูลใดๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือสามารถกระทำได้เพียงบางส่วนเท่านั้นของข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดปริมาณ ผลพวงจากการเข้าสู่ระบบโลกที่ไร้พรมแดนนี้ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกระดับนับตั้งแต่บุคคลไปจนถึงระดับโลก เป็นเหตุให้มีการปรับตัวของครอบครัวไทยต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ดังจะเห็นได้ว่า การปรับตัวระหว่างวัยผู้ใหญ่กับวัยเด็กและเยาวชน เพื่อเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางด้านเพศมีการปรับตัวที่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนจะเป็นกลุ่มที่รับและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ได้เร็ว (acculturation) มากกว่าวัยผู้ใหญ่ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการถดถอยของวัฒนธรรมเดิม ดังคำพูดที่สะท้อนความคิดดังนี้

“ เออ...น่าจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามันเริ่มเข้ามาตั้งแต่สมัยหนูอยู่ ม.ปลาย ถ้าสังเกตก็เริ่มเข้ามาจากตอนนั้นคือ..ถูกปลูกฝังโดยสื่อต่างๆ และก็คือ ผู้ปกครองเนี่ยะจะเป็นเหมือน หัว...ความคิดจะเป็นแบบคนโบราณ ใช่มั้ยคะซึ่งถ้าเป็น ลูกเนี่ยะ เด็กเมื่อเปลี่ยนเข้าสู่วัยรุ่นมันก็จะอยากรู้อยากเห็นอยากลอง อยากถามแต่

เค้าไม่กล้าเค้าอายกลัวถามแล้วเดี๋ยวพ่อแม่จะคิดว่า..เฮ้ย..ลูกทำเป็นเด็กไม่ดีอะไรอย่างนี้ค่ะ..เค้าก็ต้องไปเรียนรู้กับเพื่อนไปเรียนรู้กับอินเทอร์เน็ต. หรือว่าข้างนอกอะไรอย่างเงี้ย..มันก็เสี่ยงไปในทางที่ไม่ดีเยอะขึ้น ซึ่งถ้าหนูคิดว่าถ้าผู้ปกครองให้ความใส่ใจหยิ่งจ๋าอาจจะแบบว่า..อนุญาตให้ลูกมีแฟนได้แต่อยู่ในขอบเขต เห็นนะ ไปมาหาสู่กัน สอนให้ลูกรู้ว่า..ไม่ถึงเวลาที่ไม่ควรแต่ให้อยู่ในขอบเขต แล้วก็อีกอย่างหนึ่งค่ะ..อย่างรายการโทรทัศน์เนี่ยค่ะ..มันก็จะมียี่สิบ..จะเปิดมากขึ้นนะค่ะมันจะมีทุกวันพฤหัสบดีค่ะ โดยเฉพาะหนังเกาหลีวัยรุ่นจะติดมากก็คือ...เป็นหนังคู่รักคือ..ทุกคนเหมือนแบบเป็นโลกแห่งความฝันในใจเธอๆ.. ก็คือ..ตัวเองอยากลองมีคู่จัง”

ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ การเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้โดยธรรมชาติ และสื่อทางเพศก็เป็นตัวแปรอันหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมขึ้น มีผลทำให้เด็กและเยาวชนกำลังเผชิญอยู่ภายใต้การพัฒนาทุกด้านอย่างไร้ขอบเขตจำกัด นำมาซึ่งการเกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรมและของสมาชิกในสังคมโดยรวม ทำอย่างไรจึงจะสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยที่ดีควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเหล่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากในสภาพสังคมเช่นนี้ที่จะต้องนำมาวิเคราะห์ เนื่องจากว่า สังคมไทยยังขาดการส่งเสริมหรือ ชี้นำให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรม และ ค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย ทั้งนี้เพื่อปลูกจิตสำนึก

และเป็นต้นแบบแผนทางด้านพฤติกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม สิ่งสำคัญที่พบอีกประการหนึ่งคือ วัยเด็กและเยาวชนยังไม่ได้รับการขัดเกลาทางสังคม (socialization) จากสถาบันครอบครัวอย่างเหมาะสมทั้งที่เป็นวัยที่มีความจำเป็นต่อการขัดเกลาทางสังคมเป็นอย่างยิ่งมากกว่าวัยอื่นๆ ซึ่งอาจทำได้โดยการขัดเกลาในระยะที่ยังเป็นเด็ก (socializing the child) และ การขัดเกลาในระยะที่ยังเป็นวัยรุ่น (socializing the youth) โดยการอบรมสั่งสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างไรก็ตาม การขัดเกลาทางสังคมมิใช่จะมีเพียงแต่สถาบันครอบครัวเท่านั้น ยังมีกลุ่มเพื่อน สถานศึกษา กลุ่มอาชีพ ตัวแทนทางศาสนา และ สื่อมวลชนต้องทำหน้าที่โดยสมบูรณ์แบบ จึงจะสามารถช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้คงอยู่และไม่คล้อยตามแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมเท่าที่ควร สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของ นักศึกษาดังนี้

“ไม่รู้หรอกว่า..หลักวัฒนธรรมจริง ๆ คืออะไร...ไม่รู้เลย...ไม่มีการโปรโมทเนาะไม่มี การออกมาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอะไรอย่างนี้...สื่อไม่เคยออกมาบอกว่า..นี่นะ วัฒนธรรมไทยเค้ามีมาอย่างนี้นะ..ต้องเป็นไปอย่างนี้นะไม่เคยสื่อ..ไม่เคย..นำมา เสนอ มีแต่เสนอว่า.. เนี่ยะ การแต่งตัวของดาราคอนนี้มันจะแต่งตัวอย่างนี้นะ...ต้อง ใส่เสื้อผ้าอย่างนี้ต้องแต่งตัวอย่างนี้..ต้องนุ่งอย่างนี้จะไรหย่งเงี้ย..แล้วพอวัยรุ่นดู

เสร็จปั๊บ..อ้อ..แต่งตัวอย่างนี้อ่างดาราอย่างนี้ดูดีนะ..มันมีคนยอมรับ..มีสื่ออะไรนับหน้าถือตามาก..วัยรุ่นมันก็ต้องทำตามอยู่แล้วครับ ถ้าอยากให้เรื่องของวัฒนธรรมเด็กสมัยใหม่..ต้องปลูกฝังครับต้องปลูกฝังตั้งแต่เล็ก...ก็คือ.. อันนี้ทุกวันนี้คือ...คือ... ลืมตาออกมาดูทีวีก็คือแบบ...เห็นแล้วไปแล้ว ขนาดนักเรียนยัง..ขนาดออกมาเต้นยังต้อง เห็นเซอร์ครับมันถึงขนาดไหน มันถึงขนาดนี้แล้วครับ มันถึงขนาดนั้นแล้วครับเดี๋ยวนี้ ต้องบอกตั้งแต่เล็ก ๆ ต้องปลูกฝังแล้วครับไม่ได้แล้วครับ โตแล้วทุกวันนี้เด็กไทยเยาวชนมันโตขึ้นทุกวันแล้วผู้ใหญ่ถึงจะมากบอกว่า...นี่นะ สิ่งที่คุณกำลังที่จะเดินเข้าไปเนี่ยมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี... เป็นสิ่งที่เลวร้ายจะมาบอกก็...ผมว่า..มันสายเกินไปแล้วครับ ผมพูดอย่างนี้เลยว่า..มันสายไปแล้วคือ..เด็กมันจะเดินไปแล้วครับ... ถ้าคุณจะ让孩子เป็นอย่างที่คุณก้าวเข้าไปแล้วว่าฉัน คุณกำลังจะให้เด็กเป็นคุณต้องปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ๆ พ่อแม่ผู้ปกครองครับต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ๆ ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองต้องปลูกฝังมาว่า..อย่างนั้นลูกการแต่งตัวต้องอย่างนั้นเป็นผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัวนะ..เป็นผู้ชายต้องไม่ไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงนะ ต้องให้ถึงวัยอันสมควรก่อนอะไรอย่างนี้ครับ มันต้องปลูกฝังตั้งแต่วัยนี้ครับแต่ผู้ใหญ่ก็...ไม่ค่อยปลูกฝังให้เด็กครับ คือ.. ให้เด็กโตขึ้นมากับสภาพที่อยู่.. สภาพที่เป็น... คุณโตขึ้นมาคุณอยู่ในสภาพนี้ พ่อแม่อยู่ในสภาพนี้..เด็กโตขึ้นมามันก็เห็นสภาพที่เป็นอยู่ทุกวันนี้...เจอแล้วเด็กก็ไปเอาตรงนี้ไปใช้ในชีวิตร ู้ไปแล้วก็..ติดเพื่อน ติดสื่ออะไรไปต่าง ๆ นานาครับ ครับผมสุดท้ายก็ มีลูกก็ต้องพาปลูกเข้าวัดตั้งแต่เล็กครับ... ปรับวัฒนธรรม.....วัฒนธรรมครับ ..มันต้องเป็นอย่างนั้นครับ...ต้องเป็นอย่างนั้น "

3.2 สื่อเปิดกว้างและชี้นำสังคมให้เกิดการเลียนแบบทางเพศ

ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลในโลกยุคปัจจุบัน โดยทั่วไปนั้น สื่อทำหน้าที่ให้ข่าวสารข้อมูลทุกด้านแก่สังคมเพื่อประโยชน์แก่การดำรงชีวิต และยังเป็นแหล่งที่ให้การขัดเกลาทางสังคมอย่างมีคุณประโยชน์และมีโทษประกอบกัน ความก้าวหน้าของสื่อนี้ได้เปิดกว้างให้แก่บุคคลในสังคมโลกสามารถรับรู้ข้อมูลร่วมกันอย่างรวดเร็ว และมีอิสระที่จะเลือกรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆตามความสนใจของบุคคล ข้อมูลที่เผยแพร่จากสื่อมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะชี้นำสังคมขึ้นอยู่กับผู้รับสารว่าจะเกิดการรับรู้และคล้อยตามข้อมูลนั้นอย่างไร ดังคำบอกเล่าของนักศึกษาดังนี้

“ ครับ สื่อบ่อยๆ แล้วก็เพื่อน.. เพื่อนบ้างนี่ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ สื่อมันเปิดกว้างด้วยให้เราสามารถเข้าไปดูได้ ศึกษาได้ ว่า สามารถเข้าไปหาได้ อิสระมาก...เปิดกว้างครับทุกวันนี้.. เห็นทุกอย่าง นางแบบยังเห็นเลยครับ (หัวเราะ) อย่างภาคภูมิใจเลย ครับ คือ..สามารถยอมรับได้ว่า..เอออย่างนั้นมันสื่อมันออกมาอย่างนี้อาจจะมันจะขึ้นอยู่กับแนวความคิดนะครับ ว่าเออ..เค้าจะมองกันยังไง มองว่าเออ.. ปัญหาทาง

เพศที่วัยรุ่นเป็นกันอยู่ทุกวันนี้ว่า..มันจะมองกันยังไงในแง่ไหนครับ ผู้ใหญ่บางคน อาจจะมองว่า เออ..นี่คือ..แง่ลบที่วัยรุ่นกำลังเป็นอยู่..แต่ผู้ใหญ่อีกกลุ่มหนึ่งอาจจะ มองว่า..เออ..อาจจะส่งผลดีให้วัยรุ่นได้รู้ว่าที่มันจะไปเป็นมันเป็นเรื่องที่ต้องเกิดขึ้น ครับ คือ..จะได้หาทางป้องกันด้วยครับ ..”

นักศึกษาได้พิจารณาเปรียบเทียบถึงผลจากความก้าวหน้าของสื่อในหลายรูปแบบ ที่มีผล ต่อเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบัน ดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : เพราะอะไรที่คิดว่าจะเร็วกว่านี้..

กร : สื่อครับ.. สื่อทางอินเทอร์เน็ต..มี ภาพ มีภาพเคลื่อนไหว..มีวิดีโอให้ ดาวน์โหลด ง่ายๆเลย.. สมัยเทคโนโลยี หยั่งแบบเด็ก... ป.5 ป.6 มีมือ ถือใช้..รับคลิบวิดีโออะไรง่าย..เห็นคลิบวิดีโอปุ๊บก็..ลองกันมั่ง..เยอะ มาก... ก็ ถ้าเกิดว่า...ในยุคของพวกเราทุกคน..ถ้าตอนยุคนั้น..สื่อมัน เข้ามาเร็วอย่างงี้..พวกผมก็อาจจะเป็นเหมือนทุกคน..เหมือนเด็ก 11-12 เนี่ย เริ่มมีเช็คกัน...ถ้าเกิดในตอนนั้น..เทคโนโลยีในเรื่องสื่อ อะไร เนี่ย..เข้ามาเร็วอย่างงี้..ก็อาจจะเช็คเร็วเหมือนกับรุ่นนี้ก็ได้. อินเทอร์เน็ตครับ..สมมติ คลิกไปเว็บ อะไรละ เว็บกีฬา มันก็จะมีครับ.. มันโฆษณา ..มันแทรกเข้ามาเอง..เมื่อก่อนไม่มีนะครับ..สมัยผมนี้..ร้าน เกมสันนี้ไม่ค่อยจะมี...มันก็เลย..มือถือก็ไม่มีครับ..ก็ไม่ค่อยมีปัญหา..”

นักวิชาการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ในฐานะคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ได้กล่าวว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ สื่อลามกในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ถือว่ายังอยู่ในขั้นวิกฤติ เนื่องจากเด็กและเยาวชนไทยนิยม สนทนาและใช้กิจกรรมทางเพศออนไลน์ผ่านโปรแกรมแชทหรือ สะท้อนให้เห็นถึงการใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นรวมแล้วหลายแสนเว็บ นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เรื้อรังมานาน ยังไม่ได้รับการแก้ไข ทั้งสื่อลามกอนาจาร สื่อที่มีความรุนแรง สื่อที่ได้มาจากการละเมิด เช่น การแอบถ่าย รุมโทรม หรือ แม้แต่การขายสินค้า หรือ วัตถุลามกอนาจาร รวมทั้งกระแสนิยม ในการสนทนาทางเพศ หรือ เช็คไลน์ ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ส่วนสถานการณ์การ เผยแพร่เนื้อหาที่สื่อผ่านโทรศัพท์ ส่วนใหญ่ยังคงเน้นการนำเสนอ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความไม่ เหมาะสมทางเพศ เช่น การแต่งกาย สัมพันธภาพทางเพศ การใช้ภาษาที่ก้าวร้าว รุนแรง รวมไปถึง พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การใช้ความรุนแรง ค่านิยมในการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย ทั้งหมด กลายเป็นสิ่งปลูกฝังพฤติกรรมไม่เหมาะสมให้กับเด็กและเยาวชน แม้แต่สื่อสิ่งพิมพ์นิตยสารบน แฉง ทั่วไปที่เด็กสามารถเข้าถึงได้ง่าย กลับมีพื้นที่นำเสนอภาพดาราดังแต่งกายไม่เหมาะสม ทำให้

ตัวเลขเชิงสถิติของปัญหาสังคมทั้งเรื่องการข่มขืน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การทำแท้ง ล่อลวง จึงเพิ่มมากขึ้นตามสภาพความรุนแรงของสื่อ และนักศึกษาได้บอกเล่าประสบการณ์การใช้ ตัวอย่างสื่ออินเทอร์เน็ตที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านเพศอย่างเปิดเผยและโจ่งแจ้ง เป็นเหตุให้ ได้รับความนิยมนักเด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : สื่อมันแรงมันมีผลกระทบต่อการรับรู้ของเรามั้ย ผิดชอบชั่วดี แบบ
แผนความประพฤติ

หม่อน : มีครับ แต่ไม่ค่อยทำ.. สื่อส่วนมากจะไม่คำนึงถึงอันนี้ครับ เคยเล่น
แคมพรีอากมั้ยครับ เคยเล่นมั้ยครับ แคมพรีอากที่ดัง ๆ ครับ ผมเคยเล่น
ครับ..ครับที่ เซฟเวอร์ของไทยที่ปิดไปแล้วแต่มันออนไลน์อยู่ทั่วโลก..
แคมพรีอากตัวนี้ บริษัทของใครไม่รู้ มันเป็นโปรแกรมของใครก็ไม่รู้นะ
ครับ..ครับ ..ไอ้ตัวนี้ตัวดีครับ ตัวดีเลยก็คือ..แบบนั่งคุยกัน ถอดเสื้อผ้า
เลย คุยกันอย่างนี้ครับ สื่อทางเพศ อันดับหนึ่งเลยครับ.. เป็นติดชาร์ท
อันดับหนึ่งเลยครับ มีกล้องครับ กล้อง แล้วก็คุยกันไป..แล้วก็มีติเจ
ติ เจ เล่าโล่ม เปิดเพลงไปแล้วก็..เอาละครับ เต็นหน้อย เต็นหน้อย..
เสื้อ แดง ถอดหน้อยครับ ไหวต ๆ ก็คน ห้องนี้ไหวต.. เหมือนกับตั้งกระทุ
มา..300 คน สับเข้ามาปั๊บ ..300 คน.. ห้องนี้ 300 คนนะ..จะเปิดนม.
เปิดนม แบบเนี่ย.. 500 คนนะ อะไอย่างนี้ครับ ผู้หญิงก็กระทุมา 500
คนจะเปิด กางเกง ก็ติเจก็เป็นสื่อให้..

ผู้สัมภาษณ์ : โชว์หน้าตาโชว์มั้ย

หม่อน : โชว์ครับ โชว์เลยครับ โชว์ทุกอย่าง.. แต่ฝรั่ง..ถ้าเข้าห้องฝรั่งนี่โชว์ทาง
เพศหมดเลยครับ ก็คือ มีการร่วมเพศให้ดูด้วยครับ..ทำให้ดูหมดเลย..
ใช้ครับ แต่ห้ามแซทกันมาก ถ้าแซทกันมากมันจะกระตุกครับ มันมีตัว
กลางแซททำไม กระตุกครับ เสียอารมณ์อะไรประมาณนี้ครับ ของผม
เล่น แคมพรีอากตอนกลางคืนครับ ทั้งคืนทั้งวัน..”

เด็กและเยาวชน เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะรับรู้และเรียนรู้ข่าวสารข้อมูลด้านเพศอย่างรวดเร็ว และช่วยกระตุ้นให้เกิดการอารมณ์ เนื่องจากเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรอง และเชื่อมโยงให้เกิดปัญหา สังคมในทุกวันนี้ ดังข้อมูลจากบทสนทนา

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเราคิดว่าปัจจุบันนี้สังคมไทยถึงจุดเปลี่ยนในเรื่องเพศแล้วหรือยัง
ว่ามันเลวร้ายมันแย่แล้วสังคมไทยเด็กรุ่นใหม่มันไปถึงไหนกันหมด
ละ เรามองว่าไม่มั่งสถานการณ์

นุ : ผมว่ามันใกล้จะวิกฤติแล้วครับ ใกล้จะเป็นแบบฟรีเซ็กซ์แล้วครับ..

ผมว่า.. ประเทศไทยนะครับ เพราะแคมพรีอาก ๆ นี้ผมดูข่าวมาประเทศ

ไทย นี่เป็นประเทศที่เข้ามาเล่นมากที่สุดในโลก ครับในโลก เด็กไทย
ไม่ไหวแล้วครับที่อื่นเค้าเค้ารู้ข้อมูลเค้าอะไร..แต่ของเด็กไทยนี่แบบฉัน
เล่นแต่ ฉันไม่บอกให้คุณรู้ใจ คือแอบเล่นครับ ต่างคนก็ต่างแอบเล่น
ครับ แล้วพอ พอเค้ามาสำรวจข้อมูล..คือ..เด็กไทยมัน ไปถึงไหนถึงไหน
แล้วมัน... มันใกล้จะเป็นเหมือนญี่ปุ่น..มีเพศสัมพันธ์กันเยอะขึ้น เยอะ
ขึ้นแล้วก็เปิดเผยเยอะขึ้น เปิดเผยมากขึ้น ”

ไม่เพียงแต่การเผยแพร่ข่าวสารของสื่อทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศ
อย่างมาก ส่วนใหญ่มักจะมุ่งเน้นข่าวสารในเชิงลบมากกว่าข่าวสารเชิงบวก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง
การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ในมิติต่างๆ ของบุคคลในสังคมที่ส่งผลต่อจริยธรรมทางเพศ และอาจ
นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมทางเพศทุกลักษณะ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วปัจจุบันนี้เราเห็นสื่อที่เห็น ที่พูดถึงความรุนแรงทางวัฒนธรรม
อันดับแรกเลยสื่อในเรื่องของการข่มขืนเรามองว่าสื่อในเรื่องของการ
ข่มขืน เป็นไบบ้าง เรามองว่าสื่อข่มขืนเป็นไบบ้าง ใจ ข่มขืนอันนั้นอัน
นั้น 2 ม. 3 เนี่ยะ

คม : หนักมากครับ ทุกวันนี้...ความจริง ๆ ไม่น่าจะเอาเผยแพร่ ข่าวพวกนี้....
สื่อพวกนี้ ไม่น่าจะเอามาเผยแพร่ มัน..ถ้าเอามา..ออกมาอย่างนี้มัน
เหมือนๆเป็นการไปตอกย้ำครับ จะเป็นการไปตอกย้ำว่า...เออนี่นะเหตุ
การณ์อย่างนี้เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอย่างนั้น..กับเด็กอย่างนี้..มันเหมือน
การไปตอกย้ำซ้ำเติมคนที่เค้าโดนครับ อีกอย่างมันเหมือนการออกมา
แบบกระจายให้รู้..ให้เค้ารู้ว่า..เออ..ทำอย่างนี้..อ้อ..เป็นข่าวด้วย..อะไร
อย่างนี้..ออกมาว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาเลยครับ ประมาณนั้น.. แล้ว
บางคนอาจจะเห็นข่าวนี้แล้วเออ ทำอย่างนี้แล้วดังออกทีวี นะเดี๋ยวทำมึง
อะไรอย่างนี้..มันจะมีคนแบบที่คิดอย่างนี้ด้วยครับ..”

องค์ประกอบอย่างอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางด้านพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน
ยังพบว่า เกิดจากปัญหาครอบครัว ตัวบุคคล กลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : อันนี้ที่มันเป็นเช่นนี้มันมาจากสื่อหรือว่าจากอะไร

ผิน : สื่อแล้วก็ปัญหาครอบครัวนี้ผมว่ามันก็เกี่ยวนะ ผมว่า..มันคงไม่ใช่สื่อ
อย่างเดียวครับ ผมว่า..มันทั้งสื่อและตัวเราเองด้วยครับ ตัวเราด้วยอยู่
ที่ ตัวคุณด้วยครับ ตัวบุคคลด้วย ครอบครัวปลูกฝังมามากน้อยแต่ไหน
ครับ การควบคุมอารมณ์ของแต่ละคน สื่อก็มีส่วนแล้วก็ ตัวของบุคคล
ก็มีส่วนแล้ว...ทางครอบครัวอย่างนี้ก็มีส่วน ..สภาพแวดล้อม เอ้อ
อำนวยมัย สภาพแวดล้อมที่อยู่เป็นอะไรยังไงจะครับ แล้วก็เพื่อนมี
อิทธิพลอะไรอย่างนี้ครับ เพื่อนก็มีส่วนครับ เพื่อนนี้อิทธิพลน่าจะ

เยอะนะครับ เพื่อนอิทธิพลนี้ยัง...ครอบครัวนี้ยังไม่ยอมอยู่เพราะว่าบาง
ครอบครัวนี้สอนพ่อแม่ตั้งนี้ แต่ลูกออกมาไม่ได้เรื่องอะไรอย่างนี้ครับ ”

ช่องทางความสะดวกรวดเร็วของการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เป็นสื่ออีกชนิดหนึ่งที่
ก่อให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกันแก่นักศึกษาได้โดยง่าย ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ มันไม่ได้มีแค่สื่อทางเดียวคะหนูคิดว่า..มันมีหลายองค์ประกอบ อาจจะเป็นว่า กลุ่ม
เพื่อน สื่ออาจจะมึบบ้างแล้วก็อึม..การ..การพูดคุยทางโทรศัพท์อะไรแบบนี้มันง่าย
อย่างสมมติแค่ไปเที่ยวสถานบันเทิงคืนเดียวคุณก็แบบได้เบอร์มาแล้วก็แบบคุยกัน
อะไรอย่างนี้มันก็สานต่อได้คะ ”

อิทธิพลของเพลงมีส่วนในการโน้มน้าวจิตใจของบุคคล ทั้งเนื้อหาของเพลงที่มีความหมาย
สอดแทรกเรื่องราวของความรักและเรื่องเพศ ตัวแบบที่น่าเสนอ สื่อผ่านการแต่งกายที่หล่อแหลม
ต่างๆ ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ ผู้สัมภาษณ์ : ในโลกปัจจุบันนี้อึมๆ แล้วสื่อประเภทไหนที่มันคิดว่ามันมีผลต่อ
จริยธรรมของเรามากเรื่องผิดชอบชั่วดีอะไรพวกนี้
เดือน : หนูว่าเพลงแบบ..แบบคนเลวที่รักเธออะไรอย่างนี้ (หัวเราะ) คือเค้ามีคู่
อยู่แล้วขั้นก็ยังไม่รักอะไรอย่างนี้คะ แต่ว่าเพลงเดี๋ยวนี้มีวลีมันก็แบบ
ว่าพระเอกนางเอกอยู่ด้วยกันนอนด้วยกันนะคะ ใช้คะ เนื้อเพลงอย่าง
นี้คะ ใช้ๆ คือ..มันจะแบบบ่งบอกคะแบบยิ่งๆทำให้เปลี่ยนความคิดคน
ได้ เหมือนกับแบบว่าเพลงคินนินนอนไม่หลับถ้าไม่กลับพร้อมเธออะไร
อย่างนี้คะ คือ..นอนคนเดียวมันก็เหงาอะไรอย่างนี้คือ..เด็ก14-15 มันจะ
ซึมซับใช่มะ เพลงมันบอกนะ ก็นอนคนเดียวมันเหงาแบบนี้ หนูฟัง
เพลงหนูก็คิด ..เอ๊ะ...เพลงอะไรแบบนี้มันทำไมเป็นแบบนี้ ”

ความต้องการทางเพศ คือ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน แต่การควบคุม
ความคิดความรู้สึกของบุคคลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางเพศมากน้อยเพียงใด
ดังคำบอกเล่าดังนี้

“ วิดีโอครับ อาจจะเป็นส่วนหนึ่งของประกอบของชีวิตก็คือ..แบบถ้าเขาจริง ๆ นะครับ
มันเป็นความต้องการทางเพศของวัยรุ่นมากกว่าแล้วก็ หนึ่ง เลียนแบบเพื่อน สอง
สื่อ สาม อ้อ..ความคิดของเรานะครับ ว่า เอ๊ย....กูต้องมีแฟนซักคนนะ เออ..ถึงม..นี้
แล้วเพื่อน..เพื่อนกูมีกันหมดทำไมกูไม่มีวะ ขายหน้าอะไรแบบนี้ ก็คือประมาณ
นี้ครับ ”

และการประเมินสถานการณ์ทางเพศในระดับปริญญาตรี นักศึกษาต่างแสดงทัศนะดังนี้

“ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสถานการณ์ที่เชียงใหม่เป็นยังไงมั่ง กับอุดมศึกษาแบบเรา

ประเมินว่าเป็นยังไง

คุณ : (เจียบ)...แย่มากๆ เกือบแย่ครับ ถ้าเกิดพียากรู้ว่ามันเป็น
 ยังไงพียองไปเที่ยวตามผับดู เดี่ยวก็รู้ละรวมๆ ทั้งมหาลัยในเชียงใหม่
 เกือบหมดครับ ”

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ได้เลือกรูปแบบงานวิจัยผสานวิธีระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ระเบียบวิธีงานวิจัยเชิงสำรวจ และงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แบ่งการศึกษาส่วนงานวิจัยเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 งานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน และศึกษาปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน มีกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ เยาวชนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 2,280 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามวัดการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และการทดสอบสมมติฐานเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบแบบที (T – Test) การทดสอบแบบเอฟ (F – Test) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีผลต่างน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) และ การทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi – Square Test)

6.1 สรุปผลการศึกษางานวิจัยเชิงปริมาณ

ในการศึกษางานวิจัยเชิงสำรวจปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.51 ส่วนใหญ่ มีอายุ 19 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.83 มีระดับผลการเรียน 2.01 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 53.11 กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในบ้านของตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.34 มีการนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามวันสำคัญทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 49.17

2. ข้อมูลสังคม – สิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.52 สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.54 อาชีพของบิดา พบว่า มีอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.60 ส่วนอาชีพของมารดา พบว่า มีอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.05 วิธีการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักความอบอุ่น คิดเป็น ร้อยละ 76.18 และ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 88.11 บุคคลที่ถ่ายทอด ความรู้เรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 34.59 สื่อที่เยาวชนเรียนรู้เรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อวีซีดี / ดีวีดี คิดเป็น ร้อยละ 23.40

3. ข้อมูลด้านเพศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คบเพื่อนสนิทที่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.80 เพื่อนต่างเพศที่คบ พบว่า ส่วนใหญ่คบแบบสนิทสนม คิดเป็นร้อยละ 77.54 ในฐานะที่คบกับเพื่อนต่างเพศ พบว่า ส่วนใหญ่คบในฐานะเพื่อนสนิทคิดเป็นร้อยละ 30.54 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 70.26 โดยรับทราบในลักษณะของเว็บไซต์ เสนอเรื่อง ภาพการข่มขืน คิดเป็นร้อยละ 42.38 เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนใหญ่จะหาคำตอบโดยการคุยกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 59.71 ความคิดเห็นของเยาวชนในเรื่องการแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย หรือ การโอบกอดกัน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 37.68 สำหรับวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่มีวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศโดยการหากิจกรรมบันเทิงทำ คิดเป็นร้อยละ 41.13 ด้านปัญหาเรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 47.23 ด้านความคิดเห็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่ควรทำ คิดเป็นร้อยละ 55.50 ความคิดเห็นการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดว่ามีวิธีป้องกันควรการใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 90.27 ความคิดเห็นการประเมินความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 82.71 ความคิดเห็นการล่วงละเมิดทางเพศกับเพศตรงข้าม พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ไม่เคยอยู่ในความคิด คิดเป็นร้อยละ 81.92 ความคิดการมีคู่รักในวัยเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สามารถทำได้ คิดเป็นร้อยละ 82.24 ความคิดเห็นทางค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เป็นสิ่งยอมรับได้ คิดเป็นร้อยละ 73.60 เว็บไซต์ที่เยาวชนแสวงหาความรู้เรื่องเพศพบว่า ส่วนใหญ่ มีการแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากเว็บไซต์ของ www.google.co.th คิดเป็นร้อยละ 46.14 ประสพการณ์ทางเพศที่น่าตื่นเต้นมากที่สุดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 คือ ชมเว็บการ์ตูนและภาพยนตร์ลามก คิดเป็นร้อยละ 39.58

36.73 และ 37.08 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ประสพการณ์ทางเพศที่น่าตื่นเต้นมากที่สุด คือ การมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 66.14 และ 35.34 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ได้สรุปผลของการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อต่างๆสามารถเข้าถึงเยาวชนทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึง ส่วน ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้น ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจมีความเกี่ยวข้องกับระบบการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาที่ไม่เคร่งครัดมากนัก เป็นผลให้นักศึกษามีอิสระในการแสดงออกทางเพศโดยไม่คำนึงถึงบรรทัดฐานของสังคมไทยมากกว่าระดับชั้นการศึกษาก่อน และเมื่อประเมินผลระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่ถ่ายทอดพื้นฐานด้านความคิด ค่านิยมทางเพศ เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย ประกอบกับได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกจากสถานศึกษาที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาอยู่ในอัตราส่วนค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงเป็นผลให้การรับรู้อยู่ในระดับมาก

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม พบว่า ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก ส่วนพฤติกรรม

การแสดงออกทางเพศของเยาวชน ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม และการปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีความสอดคล้องกับลำดับขั้นตอนของพัฒนาการของช่วงวัยและโอกาสทางสังคมตามลำดับ เมื่อประเมินผลระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก

3. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่า **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน** ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้ปานกลาง ส่วน **การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม และการปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม** ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช. ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก เมื่อประเมินผลระดับการรับรู้ จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจเป็นไปตามพัฒนาการเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Lev Vygotsky (1896 – 1934) ที่มีความเชื่อพื้นฐานเช่นเดียวกับ Piaget ว่า เด็กมีการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง แต่ในทัศนะของ Vygotsky ให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมมากกว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาอย่างที่ Piaget ได้อธิบาย ซึ่ง Vygotsky ชี้ให้เห็นว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม มีบทบาทต่อการชี้นำทางพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของบุคคล โดยไม่สามารถแบ่งแยกออกจากกิจกรรมของสังคมและวัฒนธรรมได้ พัฒนาการของความจำ ความใส่ใจ และความมีเหตุผลมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่จะใช้ในการปรับตัวต่อสังคม อาทิ ภาษา คณิตศาสตร์ และกลวิธีความจำ การพัฒนาความเหตุผลมิได้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลแต่เพียงองค์ประกอบเดียว แต่มีโครงสร้างโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆและวัตถุสิ่งของในแต่ละวัฒนธรรมที่แตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกัน

นอกจากนั้นยังเชื่อว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นสิ่งจำเป็นให้เกิดความก้าวหน้าของพัฒนาการทางด้านสติปัญญา

4. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม พบว่า การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้มาก การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มระดับชั้นการศึกษามีระดับการรับรู้ปานกลาง พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน และ ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใน มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย และ การปฏิบัติตนต่อเพศต่อข้าม ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้มาก ส่วน ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปวช.ปี 2 ปวส.ปี 1 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีระดับการรับรู้ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษา ปีที่ 5 มีระดับการรับรู้มาก เมื่อประเมินผลระดับการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมพบว่า มีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นที่มีระดับการรับรู้ ปานกลาง ส่วนกลุ่มอื่นมีระดับการรับรู้มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนระดับประถมศึกษา ปีที่ 6 มีโอกาสแสดงออกทางสังคมน้อยกว่าระดับอื่นเพราะอยู่ภายใต้การปกครองดูแลของ ครอบครัวและผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับพัฒนาการทางเพศยังอยู่ในระยะเริ่มต้นของการเป็นวัยรุ่น (puberty) ซึ่งแรงขับทางเพศ (sex drive) ยังไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศมากนัก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน

การวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน ประกอบด้วย การรับรู้ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา และเพศ ได้ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

เมื่อวิเคราะห์ผลการรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นการศึกษามีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างกัน โดย**กลุ่มแรก** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษา ปีที่ 5 และปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุด **กลุ่มที่ 2** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช.ปี 2 และ ปวส.ปี 1 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมรองลงมา และ **กลุ่มที่ 3** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรมด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และการรับรู้จริยธรรมทางเพศโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ การรับรู้จริยธรรมทางเพศทุกด้าน และโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศมากกว่าเพศชาย

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน

ในการศึกษาปัจจัย ได้แก่ ประเภทของสื่อที่เยาวชนได้รับรู้ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ประเภทที่พักอาศัย ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาว่า มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 สรุปผลประเภทปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน
ในแต่ละด้าน

ประเภทปัจจัย	การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน				
	ด้านความรู้ เชิงจริยธรรม	ด้านทัศนคติ เชิงจริยธรรม	ด้านเหตุผล เชิงจริยธรรม	ด้านพฤติกรรม เชิงจริยธรรม	รวม ทุกด้าน
1.ประเภทสื่อที่เยาวชน รับรู้เรื่องเพศ	✓	✓	✓	✓	✓
2.สถานภาพสมรสของ บิดามารดา			✓		
3.ประเภทที่พักอาศัย		✓	✓		✓
4.ความถี่ในการเข้าร่วม กิจกรรมทางศาสนา	✓	✓	✓	✓	✓

1. การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านความรู้เชิงจริยธรรม พบว่า ปัจจัยประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านความรู้เชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม พบว่า ปัจจัยประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านทัศนคติเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่า ทุกปัจจัย ได้แก่ ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม พบว่า ปัจจัยประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนโดยรวม พบว่า ประเภทสื่อที่เยาวชนรับรู้เรื่องเพศ ประเภทที่พักอาศัย และ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเกี่ยวข้องกับการรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 สรุปผลการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสนทนากลุ่ม (focus group) กับกลุ่มเยาวชน จำนวน 6 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 176 คน และ สัมภาษณ์เชิงลึก (indept - interview) กับอาจารย์ประจำชั้น / ประจำแผนก และอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 201 คน ได้จำแนกผลการวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสามารถสรุปผลในแต่ละประเด็นที่ศึกษาดังต่อไปนี้

1. ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศใน 3 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมีจุดเริ่มต้นพบได้ในวัยนี้ ซึ่งเด็กต่างมองว่า คือ ปรัชญาการณธรรมชาติของร่างกายที่จะต้องพบ และ มักคิดว่า เป็นเรื่องตลกขบขันในเชิงล้อเลียนระหว่างกลุ่มเพื่อนมากกว่า นอกจากนี้ เด็กยังมีความเข้าใจว่า ตนเองยังเป็นเด็ก และมีความเจริญเติบโตไม่เทียบเท่ากับวัยรุ่น

1.2 เรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม ในความคิดของเด็กวัยนี้ ต่างมองเรื่องเพศว่า เป็นสิ่งที่ไม่

ควรจะทำในวัยนี้ เด็กมีความเชื่อเรื่องของการเสียผีตามแบบประเพณีทางภาคเหนือ และ ฟังหลักเลียงที่จะไปสัมผัสแตะเนื้อต้องตัวของเพศตรงข้ามเพราะเป็นสิ่งต้องห้าม และยังยึดมั่น ตามกรอบแนวคิดของสังคมไทยอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า เด็กทั้งสองเพศมี ลักษณะร่วมของความคิดเช่นนี้ แต่กลับพบว่า เด็กหญิงจะให้ความสำคัญกับความคิดนี้ อย่าง จริงจัง มากกว่า ในทางตรงข้าม เด็กชายจะมีการเล่นกิจกรรมต่างๆอย่างเพลิดเพลินจนขาด ความระมัดระวัง และละเลยต่อความคิดนี้ไปชั่วขณะ เป็นเหตุให้มีโอกาสไปสัมผัสถูกเนื้อต้องตัว เพศตรงข้ามเป็นบางครั้ง พร้อมทั้งได้รับการต่อต้านจากเด็กหญิงในหลายลักษณะ

1.3 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าสะพึงกลัว จากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การรับรู้ข่าวสารจากสื่อทางเพศเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศที่เพิ่มขึ้น ทำให้เด็กมองเรื่องเพศ มีความน่าสะพึงกลัว เติมไปด้วยภัยอันตรายที่อาจจะเกิดกับตนได้ เนื่องจากตนเองยังเป็นเด็ก และไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะจัดการแก้ไขภัยอันตรายที่แฝงมาในรูปแบบทางเพศได้

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ได้สรุปผลการศึกษาดังกล่าว ออกเป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ประกอบด้วย การรับรู้ใน 3 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.1.1 การเรียนรู้ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย เด็กในวัยนี้ เป็นช่วงที่ ส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝัง อบรมสั่งสอนแบบแผนความคิดและความประพฤติ ที่เกี่ยวข้องกับ ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทยมาจากผู้ปกครองและครอบครัว และต่างถ่ายทอดความรู้เชิง จริยธรรมทางเพศ และมีความประสงค์ที่จะอนุรักษ์ค่านิยมดังกล่าว ให้เป็นไปตามวัฒนธรรมไทย

2.1.2 สร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านเพศ ข้อมูลข่าว สารทางเพศในยุคปัจจุบัน ช่วยทำให้เด็กเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น และเด็กได้ แสดงออกซึ่งความคิดในการวิเคราะห์บนพื้นฐานความรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทย ที่สอดคล้องกับ พัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่มีเพิ่มขึ้นตามลำดับ

2.1.3 มีความคิดเชิงลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ในความคิดของเด็กวัยนี้ มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นน้อยมาก เนื่องจากเด็กประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ยังมีเจตคติเชิงลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ ที่คิดว่า ยังไม่ถึงวัยที่จะสามารถแสดงออกเช่นนั้นได้ และรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวมากกว่าหากจะต้องก้าวเข้าไปเกี่ยวข้อง

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ประกอบด้วยการรับรู้ใน 3 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.2.1 สะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ เหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศจากการเผยแพร่ของสื่อต่างๆ ได้สร้างความรู้สึกลัวหวาดหวั่น ไม่มั่นคงทางด้านจิตใจแก่เด็กวัยนี้มิใช่น้อย ในบางครั้ง ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้าที่เป็นผู้ใหญ่กว่า ที่มีท่าทีสื่อเจตนาทางเพศแก่ตน

2.2.2 ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็น ถึงแม้ว่า ความรู้สึกทางด้านเพศของเด็กวัยนี้จะไม่ปรากฏอย่างชัดเจนนัก เนื่องจากว่า ช่วงวัยเด็กประถมศึกษาเสมือนเป็นช่วงของการเก็บกอดความรู้สึกทางด้านเพศไว้ในจิตสำนึก ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กจะแปรเปลี่ยนความรู้สึกไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากกว่า และสื่อยอดนิยมที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ที่ช่วยให้สามารถตอบสนองต่อความรู้สึกดังกล่าวได้ดี คือ หนังสือการ์ตูนที่สอดแทรกเรื่องเพศในลักษณะที่ลามกอนาจาร ดังนั้น เด็กจึงเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่จากสื่อใกล้ชิดตัว

2.2.3 การแสดงออกทางเพศที่มากเกินไปควรเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ส่วนใหญ่เด็กต่างตระหนักถึง การแสดงออกทางเพศในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ หรือ การคบเพศตรงข้ามฉันทุ้รัก ที่เกิดขึ้นในวัยนี้ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะยอมรับได้ และไม่มีความเหมาะสมกับวัยของตนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกในลักษณะของการต่อต้าน ไม่เห็นด้วยกับการแสดงออกทางเพศดังกล่าว

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ประกอบด้วยการรับรู้ใน 2 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.3.1 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ หรือ เข้าไปเกี่ยวข้อง การรับรู้เกี่ยวกับสื่อทางเพศไม่ว่า จะมาจากอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ฯลฯ หรือแม้แต่ ตัวแบบทางสังคมในชีวิตประจำวันของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงความเข้าใจ และ ใช้เหตุผลแยกแยะว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ หรือ เข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะว่าตนเองยัง是孩子

2.3.2 คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เรื่องเพศอาจนำมาซึ่งผลกระทบที่จะตามมาหลายประการทั้งเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน ความไม่พร้อมของวัยที่ยังเป็นเด็ก ปัญหาของการตั้งครรภ์ สูญสิ้นอนาคต ผลลัพธ์ที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และอาจทำให้ตนเองต้องได้รับความเดือดร้อนในที่สุด

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ประกอบด้วยการรับรู้ใน 7 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.4.1 มุ่งให้ความสนใจการเรียนรู้ และกิจกรรมทางสังคม ด้วยช่วงวัยของเด็กประถมศึกษาดอนปลาย ต่างมีความเข้าใจว่า ตนยังเป็นเด็ก ความสนใจเรื่องเพศไม่ค่อยได้รับความสนใจจากเด็กวัยนี้ ความสนใจที่พบได้คือ ความสนใจในเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน และ กิจกรรมทางสังคมที่ทางสถานศึกษาเป็นผู้จัด

2.4.2 ปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลสื่อลามก การรับรู้ข่าวสารของสื่อลามกในลักษณะล่อแหลม หรือ เปิดเผยอย่างชัดเจน พบว่า เด็กพยายามที่จะปฏิเสธ หรือ ปิดกั้นการรับรู้เหล่านั้น และมีพฤติกรรมถอยหนีให้ห่างไกลจากสื่อลามก

2.4.3 การเล่นเกมมีความสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้นของการเชื่อมโยงเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

1) เกมส์ (game) การเล่นเกมเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้อย่างเด่นชัด และได้รับความสนใจจากเด็กวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ในแต่ละวัน เด็กจะแสวงหาเกมส์ต่างๆมาเล่นกับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน นอกจากนั้น เด็กยังพัฒนาความสนใจเกมส์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีเนื้อหาส่วนหนึ่งคาบเกี่ยวกับเรื่องเพศ

2) กิจกรรมการเล่น เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความบันเทิง สนุกสนานให้

แก่เด็ก ๆ มีใช้น้อย กิจกรรมการเล่นระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กหญิงจะมีกิจกรรมการเล่นที่สื่อความหมายไปในทางเพศน้อยมาก และมีพฤติกรรมอาย หรือ ไม่กล้าแสดงออกทางเพศ ในทางตรงข้าม เด็กชายจะมีกิจกรรมการเล่นที่สื่อความหมายไปในทางเพศค่อนข้างมาก และมีจุดประสงค์ของกิจกรรมการเล่น เพื่อต้องการแกล้งเพื่อนร่วมวัย โดยเฉพาะกลุ่มของเด็กชายด้วยกันในลักษณะต่างๆ อาทิ มีพฤติกรรมแอบดูเพื่อนเข้าห้องน้ำ พฤติกรรมสัมผัสร่างกาย การตะแคงส่วนสวบนทางเพศของเด็กหญิงและเด็กชาย การเปิดโชว์อวัยวะเพศชายเพื่อแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราและนำไปซื้อของตามที่ตนต้องการ นอกจากนั้น ยังมีการเล่นร่วมกันเป็นบางครั้งระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย อย่างไรก็ตาม เด็กชายยังคงมีความคิดว่า กิจกรรมการเล่นที่ไปเกี่ยวข้องกับทางเพศดังกล่าว เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แต่ก็ยังเผลอที่จะเล่นในลักษณะนั้นเกือบทุกครั้ง เนื่องจากไม่สามารถหักห้ามใจได้

2.4.4 ให้ความสนใจเพศตรงข้าม วัยนี้ต่างเริ่มที่จะให้ความสนใจแก่เพศตรงข้ามที่เป็นทั้งเพื่อนร่วมวัย และรุ่นพี่ที่มีบุคลิกภาพที่ดี ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะแอบชื่นชม ใฝ่มอง การจีบเพศหญิง หรือ แม้แต่การทะเลาะวิวาทด้วยวิธีการว่ากล่าว หรือ นินทา

2.4.5 เริ่มแสวงหาสิ่งปรุงแต่งที่จะทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่ดี พบในพฤติกรรมของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชายที่เริ่มให้ความสนใจรักสวยรักงามและ แสวงหาสิ่งปรุงแต่งที่จะทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่ดี โดยเฉพาะการทาแป้ง และทาลิปสติก

2.4.6 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แทบจะไม่ปรากฏ จากการศึกษาพบว่า เด็กวัยนี้ยังไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวัย หรือ วัยผู้ใหญ่กว่า เนื่องจากพฤติกรรมยังคงดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขตามประสาเด็ก ความสนใจเรื่องเพศอย่างจริงจังยังไม่ได้รับการพัฒนา อย่างไรก็ตาม เด็กวัยนี้อาจมีโอกาสเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์จากบุคคลอื่นที่มาข่มขืน หรือ มาล่วงละเมิดทางเพศแก่เด็กได้

2.4.7 การเลียนแบบ (identification) ที่เกิดขึ้นในวัยเด็กตอนปลาย ได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อนร่วมวัยที่เป็นเพศเดียวกัน หรือ ตัวแบบจากรุ่นพี่ในสถานศึกษา รวมถึงสื่อต่างๆ ที่ทำให้เด็กแสดงออกถึงความเป็นหนุ่มเป็นสาวเร็วขึ้น

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถานการณ์ การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วัยนี้ส่วนใหญ่ยังคงมีการรับรู้ถึงแบบแผนความประพฤติปฏิบัติตามค่านิยมทางเพศของสังคมไทยอย่างเด่นชัด สอดคล้องกับการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเป็นไปตามบรรทัดฐานที่สังคมไทยกำหนด นอกจากนี้ เด็กยังไม่ค่อยได้รับอิทธิพลจาก สื่อลามกมากนัก เนื่องจากประสบการณ์จากการเรียนรู้จากสื่อยังไม่ได้รับการพัฒนา รวมถึงลักษณะเฉพาะธรรมชาติของวัย ส่วนการเรียนรู้สื่อทางเพศที่ล่อแหลมจากปัจจัยรอบคร้วมีส่วนสำคัญที่ทำให้การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเด็กเปลี่ยนแปลงไป โดยส่วนมากเด็กที่กล้าแสดงออกทางเพศที่ล่อแหลมและเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่พบได้จากเด็กพิเศษที่ทางสถานศึกษา ได้เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่เด็กกลุ่มนี้ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสามารถสรุปผลในแต่ละประเด็นที่ศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศใน 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว นักเรียนส่วนใหญ่ต่างมองว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่มาพร้อมกับร่างกายและจิตวิญญาณ ของตน ดังจะเห็นได้ว่า ช่วงวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายน่านับการ ได้แก่ การมีประจำเดือน การหลั่งอสุจิ เสี่ยงแตก การเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง ทรวดทรง เต้านม ไขมัน กล้ามเนื้อ ฯลฯ ส่วนในเรื่องจิตวิญญาณ หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นสัญชาตญาณ (instinct) ที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิด พบว่า เริ่มมีความต้องการทางเพศเกิดขึ้น ให้ความสนใจเพศตรงข้าม มีความจริงจัง รักสวยรักงาม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ความใกล้ตัวระหว่างเรื่องเพศกับมนุษย์ เปรียบเสมือนเงาของชีวิตที่ต้องเกิดมาควบคู่กัน และไม่สามารถที่จะแยกออกจากตัวบุคคลได้ การขาดเรื่องเพศ ดูเหมือนว่า เป็นเรื่องแปลกประหลาด หรือ ผิดปกติแก่มวลมนุษย์

1.2 เรื่องเพศเป็นสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต อาจเป็นเพราะว่า เรื่องเพศเป็นปรากฏการณ์ที่เด่นชัดในช่วงวัยนี้ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ต่างรู้สึกว่าการเรื่องเพศเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ก่อให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น และ อยากลอง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสาะแสวงหาความรู้ ความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างจริงจัง เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้แก่ตนเอง

1.3 เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาในการแสดงออก การรับเอาวัฒนธรรมใหม่โดยเร็ว (acculturation) มักเกิดขึ้นกับกลุ่มของวัยรุ่นที่มีธรรมชาติของช่วงวัยที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างง่ายและรวดเร็วกว่าช่วงวัยอื่นๆ ซึ่งพบว่าวัยนี้ จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศต่างๆ ได้โดยง่าย และต่างมองว่า เพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาในความรู้สึก หากจะมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต หรือ ขัดกับหลักความรู้สึกของบุคคลโดยทั่วไป อาทิ การถูกเนื้อต้องตัว การคบคนรักในช่วงเวลาเดียวกันหลายคน ความรู้สึกธรรมดาเช่นนี้ เปรียบเสมือนกับการที่บุคคลต้องมีการรับประทานอาหารเป็นประจำ

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการรับรู้จริยธรรมทางเพศ ได้สรุปผลการศึกษาดังกล่าว ออกเป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ประกอบด้วย การรับรู้ใน 2 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.1.1 เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์เพียงใด แต่การตระหนักและเห็นคุณค่าของค่านิยมทางเพศที่ดี ยังเป็นส่วนหนึ่งความคิดของวัยรุ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิดที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวเรื่องค่านิยมทางเพศที่ดีตามวัฒนธรรมไทย แม้กระนั้นยังพบว่า ด้วยธรรมชาติของวัยที่ไม่ค่อยชอบการบังคับ มีความต้องการอิสระทางความคิดเพิ่มมากขึ้นจึงแสดงพฤติกรรมต่อต้านการอบรมสั่งสอนอย่างเจียบๆ

2.1.2 มีจุดเปลี่ยนจากแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ดีของไทย

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในหลายมิติ ทั้งจากส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม ความเจริญทางเทคโนโลยี ระบบเศรษฐกิจ โครงสร้างสังคม เพื่อพัฒนาไปสู่ความทันสมัย (modernization) ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งการเพิ่มสิ่งใหม่และสูญสลายไปพร้อมกับสิ่งเก่า ซึ่งมีความเป็นไปได้ทั้งพลังที่ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และพลังที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อให้เกิดจุดเปลี่ยนจากแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ดีของไทยกับกลุ่มของวัยรุ่นช่วงนี้ที่ต่างรับรู้ว่าการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขตที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา มีการเปิดเผยกันมากขึ้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรอคอยอีกต่อไปเหมือนเช่นบุคคลรุ่นก่อน ลักษณะความคิดดังกล่าวเช่นนี้ แสดงออกให้เห็นถึง การเลี้ยวเบี่ยงทางสังคมไทย กลายเป็นความขัดแย้งทางสังคมระหว่างกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ นอกจากนั้น ยังมีค่านิยมของชาวพื้นที่สูงของภาคเหนือส่วนหนึ่งของวัยนี้ ที่เข้ามาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของสังคมเมืองเชียงใหม่ ที่มีค่านิยมทางเพศที่แตกต่างจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.2.1 สะท้อนความรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศแก่ผู้อื่น
การเจริญเติบโตของช่วงวัย รวมถึงการสะสมประสบการณ์ทางสังคมที่เพิ่มขึ้น และการเรียนรู้ตัวแบบทางสังคมทั้งในด้านบวกและลบจากสื่อต่างๆ ที่ได้สะท้อนถึงพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศแก่ผู้อื่นในหลายลักษณะ อาทิ การข่มขืน การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ฯลฯ นักเรียนต่างแสดงความรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศเหล่านี้ และไม่ต้องการนำเป็นแบบอย่างทางเพศแก่ตน เนื่องจาก นักเรียนยังมีจิตสำนึกที่ดีที่จะไม่แสดงความรุนแรงทางเพศใดๆ โดยปราศจากความสมยอมระหว่างกัน

2.2.2 รับรู้เรื่องเพศมีการเปิดเผยและยอมรับกันมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ การรับรู้เรื่องเพศ ของบุคคลสมัยก่อน มองว่า เป็นสิ่งที่น่าอับอาย ปกปิด ไม่สมควรจะนำมาเปิดเผย บอกเล่าในที่สาธารณะ แต่การรับรู้ทัศนคติทางเพศของวัยนี้ในยุคปัจจุบัน ซึ่งอยู่ท่ามกลางสื่อทางเพศที่มีผลต่อการเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อเหล่านั้น วัยรุ่นกลับมีการรับรู้เรื่องเพศว่า สามารถเปิดเผยได้ มีการยอมรับกันมากขึ้น และนำมาหยิบยกเป็นหัวข้อสนทนาในชีวิตประจำวัน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ความรู้สึกอับอายที่จะกล่าวถึงลดลง โดยต่างมองว่า เป็นความนิยม ความโก้เก๋ ต้องการแสดงออกร่วมกับกลุ่มเพื่อนว่า ตนมีความคิด ความรู้สึกต่อเรื่องเพศในมิติต่างๆอย่างไร

2.2.3 มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ส่วนหนึ่งของความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสื่อทางเพศนักเรียนต่างมุ่งหวังที่จะให้การนำเสนอของสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศ และแบบอย่างจากดาราดาราภาพยนตร์ไปเป็นอย่างสร้างสรรค์ต่อสังคม ตระหนักถึงความเป็นไทย และมีขอบเขตที่จะเผยแพร่เพียงเล็กน้อยหนึ่ง หรือ แปรเปลี่ยนให้เป็นภาพลักษณ์ที่ดีต่อผู้ชม การเผยแพร่ของสื่อทางเพศอย่างเปิดเผยมีผลต่อการชี้นำสังคมให้เป็นไปในทิศทางที่เสื่อมลงมากขึ้นที่จะกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนเกิดความอยากรู้อยากลอง และแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วยการรับรู้ในด้านนี้ เป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.3.1 เพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ไม่ต้องอาศัยเหตุผล เมื่อธรรมชาติความรู้สึกผูกพัน ความรัก ระหว่างวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายที่เกิดขึ้นในช่วงวัยนี้ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามลำดับ ประกอบกับ มีองค์ประกอบหลายอย่างมีส่วนสำคัญที่จะกระตุ้นให้วัยรุ่นอยากรู้อยากลองเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่ออารมณ์รัก หรือ ความรู้สึกชอบมาเป็นเครื่องตัดสินใจและชี้นำพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ซึ่งมีมากกว่าที่จะคำนึงถึงการใช้เหตุผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกัน การขาดเหตุผลโดยไม่สามารถยับยั้งชั่งใจได้เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่ง เมื่อวัยรุ่นตกอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่เอื้อต่อการใช้เหตุผลน้อย ความคล้อยตามอารมณ์เพศจึงเกิดขึ้นได้โดยง่าย ขณะเดียวกัน วัยรุ่นก็ยังมีความเข้าใจถึงความไม่เหมาะสมของช่วงวัยหลายประการ หากมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต การเบี่ยงเบนความสนใจเรื่องเพศเพื่อลดความหมกมุ่นสำหรับวัยนี้ มิใช่เป็นการแก้ไขปัญหาก็ดี ถ้าเทียบเท่ากับการมีเพศสัมพันธ์ถึงจะเป็นการบรรลุแก่ความรู้ ความเข้าใจ และสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของบุคคลได้อย่างสูงสุดของชีวิต

2.3.2 ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและผลกระทบที่เกิดขึ้น

ตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของวัยรุ่นตอนต้นนี้ มีความมกงามทางความคิดถึงขั้นสูงสุด กล่าวคือ มีเหตุผลเชิงนามธรรม (formal operation stage) สามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมได้ดีขึ้น เรียนรู้โดยใช้เหตุผลมาอธิบายและแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น รู้จักคิดตัดสินใจ

ปัญหา มีความเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ดี เป็นช่วงที่มีการพัฒนาสิ่งที่เป็นอุดมคติ (adolescent idealism) ในแง่มุมต่างๆ บนพื้นฐานหลักการของควมมีเหตุผล เหล่านี้ได้สร้างเสริมให้วัยรุ่นตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรับและเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ที่มีต่อตนเอง อนาคต ครอบครัว และสังคมไทย เป็นเหตุให้โอกาสที่วัยรุ่นส่วนหนึ่งซึ่งมีวุฒิภาวะน้อยกว่าผู้ใหญ่ ไม่อาจต้านทานกระแสความนิยมของสื่อทางเพศที่มีมากมายในสังคมได้

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม การศึกษาด้านนี้ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แบ่งออกเป็น 6 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.4.1 การแสดงออกทางเพศยังอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่
การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในระดับนี้ เมื่อประเมินโดยภาพรวม พบว่า วัยนี้ยังยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประเพณีทางภาคเหนือและวัฒนธรรมไทย ทำให้มีการแสดงออกทางด้านความประพฤติทางเพศอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยสถานศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้กับวัยรุ่น อาทิ การให้ความรัก ความใส่ใจ ความเมตตา ใช้เหตุผล มีความใกล้ชิดแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล และเฝ้าสังเกตพฤติกรรมต่างๆ เพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียน โดยแบ่งรูปแบบและบทบาทหน้าที่การทำงานในแต่ละส่วนที่ดูแลนักเรียนภายในหน่วยงาน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมจริยธรรมทางเพศของนักเรียน อย่างไรก็ตาม ปัญหาการแสดงออกทางเพศ ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบันนี้ นอกจากจะมีสาเหตุสืบเนื่องจากปัจจัยต่างๆ และสื่อแล้ว พื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียน เป็นส่วนประกอบซึ่งสำคัญที่สุดในทุกปัญหาของวัยรุ่นที่จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจให้แก่เด็กที่จะไม่หวั่นไหวไปตามกระแสของสื่อทางเพศ และยังช่วยป้องกันปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้นแก่วัยรุ่นได้

2.4.2 มีความละอายน้อยลงและมีจุดเริ่มต้นของการแสดงออกทางเพศในเชิงลบ ปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นส่วนหนึ่ง ได้รับอิทธิพลจากสื่อทางเพศ นั่นคือ มีจุดเริ่มต้นของการแสดงออกทางเพศที่เร็วขึ้น และมักเบี่ยงเบนไปในทางลบมากกว่า อาทิ อายุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีสัดส่วนที่น้อยลง มีการแสดงตนเป็นคู่รักอย่างเปิดเผยต่อสังคมให้รับรู้ มีความกล้าแสดงออกทางเพศเพิ่มขึ้น และ ความละอายน้อยลง ซึ่งวัยรุ่นต่างมองว่าเป็นเรื่องปกติของการดำเนินชีวิตประจำวัน วิธีการแก้ไขปัญหของสถานศึกษากับเด็กนักเรียนกลุ่มนี้ ทำได้โดยการให้เปลี่ยนสถานที่ศึกษาแห่งใหม่ บางครั้ง ทางครอบครัวไม่สามารถหาทางออกที่ดีต่อการแก้ปัญหาได้ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนกลุ่มเดิมยังคงสร้างปัญหาอยู่เช่นเดิม

และเป็นแบบอย่างที่ดีอาจทำให้นักเรียน ณ สถานศึกษาแห่งใหม่นั้นเกิดการเลียนแบบทางเพศผิดๆตามมา

2.4.3 มีการแพร่ระบาดของสื่อลามกในกลุ่มวัยรุ่น ช่วงวัยนี้จะให้ความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวของสื่อทางเพศทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์มือถือ แล้วนำภาพลามกอนาจารมาแพร่กระจายแบ่งปันให้กับเพื่อนร่วมชั้นได้รู้เห็นร่วมกันอย่างสนุกสนานตามประสาของช่วงวัย เนื่องจากวัยนี้ เป็นช่วงที่กำลังให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน ความต้องการให้เพื่อนยอมรับ และเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้น จึงเกิดพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มได้โดยง่าย

2.4.4 บทบาททางเพศของวัยรุ่นหญิงชาย เปลี่ยนไป วัยรุ่นหญิงต่างเริ่มให้ความสำคัญกับการมีบทบาททางเพศเท่าเทียมกับวัยรุ่นชายมากขึ้น การสงวนท่าทีเหมือนเช่นสมัยก่อนเปลี่ยนแปลงไปในเชิงรุกมากขึ้น ดังเช่น วัยรุ่นหญิงแสดงความกล้าในการจีบ หรือ ให้ความสนใจวัยรุ่นชายก่อน มีการคบเพื่อนชายหลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน หรือแม้แต่ มีการทะเลาะวิวาทเพื่อแย่งชิงวัยรุ่นชาย ผวนวเข้ากับองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมต่างๆ อิทธิพลจากเพื่อนและรุ่นพี่ และการพัฒนาของสื่อ ทำให้ช่องทางในการรู้จัก พบปะ และมีโอกาสในการแสวงหาคู่กันง่ายขึ้น

2.4.5 พฤติกรรมการเล่นกับเพศตรงข้ามมีความระมัดระวัง และแยกแยะมากขึ้น การเล่นของวัยนี้มีข้อแตกต่างจากวัยเด็กประถมศึกษาที่มักจะมีการเล่นแฉ่งๆ และสนุกสนาน สัมพันธ์กับอวัยวะเพศ เต้านม และ บั้นท้ายของเพื่อนร่วมวัย แต่การเล่นของวัยนี้ ต่างมีความระมัดระวังที่จะไม่สัมผัสส่วนสำคัญทางเพศของเพศตรงข้ามโดยเด็ดขาด เนื่องจากได้เรียนรู้ว่าเป็นสิ่งต้องห้ามจากสังคมไทย และมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายตนเองอย่างชัดเจน จึงมีความคิดคำนึงถึงความสำคัญของส่วนดังกล่าว

2.4.6 พฤติกรรมการเลียนแบบ และให้ความสนใจเพศตรงข้าม ด้วยวัยนี้ความรู้สึกเป็นหนุ่มเป็นสาวได้รับการพัฒนาขึ้น ความต้องการที่จะเลียนแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทรงผม จากสื่อ หรือ ดาราภาพยนตร์ นักร้อง ที่ตนเองชื่นชอบ จึงเป็นจุดสนใจแก่วัยนี้เป็นอย่างยิ่ง เพียงเพื่อต้องการให้ตนเองเป็นที่สนใจแก่เพศตรงข้าม ซึ่งจะปรากฏอย่างเด่นชัดในวัยรุ่นหญิงมากกว่าวัยรุ่นชาย

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า วัยนี้มีศักยภาพความพร้อมทางเขาวนปัญญาที่จะเรียนรู้ความเคลื่อนไหวและติดตามความก้าวหน้าของสื่อทางเพศอย่างรวดเร็ว มีความไวต่อการรับรู้เรื่องเพศใหม่ๆ อยู่เสมอ มีการแสดงออกซึ่งความสนใจทางเพศอย่างจริงจัง การเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อในลักษณะลามกอนาจารมีผลทำให้วัยรุ่นมีการศึกษาเรื่องเพศอย่างกระฉ่งแจ้ง และมีส่วนที่จะกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลอง อันจะนำมาซึ่งสถิติการมีเพศสัมพันธ์ในอัตราส่วนเพิ่มมากขึ้นกว่าอดีต นอกจากนั้น ผลจากการพัฒนาของสื่อ ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวกับวัยรุ่น มีพฤติกรรมที่เป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น และมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น เมื่อวิเคราะห์โดยภาพรวม ส่วนใหญ่เห็นว่า การให้ความสำคัญกับค่านิยมทางเพศที่ดีเริ่มลดลง และมีแนวโน้มเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

3.1 ทิศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จากการศึกษา พบว่า นักเรียนวัยนี้มีทิศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบ่งได้เป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

3.1.1 เรื่องเพศเป็นสังธรรมดาของชีวิตที่มนุษย์จะต้องเกี่ยวข้อง นักเรียนวัยนี้มี

พัฒนาการหลายด้านเพิ่มขึ้นตามลำดับ ประสบการณ์ตรงจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของร่างกาย ประสบการณ์การเรียนรู้เหตุการณ์ หรือ ข้อมูลที่ช่วยส่งเสริมความคิดเรื่องเพศให้กว้างไกล ทำให้มีความสลับซับซ้อนทางความคิดในเรื่องเพศมากขึ้น จากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทุกด้าน ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น ทำให้วัยนี้ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เรื่องเพศเป็นสังธรรมดาอย่างยิ่งในความรู้สึก หากจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่า

สมัยก่อนตามประเพณีทางภาคเหนือ ก็มีใช้เรื่องผีผีดุปกติ หรือ เสียหายแต่อย่างใด นอกจากนั้น การสัมผัสร่างกายยังเป็นเรื่องธรรมดาในความคิดของวัยรุ่นนี้ด้วยเช่นกัน

3.1.2 เรื่องเพศส่งผลต่อการเกิดปัญหาสังคม ตามทัศนะของนักเรียนวัยนี้

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ วัยรุ่นเริ่มมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต จนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นกระแสความนิยมของวัยรุ่นที่คล้อยตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการชักนำของสื่อทางเพศ นำมาซึ่งการก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมาในหลายรูปแบบ อาทิ การเกิดอาชญากรรม โรคเอดส์ ฯลฯ ดังนั้น การทำความเข้าใจและรู้จักแยกแยะว่า เรื่องเพศมีความเหมาะสม ไม่เหมาะสม หรือ เป็นในทางด้านบวก หรือ ลบ ขึ้นอยู่กับความคิดของวัยรุ่นแต่ละคนมากกว่าที่จะมีการรับรู้เป็นไปในทิศทางใด

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทัศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การศึกษาตามวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2 นี้ ได้แบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งจะได้สรุปผลในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านความรู้เชิงจริยธรรม พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ออกเป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ตระหนักถึงความเหมาะสมในเรื่องเพศว่า สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร ด้วยช่วงวัยที่เข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescent) ของนักเรียนวัยนี้ การได้รับอิทธิพลจากการอบรมสั่งสอน ปลูกฝังความคิดความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศจากครอบครัวให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมไทย มีส่วนสำคัญต่อการสร้างเสริมจิตสำนึกเกี่ยวกับแนวทางการประพฤติปฏิบัติทางเพศ ความต้องการที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยมิให้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคมโลก และพัฒนาการทางความคิดที่เจริญเติบโตมีมากขึ้นตามลำดับ ทำให้วัยรุ่นมีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะว่า สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร พร้อมประเมินความ

สอดคล้องกับวัยของตนได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม การแสวงหาความรู้เรื่องเพศโดยละเอียดในทุกมิติ ไม่สามารถได้รับคำตอบอย่างชัดเจนจากครอบครัว ความเป็นไปได้ที่จะตอบสนองต่อความอยากรู้ดังกล่าว จึงมีจุดเริ่มต้นที่กลุ่มเพื่อน รายวิชาที่สอนในสถานศึกษา และแหล่งสื่อทางเพศต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคมให้แก่ตนเอง

2.1.2 สามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบเชิงลบของสื่อที่มีต่อสังคมไทย วัยนี้ได้แสดงศักยภาพทางความคิดในการวิเคราะห์ถึงผลกระทบเชิงลบของสื่อทางเพศที่มีต่อสังคมไทย อาทิ การแต่งกายของดาราดาราภาพยนตร์ สื่อลามกอนาจาร แบบอย่างทางความประพฤติทำให้เกิดการเลียนแบบแก่เยาวชน กระตุ้นให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง และยั่วยุคมารมณ อีกทั้งมีความประพฤติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ล่อแหลม และมีส่วนทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยได้แก่ กลุ่มเพื่อน เป็นต้น แม้ว่าสื่อทางเพศจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมากเพียงใด สิ่งสำคัญที่สุดขึ้นอยู่กับการควบคุมอารมณ์ของบุคคลเป็นหลัก

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ทัศนคติเชิงจริยธรรมของวัยนี้ สรุปได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทย นักเรียนได้สะท้อนทัศนคติเชิงจริยธรรมว่า ความรุนแรงทางเพศที่ปรากฏในสังคมไทยทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถิติการข่มขืนเพศหญิงทุกช่วงวัย การมีเพศสัมพันธ์ในครอบครัวทุกรูปแบบ ภาพแอบถ่าย การโฆษณาขายสินค้าทางเพศ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง สืบเนื่องจากสังคมไทยเป็นแหล่งที่มีวัฒนธรรมไทยอันดีงามมาโดยตลอด เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและพัฒนาการความก้าวหน้าของสื่อ ได้ส่งผลกระทบต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเป็นอย่างยิ่ง

2.2.2 วิดกกังวลเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ จากสถานการณ์ความรุนแรงของสื่อทางเพศ ในยุคปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ต่างแสดงความรู้สึกวิตกกังวลว่า จะส่งผลโดยตรงต่อเยาวชนรุ่นน้องซึ่งกำลังเป็นวัยที่อยากรู้ อยากลอง อาจตกเป็นเครื่องมือของสื่อและเทคโนโลยีที่ไม่สามารถ

ควบคุมการเผยแพร่ได้อย่างทั่วถึง ทำให้มีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่เกินขอบเขต และมีช่วงอายุที่น้อยลง ด้วยวัยที่ยังต้องประสบการณ์ทางสังคมและมีวุฒิภาวะในการควบคุมตนเองยังทำได้ไม่ดี ดังนั้น จึงมีความเสี่ยงทางเพศมากกว่าช่วงวัยอื่น

2.2.3 สื่อมีส่วนในการกระตุ้นความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ สื่อทางเพศเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง นอกเหนือจากความต้องการส่วนบุคคล สภาพแวดล้อม และครอบครัว ที่กระตุ้นความอยากรู้อยากลอง ความสนใจ และความต้องการเลียนแบบในเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่น ด้วยลักษณะที่โดดเด่นของช่วงวัย เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยที่สูงขึ้นซึ่งได้ผ่านประสบการณ์เหล่านั้นมาบ้างแล้ว และมีธรรมชาติของวัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีจุดมุ่งหมายในชีวิต มากขึ้น

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

การคิดในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบ่งได้เป็น 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ความไม่เหมาะสมของวัยหากมีการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต

นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนรู้เรื่องเพศมานาน จึงได้นำประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยได้แสดงเหตุผลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เกินขอบเขตของวัยรุ่น และเชื่อมโยงความคิดกับปัญหาหลายๆส่วน เนื่องจากความไม่เหมาะสม หรือ ความไม่พร้อมของช่วงวัยหลายประการ กล่าวคือ ยังเป็นวัยที่มีหน้าที่หลักในการศึกษาเล่าเรียนเพื่อมุ่งสู่นาคต หรือ บรรลุเป้าหมายในชีวิต เป็นวัยที่ยังต้องพึ่งพาอาศัยบิดามารดา ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ การกระทำเช่นนั้นขัดกับค่านิยมทางเพศของสังคมไทย อีกทั้งยังเป็นการสร้างปัญหาให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม อาทิ การตั้งครรภ์ การทำแท้ง โรคเอดส์ ฯลฯ นอกจากนั้น ในภายภาคหน้ายังมีโอกาสเลือกคู่ครองที่ดีในชีวิตอีกมาก ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เกินขอบเขต จึงไม่สมควรที่จะเกิดขึ้นกับช่วงวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

2.3.2 ควรมีการควบคุมการเผยแพร่ภาพของสื่อให้มากขึ้น นักเรียนได้แสดงความ

คิดว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของสื่อทางเพศที่มีการเปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง ต่อสังคมไทยได้สร้างผลกระทบให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทยเป็นอย่างมาก สื่อทางเพศเหล่านี้สามารถช่วยยุยามารมณ และมีส่วนในการชี้นำพฤติกรรมของบุคคลให้มีการแสดงออกทางเพศในทิศทางที่เสื่อมลง ซึ่งภาครัฐ หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการควบคุมการนำเสนอภาพของสื่อเหล่านี้มิให้ล่อแหลมเกินควร จะส่งผลต่อการรับรู้ของเยาวชนโดยตรงและการเกิดปัญหาสังคมตามมาในที่สุด

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงจริยธรรม สรุปได้เป็น 3 กระบวนทัศน์ดังนี้

2.4.1 นักเรียนประกอบกิจกรรมต่างๆ ตามภาระหน้าที่ จากการศึกษาพบว่า วัยนี้ต่างมุ่งค้นหาอัตลักษณ์ (identity) ของตนเองเพื่อค้นพบความสนใจ ความถนัด ทางด้านการเรียน ความชื่นชอบ อุดมคติ ค่านิยม ปรัชญาชีวิต การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และการประกอบกิจกรรมต่างๆตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับการมอบหมายจากสถานศึกษา และความรับผิดชอบที่จะช่วยเหลือ หรือ แบ่งเบาภาระภายในครอบครัว ดังนั้น ความสนใจในเรื่องเพศจึงไม่ได้รับความสนใจจากวัยนี้เท่าที่ควร

2.4. 2 การเลียนแบบ พบว่า วัยนี้มักจะเลียนแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายตามสมัยนิยมโดยมีตัวแบบมาจากดาราดาราพยนตร์ และสื่อต่างๆที่ส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่น

2.4.3 พฤติกรรมกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น จำแนกได้เป็น 4 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.4.3.1 การคบเพื่อนต่างเพศในบทบาทของคนรักสามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย การคบเพื่อนต่างเพศที่เกิดขึ้นในวัยนี้ ต่างยอมรับว่า สามารถจะเปิดเผยในแง่ของความคิดและพฤติกรรมให้แก่กลุ่มเพื่อน และสังคมรับรู้ได้ โดยที่มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

2.4.3.2 การสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องปกติที่สามารถแสดงออกได้ พฤติกรรมการเล่นระหว่างเพื่อนร่วมวัยทั้งชายและหญิง ก่อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างมิตรภาพมากขึ้น และอาจมีส่วนทำให้มีการสัมผัสส่วนของร่างกายเพศตรงข้ามโดยที่ไม่เกิดความรู้สึก

ขวยเขินแต่อย่างใด ดังเช่น การกอด ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ต่างมองเป็นเรื่องปกติที่สามารถจะแสดงออกเช่นนั้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนหญิง มิได้เจตนาคิดสิ่งใด นอกเหนือจากความคาดหวังในบทบาทของความเป็นเพื่อนเท่านั้น

2.4.3.3 วัยรุ่นหญิงเริ่มแสดงสิทธิเท่าเทียมในการจับเพศตรงข้าม ความคิด ความเชื่อของวัยรุ่นหญิงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงตนเองตามกระแสสังคม โดยการมีค่านิยมใหม่ในการแสดงสิทธิเท่าเทียมกับวัยรุ่นชาย ด้านความกล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกสนใจที่มีต่อเพศตรงข้ามด้วยการจับก่อน ซึ่งฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะแสดงออกก่อนหรือไม่นั้น ก็ไม่ค่อยแตกต่างกันในความคิดของวัยรุ่นปัจจุบันนี้ ทั้งนี้มีสาเหตุเบื้องต้นมาจากความเข้าใจที่ว่า สัดส่วนระหว่างเพศหญิงและชายไม่สมดุลกันโดยปริมาณที่เพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย ทำให้วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อความรู้สึกดังกล่าว ความรู้สึกอับอายลดลง แปรเปลี่ยนเป็นความกล้ามากขึ้น เหตุผลสำคัญของการพลิกบทบาทของวัยรุ่นหญิงนี้ คือ ความต้องการที่จะเป็นฝ่ายเลือก เพศชายมากกว่าที่จะรอคอยการถูกเลือกจากเพศชาย เหมือนเช่นความเชื่อแบบเดิมที่เพศหญิงควรปฏิบัติเช่นนั้น เพราะฉะนั้น จึงเป็นพฤติกรรมที่เด่นชัดและสามารถสังเกตได้ในวัยนี้

2.4.3.4 การติดตามข้อมูลจากสื่อทางเพศและเผยแพร่ระหว่างกันเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผย ส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น นอกเหนือจากความสนใจด้านอื่นๆ แล้ว ยังมีการติดตามความเคลื่อนไหวของสื่อทางเพศทุกรูปแบบซึ่งมีผลต่อการรับรู้ได้ไว แล้วนำมาเผยแพร่อย่างเปิดเผยต่อเพื่อนร่วมชั้นโดยผ่านช่องทางสื่อสารชนิดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์และโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือมือถือ เป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้น ยังมีสื่อจากตัวบุคคลซึ่งเป็นกลุ่มเพื่อนร่วมวัยที่สามารถเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาและมีการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศซึ่งกันและกัน

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลจากองค์ประกอบต่างๆ รวมถึงการแพร่ระบาดของสื่อที่จะส่งผลกระทบต่อความประพฤติทางเพศของวัยรุ่น พบว่า มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักเรียนค่อนข้างน้อย หรือ อีกความหมายหนึ่ง คือ มีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนความประพฤติทางเพศไม่มากนัก มีวัยรุ่นส่วนน้อยที่จะคล้อยตามกระแสของสื่อทางเพศเท่านั้น นักเรียนยังคงมีการตระหนักถึงความ

ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในขอบเขตของสังคมไทย สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในช่วงวัยอย่างจริงจัง ถึงแม้ว่า จะอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ของสื่อทางเพศอย่างไร้ขีดจำกัดก็ตาม เนื่องจากได้รับอิทธิพลของสื่อทางเพศในช่วงที่เจริญวัยกว่า จึงมีทักษะการคิดวิเคราะห์มากกว่า ดังนั้น จึงไม่ส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยนี้เท่าที่ควร

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2)

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่นักวิจัยศึกษาการรับรู้จริยธรรมทางเพศ และได้สรุปผลในแต่ละวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปี 2) ประกอบไปด้วย 2 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

1.1 เรื่องเพศเป็นสีสันของชีวิต ในทัศนะของนักศึกษาเห็นว่า เป็นเรื่องปกติของชีวิตมนุษย์ที่จะต้องมีการมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างแยกไม่ออก มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นเป็นไปอย่างมีสีสันของชีวิต เต็มไปด้วย ความสดใส มีชีวิตชีวา มีพลังในการดึงดูดระหว่างกัน สุข ทุกข์ หรือ เป็นสิ่งแปลกใหม่ที่แต่งแต้มจินตนาการความคิด ความรู้สึก และช่วยให้ชีวิตมีความเป็นอิสระในการแสดงออกอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่า จะเป็นไปในลักษณะที่เกินขอบเขตเพียงใด วัยนี้สามารถยอมรับได้อย่างธรรมดาในความรู้สึก

1.2 มีความเสรีในการแสดงออกทางเพศมากขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่สามารถจะเกิดขึ้นได้ในวัยนี้ซึ่งมีความพร้อมทางด้านร่างกายและความคิดอย่างเต็มเปี่ยม และมีแนวโน้มว่า จะมีอัตราส่วนในปริมาณมากอันมีความเกี่ยวเนื่องกับสื่อทางเพศส่วนหนึ่งที่มากกระตุ้นให้วัยรุ่นแสดงออกถึงแรงขับทางเพศเร็วก่อนวัยอันควร การมีคูรักเป็นสิ่งที่โดดเด่นในความรู้สึก ต่างแสวงหาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง มิเช่นนั้น จะถูกกลุ่มเพื่อนประเมินว่า ล้าสมัย ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม เป็นที่สังเกตว่า ความสัมพันธ์อันที่คูรักอาจจะมึนยยะที่ซ่อนเร้นถึงความสัมพันธ์ทาง

เพศในระดับที่มากกว่าการเป็นคู่รักโดยทั่วไป นอกจากนั้น การถ่ายภาพร่างกายของตนเองแล้ว นำมาเปิดเผยต่อกลุ่มเพื่อน ๆ ยังเป็นความมีอิสระเสรีทางเพศอย่างไร้ขอบเขตที่สามารถจะพบเห็นได้ในวัยนี้เช่นกัน

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้ เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาในระดับนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาในการวิเคราะห์
ออกเป็น 4 ด้านดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วย 3 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.1.1 วัยรุ่นยังคงมีความเข้าใจในคุณค่าของค่านิยมทางเพศของสังคมไทย ผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาส่วนใหญ่ได้สะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของค่านิยมทางเพศของสังคมไทย จากการได้รับการถ่ายทอดอบรมสั่งสอนจากครอบครัว ในเชิงห้ามปราม ซึ่งสัมพันธ์กับความไม่เหมาะสมของช่วงวัยนี้ อย่างไรก็ตาม ต่างมีความเข้าใจว่า การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศในเชิงลบของบุคคลในสังคมเป็นผลมาจากการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ โดยขาดการคำนึงถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยที่วัยรุ่นชายและหญิงควรจะอนุรักษ์และส่งเสริมมากกว่ามุ่งเน้นการรับค่านิยมจากวัฒนธรรมต่างชาติ

2.1.2 ความรู้เรื่องเพศช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับ กระแสสังคม การติดตามข่าวสารจากสื่อทางเพศในทุกช่องทางของการสื่อสารของนักศึกษาเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการศึกษาความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก ในสถานการณ์ที่มีความเป็นปัจจุบันให้มากที่สุด เพราะข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับรู้และเรียนรู้เพศศึกษาเหล่านั้น จะมีผลทำให้ตนมีความทันสมัยทั้งในด้านความคิด พฤติกรรม ก้าวทันต่อเหตุการณ์ของสังคม เพิ่มพูนประสบการณ์นำไปประยุกต์ใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาและป้องกันตนเอง ตอบสนองต่อความอยากรู้ได้อย่างรวดเร็วตามที่ใจต้องการ และสามารถที่จะนำข้อมูลทางเพศมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ความรู้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนร่วมวัยที่มักจะมีทัศนคติ ความคิด ความสนใจ และค่านิยมใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดแต่ละคนที่จะเลือกแปลความหมายการรับรู้สื่อของทางเพศไปในทิศทางใด อาจจะนำไปเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและหมกมุ่นมากเกินไปก็ย่อมได้

2.1.3 ความรู้ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยที่เคยได้เรียนรู้มาไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้ ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะได้รับความรู้และการเรียนรู้จากการปลูกฝัง ความคิด ความเชื่อเกี่ยวกับแบบแผนความประพฤติทางเพศให้สอดคล้องกับค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย รวมถึงวิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยจากผู้ปกครองอย่างน้อยเพียงใดก็ตาม แต่นักศึกษายังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยที่กำลังแสวงหาประสบการณ์ทางสังคมอีกมาก ประกอบความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศมีมากขึ้น เพราะได้รับอิทธิพลจากสื่อ และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงไม่อาจที่จะหักห้ามใจที่มีต่อแรงขับทางเพศซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอำนาจมากในมนุษย์ และเมื่อนักศึกษาต้องอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่จะเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม จึงมีโอกาที่จะละเลยต่อความรู้ที่มีดังกล่าว เปรียบเสมือนกับการสลายทางความคิดชั่วขณะ และมุ่งที่จะตอบสนองต่ออารมณ์มากกว่าที่จะคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ดังนั้น ตามความคิดของนักศึกษาไม่ว่าการมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นในช่วงวัยใด การเรียนรู้ตั้งแต่วัยนี้ก็ให้ผลลัพธ์ที่ไม่แตกต่างกันกับวัยอื่น ซึ่งจะเกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ ประสบการณ์ปรับตัวต่อการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษา ก่อนที่จะพบกับคู่ครองที่แท้จริงในอนาคต

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษา สามารถสรุปการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่มีความเลวร้ายที่ทำให้สังคมไทยเสื่อมเสีย นักศึกษาได้ประเมินทัศนคติของตนเองที่มีต่อความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย พบว่า เป็นเรื่องที่มีความเลวร้ายเกินกว่าที่จะยอมรับได้ แสดงออกให้เห็นถึงความรู้สึกที่โกรธแค้น ชิงชัง สลับกับความรู้สึกหุนหันและเศร้าหมอง พร้อมทั้งปฏิเสธที่จะกระทำตาม ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับเพราะเป็นพฤติกรรมที่ผิดกับหลักศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทย อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างจากความรุนแรงทางเพศเหล่านี้ เป็นอุทาหรณ์สอนใจให้วัยรุ่นต้องการที่จะหลีกเลี่ยง และไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศดังกล่าว

เพื่อเป็นการเบี่ยงเบนต่อการรับรู้ถึงความรุนแรงทางเพศจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน นักศึกษาต่างมุ่งให้ความสนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับกีฬา และบันเทิง เนื่องจากสามารถตอบสนองความสุขทางด้านจิตใจได้ดีกว่า

2.2.2 การมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายที่เกิดขึ้นในวัยนี้

นักศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในวัยนี้ว่า มีโอกาสเกิดขึ้นได้ง่ายมากทั้งในแง่ของการใช้ระยะเวลาที่สั้นในการพบปะกันเพื่อสร้างมิตรภาพแล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด และมีอัตราส่วนในปริมาณที่มากเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนต่อห้องของนักศึกษา การมีเพศสัมพันธ์ของวัยนี้เกิดขึ้นได้จากการมีจุดเริ่มต้นจากความสัมพันธ์ฉันท์คู่รักโดยทั่วไป การเพิกเฉยกันในวันแรกของความรัก ความชื่นชอบถูกใจ และเพื่อนใหม่ที่เพิ่งรู้จักกันตามร้านจำหน่ายแอลกอฮอล์ สถานบันเทิงต่างๆ และหอพักเอกชน ด้วยทัศนคติของนักศึกษาหญิงที่ว่า อัตราส่วนของฝ่ายชายมีน้อยกว่านักศึกษาหญิง จำเป็นอย่างยิ่งที่วัยรุ่นหญิงจะต้องพลิกบทบาทในการแสดงความรู้สึกที่มีต่อเพศตรงข้ามก่อน ด้วยการเป็นฝ่ายรุก เมื่อนักศึกษาหญิงเป็นฝ่ายเปิดโอกาสให้ จึงมีความเป็นไปได้ยากที่ฝ่ายชายจะปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของนักศึกษาในยุคปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น

นอกจากนั้น การปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีส่วนต่อการใช้ระยะเวลาศึกษาอุปนิสัยใจคอของวัยนี้น้อยลง โอกาสที่จะสร้างสานความสัมพันธ์มิตรและพบปะกัน ได้ง่ายขึ้น เพราะมีช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วหลายทาง ขณะเดียวกัน นักศึกษาหญิงต่างมีการรับรู้ความเคลื่อนไหวของการมีเพศสัมพันธ์จากการบอกเล่าระหว่างกันในกลุ่มเพื่อนๆ พร้อมทั้งจดบันทึกข้อมูลสถิติในเชิงปริมาณ และสังเกตพฤติกรรมมารับส่ง ณ สถานศึกษาของเพศตรงข้าม ส่วนนักศึกษาชายจะไม่ค่อยนำเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มาเปิดเผยในกลุ่มเพื่อนชายเหมือนเช่นนักศึกษาหญิง

2.2.3 สื่อทางเพศกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหวั่นไหวในอารมณ์

จากการศึกษาพบว่า ในการดำเนินชีวิตประจำวันของวัยนี้ต้องเผชิญกับความเครียดนานัปการ ประกอบกับการรับรู้สื่อทางเพศทุกรูปแบบ กระตุ้นความรู้สึกให้เกิดการอยากรู้ อยากลองทางเพศมากขึ้น จึงต้องเก็บกดความรู้สึกช่วงหนึ่งไว้ และหาทางระบายออกด้วยวิธีการต่างๆ

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

การรับรู้ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา ประกอบไปด้วย 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ตัวแบบทางสังคม ไม่ควรเป็นแบบอย่างทางลบซึ่งจะสร้างปัญหา

ด้านพฤติกรรมทางเพศแก่เยาวชนตามมา นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแบบทางสังคมนอกเหนือจากสื่อทางเพศแล้ว ยังพบว่า ตัวแบบทางสังคมที่มีความใกล้ชิดกับเยาวชนมากที่สุด คือ บุคคลภายในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางสังคมของเด็กและเยาวชน ที่ชี้แนะให้เยาวชนเกิดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ ดังเช่น การนำสื่อทางเพศที่มีภาพลามกอนาจารมาเปิดชมในที่สาธารณะตามงานประเพณีงานศพทางภาคเหนือในยามค่ำคืน

2.3.2 วัยรุ่นต่างรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง แม้กระนั้นการยับยั้งจิตใจมิให้เข้าไปเกี่ยวข้อง มีความยากลำบากยิ่งนัก ถึงแม้ว่า

วัยนี้ส่วนใหญ่จะมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะนำไปสู่การเกิดปัญหาตามมาหลายประการ โดยที่ตนยังไม่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบและจัดการชีวิตตนเองได้อย่างเต็มที่ แต่ด้วยอิทธิพลของสื่อทางเพศที่มีปริมาณมากมายจนนับไม่ถ้วนการปิดกั้นการรับรู้ของเยาวชนเป็นไปได้ยาก เพราะมีความเกี่ยวข้องกับช่องทางความเสรีของสื่อ ผนวกเข้ากับการเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่สังคมไทย การเลียนแบบของนักศึกษา และสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดอารมณ์ทางเพศ จึงมีความเป็นไปได้ยากที่จะหักห้ามใจมิให้ตอบสนองต่อความรู้สึกดังกล่าวได้ ตามความคิดของนักศึกษา การมีเพศสัมพันธ์เปรียบได้ดังการติดยาเสพติด ที่ยากจะถอดถอนร่างกายและจิตใจให้มีความเป็นอิสระได้ และถ้านักศึกษาได้เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว ย่อมมีโอกาสที่จะตอบสนองต่อความต้องการแสวงหาเพื่อนต่างเพศรายใหม่ไปเรื่อยๆ เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปในที่สุด

2.3.3 การมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความยินยอมจากเพศตรงข้าม

โดยแท้จริงแล้วนักศึกษาต่างมีความต้องการที่จะตอบสนองทางเพศทั้งในแง่ของความคิดและพฤติกรรมขึ้นอยู่กับว่า จะสามารถควบคุมจิตใจตนเอง และมีโอกาสเหมาะสมมากน้อยเพียงใด แต่การบังคับฝืนใจกับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏในความคิดของนักศึกษาเลยแม้แต่น้อย การมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความยินยอมจากเพศตรงข้ามโดยเฉพาะฝ่ายหญิง

ก่อน ซึ่งเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการมีจิตสำนึกที่ระดับหนึ่งที่แสดงออกถึงความมีเหตุผลของนักศึกษาที่จะเลือกปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติกับเพศตรงข้ามอย่างไร การยอมให้มีเพศสัมพันธ์ของฝ่ายหญิงอาจมีเหตุผลเพียงเพื่อต้องการผูกมัดฝ่ายชายมิให้ไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น และถ้ามีสัมพันธภาพเป็นคู่รักก็ย่อมมีโอกาสที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.4.1 วัยนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย สืบเนื่อง

จากทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายที่จะเกิดขึ้นในวัยนี้ ซึ่งต่างยอมรับกันว่า การมีเพศสัมพันธ์โดยเฉลี่ยเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา อันจะนำมาซึ่งการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัยหลายลักษณะ เนื่องจากขาดการป้องกันตนเองอย่างถูกวิธี ทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ เป็นต้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้งของนักศึกษาชายกลับเลือกใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง บางโอกาสไม่ว่าจะเป็นครั้งแรก หรือ ครั้งต่อมา โดยมีเหตุผลสำคัญที่ไม่ใช้หลายประการ กล่าวคือ ประการแรก การใช้ถุงยางอนามัยมีส่วนทำให้เพศสวดความรื่นรมย์ ประการที่สอง โอกาสมีเพศสัมพันธ์อาจจะเกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนจึงไม่ได้เตรียมไว้ใช้ ประการที่สาม การรู้จักกันเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ประการที่สี่ นักศึกษาเกิดความรู้สึกอับอายและไม่กล้าที่จะซื้อถุงยางอนามัยตามร้านสะดวกซื้อ เนื่องจากจะถูกจดจำใบหน้า และได้รับการล้อเลียนจากพนักงานขายเพศหญิงอยู่เสมอ และประการสุดท้าย นักศึกษาชายยังมีความเชื่อส่วนบุคคลที่ผิดเกี่ยวกับการเตรียมถุงยางอนามัยเพื่อพร้อมใช้ในทุกสถานการณ์ เมื่อสบโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ อาจนำมาซึ่งความโชคร้าย หรือ การขาดลาภ เป็นเคล็ดมาสู่ต้นที่จะพลาดความสมหวังในการมีเพศสัมพันธ์ได้

สอดคล้องกับการละเลยต่อการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาหญิง ซึ่งพบว่า มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาหญิงต่างมีข้ออ้างของการไม่ป้องกันตนเองหลายเหตุผล อาทิ ความเข้าใจที่ว่า การรับประทานยาคุมกำเนิด จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างที่อ่อนท้วนมบูรณ์ขึ้น ขาดความสวยงามไม่เป็นที่ดึงดูดใจแก่เพศตรงข้าม ในขณะที่สิ่งแวดล้อมทางสังคมภายในสถานศึกษา ได้แก่ กลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความคิดของ เพื่อนหญิงที่มักจะถูกจับตามอง หรือ วิเคราะห์ไปในทิศทางที่เสื่อมเสีย นั่นคือ การถูกคาดเดาว่า มีการรับประทานยาคุมกำเนิด หากมีรูปร่างที่สมบูรณ์ขึ้น นอกจากนั้น ยังมีการรับรู้ว่าการใช้ถุงยาง

อนามัยของนักศึกษาชายมีส่วนทำให้เพศรสเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงหลีกเลี่ยงและเลือกใช้วิธีการป้องกันตนเองแบบอื่น ดังเช่น การหลั่งภายนอก เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนั้น ยังอาจมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ได้

ด้วยความคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมดังกล่าว จึงทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์มีอัตราส่วนลดน้อยลง และเลือกประเมินความเสี่ยงด้านความไม่ไว้วางใจเพศตรงข้ามจากสถานที่แต่ละแห่งในการพบปะและรู้จักกันว่า มีความเสี่ยงแตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าพบปะตามสถานบันเทิง หรือ ร้านที่จำหน่ายสุรา แอลกอฮอล์ต่างๆจะมีความเสี่ยงมากที่สุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ส่วนเพศตรงข้ามที่พบปะตามสถานที่อื่นๆ อาทิ หอพัก เพื่อนแนะนำ ฯลฯ มักจะมีความเสี่ยงน้อยกว่า และถ้าหากมีการคบหากันมาอย่างสนิทสนม ได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ความไว้วางใจจะเกิดขึ้นมากกว่า เนื่องจากรับทราบความเคลื่อนไหวทางด้านพฤติกรรมเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะมีพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว แต่ยังคงตระหนักถึงบาปบุญคุณโทษ และผิดชอบชั่วดี หากมีการนำโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไปแพร่ต่อผู้อื่น

2.4.2 พฤติกรรมการส่งต่อข้อมูลทางเพศระหว่างกัน พฤติกรรมที่พบอีกประการหนึ่งคือ พฤติกรรมการส่งต่อข้อมูลทางเพศระหว่างกันซึ่งมีการแสดงออกในหลายลักษณะ ได้แก่ การถ่ายรูปร่างกายเฉพาะส่วนที่สำคัญของตนเอง แล้วนำมาแสดงต่อกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น โดยที่ปราศจากความรู้สึกละอายใจ และได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี พร้อมทั้งนำมาเลียนแบบการร่วมรับชมภาพลามกอนาจารจากสื่อทางเพศที่เพื่อนร่วมชั้นนำมาเผยแพร่ ประกอบกับวัยนักศึกษาเป็นวัยที่สามารถจะเรียนรู้ได้เร็ว และมีการติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารใหม่ๆอยู่เสมอ พร้อมทั้งพัฒนาความสลับซับซ้อนทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับช่องทางการสื่อสารทางเพศร่วมกับกลุ่มเพื่อนๆ และปกปิดมิให้ผู้อื่นรับทราบ จนยากแก่การป้องกันและระงับการส่งต่อข้อมูลทางเพศระหว่างกันดังกล่าว แต่เป็นที่น่าสนใจว่า พฤติกรรมการขีดเขียนตามฝาผนังเหมือนเช่นวัยรุ่นสมัยก่อนกลับมีการหดหายทางด้านพฤติกรรมไป เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาในยุคปัจจุบันมีช่องทางระบายความเครียดออกทางด้านความ รู้สึกที่มากกว่าอดีต

2.4.3 พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อ เป็นพฤติกรรมที่สามารถพบเห็นได้ใน

วัยนี้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะเกมส์ออนไลน์ ดาราภาพยนตร์ นักแสดง นักร้อง หนังสือการ์ตูน ประเภทโรแมนติคของคู่รักหนุ่มสาว อิทธิพลจากภาพยนตร์ต่างประเทศ ดังเช่น เกาหลี เป็นต้น กระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบทั้งในเรื่องเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย แฟชั่น ที่สื่อออกมาในแนวทางเปิดเผยเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น ความคิดที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เคลิบเคลิ้มไหลหลงสับสน ทางด้านจินตนาการระหว่างชีวิตจริงกับตัวละคร และพฤติกรรมทางเพศต่างๆ มีการยอมรับกันมากขึ้น ทำให้เกิดการอยากรู้อยากลอง และรับรู้ถึงความเป็นธรรมชาติของกลุ่มนักศึกษา

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาพบว่า วัยนี้ยังคงให้น้ำหนักความสนใจของสื่อทางเพศ ละเลยต่อการแยกแยะสื่อทางเพศว่า สิ่งใดควร หรือ สิ่งใดไม่ควร หรือ มีวิจารณญาณในการเลือกสรรสื่อที่ดีให้แก่ตนเอง เป็นผลให้เกิดการคล้อยตามกระแสของสื่อ กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ และเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น โดยมีแนวโน้มทางด้านพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปเป็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น ซึ่งนักศึกษานับว่ารับรู้ถึงการยอมรับว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของชีวิตที่สามารถจะแสดงออกและเปิดเผยซึ่งกันและกันได้ ปราศจากความละอายแก่ใจ และความรู้จากประสบการณ์ทางเพศของเพื่อนร่วมวัยยังเป็นการเสริมสร้างโลกแห่งการเรียนรู้เรื่องเพศให้แก่ตนเองอีกด้วย ในขณะที่นักศึกษาชายยังคงแสวงหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ต่อไปเรื่อยๆ เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศให้มากที่สุด จนกว่าจะถึงจุดอิ่มตัวของชีวิต หรือ มีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าช่วงวัยนี้ นอกจากนี้ วัยนี้ต่างมุ่งให้ความสนใจเพื่อนต่างเพศจากต่างสถาบันมากกว่าที่จะศึกษาอยู่ ภายในสถาบันเดียวกัน

5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) สรุปผลในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

1. ทศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นที่สามารถเปิดเผยได้

นักศึกษาวัยนี้ ต่างมีทัศนะว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมนุษย์มาก การที่นักศึกษาจะมีสัมพันธภาพเป็นแบบคู่รัก การใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน หรือ การพบปะกันเพียงครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ก็สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้โดยง่าย นับว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาต่างยอมรับกันโดยทั่วไปที่จะลงเอยเช่นนั้น และไม่มีข้อจำกัดกับบุคคลใดโดยเฉพาะ สามารถเปลี่ยนแปลงการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลใหม่ๆ ได้เสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจและโอกาสที่เหมาะสมของบุคคลเป็นหลัก สะท้อนให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นค่านิยมใหม่ที่ได้รับการตอบรับความนิยมมากขึ้น โดยที่นักศึกษาต่างเห็นว่า มีความทันสมัย ใกล้เคียงในสายตาของวัยรุ่น นอกจากนั้น ร่องรอยที่ผุดบังเกิดถึงการมีเพศสัมพันธ์ ต่างเป็นที่รับรู้ของเพื่อนร่วมวัยอย่างชัดเจน ดังนั้น การประเมินการรับรู้ของนักศึกษา จึงมิใช่สิ่งที่น่าอับอาย หรือ ต้องการปกปิดแต่อย่างใด

เป็นที่น่าสังเกตว่า อัตราการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับนี้ มีจุดเริ่มต้น พัฒนาการจากลำดับขั้นที่มีอายุน้อยไปสู่ลำดับขั้นที่อายุมากขึ้น เมื่อถึงระดับขั้นที่สูงขึ้น พบว่า นักศึกษาเหล่านี้ ได้ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วแทบทั้งสิ้น และมีสัดส่วนน้อยมากที่จะพบว่า นักศึกษาบางคนยังไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

การเปลี่ยนคู่ในการมีเพศสัมพันธ์ หรือ ความหลากหลายในเพศรสเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องปราศจากพันธะใดๆ ต่อกัน ปรากฏการณ์ทางสังคมอีกอย่างหนึ่งที่พบของนักศึกษาวัยนี้ คือ การแสวงหาการเปลี่ยนแปลงเพศรสจากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามไปเรื่อยๆ โดยที่มีเป้าหมายเพียงเพื่อตอบสนองต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างเดียว และมีแนวโน้มว่า สัมพันธภาพระหว่างกันนั้น มักเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น ส่วนมูลเหตุจูงใจที่จะแสวงหาความหลากหลายในเพศรสกับเพศตรงข้ามแต่ละคนเป็นเพราะว่า ช่วยลดความเบื่อหน่าย ซ้ำซาก จำเจ กับเพศตรงข้ามคนเดิมๆ ช่วยสร้างความท้าทายใหม่ๆ ให้แก่ชีวิต และยังเพิ่มพูนประสบการณ์ทางเพศในลักษณะดังกล่าวที่อาจจะแสวงหาได้จากช่วงชีวิตในวัยอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การตระหนักถึงการใช้ชีวิตคู่แบบรักเดียวใจเดียวของวัยนี้ จะคำนึงถึงก็ต่อเมื่ออย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

บนพื้นฐานของการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นชั่วคราวครั้งชั่วคราวโดยส่วนใหญ่แล้ว ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ร่วมกันโดยที่จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการไม่มีข้อผูกมัด ปราศจากความรับผิดชอบ ความเป็นอิสระ หรือ ไม่สร้างพันธะใดๆ ต่อกัน และไม่คำนึงถึงว่า อนาคตจะเป็นเช่นไร ยกเว้น

เงื่อนไขทางสังคมบางอย่างที่จะกำหนดพันธะนั้นๆให้ต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายหญิง ดังเช่น ผู้ปกครองของฝ่ายชายและฝ่ายหญิงรับรู้ถึงพฤติกรรมความสัมพันธ์นั้น และได้มีการสนทนาถึงอนาคตของทั้งคู่ร่วมกัน การพักอาศัยอยู่ที่บ้านของฝ่ายหญิง การหมั้น การตั้งครรภ์ หรือ ได้รับการอุปถัมภ์คำชู้จากคู่ของตน และ การถูกอัยยาศัยใจคอต่อกัน ถึงแม้ว่า ความหลากหลายในเพศรสจะเป็นสิ่งที่วัยนี้ต่างแสวงหา แต่ด้วยช่วงวัยที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ การคิดคำนึงถึงการเลือกคู่ครอง หรือ เพศตรงข้ามที่ดีๆในชีวิต ย่อมเป็นความปรารถนาของวัยนี้ทุกคน ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการแสวงหาไปเรื่อยๆ จนกว่าจะค้นพบซึ่งจะนำไปสู่การมีสัมพันธภาพที่จริงจังมากขึ้น

1.3 แม้กระนั้น การสะสมประสบการณ์เรื่องการมีเพศสัมพันธ์มีจุดเริ่มต้นของความรู้สึกอึดอัด และเริ่มประจักษ์แก่ความจริงของชีวิต การใช้ชีวิตของนักศึกษาที่ผ่านมามีจนกระทั่งเข้าสู่วัยนี้ นักศึกษาต่างยอมรับว่า ปัจจุบันมีความตระหนักซึ่งความคิดความรู้สึกของตนเองมากขึ้นกว่าอดีตด้วยเพราะช่วงวัยที่เติบโตขึ้น การจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจำเป็นต้องคิดวิเคราะห์ผลของการกระทำ รวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา สิ่งสำคัญที่สุดในช่วงวัยนี้ที่จะต้องคำนึงถึง คือ ความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนให้บรรลุเป้าหมายในชีวิต ความคาดหวัง การมุ่งอนาคต เริ่มมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพภายหลังจากการสำเร็จการศึกษาในอนาคต ประกอบกับการมีกิจกรรมทางสังคมโดยตลอด เป็นเหตุให้การใช้เวลาส่วนใหญ่มุ่งไปที่ การศึกษาเล่าเรียน กิจกรรมทางสังคม และกลุ่มเพื่อน

ส่วนประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมา ผนวกเข้ากับภารกิจทางด้านการศึกษาเล่าเรียน และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ เป็นเหตุให้มีการเบี่ยงเบนความสนใจในเรื่องเพศลง มีความหมกหมุ่นน้อยกว่า เพราะต้องใช้กิจกรรมทางสมองสร้างสรรค์งานอื่นๆ และนักศึกษาต่างถึงจุดอึดอัดในเรื่องเพศสัมพันธ์ และเริ่มที่จะคบเพื่อนต่างเพศคนใดคนหนึ่งอย่างจริงจังมากขึ้น การเกิดอารมณ์เพศจะได้รับการกระตุ้นก็ต่อเมื่อนักศึกษา อยู่ในสถานการณ์ดื่มสุรา หรือ แอลกอฮอล์ และมีคนรักอยู่แล้ว ก็จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้

1.4 เรื่องเพศมีทั้งด้านดีและด้านลบ ในห้วงแห่งการคิดคำนึงของนักศึกษาวัยนี้ต่างตระหนักว่า เรื่องเพศสามารถที่จะแสดงออกได้อย่างมีอิสระเสรี แต่ในแง่มุมมองของความคิดอีกด้านหนึ่ง ยังมีความตระหนักถึงผลดี ผลเสียทางด้านเพศ สามารถแยกแยะความถูกต้องเหมาะสม ผิดชอบชั่วดี และรับรู้ว่าการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขตเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นส่วนใหญ่ การแสดงออกเรื่องเพศในด้านดีนั้น นักศึกษามีทัศนะว่า ช่วยให้

วัยรุ่นเกิดการผ่อนคลาย ปลดปล่อยความเครียดภายในจิตใจ เต็มเต็มชีวิตให้มีความสุขและสดใส ส่วนในด้านลบ คือ ถ้านักศึกษาไปเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศมากเกินไป จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากกำลังเป็นวัยศึกษาเล่าเรียนอยู่ อาจสร้างความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นทั้งต่อตนเอง หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง มีความหมกหมุ่น และบั่นทอนสุขภาพจิต นอกจากนั้น ยังส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมทางด้านจริยธรรมของสังคม ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ประกอบไปด้วยการรับรู้จริยธรรมทางเพศ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม สรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังนี้

2.1.1 วัยนี้มีความรู้ความเข้าใจในค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย

การเจริญเติบโตของนักศึกษาจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ภายใต้บริบทของวัฒนธรรมไทย นักศึกษาส่วนใหญ่ต่างได้เรียนรู้การถ่ายทอดความรู้ทางด้านจริยธรรมทางเพศ และการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ให้เป็นแนวทางปฏิบัติตามปทัสถาน (norm) ของสังคมไทย มาจากจุดเริ่มต้นของการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สถานศึกษา และสังคม ตามลำดับ ทั้งในรูปแบบการให้คำแนะนำสั่งสอน ชี้แนะว่า ควรปฏิบัติตนอย่างไร การเตือนสติ การทักท้วง ห้ามปราม รวมถึงการใช้คำสั่ง มิให้แสดงพฤติกรรมทางเพศในทิศทางที่เสื่อมเสีย การจัดกิจกรรมของสถานศึกษา หรือแม้แต่ การเรียนรู้จากแหล่งอื่น

2.1.2 รับรู้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง แต่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ กลายเป็นค่านิยมใหม่ที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษา

ถึงแม้ว่า นักศึกษาจะรับรู้ว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่งในวัยศึกษาเล่าเรียน และได้รับการเรียนรู้การถ่ายทอดความรู้ทางด้านจริยธรรมทางเพศในหลายแง่มุมให้เป็นแนวทางปฏิบัติตามปทัสถาน (norm) ของสังคมไทยมากนัก อย่างไรก็ตาม แต่ในการดำเนินชีวิตจริงของนักศึกษา ต่างยืนยันว่า มีการคิดคำนึงถึงความรู้ในเชิงจริยธรรมอยู่เช่นกัน แต่ไม่สามารถนำความรู้เหล่านั้น มาใช้ในทางปฏิบัติได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมและยากต่อการเกิดกามารมณ์

ก็ไม่สามารถหักห้ามใจได้ ณ ช่วงเวลานั้น การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยที่เหมาะสมตามความคิดของนักศึกษา ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรอคอยอีกต่อไป

2.1.3 มีความคิดแยกแยะเกี่ยวกับศีลธรรม มโนธรรม แต่จำเป็นต้องหา

ทางแก้ไขสถานการณ์ปัญหาทางเพศเฉพาะหน้าให้ผ่านพ้นไป ด้วยศักยภาพทางความคิดที่เติบโต สอดคล้องกับช่วงวัยที่มากขึ้น การคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงเกี่ยวกับเรื่องเพศและผลกระทบ มีเพิ่มขึ้นตามลำดับ แต่ด้วยความด้อยประสบการณ์ทางโลก ก่อให้เกิดความผิดพลาดหลังจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย ดังเช่น การตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษาต้องตัดสินใจแก้ไขสถานการณ์ปัญหาทางเพศเฉพาะหน้าให้ผ่านพ้นไป ถึงแม้ว่า จะเกิดความรู้สึกผิดเพียงใดก็ตาม กลายเป็นความผิดพลาดในชีวิต แปรเปลี่ยนเป็นความรู้สึกผิดที่ติดค้างภายในจิตใจ ถือเป็นบทเรียนที่ล้ำค่าที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม สรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กระบวนทัศน์ดังต่อไปนี้

2.2.1 การฟื้นฟูธรรมชาติทางเพศเป็นภาพสะท้อนถึงความรุนแรงทางเพศ

ของสังคม และสร้างความรู้สึกละอายใจเป็นอย่างยิ่ง พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมจากการนำเสนอในแง่มุมต่างๆ ของสื่อทางเพศ ได้ส่งผลต่อการรับรู้ของนักศึกษา ซึ่งถึงแม้ว่าจะให้ความสำคัญต่อค่านิยม “รักษาวลสงวนตัว” น้อยลง แต่ต่างมีทัศนคติไม่ขึ้นชอบต่อการกระทำความผิดกล่าว เพราะเป็นการฟื้นฟูธรรมชาติทางเพศ เต็มไปด้วยการบังคับ กดขี่ และไม่สมควรใจของทั้งสองฝ่าย ทำให้สังคมเสื่อมโทรมลง ยอมรับไม่ได้ต่อการกระทำความผิด และถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรจะเกิดขึ้นกับสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง นอกเหนือจากนั้น การรับรู้ถึงความรุนแรงทางเพศทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความรู้สึกสลดหดหู่ การไร้ความสุขทางด้านจิตใจ และความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตในสังคม พร้อมทั้งประเมินตนว่า ในวัยการศึกษาระดับนี้ ต่างเชื่อมั่นว่า นักศึกษาต่างมีจิตสำนึกมากเพียงพอที่จะไม่กระทำพฤติกรรมรุนแรง ทางเพศดังกล่าว

2.2.2 การเห็นคุณค่าของการรักษาวลสงวนตัวน้อยลงและชิงสุกก่อนห่มมากขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่ต่างแสดงทัศนคติเชิงลบต่อค่านิยมรักษาวลสงวนตัว และการชิงสุกก่อนห่มให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย กล่าวคือ แทบจะไม่ปรากฏอยู่ในความคิดของวัยรุ่นสมัยปัจจุบันนี้ นักศึกษามีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยง ไม่ให้ความสนใจ ขาดความใส่ใจ

ชัดขึ้นที่จะกระทำตามค่านิยมดังกล่าว และสะท้อนให้เห็นถึง พฤติกรรมการกล้าแสดงออกทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาหญิงมีมากขึ้น ซึ่งเป็นการยากที่เพศชายจะปฏิเสธเนื่องจากมีความพร้อมทางด้านเพศอยู่ในจิตวิญญาณ และยากที่จะปล่อยโอกาสให้หลุดลอยไปเป็นของผู้อื่น การมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวัยนี้ ต่างฝ่ายต่างมีความฉาบฉวยในด้านความสัมพันธ์และนิยมที่จะเปลี่ยนเพศรสกับเพศตรงข้ามคนอื่นๆ อยู่เสมอ ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ยากที่จะมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เป็นผลมาจากสื่อทางเพศที่มีปริมาณมากมายอย่างไร้ขีดจำกัดและควบคุมได้ยาก อีกทั้งยังมีความเชื่อส่วนบุคคลที่ได้รับการเล่าขานว่า ผู้ที่ไม่เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนทั้งเพศชายและเพศหญิง เปรียบได้ดั่งสัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่งที่มีความหมายโดยนัย หรือ เชิงล้อเลียนว่า มีความโง่เขลา ที่ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์

หรือปล่อยเวลาให้ผ่านพ้นไปโดยมิได้แสวงหาประสบการณ์เช่นนี้

2.2.3 การรับรู้สื่อทางเพศในปริมาณที่มาก กลับไม่สร้างความรู้สึกตื่นตัว
ขณะเดียวกันยังทวีความรุนแรงมากขึ้นในความรู้สึกด้านอื่น การสะสมประสบการณ์ชีวิตที่เชื่อมโยงกับการมีเพศสัมพันธ์ และการเรียนรู้สื่อทางเพศที่เพิ่มพูนขึ้น ทำให้วัยรุ่นกลับให้ความสนใจเรื่องเพศลดลง มองเห็นเป็นเรื่องธรรมดา หรือ มองผ่านในความรู้สึก และรู้สึกสลดใจต่อการรับรู้ข่าวสารทางเพศต่างๆ

2.2.4 มีแนวโน้มที่จะค้นหาคู่ครองอุดมคติในอนาคต การใช้ชีวิตของนักศึกษาวัยนี้ ในช่วงแรกจะเป็นช่วงวัยที่เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศ และมุ่งเน้นการเลือกเพศตรงข้ามที่มีบุคลิกภาพดีโดยพิจารณาจากองค์ประกอบภายนอกมากกว่าที่จะคำนึงถึงองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การคบเพศตรงข้ามรายใดที่มีบุคลิกภาพไม่สอดคล้องกันส่วนใหญ่ นักศึกษาจะยุติการสร้างความสัมพันธ์ และเริ่มต้นคบเพศตรงข้ามรายใหม่ต่อไป จนกว่าจะพบกับเพศตรงข้ามในอุดมคติ ซึ่งนับว่า เป็นจุดเริ่มต้นของการสำรวจрынความสนใจที่มีต่อเพศตรงข้ามเพื่อค้นหาคู่ครองอุดมคติในอนาคต ด้วยความคิดที่ได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ ทำให้ในลำดับต่อมา นักศึกษาต่างมิได้มุ่งให้ความสำคัญกับการเลือกคู่ครองซึ่งพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว ต่างมีความเข้าใจมากขึ้นว่า หลักประกันถึงการมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนและเต็มไปด้วยความสุขนั้น ยังมี

องค์ประกอบอื่นๆอีกมากมายที่จะต้องพิจารณาถึง ได้แก่ นิสัย วุฒิภาวะทางอารมณ์ การศึกษา ฯลฯ ซึ่งจะทำให้เกิดความประสบความสำเร็จในชีวิตคู่ ดังนั้น นักศึกษาเริ่มตระหนักถึงความคิด ความรู้สึกเช่นนี้

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม การรับรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมสรุปเนื้อหาการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 มีจิตสำนึกเรื่องเพศที่ติดตัวตนเอง ครอบครัวยุ และสังคม นักศึกษาวัยนี้ต่างแสดงความคิดที่เกี่ยวข้องกับสื่อทางเพศว่า ถึงแม้ว่า สื่อทางเพศจะมีการแพร่ระบาดมากเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกที่ดีของบุคคลเป็นหลักที่จะเลือกปฏิบัติตนในทางที่ดีอย่างไร มิให้เป็นการสร้างความสะดวกสบายแก่ตนเองและผู้อื่น ปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่ปรากฏในปัจจุบันนี้ ถ้านำมาประเมินตนเองเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ เพราะเป็นการฝืนความคิด ฝืนความรู้สึกที่ผิดธรรมชาติของมนุษย์ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศจะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขการได้รับความยินยอมและความสมัครใจจากฝ่ายหญิง ซึ่งจะต้องไม่สร้างความเดือดร้อนใดๆให้แก่ตนเอง ครอบครัวยุ และ สังคม อาทิ ด้านชีวิต ทรัพย์สิน โรคติดต่อทางด้านเพศสัมพันธ์ ไม่เป็นที่ความรังเกียจแก่สังคม ฯลฯ

เนื่องจากเป็นวัยที่มีความโดดเด่นในเรื่องพัฒนาสิ่งที่เป็นอุดมคติของวัยรุ่น (adolescent idealism) และรู้จักใช้เหตุผลเชิงศีลธรรมจรรยา คำนึงถึงมวลมนุษยชาติให้พ้นทุกข์ และความนึกคิดเหตุผลด้านปรัชญาทางศาสนา วิธีชีวิตที่เป็นอุดมคติ ในทางที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาสังคมในแง่มุมต่างๆ การยึดมั่นและปฏิบัติตามค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย วัยนี้สามารถรู้จักใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างความสลับซับซ้อนของการคิด พร้อมทั้งเชื่อมโยงความรู้หลายส่วนได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นว่า วัยนี้ มีเหตุผลมากพอที่จะคำนึงถึงประโยชน์แก่สังคม

2.3.2 คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต มิติของความคิดเชิงเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งพบได้ในวัยนี้อีกประเด็นหนึ่ง คือ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่มีความยั่งยืน เพราะนักศึกษาต่างมีเป้าหมายเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งชั่วคราวโดยที่ไม่มีความประสงค์ที่จะจริงจังกับบุคคลใด โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาต่างมีโอกาสพบปะกับเพศตรงข้ามที่นิยมการมีเพศสัมพันธ์แบบเปลี่ยนคู่มาโดยตลอดซึ่งอยู่ในระดับที่มีปริมาณมาก ดังนั้น อาจ

นำมาซึ่งความเสี่ยงในด้านต่างๆตามมา อาทิ โรคติดต่อทางด้านเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ ปัญหาทางกฎหมาย และ ภาวะผูกพันที่เกิดขึ้น ฯลฯ โดยที่นักศึกษาต่างคิดคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคตทั้งกับตนเองรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.3.3 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากขึ้น ด้วยช่วงวัยที่มีวุฒิภาวะในหลายด้านตามลำดับ นักศึกษาต่างตระหนักถึงการมีจิตสำนึกที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อนต่างเพศ และสังคมมีมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงวัยที่มีอายุน้อยกว่า โดยที่นักศึกษาจะมีการคำนึงถึงการรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน วางแผนการประกอบอาชีพ เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวในอนาคต การพบเพื่อนต่างเพศที่ดีจะแสดงความรับผิดชอบในทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าเพื่อนต่างเพศที่มีประสพการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์มามาก ก็จะสร้างความสัมพันธ์ในช่วงระยะเวลาอันสั้น และไม่ต้องการแสดงความรับผิดชอบแต่อย่างใด นอกจากนั้น การกระทำพฤติกรรมใดๆก็ตามยังคำนึงถึงความรับผิดชอบซึ่งอาจมีความเชื่อมโยงกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวม

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ใน 4 กระบวนทัศน์สรุปได้ดังต่อไปนี้

2.4.1 นักศึกษาหญิงมีความกล้าแสดงออกต่อเพศตรงข้ามมากขึ้น

นักศึกษาต่างตั้งข้อสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนร่วมวัยว่า ในปัจจุบันนี้ นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกทางเพศกับเพศตรงข้ามมากขึ้นในหลายลักษณะ กล่าวคือ ประการแรก พฤติกรรมแสดงท่าทีให้ความสนใจกับเพศตรงข้ามได้รู้อย่างชัดเจน ดังเช่น เมื่อนักศึกษาหญิงให้ความสนใจในเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งมากเป็นพิเศษ การรอยคอยให้เพศตรงข้ามเป็นฝ่ายเข้ามาสร้างความสัมพันธ์กับตนนั้น อาจจะไร้ความหวัง หรือ ไม่ได้รับการสนองตอบเท่าที่ควร ถ้าปล่อยโอกาสให้ผ่านไป ณ ช่วงเวลานั้น จึงมีความสำคัญที่จะต้องเปิดเผย และแสดงความสนใจออกมาทันทีที่พบเพศตรงข้ามที่ถูกใจซึ่งคาดหวังว่า จะมีโอกาสพัฒนาความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในลำดับต่อไป ประการที่สอง การคบคู่รักในช่วงระยะเวลาเดียวกันหลายคน ประการต่อมา มีการแต่งกายที่ล่อแหลมและยั่วยุอารมณ์มากขึ้น และประการสุดท้าย นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมออกท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง หรือ ร้านจำหน่ายสุรา แอลกอฮอล์ มากขึ้น ในขณะที่ นักศึกษาชายต่างประเมินตนว่า ส่วนใหญ่ยังคงมีพฤติกรรมแบบเดิมๆ ที่จะตอบสนองต่อแรงขับทางเพศได้อย่างรวดเร็วในทุกเมื่อตามที่ใจต้องการ แต่ถ้ามีสื่อมากระตุ้น จะทำให้มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มากกว่าเดิม

2.4.2 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวัยนี้ ทั้งเพศชายและเพศหญิงยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีส่วนน้อยที่จะมีการเตรียมความพร้อมเพื่อการป้องกันตนเองอยู่เสมอ กล่าวคือ นักศึกษาชายต่างมิได้ป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ทั้งในเรื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ โดยให้เหตุผลที่สำคัญหลายประการ กล่าวคือ ประการแรก ไม่ได้ตั้งใจที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะใช้ถุงยางอนามัยเพราะไม่ทราบว่า สถานการณ์ที่จะมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาใด ประการที่สอง มีความเชื่อส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเพณีทางภาคเหนือในเรื่องการเตรียมพร้อมเพื่อการป้องกันตนเองอาจส่งผลต่อการพลาดโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ ความเป็นไปได้จึงแก้ไขปัญหาเหตุการณ์เฉพาะหน้าในภายหลัง ประการที่สาม กำลังอยู่ในสถานการณ์ขณะดื่มสุรา แอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้มีการละเลยต่อการป้องกันตนเองดังกล่าว ประการต่อมา การใช้ถุงยางอนามัยทำให้เพศสรีระเปลี่ยนไป ประการที่ห้า เกิดความไว้วางใจเพศตรงข้ามที่คบกันมาระยะเวลาหนึ่ง ได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอซึ่งกันและกัน และ ทราบความเคลื่อนไหวของพฤติกรรมโดยส่วนใหญ่ จึงไม่คิดจะป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ ประการที่หก ได้รับการทวงติงจากฝ่ายหญิงว่าเป็นการแสดงความรังเกียจตน ประการที่เจ็ด การใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายตามมา และประการสุดท้าย โอกาสที่จะใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกๆ เท่านั้น ครั้งต่อมาเริ่มละเลยที่ไม่ป้องกันตนเอง ดังกล่าว แต่ถ้าประเมินความเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมีมาก ก็จะคำนึงถึงการป้องกันตนเองด้วยการใช้ถุงยางอนามัย หรือ ให้การปฏิเสธ

ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงต่อความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาหญิง เกิดขึ้นจากความคิดที่เชื่อว่า การรับประทานยาคุมกำเนิดจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสวยงามของร่างกายโดยมีส่วนทำให้เกิดฝ้าที่ใบหน้า มีรูปร่างที่อ้วนท้วนสมบูรณ์ขึ้น และมีผลข้างเคียงในลักษณะอื่น ดังนั้น จึงไม่นิยมที่จะป้องกันตนเองดังกล่าว

2.4.3 พฤติกรรมเปลี่ยนคู่จากการมีเพศสัมพันธ์

เป็นอีกหนึ่งพฤติกรรมที่สามารถพบได้จากวัยนี้ หลังจากทีนักศึกษาได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งมาแล้ว โอกาสที่จะสิ้นสุดความสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่มีความเป็นไปได้มาก เนื่องจากไม่ต้องการสร้างพันธะให้เกิดขึ้นอีกต่อไป ต่อจากนั้น การคบเพศตรงข้ามคนใหม่ๆ จะเริ่มต้นขึ้นเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งต่อไป และสิ้นสุดความสัมพันธ์เหมือนเช่นเดิมในที่สุด แต่เป็นที่น่าสังเกต

ว่า พฤติกรรมการเปลี่ยนคู่จากการมีเพศสัมพันธ์มักจะเกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมวัย หรือ มีอายุน้อยกว่า และไม่ต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่า

2.4.4 แสวงหากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจตามความสนใจ ช่วงเวลาส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา ทำให้เริ่มคำนึงถึงความจริงของชีวิตที่ต้องเผชิญในวันข้างหน้ามากขึ้น จึงเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจเรื่องเพศได้ทางหนึ่ง และยังพบว่า นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการแสวงหากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจตามความสนใจของตนเอง และร่วมกิจกรรมทางสังคมกับกลุ่มเพื่อนๆ มากขึ้น

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1)

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสาร และสื่อทางเพศในทุกรูปแบบโดยจะเห็นว่า นักศึกษามีการเรียนรู้วิธีการใช้และติดตามเทคโนโลยีจากสื่อใหม่ๆ ที่มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งในทุกช่องทางต่างๆ อาทิ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ การชมคลิปวิดีโอไปจากเครื่องมือสื่อสารชนิดต่างๆ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อทางเพศ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก พร้อมๆ กับการรับรู้ข้อมูลจากสื่อทางเพศได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนร่วมวัย ด้วยอิทธิพลของการเรียนรู้และรับรู้เหล่านั้น ทำให้วัยรุ่นนี้เกิดได้รับผลกระทบจากสื่อทางเพศซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและการคิด หลายประการ กล่าวคือ ประการแรก มีการนำเครื่องมือสื่อสารมาใช้เพื่อแพร่กระจายภาพลามกอนาจาร อย่างความคึกคะนองและขาดความระมัดระวัง โดยปราศจากการคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม หรือ รู้สึกอับอายแต่อย่างใด ประการที่สอง การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาได้ ประการที่สาม มีการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศในทุกลักษณะ และเครื่องแต่งกายจากดาราดาราภาพยนตร์ นักแสดง นักร้อง ซึ่งนำไปสู่แบบแผนทางด้านความประพฤติทางเพศเบี่ยงเบนไป ประการที่สี่ ก่อให้เกิดความต้องการทางเพศ อยากรู้ อยากลองมากขึ้น และประการสุดท้าย สร้างความหวั่นไหวต่อความคิด ความรู้สึกของนักศึกษา เป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม นักศึกษายังมีการรับรู้ว่าการเผยแพร่ของสื่อทางเพศในปัจจุบันนี้มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อเด็กที่ยังเยาว์วัย และเพศหญิงได้รับผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศในสังคม ถ้าไม่มีการพัฒนาของสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ สังคมไทยจะยังคงรูปแบบเดิมๆ ที่บุคคลในสังคมยังรักษาวินัยธรรมไทยและเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมไทย

6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงใหม่สรุปผลได้ ดังต่อไปนี้

1. **ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2**
ประกอบด้วยกระบวนทัศน์ 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ชีวิตคู่และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถกระทำได้

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้สะท้อนมุมมองเรื่องเพศในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย และการแสดงออกทางเพศที่เกินขอบเขต อาทิ การเป็นฝ่ายบอกรักของเพศหญิง หรือ การโอบกอดเพศชายก่อน ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถยอมรับว่า สามารถกระทำ หรือ เกิดขึ้นได้ในระดับนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับจริยธรรมทางเพศตามบรรทัดฐานของสังคมไทยเพียงใดก็ตาม

เนื่องจากการศึกษาเล่าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยเป็นโลกที่กว้างใหญ่ เต็มไปด้วยความมีอิสระทั้งทางด้านความคิดและพฤติกรรม และเห็นว่า พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศทุกลักษณะ ควรมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งไม่ควรกำหนดการให้คุณค่าที่ความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ของเพศหญิงซึ่งแตกต่างจากเพศชายที่สามารถแสดงออกถึงการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างอิสระเสรีโดยไม่มีข้อกำหนดใดๆ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความกดขี่ทางเพศและความไม่เสมอภาคทางเพศที่ยังปรากฏอยู่ในสังคม ประกอบกับนักศึกษาต่างมีความเชื่อมั่นว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ และดำเนินชีวิตแบบผู้ใหญ่ภายใต้ความรับผิดชอบของตนเองเป็นอย่างดีทุกด้าน รวมถึงการตระหนักรู้ถึงการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่มีมากกว่าช่วงวัยอื่นที่ผ่านมา นอกเหนือไปกว่านั้น การเผชิญชีวิตในโลกกว้างตามลำพัง ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าเหงา อ้างว้าง จิตใจ จึงนำไปสู่การคบเพื่อนต่างเพศและพัฒนาความสัมพันธ์ในลำดับต่อไป

1.2 นักศึกษามีทัศนคติที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวหลายด้าน อาทิ การปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศที่นำไปสู่การเรียนรู้และรู้จักตัวตนของกันและกันมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่นักศึกษาจะประเมินระดับความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามว่า ควรมีความสัมพันธ์อยู่ระดับใด ดังเช่น เพื่อน เพื่อนสนิท และคนรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การคบแบบคู่รัก ซึ่งนักศึกษาต่างแสดงทัศนคติว่าการมีคู่รักเปรียบเสมือนการมีเพื่อนสนิทเพิ่มขึ้นมาอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตที่สามารถจะแลกเปลี่ยนความสุข และความทุกข์ร่วมกันได้อย่างสนิทใจโดยที่ไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวเหล่านี้ให้แก่บุคคลใด รับทราบได้ ในเมื่อต่างฝ่ายต่างมีความรักและความจริงใจให้แก่กัน เช่นนี้ นักศึกษาก็มีความพร้อมที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ในระดับที่ลึกซึ้งซึ่งมากกว่าการเป็นคู่รัก นั่นคือ การใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน โดยมุ่งให้ความสำคัญกับปัจจุบันมากกว่าความคาดหวังที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัย

สิ่งสำคัญที่เป็นจุดเปลี่ยนของการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบภายนอก คือ การเข้าพักภายในหอพักมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นความแตกต่างกันในแต่ละสถาบันที่จะจัดสวัสดิการเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาส่วนหนึ่งที่มาจากภูมิภาคต่างๆ เพื่อมาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ ซึ่งพบว่าบางแห่งไม่มีหอพักภายในมหาวิทยาลัย และบางแห่งมีจำนวนปริมาณหอพักในระดับที่มากน้อยต่างกัน ดังเช่น มหาวิทยาลัยที่มีหอพักให้นักศึกษาซึ่งมีการรับนักศึกษาเข้าพักได้ในปริมาณที่จำกัด และมีกฎระเบียบข้อบังคับของระยะเวลาในการเข้าพักอาศัยว่า จะสิ้นสุดเมื่อใด ในช่วงระยะเวลาอีกหลายปีจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจำเป็นต้องเช่าหอพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาง่ายขึ้น ด้วยเพราะข้อจำกัดของหอพักภายในมหาวิทยาลัย และความมีอิสระในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม มหาวิทยาลัยบางแห่งซึ่งไม่มีหอพักให้นักศึกษาจะทำให้นักศึกษามีอิสระของการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย

2. การรับรู้จริยธรรมทางเพศที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรมในด้านความรู้

เชิงจริยธรรม ทัศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษาแบ่งการวิเคราะห์สรุปได้เป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วยความรู้เชิงจริยธรรม 2 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ค่านิยมทางเพศของสังคมไทยเป็นสิ่งที่ดี แต่มีความคิดแนวใหม่ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคม เนื่องจากพัฒนาการทางเซวาร์ปัญญาของนักศึกษาอยู่ในขั้นสูงสุดที่เรียกว่า “Formal operations” คือ มีศักยภาพของการคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมได้อย่างหลากหลาย ใช้เหตุผลเป็นหลักทั้งการคิดในเชิงอนุมานและอุปมาน และวัยนี้ต่างได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบแผนความประพฤติทางเพศของค่านิยมทางเพศที่ดีตามกรอบแนวคิดของสังคมไทย

ผลของความรู้ดังกล่าว นักศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงทัศนะว่า เป็นสิ่งที่ดี ที่ควรปฏิบัติ หากสามารถจะกระทำได้ตามค่านิยมดังกล่าว แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ยากในสังคมยุคปัจจุบัน โดยมีสาเหตุมาจากการพัฒนาของสื่อและเทคโนโลยีทำให้มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในหลายมิติ และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเป็นอย่างยิ่ง ในเมื่อโครงสร้างทางสังคมถูกกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น ก็ต้องดำเนินชีวิตตามครรลองของสังคม มิฉะนั้น จะประสบปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ดังนั้น นักศึกษาก็ต่างมุ่งที่จะพัฒนาตนเอง และปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ ที่เปิดโอกาสให้เพศชายเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศจากการปรับเปลี่ยนบทบาทการแสดงออกทางเพศของเพศหญิงมากขึ้น การอนุรักษ์และปฏิบัติตามแบบแผนความประพฤติทางเพศตามแนวทางของสังคมไทย ล้วนแต่ไม่อยู่ในความคิดคำนึงของนักศึกษาซึ่งไม่สามารถจะนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในทางปฏิบัติได้ เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดค่านิยมแนวใหม่ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับกระแสสังคม ในขณะที่วัยผู้ใหญ่จะมีมุมมองที่แตกต่างจากนักศึกษาที่เล็งเห็นถึงความสำคัญ และยังยึดติดกับกรอบแนวคิดแบบเดิมๆตามบริบทของวัฒนธรรมไทย

2.1.2 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ขึ้นอยู่กับความตัดสินใจโดยใช้

วิจารณ์ญาณของตนเองเป็นหลัก จากการตระหนักรู้ว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาดำเนินชีวิตที่แสดงออกถึงการมีวุฒิภาวะให้ใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่มากขึ้น และเป็นสังคมในแบบฉบับนักศึกษาโดยเฉพาะซึ่งยากยิ่งที่ผู้ปกครองและบุคคลวัยอื่นจะสามารถรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมทางสังคมในสถานการณ์ที่ปรากฏปัจจุบันได้ เพราะมีความแตกต่างจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและประสบการณ์เดิมส่วนบุคคล และถึงแม้ว่า นักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีภูมิหลังทางครอบครัวที่ต่างกันอย่างไรนั้น เมื่อต้องอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมทางสังคมร่วมกันภายในมหาวิทยาลัย จะพบว่า จะมีลักษณะร่วมกันทั้งทางความคิดและพฤติกรรมที่คล้ายคลึงตามสังคมของนักศึกษา

และจากความรู้ตามแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ได้รับการถ่ายทอดมานั้น ไม่อาจจะนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงทางเพศของนักศึกษาได้ เมื่อจะต้องประเมินความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ หรือ การใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในขณะกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะตัดสินใจโดยใช้วิจารณ์ญาณ หรือ ดุลยพินิจของตนเองเป็นหลักมากกว่าที่จะคำนึงถึงความเชื่อมโยงของเหตุผลต่างๆ โดยรวมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในเชิงจริยธรรมของสังคมไทย

2.2 ด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วย 3 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความรุนแรงทางเพศเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการไร้วัฒนธรรม

และขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยทุกรูปแบบว่า เป็นการกระทำที่แสดงออกให้เห็นถึงการไร้วัฒนธรรมของบุคคลกลุ่มหนึ่งในสังคม ซึ่งเปรียบเทียบได้ดังสัตว์ชั้นต่ำที่มีได้ผ่านการขัดเกลาความคิดทางด้านวัฒนธรรมตามวิถีแห่งมวลมนุษยชาติ ขาดจิตสำนึกที่จะตระหนักถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และไม่ได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับจิตใจเหมือนเช่นบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม พร้อมทั้งแสดงความรู้สึกโกรธแค้น ชิงชัง และสลดใจ ประเมินตนเองว่า ชีวิตหนึ่งของการเกิดเป็นมนุษย์มีอาจจะทำความชั่วได้เช่นนั้น ซึ่งอย่างน้อยที่สุด ถึงแม้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในปัจจุบันนี้จะเป็ค่านิยมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมไทย แต่ยังเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้มากกว่าพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ เพราะเกิดขึ้นจากความยินยอมของทั้งสองฝ่าย และ มีความผิดในแง่ของศีลธรรมน้อยกว่าทั้งมิติเชิงสังคมและด้านความรู้สึกรู้

ส่วนการโฆษณาขายสินค้าทางเพศและภาพแอบถ่ายไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษาเท่าที่ควร โดยมองว่า เป็นเรื่องที่ไร้สาระ ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่มีใช้เรื่องเสื่อมเสียแต่อย่างไร และไม่ได้ยึดติดให้แก่ชีวิต

การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นการศึกษาในชั้นสูง

ที่มุ่งจะถ่ายทอดวิทยาการความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษาสำหรับฝึกฝนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเตรียมพร้อมกับการเป็นนักวิชาการ นักวิชาชีพ และประชาชนที่มีคุณภาพแก่สังคม แล้วยังเป็นเวทีจำลองสังคม ที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตและสังคม ก่อนที่จะดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้สังคมภายนอกอย่างสมบูรณ์แบบ ส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ประสบการณ์การใช้ชีวิตและสังคมมักมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของความรักและการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนร่วมวัย ภายในรั้วมหาวิทยาลัยซึ่งนักศึกษาได้แสดงทัศนคติว่า การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาในระดับนี้ เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตที่สามารถกระทำได้โดยที่มิใช่เรื่องเสื่อมเสียแต่อย่างใด หากสามารถรับผิดชอบตนเองได้ทั้งในเรื่องการเรียน การแบ่งเวลา การป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ และที่สำคัญยังเป็นการช่วยเสริมสร้างกำลังใจให้แก่กันและกัน ซึ่งจะเกิดผลดีมากกว่าการหมกหมุ่นในเรื่องอื่นๆจนสร้างความเสียหายแก่การศึกษาเล่าเรียนและบุคคลได้

อย่างไรก็ตาม การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษา ส่วนใหญ่ต่างมีทัศนคติที่ไม่ต้องการยึดติดแก่ชีวิตในเรื่องความยั่งยืนของการใช้ชีวิตคู่ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ภายในมหาวิทยาลัย หรือ ความมุ่งหวังใดๆในอนาคต ความรักและความเข้าใจกันระหว่างบุคคล 2 คนที่จะมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน คือ สิ่งที่มีค่า และความสำคัญที่สุด ณ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ การเลิกราสมาารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาหากปราศจากความรัก ความเข้าใจที่ดีต่อกัน หรือมีบุคลิกภาพที่ขัดแย้งกัน

2.2.3 การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับค่านิยมแบบบริโภคนิยม

(consumerism) นอกเหนือจากความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการที่จะตอบสนองต่อความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามกระแสสังคมโลก ที่เรียกว่า ความต้องการบริโภคนิยม (consumerism) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการลอกเลียนแบบตามแฟชั่นนิยม มีพฤติกรรมฟุ่มเฟือย ฟุ่มเฟือยจากการใช้สิ่งของ เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตามแรงกระตุ้นให้ซื้อสินค้าและการบริการ ความต้องการเหล่านี้ มิใช่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลทั่วไปที่มีความ

พร้อมในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น แต่ยังไม่ปรากฏในกลุ่มนักศึกษาหญิงส่วนหนึ่งก็มีความนิยมต่อความต้องการสะดวกสบายในชีวิตเช่นเดียวกัน ด้วยข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวส่วนบุคคล แต่ความต้องการความสะดวกสบายมีมากกว่า และเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนเองปรารถนา จึงแลกเปลี่ยนให้มีความเชื่อมโยงกับการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งครั้งชั่วคราวกับบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่า เพราะสามารถให้การสนับสนุนความต้องการสะดวกสบายตามความต้องการส่วนบุคคลได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า การมีเพศสัมพันธ์กับนักศึกษาชาย ถึงแม้ว่าจะมีรูปร่างหน้าตาดี แต่ไม่สามารถตอบสนองต่อความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันได้ มิใช่เป็นสิ่งที่นักศึกษาหญิงให้ความสนใจ ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่า หรือ พิจารณาจากองค์ประกอบภายนอกเป็นหลัก ถึงแม้ว่า จะมีรูปร่างหน้าตาไม่ดี แต่สามารถให้การสนับสนุนความต้องการสะดวกสบายในทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงนำมาเป็นข้อพิจารณาที่นักศึกษาหญิงจะเลือกและมีความพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนกับการมีเพศสัมพันธ์ได้

2.3 ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็น 4 กระบวนทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 การเผชิญชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความมี

อิสระและโลกกว้างแห่งการเรียนรู้ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้อธิบายถึงเหตุผลการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย คือ มิติแห่งการเรียนรู้โลกกว้างใบใหม่ที่ยิ่งใหญ่นักศึกษาไม่เคยประสบมาก่อนในชีวิต เปรียบเสมือนนกที่บินออกจากกรงทอง เผชิญชีวิตในโลกกว้างซึ่งเต็มไปด้วยความมีอิสระเสรีในทุกด้าน ล้วนแล้วแต่เป็นประสบการณ์แปลกใหม่ ทำลายในชีวิต และแสวงหาได้จากชีวิตในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลจากการเรียนรู้ภายใต้โลกใหม่ใบกว้างนี้ เป็นเหตุให้นักศึกษาปลดปล่อยชีวิตตนเองดำเนินไปอย่างมีอิสระกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย ความต้องการเรียนรู้ในเรื่องเพศ การอยู่ห่างไกลบิดามารดา การพักอาศัยโดยการเช่าหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ประกอบกับอิทธิพลของสื่อทางเพศที่มากกระตุ้นความคิดความรู้สึก อารมณ์ของบุคคล มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีอิสระโดยปราศจากการควบคุมใดๆ จากกฎกติกาของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนทางที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า มีสัดส่วนของเปอร์เซ็นต์ในการเกิดอยู่ในระดับที่มาก เมื่อนักศึกษาเช่าหอพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้ประโยชน์จากความมีอิสระของโลกกว้างใบนี้

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มาจากสายสามัญ กับมหาวิทยาลัย
บางแห่งที่เปิดรับนักศึกษาที่มาจากสายวิชาชีพเข้าศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาเหล่านี้ มีทัศนคติต่อ
การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพื้นฐานมาจากสายวิชาชีพ
ซึ่งต่างยอมรับว่า ได้ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ และ การใช้ชีวิตคู่มาก่อนในระดับที่มาก
เมื่อมาศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ในระดับ
ปานกลาง โดยไม่มุ่งเน้นเท่าที่ควร ในขณะที่นักศึกษาที่มีพื้นฐานมาจากสายสามัญที่เข้าใจว่า
มีประสบการณ์ทางเพศในระดับที่น้อยมาก แต่เมื่อมาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยต่างมีทัศนคติ
ในเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับที่มาก ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงกว่า ที่นักศึกษากลุ่มนี้จะมี
ความเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตคู่ร่วมกันมากกว่า เนื่องจากถูกเก็บกดและสะสม
ความเครียดภายในจิตใจมาเป็นระยะเวลานาน จึงต้องมีการปลดปล่อยตนเองดำเนินชีวิตอย่างมี
อิสระเต็มที่ตามที่ใจต้องการให้มากที่สุด

**2.3.2 การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตคู่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กับการ
ศึกษาได้ แต่ต้องให้การศึกษเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในชีวิต** ในมุมมองของนักศึกษา ถึงแม้ว่า
การศึกษา กับความรัก ความใคร่ที่เกิดขึ้นในสถานภาพของการเป็นนักศึกษาจะมีทิศทาง
และเป้าหมายที่แตกต่างกันอย่างไร แต่สามารถนำมาปรับให้เกิดการผสมกลมกลืน และดำเนิน
ชีวิตควบคู่กันได้ โดยที่จะต้องพิจารณาเลือกสิ่งใด คือ เป้าหมายหลักในชีวิต และสิ่งใดคือ
เป้าหมายรองลงมา ทั้งนี้โดยภารกิจหน้าที่หลักที่สำคัญของชีวิตนักศึกษา คือ ความรับผิดชอบต่อ
เรื่องการศึกษาเล่าเรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิต
ในบทบาทการทำงานแบบวัยผู้ใหญ่ต่อไป ส่วนการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันใน
มหาวิทยาลัยนั้น เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ แต่ต้องให้การศึกษเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในชีวิต
ถึงแม้ว่าจะเกิดอุปสรรคต่อการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่เพียงใดก็ตาม นักศึกษาก็ต้อง
ตระหนักถึงความเข้าใจตนเองว่า มีศักยภาพที่จะรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียนได้มากเพียงใด
ต้องรู้จักแยกแยะ พร้อมทั้งยอมรับในการกระทำของตนเองที่เลือกจะกระทำเช่นนั้น และรู้จัก
ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของการใช้ชีวิตคู่ หากการใช้ชีวิตคู่ไม่เป็นไปอย่างที่ใจมุ่งหวัง
นอกจากนี้ ต้องรู้จักป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย ต่างๆเหล่านี้ โดย
พยายามให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนของตนน้อยที่สุด และนักศึกษาได้สะท้อนว่า ถ้า
นักศึกษามีความ รับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียนของตนเองได้เป็นอย่างดี ก็สามารถที่จะยอมรับ
ได้ และไม่รู้สึกลำบากยากลำบาก หากเพื่อนร่วมวัยจะมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย

2.3.3 การมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตคู่ในระหว่างศึกษาถือเป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศช่วงหนึ่งของชีวิต การเรียนรู้นับโลกกว้างใบใหม่นี้ นักศึกษาต่างแสดงทัศนะว่า การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อเป็นการศึกษาชีวิตของบุคคลในสังคม ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ทางเพศช่วงหนึ่งของชีวิต ที่มีอาจจะแสวงหาได้ง่ายเมื่ออย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ และเห็นว่า เป็นการใช้ช่วงระยะเวลาขณะกำลังศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองให้มากที่สุด นอกเหนือจากการศึกษาเล่าเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะเมื่อเติบโตอย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ต่างมีภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบในการประกอบอาชีพ และมุ่งสร้างครอบครัวเป็นหลัก ประกอบกับการมีวุฒิภาวะแบบผู้ใหญ่จะต้องกลั่นกรองความคิดมากขึ้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆโดยรวมทั้งความถูกต้อง เหมาะสม และแง่ศีลธรรม หากต้องมีความเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงมีโอกาสไม่มากนักที่สามารถกระทำได้เหมือนเช่นวัยนี้

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่มีพื้นฐานมาจากสายวิชาชีพต่างมีจุดเริ่มต้นของการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางเพศมาตั้งแต่ขณะกำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พัฒนามาจนถึงขั้นการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่มีพื้นฐานมาจากสายสามัญกลุ่มหนึ่งมีจุดเริ่มต้นของการเก็บเกี่ยวประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาจากช่วงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอีกกลุ่มหนึ่งเริ่มต้นแสวงหาประสบการณ์ทางเพศในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

2.3.4 มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมของบุคคลในสังคม

นักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงออกถึงความมีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมของบุคคลในสังคม โดยการมุ่งส่งเสริมการพัฒนาคน มากกว่าการพัฒนาวัตถุ ซึ่งพบว่า มีความแตกต่างเหลือมล้ำกันมากระหว่าง 2 สิ่งนี้ เพราะในขณะที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ความเสื่อมโทรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมภายในจิตใจของบุคคลในสังคมกลับเกิดการถดถอยลงมากขึ้น ดังที่ สะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์ความรุนแรงในสังคมในหลายรูปแบบเช่น ปัจจุบันนี้ ดังเช่น ความรุนแรงทางเพศ ได้แก่ การข่มขืน การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว มีการฆ่ากันระหว่างสมาชิกในครอบครัว และบุคคลอื่นๆ ปัญหาอาชญากรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ความเห็นแก่ตัว การเอาเปรียบในสังคม การมุ่งประโยชน์แก่ตนเอง ฯลฯ หรือแม้แต่มีสถาบันบ่มเทิดตั้งอยู่ละแวกสถานศึกษาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเยาวชน เหล่านี้ ซึ่งสมควรให้

ความสำคัญกับการพัฒนาวัตถุมากจนเกินไป จนละเลยต่อการพัฒนาคน ทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายๆด้าน เห็นได้ชัดว่า สังคมไทยทุกวันนี้ การมีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคล เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักและมุ่งเน้นการพัฒนาของบุคคลให้มากกว่าการพัฒนาวัตถุ โดยการปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมจิตใจของบุคคลให้สูงขึ้น ปลูกฝังในเรื่องวัฒนธรรมของสังคมไทยที่ควรจะอนุรักษ์ ดำเนินชีวิตภายใต้เศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กับการใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดีในการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเองและสังคมให้มากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็จะทำให้สังคมไทยมีความน่าอยู่และสงบสุขอย่างยั่งยืน

2.4 ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ใน 5 กระบวนทัศน์สรุปได้ดังนี้

2.4.1 มีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยระดับหนึ่ง นักศึกษาส่วนใหญ่ต่างเห็นว่า เนื่องจากการเป็นนักศึกษาในระดับผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะมากกว่าช่วงวัยรุ่นที่ผ่านมา ความเป็นไปได้สำหรับการตระหนักรู้ต่อการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยมีมากขึ้นตามลำดับ หากมีความคิดที่จะตอบสนองต่อความต้องการทางเพศกับบุคคลใด ส่วนนักศึกษาชาย พบว่า มีการคิดคำนึงต่อการรักษาสุขอนามัยทางด้านเพศส่วนบุคคลเพื่อลดความเสี่ยงต่อการนำโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไปสู่ฝ่ายหญิงซึ่งเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรู้สึกห่วงใยอย่างชัดเจน การประเมินความเสี่ยงจะพิจารณาจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยกับการพบเพศตรงข้ามที่พบในสถานบันเทิง หรือ ร้านแอลกอฮอล์มีความเสี่ยงมากกว่าการพบปะในสถานที่อื่น ดังนั้น จึงเห็นถึงความสำคัญที่จะใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว และใช้หลักประเมินความรู้สึกจากความไม่มั่นใจต่อเพศตรงข้ามถึงความปลอดภัยจากโรคติดต่อซึ่งพร้อมที่จะปฏิเสธทุกเมื่อที่เห็นว่าเกิดความเสี่ยงอย่างแน่นอน นอกจากนี้ ยังอาศัยการสอบถามข้อมูลจากเครือข่ายนักศึกษาด้วยกันเพื่อตรวจสอบข้อมูลความประพฤติของเพศตรงข้าม แต่ถ้านักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกัน นักศึกษาชายจะไม่ป้องกันตนเองด้วยการใช้ถุงยางอนามัย แต่กลับให้เพศหญิงเป็นฝ่ายป้องกันตนเองโดยใช้วิธีการรับประทานยาคุมกำเนิดแทนเพราะอาจมีความเสี่ยงเรื่องการตั้งครรภ์ และอาจนำมาซึ่งการสูญเสียอนาคตของทั้ง 2 ฝ่าย

2.4.2 มีการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกัน จากการที่นักศึกษาส่วนหนึ่งได้เคยผ่าน

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาในระดับหนึ่งเมื่อศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถึงแม้ว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษามาจากสายสามัญจะมีลักษณะมุ่งอนาคตโดยเน้นการศึกษาเล่าเรียนเป็นหลักมากกว่าที่จะสนใจในเรื่องอื่นโดยเฉพาะความสนใจในเรื่องเพศ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาส่วนหนึ่งเหล่านี้ ต่างยอมรับว่า ได้เคยผ่านประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์มาเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษามาจากสายอาชีพซึ่งได้สะสมประสบการณ์ทางเพศมาอย่างมากมาย

อนึ่งไม่ว่านักศึกษาจะมีพื้นฐานการศึกษาต่างกันเพียงใด แต่เมื่อเข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาในการสร้างสัมพันธ์ภาพเพื่อมุ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ และนำไปสู่การใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันในที่สุด แม้แต่นักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง ซึ่งพบว่า มีสัดส่วนของการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันอยู่ในระดับที่สูงโดยมีเงื่อนไขของจำนวนปริมาณหอพักในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่นักศึกษาซึ่งเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างถิ่น หรือ มาจากภูมิภาคอื่นเป็นส่วนใหญ่ จะต้องเช่าหอพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นช่องทางที่เหมาะสมและเอื้อต่อการใช้ชีวิตคู่อย่างอิสระของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

อนึ่งการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันของนักศึกษาจะมีลักษณะแสดงออกอย่างเปิดเผยในกลุ่มเพื่อนร่วมวัย แต่ปกปิดมิให้ผู้ปกครองรับทราบถึงพฤติกรรมดังกล่าว และเป็นที่ยอมรับและรับรู้ร่วมกันโดยทั่วไป ตามสายตาของนักศึกษาที่จะประเมินความเข้าใจถึงระดับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ อย่างไรก็ตาม บนเส้นทางของการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันค่อนข้างจะมีสัมพันธ์ภาพที่แน่นแฟ้น จริงจัง และมักไม่เปลี่ยนแปลงคู่ของตน จนกว่าจะพบว่า ไม่สามารถประคับประคองความสัมพันธ์ของการใช้ชีวิตคู่ให้สืบเนื่องต่อไปได้ จึงเป็นที่มาของการสิ้นสุดความสัมพันธ์ของการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันดังกล่าว

2.4.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราว หรือ เชักซ์ข้ามคืน

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา นอกจากจะมีการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันแล้ว พฤติกรรมอีกส่วนหนึ่งที่พบ คือ การมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราว หรือ เชักซ์ข้ามคืน ซึ่งเกิดขึ้นได้ในแวดวงนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือ ต่างมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่มักเกิดจากอารมณ์ใคร่มากกว่าที่จะตอบสนองด้วยอารมณ์รัก ต่างเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อความรู้สึก

เก็บกดทางเพศที่มีอยู่ภายในจิตใจ และมุ่งเน้นความสนุกสนานของชีวิตในวัยนักศึกษา โดยมีที่มา จากจุดเริ่มต้นของการพบปะสนทนากันในช่วงระยะเวลาอันสั้น แล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในคำคิณนั้น วันต่อมา ความสัมพันธ์สิ้นสุดลง เป็นเหตุให้ปราศจากความผูกพันทางด้านจิตใจ สามารถตัดความสัมพันธ์ได้โดยง่าย สามารถพบหน้ากันอย่างสนิทใจ ทุกอย่างดำเนินภายใต้ ความมีอิสระซึ่งกันและกัน และไม่มีวาทะประสงค์ที่จะสร้างพันธะ หรือ ข้อผูกมัดใดๆ ต่อกัน พฤติกรรมเช่นนี้ ปรากฏได้ทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัย และอาจเป็น ที่มาของพฤติกรรมเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ได้อีกลักษณะหนึ่ง

2.4.4 การแต่งกายและพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของนักศึกษา

หญิงมีส่วนช่วยต่อการยอมรับของนักศึกษาชาย นักศึกษาได้สะท้อนมุมมองให้เห็นถึง การแต่งกายในชุดเครื่องแบบนักศึกษา และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของนักศึกษาหญิง ภายในมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้ พบว่า จะมีค่านิยมที่มุ่งเน้นแสดงสัดส่วนของรูปร่างตนเองเพื่อให้ เป็นที่ดึงดูดความสนใจแก่เพศตรงข้ามมากขึ้น และมีความล่อแหลมทางเพศต่อสายตาผู้พบเห็น อาทิ การใส่กระโปรงสั้นเหนือเข่าผิดปกติ หรือ มีการออกแบบที่สื่อเรื่องเพศ การใส่เสื้อนักศึกษา ที่ค่อนข้างรัดรูปและบาง มีท่าทางการนั่งที่ไม่ระมัดระวัง ไม่เรียบร้อย หรือ ไม่เหมาะสม หรือ มีนัยยะเพื่อแสดงออกถึงการเปิดเผยเรื่องเพศส่วนบุคคล ซึ่งในช่วงแรกนักศึกษาหญิงจะยังคง แต่งตัวเรียบร้อย เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดของมหาวิทยาลัย แต่เมื่อศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปีที่สูงขึ้น กลับพบว่า พฤติกรรมการแต่งกายและพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศจะสื่อทางเพศ มากขึ้นตามลำดับ

ในขณะที่นักศึกษาชายยังคงมีแนวทางการแต่งกายตามรูปแบบของนักศึกษาชาย แบบเดิมๆ ปกติ ไม่สื่อถึงเรื่องเพศแต่อย่างใด แต่มุ่งเน้นที่ความสามารถส่วนบุคคล และ ความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า แต่จะแสดงออกทางเพศก็ต่อเมื่อได้รับการกระตุ้น เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เพศตรงข้ามมีการแต่งกายที่ล่อแหลมทางเพศ และแสดงกิริยาที่ก่อให้เกิด การยั่วเย้าการยอมรับ เป็นเหตุให้มีความปรารถนาที่จะสร้างความสัมพันธ์ต่อไป เมื่ออยู่ใน สถานการณ์เช่นนี้ อิทธิพลของสื่อทางเพศจะมีความสำคัญต่อนักศึกษาน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับ พฤติกรรมของเพศตรงข้ามในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชายมีข้อสังเกตส่วนบุคคลที่ จะสามารถนำการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมาวิเคราะห์ถึงลักษณะทางด้านบุคลิกภาพของ นักศึกษาหญิงที่มีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับการแสดงออกเรื่องเพศมากน้อยเพียงใด

2.4.5 พฤติกรรมแย่งชิงเพศตรงข้าม หรือ เพศเดียวกัน นักศึกษาได้เปิด

เผยถึง การทะเลาะเบาะแว้ง เพื่อแย่งชิงเพศตรงข้าม หรือ เพศเดียวกัน ภายในมหาวิทยาลัย โดยพบว่า นักศึกษาหญิงมีความกล้าแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวที่เกี่ยวข้องกับทางเพศใดๆ เท่าเทียมเช่นเดียวกับนักศึกษาชาย แต่ต่างกันที่แทบจะไม่ปรากฏในพฤติกรรมของนักศึกษาชาย

3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของสื่อที่มีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงใหม่

ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ใน 2 กระบวนทัศน์ สรุปได้ดังนี้

3.1 การนำเสนอของสื่อทางเพศมีข้อขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย การรับรู้ของนักศึกษาต่างแปลความหมายของการแพร่ระบาดของสื่อทางเพศในปัจจุบันนี้ พบว่า มีความขัดแย้งกับกรอบแนวคิดทางด้านวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ สื่อทางเพศทุกรูปแบบ รวมถึงตัวบุคคล ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร หรือ ภาพลามกอนาจารเป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งค่อนข้างล่อแหลมทางเพศ และก่อให้เกิดการยั่วยุ การอารมณ์แก่บุคคลในสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งนับวันจะมีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลทุกเพศทุกวัยไปในทางตรงข้าม วัฒนธรรมไทยตามบริบทของสังคมไทยซึ่งมีรูปแบบที่เป็นทั้งทางวัตถุ และรูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศจะถ่ายทอดความรู้ทางสังคมในลักษณะเรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม มิควรเปิดเผย มิควรแสดงออกให้เกินเลยขอบเขตหากยังไม่สมควรแก่วัย ทั้งการกระทำและการแต่งกายต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางเพศใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อตัวบุคคล ครอบครัว และสังคม รวมถึงการคำนึงถึงศีลธรรมอันดีงามความถูกต้อง มีแบบแผน ความประพฤติทางเพศที่เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคม และให้ดำรงไว้ซึ่งความมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยที่แตกต่างจากวัฒนธรรมชาติอื่น ผวนกเข้ากับการปิดกั้นความรู้ในเรื่องเพศมิให้รับทราบ กลายเป็นช่องทางที่นักศึกษาจะสามารถศึกษาเรียนรู้จากแหล่งสื่อต่างๆ ที่ให้บริการความรู้ทางเพศอย่างไร้ขีดจำกัด

การเผยแพร่สื่อทางเพศที่มีมาอย่างต่อเนื่องเช่นนี้ เป็นเหตุให้นักศึกษารับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ทางเพศที่ท่วมท้นในความคิด ความรู้สึก เกิดความซาซึนในความรู้สึกจนเข้าใจว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่มีอยู่ในสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นการยากที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ในช่วงวัยของตนเองได้ แม้แต่บุคคลที่เป็นผู้ใหญ่และมีวุฒิภาวะสูงกว่ายังมีการกระทำที่ให้เห็นถึงการได้รับอิทธิพลจากสื่อทางเพศในหลายลักษณะ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่เด็กและเยาวชนจะไม่มี การปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกในสภาวะการณ์ปัจจุบัน อาทิ ภาพยนตร์เกาหลีที่สอดแทรกเนื้อหาเรื่องราวของความรักของหนุ่มสาวซึ่งมีการเผยแพร่ตามสื่อโทรทัศน์โดยทั่วไป มีส่วนสำคัญที่จะทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ผิด โดยการมีเพศสัมพันธ์ หรือ ต้องการมีคู่รัก และใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

การนำเสนอของสื่อในปัจจุบันนี้ มีคือนำเสนอ หรือ เผยแพร่ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหลักวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคคลในสังคมเป็นอย่างไร ซึ่งควรอย่างยิ่งที่จะมีการนำเสนอองค์ความรู้เหล่านี้อย่างต่อเนื่องและมีความเป็นรูปธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมเพื่อการปลูกฝังความรู้และเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ควบคู่กันไปนำมาซึ่งความเข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อการประยุกต์ใช้ต่อตนเองในสังคม แต่กลับนำเสนอในแนวทางที่สื่อทางเพศมากขึ้น จนกลายเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

นั่นคือ ความแตกต่างที่รับรู้ในสังคมระหว่าง 2 สิ่งนี้ ฉะนั้น เด็กและเยาวชนที่เจริญเติบโตมาพร้อมๆกับการนำเสนอของสื่อทางเพศจะทำให้ได้รับการขัดเกลาทางความคิดมากกว่าที่จะเข้าใจถึงวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง ดังนั้น การแก้ไขปัญหานี้ ควรเร่งดำเนินการปลูกฝังเกี่ยวกับแนวทางความประพฤติทางเพศตามหลักวัฒนธรรมไทยให้แก่วัยเด็ก พร้อมทั้งมีการปรับวัฒนธรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้เกิดความรู้ความเข้าใจ และปรับความคิดให้ดำเนินตามกรอบแนวคิดของสังคมไทยก่อนที่ปัญหาจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

3.2 สื่อเปิดกว้างและชี้นำสังคมให้เกิดการเลียนแบบทางเพศ เมื่อประเมินการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของสื่อปัจจุบันของนักศึกษา พบว่า สื่อเป็นโลกกว้างแห่งการเรียนรู้ทางเพศที่จะสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างไม่สิ้นสุด เปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง มีความอิสระและรวดเร็วที่จะเลือกรับรู้ตามความประสงค์ มีการชี้นำและย้าภาพเหตุการณ์และความคิดในเรื่องเพศโดยละเอียดอย่างไม่ปิดบัง หรือ เลื่อนำเสนอเพียงบางส่วน อีกทั้งไม่มีการปิดกั้นความรู้ข้อมูลต่างๆเหล่านี้ ขึ้นอยู่กับการแปลความหมายของการรับรู้ส่วนบุคคลว่า จะวิเคราะห์เป็นไปในทิศทางบวกหรือ ลบ หากช่วงระยะเวลาที่สื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีมาเป็นระยะเวลาช่วงหนึ่งก่อนหน้านี้ นักศึกษายังอยู่ในช่วงวัยเด็ก คาดว่า นักศึกษาจะคงมีพฤติกรรมไม่แตกต่างจากเด็กและเยาวชน

วัยอื่นที่ต่างได้รับอิทธิพลจากสื่อทางเพศเหมือนเช่นปัจจุบันนี้ ทำให้เกิดการเลียนแบบทางเพศในทางที่ผิด อาทิ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การเปลี่ยนคู่ และสะสมประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและโรคติดต่อทางด้านการเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น และมีการแสดงออกซึ่งความสนใจในเรื่องเพศอย่างจริงจัง และผลการสำรวจพบว่า เยาวชนไทยให้ความสนใจในการใช้เว็บไซต์ทางเพศเป็นสถิติที่พบมากที่สุดในโลกเมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนชาติอื่นๆ ฯลฯ

นอกเหนือจากองค์ประกอบจากสื่อแล้ว ยังมีองค์ประกอบอย่างอื่น อาทิ ตัวบุคคล ครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม สื่อทางเพศที่แฝงมาในรูปของความบันเทิง ฯลฯ ที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่คล้ายตามสื่อทางเพศในหลายลักษณะดังเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับสังคมในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผลจากการศึกษางานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีข้อเสนอแนะจากงานวิจัย ดังนี้

1. ในสถานการณ์ความรุนแรงทางด้านวัฒนธรรมปัจจุบันนี้ ควรมีการปลูกฝังวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะแบบแผนความประพฤติทางเพศที่ดีให้แก่เยาวชนในวัยเด็กมากที่สุด ก่อนที่จะพัฒนาเจริญเติบโตเข้าสู่ช่วงวัยอื่นๆต่อไป เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยอย่างถ่องแท้ มีความตระหนักถึงความสำคัญคุณค่าของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น พร้อมๆกับการปรับวัฒนธรรมของวัยรุ่นในช่วงวัยต่างๆ

2. ควรมีการปรับทิศทางการนำเสนอของสื่อในรูปแบบใหม่โดยได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีการนำเสนอถึงหลักวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจังและมีความเป็นรูปธรรมมากกว่าการนำเสนอสื่อทางเพศในทิศทางลบที่มากกว่า

3. ควรรณรงค์และส่งเสริมเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย และชี้แจงถึงอันตรายที่เกิดจากโรคติดต่อทางด้านการเพศสัมพันธ์ให้แก่เยาวชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย

4. รณรงค์การเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่ดีโดยเฉพาะค่านิยมทางเพศที่เป็นแบบอย่างทางความประพฤติปฏิบัติโดยผ่านทางสื่อทุกประเภทอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่องนับแต่นี้เป็นต้นไป

5. การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากสื่อทางเพศในแต่ละช่วงวัยนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า ต่างมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศทั้งด้านบวกและด้านลบแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม ควรอย่างยิ่งที่จะต้องมุ่งเน้นการส่งเสริมการรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านบวกในแต่ละช่วงวัยเป็นหลัก

เอกสารอ้างอิง

- กนกพรรณ บุญธรรม. "พฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- กมลพรรณ พงศ์นุรักษ์. "ปัญหาการดำเนินโครงการพัฒนาจริยธรรม ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- กอบแก้ว ไทยเย็นศักดิ์. "เนื้อหาความรุนแรงในภาพยนตร์โฆษณาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ระหว่าง พ.ศ. 2541-2542." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- กัญช์ เกษมสมบูรณ์. "ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- กิ่งปราศน์ สมจิตต์. "ปัจจัยและแนวทางที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- กิตติภา สวรรณรัตน์. "การสร้างพลังอำนาจในตนเองของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีมูลนิธิเพื่อนหญิง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- กุนตี โตโพธิ์ไทย. "พฤติกรรมการดูแลสุขภาพทางเพศของหญิงขายบริการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- "ข่มขืนฆ่าสาววัยรุ่นหมกป่าหญ้า." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/2313.html> 2549. สืบค้น 30 พฤษภาคม 2549.
- ขวัญใจ เกียรติศักดิ์สาคร. "รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- "ครูตะลึง!! 6 โจ้ ม.1 เมืองคอนปิดห้องเรียนรุมทิ่มเพื่อนหญิง." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/6541.html> 2549. สืบค้น 19 ธันวาคม 2549.
- "ครูหยุดซื้อสื่อลามกรุนแรงขึ้น แฉร้านซีดีโป๊บังคับเด็กซื้อ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://>

www.childthai.org/cic/c2361.htm 2547. สืบค้น 6 มิถุนายน 2547.

จงกลณี ด้อยเจริญ และรสสุคนธ์ พิไชยแพทย์. รายงานการวิจัยเรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว
เจตคติทางเพศกับสุขอนามัยทางเพศในวัยรุ่นตอนต้น. นครราชสีมา : วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา , 2546.

จริยา อติชาติดำรง. "ประสิทธิผลของการสอนเพศศึกษา ด้วยกระบวนการสร้างพลังในนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 อำเภอ กมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

"จับ 4 โจ้เชียงใหม่เรียงคิวเด็ก ม.2 แคมถ่ายคลิปวิดีโอ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://](http://tnews.teenee.com/tnews/4115.html)

tnews.teenee.com/tnews/4115.html 2549 สืบค้น 18 กุมภาพันธ์ 2549.

"จับร้านข้าง ร.ร.ให้เช่าการ์ตูนเอ็กซ์." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// tnews.teenee.com/etc/](http://tnews.teenee.com/etc/7331.html)

[7331.html](http://tnews.teenee.com/etc/7331.html) 2550. สืบค้น 10 มกราคม 2550.

"จับหนุ่มโรงงานแซ่บ 5 วัน อนาคต ม.1." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://tnews.teenee.com/](http://tnews.teenee.com/crime/2117.html)

[crime/2117.html](http://tnews.teenee.com/crime/2117.html) 2549. สืบค้น 19 พฤษภาคม 2549.

"จาตุรนต์ ชี้มีเว็บลามกสอนข่มขืน 5 ล้านเว็บ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www.](http://www.tnews.teenee.com/tnews/2109.html)

[tnews.teenee.com/tnews/2109.html](http://www.tnews.teenee.com/tnews/2109.html) 2548. สืบค้น 19 ตุลาคม 2548.

จารุพันธ์ อิงภากรณ์. "การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของ
เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2548.

จิตติมา ภาณุเตชะ และ คณะ. รายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ปรากฏในสื่อมวลชน
ในรอบปี พ.ศ. 2545. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www.tja.or.th/womannews](http://www.tja.or.th/womannews47/vawwatcher.pdt)

[47/vawwatcher.pdt](http://www.tja.or.th/womannews47/vawwatcher.pdt) 2548. สืบค้น 8 กุมภาพันธ์ 2549.

"จิตแพทย์เตือน CHAT อันตราย ซึ่เป้าหมายมุ่งเช็กซ์." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// tnews.](http://tnews.teenee.com/crime/1949.html)

[teenee.com/crime/1949.html](http://tnews.teenee.com/crime/1949.html) 2549. สืบค้น 11 พฤษภาคม 2549.

จิรภรณ์ วสุวัต. "การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตาม
แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดการประสบการณ์แบบโครงการ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

จิรอรุณ บุญยภักดี. "บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

"จี๋ช่อง 9 ถอด "พรหมลิขิต" ซึ่ยั่วเย้าเช็กซ์ใจ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www.teenee.com/](http://www.teenee.com/)

tnews/show.php?id=239 2548. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2548.

จุลินทรีย์ จันทรชมภู. "ปัญหาจากการดื่มสุราของผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังตามการรับรู้ของตนเอง และภรรยา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.

จุฬาลักษณ์ ศรีคงอยู่. "พฤติกรรม การป้องกันยาเสพติดของเยาวชนในศูนย์เยาวชนตำบล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 2546.

"7 โจ้ ร่มทอมสาว 14 จับได้ 3." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. tnews.teenee.com/ tnews/3922.html](http://www.tnews.teenee.com/tnews/3922.html) 2549. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.

เจนจิรา วรมานุสย. "การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วยภาวะซึมเศร้า : กรณีศึกษาที่โรงพยาบาลสุรินทร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

เจิมศิริ เหลืองศุภภรณ์. "จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

"แจ้งจับต๋าน้ำลูง ช่มขึ้นหมู่ หลาน 14 ตั้งท้อง." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// tnews.teenee.com/ crime/2250.html](http://tnews.teenee.com/crime/2250.html) 2549. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2549.

แจ่มจิต อุดรมาตย์. "การพัฒนา กลุ่มเยาวชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน ระดับชุมชนบ้านหนองแก ตำบลหนองไผ่ อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ." วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542.

"โจ้ มหา'ลัย หนูนต้งขายถุงยางในสถาบันการศึกษา." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// tnews. teenee.com/etc/1540. html](http://tnews.teenee.com/etc/1540.html) 2549. สืบค้น 19 เมษายน 2549.

"แฉ" ป.6-ม.1 "เร่ขายตัว-แลกเงิน 20 บาท." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://tnews.teenee.com/ crime/3884.html](http://tnews.teenee.com/crime/3884.html) 2549. สืบค้น 26 สิงหาคม 2549.

"แฉคดี 8 ทรชน ร่มทอม ดญ. 14 ตาย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://tnews.teenee.com/ crime/4105.html](http://tnews.teenee.com/crime/4105.html) 2549. สืบค้น 7 กันยายน 2549.

"แฉใจไทยชิงสุกก่อนห่าม-ตั้งท้องปีละ 7 หมื่น." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://tnews.teenee.com/ etc/6893.html](http://tnews.teenee.com/etc/6893.html) 2549. สืบค้น 28 ธันวาคม 2549.

"แฉช่างวิดีโอรีดเงิน แบล็คเมล์คลิป 2 พระ เช็กซ์หมู่." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://tnews. teenee.com/crime/3857.html](http://tnews.teenee.com/crime/3857.html) 2549. สืบค้น 26 สิงหาคม 2549.

"แฉเช็กซ์ใจว่าเลนไทนับแสนตั้งใจมีเพศสัมพันธ์." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. teenee.com/](http://www.teenee.com/)

tnews/show.php?id=241 2548. สืบค้น 14 กุมภาพันธ์ 2548.

“แฉตุ๋นวัยโจ๋ในเว็บ คลิปโป๊ นศ. แลกบัตรเติมเงิน!” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://](http://www.hunsa.com/2005/view.php?cid=8751&catid=87)

www.hunsa.com/2005/view.php?cid=8751&catid=87 254911 พฤษภาคม 2549.

“แฉวิกฤติสื่อลามก เข้าชั้นวิกฤติ ฮิตโชว์ภาพตัวขณะร่วมเพศ - โป๊เปลือยไม่อายจี๊ดจ๊าวระแหงชาติ.

”[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.teenee.com/news/show.php?No=925>

2547. สืบค้น 31 กรกฎาคม 2547.

“แฉสังคมไทยวิกฤติสื่อลามกเคลื่อนเมือง ดัน กม. สงบปัญหาระยะยาว ดึงพ่อแม่ร่วมเฝ้าระวัง สกัดแพร่ระบาด.” ไทยรัฐ (15 พฤษภาคม 2550) : 15.

ชลดา มนต์วีรุต. "การสร้างความเป็นหญิงชายทางสังคม และจริยธรรมในชุมชนลาหู่ : กรณีศึกษา หญิงลาหู่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ชัยชนะ พรรัตนพันธ์. "การคุ้มครองเด็กและเยาวชนชายที่เป็นเหยื่อของการกระทำความผิดทางเพศ กรณีการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2547.

“ชี๋ ม.2 โชว์เซ็กซี่พฤติกรรมเบี่ยงเบน "อนูทิน" ลั่นไม่ใช่เรื่องโก้ต้องรีบแก้.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.Tnews.teenee.com/tnews/1425.html> 2548. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2548.

“แซท ชวนลุ่น โชว์อิม โชว์เอ็กซ์ มันมากับเน็ต.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/2055.html> 2548. สืบค้น 15 ตุลาคม 2548.

“เชียนพระดัง ‘พ่อ’ ช่มชู้ในคุก” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.http://tnews.teenee.com/crime/6555.html> 2549. สืบค้น 19 ธันวาคม 2549.

ฐิติพร คำชาย. "บทบาทของเยาวชนในการปรับเปลี่ยนชุมชนดั้งเดิมไปสู่ชุมชนสารสนเทศ หมู่บ้านสามขา ตำบลหัวเสือ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2547.

“เผ่าหีนหลวง ด.ญ. 9 ขวบนับเดือน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/4592.html> 2549. สืบค้น 3 ตุลาคม 2549.

ณัฏชา ถาวร. "การเปรียบเทียบการเรียนรู้เรื่องเพศของเด็กผ่านการสร้างสัญลักษณ์ทางเพศในญี่ปุ่น กับแบบเรียนเพศศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

- ณัฐยา บรรจงกิจ. "ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจริยธรรมโดยการสอนแบบอริยสัจ." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- ดลนภา โง่นใจรักษ์. "ศึกษาการศึกษาวิเคราะห์อุปลักษณะเรื่องเพศในห้องสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- ดวงกมล หงส์รัตน์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ค่านิยมในการทำงาน และการวางแผนอาชีพของพนักงานบริษัทจำหน่ายและให้บริการเครื่องใช้ไฟฟ้า." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- ดวงหทัย นุ่มนวน. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- "ดาราแจ๊ซซี้ๆคนหญิงพันชาย ครูสอนกุหลาบแนะนำสูตร ค ว ย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.teenee.com/tnews/show.php?id=244> 2548. สืบค้น 14 กุมภาพันธ์ 2548.
- "ดูหนัง Xเซ็กซี่ก่อนวัย ฝ่อบายมุข ปัญหาได้พรมกัศกร่อนสังคมไทย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/1582.html> 2548. สืบค้น 9 ตุลาคม 2548.
- "ตชด. หื่นขึ้นใจลูกเลี้ยง 9 ขวบ วิดถาวร" [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/2072.html>. สืบค้น 16 พฤษภาคม 2549.
- "ตร.รวบคนงานโหดข่มขืนเด็กอายุ 14 ปี ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/etc/2664.html> 2549. สืบค้น 16 มิถุนายน 2549.
- "ตะลึง! เด็ก 13 ปี นิยมสวิงกิ้ง แลกคุนอนฮิตเปิดซิงเกิ้ลสาวท." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.teenee.com/tnews/show.php?id=674> 2547. สืบค้น 27 กันยายน 2547.
- "ตะลึง !!! วัยรุ่นขายบริการเพิ่มเพียบ ระบุทำเพราะอยากได้เงิน-สบาย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/837.html> ht 2549. สืบค้น 20 มีนาคม 2549.
- "ตะลึง! โสเภณีเด็กฟุ้ง 1.8 หมื่นอ่านเขียนไม่ได้กว่า 1.7 ล้าน." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/3942.html> 2549. สืบค้น 29 สิงหาคม 2549.
- "ตำนานน้องแนน โชว์ภาคเหนือ ตะเวนหลายจังหวัด โรงแรมแจ่งแควร้องเพลง." คม ชัด ลึก (21 สิงหาคม 2547) : 1.

ถมณยานี โชติการณ. "การกระทำรุนแรงต่อภรรยาในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์."

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.

ทรงสุตา หมั่นไธสง. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ความรุนแรงและความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

ทลายหอพักเถื่อน มั่วเซ็กซ์! รวบ นร.-นศ 51 คน." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/6712.html> 2549. สืบค้น 23 ธันวาคม 2549.

"ทลายแหล่งลามก เว็บแคมโป๊ส่งเน็ต." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/3944.html> 2549. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2549.

เทวินทร์ ขอเหนียวกลาง. "อนาคตของชาติฝากไว้ที่ "ละครทีวี"?." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ipoll.th.org/article/tv46/tv46.html> 2546. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.

ธรรมบุญ ใจดี. "ความสำเร็จในการสอบคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหายเป็นพยานหรือเป็นผู้ต้องหา : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2547.

ธารทิพย์ มันทาวิจักษณ์. "ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพนักงานฝ่ายโทรศัพท์นครหลวง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

ธีระพล คัลยาสิงห์. "ลักษณะส่วนบุคคล สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้าของเยาวชน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

ธีระพล ท่วมชุมพร. "การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และเหตุผลของการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามของเยาวชนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ธีระพล ท่วมชุมพร. "การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และเหตุผลของการตัดสินใจซื้อวิทยุติดตามของเยาวชนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

"น.ศ. เชียงใหม่ฮิต "ติดเข็มกลัดกลับหัว" ส่งซิกขायตัว." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/3939.html> 2549. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2549.

นงลักษณ์ วิไลวงศ์เสถียร. "การจัดกระบวนการเรียนการสอนและการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2546.

"นร. มีเซ็กซ์สำส่อนโจทย์หน้าใจของผู้ใหญ่ในบ้านเมือง." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.hunsa.com/>

2547. สืบค้น 17 กันยายน 2547.

“นร.ชาย-หญิง เล่นเช็กซ์ไฉ่ รวบรวมว่าครั้งร้อยในอพาร์ทเมนต์กลางเมืองคอน. ไทยรัฐ ปีที่ 57 ฉบับที่ 17664 ศุกร์ 2 มิถุนายน 2549. หน้า 1.

“นร.หญิง 5 - นร.ชาย 8 เช็กซ์หมู่ ตร.บุกรวบคาม่ามรูด.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.http://tnews.teenee.com/etc/6366.html> 2549. สืบค้น 13 ธันวาคม 2549.

นเรศ แก้วเฉย. “การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางคลองเปรม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

นฤมล จอมพลพล. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจเยาวชนที่เข้ารับการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน : ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.

นฤมล ธนะโสภณ. “คุณลักษณะของพ่อแม่บ้านตามความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

นัฐรินทร์ นันตาวัง. “ความฉลาดทางจริยธรรมกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา ของเยาวชนบ้านเวียง อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ. รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสังเคราะห์งานวิจัย ด้านความรุนแรงในสังคมไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.violence.au.edu/aboutus.html> 2548. สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2548.

นัยนา อธิธิโชติ. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

“น้ำ อนาคต หลาน 5 ขวบ เจอสหภาพ.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/tnews/3849.html>. 2549. สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2549.

“น้ำวัย 60 พาหลาน 8 ขวบชมขึ้นญาติปัญญาอ่อน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/2328.html> 2549. สืบค้น 30 พฤษภาคม 2549.

นิเทศ ดินณะกุล. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. “วัฒนธรรม จริยธรรมไทย”. Art & Culture Magazine. 2541. 118- 125.

- นิวัฒน์ ธรรมมา. " การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจ
ในงานของหัวหน้าหมวดพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.
- นิศารัตน์ สุทธิวรรณ. "วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทกวีเรื่องเพลง
จากอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ <http://www.sanook.com/jokes>." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2542.
- นุจิรา สารถ้อย. "กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนที่มาจาก
ครอบครัวเกษตรกร บ้านร่องเดี่ยว จังหวัดเชียงราย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- บุบผา ดำรงกิตติกุล และวารุณี มีเจริญ. รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมในการ
ปฏิบัติกรพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี.
สระบุรี : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี, 2545.
- บุษกร พัฒนพาณิชย์. "การรับรู้ความยุติธรรมของการประเมินผลการปฏิบัติงาน : กรณีศึกษา
บริษัท แคเรียร์ (ประเทศไทย)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2546.
- เบญจพร ปัญญา. "ความรุนแรงในครอบครัว." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://www.thaimental.com/
article-htdocs/article-detail.asp?number=302](http://www.thaimental.com/article-htdocs/article-detail.asp?number=302) 2548. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2548.
- "ป.3 รุมโทรมเพื่อนร่วมชั้นโรงเรียนเมืองอุบลแม้นเอาเรื่อง." คมชัดลึก (14 สิงหาคม 2547) : 16.
- ปณิตา นิตยาพร. "ความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกาเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหารุนแรง
และสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มวัยรุ่นชาย." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประทุมพร สังข์ทอง. รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการให้บริการประกันตัวเด็กและ
เยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก, 2546.
- ประภัทร์ กุดหอม. "จริยธรรมในการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของบุคลากรกับคุณภาพของระบบ
สารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในส่วนกลางเขตกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ปราโมทย์ อ่อนละอ. "วิเคราะห์การเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนที่อายุไม่เกินสิบแปดปี ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดน่าน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.

ปรีชา มีใจดี. "ความวิตกกังวลต่อภัยอาชญากรรมของเยาวชนในสถานศึกษา เขตอำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

ผจงจิต อัครวิกุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรุนแรงของโรค และความรู้เรื่องเพศกับพฤติกรรมทางเพศของผู้สูงอายุชายโรคหัวใจขาดเลือด." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

"เผยภาวะสังคมไทยไตรมาส 2 สะท้อนปัญหาสังคม คดี "ข่มขืน" พุ่ง 12 ราย ต่อวัน." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. Tnews.teenee.com/ tnews/](http://www.Tnews.teenee.com/tnews/) 2548. สืบค้น 15 กันยายน 2548.

"เผยวัยรุ่นเสี่ยงต่อเอดส์ติดเชื้อรายใหม่ ซึ่งมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มกันเอง พม. ประกาศดูแลเด็กได้รับผลกระทบ ." ไทยรัฐ (29 กันยายน 2547) : 15.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา , 2542.

พจนีย์ บัณฑิตวงศ์. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำรุนแรงต่อภรรยาในเขตอำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

พจนีย์ แพ่งศรีสาร. "การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนปิ่นสอยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

"พบการต้อนลามกต้อนเหตุวัยรุ่นเสียสาวอายุแค่ 14 ปี." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://talk.sanook.com/hot> 2549. สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2549.

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. "การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พรพิมล นิลจำรัส. "ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมสำหรับเยาวชนของห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.

พรพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. จิตวิทยาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545.

- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2547.
- “พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : พัฒนาการหรือความเบี่ยงเบน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. Loved.biz](http://www.Loved.biz) 2549. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.
- พัชรา รุ่งสุข. “วาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่นและการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- พัชรา เอี่ยมกิจการ. “การพัฒนาเยาวชนโดยกระบวนการเรียนรู้ในการจัดการวิทยุ : กรณีศึกษา รายการวิทยุเด็กและเยาวชน A.M.891.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- พัทธนันท์ ระเวกโณม. “ศึกษาวิเคราะห์จริยธรรมความเอื้ออาทร : กรณีวิชาชีพพยาบาลในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- พัทธินทร์ บุญเสริม. “ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุในอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- พันธุ์ทิพ เชยชื่น. “การสร้างหนังสือการ์ตูน เพื่อส่งเสริมจริยธรรมจากพุทธศาสนสุภาษิต เรื่อง “ความภูมิใจของพลอย” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 .” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- เพ็ญขึ้น สุวรรณวงศ์. “ประเด็นจริยธรรมในการดูแลรักษาผู้ป่วยเด็ก : ทศวรรษนักจิตวิทยา ตระวันตก พุทธจริยศาสตร์และการปฏิบัติในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541. ”
- แพง ชินพงศ์. “การวิเคราะห์บทความด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ในนิตยสารสำหรับเด็ก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- แพงศรี ราชพรมมา. “ศึกษาผลการใช้กลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2541.
- “โพลชี้เด็กไทยนิยมโหลดรูปเสียพร้อมเผยแพร่ของเด็กรุ่นโซเชียล.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/3918.html> 2549. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.
- “โพล วช.ชี้วัยรุ่นหญิงไทยส่วนใหญ่รักนวลสงวนตัว.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. tnews.teenee.com/ tnews/4033.html](http://www.tnews.teenee.com/tnews/4033.html). สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2549.

- ไพเราะ รอยตระกูล. "การพัฒนาคู่มือ การจัดการศึกษาเยาวชนนอกระบบ สำหรับสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.
- ภาคัทธ อุทัยพันธ์. "ประสิทธิผลของสื่อแผ่นภาพสิทธิเด็กต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- มนตรี ธีรธรรมพิพัฒน์. "จริยธรรมกับภาวะผู้นำ : ศึกษาทัศนะของนักวิชาการรัฐศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่มีต่อผู้นำทางการเมือง." วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. "บทที่ 5 การรับรู้." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://els.nsr.ac.th/advertising/chapter 5.html](http://els.nsr.ac.th/advertising/chapter%205.html) 2548. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2548.
- "ม.3" ตบ "ม.2" แย่งหนุ่มควง "วาเลนไทน์". [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/tnews/4051.html>. สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2549.
- "ม่านรูดใหม่ใหม่ เช็กชรัตดู เด็ก 13-18 ชายตัว." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://www.hunsa.com/2005/view.php?cid= 2549](http://www.hunsa.com/2005/view.php?cid=2549). สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2549.
- "มูลนิธิเพื่อนหญิง. "ภัยผู้หญิง: ตีแผ่ด้านอับลัษณ์ของสังคมไทย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.101newschannel.com/squarethink-detail.php?news-id=19> 2548. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.
- "ไม่เด็ดdingคนซื้อมือถือฟรีคลิปโป๊ ขรก.ฮิตจ้างโหดศร.จี๋คุมลูกหลาน" [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/3923.html> 2549. สืบค้น 2549.
- "ยาไออิ" การ์ตูนเช็กส์ระเบิด." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.hunsa.com/2005/view.php?cid=18418&catid=87> 2549. สืบค้น 24 กันยายน 2549.
- ยุทธการ ไสเมือง. "ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น." วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- เยาวภา โตสงวน. "การแบ่งแยกงานตามเพศในองค์การราชการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- รณชัย คงสกนธ์. "ความรุนแรงต่อเด็กในสังคมไทย." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://www.nareelux.org/knowledge Manage/DomesticViolence/4-ToChild.html](http://www.nareelux.org/knowledge%20Manage/DomesticViolence/4-ToChild.html) 2548. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2548.

- “รวบ 14 นร.-นศ.เช่าอพาร์ทเมนต์มั่วเซ็กซ์.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.hunsa.com/2005/view.php?cid=20449&catid=87> 2549. สืบค้น 17 ตุลาคม 2549.
- “รวบ นศ.ปริญญาโทตั้งตนเป็นเอเยนต์ค้าวีซีดีลามก.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/2163.html> 2549. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2549.
- “ร้อง ปดส. ล่า 6 โจ้สิทธิพล ไทรมดณ..” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/2208.html> 2549. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2549.
- ระนอง สรวยเอี่ยม. “จริยศาสตร์กับปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายใกล้ตาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- รุ่งทิพ สุนทโรทก. “ปัจจัยสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลิกเสพยาบ้าของเยาวชนในสถานศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- รุ่งรศมี ศรีวงศ์พันธ์ และดุชนีย์ แพรสุวรรณ. รายงานการวิจัย เรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การขับชื้อรถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ของเยาวชนชาวเขาเผ่าม้ง บ้านป่าคา ตำบลศรีราษฎร์ อำเภอบพพระ จังหวัดตาก. ม.ป.ท. : ศูนย์พัฒนาอนามัยพื้นที่สูง, 2547.
- รุ่งฤดี ห่อนาค. “รูปแบบการดำเนินชีวิต การเปิดรับเพลงกับความพึงพอใจที่มีต่อเพลงไทยสากลของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- “เร่ค้ากามหาดพิทยา สลด ด.ญ. 14 สอง อิตาลีสถูกค้า-ถูกจับ.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.teenee.com/crime/5364.html> 2549. สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2549.
- เริงฤดี ปราการะนันท์. “การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากนิตยสารผู้หญิงและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. มปป.
- ลักษณา สะแกคุ้ม. “การเพิ่มความรับผิดชอบในเยาวชนกระทำผิดโดยใช้กระบวนการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทางของ Glasser.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- “ลากคอ ‘พ่อหื่น’ ขึ้นใจลูกเลี้ยง.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/1874.html> 2549. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2549.

- ลินดาวรรณ หมั่นศักดิ์ดา. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของบุคคลที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ (สาวประเภทสอง)." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.
- "ลุยวัย 73 ลงข่มขืนหลานวัย 12 น้ำ-เพื่อนผสมโรง." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www.tnews/teenee.com/ tnews/3838.html](http://www.tnews/teenee.com/tnews/3838.html) 2549. สืบค้น 6 กุมภาพันธ์ 2549.
- วราคณา จันลา. "การถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากวรรณกรรมสู่ภาพยนตร์เรื่อง "จันดารา." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- วราพงษ์ ปิยานนท์. "ปัญหาจริยธรรมทางเพศในพุทธปรัชญาเถรวาท: กรณีศึกษาในจังหวัดอุดรธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.
- วราห์ แห่งพุ่ม. "การคุ้มครองคนชราจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมโดยบุคคลในครอบครัว : ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- วัชรภรณ์ รังษีกุลพัฒน์. "รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- วันทนีย์ จันทรเยี่ยม. รายงานการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชน และชุมชน. กรุงเทพฯ : สภากงศ์การพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2546.
- วิลาสินี พนานครทรัพย์. "ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่: เสียงของผู้หญิง." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- วิลาสินี พิพิทกุล และ กิตติ กันภัย. "เพศและการสื่อสารในสังคมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา. "การพัฒนาารูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการ ตามแนวคิดของ สตีเฟ่น อาร์ โควี สำหรับเยาวชนตอนปลาย โดยใช้หลักการของนีโอฮิวแมนนิส และการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

“เวทีแห่งการเรียนรู้ของครอบครัวไทย. “เวที บริโภคนิยมปรากฏการณ์ที่น่าจับตามอง. ” [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก :[http:// www. thaifamilylearning.com-Content 2550](http://www.thaifamilylearning.com-Content 2550). สืบค้น 15 พฤษภาคม 2550.

“เว็บไปี เช็คโฟนระบาตหนัก ้วยรุ่น ัยภูมิเล่น -สั่งซื้อเพียบ. ” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/tnews/3863.html> 2549. สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2549.

“เวียนเทียนข่มขืน 2 นร.ม.2 เป็นเหยื่อ 2 ทรชน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/5372.html> 2549. สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2549.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี - วัยเด็กตอนกลาง

เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

_____. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2540.

ศักดิ์ดา สามูล. "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ศิริพจน์ ฤกษ์สภาพ. "การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ ระหว่างทหารเกณฑ์และนักศึกษาชาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

ศิริพร อัครวิไลพร. "พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก สังกัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

ศิริลักษณ์ เกิดจันทร์ตรง. "ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามความคิดเห็นของผู้สอนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

ศิริลักษณ์ ลวณะสกุล. "การเปรียบเทียบความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนกระทำ ความผิดโดยใช้กิจกรรมกลุ่มบำบัดด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม : กรณีศึกษาเยาวชนกระทำ ความผิดขาย สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินทร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

ศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรวัฒนา. "ผลกระทบจากการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชน ที่มีต่อการ
จัดจำพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและทัศนคติที่มีต่อความรุนแรงของเยาวชนใน
กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2547.

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. "สื่อลามก.....บนอินเทอร์เน็ต." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : //
www.adamsociety.net/wb/topic.asp?](http://www.adamsociety.net/wb/topic.asp?) 2549. สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2549.

ศูนย์อำนวยการมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก. "มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก
จัดประชุมสัมมนา จริยธรรมทางเพศของศาสนาพุทธและอิสลาม." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : [http: // www. phrathai.net/news/print.php?ID= 3166](http://www.phrathai.net/news/print.php?ID=3166) 2548. สืบค้น
10 กุมภาพันธ์ 2549.

"ส่งคลิปวิดีโอ พฤติกรรมจากความเคยชินในการใช้สื่อ+เทคโนโลยี... !!." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
: http://news.sanook.com/social/social_35114.php 2549. สืบค้น 17 ตุลาคม
2549.

"สถ.ภูเกิดเร่งรณรงค์กันวัยรุ่นมั่วเซ็กซ์ "วาเลนไทน์". " [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www.tnews.
teenee.com/ tnews/3942.html](http://www.tnews.teenee.com/tnews/3942.html) 2549. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2549.

สมพร ดวงคำฟู, เรณู เทพจุ และ อัมภา ปัญญา. รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลไกพื้นฐาน
ระดับชุมชนเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชน กรณีศึกษา บ้านห้วยไทรง
ตำบลน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ม.ป.พ., 2546.

"สดด คดีข่มขืนพุ่งเพิ่มปีละพันราย วัย 7 เดือน ถึง 106 ปี ระบุของตัวเลขสูง." [ออนไลน์]. เข้าถึง
ได้จาก : [http : // www. teenee.com/ tnews/show.php?id=217](http://www.teenee.com/tnews/show.php?id=217) 2547. สืบค้น
1 สิงหาคม 2547.

"สดดเด็กสาววัยแค่ 14 -19 มีลูกปีละ 5 หมื่น" [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. teenee.com/
crime/3919.html](http://www.teenee.com/crime/3919.html) 2549. สืบค้น 29 สิงหาคม 2549.

"สดดสังคมทรมาน!!! แม่ส่งลูกตัวเองสังเวยกามพอเลี้ยง.. " [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://tnews.teenee.com/crime/2217.html> 2549. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2549.

สวรินทร์ สีนสมบูรณ์ทอง สุรินทร์ สุนนาพันธุ์ และ พิษณุรักษ์ กันทวิ. รายงานการวิจัยเรื่อง
การประเมินผล ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติเชิงพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดเชียงราย. เชียงราย : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
เชียงราย, 2548.

“2 หีนลงขึ้นรถ ช่มขึ้นนศ. ถ่ายวิดีโอคลิป.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// tnews.teenee.com/tnews/3981.html](http://tnews.teenee.com/tnews/3981.html) 2549. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2549.

สหพันธ์ นุญทาทิพย์. “ความต้องการในการประกอบอาชีพบนพื้นที่สูงและพื้นราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สันติชัย จำจิตรสิน. “Perception and Pathology of Perception.”[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. mahidol.ac.th/mahidol/ra/rpc/percept.html](http://www.mahidol.ac.th/mahidol/ra/rpc/percept.html) 2548. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2548.

“สาว ม.3 มั่วเซ็กซ์ แพร่วิดีโอคลิป ” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www.tnews.teenee.com/tnews/3890.html](http://www.tnews.teenee.com/tnews/3890.html) 2549. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2549.

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ผลการสำรวจภาคสนาม เรื่อง ภัยคุกคามทางเพศในกลุ่มผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ กรณีศึกษาผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // 168.120.31.165/ipoll/2548/1109.html](http://168.120.31.165/ipoll/2548/1109.html) 2549. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.

“สื่อเช็กชีวิตถาวรทั่วประเทศเสนอ ครม.เป็นวาระแห่งชาติ.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www.teenee.com/news/show.php?No=1073](http://www.teenee.com/news/show.php?No=1073) 2547. สืบค้น 18 มิถุนายน 2547.

“สื่อลามก 2.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. healthnet.in.th/text/forum/1/sex-life/sex/\[42\]-v2.htm](http://www.healthnet.in.th/text/forum/1/sex-life/sex/[42]-v2.htm) 2547. สืบค้น 18 มิถุนายน 2547.

“สื่อลามก วิชิตีโป๊ ซ่อง่ายขายคล่อง เหตุคดีรุมโทรมฟุ้ง.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. teenee.com/ tnews/show.php?id=681](http://www.teenee.com/tnews/show.php?id=681) 2547. สืบค้น 27 กันยายน 2547.

สุกัญญา พรโสมกุล. รายงานการวิจัยเรื่อง ระบบความเชื่อและพฤติกรรมการดูแล สุขภาพทางเพศของหญิงที่อยู๋ในการค้าประเวณีในเรื่องระบบสืบพันธุ์. เชียงใหม่ : ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

สุกัญญา พิระวรรณกุล. “ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายในสถานสงเคราะห์.”วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

- สุกิจ ไวก้อนกร. "ความคิดเห็นที่มีต่อภาพความรุนแรงในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุจิตรา บันดี. "การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนธีรภานท์ บ้านไผ่ จังหวัดลำพูน." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- สุจิตรา เหลืองวัฒนนันท์. "ตัวการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการข่มขืนกระทำชำเรา ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- สุณีย์ แวมณี. "เครือข่ายการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุนันทา ศรีดากุล. "การเปรียบเทียบความสุขและประสิทธิผลในการทำงานของข้าราชการ กระทรวงศึกษาธิการที่มีจริยธรรมในการทำงานและการกำกับการแสดงออกของตน แตกต่างกัน." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2545.
- สุภัทรา พันธุ์จันทร์. "การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อวารสารและนิตยสารดีเด่นในโครงการส่งเสริมผลงานสื่อมวลชนดีเด่น." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- สุภาณี ทิวพัฒนานนท์. "สิทธิที่จะตายของผู้สูงอายุ : ปัญหาจริยธรรม." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- สุภาวดี พรประสิทธิ์กุล. "การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.
- สุนนา อุษณีย์มาศ. "สัญญาะทางเพศในห้วงสนทนาทางคอมพิวเตอร์ในกรอบจิตวิทยายุคหลังสมัยใหม่ ของ IRC WEBMASTER.COM." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สุรพล โพธิ์สังขิรัญ. "ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนคร, 2547.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุลักษณ์ ศิวรักษ์. จริยธรรมทางเพศในสังคมพุทธ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันสันติประชาธรรม, 2538.

สุวัจนรา เปี่ยมญาติ, ชินนะพงษ์ บำรุงทรัพย์ และวัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์. รายงานการวิจัยเรื่อง ตัวบ่งชี้และพัฒนาการการรับรู้ของเยาวชนไทย เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ใน โทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http : // www. riclib. nrct. go. th/ scripts](http://www.riclib.nrct.go.th/scripts) 2545. สืบค้น 12 มกราคม 2549.

สุวิมล แซ่อึ้ง. "ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

สุเวก ฉินธนทรัพย์. "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรุนแรงในการกระทำผิดกฎหมาย : ศึกษาเฉพาะกรณี กระทำผิดด้วยการจำหน่ายยาเสพติด." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

เสรี ภัทรพิศาล. "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมกระทำความผิดของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาประเภท วิทยาลัยเทคนิค ในเขตพื้นที่สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1-2 สังกัด กรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ธรรมศาสตร์, 2546.

เสรีภาพ สมทรัพย์. "ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนเรื่องบัตรประกันสุขภาพของ กรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนท่าวัง แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์. "การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของเยาวชนชาย : กรณีศึกษาบริเวณ สนามหลวง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

โสภัทร นาสวัสดิ์. "การแสดงออกทางเพศของสตรีผ่านบทเพลงไทยสากลยอดนิยม ปี 2543." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

"6 นร.ปวส. กามฉัตต์ ดักจุด นร. สาว ปวช. พาไปโหมมยบ." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://>

tnews.teenee.com/crime/2609.html 2549. สืบค้น 11 มิถุนายน 2549.

“5 โจ้โถมยับ สาวสายเดี่ยว.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/politic/1875.html> 2549. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2549.

องค์กรแพธ. "ความน่าจาก "ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ" โครงการส่งเสริมเพศศึกษาเพื่อเยาวชน." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.teenpath.net/Share/Manual2547>. สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2549.

อภิรดี ไสภาพงศ์. "ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, 2547.

อรชุดา ศรีนุ้ม. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเยี่ยมชมสวนสัตว์เชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

อำมฤต สวัสดิกุล. "การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของข้าราชการกรมศุลกากรกระทรวงการคลัง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.

อิทธิพล ปรีดิประสงค์. "ความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจสื่อทางเพศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อิสรา รัตติศิริ. "ทัศนคติต่อมหาวิทยาลัยและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เคยมีพฤติกรรมไม่อยู่ในวินัยและนักศึกษาที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยในกลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

อุไรรัตน์ ศรีสม. "การรับรู้ของบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดหนองคายเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรตามระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ ระบบมาตรฐาน 1104 : ระบบการพัฒนาบุคลากร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546.

“ฮือฮาคลิปพระระเริงกาม นศ.สาว! เล่นจ๊าจ๋ในกุฏิวัด รองเจ้าคณะสั่งเชือด..” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tnews.teenee.com/crime/6689.html> 2549. สืบค้น 23 ธันวาคม 2549.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

(Research Questionnaire)

เรื่อง การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจาก
ความรุนแรงทางวัฒนธรรม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามประกอบไปด้วย

ตอนที่	รายด้าน
1	ข้อมูลทั่วไป
2	การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม
3	การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม
4	การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม
5	การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2. โปรดแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์
ของท่าน

ตอนที่ 1. ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data)

1. เพศ (☐) ชาย (☐) หญิง

2. อายุ (☐) 11 ปี (☐) 14 ปี (☐) 17 ปี
 (☐) 12 ปี (☐) 15 ปี (☐) 18 ปี
 (☐) 13 ปี (☐) 16 ปี (☐) 19 ปี ขึ้นไป

3. ระดับชั้นการศึกษา

 (☐) ป.6 (☐) ม.3 (☐) ม.5
 (☐) พวช.ปี 2 (☐) พวส.ปี 1 (☐) ป.ตรี ชั้นปีที่ 2

4. ระดับผลการเรียน

 (☐) 0.00-1.00 (☐) 2.01- 3.00
 (☐) 1.01 -2.00 (☐) 3.01- 4.00

5. นับถือศาสนา

 (☐) พุทธ (☐) คริสต์ (☐) อิสลาม

6. ประเภทที่พักอาศัย (ให้เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

 (☐) บ้านของตนเอง (☐) บ้านพักสวัสดิการ (☐) หอพักภายในสถานศึกษา
 (☐) เช่าหอพัก/ บ้านเช่า (☐) บ้านพักของญาติพี่น้อง (☐) โรงเรียนประจำ

7. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา (ให้เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

 (☐) ไม่เคยเข้าร่วม (☐) 1 ครั้ง / เดือน (☐) 2 ครั้ง / เดือน
 (☐) 3 ครั้ง / เดือน (☐) มากกว่า 3 ครั้ง / เดือน (☐) นานๆครั้ง
 (☐) ตามวันสำคัญทางศาสนา

2. ข้อมูลสังคม – สิ่งแวดล้อม (Social - Context)

1. ฉันเป็นบุตรคนที่.....
☐ ลูกคนเดียว ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
☐ อยู่ด้วยกัน ☐ หย่า (ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต)
☐ อยู่คนละสถานที่ ☐ บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่
☐ หย่าร้าง / แยกกันอยู่
3. อาชีพของบิดา.....(กรณีเสียชีวิต ให้บอกอาชีพก่อนเสียชีวิต)
☐ เกษตรกร ☐ ข้าราชการ/บำนาญ ☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ ค้าขาย ☐ บริษัทเอกชน ☐ รัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง / ลูกจ้าง ☐ พ่อบ้าน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
4. อาชีพของมารดา.....(กรณีเสียชีวิต ให้บอกอาชีพก่อนเสียชีวิต)
☐ เกษตรกร ☐ ข้าราชการ / บำนาญ ☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ ค้าขาย ☐ บริษัทเอกชน ☐ รัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง / ลูกจ้าง ☐ แม่บ้าน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
5. ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูแบบ.... (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
☐ ให้ความรักความอบอุ่น ☐ ปล่อยปละละเลย ☐ ประชาธิปไตย
☐ เข้มงวด/ เผด็จการ ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
6. ท่านมีปัญหาในครอบครัวหรือไม่
☐ ไม่มี ☐ มี ได้แก่.....
7. บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศแก่ฉันมากที่สุดคือ (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
☐ บิดา ☐ มารดา ☐ เพื่อน ☐ พี่ ☐ ครู/อาจารย์
☐ ญาติพี่น้อง ☐ คนรัก ☐ ทราบเอง

3. ข้อมูลด้านเพศ (Sex Data)

1. ฉันเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อ..... (ให้เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
☐ โทรทัศน์ ☐ อินเทอร์เน็ต ☐ วีซีดี / ดีวีดี ☐ หนังสือพิมพ์

- () โทรศัพท์มือถือ () นิตยสาร () หนังสือเรียน () ภาพยนตร์
() ทราบเอง

2. เพื่อนที่สนิทของฉัน คือ เพศ.....

- () ชาย () หญิง

3. ท่านมีเพื่อนต่างเพศที่คบกันแบบสนิทสนมหรือไม่

- () ไม่มี
() มี คบในฐานะ.....

- () เพื่อนสนิท () เพื่อนธรรมดา () คนรู้จัก
() พี่ชาย/พี่สาว/น้องชาย/น้องสาว
() แฟน หรือ คนรัก () คนใกล้ชิด

4. ประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าตื่นเต้นในชีวิต คือ.....

5. ส่วนใหญ่เรื่องเพศที่ท่านทราบเป็นเรื่องลักษณะใดมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

- () ไม่มี
() มี ได้แก่
() การเสนอขายสินค้าเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์
() เว็บไซต์ / นิตยสารที่เสนอเรื่องราว และภาพการข่มขืน
() หนังสือลามกเกี่ยวกับเด็ก
() เซ็กส์ในครอบครัวทุกรูปแบบ
() หนังสือลามกประเภทแอบถ่ายตามสถานที่ต่างๆ
() อื่นๆ (ระบุ).....

6. เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ฉันหาคำตอบได้จาก (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

- () คุยกับเพื่อน () สอบถามจากผู้ปกครอง () อ่านหนังสือเพิ่มเติม
() ดูวิดีโอ / ดีวีดี () ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต () อื่นๆ (ระบุ).....

7. ความกล้าแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน อาทิ การแต่งกายที่โชว์ร่างกาย การโอบกอดกันระหว่างเพศ ฯลฯ ฉันคิดว่า (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

- () เหมาะสม () ไม่เหมาะสม () เฉยๆ
() เป็นกระแสของวัยรุ่น () ยอมรับได้

8. การปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศสามารถทำได้โดยวิธี (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)

- () หากิจกรรมบันเทิง เช่น ดูหนัง เล่นเกมส์ () การสำเร็จความใคร่
 () การพักผ่อน /นอนหลับ () การอ่านหนังสือ () ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา
 () นั้งเฉยๆ () มีแฟน () อื่นๆ (ระบุ).....
9. ฉันสามารถแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากเว็บไซต์ www.....
10. ปัญหาเรื่องเพศของฉันคือ.....
- () ยังไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย
 () ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ได้
 () คุณอารมณ์ทางเพศไม่อยู่
 () มักเก็บกดในเรื่องเพศ
 () อื่นๆ (ระบุ).....
11. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ฉันคิดว่า.. (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
- () ไม่ใช่เรื่องเสียหาย () สามารถทำได้ ถ้ามีโอกาส
 () ไม่ควรทำ () เป็นสิ่งสวยงาม
 () มีความเสี่ยงต่อโรค () อื่นๆ (ระบุ).....
12. การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (safe sex) เป็นสิ่งที่วัยรุ่นคิดว่า....
- () ไม่จำเป็น
 () จำเป็น ป้องกันโดยวิธี.....(เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
- () ใช้ถุงยางอนามัย () มีคู่นอนคนเดียว
 () เชื้อใจกัน () อื่นๆ (ระบุ).....
13. การประเมินความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเรื่องเพศ ท่านตัดสินใจจาก..... (เลือกเพียง 1 ลำดับที่สำคัญที่สุด)
- () ขึ้นอยู่กับตนเอง
 () ขึ้นอยู่กับแรงสนับสนุน หรือ ความกดดันจากกลุ่มเพื่อน
 () ขึ้นอยู่กับการประเมินจากสังคม
 () ขึ้นอยู่กับแฟน หรือ คนพิเศษ
 () อื่นๆ (ระบุ).....
14. การล่องละเมิดทางเพศกับเพศตรงข้ามในความคิดของท่านเป็นสิ่งที่.....
- () สามารถแสดงออกได้ หากสบโอกาส
 () ไม่เคยอยู่ในความคิดของฉัน () อื่นๆ (ระบุ).....

15. การมีแฟนในวัยเรียนเป็นสิ่งที่สามารถ.....

() มีได้ () ไม่ควรมี

16. ค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ฉัน.....

() ยอมรับได้ () ยอมรับไม่ได้

ตอนที่ 2 การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านความรู้เชิงจริยธรรม

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	1.ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน				
1.	ฉันสามารถแยกแยะเรื่องเพศ ว่าสิ่งใดควรและสิ่งใดไม่ควรทำ				
2.	สิ่งชักนำที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในเรื่องเพศ ฉันมักจะหลีกเลี่ยง				
3.	การแสดงออกทางเพศของฉันอยู่ภายใต้กรอบการยอมรับของสังคม				
4.	การวางตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตวัยรุ่น				
5.	การแสดงออกทางเพศของฉันควรมีขอบเขตที่เหมาะสม				
	2. ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย				
1.	ฉันตระหนักและให้ความสำคัญกับคำว่า “ไม่ชิงสุกก่อนห่าม”				
2.	ฉันสามารถสถานความต้องการทางเพศ หรือความเชื่อให้เข้ากับประเพณีไทยได้อย่างลงตัว				
3.	ฉันเรียนรู้และยึดต้นแบบระบบครอบครัวเดี่ยวของสังคมไทย				
4.	ความเสี่ยงทางเพศใด ๆ ก็ตามเป็น				

	การทำลายภาพลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ดี				
5.	ฉันพร้อมที่จะถ่ายทอดค่านิยมที่ดีแก่เยาวชนรุ่นต่อไป				

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	3. การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ				
1.	การแพร่ภาพเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาและกลั่นกรองข้อมูล				
2.	เยาวชนรุ่นใหม่อย่างฉันควรห่างไกลจากปัญหาโรคเอดส์				
3.	ฉันตระหนักรู้ถึงความรับผิดชอบส่วนตัวทางเพศ				
4.	ฉันมักจะไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับเรื่องเพศ				
5.	ฉันจะอายต่อบุคคลอื่นหากฉันปฏิบัติไม่เหมาะสมทางเพศ				
	4.การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม				
1.	ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้				
2.	ฉันยอมรับเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และฉันมักจะหาทางออกที่ดีเสมอ				
3.	วิธีการจัดการอารมณ์ทางเพศต้องไม่มีผลกระทบต่อผู้อื่น				
4.	การหมกมุ่นเรื่องเพศเป็นสิ่งที่				

	อันตรายต่อสุขภาพจิต				
5.	เมื่อฉันรู้สึกเก็บกดอารมณ์ทางเพศ คนใกล้ชิดฉันจะรับรู้เสมอ				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	5. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน				
1.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่ง ต้องห้ามสำหรับฉัน				
2.	ผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์มี มากมายหลายประการ				
3.	ฉันรู้สึกว่ วัยอย่างฉันยังขาดความ พร้อมในหลายด้านต่อการมีเพศ สัมพันธ์				
4.	มีความเป็นไปได้ยากหากฉันจะมี ความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์				
5.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเพียง ความคิดของคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น				
	6.การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม				
1.	การคบเพื่อนต่างเพศในลักษณะผู้สาว มิได้เป็นเรื่องโก้เก๋สำหรับฉัน				
2.	ฉันค่อนข้างระวังในการเลือกเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายให้มิดชิดเมื่ออยู่ต่อ หน้าเพศตรงข้าม				
3.	ฉันพยายามหาเหตุผลมาช่วยในการ ยับยั้งชั่งใจเรื่องเพศ				

4.	การท่องเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองเป็นสิ่งที่ฉันต้องเพิ่มการระมัดระวังตนเอง				
5.	ฉันคิดว่า เพื่อนบางคนแสดงกิริยาต่อเพศตรงข้ามไม่เหมาะสม				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	7. ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ				
1.	ฉันสามารถเผชิญต่อแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อมได้				
2.	ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในสังคมมีมากขึ้น ฉันเรียนรู้ที่จะป้องกันตนเอง				
3.	ฉันเรียนรู้ที่จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่ไว้วางใจหากฉันไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาได้				
4.	การปฏิเสธและต่อรองเป็นสิ่งที่ฉันเลือกใช้อยู่				
5.	ฉันยืนยันความคิดของฉันว่าฉันตัดสินใจถูกต้อง				

ตอนที่ 3. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านทัศนคติเชิงจริยธรรม

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	1.ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน				
1.	ฉันรู้สึกว่าการแสดงออกของ				

	พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมีความกล้าและเปิดเผยมากยิ่งขึ้น				
2.	การเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆทำให้ฉันมีความกล้าแสดงออกทางเพศมากยิ่งขึ้น				
3.	การแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับเพศของฉันยังเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
4.	ฉันไม่เคยปฏิบัติออกนอกกลุ่มนอกทางในเรื่องเพศ				
5.	ฉันจะปกป้องตนเองหากถูกล่วงเกินทางเพศจากบุคคลใกล้ชิด				
	2. ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย				
1.	ฉันไม่ชอบให้โครงสร้างของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงตามการพัฒนาของสื่อ				
2.	ฉันรู้สึกชื่นชมคนที่สามารถมีคู่รักได้หลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน				
3.	การยั่วยุประเพณีไทยอย่างเคร่งครัดเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติในยุคนี้				
4.	ฉันรู้สึกรังเกียจและต่อต้านหากได้ยินข่าวเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศของสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน				
5.	ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนตักเตือนถึงการปฏิบัติตนจากบิดามารดาเสมอ				
	3. การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ				
1.	ฉันลามกทุกประเภทในปัจจุบันนี้				

	ทำให้เกิดปัญหาสังคมเพิ่มขึ้น				
2.	ฉันใช้ความคิดและจินตนาการ อยู่เสมอ ถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น				
3.	วัยรุ่นอย่างฉัน ยังขาดวุฒิภาวะ ทางเพศ				
4.	การรู้จักคิดดี ทำดีในวันนี้ ส่งผลต่อ อนาคตในวันหน้าของฉัน				
5.	การกระทำเกี่ยวกับเพศควรใช้สติให้มาก				

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	4.การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม				
1.	การจัดการอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ฉันยังต้องเรียนรู้อีกมาก				
2.	การเบี่ยงเบนความสนใจทางเพศส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับสุราและยาเสพติด				
3.	การสนทนากับเพื่อนเป็นวิธีผ่อนคลายที่ดีที่สุด				
4.	บางครั้ง ฉันรู้สึกสับสนต่อการจัดการปัญหาทางเพศ				
5.	การเปลี่ยนแปลงของช่วงวัยรุ่นมีผลกระทบต่ออารมณ์ทางเพศของฉัน				
	5. ทักษะติดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน				
1.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นบทเรียนที่น่าสนใจสำหรับฉัน				

2.	ความใกล้ชิดผูกพันและมีคู่รักในวัยเรียนอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ฉันไม่อาจห้ามใจได้				
3.	ฉันเชื่อมั่นว่า ฉันสามารถผ่านชีวิตวัยรุ่นได้โดยไม่มีจุดดำในชีวิตฉัน				
4.	ถึงแม้ว่า ปัญหาในชีวิตของฉันจะไม่เหมือนคนอื่น แต่ฉันยังสามารถครองตนให้ดีได้				
5.	การมีบุตรในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของฉัน				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	6.การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม				
1.	ฉันคิดว่า เพื่อนต่างเพศ เป็นเพื่อนคนหนึ่งของฉัน				
2.	การคบเพื่อนต่างเพศ ทำให้ฉันเรียนรู้วิธีการปรับตัวอย่างเหมาะสม				
3.	การไว้วางใจเพศตรงข้ามมากเกินไป อาจนำมาซึ่งอันตรายแก่ฉันได้				
4.	ฉันคอยตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็นว่า มีการแสดงออกกับเพศตรงข้ามมากเกินไป				
5.	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายขำขึงเกี่ยวกับ การแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่เกินขอบเขตในลักษณะต่างๆ				
	7. ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ				
1.	ฉันเรียนรู้วิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยจากข่าวสารต่างๆ				

2.	ชีวิตฉันมีคุณค่ามากกว่าที่จะไปเกี่ยวข้องกับเพศในเชิงลบ				
3.	หากเกิดปัญหาทางเพศใดๆ ฉันพยายามหาวิธีการแก้ปัญหาโดยเร็ว				
4.	ฉันสามารถที่จะปฏิเสธคำชักชวนจากเพศตรงข้ามเมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม				
5.	การระลึกถึงคำสั่งสอนของบิดามารดาเป็นสิ่งคุ้มครองจิตใจที่มั่นคงของฉัน				

ตอนที่ 4. การรับรู้จริยธรรมทางเพศด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	1.ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน				
1.	ฉันกล้าพูดกล้าทำในสิ่งที่คิดว่าถูกต้องต่อสังคม				
2.	ประสบการณ์ทางเพศช่วยให้ฉันเพิ่มพูนทักษะทางเพศมากขึ้น				
3.	เป็นเรื่องปกติที่ฉันมักจะแสดงพฤติกรรมจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม				
4.	เวลาว่างของฉันส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง				
5.	ฉันใส่ใจต่อการซื้อขายสินค้าที่วางจำหน่ายเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่มาจากการนำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบโจ่งแจ้งของสื่อต่างๆ				

	2. ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับ บรรทัดฐานของสังคมไทย				
1.	วัฒนธรรมต่างชาติมีอิทธิพลต่อการ เลียนแบบของฉันทัน				
2.	ฉันทันสามารถแยกแยะที่จะไม่นำเอา ประเพณีไทยไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ				
3.	ฉันทันมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และ เผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย				
4.	เมื่ออยู่ในสถานการณ์บางอย่าง ฉันทันอาจจะละเลยค่านิยมทางเพศที่ดี				

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
5.	สมาชิกในครอบครัวให้ความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่กระจ่างแก่ฉันทัน				
	3. การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ				
1.	ฉันทันเลือกที่จะจดจำการเสนอเรื่องราว ภาพเนื้อหาทางเพศที่ดีเท่านั้น				
2.	ฉันทันใช้เหตุผลในการสนทนาหัวข้อเรื่อง เพศกับเพื่อน				
3.	ฉันทันรู้จักกระบวนการคิด วิเคราะห์ เพื่อที่จะตัดสินใจเลือกรับข่าวสาร ข้อมูลด้วยความรู้ความเข้าใจอย่าง แท้จริง				
4.	การเสาะแสวงหาเพื่อนต่างเพศจาก ห้องสนทนาโซเชียลมีเดียที่ฉันทันพึงกระทำ				
5.	การสร้างปัญหาสังคมทางเพศมิได้ เป็นสิ่งที่ฉันทันปรารถนาจะกระทำ				

	4.การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม				
1.	ฉันสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ อยู่เสมอ				
2.	ฉันมองเห็นประโยชน์เรื่องอื่นมากกว่าใส่ใจเรื่องเพศ				
3.	ฉันหวั่นไหวตามกระแสของสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อลามกต่างๆ				
4.	ฉันกระทำการแข่งขันเรื่องเพศในหลายลักษณะกับกลุ่มเพื่อน				
5.	ฉันรู้จักกาลเทศะที่จะจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม				
ข้อ	ข้อความ	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	5. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน				
1.	การมีเพศสัมพันธ์ อาทิ การใช้ชีวิตคู่ อยู่ก่อนแต่ง การมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเป็นประสบการณ์ที่ฉันไม่ต้องการ				
2.	ระบบอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ระหว่างเพศหญิงและชายมีข้อได้เปรียบและเสียเปรียบแตกต่างกัน				
3.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ต้องคิดให้ดีก่อนกระทำ				
4.	ถึงแม้ว่าเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิดฉันมาก แต่ฉันต้องปฏิเสธในข้อห้ามทางเพศที่ไม่ควรกระทำ				

5.	บททดสอบการเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้ หมายความว่า ต้องมีเพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน				
	6. การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม				
1.	สื่อที่เสนอภาพการชมชื่นรุ่มโรรม ทำให้ฉันตระหนักถึงความรุนแรง ทางเพศของสังคม				
2.	ความเป็นฮีโร่ของฉันไม่ได้ลงเอยที่ การคบเพื่อนต่างเพศอย่างมากมาย				
3.	ความรู้สึกพึงพอใจทางเพศกับเพศ ตรงข้ามเป็นสิ่งที่ฉันไม่กล้าแสดงออก				
4.	ฉันเคารพในสิทธิส่วนตัวของผู้อื่นไม่ คิดล่วงเกินเพศตรงข้าม				
5.	ฉันเรียนรู้บทบาทหญิงชายที่ควร จะแสดงออก				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	7. ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ				
1.	บางครั้งฉันรับคำปรึกษาทางเพศจาก บริการให้คำปรึกษาของศูนย์ต่างๆ				
2.	ฉันยังขาดความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ การป้องกันตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ				
3.	ผลจากการติดตามกระแสวัฒนธรรม ทำให้ฉันมองเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่อง ธรรมดา				
4.	ความปลอดภัยทางเพศเป็นสิ่งที่ต้อง คำนึงถึงเป็นลำดับต้นๆ				
5.	ฉันเห็นตัวอย่างปัญหาทางเพศใน				

	สภาพแวดล้อมของฉันมาแล้ว				

ตอนที่ 5. การรับรู้จริยธรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมจริยธรรม

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
	1.ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน				
1.	การกระทำใดๆที่ทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายทางเพศเป็นสิ่งที่ฉันยังไม่เคยกระทำ				
2.	การเสนอข่าวเรื่องเพศมากๆเป็นความท้าทาย ทำให้ฉันอยากทดลองทำตาม				
3.	ฉันเลียนแบบการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศจากเพื่อนๆ				

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
4.	สื่อมวลชนมีการเสนอข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในทางเลื่อมเสียหลายอย่าง พร้อมทั้งบอกรายละเอียดต่างๆของการกระทำ ทำให้ฉันเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น				
5.	เพศหญิง หรือ เพศชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในการแสดงออก				
	2. ค่านิยมทางเพศที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย				
1.	ฉันไม่ยอมให้สังคมประเมินฉันในทางที่ผิด				

2.	ถึงแม้โลกจะไร้พรมแดน แต่ฉันยังคงความเป็นไทย				
3.	ครอบครัวของฉันปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ดีให้แก่ฉัน				
4.	ฉันพยายามต่อต้านค่านิยมทางเพศที่มีการแสดงออกอย่างผิดๆ				
5.	การพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขต				
3. การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ					
1.	คนเก่ง คนดี มีคุณธรรมต้องมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ				
2.	การคิดดีย่อมนำไปสู่ความปิติสุขในชีวิต				
3.	สังคมและคนรอบข้างคาดหวังในตัวฉัน				
ข้อ	ข้อความ	ระดับการรับรู้			สำหรับนักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
4.	การรักษาค่านิยมทางเพศที่ดีของคนไทยเป็นสิ่งที่เราต้องช่วยกันรักษา				
5.	การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศใดๆของฉันเป็นไปด้วยหลักของเหตุและผล ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคม				
4.การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม					
1.	หากฉันไม่ทราบวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศของตนเองแล้วก็จะทำให้เกิดปัญหาเรื่องเพศติดตามมา				

	อย่างมากมาย				
2.	ฉันพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่มากระตุ้น อารมณ์ทางเพศของฉันอย่างมาก				
3.	ทางออกในการแสดงออกถึงอารมณ์ ทางเพศยังเป็นที่ยอมรับของสังคม				
4.	ฉันเข้าใจว่าความต้องการทางเพศ เป็นเรื่องธรรมชาติที่มีอยู่ในมนุษย์				
5.	การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแต่งกาย ทำให้ฉันระบายอารมณ์เพศลงได้				
	5. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน				
1.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ ศีลธรรมเสื่อมถอย				
2.	ฉันมีอิสระทางเพศที่จะแสดงออก				
3.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ไม่ปกติในสังคมของวัยรุ่น				
4.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทำให้คุณค่าในตัวฉัน ลดลง				

ข้อ	ข้อความถาม	ระดับการรับรู้			สำหรับ นักวิจัย
		น้อย	ปานกลาง	มาก	
5.	ฉันต้องเรียนรู้กรอบแนวคิดทางเพศใน สังคมก่อนที่จะต้องเรียนรู้เรื่อง เพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง				
	6. การปฏิบัติกับเพศตรงข้าม				
1.	ฉันเปิดโอกาสให้เพื่อนต่างเพศเข้ามา ในชีวิตฉันมากขึ้น				
2.	ฉันคบหาเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผย ภายใต้การรับรู้ของผู้ปกครอง				
3.	ฉันให้เกียรติเพศตรงข้ามเสมอ				

4.	ชาย หรือหญิง ต่างก็มีสิทธิเสมอภาคเท่าเทียมกัน ตามกฎหมาย และสังคมนิยม				
5.	ฉันไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่เพศตรงข้าม				
7. ทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ					
1.	ฉันไม่ยอมทำตามความปรารถนาทางเพศของคนอื่นอย่างง่าย ๆ				
2.	ฉันบอกถึงความรู้สึกไม่ชอบ ไม่เหมาะสมแก่เพศตรงข้าม				
3.	ความสัมพันธ์ทางเพศที่เกินขอบเขตยังเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในขณะนี้				
4.	ฉันมักปฏิเสธเรื่องเพศด้วยท่าทีจริงจัง				
5.	จุดเริ่มต้นทางเพศที่ไม่เหมาะสมย่อมพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ในเชิงลบ				

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในตอบแบบสอบถาม

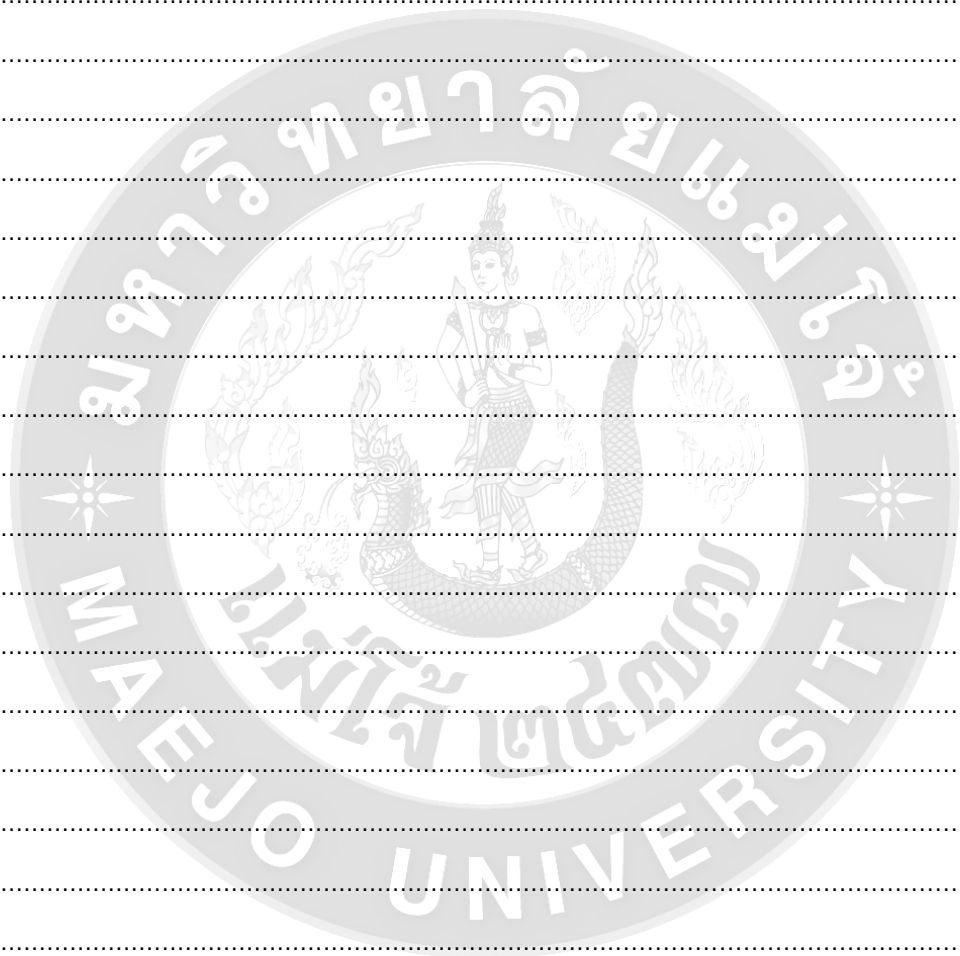
แบบสัมภาษณ์

อาจารย์ประจำชั้น /อาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง

นาย/นาง/นางสาว.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สอนวิชา.....ระดับชั้น/คณะ.....อายุราชการ.....
 อายุ.....ปี

ข้อคำถาม

1. ในปัจจุบันนี้ ท่านคิดว่า เด็กและเยาวชนมีมุมมองอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องเพศ
2. ท่านคิดว่า สื่อต่างๆที่เสนอเรื่องราว ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีผลต่อการรับรู้ทางเพศของเยาวชนหรือไม่ อย่างไร และสื่อชนิดใดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงจริยธรรมทางเพศของเยาวชนมากที่สุด
3. เท่าที่ท่านมีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับเยาวชน ท่านคิดว่า เยาวชนมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม และทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ เป็นอย่างไร
4. เยาวชนมีความรู้เชิงจริยธรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะการมีจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอย่างไร และสถานศึกษามีวิธีที่ปลูกฝังแบบแผนความประพฤติของสังคมไทยเป็นอย่างไร
5. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นในสถานศึกษาในปัจจุบันมีรูปแบบ หรือ มีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศในอดีต รอบ 10 ปีที่ผ่านมา
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีอัตราเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และมีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดขึ้น แนวทางการแก้ไขปัญหของสถานศึกษามีวิธีใดบ้าง
7. ระหว่างเยาวชนเพศหญิง กับเยาวชนเพศชาย มีการรับรู้จริยธรรมทางเพศแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

แบบสัมภาษณ์
นักเรียน / นักศึกษา

ด.ญ./ด.ช/นาย/นางสาว..1.....ชื่อเล่น.....
2.....ชื่อเล่น.....
3.....ชื่อเล่น.....
4.....ชื่อเล่น.....
5.....ชื่อเล่น.....
6.....ชื่อเล่น.....

ระดับชั้น ป.6 ม.3 ม.5 / ปวช.2/ ปวส.1/ป.ตรี.2 สถานศึกษา.....

เวลา.....น.

ข้อคำถาม

1. เรื่องเพศในทัศนะของวัยรุ่นเป็นอย่างไร
2. ท่านคิดอย่างไรกับค่านิยมทางเพศที่ดีของประเพณีวัฒนธรรมไทย ที่ว่า “ไม่ซิงสุกก่อนห่ม” และวัยท่านให้ความสำคัญกับค่านิยมนี้หรือไม่ อย่างไร
3. กระแสความแรงของสื่อมีผลต่อการรับรู้จริยธรรมทางเพศของท่านหรือไม่ อย่างไร และสื่อประเภทใดที่มีผลต่อการรับรู้ทางเพศได้ง่ายที่สุด
4. ท่านคิดว่า พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การมีจิตสำนึกที่ดีทางเพศ การจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม และทักษะที่จำเป็นต่อเรื่องเพศ ของเยาวชนในวัยท่าน เป็นอย่างไร
5. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความรู้เชิงจริยธรรม ทัศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย ในยุคปัจจุบันอย่างไร
6. ปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนวัยท่านในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นอย่างไร

9. ท่านคิดว่า สังคมไทยถึงจุดเปลี่ยนในเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร

10. ท่านคิดว่า ใครควรเป็นบุคคลที่ต้องอนุรักษ์ค่านิยมทางเพศที่ดีของไทย

11. สถานการณ์ทางเพศในปัจจุบันนี้ของเยาวชนวัยท่านเป็นอย่างไร และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากน้อยเพียงใด

ประมวลภาพถ่ายบรรยากาศการเก็บข้อมูลในจังหวัดเชียงใหม่

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากสถานศึกษา จำนวน 4 แห่ง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 จากสถานศึกษา จำนวน 4 แห่ง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ปี 2) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ปี 1) จากสถานศึกษาทั้งหน่วยงานราชการและเอกชน จำนวน 4 แห่ง
และระดับ ปวส.ปี 1 จากมหาวิทยาลัย จำนวน 1 แห่ง

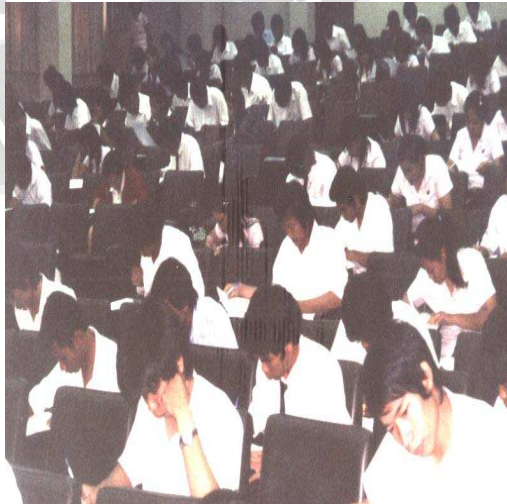
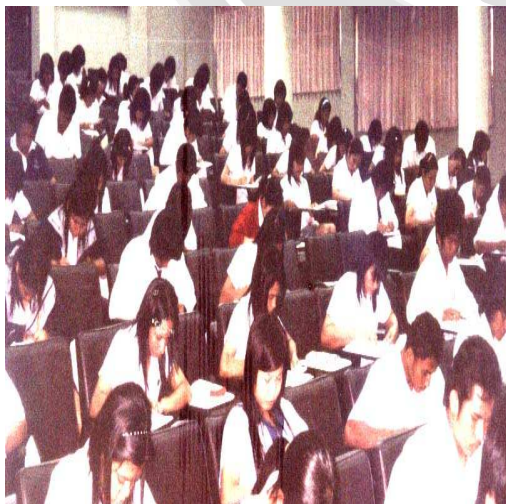
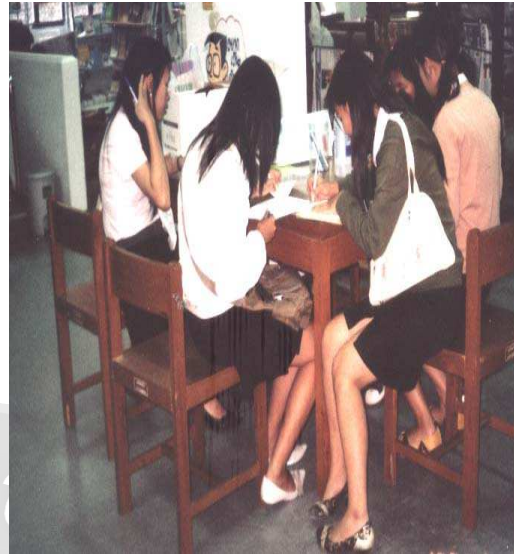
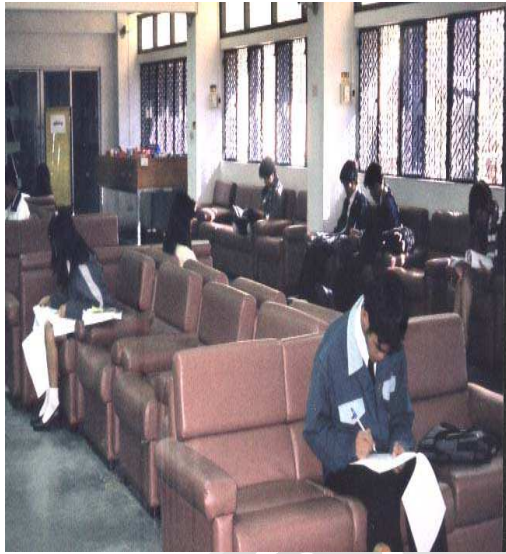

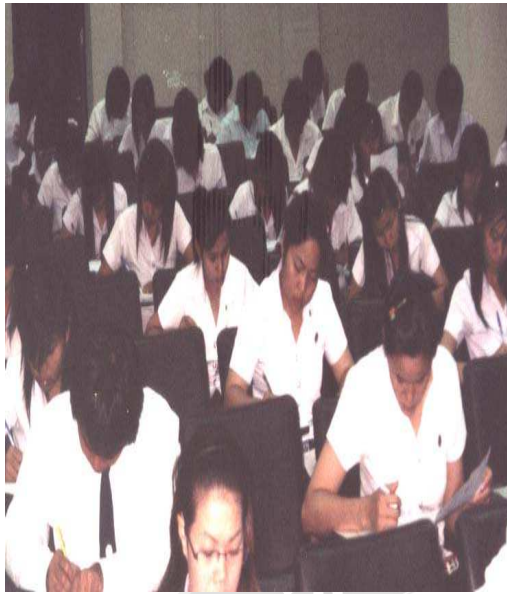

นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2) จากมหาวิทยาลัย จำนวน 4 แห่ง

ข้อมูลนักวิจัย

1. ชื่อ : นางสาวมธุรส สว่างบำรุง
2. ตำแหน่ง : รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
3. หน่วยงาน : กลุ่มวิชาสหวิทยาการสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290
4. โทรศัพท์ (053) 873288 ต่อ 105 โทรสาร (053) 873293
5. e-mail : marosesom@yahoo.com

ผลงานวิจัย - การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการใช้ดนตรีบำบัดที่มีต่อความเครียดของสตรีวัยหมดประจำเดือน ศึกษาเฉพาะกรณี สตรีแม่บ้าน ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ (ปี 2546)

- พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของบุคลากร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ปี 2548)
- แรงจูงใจในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (ปี 2548)
- พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคเหนือตอนบน (ปี 2548)
- การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม (ปี 2550)
- สภาพปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ (งบประมาณ ปี 2550) (กำลังดำเนินการวิจัย)

1. ชื่อ : นางรุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ
2. ตำแหน่ง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
3. หน่วยงาน : ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอ
สันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290
4. โทรศัพท์ (053) 873540 ต่อ 16 หรือ (053) 873508
5. e-mail : rungkarn@mju.ac.th

ผลงานวิจัย - ESTIMATES OF UNIVERSITY STUDENTS' SENSITIVE
BEHAVIOR LEVEL IN CHIANG MAI PROVINCE THAILAND (ปี 2546)

- พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของบุคลากรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ปี 2548)
- แรงจูงใจในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (ปี 2548)
- พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคเหนือตอนบน (ปี 2548)
- การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม (ปี 2550)
- สภาพปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ (งบประมาณ ปี 2550) (กำลังดำเนินการวิจัย)

1. ชื่อ : นางสาววี ศิวะแพทย์
2. ตำแหน่ง : รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
3. หน่วยงาน : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อ. เมือง จ.ขอนแก่น 40002
4. โทรศัพท์ (043) 343452 – 3 ต่อ 123 โทรสาร (043) 343454
5. e-mail : suwrer@yahoo.com / SUWRER @ kku.ac.th

ผลงานวิจัย

- การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น) (ปี 2537)
- Case studies on life analysis counseling 1994 Monbusho Japan (ปี 2537)
- A comparison of the school concept in primary school students between Japan and Thailand , 1997 JSPS Japan ประเภทบทความทางวิชาการงานวิจัย สัดส่วนทำวิจัย 100%. (ปี 2540)
- การศึกษาเพื่อพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเยาวชนในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพและเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กหญิง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปี 2543)
- การศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการบุคคล ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา : การศึกษารายกรณี “ 2544 ประเภทบทความทางวิชาการงานวิจัย สัดส่วนทำวิจัย 15% (ปี 2544)
- การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม

(ปี 2550)

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับภายหลังจาก Try out

ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
Y211	0.954	Y263	0.954	Y345	0.954
Y212	0.954	Y264	0.954	Y351	0.955
Y213	0.954	Y265	0.954	Y352	0.955
Y214	0.954	Y271	0.954	Y353	0.954
Y215	0.954	Y272	0.954	Y354	0.954
Y221	0.954	Y273	0.954	Y355	0.954
Y222	0.954	Y274	0.954	Y361	0.954
Y223	0.954	Y275	0.954	Y362	0.954
Y224	0.954	Y311	0.954	Y363	0.954
Y225	0.954	Y312	0.954	Y364	0.954
Y231	0.954	Y313	0.954	Y365	0.954
Y232	0.954	Y314	0.954	Y371	0.954
Y233	0.954	Y315	0.954	Y372	0.954
Y234	0.954	Y321	0.954	Y373	0.954
Y235	0.954	Y322	0.955	Y374	0.954
Y241	0.954	Y323	0.954	Y375	0.954
Y242	0.954	Y324	0.954	Y411	0.954
Y243	0.954	Y325	0.954	Y412	0.955
Y244	0.954	Y331	0.954	Y413	0.955
Y245	0.955	Y332	0.954	Y414	0.955
Y251	0.954	Y333	0.954	Y415	0.955
Y252	0.954	Y334	0.954	Y421	0.955
Y253	0.954	Y335	0.954	Y422	0.954
Y254	0.954	Y341	0.954	Y423	0.954
Y255	0.954	Y342	0.954	Y424	0.954
Y261	0.954	Y343	0.954	Y425	0.954
Y262	0.954	Y344	0.954	Y431	0.954

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับภายหลังจาก Try out (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
Y432	0.954	Y472	0.954	Y542	0.954
Y433	0.953	Y473	0.954	Y543	0.954
Y434	0.954	Y474	0.954	Y544	0.954
Y435	0.954	Y475	0.954	Y545	0.954
Y441	0.954	Y511	0.954	Y551	0.954
Y442	0.954	Y512	0.955	Y552	0.954
Y443	0.954	Y513	0.955	Y553	0.954
Y444	0.955	Y514	0.954	Y554	0.954
Y445	0.954	Y515	0.954	Y555	0.954
Y451	0.954	Y521	0.954	Y561	0.954
Y452	0.954	Y522	0.954	Y562	0.954
Y453	0.954	Y523	0.954	Y563	0.954
Y454	0.954	Y524	0.954	Y564	0.954
Y455	0.954	Y525	0.954	Y565	0.954
Y461	0.954	Y531	0.954	Y571	0.954
Y462	0.954	Y532	0.954	Y572	0.954
Y463	0.954	Y533	0.954	Y573	0.954
Y464	0.954	Y534	0.954	Y574	0.954
Y465	0.954	Y535	0.954	Y575	0.954
Y471	0.955	Y541	0.954		

Alpha = .954

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับภายหลังจากเก็บข้อมูลภาคสนาม

ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
Y211	0.952	Y263	0.952	Y345	0.953
Y212	0.952	Y264	0.952	Y351	0.953
Y213	0.952	Y265	0.952	Y352	0.953
Y214	0.952	Y271	0.952	Y353	0.952
Y215	0.952	Y272	0.952	Y354	0.952
Y221	0.952	Y273	0.952	Y355	0.952
Y222	0.952	Y274	0.952	Y361	0.952
Y223	0.952	Y275	0.952	Y362	0.952
Y224	0.952	Y311	0.952	Y363	0.952
Y225	0.952	Y312	0.953	Y364	0.952
Y231	0.952	Y313	0.953	Y365	0.952
Y232	0.952	Y314	0.952	Y371	0.952
Y233	0.952	Y315	0.952	Y372	0.952
Y234	0.952	Y321	0.952	Y373	0.952
Y235	0.952	Y322	0.953	Y374	0.952
Y241	0.952	Y323	0.952	Y375	0.952
Y242	0.952	Y324	0.952	Y411	0.952
Y243	0.952	Y325	0.952	Y412	0.953
Y244	0.952	Y331	0.952	Y413	0.953
Y245	0.953	Y332	0.952	Y414	0.953
Y251	0.952	Y333	0.952	Y415	0.953
Y252	0.952	Y334	0.952	Y421	0.953
Y253	0.952	Y335	0.952	Y422	0.952
Y254	0.952	Y341	0.952	Y423	0.952
Y255	0.952	Y342	0.952	Y424	0.953
Y261	0.952	Y343	0.952	Y425	0.953

Y262	0.952	Y344	0.953	Y431	0.952

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับภายหลังจากเก็บข้อมูลภาคสนาม (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
Y432	0.953	Y472	0.953	Y542	0.952
Y433	0.952	Y473	0.953	Y543	0.953
Y434	0.952	Y474	0.952	Y544	0.952
Y435	0.952	Y475	0.952	Y545	0.953
Y441	0.952	Y511	0.952	Y551	0.952
Y442	0.952	Y512	0.953	Y552	0.953
Y443	0.953	Y513	0.953	Y553	0.952
Y444	0.953	Y514	0.952	Y554	0.952
Y445	0.952	Y515	0.952	Y555	0.952
Y451	0.952	Y521	0.952	Y561	0.953
Y452	0.952	Y522	0.952	Y562	0.953
Y453	0.952	Y523	0.952	Y563	0.952
Y454	0.952	Y524	0.952	Y564	0.952
Y455	0.952	Y525	0.952	Y565	0.952
Y461	0.952	Y531	0.952	Y571	0.952
Y462	0.952	Y532	0.952	Y572	0.952
Y463	0.952	Y533	0.952	Y573	0.952
Y464	0.952	Y534	0.952	Y574	0.952
Y465	0.952	Y535	0.952	Y575	0.952
Y471	0.953	Y541	0.952		

Alpha = .953

รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง การรับรู้จริยธรรมทางเพศของเยาวชนที่เกิดจากความรุนแรงทางวัฒนธรรม
Perception of Juveniles ' Sex Ethics Resulting from the cultural violence

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย ประจำปี 2549
จำนวน 338,000 บาท

หัวหน้าโครงการ นางสาวมธุรส สว่างบำรุง
ผู้ร่วมโครงการ นางรุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ
นางสุวีรี ศิวะแพทย์

งานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์

29 / สิงหาคม / 2550